

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنییری

*

خاوه‌نی یمتیاژ: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ن: به‌دران نه‌همه‌د سه‌بیب

ناوونیشان: ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، گه‌ره‌کی راپه‌رین، هه‌ولیتیر

س. پ. ژماره: ١

پیره‌ه‌م‌یرد

و

پیداچوونه‌وه‌یه‌کی نویتی ژیان و به‌ره‌مه‌ه‌کانی

پیرەمپەرد

و

پیداچوونەو دەیهکی نوئی ژیان و بەرھەمەکانی

کۆکردنەو و لیکۆلینەو دە

ئومید ئاشنا

بەرگی یەكەم

ناوی کتیب: پیرەمپەرد و پیداچوونەو دەیهکی نوئی ژیان و بەرھەمەکانی
کۆکردنەو و لیکۆلینەو دە: ئومید ئاشنا
بەرگی: یەكەم
بلاوکراوەی ئاراس- ژمارە: ۸۶
دەرھێنانی ھونەری: بەدران ئەحمەد حەبیب
بەرگ: شکار عەفان نەقشبەندی
وێنە ی بەرگ: ھێلکاری یوسف عەبدولقادر
نووسینی سەر بەرگ: خوشنوووس محەمەد زادە
پیت لێدان: ئەمیر داود - ئاراس ئەکرەم - رەھیل رەشید
ھەلەگری: شێرزاد فەقی ئیسماعیل - ئەمیر داود - رەھیل رەشید
سەرپەشتی: دلاوەر صادق ئەمین
سەرپەرشتیی کاری چاپخانە: ئاوەرحمان مەحمود
چاپی یەكەم - چاپخانە ی وەزارەتی پەرەردە، ھەولێر - ۲۰۰۱
لە کتیبخانە ی بەرپۆتەبەرایی گشتیی رۆشنبیری و ھونەر لە ھەولێر ژمارە (۳۱۴) ی سالی
۲۰۰۱ ی دراوەتی

حاجى تۇنىقى پىردەپىرە

ھىلكارى: يۈسۈف عەبدولقادر

پیشەکی

لیکۆلینەوه و ساخکردنەوهی شیعەرەکانی پیرەمێرد و ڕۆشنایی نوێ بۆ سەر ژیان و بەرھەمی، بەلای منەوه، بۆ مێژووی ئەدەبی کوردی کاریکی ھێجگار پێویست بوو، کە ئەنجام بەدیت، ئەم کارە چونکە ئەرکیکی ئاسان نەبوو، خۆ تەرخانکردنی تەواوی دەویست. کۆکردنەوهی شیعەرەکان و بەراوردکردنیان و راستکردنەوهیان، ھەنگاوی یەکەم بوو، بۆ چوونە ناو جیھانە فراوانەکی شیعری پیرەمێردەوه. لە ماوەی پێنج ساڵ کارکردنی بەردەوامدا توانیم ئەم ئەرکە- ئەوەندە توانای خۆم- بگەیهنە ئەنجامیک.

کاری لیکۆلینەوه و ساخکردنەوه و ڕیکخستنی شیعەرەکان دوو ڕینگای گرتەبەر. یەکەمیان لە ڕۆشنایی شیعەرەکانی پیرەمێرد خۆبەوه، دووەمیان لە ڕۆشنایی ئەو شیعەرەنەوه کە پیرەمێرد کردوونی بە کوردی، یاخود لە شێوەی گۆران- ھەورامییەوه کردوونی بە شێوەی سلیمانی.

سەبارەت بە ڕینگای یەکەم دەبوا، سەرئەسەری ژمارەکانی ڕۆژنامەی ژیان ۱۹۲۶-۱۹۳۸، وە ژین ۱۹۳۸-۱۹۵۰ تەماشای بکەمەوه. ڕۆژنامەکە زیاتر دەتوانا پشستی پێ ببەسترت، لەبەر ئەوەی کە پیرەمێرد خۆی سەرپەرشتی کردبوو، واتا ھەزار و پانزە ژمارە ژیان، ژین ۱۹۲۶-۱۹۵۰ لەژێر چاودێری خۆیدا دەرچوو. شیعەرەکان لە ڕووی ھەلە چاپ و شێوەی ڕێنووسەکەوه نەبیت، کە ھەندێ نائەواوی تێبا بەدی دەکرا، ئیتر ھەمووی ڕەواي پشت پێ بەستن بوو، جگە لەوەی کە زنجیرە مێژوویی خۆیان، بەپێی ژمارە یەک لە دواي یەکی ڕۆژنامەکە پاراستبوو. وەک دەبین ئەم کتیبە تەنھا ڕیککردنی شیعەر نییە ھەتا ناوی بنیین دیوان، یاخود دیوانی پیرەمێرد. بەلکو بەرھەمی مێشک و توانای ئەدەبی خۆمە، کە چەندەھا لیکۆلینەوه و وتار و نووسین و بەراوردکردن و ساخکردنەوێ سەبارەت بە شیعری پیرەمێرد و ژيان ئەدەبی و ڕۆژنامەنووسی و ھەموو ھەول و تێکۆشانی لە ماوەی ھەشتا و سێ ساڵ تەمەنیدا.

وتان ڕینگە یەکەم شیعەرەکانی خۆی بوو، ڕینگە دووھمیش کە ئیستا باسی ئەکەین ساخکردنەوه و بەراوردکردنی ئەو شیعەرە بوو کە پیرەمێرد:

۱- وەری گێپاون بۆ کوردی لە زمانی عەرەبی و تورکی و فارسییەوه.
۲- ئەو شیعەرە لە شێوەی گۆران - ھەروامی، زمانی کوردییەوه وەری گێپاوتە سەر شێوەی سلیمانی لە نووسین و ئاواتندا.

۳- ئەو شیعەرە لە کە لە ڕۆژنامەکەدا و لە دیوانی (محەممەد ڕەسول ھاوار)دا، بلاوکراونەتەوه و ناوی شاعیرەکیان لەسەر نییە، یاخود ناوی شاعیر نووسراوە و نیوہ یا چەند بەتێکی ھی ئەو شاعیرە و ئەوی تری شیعری تێھەلکێشی پیرەمێرد. بۆ ئەم مەبەستە دەبوا ھەقی

تەواوی، یەکەمی، شیعەرەکانم لەبەردەستدا بوا ھەتا بمتوانیا ھەراوردیان بکەم. دواي ھەولێکی زۆر و یارمەتی بایانە، چەند مامۆستایەکی دڵسۆز توانیم لەو گێروگرفتە ڕزگار بێم. ئەو مامۆستایانە کە ھەرگیز ھەولێ مەردانە و دڵسۆزیانم لەبەر ناچیتەوه، بریتین لە:

۱- مامۆستا (عومەر عەبدولرحیم)، سەرەرای سەرقالی و ئەرکی نووسین و بەرھەمی خۆی، بەو تەمەنەوه کە یاخا ھەر لە زبانی و لە شەخایدا بێت، بەتێکرای بەدستنوسەکەدا چوو، ھەلە ھەلە راست کردووە و سەرنج و تێبینی خۆی بۆ تۆمارکردن و سوودمان لێ وەرگرت.

۲- مامۆستا (عەبدولقادر دہاگی)، جگە لەوەی بەسەرئەسەری دەستنوسەکەدا چوو، ھە نووسین و لیکدانەوهی مانای شیعەر فارسییەکاندا یارمەتییەکی گەلێ گەورە داين.

مامۆستا دہاگی کە یەکیکە لە ئەندامە کۆنەکانی حزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران و ماوەی چل و دوو ساڵە لەو ڕینگایدا، لە پیناوی ژیان و مافی نەتەوێکەیدا خەبات دەکات و ھەر لەو ڕینگایدا ئاوارە لە شار و مالی خۆی دەژی، ئەدیبێکی شارەزا و خاوەنی گەلێ بەرھەمی بەرز و جوانە، کە تەنھا ئەوەی من بەدستنوس لەلای خۆی بینیومە بابەتی چەند کتیبیکە.

۳- مامۆستا (عوسمان ھەورامی). لە ڕێنووس و مانا و مەبەستی شیعەر ھەورامییەکاندا، بەو ھەموو شارەزایی و قەلەم ڕەنگینیە خۆبەوه یارمەتی گەورە پێ بەخشین. کە شایانی ھەموو ڕێز و سوپاسیکە.

مامۆستا عوسمان سەرەرای ئەوەی بەتێکرای شیعەر ھەورامییەکاندا چوو، دیوانە گەورە و بەنرخەکی (بێسارانی)- کە سەرچەمی شیعەرەکانی بێسارانی-یە، خستییە بەردەستمان و لە راستکردنەوهی شیعەرەکانی بێسارانی لای ئێمە، سوودمان لێ وەرگرت.

بەرپاستی ئەو کارە مامۆستا عوسمان ھەورامی شاکاریکە، وێنە کەمە، ھەتا خۆنەر ئەو دەستنوسە بەچاکی ڕەبیبی، نازانی کە کارەکی مامۆستا عوسمان چەند پیرۆزە و، بێسارانیش چەندە شاعیرێکی گەورە. ئەگەر بێسارانێ کە خاوەنی ئەو ھەموو شیعەر ڕۆمانتیک و ورد و جوانیە کورد نەبوا ھەلە ناو ئەو شاخە دوور دەستانەدا ھەلە کەوتایە ئیستا چەندەھا ڕوانامە دکتۆرای لەسەر وەرەگیرا!!

من ھەرگیز یارمەتی و بەتەنگەوھاتن و ھەستی بەرزی مەژوانە مامۆستایان عومەر عەبدولرحیم و دہاگی و عوسمان ھەورامیم، لەیاد ناچیت و ئەوان تەنھا ئەمەیان بۆ من نەکردووە، بەلکو دڵسۆزی و قەدرزانی خۆیان سەلمان بۆ ئەدەبیاتی نەتەوێکەیان.

لەو مامۆستا بەرپزانە، کە لە ڕاپەراندنی کاری ئەم کتیبەدا یارمەتیان دا، بەرپز (عەلی بەگ حسین بەگی جاف)ە. کە ماوەیەکی زۆر کەشکۆلی مەحمود پاشای جافی، خستینە بەردەست ھەتا سوودی لێ وەرگیر. ئەو کەشکۆلە ساڵەھا لای پیرەمێرد بوو و بۆتە

سەرچاوه‌یه‌کی سهره‌کی بۆی له نزیک بوونه‌وه‌یدا له شاعیره‌کانی هه‌ورامان و زه‌نگه‌نه به‌تایبه‌تی مه‌وله‌وی. هه‌روه‌ها عه‌لی به‌گی حسین به‌گی جاف له لاپه‌ره‌کانی ئەم کتێبه‌دا گه‌لێ زانیاری نوێ و سوودبه‌خشی سه‌باره‌ت به‌مه‌حمود پاشا و ئەده‌بی کوردی بۆ تۆمار کردوین. لێره‌دا پێویسته یارمه‌تی جو‌ریه‌جو‌ری ئەم برا ئەدی و شاعیرانه له‌یاد نه‌که‌م سه‌باره‌ت به‌م کتێبه‌ پێشکه‌شیان کردوه، ئەم به‌ریزانه‌ش بریتین له:

- مامۆستای دڵسۆز و خزمه‌تگوزاری شوێنه‌وارناس (عه‌بدولپه‌قیب یوسف)، که پانزه ژماره‌ی گو‌قاری ژینی ئەسته‌مبوولێ بۆ هێناین، ئەو گو‌قاره‌ی گه‌لێ به‌ره‌مه‌می ئەده‌بی پیره‌مێردی تیا به‌ له‌م کتێبه‌دا باسکراوه. هه‌ر له‌لایه‌ن مامۆستا عه‌بدولپه‌قیبه‌وه که‌شکۆلێکی ده‌ستنووسی (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) مان پێ گه‌یشته‌ ئه‌ویش گه‌لێ شیعری پیره‌مێردی تێدا بوو. ئەو که‌شکۆله‌ی نه‌جمه‌ددین مه‌لا ساڵی ۱۹۳۷-۱۹۳۸ی زایینی بۆ (مه‌حمه‌د ئەمین حمه‌ه صالح ناغای قزلی) نووسیوه‌ته‌وه و ده‌ستنوسه‌که‌ ئیستا لای مامۆستا عه‌بدولپه‌قیب یوسف پارێزراره.

- مامۆستا (ئومێد کاکه‌ره‌ش) که وێنه‌ی دووه‌می ئەو که‌شکۆله‌ی قزلی بۆ ماوه‌ی چه‌ند ساڵێک له‌ لایه‌ن دانایین و سوودمان لێ وەرگرت.

هه‌روه‌ها ده‌فته‌ریکی ده‌ستنوسی شیعری نیشان داین، له‌ کاتی خو‌یدا وه‌ک که‌شکۆلێک مامۆستا عومەر عه‌بدولپه‌حیم نووسیویه‌تیوه‌وه. چه‌ند شیعریکی بۆلاو نه‌کراوه‌ی پیره‌مێردی تیا بوو سوودمان لێ وەرگرت.

- مامۆستا (هیدایه‌تی عه‌بدوللا هه‌یران) که شاعیریکی لاره‌ و به‌هه‌ستی دڵسۆزانه‌ی خو‌ی به‌رگێک له‌ ژماره‌کانی پۆژنامه‌ی (ژین)ی خسته‌ینه‌ به‌رده‌ست به‌تایبه‌تی ژماره‌ ده‌گمه‌نه‌کانی ساڵی ۱۹۵۰وه‌ گه‌لێ سوودمان لێ وەرگرت.

- بۆ هونه‌رمه‌ند (کاک خالید ره‌سول) که نامه‌یه‌کی پیره‌مێرد و کۆمه‌لێ ده‌ستنوسی بۆ هێناین.

هه‌روه‌ها زۆر سوپاسی فه‌رمانبه‌رانی کتێبخانه‌ی گشتی سلێمانی و کتێبخانه‌ی مۆزه‌خانه و ئەوقاف ده‌که‌م که یارمه‌تیان دام له‌ دۆزینه‌وه‌ و پێداغدا بۆ ته‌ماشاکردنی پۆژنامه‌کانی ژیان و ژین و گو‌قاره‌ کوردیه‌ کۆنه‌کان.

چه‌ند وشه‌یه‌ک له‌ باره‌ی ئەم یاداشتانه‌ی (پیره‌مێرد)وه‌

ئەم یاداشتانه‌ که پیره‌مێرد هه‌ر له‌ بیره‌وه‌رییه‌کانی مندالێ خو‌یه‌وه، هه‌تا چه‌ند رۆژێک پێش کۆچ کردنی نووسیویه‌ تایبه‌ت نه‌بوو له‌ ده‌فته‌ریکی سه‌ربه‌خۆدا نووسراوه‌ت، به‌لکو په‌ره‌وازه و هه‌ر به‌شێ له‌ ژماره‌یه‌ک له‌ ژماره‌کانی پۆژنامه‌که‌یدا نووسیویه، وه‌ک شیعره‌کانی بۆلاو بوون و به‌هۆی ئەو سه‌رقالێ و کاره‌ زۆره‌یه‌وه‌ بۆی نه‌کراوه‌ کۆیان بکاته‌وه‌ و لێکیان بدات و بۆ خو‌ی بیه‌سته

یاداشت. من له سه‌ره‌تای ئەم پرۆژه‌یه‌وه‌ بیرم له‌مه‌ کردبووه‌وه که به‌پێی زنجیره‌یه‌کی رێک و له‌باره‌وه‌ به‌ره‌چاوکردنی مێژووی نووسینیان رێکیان به‌خه‌م و پێکیانه‌وه‌ به‌سه‌ستم هه‌تا به‌و شێوه هونه‌رییه هه‌ست به‌په‌چر په‌چر و ناته‌باییان نه‌کریته، وایزانه‌م ته‌گه‌ر ته‌واو له‌مه‌دا مه‌به‌ستم نه‌هینابیه‌ته دی، ئەوا تارا‌ده‌یه‌کی زۆر به‌سه‌ره‌ته‌کان نزیک یاخود ناوێته‌ی یه‌که‌تر بووین. ئەم یاداشتانه‌ بایه‌خی ئەده‌بی و مێژووییان هێجگار زۆره، پیره‌مێرد خو‌ی به‌قه‌له‌می خو‌ی باسی ژیان و به‌ره‌م و بیروباوه‌ر و هه‌موو شتیکی خو‌ی ده‌کات، پێش ئەوه‌ی که‌س له‌و لایه‌نه‌وه‌ باسیک بکات. له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کی زیندووی مێژوو و ئەده‌ب و زمان و ژبانی نه‌ته‌وه‌ی کورده.

دنیا‌م چۆن دی؟

کاتی هاته‌م ئەم کۆنه جیهانه‌وه، ده‌ره‌ی مندالێ لای هه‌موو رۆله‌یه‌ک خو‌شه، چونکه‌ غه‌می گوزه‌ران نازانی، به‌و سه‌ودای مندالیه‌وه‌ خو‌شم رابواردوه‌وه، تا گه‌یهمه ده‌ ساڵی، بیرم کردوه‌وه و چه‌ندوچوونی زه‌مان تێ گه‌یشتم. گرانی و مالتویرانی ساڵی ۹۶ به‌سه‌رداها، تاقانه‌ش بووم دیسان باوکم ئەو هه‌موو پیاو و خزمه‌تکاره‌ی بوو به‌شه‌و کۆلێ نان و خواردمه‌نی پێ هه‌لده‌گرتم، به‌دزییه‌وه‌ ئەچووبه‌ به‌ر ئەو مالا‌نه‌ی که‌وا نه‌یشیان بوو، رووشیان نه‌ده‌هات سو‌اڵ بکه‌ن. له‌ ده‌رگامان ئەدا ده‌رکیان نه‌کردوه، به‌دزییه‌وه‌ کۆله‌که‌مان فری ئەدا ئەو دیو ده‌رگاکه‌وه و رامان نه‌کرد. ئینجا جه‌رده‌ی هه‌مه‌وه‌ند رێی که‌رکوکی لێ به‌ستین و حکومه‌ت هێنده‌ کز و بێچاره‌ ما‌بووه‌وه، جوامی‌ر هه‌مه‌وه‌ند له‌شکری کرد هاته‌ سه‌ر سلێمانی ئەیگوت شه‌ریف چه‌له‌بی کوری سلێمان پاشا بووه، حوکمه‌داری به‌شمانه، له‌ هه‌ر چوار لاره‌ ده‌وری شاری دا و عه‌سکه‌ریش هه‌یج له‌شارا نه‌ما‌بوو ناچار پیاوما‌قوله‌کانی ئەو سایه‌ که‌وته‌نه‌ خو‌. به‌ر له‌ هه‌موویان (قادر ئەفه‌ندی گه‌وره) خو‌ی و رۆله‌ی نازای، گردی سه‌یوان و فه‌قیانیان لێ گرتن. تائیفه‌ی (عه‌زیزی مه‌سه‌ره‌ف)یش ئەوسایه‌ زۆر به‌ده‌سه‌لات بوون له‌رێی هۆمه‌ره‌کوێر و گو‌یژه‌وه‌ تا پشتی کانی ئاسکانیان محافه‌زه‌ کرد، ئیتر کورگه‌لی شه‌ره‌ گه‌ره‌که‌ری ناوشار ده‌بۆی می‌رییان شکاند تفه‌نگی شه‌ش خانه‌ی تیا‌بوو دابه‌شیان کرد. (خوله‌ی ئەلی که‌وکۆز) و ده‌سته‌ی ده‌هۆل‌ژنه‌ وه‌ک بۆ سه‌ر شایی به‌چن به‌ده‌هۆل و زورناوه‌ پێش ئەم خه‌لکه‌ که‌وته‌ن هه‌مه‌وه‌ندیان شکاند به‌لام تیا‌بوری عه‌سکه‌ر که‌ بۆ ئی‌مه‌دای سلێمانی ئەهات هه‌مه‌وه‌ند تاس‌لوجه‌یان لێ گرتن زۆریان لێ کوشتن، نه‌تیجه‌ی ئەو غروور و جه‌رده‌بیه‌ وای لێ کردن ئەو هه‌مه‌وه‌نده‌ که‌ رۆم و عه‌جه‌م به‌ده‌ستیانه‌وه‌ له‌ هاوارا بوو وه‌ ئۆردوی مه‌لیک نیا‌زانیان شکاند ئیستا ناوینشانیان نه‌ماوه.

له‌ مندالیه‌وه‌ که ئەیانناردینه به‌ر خو‌ندن یه‌که‌م راسپێری باوک ئەوه‌ بوو (گوشتی بۆ تو، ئیسقانی بۆ من) وایان بردبووه‌ می‌شکی ئی‌مه‌وه‌ که جێگه‌داری مامۆستا به‌ناگری جه‌ه‌نه‌م

ناسوتتی.

له حوجره‌ی (مه‌لا حسینه گۆجه) دا دارقه‌لاقه‌یه‌ک هه‌لا وه‌سترا بوو له‌گه‌ل مامۆستا ئه‌یگوت فه‌لاقه وایان په‌لامار ئه‌دا وه‌کو قه‌لا‌ی دمد بگرن و قوتابیان له‌سه‌ر پشت ئه‌خست هه‌ردوو لاقیان هه‌له‌په‌ری ئه‌یان خسته په‌تی فه‌لاقه‌وه. مامۆستایش به‌ره‌که‌تدا ده‌ستی راستی نه‌بوو به‌ده‌ستی چه‌پ تا ده‌ستی شل نه‌بوو لیتی ئه‌دا. مامۆستا له‌گه‌ل ئه‌هاته قوتابخانه‌وه له‌ پێشدا بێ ئه‌وه‌ی سووچی له‌ قوتابیاننا ببینی به‌هه‌موو زه‌بر و زه‌نگی خۆی به‌ریز یه‌کی قامچییه‌کی به‌ناو شانمانا ئه‌کێشا، به‌خوا ئیمه‌ش جارێکیان هه‌ندی سنجاقی ده‌رزیمان له‌ژێر که‌وڵ و پۆسته‌که‌ی هه‌له‌چه‌قاند نووکه‌که‌ی به‌ده‌ره‌وه بوو ئینجا که هات له‌سه‌ر که‌وڵ و پۆسته‌که‌ی دانیشی به‌که‌ش و فشیکه‌وه خۆی ئه‌کوئا به‌جێگا که‌دا له‌گه‌ل خۆی دا به‌زه‌ویا و ده‌رزێ تێ هه‌له‌چه‌قی هاواری کرد و ئیمه رامان کرد.

خۆم و خزم و که‌س و کارم که‌متر ئه‌م شاره‌یان به‌قیسمه‌ت بووه، مامی گه‌وره‌م (سه‌عید حه‌مه‌ ئاغا) له‌ پیلانی حه‌له‌بدا مردووه. مامه (حسینم) که‌وته لای باطوم و گورجستان. هه‌ردوو مام، (حسه‌ن) که‌وتۆته هه‌له‌بجه و (فه‌تاح) له‌ حله. کورده‌کانم له‌ تورکیان. بنچینه‌مان به‌ختیاریه، سه‌ردار ئه‌سه‌ده‌م له‌ ته‌وریز دیبوو له‌ زیندانی تارانان مرد.

ئێواران له‌ سلێمانی که ئاسمان سپی ئه‌بوو، نیشانه‌ی به‌فر بوو. ئیمه‌ی مندال ئه‌که‌وتینه خوشی خوشی که به‌فر ئه‌باری. پوره (په‌ریزاد)، سوینه‌که‌ی ئه‌شت، که‌شکه‌که‌ی ئه‌هینا. ئه‌و و (سه‌له‌که) و (گولنازی ئه‌حمه‌د مه‌جهر) و (گول ئه‌ندام) که‌شکیان ئه‌سه‌وه‌وه تا مه‌نجه‌له زنجیرداره‌که‌ی (سمایل چیشته‌که‌ر) پێ ئه‌بوو. هه‌ر ساته نه‌ ساتی سه‌رێکمان ئه‌کێشایه ده‌ره‌وه، ئه‌مانکرده قریوه ئۆخه‌ی تا پشتینه‌یه، که‌چی هیشتا قوله‌پیش نه‌بوو بوو. (فاتم)ی خوشکم جامی به‌فر و دۆشاوه‌که‌ی هه‌میشه له‌ ته‌نیشته‌وه بوو. (ئه‌للا مورا)ی په‌نجبه‌ریش (میرزام قه‌لا‌ی خاور)ه‌که‌ی ئه‌چری. ئینجا ده‌می به‌یان هیشتا چۆله‌که جریوه‌ی تی نه‌که‌وتبوو ئیمه به‌جریوه جریو راست ئه‌بوینه‌وه، (پوره پیرۆز) به‌که‌یه‌که چاوی ئه‌رشتین. نازانم ئه‌وسایه (کل) ئه‌وه‌نده باو بوو ئیستا بۆچ باوی نه‌ماوه؟! دایکیشم کاشی و گلینه و یه‌غنیکیش و سه‌حه‌نییه په‌ره‌که‌داری له‌ دۆ و که‌شک پێ کردبوو بۆ خۆمان و بۆ مالان دۆ و که‌شک ئه‌خورا. بۆلداشه‌کانم بانگیان ئه‌کردم، کاله‌یه‌کی بچوکی شه‌مامه‌به‌ند و جووتی پوزووه‌وانه‌ی خانم خاسی بۆ چنبیووم له‌ پێم ئه‌کرد و تفه‌نگیکی دوو لوله‌ی له‌ خۆم درێژترمان بوو ئه‌منايه سه‌رشان و به‌دزی دایکه‌وه له‌ ژووری خواره‌وه پێگیرفانم باسووق و سجووق و نان باسووق و پاقلای باسق ئه‌کرد. یه‌للا بۆ ئه‌و ده‌شتانه ئه‌گه‌ر له‌ ده‌شتا ره‌شایی نه‌مایه (که‌و) رووی ئه‌کرده ناو شار، ئه‌وه هه‌رای بگه‌یگری که‌و بوو. ئه‌گه‌ر که‌و نه‌هاتایه جووره و ریشۆله و کلاوکوره و قازه ره‌شکه. جا که‌ که‌و سه‌ری

ئه‌کرد به‌ به‌فرا و خۆی ده‌شارده‌وه وای ئه‌زانی که‌س نایبینی؟! ئه‌که‌ل خۆمان ئه‌دا به‌سه‌ریا و ئه‌مانگرت وه‌مان ئه‌زانی ته‌ختی مه‌بعوسی ئیستامان ده‌ست

که‌وتوو. ئیتر بێ خه‌م و بێ ئه‌ندیشه هه‌وای ئه‌و ده‌شته به‌فرینه و ئه‌و عومره ئیستا به‌هیچ ده‌ست ناکه‌وتیه‌وه! ئه‌و گوزه‌رانه که‌وی بوو فری و نایه‌ته‌وه!.

نازانم چه‌ ده‌ردێک بوو به‌منه‌وه نووسابوو هه‌ر له‌ مندالییه‌وه دلم دابوه شیعر و گۆرانی. ده‌نگی خۆشم له‌به‌ر شیعی خۆش، ده‌ویست. هه‌تا (مه‌وله‌وی)م نه‌ناسیبوو (نالی)م له‌ لا پێغه‌مبه‌ری شیعی کوردی بوو. پێش ئه‌وه‌ی بچمه ئه‌سته‌موڵ که‌شکۆلێکم نووسیویه‌وه به‌کاغه‌زی زه‌رد و شین و سوور و مۆر هه‌رچی شاعیری که‌ بیستبووم چه‌ند غه‌زله‌یکی نایابی ئه‌وم نووسیویه‌وه، خه‌لکوخوا ئه‌یانبرد له‌به‌ری بنووسنه‌وه تاقه‌تیان نه‌ده‌بوو هه‌ر لا په‌ره‌یه‌کی شیعی خۆشی تیا بوايه ئه‌یان پچری و ده‌ریان ئه‌هینا. تا دوا‌یی سویندم خوارد به‌که‌سی نه‌ده‌م، به‌وه‌یش وازیان لی نه‌هینام، ناچار له‌ژووری ئه‌و خواره‌وه چاله‌ گه‌نمێکی سالی گرانیمان بوو خسته‌مه چاله‌که‌وه و به‌سه‌ریا رۆیم بۆ ئه‌سته‌موڵ، خوا ئه‌یزانی له‌و چاله‌دا وه‌ک قامیشه نه‌یه‌که‌ی که‌ مه‌ولانای رۆمی (مه‌سنه‌وی) له‌سه‌ر داناوه چه‌ند بۆ خۆی شه‌رحی جودایی داوه تا نه‌ماوه.

جا به‌هۆی ئه‌وه‌وه که شاعیره‌کانم له‌ویدا کۆ کردبۆوه گه‌لێ ئه‌شعار و ئاساری ئه‌و ناو دارانه‌م له‌بیر ما‌بوو له‌ سینه‌مدا نه‌قشیان به‌ستبوو، له‌ ئه‌سته‌موڵ له‌ غه‌زه‌ته‌ی (ژین)دا برای (ژیان)ی ئیستا به‌زنجیره هه‌ندیکیم ده‌نووسی و ره‌نجیشم له‌گه‌ل ئه‌دان هه‌تا دیسان به‌شیعر وه‌رم ئه‌گه‌یترانه سه‌ر توکی.

له‌ بیرمه (معلم ناجی) مه‌رحوم له‌ قیسمی ئه‌ده‌بیاتی (ترجمانی حقیقت)دا سه‌ره‌رشته‌ی ئه‌کرد. له‌ سلێمانیه‌وه په‌نجا سال له‌مه‌وپێش (١٨٨٣)ی میلادی... مه‌نزومه‌یه‌کم نووسیویه، ده‌ره‌جه‌ی غه‌زه‌ته‌ی کردبوو له‌ژێریشیا نووسیویه (زکای ناتراشیده) فکرتیکی شێوه‌ی نادروست. هه‌ر کا ده‌وام بکه‌ی ئاخری هه‌ر ئه‌بیته شاعیریکی باش. ئه‌و لاوانده‌ویه بووه تازیانه‌ی شه‌وق. هه‌رچه‌ند نه‌بووم به‌شاعیر به‌لام ئه‌و شه‌وق و خودپه‌سه‌ندییه فیتری نووسینی کردم، رۆژی په‌که‌که‌وته‌یی له‌ غه‌زه‌ته‌ی ئه‌سته‌موڵ بۆ مه‌قاله‌یه‌ک سی لیره‌ی زه‌ردیان ئه‌دامی!.

من له‌ تافی جوانیدا جۆشی ده‌روونم وه‌ک تافی قه‌له‌به‌زه‌ی سافی شووشه‌ی مه‌ی یا وه‌ک تافگه‌ی زه‌لم و به‌لخه و ئاشه‌به‌زه، (که‌ف)ی ئه‌چهند. رێم که‌وته بیاره بۆ خزمه‌ت شیخ عومه‌ر، نه‌زه‌ری ئه‌و، ئه‌و جۆش و خرۆشه‌ی دێوانه‌یییه‌ی بۆ خسته‌مه ناله‌ی نه‌ی نه‌تیجه‌ی قه‌له‌مه‌وه. رۆبیم ساله‌ها دوور که‌وته‌وه، به‌لام هه‌ر نزیک بووم دوور و نزیکی یه‌کسانه بۆ گیان. مندال بووم، له‌ بیرمه جارێ مه‌وله‌وی هاته مالتی ئیمه قاپووتیکی کورکی سه‌وزی له‌به‌ردا بوو منیان خسته باوه‌شییه‌وه و ده‌می ماچ کردم، له‌ده‌می دم ماچ کردندا چاوم به‌چاوی که‌وت بروسکه‌یه‌کی

پرخښنده لى نه بووه، نه و چاوانه كه له دواييدا كوټر بووېو چنډ جوان و پر مه عنا و جازيېه دار بوو. كه پټيگه يشتم كه وټه ناووه شهيداي شيعر و ناوازي خوښى بووم خوا لى خوښ بى (عه زيز نامينه) گويندېه كى بى همنا بوو شيعرى مهوله وى نه منده جوان نه خوښنده و گفته لى ناوازي خوښتر و ناوازي له گفته لى. بهوځى گوراني عه زيزه و خووم دايه مهوله وى، هه تا لى ورد نه بوو مه و بهر و ختر بوو، تا گه بيبه پا يه يه ك له رڼم و عه جهم و عه رېدا به مه عنا له و بلندتر و به مه عنا ترم نه دى، هه ندې خه يالى هه يه نه منده ورده سه د سال پاش خوځى تېي ده گه ن.

مهوله وى كه شورڅ و جونبوشى مېي و مه عشوق و زولف و نه برځى ده هه زار جار بيستر اوى گورېوه بهر و خ و ناله و سوز و خستوويه ته فدره كاني خوځېوه. بهلې نه ميش زور جار خه يال بازي كړدووه به لام موباله غاتي واى نه هيناو ته كاره وه. ورده كار بيه كى واى هه يه كه رڼم نه لا و ټيټه وه، نه لى:

وه خستې چه نه چه م شپوهش ديار بى
جه لام فسلې و سېلې به زم نه غيار بى

ياخود:

باله خانې چه دپوانه كې تو
پا نه ناوې گل ناستانه كې تو
تكه ش عاجز كه رد خه يالت تيشدا
نازېز بډ جارې پا بنيه پيشدا

نه مانه هه له خوځى دى، سا چى بكه م نه م رڼم و مه عنا يه كه له فدرى مهوله ويدا هه يه ناخ به زمانى فدره نسى نه بوو. نه تزانى نه وروپايى چه ستايشيكيان نه كړد. به لام به زيانتيكه كه هه وراميش تېي ناگه ن. هه نه و نه دم پڼ كرا نه و نووړم له (كوځى ناته شگا) و (قولله لى قه راله) كړدووه و هينا مه دهشتى شاره زوو و له وټه گه ياندمه دهشتى بتوټن و هه ولير و تا قه شقه م برد، ئاى بډ كورپك له وټې تپه پڼى!

نه ده بيات و نه ديباني كورد كه به دوو بالى سيحرى حه لال له ناسمانى جه لالدا ده وړه نه كهن به كه ميان مهوله وى و دووهميان (نالى) يه. بهر و خ و سعه ت زهوق و شوق نه خه نه دلته وه. نالى له عالمى سعه ت و جناسدا زور بالا يه، نه گهر بهر نه م زه مانه بكه و تايه و مجايه كه ئيسا شيعر هاتو ته سه ر ئوسلو وې سله بسى و رڼم و مه عنا، وټنه نه نه بوو. هه ندې شاعيرى ناودار شيعرى ناوداريان و تووه به لام نه وانه تنه نا له قه ريحه و ته بيه ته وه پڼ گه بيسون. نالى له عيلمه وديه نه گهر بيت و نمونه لى شيعرى جوان و به ته بيه ته بى بنووسن نه بى هه موو ديوانه كى بخه ينه نه م لا په ريه وه.

نه ده بيات تنه نا و نه بى بډ زهوقى رڼم و سعه ت و به ديع بى، وا رى نه كه وى شيعرى ك مه وجوديه تى قه ديمه لى قه ومي ك نه خاته ياد و له ساحه لى ته رى خدا زيندو ويان نه كا ته وه.

نه گهر شيعر به (غايه) وه سيله، نا عه د بكرى ت و نه گهر شيعر عيباره ت بى له سعه تيكي به رزى به ديعى و نه گهر له شيعردا ئيبدا ع شه رتيكى نه عزم بيت بى گومان نالى گه وړه ترين شاعيرى كورده، بهلې موخته مه له نه زه به زيه نييه تى حازر نه شعارى نالى تينوويه تى حسيان نه شكيني وه موخته مه له نه زه به ته له قى عه سرى حازر له شيعر دكانيدا حسياتى ورد و به رزى كه متر تيا بيت و كه متر هه به جانتيكى به ديعى به خشيت، قه ت لازمه له بيراندا بيت نالى له زه مانكيكا ژياوه كه شه رائيتى كه مالى شيعر عيباره ت بووه له جيناس، ئيسا عياره و له ف و نه شر، جه مى نه ضداد و ساتره. وه له ق له مانده دا قه له مى نالى له هى شاعيره كاني تر زياتر موه قه بووه.

عه لاوه لى نه مانه ساحيى ئوسلو يكي طه نانه، شيعر دكاني خوښ ناهنگ و رده وانه وه له نه كسهرى مه نرومه كانيا فكرى ورد، ته شبيها تى خو كړد و خه يالى بلندى به ته رزتيكى رده نگين و ناودار نه دا كړدووه. له نه زه ناليدا شيعر نه سل و غايه يه. قه ت به وه سيله لى به كار نه هيناوه، حه يات، عيشق، حه تتا حسياتى باوكى له لاي نه و عيباره تن له شيعر. بډ نه و گواره يه ك، گولتيك، مژده يه ك، پاني به رزتيك مو ته ساويه ن باعيسى ئيلهام و جوښشى حيسياتى بووه.

وه كو نه لى شيعر يا نه بى پيا و بگريه نى يا نه بى هه لپه پڼى. سا هه رچونى بى من راسته وراست نه گريم و ئاوى فرميسكى سوور به سه ر ريشى سبيما دپته خواره وه.

ئيسا خه يال له غوه، ماديات هاتو ته پيشه وه، نه مانه يش له گه ل ده ستورى حه قايقى ماده و شيعرى (نا توري ل - ته بيه لى) دا ريك ناكه وى. شيعر خه يال نه كا به فكر، فكر نه كا به فيعل و كړدووه. نه م چه ندانه هه موو غه زه ته كاني جيهان له عومر و زهنى برنادشو نه دوټن و له و پيريه دا نه و زه نه كه نه توانى وه ك جار ان بنووسى به شتيكى عه جايى نه زانن. بهلې، راسته پيا و به نه كسهر يه ت له حه فتا تپه پري هه رچى له سروشتا خوا به وى داوه نه كه وټه سستى، له پيشه وه بينايى و وريايى ياداشت و تاب و توانى ناميتى و خوځى بى و ترشى بى قه دى نه چه ميته وه، نه و نه وعانه كه له عومرى نويدا نه توانن بيه ن و بيه ن و وه ك جار ان بنووسن زور به نا ياب هه لده كه ون، بډ هه ندې سيفاتى نه و له خو ما گه رام چونكو منيش تنه نا هه نكا و يك له دواى نه و وه دم به لام نه و له شوټن و شاريكى وا دايه كه هه موو دنيا نه يناسى، من له دپيه كدام كه م كه سى نه وروپايى ناوى نه زانن!! من لافى نه وه لى نادم كه بلټيم برنادشو كوردم، به لام هه ندې وه زعيه تى من هه يه له و عه جابتره. زور خو لقمان له يه ك نه كا و زور ته بيه تيشمان عه كسييه.

نه مه لى ئيسا نه و نه توانى بنووسن من له و عه جابترم. خو مه قسه دم نه مه نييه بلټيم دانتر يا

عالمترم، به لایم ئەمڕۆ بەنیسبەت ئەوەوە من لە کوێرە دێیە کدا هەلکەوتووم و ئەزانم بنووسم، بەخۆم و قەڵەمە شکاوتیکە وە بیست و سێ ساڵە غەزەتە یەک دەردێتم نزیکە هەزار هەفتە تەواو بکا. غەزەتە کەم لە حەوت رۆنگ مەعلووماتی تیا یە: عیلمی، فقهی، ئەدەبی، تەئریخی، فەلسەفی، فوکاهی و مزاحی و ئیجتیماعی. خۆ نزیک بیست هەزار شیعەر و پەندای پیشینانی تیا یە. ئەوە کتێب و کتێبخانەم نییە، هەرچی ئەنووسم لە تورە کە ی مام برینداری عەتار، یە عەنی حوچە ییراتی دەماغیە ی خۆمی دەردێتم، ئەو ی بە مندالی لای مە لا حسینە گۆجە خۆیندوومە، لە ئیسماعیل نامە وە بگرە هەتا بەیتی مشک و پشیلە ئەو ی خۆم بە حیکایەت خۆیندوومە تە وە ک ئەچۆو شیر و، یوسف زلیخا، ئەسکەندرنامە و زۆر شیعری کۆن.

هەرچی لە ولاتی ئێمە دا باو و لە بەرمە و دەست و چاو و وجودم ئەمە ندە لە کارایە شتی زۆر گران بە دەست هەلە گرم و بە شە خەتی زۆر ورد ئەخوینمە وە. پشتیشم راستە، ئەمانە لە هاوسالی خۆما و پیرەکانی ترا شک نابەم.

بێنە سەر خواردن، من لە و باشترم، خوشتر رانهوێتم، چونکو خۆی دایم، هەموو رۆژی کە باب ئەخۆم، ئەو گیاخۆرە. قەت عەرەقم نەخواردۆتە وە، ئەو ناتوانی لە گەل گەرمادا بژی، بەزستانان پەنجەرە ی هۆدی داناخا، من بە چلە ی هاوین لە ژێر خانیکدا ئەنوم بیست ساڵە پەنجەرە کە ی ژوور سەرم نەکردۆتە وە. ئەمە سرتیکی دینی و ئیدمانیکی ریازییە، ئاگری جەهەنمە!! ئەگینە بە چلە ی زستان بە و جلانە ی هاوین لە بەرمایە لە بەفر و سەرمادا ئەگەر پێم، ئەتوانم لە سەربانیس بنووم. ئەمانە راستن، درۆیان تیا نییە، لەبابەت خواردنیشە وە بە دەست خۆمە، توانیومە لە زەرفی هەموو بیست دەقیقە دا جارتیکی تر نان بخۆم و توانیویشمە دوو رۆژ بە هەوێس هیچ نەخۆم. تا ئەمسالیس لە حەییاتی خۆما رەمە زانان نەخۆش نەبووم. هەرچی بووبم بە رۆژوو بووم. ئەویش لە بیست و چوار سەعات جارتیک ئیواران نانم خواردووە!! ئەمە من و ئەمە برنادشۆ. کە ئەو لە شوێنیک ی وا دایە ئە یگر بە سەر سەرە وە، من لە شوێنیکام ئەلێن بروخی!! توورەش نابم، ئیدعیای ئەو هەش ئەکەم ئەو پەندی پیشینانە من لە هەموو ژمارە یەکی غەزەتە کە ما ئەینووسم تانیستا نەبیژراو، نە ئەبیژرێ و نە ئەبیرێ!! خوا لێی خوشیی (غاندی) جارتیک قینی هەلسا وتی هیچ ناخۆم تا دەرم، من لە غەزەتە کە ما نووسیم ئەو ی ئەو نایەوێ من بۆی ئەخۆم!! تازایە با نەداتە وە سەر خواردنی من، ناخری ئەو هاتە وە، بزانی برنادشۆ کە ی پەکی نووسین و بینینی ئەکەوێ و کامان بە گورتر ئەبین و کامان زووتر ئەمرین!!

لە هەموو ئێل و قەبیلە و قەوم و عەشیرەتیکدا پیاوی پیری جیهان دیدە و کارنازمودە گوێ لە ئامۆژگاری گیراو و بەرا و تەدبیری ئەو بەرپیدا رۆیون، ئیستا منیش خوا ئەم بەشی پیری و دلسۆزی هۆزی پێ رەوا بینووم و بە عومرتیکی هەشتا سالییە وە هیچ نەبێ چواریەکی عەسریک

غەزەتە یەکم بۆ کوردە واری ژيانده و بە هەموو خوشیەکی قەومە کە مە وە هەلپەریوم و بە هەموو نەگەتە یەکیە وە گریاوم، بە نالە ی کزە ی جەرگە وە، بە شیعری شیوەنی خۆین بە بەرگە وە زۆرم گریان و وە و ئاگری نەورۆز چەند جار سووتاندوومی نەبەزیوم. تا لە هەموو کوردستاندا گری ئاگری نەورۆز بەتەنیا و بەرپالە ی (زانستی) هەلگیرساندووە.

من ئەگەر لە شوێن پارە بگەریمایە پارەم بۆ خۆم ئەویست، بە سەر خەلکا دابەشم نەئەکرد و خۆم پێنج ساڵە جلە کۆنی خەلاتی زاتیکم نەدەپۆشی!! من لە و انەم کە پارە ی ئابوونە ی شەم لە وان نەویستووە ئا بۆ رۆژتکی وا کە سەر بۆ کەس دانە نەوینم!! لە شوێنم ئەگەر پێن بە لایم کاتیک بۆم ئەگرین کە تێپەریوم!!

دەردی یەک نەویستی، تاي تەماعکاری، دلرەشی، خوانە ناسی برای لە برا کردووە بەدوشمن!. پیاوی کردووە بەژن، گەورە ی کردووە بە نەنگە!. وانە زانین خوشگوزە رانی و کامە رانی و زەوقی زیندە گانی بە پارە کۆکردنە وە یە، سەعادت بە پارە و ئیقبال و سەر وەت و شان و شۆرەت نییە!. رۆژی، دلێکی بێ خەم، رۆحیک ی بێ تەم و لە شتیک ی بێ ئەلەم هەزار ساڵ عومری بار قورسی حسابی پارە و کەشاکەشی قەرب و جری مۆلک و مال و دەستوپیتوونە ی بە ئاژا وە و گلەییەکی پێ خەیاڵ دێن!!

وتویانە ئیقبال باوکی حیرس و حەسەدە، دەوڵەت دوشمنی موحیبە تە، شەئەن و شوهرت کوتەکی سکون و راحە تە، سەعادت بە رۆحیک ی رەو نە قدار و شەفە قەتکار، بە دەها و زەکا یەکی لە گەل هەموو کەسدا یار و بەزەییەکی بۆ نیشتەمان غەمبار و عەشقیکی خودا داوی پێ ئەنوار و، ئەگەر ئەمانە نەبێ سەر ئازادیک ی بێ هاوسەر.

ئیمە بۆیە نەهاتوینە تە ئەم دنیا یە وە لە ژێر تەئسیر و نفوزی پارە دا بژین و لە خەلک بچیرین و وەرگرن، بۆیە هاتوینە تە ئەم جیهانە بنەقشین و ببەخشین!. هەموو رۆحیک قانونیکە، ئەبێ ئەو قانونە لە خۆماندا بەنێنە دی، شوێن قانونی رۆحیک تر نەکەوین!.

رۆلەکانم، هەموو پیرەمێرد ئەناسن، کە کوردە و ئامۆژگاری کوریشی بە کوردییە و بۆ ئەو دیش نییە خۆی پێ بەریتە پیشە وە یا شتیک ی پێ بچیرێ!. بە راستی ئەم پیرەمێردە هیوا ی بەرودوا ی بە لاوانی کوردە، تەنانەت لە ئەستەمۆل هاتووە لە شەمە ندە فەرا مەنزومە یەکی نووسیوە ئەلێ، ئومیدم وایە ئەم دەستە ی کورانه مەشعە لێ هەلکەن، ئیو لە پێش هەموو شتیکدا، هەرچی ئەکەن، بە چرای خۆیندە واری بەرپیدا بۆن، تا رێ گوم نەکەن عیلم و فەن مێللەتیک سەر دەخا، لە هەموو کارتیکدا ئەبێ دوو قۆلتان بێ، غایە و دەستوور، مەرام و خەتی حەرە کەت، کورائمان ئەبێ لەرپێ نیشتەماندا نەبەزن بیشیان کۆن!!

زۆر جار هەندێ کەس هەر لە ئیستاه وە لە عەزایی گۆر ئەترسن، بە لایم من ئەوە هیچە،

وهختی ئه بێ له ژياندا ئينسان له عهزایی گوناوه خۆشتر عهزاب ئه بێنێ!. زۆرجار به چاوی خۆی له ژياندا جەهەننەمی یهئس و ئه له م ئه بێنێ، ئۆه ژین، چەند خۆشه و یستی، چەند شیرینی، ئۆه ژین، چەند تال و بەدی، چەند قورس و ناخۆشی.

به لێ، ژین وه کو زمان له ههردووکیانه، هه م عهزاب هینه ره هه م سه عادهت به خشه. هه م نه فهدت ئالوود، هه م دلروبايه، هه م ههنگوین و هه م زه هره!.

ئه مرۆ که رۆژی پینچ شه مه و (٢٦) ی کانوونی دووه می ١٩٥٠ ی میلادییه راسته و راست ته ئریخی بیست و پینچ سال له مه و پاشی ته ئسیسی غه زه ته که مه! . جواریه کی عه سری سه د ساله، به خوا زۆره، له عراقدا رپی عه سرتیک غه زه ته چه ته. ئه ویش کێ ژياندوو یه؟! پیره میردیکێ هه شتا و پینچ ساله! منی شه ست سال له غه زه ته ی کۆنتر!.

ته نیا شه خستیم که له رووی غه زه ته که یه وه چەند دەردی سه ری دیوه، خانووه شه که ی ناوه ته بارمه، ئیستاش ره هنی ئه موالی (قاصرین)ه. ئه مه شه رده ف و فه خرێکی که م نییه!.

سه قافه ی (صحافه) خوا له شاریکی کوردستاندا داویه به قه ومی کورد و پیره میردیکێ و!! . من گله یی له قه ومه که م ناکه م که تائیس تا به هیج رهنگی یاریده یان نه داوم و له هه موو خاکی عراقدا یه ک دوو ئابو نه ی کرپاری خۆمالی هه یه که پاره ئه دهن!!.

خوا قه ناعه تی داومی، که ده وله تیکه به هیج نافه وتی، ورده ورده خه ربکم له گه ل (نه فس) دا بجه نگیم، جاری له جل و به رگ و سه ر راخه ر و نوین و هه وای فینکی هاوین و ماستا و ئه مانه خۆم گرتۆته وه و شیرینی ناخۆم چونکو نه خۆشی شه کر دزیم هه یه (شه کره)! . خۆ ئه گه ر خوا ده ره جی ره زام بێ ببه خشی ئه و ته واهه. به لام به خوا له دنبا دا ئه مه خه بالی خاوه، با وه جو ده ئه مه بۆ من هونه ر نییه چونکو هه ندێ قه له نده ر و توویانه (خۆم و گونم و فاتیله ی ژنم) خۆ من ئه و دوانه یشم نه ماوه!! . با، شه ش حه وت مندالی ورد و ژنیکی ته رپیرم ببوا یه، ئه وسا، وا بووما یه!!.

له بیرمه له ده وره ی خولبای شه بابدا که و ته ئه سته مو ل، یه که مه جار له (اطه) دراوسی پی رجائی زاده (ئه که ره به گ) و (عوشاقی زاده) و (خالید ضیا) و (حسین ره حمی) بووم، (ره زه توفیق) یشیا ن پێ ناسیم. که و ته به هه شتی (سه روه تی فنون) ده و.

که ئیواران له ئه سته مو له وه به پایۆر ئه گه رامه وه بۆ لانه ی سه عاده تی خۆم که جزیره ی (اطه) بوو، وه سه روه تی فنوونم له گوگرته ی ئه و پایۆری سه ر ده ریای مه رمه ریه دا ئه خو ئینده وه ته ئسیری ئه و شیرع و ئه ده بیاته له (سندبادی به حری) زیاتر ته یخسته مه ده ریای خولبا وه و که له (غرامه فوندا) گویم له نه غمه ی به سته ی خۆم ئه گرت که بۆ (مه ر النسا) م و تبوو، رۆحم ئه چو وه سه ر ته ختی سلیمانی سلیمانی، وام ئه زانی فره شته ی ئاسمان، په ری سه ر کینوی قاف گوێ له

دهنگی شیعیری من ئه گرن، هه ندێ جار شه وی مانگه شه وه که ئه چوومه که ناری ده ری و تریفه ی مانگ ئه یدا له و ناوه و جریوه ی ناز و غه مزه ی ئه و که چه رۆمه دولبه رانه و ئه فسوونی ئه و ئه فسوونگه رانه م ئه بیست، له هیچه ئه که و ته خولبای شیعه ره وه. وام ئه زانی گو ل بۆیه ئارایشتی خۆی ئه دا من شیعیری پیا هه لده م بولبول بۆیه به ده ور یا ئه سوور پته وه شیعیری منی به سه ردا بخو ئینته وه!. نه سیمی شه وان نه شیده ی عه شقی من ئه با بۆ که چان و له لای ئه وانه وه بۆنی عه تر دینێ بۆ من!.

به لێ، له وێ، به روتبه و نیشان و (ئه عزا یه تی مه جلیسی عالی) یه وه له (اطه) که مه لبه ندی (پرنسه کانی) کۆنی رۆم بوو، له قه سرتیکی مو متازدا دانه نیشتم، که شه و ئه نووستم له خه وما له (گورگه ده ر) له باخه که ی شیخ ئه حمه دی بازلیخا هه نارم ئه دزی!.

ئیمه که ئیستا له ناو خۆماندا دوژمنی ئازادی یه کتر بین، هیش تا ته ربیه ی ئیجتماعی مان له ژیر که مه ندی خزمه تکاری پاره ی پاره داراندا بێ و دوو به ره کی و به نه بوونی یه کتری خۆش حال بوون له ناوماندا بێ چۆن فکری ئازادی له و ده ماخه دا ئه گونجی؟! . داخی ئه و ئه م کوژی ئه م خا که نه خو ئینده واری له خو ئینده وار شاعیر تره، گه دای له پاشای جه وانمه ردرته!!.

ئه م یه ک دوو رۆژه (فائق بیکه س) م دی، وتی ئه و ته بۆ چ هه ندێ شیعیری شیوه ی شاعیرانی پیتشوو ئالیتی؟! شیعیری خه بالی و غه رامی و مه یی و مه عشوق نه بێ ناخۆشه، ته هه ره له سه ر هه لپه رکێ ئه رۆی، شیعیری وشک و بێ درۆ ئیتر به سه!.

و تم، فائق من به راستمه، شاعیر نیم و ئیستا ئه و رو پایی هه رچی شاعیریا ن هه یه له خولبا و مو با له غه ت لایان داوه و مادی و حه قیقی ده نووسن، ئیستا من له هه ندێ شیعیری پر ئیغلاق و طمطراقی کۆنی خۆم شه رمنده م. خۆ هه ندێ ته شبیه هه یه که جار ان زۆر په سه ند بوو ئیستا که لیتی ورد ئه بی نه وه ته ریق ئه بی نه وه!. پیا و مه حبویه ی لا ئه بێ به ده له دیوی تاب تئوانی را که ی لیتی، مه سه له ن و توویانه:

ئه برۆی که مه ندی رۆسته م و گیسو که مه ندی زال

مه ژگان سنان گیسو زنج جا ه بیژن است

ده و ده که مه ندی رۆسته م که تیری له ئۆردوی ئیران پێ ده خسته جه رگه ی توران و ئه و که مه مانه و که مه ندی زال که سه د و په نجا گه زی شایه و سه ره رمی گیسو و چالی بیژن گر دبو نه وه له ئافره تیکدا پیا و چۆن لیتی ناترس؟! له وه نازکتر زولفیا ن دا ناوه به ره شمار و برژانگ به تیر، قه د به داری سه روشم شاد. ئه مانه هه موو درنده و کوشنده چه ته ئسیریک ئه کاته سه ر رۆح؟! . بیستوومه، له دانا یان و تیگه یشتوانی هه موو تیره یه ک و توویانه، ئه شێ پیا و خۆی بنا سی، ئه گه ر نه ناسی ئه تاسی!. من له کا تیکدا خۆم ناسی که هه ناسه م له که ساسیه! ها ناوم نه ما وه، که لکی

خۆم پېتو نه ماوه، تا له م پېشه رهنجه رځيښه لاهدم، به تهره بهی بیست و پېنج سالدا درکهوت و ټینکار ناکړئ. که هاتمه وه هم خاکه، مه و قیعی حکومتی عوسمانیم له وانه بهر تر بوو که بوونه وزیر، هیچ نه بی من (متصرف) یک بووم، که (طه هاشمی) هات بانگی کردینه وه عیراق، من له (متصرف) یوه بهر پرکردن هاتمه وه، له وسایه له کوردایه تیدا سهری گوټی خۆم ته ننگاوت له نهسته موډا غه زتهی (کورد) م درته هیتا. له غه زتهی هره گهره (تان) ی فرانسدا شیعی کوردیم نه نویسی، له هه موو مجله و غه زتهی ټیراندا تاوازی کوردیم بهر زته کرده وه و له هه موو گهر دشی کومیته چی کوردستاندا نه منه راند، باکی پت و سیدارم نه بوو! که گه بییمه وه ټیره له رتوه خزمه تی خوتنده واری و رځ نامه کاریم له هه موو خزمه تی به پشتر زانی، له هه موو علایق و خولیا یه که وازم هانی، بیست و پېنج ساله غه زتهی میلله تیک در دینم، گونا هه بلین (ژبان) و (ژین) گه نجینه ی گوهه ری کورد نین، خو هیچ نه بی وهک (کامه ران به درخان) له موته مه رتیکي عاله میدا هاواری کرد وتی، کورد سه قافه ی هه یه صحافه ی هه یه، نه مه ناو ټیک و مه وجود یه ټیکه.

وهرن تیفرکن، رهنجه رځی من بیین، خانووم له ره هنی پاردی کاغز و حروفاتی مه تبه عه دایه و بهر گیشم کونه پڅیښی خیره ومه ندانه! له نا و جهر گیشم پروانن بووه به خومخانه!

نه مننده ساله من ټیسیا تم کرد که هم رځ نامه یه پړ پاره و مه نفعه ت درنا یه نم، له سر نه وه دا یه که نو سخی لی نافر شم!! هه موویم کرده به (کولکسیون) و بهر بهر ته تابوونه کانیس که م ده که مه وه. چونکو رځ نامه ی قه ومیک سالی به چاره که دیناریک بی که تنه ها کاغزه که بفرشنه وه به حه لواچی و به قال چاره که دیناریک نه کا!! باوهر بکه ن زوری وا هه یه هیتشتا فلسیکی بو نه نار دووین له گهل نه ویشدا به پیا و خراپمان نه زانی!.

ټیستا بابیینه وه سهر عاله می شیعر و نه ده بیات، له سالی (۱۳۲۹) ی رځ می (۱۹۱۳) ی میلادیدا، له نهسته موډ غه زتهی کوردی در ده چوو من له (چوله میترگ) وه مه قاله یه کم بو نار دوون و ته کلیفم له جه معیه تی کورد کردبو که له هه ر دیاریکی کوردستانه وه زبانزانیکی بانگ بکه نه پایتهخت و زیانیک بو عموم می کورد هه لټر تیرن و بیکه نه به فهره ننگ و ده ستور. هه تا مصارفاتی له چاپدانیس گرتوه نه ستوی خۆم، که س گوټی نه دایه، ټیستا هه ر که سه به هه وه سی خوی شتیه یه که دینیته کاره وه، وایان شتواندوه.

به م بهسته زبانی و بی ژباڼیه وه چه لافیک لی بدهین؟ بوچ کوردستان ته نه ها هم هومره کوټره یه؟! بوچ کوردستانی گه ووه له زیانمان نه گا؟! زبانی کوردی بهر نگی شتواوه، من کوردم که چی له رځی (وان) و (حه کاری) تهرجه مانم بو کوردی نه وی راده گرت. له م بن دهسته وه هه ورامی له زبانی جاف ناگا! نه وه موو موحیتی کوردستانه که من باوهرم وایه تا زبانیان

یه که نه که وی یه که ناکه ون نه مننده هونه رمه ندی زبانزان و قواعد شناسی تیا هه لکهوت نه همیه تیه کیان به زمان نه دا! (عه بدوللا جه ودهت) که له پاش مه شرو تیه ت له نه ورو پاوه هاته وه له نهسته موډ بوو، زور تر له هه موو که س من له خزمه تیا بووم، خۆم و نه ژادی کورم به (نظم) و (نشر) له مجله کهیدا خزمه تمان هه یه. نه ژادی کورم له جزیردی (هه گه لی اطله) هاتوته دنیا وه خۆم قایقما می نه وی بووم، بو نه و مونساه به یه (نه مین زه کی بهگ) قه سیده یه کی نوو سیبوو (خالید ضیا) و (نه کرهم بهگی ره جائی زاده) زوریان په سندن کرد، به لام من زوری له گهل خه ریک بووم که له گهل شیعر خه ریک نه بی، قوه ی ته حریری هه لته قرحی، چاک بوو شوکور نه مین زه کی بهگ وازی له و پېشه دروزنه ی نه و سهرده مه هیتا و دهستی دایه عیلم و فنه که و ټیسته به و عیلمه وه یه نه و هه موو خزمه ته ی پی نه کړئ.

له نهسته موډ که جه معیه تی کورد ته شکیلی کردبوو، له گهل (ټیستاحدچییه کانی تورک) بهر بهر کانیان بوو، ټیستاحدچییه کان خه لکیان نه ترساند. فیدائیان هه بوو، (نه حمده صه میم) و (حه سدن فه می) که وهک من غه زته چی بوون کوشنننن، (عه زین یا مولکی) و نه ژادی کوری منیش خزیان به فیدایی جه معیه تی کورد قهید کردبوو. ټینجا هه ر له باره ی زمانی کوردییه وه، بزنان، من له پش تورکیه دا که (لاتینی) قبول بکه ن و به اصراری (عه بدوللا جه ودهت) ی کوردی (دیار به کر) حرووفی لاتینیم کری و مه سره فیکي قورسم کرد و زور جار له (ژین) دا به (الف باء) ده کی و شیعی کوردیم پی نویسی. چونکو زیانه که مان پر بوو له عه ره یی و هیتشتا نه بوو یوه کوردی په تی، بو نم نه کرا!! ټیستا هه ندیک هه لسا ون زبان و ټیملاکه یان کردو وین به په ند و جارسیان کردو وین. جومله ی عه ره یی به ټیملای کوردی نه نویسن، زور که لیمه ی وا هه یه، ټیملاکه ی بگور پی نه بی به کفر و جنیو! له بهر نه وه تا زیانه که مان نه که ویتنه شتیه یه کی مه عقول که لیماتی عه ره یی به عه یی ټیملای عه ره یی قبول بکړئ.

هم سلیمانیه تا زه مانی منیش مندا له کانی چوار زبانیان به دروستی و ریکو پیکی نه زانی، ته حصیلمان به ده ستوری کونی حاکمانی (به به) فارسی بوو، تابییعه تمان تورکی بوو، خۆمان کورد بووین، هه موو تجاره ت و گوزهر اتمان له گهل به غدا بوو. ټینجا فارسی و تورکی و کوردی و عه ره یی زور ته بیعی بوو، هه ندیکیشمان فرانسزیمان نه خوتند. ناسار و نه شعاری زور له کورانی سلیمانی له غه زته ی نهسته موډایه. زور ساحیب مجله و غه زته خاوه ندیان کورد بوون. زبانی کوردی بو هه موو جوړه نوو سینیک له زوریان ره وانتره و به ماوه تره، نه توانن سهر به خۆ هیچ وشه یه کی بیگانه ی تیا نه بی چی ناره زوو بکه یین بیلین.

له م دوا یییه دا له نهسته موډ ده وری نه ده بیاتی تورکی که شاعیری وهک (عه بدولحه ق حامد، توفیق فیکره ت، فائق عالی، ټیسماعیل سه فا، نه کرهم، سلیمان نه زیف، خالید ضیا و

تیسما عییل حەقی بابان، نەعیم بەگ، حوسێن جاھد) و ھەزاران ئەدیب کە (سەرودتی فنون)یان
لە ئەدەبیاتدا کردبوو، ھاوێن سەرودت و رۆژنیکیان پێ داووبوونیش لەدوایانەوێ گۆلەچن بووم.
شاعیری مەشھووری تورک (عەبدولھەق حامد) کە شاعیریکی ئاسمانی بوو، کە لە ئەستەموڵ لە
دەوری ئەخیری پاش ئینقلاب ھەموو ئیواران لە خزمەتیا ئەبووم، لە زۆر مەساحە بەدا بۆی
مەعلووم بوو کە مەھەندێ لە ئەدەبیاتی فۆرس شارەزام، رۆژنیکیان عەزەلیکی فارسی خۆم
بۆ خوێندەو، فەرمووی ئەھلی سلیمانی لە کوێو فیری ئەم فارسییە پەوانە شیرازییە بوون؟!
وتم، لە قەدیوێو تەحسلی ئیمە فارسییە، زۆرتر بەشیری حافظ و سەعدی راھاتوین و حەتتا
ئەعتقادیکی وامان بە (حافظ) ھەییە کە کاریکی عاقیب مەجھولان بێن کتییی خواجە حافظ
ئەگرینەو.

له دوگمهی سینه دویننی نوژی شیوان

له ساڵی ۱۳۱۹ ی رۆمیدا/ ۱۹۰۳ ی میلادی له سه ر ته رجه مه ی (داود) و نه زمی ئیبراهیم

ئه‌هه‌ندى ده‌دهرى ئاردم بۆ غه‌زه‌ته‌ى (تان)ى پايته‌ختى فهرانسه - پاريس .
 نووساين به‌هره‌يه ، ژۆر ئىحتىياجى به‌ته‌حصيل نيه ، من له ته‌حصيلا ده‌كانى پايته‌ختى
 ئه‌سته‌مولم و بيه‌ست و پينج ساله غه‌زه‌ته‌چيم هه‌ندى (محررى) بى ديلوم ئه‌بينم گه‌لى له من
 باشتري نووسن .

ئامادە بى؟، وتم من خۆم و باستۆنیک، ئەم دەقیقەىە ئامادەم، وتى نیو سەعاتى تر ئەرۆی. خۆی رۆیى، نیو سەعاتى پىن چوو ئۆتۆمبیلێک هاتەبەر چایخانەکە، ناوی خوام هینا سوار بووم، پەربەنەو ئەوبەر.

لە ئۆتۆمبیلچیم پرسى ناوت چییە؟! وتى: (ئارشاقت) وتم: موبارەکە. ئیتر لێنى خورى، چونکە رۆژ درەنگ بوو، گەشتینە دلیم سەعات دوو و نیوی عارەبى بوو، بردینیانە گومرگ هیچمان پىن نەبوو. بەلام دائرەى شرطە وتیان ئەمەر دراو لەسەعات دە بەولاولە هیچ ئۆتۆمبیلێک نەپرا. هەرچەندە وتان ئیمە تعەد ئەکەین مەسئولەتێ ئیو نەبێ دادی نەدا. (حەمە سەعید قەزاز) لەوئ مودیری تەحریرات بوو هینامە رجا فائیدەى نەبوو. ئارشاقت وتى: تۆ بەپێیان پڕۆیان لەو لای شارەو مەخفەرێکی شرطە هەیه لەوئ تێپەرە باخێکی لێیە نەدیو. لەوئ بوەستە من دیم تۆ لەوئ سوارە ئیتر کەس نامانگاتى. نوێکی دە پروپیتیم لە حەمە سەعید سەند، تومەز پارەشیان دابوو بە ئۆتۆمبیلچیهکە کە لەسەر قطاری شەمەندەفەرى (حەیفە) بماناتى. من وەک بۆ گەرانى قەراغ شار بچم وردە وردە لە مەخفەرى شرطە تێپەریم لای باخەکە راوەستام روانیم تەپ و تۆز پەیدا بوو، ئارشاقت هات، ئەمما هات! هەرچەندە لە مەخفەردە قەیان لێکرد نەووەستا، بەفرکانتیک منى وەرگرت، یاللا بۆ (رطبه). جا ئەو رێی تەهلەکەیه کە هەموو ئۆتۆمبیلچیهک رێی دەرناکا. تومەز ئەرشاقت شارەزابوو، لێنى خورى. جا ئەمە دوور و درێژە. کە گەشتینە سەر شەمەندەفەر کورێک لەسەر محطە راوەستابوو، ئارشاقت ناسى، منى بانگ کرد، وتى شەمەندەفەر ئەروا زوو کە. بەپەلە پەل سوار بووم. کورێکی تر لەوئ پەلێ گرتیم جێگای نیشان دام و داینام بلیت و خواردەمەنى حازر، کورەیش تورکیەکی باشى ئەزانى ناوی (ئارتین) بوو. ئەم باسە زۆرى ئەوئ و ئەوئەندە بەسە!

هەر سەبارەت بە کورد و ئەو کۆنگرانەى بۆ دەستخستنى مەوجودیەتیەک بۆی بەستراوە کۆبوونەووە گەورەکەى کەنار زەلم و هەولێ مەردانەى مەحمود پاشام دیتەووە بێر. سالی ۱۳۰۳ى رۆمى ۱۸۸۷ى میلادی تا ئەیلوولی ۱۳۰۵ى رۆمى ۱۸۸۹ى میلادی، لە هەڵەبجە لەسەر وەزیفەى ئەرازى (سنیه) بووم، زۆرتر موحەبەتێ مەحمود پاشام بوو.

ئەگەرچی وەسمان پاشا قائمقام بوو، مەحمود پاشایان کردبوو بە (متصرف) ی ئورفە، نیازی نەبوو بچى، تا شەوێکی (۲۵) ی رەمەزانی ۱۳۰۶، لە کەنارى زەلم مەحمود پاشام تێقناع کرد بچى بۆ ئەستەموول. هەر ئەو شەو دواى پارشیو سواربوو رۆیى و دواى لە ئەستەموول رای کرد، بەبەرى باکوڤا هاتەو و دنیای تەجرەبە کرد لە ۱۵ى شوالی ۱۳۰۹ و یەکی مایسی ۱۳۰۸ چوو. ئەمجا بەعەفو و ئیعدەى روتبە و نیشانەو لە دووی جماد الاول-ی ۱۳۱۲دا هاتەو.

لەم هەموو تەجرەبە و چاوپێکەوتنە نگبەت و سەعادەتەدا هاتبوو بەخەیاڵیا کە حکومەتێ

عوسمانی حوکمی نەماووە ئەو حکومەتیکی کوردی تەشکیل بکا. بەو خەیاڵەو هەرچی ناودار و سەرکۆماری کوردستانی ئەملایه کۆی کردنەو و لە کەنارى زەلم کۆنگرەیهک بەسترا و قەراریان دا کە هیچ مانعێک نییه کوردستان حکومەت بێ.

زۆرتر ئومیدى بەمن بوو قانونی ئیدارە و تەشکیلی حکومەتە تازەپێنگە یشتەکانى بۆ کۆ بکەمەو و بیکەن بە دەستووری ئیدارە. منیش لە هەموو تەرتیباتیکدا ئوسولێ (فەدراسیون) ی (برنس بسمارک) م پەسەندکردبوو کە تەشکیلاتی ئەساسییه.

جاف عەینی ئەو قانونە بوو، تا دواى رۆژ بانگی کردم فەرمووی بێنە بزەم چیت هیناوەتە قەلەم؟ منیش شیستانە بەزانیما هات وتم پاشا بەخۆرایى خۆم ماندوو ناکەم! زۆر توورە بوو، ناھەقیش نەبوو. دواى عەزەم کرد پاشا تەشکیلی حکومەت سەهەلە و قانون نامەکەیشى حازرە، بەلام لێکی بەرەووە کێ ئەبێ بەرئەسی حکومەت؟! مەحمەد پاشای باوکی تۆ؟ کە یەکە دانای عەهد و پەسەندی شای ئێران و شکۆھى لە پشت بوو، خەزورەکانى کورەکانى توورەیان کرد متصرفى جێ هیشت!! سلیمانى لە ئیبتدای تەشکیلیەو هەرچی ئەبوو بەحوکمدار برا بچوو کەکەى دەری ئەپەراند. راوەستە تا هۆشى برابەت و یەکیەتێ دیتە کەلەو ئەوسا سەهەل. هەناسە یەکی هەلکیشا و وازی هینا!

لە ئەستەموول جەمعیەتێ کورد کۆبوونەو و هەژدە هەزار مەئموور و کاسب و حەمال و پاشایان حازر بوون، هاتنە سەر ئەو یەکێ بکەن بەرئەیس، بوون بە حەوت فیرقە. دەستە یەک شیخ قادری شیخ عەبدوللە و دەستە یەک شەریف پاشای سەفیری پاریس و ئەم حەوت لەشکرە گەورەیه لە مزگەوتى (ایا صوفیە) دا یەکتریان دایە بەر خەنجەر!! کەس گەورەیه کەسى قەبول نەکرد خالید بەگى رەئیسى سەویدی ئەرزەرقم قەرارى دابوو کە لە حکومەتێ عوسمانی جوی نەبیتەو، شەھزادە یەک والی عموومی کوردستان بێ. ئەو بەش بوو، بەلام قیامى شیخ سەعید هەموو رەنجێکی بە با داین!. هەموو نامدارەکان لە قەنارەدران! خولاسە تا خۆمان نەبین بەپیاو و یەک نەکەوین کەس نامانکا بەپیاو.

لەبیرمانە کە بەغدا هەندێ پیاوی وەک (عەبدولمحسن و جعفر و یاسین) و ئەمانەى تیا هەلکەوت کە سەرپێچی ئیبتدای بکەن، ئیمە راست بووینەو وتمان بەغدامان ناو! کردمانە هەرا و چەند جگەرگۆشە یەکی بێچو شێرمان هەلقریواند بەخەنجەرەو هەلپیان کوتایە سەر مەترالیوزی عەسکەر و شەشى رەشى ئەیلوول بەکوشتیانان، زۆرى پى نەچوو ئەو دەستە دەستى بەستن و ناردنیه بەندیخانەى کەرکوک!! لەپێشدا پیرەمێرد بەشداری نەکرد، وتیان خائنی وەتەن!! رای کرد چوو کەرکوک، لە دوایشدا هەر ئەو بۆیان گریا و هەولێ بەرەللا بوونی بۆ دان.

جاری دوویم کە تورکیا بەشداری حەربى عموومی نەکرد و ویستیان ئیعلانی حەربى لەگەل

ئەلمان پېتى بىكەن بۆلەمەي كوردەكانى شىمالىيان لى بوروۋىتىن! دىسان زاتىتىكى بوزرگوارىان نارد و بەخەيال كوردستانىكىيان دروست كرد! و لەسەرە خوارى حدودى كوردەكانا دوو لىسواي كوردەوارىان ھىنايە كايەو تا ئىش تەواو بوو، توركىيە ئىعلانى حەربى لەگەل ئەلمان كرد ھەر ئەو سەعاتە ئەو بوزرگكارە كە بۆلەو ئىشەيان ناردبوو ھەلىان گرت و لە كاريان خست!!

شەيتان برەوى لە من زياترە، تەئسىرى سىياسەتى خارجى ناھىيلى!! خۆ من ھەموو كەس ئەمناسى كە تا ئىستا ھىچ ئەمەلىيىكى شەخسىم نەبوو و نايش بى، ئەم داد و فغانەم تەنھا بۆ يەكەيتە. من خوا بەكوردى سروشتى داوم لۆمەم مەكەن، وا نەورۆزىشمان نزيكە ئەگەر مام ئەمسالىش دەھۆلژەنى و سەرچۆپى كىشتان بۆ ئەكەم. كە مريدشم توخوا كورگەلى (زانستى) كۆن، رۆلەكانى خۆم لە گردى يارە ئاگرى نەورۆز لە ژوور سەرم ھەلگىرسىن. ئەو ئاگرە رووناكى رېتى نايىندەي كوردە، بەخوا من ئاگرەپرست نىم و خوا پەرستم.

نالەي پىرى پىران. بخوتىنەو، ئاگرى كە خۆم بىكەمەو و بىتوانم بىكوژىنمەو، كى باوەر ئەكا بىپەرستم!! ئەوروپايى سەرى ساليان (فال) بەقوما ئەكەن كەشانسى ئەو ساليان تاقىكەنەو من بەنورى خوايى، بەگرى ئاگر رېتى نايىندەي قەومەكەم رووناك ئەكەمەو، عادەتتىكى باوك و باپىرمە، پەپرەوى ئەوان ئەكەم. ئەم نەورۆز ئەو تازە رۆژەيە كە خوا ھەست و نىستى تىبا ئافەرىدە كوردە و ئەمەق بەچاوى خۆمان ئەبىنەي كە ھەرچى لە زەمىنداىە دار و گول و گل، جانەوەر و گىيانلەبەر ئەژىتەو و ئەبوۋىتەو. سەرەتاي تازەيى لى دەرئەكەو.

مندال بووم، لاى مەلا حوسىنە گۆجە ئەمخوتىد، كە ئەگەشتىنە دەمى بەھار مامۆستا ئەيگوت بچن نەورۆزانە بىن، ئىمەش بەسەر دايكمانا ئەگرىين، سا دايك و باوكمان ھەرچيان لە دەست بەھاتايە، ھەرچيان لەبار بوايە يا (چەرخى) يا (قرانى حەمەشايى) يا (نەبات) ئەيانداينى، ئەمان ھىنا ئەوئىش بەشى خۆي لى ھەلدەگرت.

يەكى (قەمەربەكى) ئەداينى، ئەچووين لە مژگەوتى شىخ ئەورەحمانى شىخ ئەبەبەكر، (شىخ ئەوزاى (تولەتۆي) خەتى خۆش بوو، نەورۆزنامەي بۆ ئەنوسىنەو.

ئەم ئاگرەكردەو نەورۆزە كە لەپىشدا لەناو ئىمەدا باو بوو، ئىمە تاب و توانا و مەوجودىيەتتىكى وامان نەمايو كە ھەموو سالى ئاگرى نەورۆزى نىشانەي سالى تازە بکەينەو. ئەو رۆزە بەجەژن بزانين و سەيرانى تىبا بکەين، كاتى من لە ئەستەمسول ھاتمەو بەخۆشى خۆشەيەو بىستەم ناوونىشانىكمان بۆ پەيدا بوو و زىانمان بوو بەكوردى و مەئسورمان لە خۆمانە، ئەو دەم بەجەژن زانى و ھاتەو يادەم كە ئىمە ھەموو سالى جەژنىكى نەورۆزمان بوو و نەورۆزنامەيان بۆ ئەنوسىنەو بەو يادى گيانى باو و باپىرەو ھەلسام رۆلەي زانستىم پىش خۆم خست و لە گردى يارە شەو ئاگرە ھەلگىرسەند و رۆژ سەيرانم كرد، ھەندىك وتبوويان حاجى

تۆففىق نەورۆز بەپارەي ئىنگلىز ئەكات و بۆلەوانى ئەكات، ئەمە لە كفىرى ئاتەش پەرستى كفىرتە. ئىنگلىز چە دەخلىكى بە نەورۆزەو ھەيە، ياخود من كەي لە خوانى موچەي ئىنگلىز نىعمەت خۆر بووم؟! ھەموو سالىك ھەرچىم دەست ئەكەوت ئەمەكرە بەسەيرانى نەورۆز كە تا ئىستا كەس ئەوئى نەكردو. ئەمە ناو و شۆرەتتىكى كوردەوارى بوو، بەھىچ وازم نەھىنا، تا پار ھەندى بى ناموسوس و زۆل ھەلسان وتيان حاجى تۆففىق نەورۆز بۆ ئىنگلىز ئەكا، ئىمە نايەلەين ئەو بىكا و خۆمان ئەيكەين، پارەيەكى زۆريان كۆكرەو، نىوہيان خوارد و پەكى سەيرانى منىشيان خست.

لام وايە ئەوانەي من بەتەرەفدارى ئىنگلىز ئەزانن لەم دوايىيەدا تىم گەشتوون كە من ئىنگلىزم بۆ خۆم خۆش ناوئى و ھەرچى مەنقەعەتى شەخسى و تەخسىيات و تەننەت پارەي ئابوونەيشم لەوان نەويستەو و نايشمەوئى. تەنھا بۆ ئەمە كە لە رەوشت و ئەخلاقى ئەوان دەرسىكى ئىدارە وەرگىين و پەپرەوى ئادابى ئەوان بکەين. ھىچ نەبى لەناو خۆمانا يەكەيتى و ھابەشەيەكى وامان ھەبى كە لە پىاو بچين. تەننەت دۆستىكى گىيانىم لىرە قونسولنى ئىران بوو نەمەشت بىتە سەيرانى نەورۆز نەك بلىن ئەمە بەھەواي ئىرانەو.

كاتىكىش چوومە ئەستەمسول لە سەراي پادشاھىدا رۆژى نوئى مارت ھەموو (وگەلا) و (وزەر) ئەھاتە (مايەين) تەبرىكەيان ئەكرد.

نىشان بەو نىشان شىرىنى نەورۆزىان ئەخوارد و شەوى نەورۆزىش لە ھەموو منارەكاندا قەندىليان دائەگىرسەند.

من و تەرەفدارى ئافەرەت

ئەوانەي عالەمى مەدەنىيەتى ئەوروپايان دىوہ لىيان ئەپرسم كە رىيان كەوتىتە ھەر كىشوەر و شارىكى لە ھەموو توجارەتگاھو رەنجشگاھىكدا ئافەرەتبان زۆرتر لە كارا دىوہ. يا ژنان لەم بازاري جەھانەدا كە سەراپاي ئەندامىيان جلەوى نوورى لى ئەبارئى وەك غونجەي گولەباخي بەھەشتن. ديارە ئەوانىش وەك بەشەر ھەوا و ھەوەستىكى زىندەگى و كامەرانىيان ھەيە، چە رەوايە ئەوانە بىخەنە چوار دىوارىكى بەندىخانەي رۆح و حەياتەو و گرۆھىكى رىش بۆزى سەر و سوردەت پر لە تۆزىان بەسەرا زال بکەن. ئەبى ئەو نەوہيە كە نا بەدل لەوانە پەيدا ئەبى چە ھىوايەكەيان پى بى. لە ھەموو تەھلىل و بەراوردى ھىكەمەتدا دەرکەوتەو كە حسیاتى ورد و نازك و شعورى بەزەيى و دلسۆزى ژنان لە پىاوان بالا ترە. بەو بەدەنە لەتيفە و رۆحە نازكەو بۆ پەرورەشى مندال و خزمەتى نەخۆش و غەمى گوزەران زۆر جار رۆحى خويان ئەخەنە تەھلەكەو. ھەندىكىيان بەنەختى خوتىندەوارى بوونە ئاتەش پارەي شىبەر و ئەدەب. ھەندى شىبەرى ژنان ھەيە كەس ناتوانى ئىنكار بكا كە لە شىبەرى پىاوان بالا ترە بەلام روويان نەھاتووە تا ئىستا بىانخەنە

مهیدانه وه.

ساله‌های ساله ئیمه ئه‌لین ته‌گهر جنسی له‌تیف له‌ دهره‌جه‌ی پیاواندا بناسرین و خوتندن و کوششیان ببن، له‌ پیاو دواناکه‌ون. زۆر ژنی وا هه‌یه‌ که له‌ پیاو ده‌تی و ده‌ویه‌ی بزرگی و ده‌ستگیری بچ چاره‌کان و ئیداره‌ی میوان و دیواخان و فکری ئیجتماعی و سیاسی و ئیداریدا پیاوان و پیاوانیان هیتشوویان له‌پشته‌وه‌ ناکه‌ن. من هه‌میشه‌ هیواداری ته‌به‌قه‌ی کچان و ژنانی خوتنده‌وارم به‌ته‌رییه‌ی عیلم و فه‌ن ئه‌ولادی وا پیتیگه‌یه‌نن که خمه‌تی قه‌وم و نیشتمان بکه‌ن و قه‌ومه‌که‌ی خۆیان سه‌رخه‌ن. که‌چ نه‌زه‌ران هیتستا ژنانمان به‌کوته‌کی به‌ر خه‌ره‌ک و دایه‌نی به‌ریشکه‌ ئه‌زانن. تورکیه‌ حه‌قی مه‌بعوسی و دکتوری و ئه‌وقاتی دانن، ئیمه‌ تازه‌ خه‌ریکین به‌نوکه‌ شه‌ق له‌گه‌لیان ببزوتینه‌وه‌!! له‌ کۆندا له‌م ولاته‌ی ئیمه‌دا خوتندنی کچ زۆر زۆر لای (مه‌لا ئامینه) تا (یاسن) بوو، ئه‌ویش بۆ ئه‌وه‌بوو که له‌ ماله‌وه‌ نه‌یه‌ته‌ دهره‌وه‌ و به‌قورئان خوتندن رایبوتی. نه‌یان ده‌هیتشت کچ فیتری نووسین بچ نه‌ک کاغه‌زی عه‌شقبازی کوران به‌خوتیتیه‌وه‌ و جوابی بنووسیتیه‌وه‌. یه‌که‌ ئارایشتی ئه‌و وه‌خته‌ چاوشتی (کل) بوو. کچان ته‌گهر چاویان برشتایه‌ پیاوان ته‌گوتن:

چاوی رشتوه‌ به‌کله‌ به‌نی

می‌ردی ئه‌وئ تیوه‌ی ژهنی

خۆ ته‌گهر به‌سابوونی دیمه‌شۆره‌ ده‌م و چاوی بشتایه‌ ئه‌یانگوت:

ده‌م و چاوه‌شوا به‌دیمه‌ شۆره‌

وا دهره‌که‌هئ عاشقی زۆره‌

جا به‌م پتودانه‌ ئافره‌تانمان به‌چیره‌که‌ی چه‌رخ و فه‌له‌کی پیریتن و دیگه‌نه‌چاری و تسی گورگی ناو هه‌مانه‌ ده‌ماغی په‌روه‌رده‌ ئه‌بوو. کورانیشمان زۆرتر به‌ته‌رییه‌ی ئه‌و نه‌وعه‌ دایکانه‌ په‌روه‌رده‌ ئه‌بوون و چووبوون به‌ناخی زه‌میندا و که‌وتبوونه‌ سه‌ر به‌رانی ره‌ش. تا خوا کردی مه‌کته‌بی کچان له‌ سلیمانی کرایه‌وه‌ له‌پیشدا و بقوواریان کرد، کچانی خۆیان نه‌نارد. تا ئیمه‌ ده‌سته‌ی کچانی خۆمان نارد ئه‌وانیش ناچار مان!! به‌ره‌به‌ره‌ کچانی مه‌کته‌ب په‌ریان سه‌ند. به‌هیممه‌ت و جه‌ساره‌تی مودیره‌ی مه‌کته‌ب کچانمان برد بۆ ساحه‌ی موسابه‌قه‌ی (فوتبۆل) هه‌موو به‌به‌رگی سبی لاھوتی و مه‌له‌کوته‌یه‌وه‌ به‌ده‌وری ساحه‌دا چه‌رخیکیان دا و نه‌شیده‌یه‌کیان خوتنده‌وه‌. زه‌مین و ئاسمان ها ته‌ جونبوش. ئه‌و سه‌فه‌وت و له‌تافه‌ته‌ و ئه‌و سه‌ریه‌ستی و حه‌ماسه‌ته‌ به‌دلیکی پاک کور و کچی کرد به‌خوشک و برا. یه‌کئ له‌ فه‌ردی ئه‌و نه‌شیده‌یه‌ ئه‌مه‌ بووه‌:

تا سه‌ویه‌ی کچانمان به‌رز نه‌بئ له‌ ئیدراکا

ئه‌ولادی چاک پیناگا و وه‌ته‌ن ته‌ره‌قی ناکا

حه‌یاتی ژنان ته‌مه‌نده‌ ئینقلاباتی ره‌نگاو ره‌نگی تیا به‌ هیچ که‌س بۆی ناچیتیه‌وه‌ سه‌ریه‌ک. له‌ پیشدا شرکه‌تی حه‌یات و ته‌ساوی حقوقي ئاده‌م و حه‌وا ئنجا ته‌ساره‌ت و ئنجا به‌فرۆشتن، که‌ ئیستاش ته‌فرۆشرین ئنجا فراندن. ئنجا (تعددی زه‌وجاتی) بنو عباس، و پاشاهانی تورک دواي ته‌وه‌ ده‌وره‌ی (ده‌ره‌به‌گی) ئه‌وه‌ل شه‌وی کچیته‌ی موته‌له‌ق هی ده‌ره‌به‌گن بوو. ته‌نانه‌ت له‌ هه‌ورامانی ئیمه‌یشدا شتیک بوو و!! له‌ چیندا سه‌رده‌میگ ژن مندالی ئه‌بوو پیاو به‌زه‌یستانی له‌ جیدا ته‌که‌وت. به‌رامبه‌ر به‌مانه‌ ژن گه‌یشتیه‌ پایه‌ی خوداوه‌ندی ئاله‌ه و زۆر قه‌ره‌لیچه‌ و حکمدارانی به‌ناویان بوو. ته‌مانه‌ هه‌موو به‌ئیجاباتی زه‌مین و زه‌مان گۆرپاوه‌.

بۆ سه‌لامه‌تی ئیزدواج زۆر پیتیسته‌ شووکردن و ژن هینان ته‌بچ سه‌ریه‌ست بچ، هه‌قی ئینتخاب به‌هه‌ردوو لا بدری. هه‌ر شووکردن و ژن هینانیک نابه‌دلی تیا بچ ئه‌و نابه‌دلییه‌ ته‌بچ به‌خۆره‌ ته‌ته‌نیتیه‌وه‌. دواي له‌ لایه‌که‌وه‌ خۆی دهره‌خا و خانووی سه‌عاده‌ت ته‌رووخیتی. تا ئیست ژن هینان هه‌ر به‌ئاره‌زووی کوران بووه‌، له‌مه‌دا ده‌ماخ و عزه‌تی نه‌فسی کچان شکاوه‌ و دلی به‌و مال و میترده‌ خۆش نه‌بووه‌ که به‌ته‌ساره‌ت ها توه‌.

زه‌مانیک دیت که کچان له‌ نه‌تیجه‌ی خوتندن و سه‌عی و عه‌مه‌لدا داماوای به‌خیتوکردنی میترد نابی و ته‌وسا ئه‌وانیش گالته‌ به‌هه‌رزه‌کاران ته‌که‌ن و شوو ناکه‌ن، ته‌مه‌ ته‌بچ به‌ره‌خه‌یه‌ک له‌ ته‌زایدی نفوس. که‌واته‌ له‌پیش ته‌مه‌دا هه‌قی شووکردن بده‌ن به‌کچان.

بۆ چ ئه‌و باوکانه‌ی به‌زۆره‌ ملی دلی کچ ته‌شکیتن شاربه‌دهربان نه‌که‌ین. دوانیان به‌رده‌باران بکری عار ته‌نین.

دهره‌دیکێ تریشمان هه‌یه‌، ته‌لاق، که‌میتردیکێ به‌دخوو هه‌ر له‌ خۆیه‌وه‌ ته‌لاق ته‌خوا، ئافره‌تیک که‌ ره‌نجی داوه‌ مالتی پیکه‌وه‌ ناوه‌. مندالی به‌خیتوکرده‌ به‌جاری هینانه‌ی لی ته‌شیتوی. ته‌نها هینانه‌ی ئه‌و ئافره‌ته‌ ناشیتوی. بناغه‌ی هه‌لکردی میلله‌ت و دیواری یه‌کدگیری جه‌معیه‌ت ته‌رووخ. ته‌مه‌ش به‌ستراوه‌ به‌نیکاچه‌وه‌، ته‌گهر ژن له‌ هه‌لئاردنی هاوسه‌ری خۆیدا سه‌ریه‌ست بچ و ته‌ساوی حقوق له‌ناویدا پیاو به‌خۆرای ناتوانی ژن دهرکا!. ته‌لاق وای لیتها توه‌ هه‌ندئ هه‌روا له‌خۆیانوه‌ سی به‌سی ته‌لاق فری ئه‌دن، یا به‌درۆ له‌ پاکانه‌یه‌کا ته‌لاق ته‌خوا. له‌ مه‌زه‌ه‌بی حه‌نه‌فیدا ژن ته‌بچ ته‌لاق قبول کا، که‌چی له‌ناو ئیمه‌دا وه‌ک جل بگۆرین وایه‌!!.

ئه‌م جاری دوايیه‌ که‌ چوومه‌وه‌ تورکیا، له‌ ته‌زمیره‌وه‌ سواری پاڤۆر بووم هاوین بوو له‌ بانی پاڤۆره‌که‌ جییان بۆ راخستبووم، له‌ ته‌نیشتمه‌وه‌ کوپتیکي جوان راکشابوو! ده‌سته‌له‌یه‌کی سووری ته‌زمیری له‌ ژوور سه‌ری داناوو، ئاوی تیاوو، پتیم گوت: برادر ته‌فه‌رمووی قومئ ناو بخۆمه‌وه‌؟ پتیکه‌نی، وتی: فه‌رموو. توومه‌ز که‌ به‌یانی روانیم ته‌مه‌ که‌چه‌!!.

پتیکه‌نینه‌که‌ی بۆ ئه‌وه‌ بوو من شه‌و به‌کچم نه‌زانیبوو!. چه‌ند سال پیش ته‌مه‌ که‌ من چوومه‌

تورکیا (ضابطه) هەر ئافرهتێکی بديا به که چارشیتو و پهچهی کورته نهیگرت. جا سهیری کهن زهمان چی بهچی کردوه؟!.

ئهوانه‌ی ناسیم

١- ههمدی بهگی صاحبقران

ئهحمده بهگی فهتاح بهگ که لهسه‌ر دهفته‌وی شوعه‌رادا (حه‌مدی) بوو، بهجاری لیتمان گوم بوو. ئه‌شێ بۆ برا و کور و کهس و کاری ماته‌میکی به‌ئیش بی به‌لام هه‌یچیان به‌قه‌ده‌ر (ژیان) پێیان گران نییه! چونکو پایه‌ی بلندی شاعیری ئه‌و به‌که‌س پرنا‌بێته‌وه. هه‌یکه‌لی بوزرگان نامداران شێوه‌یه‌کی خاوه‌ندیان نه‌نوێن. ئاخ، هه‌یکه‌لی شاعر به‌خاموشی ئه‌و رۆحه‌ ده‌رناخا، مه‌گه‌ر دیوانه‌که‌ی بکه‌وتیه‌ کایه‌وه و هونه‌ری بکه‌وتیه‌ ناوه‌وه.

شاعیری ئهحمده بهگ، خوداداد بوو، به‌خوێندن نه‌بوو. ئه‌مه‌ لای تیپی دانشوهران په‌سه‌ندتره‌، له‌ناو نامدارانی ئه‌ده‌بی تورکدا (ئه‌که‌رم بهگ) ی ره‌جائی زاده که ئوستادی ئه‌زه‌می (علم البیان) و (بدیع و معانی) و خاوه‌ندی ته‌علیمی ئه‌دیبا نه، زۆر هه‌ولتی شاعیری داوه به‌سعه‌ت و کولفه‌تیشی زۆره‌!. له‌ هیچ وه‌ختێکدا ناگاته (ئیساعیل سه‌فا) که شاعیری (ماده‌رزاد) ی پێ ئه‌لێن. ئه‌و ره‌وانی و نه‌رمی زه‌مه‌مه‌ و سه‌فای شیعری (سه‌فا) به‌عیلم و سیفه‌ت پێکنایه‌. خوداوه‌ندی شاعیرانی تورک (عه‌بدو‌لحه‌ق حامد) ئیستاش قواعید و سعه‌تی جناس و له‌فزی نازانی، په‌روازی له‌ ئاسمان و شیعره‌کانی و له‌ ژوو مه‌عناوه‌.

ئهحمده بهگ، هه‌ندێ شیعری خوێت لێ په‌رسیایه‌ ئه‌مه‌نده به‌مه‌عنا بوو و خۆی مه‌عناکه‌ی نه‌ده‌زانی و نه‌شێته‌زانی که ئیله‌هامیکی رۆحه‌!.

من به‌ش به‌حالی خۆم، ئیستا که ئهحمده بهگ په‌روازی شاعیرانه‌ی کردوه (مردنه‌که‌یشی شاعیرانه‌یه‌)، پێی لێ ئه‌نیم، شاعیری وه‌ک (ئهحمده بهگ) مان له‌ دوا‌ی مه‌وله‌وی که‌م بووه (مه‌حو‌ی) که به‌دیوانه‌که‌ی هه‌یج مه‌حو‌ی له‌ بارا نییه‌ زۆر کولفه‌تی پر مه‌عنا‌یی کێش‌اوه‌ و په‌یره‌وی (بێدل)ه‌، تۆ له‌ هه‌ندێ مه‌عنا‌ی وردی لاده‌، له‌ ئاهه‌نگ و زه‌مه‌مه‌ و بلندی‌دا، هه‌مدی خۆش شێوه‌تره‌!. من خۆم شاعیر نیم، به‌لام خوا زه‌وقیکی داومی شاعر بناسم و به‌رۆج ئاشنای شاعیران بووم. له‌گه‌ڵ ئهحمده به‌گدا ئاشنایی په‌نه‌انیمان زۆر بوو!! ئه‌و سوارچاک بوو منیش به‌راستی و لا‌خی چاکی ره‌سه‌ن و جس‌م ئه‌ناسی، ئه‌و شاعیر بوو، منیش له‌ ئاهه‌نگی شاعر ده‌گه‌یشتم، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ بۆ من ده‌ردیکی گرانتره‌!.

٢- مه‌حمود پاشای جاف

زۆرجار له‌ خزه‌ت مه‌حمود پاشادا بووم، که‌شکۆله‌که‌یشیم له‌لایه‌ که به‌ناخ و داخه‌وه ته‌ئربخی مه‌رگی براکانی تیا نووسیوه‌، خۆم کۆله‌بالی کورکم له‌به‌ر مه‌حمود پاشادا دیوه‌ که بۆ راو له‌به‌ری ئه‌کرد پێلاویش خۆ دیاره‌ که‌وش بوو.

ئیمه‌ باسی حه‌یاتی ئه‌ده‌بی مه‌حمود پاشا ئه‌که‌ین، زۆر که‌س هه‌ن که ئه‌م سه‌رله‌وحه‌یه‌ ئه‌بین هه‌له‌ده‌ستنه‌وه‌!، مه‌حمود پاشا و حه‌یاتی ئه‌ده‌بی؟!، چونکو تا ئیستا که وتبێتیان جاف کوردیکی خیمه‌نشین، سه‌حرانه‌وه‌رد خێله‌ و خوار و خێله‌ و ژوو‌ر سوار ماینی ره‌سه‌ن و تفه‌نگ و فیشه‌ک و تیپی سواره‌ و ئاژه‌لی زۆری ره‌وگ و رانی هاتۆته‌ خاتره‌وه‌. هه‌رچه‌ند له‌م دوا‌یه‌یه‌دا یه‌ک دوو که‌سیکی شاعیر له‌ نه‌وه‌ی به‌گزاده‌ په‌یدا‌بون، ئه‌وانه‌ له‌ناو جافدا په‌روه‌رده‌ نه‌بون، کورمه‌ قائمقام بون، له‌ مه‌رکه‌زی قه‌زادا.

به‌لام مه‌حمود پاشا به‌هه‌موو مه‌عنا‌یه‌که‌وه سه‌رداری عه‌شه‌رتی بوو سوارچاک و سیلاح شۆر و جه‌نگ ناوه‌ر و هه‌میشه‌ له‌گه‌ڵ کاروباری عه‌شائردا خه‌ریک بوو. به‌خه‌یالی که‌سدا نه‌ده‌هات مه‌حمود پاشا ئه‌م خزه‌ته‌ گه‌وره‌یه‌ی کردبێ، تا وه‌فاتی که‌سی نه‌یزانیبێ له‌ سلسله‌ی هه‌موو حوکمه‌دارانی (به‌به‌) و نامدارانی ئه‌م خا‌که‌وه تا ئه‌مڕۆ که‌سی نه‌بووه به‌قه‌د مه‌حمود پاشا عومری خۆی له‌ خۆشی و تالی و ده‌ره‌به‌ری و فیاری ئه‌سته‌مو‌لدا، له‌ کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌شعار و ئه‌ده‌بیاتی کوردیدا خه‌رج کردبێ. له‌و ته‌ئریخه‌وه ده‌ستی قه‌له‌می گرتوه تا وه‌فاتی به‌خه‌تی خۆی هه‌رجی ئاساری کوردی هه‌یه نووسیویه‌ته‌وه ئه‌وه‌نده‌یش به‌سه‌لیقه‌ و دیقه‌ت نووسیویه‌ له‌و هه‌موو ئاساره‌ بگه‌ڕێ ئه‌له‌تیکێ تیا نییه‌، خه‌تیکێ گونده‌ و خۆشخوێن. نازانم له‌م هه‌موو کاری حوکومه‌تی و عه‌شائری و ده‌وله‌ت و حساباتی خویدا چۆن په‌رژاویه‌ته‌ سه‌ر ئه‌مانه‌. دیوانی (سالم) ی لی‌ره نووسیویه‌ته‌وه. له‌ ئه‌سته‌مو‌ل لای (ئهحمده کامل) ی نازری گومرگ که کوری (وه‌سمان م‌وردار) بوو نوسخه‌یه‌کی تری ده‌ستکه‌وتوه. دیسان به‌خه‌تی خۆی نات‌ه‌واویه‌که‌ی نووسیوه‌. سێ سال من به‌شوێن نوسخه‌یه‌کی مه‌وله‌ویدا گه‌رام ده‌ستم نه‌که‌وت که‌چی هه‌رچی مه‌وله‌وی وتویه ئه‌و قه‌یدی کردوه، حه‌تتا ئه‌و به‌خه‌تی خۆی بۆ ئه‌و نووسیوه‌ عه‌ینه‌ن چه‌سپانویه به‌که‌شکۆله‌که‌یه‌وه. ئیستا زۆر دوور نه‌چین دیوانی سالم، کوردی، نالی، مه‌وله‌وی، به‌ته‌واوی ئاساری خانای قوبادی، ئهحمده بهگی کۆماسی، بێسارانی، فخر العله‌ما، مه‌لا ولدخان، وه‌لی دیوانه‌، حه‌مه ئاغای ده‌ره‌ندفه‌قه‌ره‌، حه‌سه‌ن که‌نوش، جنوونی، زه‌لمی، صرعی، ره‌نجووری، والی غولا‌م شاخان، میرزا یوسف، میرزا یاقو، شه‌فیع، نه‌جه‌ف، مه‌ولانا خالید، خانگایی، مه‌له‌لکه‌، کلاشی، قه‌مه‌ر عه‌لی، عه‌بدو‌لخالقی پاوه‌، داخی، زه‌نووری، مه‌لا صالحی ته‌ره‌ماری، شیخ مسته‌فای شه‌هاب، میرزا مووسا، والحاصل ئه‌مانه‌ هه‌مووی خۆی نووسیویه‌وه، به‌لام درێغ و

واوهیلا ئەمەڕۆ وەجاخ کوێره ئەو هەموو سەرودەتی بێ سامان و مولکی پروی جیهانە ی بەجێ هێشت یەکتیکیان تەنها بۆ ئەوەی ئەم ڕەنجە ی بەباد نەروا چاپیان نەکرد.

کەشکۆلەکی بۆتە (خرمیز)، هەرچی هەستاوه شتیکی لێ نووسیوه حەتتا حسابی گال و جۆ و گەنم و مەن و تەغاریشی تیا یە.

کتیبی ئەوتۆی بووه فرۆشراوه بەشەش سەد روپیە و لە قەشقە ی بەغداوه تا حدودی عەجەم مولکی بەجێ هێشتوه. باوه ئەوانە بۆ ئێوه، با پارە ی کتیبیکتان بدایە ڕۆحی ئەوتان شاد بکرا یە، ئەمە بەکەم ناژمێرێ. زاتیکی وەک مەحمود پاشا عومریک سەرف بکات خزمەتی ئەدەبیاتی قەومەکی خۆی بکا و ڕەنج بەخەسار بێ، لای خۆتەندەواران و قەدر شوناسان ئەم خزمەتی ئەو کردوویە لە هەموو ئاساری بابان و بابە ئەردەلان پێشترە، ئەمما...!!

مەحمود پاشا بەخۆپایی ئەوەندە ی مەولەوی خۆش نەویستوه، زەوقی ڕۆحی لێ چنگ کەوتوه، منیش هەقمە بەحورمەتەوه ئەمەندە پەرستش و ستایشی هەردووکیان بکەم. مەولەوی بۆ ئەو دیوانە ی کە هیناومەتە سەر شێوە ی خۆمان، مەحمود پاشایش بۆ ئەوە ی کە جگە لە دیوان هەموو کاغەزەکانی دەستخەتی مەولەوی چەسپاندوه بەکەشکۆلەکی یەوه ئەو کەشکۆلە ی کە هەرچەندە شاعری کورد هەیە بەناو و داو ئاساری کۆکردوونەوه. بەراستی زیندووی کردوونەوه. ئەمجارە کاغەزێکی مەولەوی کە بەفارسی بۆ مەحمود پاشای نووسیوه بەکوردی نەشری ئەکەین. ئەم کاغەزە کاتی لە ساڵی ۱۲۹۰ ی هجریدا مالی مەحمود پاشا لە زمانکۆی شەمیران بوە بۆی نووسیوه:

ئە یاز هـــــــــــــــــامـــــــــــــــــرازانـــــــــــــــــه و ناخ و دوود
عەرزش هەن وە خاک ئاستانە ی مەحمود
ئەرنایەدی تۆ (زمانکۆ) جا کەرد
دوودی دلی من نەگـــــــــــــــــهردوون و ویهرد
گەر باوەرناکە ی لە خودا بترسن
هەواڵ لە دیدە ی هەســـــــــــــــــاران پەرسن

بەلام دەسلالت چییە؟ قییمەتی دووری نە بەدەست ئێو یە نە بەقوتی ئیختیاری ئەم دەرویشە (بێ وە ی) یە.

چەرخ ئەمەڕەتێنی بەهەموو لادا
ناتوانی لە خۆی هەسوودی لادا

گلەیی بێ ئیخلاسیە لە من فەرموه ئەوێ، من ئەمویست عەززی ئێو ی بکەم، ئێوه پێشەستیتان فەرموو، با لە پروی گلەیی شەوه بێ.

باز مژدە ی یەک دلێیە:

ئەگەر تەقدیر لەگەڵ تەدبیر بگونجێ
و هەا دێم چەرخ ی بەد خواھ لێم بڕەنجێ
گەر فەلەک دەستم نەخا وەسلێ حەبیب
ئەمن و دەردی بێ نسیبی یانسیب

کتیبی عەقیدەنامەتان ویستبوو، مالم لە باخەسووتاوه، دلێشم وای لێ قەوماوه. پیاوی بنێرن لە عەبدوللای کورمی وەرگری.

جاران لە گەشتی دەشتا و لە وزە دیدەنی گشتابوون. ئیستا شابازی زمانکۆ، یا خوا پەناھم بەتۆ. زمانکۆم لێ بووه بەکتیری (طور) ئاگریکی تەجەلی ئەبینم، لە دوور بەو نوورە سووتاوم، بۆیە لە باخەسووتاو خزاوم ئاتەشی می بینم ئە ی یاران ز دور گەرم می ئاید بەچشم کوه طور
ئەگەر مەحمود بۆ دەردی دووری نەکا چارەسازێ
بەسوژ و نیازی ئە یازی ئیمە هەمراز و دەمسازێ

۳- صالح زەکی بەگ

ئەمەڕۆ چلێ نیرگسم دی و صالح زەکی بەگم کەوتەوه یاد. صالح زەکی بەگ دوایی گولێ باخی صاحبقران بوو لە زەکا دا. لە سەخادا، لە وەفادا. من بەش بەحالی خۆم وینە ی ئەوم کەم دیوه، زۆرتر پەسەندم کرد لە پێشدا رابیتە ی نەفسانی بوو، ئەو خاوەندە خوان و من نەوسن کە تیرم خوارد، لە مصاحبەتیا زەوقیکی ڕۆحانیم دی. ئنجا کەوتینە عالەمیکی ڕۆحانییەوه، بەرۆح و بەدال خۆشم ئەویست. کاتی بە (متصرف) ی هاتەوه ئێره، ئەو سەردەمە دەستە ی (مردم گریز) کانی ئیمە هەموو جومعان ئەچووینە زەلم و دواوان. جاریکیان ئەویش هات لە پتووە چووینە (توہقوت) لەوتووە هاتینەوه بۆ لای پرەدەکی زەلم، ئەو نیرگسە جارە ی سەر ڕێگاکی دی و وەستا. لە ئوتومبیلەکی هاتە دەری، پەلی من و کورەکانی گرت چووینە ناوەراستی ئەو نیرگسانەوه، باقە یەک نیرگی کرد و لەناو ئەو نیرگسانەدا راکشا و بەدەستە نیرگسەکی چاوی خۆی داپۆشی و وتی، خۆزگە لەم ناو نیرگسانە و لەم (سەرە ریتی ئیلی جاف) ددا ئەنێژام. دوا ی ئەو سەری هەلبری وتی، کاکە توخوا تەماشای ئەم چەشم ئەندازە شیرینە و ئەم دەشتە ڕەنگینە بکە. ئەستەمۆل کە بەبەهەشتی پروی زەمینێ ناو ئەبەن لە ناوەراستی (بیشکەش نشانطاش) دا کۆشکێکی سولتان عەزیزی تیا یە لە نزیک ئەو باخچە یەکی قولیا ی تیا یە پێی ئەلێن: قولیاتر لاسی، بەهاران ئەم هەموو سەیرانکارە ی لێ کۆ ئەبێتەوه، لەم چالەدا ئەمە گوا یە بۆنی قولیا ئەکەن. ئەیکرن، دەسکی ئەکەوتتە مەجیدیەک. دە وەرە ئەمە ببینە وە ئەوتش!؟. بیر بکەرەوه و ئەم ڕووبارەیش بەم لەنجەولارە ببینە و ولاتی خۆت لەپیش چا و شیرین نەبێ، ئەویست خزمەتی

نیشتمانه‌که‌ی خۆی بکا، زۆری له دالدا بوو، له (سهید صادق) به‌ولاوه دتییه‌کی عه‌سری بینا بکا و فابریقه‌ی شه‌کری تیا دابنێ. وه ده‌ستی پێکرد که شار بگوتزیتته‌وه بناری گۆیژه و ئه‌ودیوی گۆیژه بنیترتی به‌باخ. ئیسته ده‌ستی ناهه‌مواری ده‌وران له ده‌میکدا که نیرگس چاوی کرده‌وه چاوی لێکنا!! وه‌ک نیرگسه‌که‌ی ده‌وری زه‌لم!

کوێر بێ ئه‌و چاوه‌ی به‌تۆ پروون ئه‌بوه‌وه و تۆ به‌بێ چاوی ئه‌و چاوت کرده‌وه. به‌لام تۆ چیبیکه‌ی! تۆ هه‌ر ئه‌وه‌ی که له‌و ده‌شته هه‌زاران ئه‌رده‌شیری سه‌ره‌تا و نه‌ره‌شیری هه‌ره‌ دوا‌یی وه‌ک مه‌حمود پاشات دیوه و ئه‌وت به‌رێ کرده‌وه و له‌و چاوه‌ جوانه‌ته‌وه فرمیسکیکت دانه‌رشتوه‌وه!. من به‌و یادوه‌وه ئه‌گریم، که‌وا بێ من به‌وه‌فاترم!

٤- ئه‌مین زه‌کی به‌گ

ئه‌مین زه‌کی به‌گی کورێ گه‌رهم، هاو‌ده‌می ئه‌سته‌مولم، هه‌موو شه‌و و رۆژی، هه‌ینوان میوانی عه‌زیزی جزیره (هه‌گبه‌لی)م، شه‌وقی چرای ژیان و ژینم، ئارایشی لاپه‌رێ ژیان و ژینم، له مه‌عه‌نویاتی ئیسلامیه‌دا، ئاییم رۆیی، به‌جیی هیشتم، ئه‌و نایه‌ته‌وه، ناچار ئه‌بێ من بچمه‌ لای. ئه‌لێن ئینسان که‌ مردووی مرد و له‌گه‌لی چووه‌ سه‌ر قه‌بران، که‌ گه‌رایه‌وه، هه‌ر هه‌نگاوێکی فه‌رامۆشییه‌کی بۆ په‌یدا ئه‌بێ ئه‌مه‌ به‌راست نازانم، من به‌ش به‌حالی خۆم نه‌ک هه‌ر هه‌نگاوێک، هه‌ر هه‌ناسه‌یه‌ک به‌سۆز و بۆکروتر ئه‌زانم و له‌ بیرم ناچیتته‌وه.

ئێستاکه‌ به‌ته‌نیا ئه‌مینمه‌وه و یادی (حه‌مه‌د ئه‌مینم) ئه‌که‌مه‌وه، بێ ئیختیار فرمیسکی چاوم ریشی ئیختیاری سپیم ته‌ر نه‌کا. خۆ هێجگار که‌ ئه‌روانه (ژین) و ئه‌و هه‌موو نووسینه‌ی، ئه‌وی تیا ئه‌بینم، یا کیسه‌ خامه‌ کۆنه‌که‌ی که‌ نامه‌ی ئه‌و و جه‌غه‌ر پاشای به‌خه‌تی خۆیانی تیا به‌ ده‌ری دێتم، ئاخیکه‌ی ده‌رمه‌ندی هه‌لده‌کیشم، بۆ ئه‌و دوو زاته‌ که‌ بۆ ئیشوکار چه‌ند به‌کار و به‌دایه‌خی قه‌ومه‌که‌مان ده‌رده‌هاتن. نه‌خوازه‌لا ئه‌مین زه‌کی به‌گ که‌ زیاتر له‌ که‌لک و کاری دیوانی ئاساری ئه‌ده‌بیاتی رۆحانی و سه‌رگوزشته‌ی کامه‌رانی و زینده‌گانی پێشینانی بۆ خسته‌ینه لاپه‌رێ ته‌ریخی جیهانیه‌یه‌وه. هه‌روه‌کو ئه‌و مردووه‌کانی ناودارانی به‌ناو بۆ زیندووکرده‌یه‌وه، بۆ خۆشی ناوێکی وای به‌جێ هیشتم له‌ هه‌رکاتیکدا بپرسن ئه‌مین زه‌کی به‌گ چی لیه‌ات؟، هه‌موو لاپه‌رێه‌یه‌کی ته‌ریخ و ئه‌ده‌بیاتی ئه‌و ده‌نگ ئه‌داته‌وه و بانگ نه‌کا، به‌لێ ئه‌مین زه‌کی منم و سه‌دایه‌کی لاهووتیش ئه‌لێ: ئه‌مین بن ئه‌مین زه‌کی نامرێ، به‌ختیاری و پایه‌داری به‌رخورداری بۆ قه‌ومیکه‌ که‌ پیاوی وای تیا هه‌لنه‌که‌وێ. خوا شوێنی گوم نه‌کا و ته‌وفیقی (توفیق وه‌هبی) بدا، هه‌روه‌کو له‌ پایه‌ و مه‌نسه‌بی ره‌سمیدا پایه‌ی ئه‌وی گرتۆته‌وه له‌ هه‌موو شیمه‌ و په‌ویه‌ی تریشدا له‌و زیاتر بێ. رۆحی ئه‌وی پێ شاد ئه‌بێ! منبش که‌ له‌ژێر ئه‌م قوبه‌یه‌ی گه‌ردوونه‌دا چاوم له‌ هیه‌چی

که‌س نییه‌ و ته‌نها ئاواته‌خواز و به‌نیازی سه‌ریه‌رز قه‌ومه‌که‌ی خۆم. که‌ رۆییم و له‌ مه‌له‌ندی نیشانکردنی کوریه‌وه که‌ گردی یاره‌یه و له‌وتیه‌ ئه‌م دیاره‌م لێ دیاره‌، چاوم لێ بوو که‌ دالده‌دارین، چاوم له‌ دوا‌ی خۆم نایێ، خۆم دیومه‌ له‌ شه‌را پیاو یا به‌گولله‌ یا به‌خه‌نجه‌ر بریندار بووه، گه‌رمه‌ برین به‌خۆی نه‌زانیه‌وه، تا سارد بۆته‌وه، ئنجا به‌لادا هاتوه! ئیمه‌یش برینی ئه‌مین زه‌کی به‌گ، به‌گه‌رماوگه‌رمی پیمان نه‌زانی تا سارد بووه‌وه، ئنجا تێگه‌یه‌ین که‌ چیمان له‌ کیس چووه‌!.

شاعیری که‌ مه‌رسته‌یه‌کی وتوه‌ ئه‌لێ ئه‌وه‌ی له‌ ده‌ست من چوو ئه‌گه‌ر وه‌ک مولکی سلیمانی له‌ ده‌ست سلیمان بچوا‌یه ئه‌هرمه‌نیش له‌گه‌لی ئه‌گر یا! به‌لێ، نگینی زانستی سلیمانی بوو! هه‌موو که‌س له‌گه‌لمان ئه‌گری.

ئه‌گه‌ر له‌ من ئه‌پرسی ئه‌مین زه‌کی و توفیق وه‌هبی جووته‌ چرای رووناکی خۆینه‌واری و خزمه‌تگوزاری و کورده‌واری بوون و دوو چاوی من. وا خوا چاوپێکی لێ سه‌ندمه‌وه، باری حوکی بینایی ئه‌و چاوه‌م که‌ کوێر بووه. به‌خاته‌ سه‌ر ئه‌و چاوه‌م که‌ ماوه، یه‌عنی ئه‌مین زه‌کی رۆیی توفیق وه‌هبیم بۆ بیلێ! ئه‌میش به‌به‌ریه‌وه هه‌یه‌ به‌ئاسار و به‌کردار شوێنی ئه‌و کوێر نه‌کاته‌وه.

له‌ سالی ١٩٣٩دا، که‌ خۆی ما‌بوو، نووسی‌بووم، به‌شێوه‌ی ره‌سمی و هه‌قی مه‌کسوه‌بی ئیمه ئه‌شیا بماننووسیایه (مه‌عالی ئه‌مین زه‌کی)! به‌لام به‌رگی هونه‌رمه‌ندی جیهان په‌سه‌ندی ئه‌و هیه‌چی پێ ناوێ، ته‌نها ئه‌مین زه‌کی به‌گ بێ به‌سه‌! ئه‌مه‌جاره‌ چا و روونی غه‌زه‌ته‌که‌ی به‌ دوو شیعرێ جوانی به‌ناوینیشان کردبوو، هه‌ندێ ئه‌یانگوت ئه‌مین زه‌کی به‌گ شاعیر نه‌بووه، نه‌یانته‌زانی سه‌ره‌تای جونبوشی زه‌کای ئه‌و به‌شیعر بووه. ئه‌وه‌ل مه‌نزومه‌ی که‌ له‌ ئه‌سته‌مول پێ نیشانی من دا، له‌وانه‌بوو به‌چاوه‌وه بێ، ئاته‌شین و په‌نگین، دوا‌ی ئه‌وه‌ که‌ (نه‌زادی کورم له‌ جزیره‌ی- هه‌گبه‌لی) هاته‌ دنیا، ئه‌و قه‌سیده‌یه‌کی نووسی‌بوو خالید ضیا و ئه‌کره‌م به‌گی ره‌جائی زاده زۆریان په‌سه‌ند کرد. به‌لام من زۆری له‌گه‌ل خه‌ریک بووم، که‌ له‌گه‌ل شیعر خه‌ریک نه‌بێ، قوه‌ی ته‌حریری هه‌لته‌ق‌رجێ! چاک بوو شوکور وازی له‌و پێشه‌ درۆزه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ هێنا و ده‌ستی دایه‌ عیلم و فه‌ن که‌وا ئێستا به‌و عیلمه‌وه‌یه ئه‌و هه‌موو خزمه‌ته‌ نه‌کا.

له‌ رۆژی ١٩٤٨/٦/٢٩دا دوا نامه‌ی خۆی له‌ به‌غداوه‌ بۆ ناردم، نووسی‌بوو: «چرای ئه‌ده‌بی ولاته‌که‌م، کارته‌ دل‌به‌ره‌که‌تم وه‌رگرت ئای چه‌ند دلسۆزانه‌ بوو. چاوی روون کرده‌وه و ژانی په‌نجه‌کانی شکاند. به‌و هیه‌زه‌ ده‌سم دایه‌ قه‌له‌م ئه‌م چه‌ند دێرهم نووسی خۆزگه‌ بمتوانیا به‌کامی دل‌ تێر بنووسم، نازانی چه‌ند ئاواته‌خوازی گه‌ستوگۆم له‌گه‌ل تۆ؟! یاخوا تۆ هه‌ر بژیت، ئه‌گه‌ر قسه‌مت بێ چاومان به‌یه‌ک ئه‌که‌وێ».

له‌بیرمه سالی ۱۹۳۶ نامه‌یه‌کم بۆ‌ئه‌مین زه‌کی نووسیبوو، نامه‌که‌م دۆزیه‌وه که به‌م جوړه نووسرابوو:

نووری دیدهی غیرفانی ولاته‌که‌مان

ئه‌مین زه‌کی به‌گ:

زۆر که‌س هه‌یه‌ کردوویه‌انه به‌خو، یه‌کێ مه‌نسه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ده‌ست که‌وتبێ کوتوپر ته‌بریکی بۆ ده‌نووسی و که‌ لیشکه‌وت ته‌ئه‌سور.

من ته‌و ده‌مه‌ی تۆ بووی به‌وه‌زیر نووسیم، هیچ ئاره‌زووم نه‌بوو، بۆ تۆ بنووسم مه‌عالی، یه‌عنی هه‌زم نه‌کرد ببی به‌وه‌زیر، ئیستاش زۆرم لا خۆشه‌ له‌ وه‌زیریدا نه‌ماوی، چونکو ته‌مهنده‌ سالی وه‌زیریت کرد ته‌ما چیه‌ وه‌زیریه‌ک.

ده‌لێن موسیقا دوانزه‌ مقام و بیست و چوار شعبه‌یه‌ ئیداره‌ی دوانزه‌ مقام و بیست و چوار شعبه‌ت کرد به‌قه‌د دوو جزمه‌ ته‌ئریخه‌که‌ت به‌کار نه‌هات و له‌میشدا خۆم ته‌زانم که‌ قه‌رزدار، به‌سایه‌ی خواوه‌ وا ته‌مجاره‌ بۆ خۆمان، یه‌عنی بۆ قه‌مه‌که‌ت بووته‌وه‌ به‌مال. قه‌ومه‌که‌ت نالیم ته‌گه‌ر قوم ده‌بوین ئیمه‌ش یه‌کیکمان له‌کایه‌دا نه‌بوو، ته‌و یه‌که‌ش به‌ناچاری تۆ ده‌بویت، چونکو که‌سی تر شک نابه‌ین بۆ ته‌وه‌ بشێ ته‌وه‌ که‌یفی خۆیانه‌، ئیستا ته‌وی من ته‌مه‌وئ، تا من ماوم تۆ بنووسه‌ من بۆت چاپ ته‌که‌م، به‌رگوزاری کوردی بۆ کوردی هه‌ژار، ته‌وه‌یه‌ یادگاری به‌کار.

۵- گۆران - عه‌بدوللا به‌گی سلیمان به‌گی کاتب فارسی

چهند سالی له‌مه‌وه‌به‌ر خوشبه‌ختانه‌ رێم که‌وته‌ شارێکی له‌تییی کوردستان موده‌تییکی مواناسب له‌وئ مامه‌وه‌، هه‌یاتییکی ساده‌ و زه‌ریف، هه‌یاتییکی پر له‌ شیعیر و سنوچاتم رابوارد، ته‌توانم بلێم، ته‌م شاره‌ به‌ده‌شت و ده‌ری شاعیرانه‌یه‌وه‌ به‌شاخ و نزاری پر له‌ ته‌حلام و خه‌یالا ته‌یه‌وه‌، لانه‌یه‌کی ته‌زه‌لی و ته‌به‌دی شیعیر، زه‌رپاتی هه‌وای پر له‌ ئیلهامه‌، تاریکه‌ شه‌و و مانگه‌ شه‌وی موته‌ساویه‌ن. شاعیرانه‌ و وه‌حی به‌خشه‌ بن هه‌ر لقی دارئ، باغییکی سه‌د فریشته‌ و سه‌د په‌ری شیعیری لێیه‌. له‌و رۆژه‌وه‌ بناغه‌ی دانراوه‌، بێ شیعیر و شاعیر نه‌بووه‌.

تا له‌م شاردا ته‌وه‌ل رۆژی مواسه‌له‌تم لاوێکی زیره‌ک، تیگه‌یشتوو (رقیق الطبع) فه‌قه‌ت مه‌حجوب، جه‌لبی دیقه‌تی کردم. ئیفراتی مه‌حبووبیه‌تیه‌که‌ی ته‌قربه‌ن کردبووی به‌ مردم‌گریز، غالیبه‌ن گۆشه‌یه‌کی ئینزیوای پر حیس و خه‌یالی ته‌رجیح ته‌کرد، به‌سه‌ر هه‌یاتییکی پر جۆش و خروشی ناو خه‌لقدا.

موعاره‌فه‌مان بۆ موده‌تییکی مه‌دید عیباره‌ت بوو له‌ چهند مولاقاتی فه‌قه‌ت به‌ره‌ به‌ره‌ مولاقاته‌که‌مان ته‌زایودی کرد، ناشانییه‌کی موته‌قابیل هاته‌ وجود (ناشانییه‌کی فیکری و حیسی) بالنتیجه‌ قه‌ناعه‌تی کامیله‌م بۆ حاسل بوو که‌ (دورر) له‌ژێر په‌رده‌ی که‌سیفی

مه‌حجوبیه‌ته‌که‌یدا حیسییی ره‌قیق و به‌رز، ته‌بعییکی شاعیرانه‌ مه‌وجوده‌ و شنه‌ی باییتی خه‌فیف کافیه‌. ته‌و په‌رده‌یه‌ لایدا و به‌هه‌موو مه‌حاسنی به‌دیعه‌یه‌وه‌ شه‌خسیه‌تی شیعیری ده‌رخا. زه‌مان هات و ته‌یه‌ری، ته‌رز به‌ده‌وری خۆیدا چهند خولیکی دا نیهایه‌ت له‌ سلیمانیدا یه‌کمان گرته‌وه‌. ته‌مجاره‌ به‌مه‌منوویه‌ته‌وه‌ دیم که‌ که‌زه‌باهه‌که‌ (هه‌رچۆنی بووبی) هه‌لی کردوه‌ و تا ده‌ره‌جه‌یه‌ک بووه‌ به‌سه‌به‌بی ده‌رخستنی شه‌خسیه‌تی. شه‌وێک که‌ دیسان له‌ مه‌وزوعی شیعیر و ته‌ده‌بیات ته‌دوان، به‌ده‌نگییکی نزم و روه‌یه‌کی سوور هه‌لگه‌راوه‌وه‌ به‌عزێ شیعیری خۆی له‌به‌ر خۆینه‌وه‌ زۆرم لا جوان بوون و ته‌له‌بی نوسخه‌یه‌کم کرد، سه‌به‌ینی مه‌نزومه‌کانم لێ وه‌رگرت، که‌ دووباره‌ پیاچومه‌وه‌ به‌ته‌واوی ته‌حه‌ققوقی کرد له‌ لام که‌ ته‌مانه‌ زۆر دوور بوون له‌ شیعیری شاعیریکی موته‌دی، یا هه‌وه‌سکاریک، عه‌لاوه‌تی که‌ ئاهه‌نگ و سه‌لاسه‌تی مه‌وزوعه‌کانیشی جازیه‌دار و پر حیات بوون و به‌خه‌یالیتی ورد و بلند هۆنرابوونه‌وه‌ و به‌ته‌رزتیکی جوان و روه‌ان ته‌دا کرابوون. له‌ گوفتاری واتیگه‌یشتن ته‌یه‌وئ ته‌مانه‌ له‌ گۆشه‌ی نسیاندا مېتیته‌وه‌. فه‌قه‌ت من ته‌م ئیسه‌ماله‌م به‌رامبه‌ر به‌ئالیه‌هی شیعیر به‌جورم عه‌د کرد و بالنتیجه‌ قه‌رارم دا به‌ناوی (موسته‌عار) وه‌ نه‌شر بکرتن.

۶- شیخ ره‌زای ئاله‌بانی

دیوانییکی شیخ ره‌زام بۆ هات، باوه‌رم نه‌ده‌کرد شیخ ره‌زا وا لێبکه‌ن!، ته‌و شیخ ره‌زایه‌ که‌ من جاریک له‌ کتبی قافه‌وه‌ ته‌چومه‌وه‌ ته‌سته‌موئ له‌ (باطوم) وه‌ سواری که‌شتی بووم هه‌کیم باش و مه‌لیک و شوعه‌رای شیرازی تیا بوو که‌وتینه‌ یه‌ک پرسی، وتم خه‌لکی سلیمانیم. وتی ته‌و خاکه‌ که‌ ساحیبی قه‌سیده‌ی (شه‌بی یه‌لدا)ی سالم و قه‌سیده‌ی (شاهوماهی) شیخ ره‌زای تیا هه‌لکه‌وتوه‌؟! ئیستا ته‌و شیعیر ده‌وانانه‌ خراوه‌ته‌ ژێر زیرابی ته‌ده‌بخانه‌وه‌. (ته‌ده‌بخانه‌ نا، چونکه‌ ته‌ده‌بخانه‌ ناوێکی ته‌ده‌بی تیایه‌).

ته‌م نه‌ریته‌ ناهه‌مواره‌ مه‌به‌ستی شیعیری هه‌جووه‌ له‌ ئیراندا زۆر کاری کرده‌ سه‌ر په‌روه‌رش و ته‌ده‌بیش و ته‌و په‌یره‌ویه‌ زیاتر بۆ شیخ ره‌زای شاعیری وه‌هبی و ئیرتجالی مایه‌وه‌. مالی مایه‌ی هونه‌ری شیخ ره‌زای به‌قورگرت. شیخ ره‌زا گه‌وه‌ریک و جه‌وه‌ریکی بوو ته‌توانم بێ په‌روا بلێم نه‌ک له‌ خاکی کوردستاندا، سایه‌ی ته‌و له‌ جیهاندا مانه‌ندی نه‌بوو. جاری هه‌رچی وتوه‌ هی خۆیه‌تی له‌ که‌سی نه‌دزیوه‌ و له‌ فارسیشدا شێوه‌یه‌کی بۆ خۆی داناوه‌، دوا ته‌و که‌س نایگاتنی. به‌لام هه‌مووی له‌ کلکی (قه‌له‌می دوناله‌گیری) ته‌نوه‌ریدا خه‌رج کردۆته‌وه‌ و له‌ زینده‌گانیشدا له‌به‌ر ته‌و رهنجه‌رۆ و سه‌ررۆ بووه‌، ئیستا له‌ به‌ختی ته‌وروپایی شیعیران کرده‌ فه‌ن و ته‌ده‌ب و ناویان نا ته‌ده‌بیات، له‌ کوره‌ی زه‌میندا له‌ناو هیچ میله‌لله‌تیکدا ناوی دوو سه‌ره‌ کاف له‌ هیچ لاپه‌ریه‌کدا ناووسری (حه‌تا ئادابی موعاشه‌ره‌تی ئیجتماعی) شێوه‌ی هه‌لکردی کۆمه‌لی

قانوننیکي وای داناوه که سې له که یه کی ناشکرای نه نگي و به دنامی پتوه بې، تو پېی بلې نه و خو ورت هه یه راستیش بې جه زایه کی قورسی هه یه. له م دهوری نه دده بدا و درن ته ماشای دیوانی بکه ن له لاهه ری چواره وه چنه ناموسوی خانه دانی گه وړه پایمال کراوه؛ و یه کجار به کوم ل بې که روکوک و سلیمانی چی بیتراوه چ جای مام و برازا. فیچقه یه کی پیس که به هه موو سه روچاوا هه لپرابوو که وتبوه ژیر په رده ی فراموشییه وه، نازانم خزمانی به چ هوش و هه و سیکه وه به لینی چاپکردنیان دا!!؟.

وا چنه د که سیکي وهک من به چاویلکه ی کونه شایه ری جوانی نه بین نه وانه ی جوینی پیس به باوک و باپیریان دراوه بې نه مه ی بلین شیعه چونیان لا خوش نه بې!!.

دریغی بې دده به ی بلندی شاعیری شیخ رها که ره ووش و گهر دشی زه مان شیواندی و نه مه یش نه واندی، باز پایه ی شاعیری نه و نانه وینی و هه موو جینیکی پی دده خشری، نه مه وا!! نه ی له چایه که ی که هه موو سه ر و گوتلاکی شیعه جوانه کانی شکاندوه چی بلین قه یناکا خوا حسابه رادین!.

۷- زیږه

په نجه ی مهرگ به روکی زیږه ری به رنه دا رایکیتشا بردی له سه ر رتی (هه پروته و ډله میران) دا خستیه ژیر خاکه وه، تنه ها شیعه کانی له پاش به جیما که له م تنه گانه و گرانیه دا و له م زه مانه دا په یه یه ئار د بې مال و مندا له هه ژاره که نا!! به لې شیعی زیږه و زیږه خوی زیږه ری هه موو شاعیری کورده وارین. نه مړ نه بیخود نه بیکه س نه پیره میتد نه گه یشستونه زیږه. ساخوا کوره که ی به اختیار کا شونې باوکی بگریته وه.

زیږه نه خلاقې له شیعی جوانتر بوو به هه موو مه عنایه که وه دیندار و به وبقار و قه ناعه تکار بوو، له کیسمان چوو داخی دووری سارپش نابیته وه. ماوه یه ک پیش نه وه ی کوچ بکات، زورم بیر نه کرد، پیر و نیفتاده هه چونی بوو خوم گه یانده لای، ئوف چنه دلته نگ بووم له من نه خوشتر و حالی ناخوشتر بوو. من که له سالی ۱۳۰۵ ی رومی ۱۸۸۹ ی میلادی له سیتکه باشکات بووم و باوکی نه و مه ئمووری ظابط بوو، له گه ل باوکیا دامه مان نه کرد، نه و هیتشتا پینه گه یشتبوو دواپی که چوین بې نه سته مو ل هاو رپی به حر و به ر و سه فهر و حصرم بوو. که دهستی کرد به شیعه گه لې له پیش من و هه موو شاعره کانی زه مان و زمانی خومانه وه بوو. له م دواپییه دا چنه شیعیکی پاشه روکی بې نارد بووم له چا و شیعه کانیا، نیستای خویه تی، نه لې:

بې فائیده و سه و دازده بې پاره و پوولی
بې سووده که به سترای خه می په رچه می لوولی
رپی راستی نه گری که چی هه ر چه وتیه رپگات
شفتوول ره ی شه تره نجی خه می خانه ی کوولی

نووستووی له به رامبه ر سنی عفت و نه خلاق
بې زهوق و سه فای راهی سه فاهه ت چه عه جوولی
هه رچه نده جگه رگوشه ی گه وړه شه دایی
بې که لکی که و له که ی به رچاوی بتوولی
روژ و شهوت نه روا به سه فاهه ت نه به تاعه ت
شه رمنده ی دهرگاهی خوداوه ند و ره سوولی
نه ی شاعیری بې کرده وه بې زادی و بې ئاو
وریا به بې نه ولا ده چی رپیواری به (طوولی)

۸- عه لانه ددین سه جادی

له دیباچه ی نه مجاره ی (که لاویش) دا، عه لانه ددین سه جادی منی به وتینه یه کی خوم ناساییه وه خستوته گه لاویش وه، وه خومی بې له خوم گورپیووم.

عه لانه ددین که متر له چنه د و چوونی من و زورتر له به رزی خه یالې خوی و دلپه سه ندی و بلندی خاکه که ی خوی دواوه شپوه ی بیمانه ندی به روپوومی مه رزوپوومی بې بوومی ولا ته که ی خوی ناسیوه و زانیویه نه م مه لبه نده نه شی شاعیری بې مانه ندی تیا هه لکه وې، هاتوه له خه یالخانه ی خویدا یه کیکی شاعیر و ماهر و نه دیبی سخنور و نیشتمانپه روه ری دروست کرده، ناوی ناوه پیره میتد!! نه گینه نه و پیره میتد که تازه به ستایشی نه و ناسیومه جگه له نه و سنی و تیکه ی نان و که باب تینگلانن هیچی ترم تیا نه دیوه، به لې خاکه کم، منیش ناسیومه که (سه عید پاشا) یه کمان لیره وه شون کاروان نه کهوت نه چوه نه سته مو ل له وې نه بوو به یه که پیاو، قه یسه ری نه لمان له دواپه وه نه رویی. شاعیری ناسمانی تورک (عه بدولحه ق حامد) وتویه:

چه من در ار درکوه سار در فیض ربیعیدر
بویرلرده دوغانلر شاعر اولمق یک طبعیدر

نه ویش له ته ک عه بدولحه ق حامدا هاو فکره هاتوه به خه یال له شوننه دا یه کیکی دروست کرده ناوی ناوه (پیره میتد) هه موو کردار و گفتاری پیره میتد نه و پارچه به نده په خشانه ناهیتی که نه لې:

«نه گه سه رچاوه ی شیعه رتن هه وای بیتگه رد و ناسمانی ساف و دیمه نی دلکesh و لاله زاری رهنگیکی بې به هه موو مه عنا ی که لیمه وه کوردستان له پیگه یاندنی شاعیریکی وهک پیره میتدرا به راستی دریغی نه کرد. پیره میتدی شاعیریش له دانانی شیعی نیشتمانی غه زلی غرامی و فله سه فی بې به جیته نانی وه فای خوی نیسبه ت به مه لبه ندی هیچ که موکوپه کی نه کرد».

هه موو واتهی پیره مێرد ئەم تەسویڕە خەیاڵییە عەلانیە ددین نایەن، کە نیشتمان ئەمەندە بەفەیز دادەنێ کە ئەبێ شاعر و ئەدیب و وەتەنپەروری وای تیا هەلکەوێ ئیمەش بە پیتی خەیاڵ و ئارەزووی عەلانیە ددین لە خوا ئەپاریتێنەوه خاکە کەمان زۆری وای تیا هەلکەوێ دوعای پیران و نالەی پیری پیران بێگومان ئەگاتە ئاسمان.

تۆ هه موو سالتیک دەقە یەک بۆ گوێخاری گەلاوێژ ئەکە. لە هه موو غەزەتە و مەجەلەکان رێکوپێکتر لە رۆژ و سەعاتی خۆیا بە هه موو لایە کدا ئەینیری، راستت بێ بێم کە داوای پارە ئەکە خاترانە، وەکو بەخۆتی بەخشن وا لە دەستیان ئەبێتەوه، کەچی ئەوانە لافی وەتەنپەروری لێ ئەدەن و هه موو ئیوارە یەک هێچ نەبێ ئەوەندە ئابوونە گەلاوێژ ئەخۆنەوه و دە ئەوەندەش لە سەر مێزی پۆکەر دائەنێن و ئەوەندە هەر بەبۆیاخی قۆندەر ئەدەن با تەنها شەوێک بێن بۆ گەلاوێژ وەک کاربای ئەستەموڵ کە رۆژ بە رۆژ ئەوی ئەیووست بێخوا ئەیگوت «صانکە یدم» وامزانی خواردم بەو پارە یە مژگەوتییکی دروست کرد ئیستایش پیتی ئەلێن (صانکە یدم جامعی). توخوا گەلاوێژ رۆحیکە ئینسان لە لەشی خۆی دامالێ هێچ نەبێ بە پارە یەکی کەم بیکرن و بیکەن بە (کوللکسیون) دوا یی بیفرۆشنەوه گەلێ زیاتریان بۆ ئەکا.

عەلانیە ددین سەجادی زۆر مەمنوونی شیعیی گرفت و نوکتە و جناسی کۆنە لە زبانیە مانا شتی ئەوتۆی ئەدۆزیبەوه چوار پێنج مەعنای لێ پەیدا ئەبوو، هەردوو کمان لە سەر ئەوەین کە زبانی کوردی بۆ هه موو جۆرە نووسینییک لە زۆر زبان رەوانتر و بە ماوە ترە!

ئەتوانین سەرەخۆ هێچ وشە یەکی بێگانە ی تیا نەبێ، چی ئارەزوو بکەین بێلێن. بەلام ناخ دەستە یەک پارچە پەلاسی ئەوتۆی بەرپوودا ئەکێشن جوانیە کە ی ئەشارنەوه و ئەیشیوتین.

9- سەید ئەحمەدی خانەقا

خوا لە دوور کەعبە یەکی دروست کردووە لە گەلە، لە نزیکیش کەعبە یەکی هە یە کە دڵە، ئەویان حجاز و حجازە ئەمیان سەرپەر دە ی راز و نیازە.

چل و پێنج سال لە مەو بەر لە ئەستەموڵەوه چوو بوومە کەعبە ی حجاز لەوێ کە و قە ناو دەستە مێردێکی مەرد، سەر قافلە چیان سەید ئەحمەدی خانەقا بوو. نازانم تەئسیری هاو نە قەسی ئەو خاکە بوو؟! یا یاد و دووری وەتەن بوو، ئەمە ندەم پەسە ند کرد چل شەو لە بیابانی حجاز و شاما بە یە کەوه بووین، ئەو جازبە و رەفاقە تی حەجە تەئسیریکی وای تێکردم کە لە ئەستەموڵ ها قەوه، کردبووم بە عادەت سالی سێ رۆژ بە تاییە تی ئەچوومە خزمە تی، ئەمە چوار پێنج سالە کە نە متوانیوه بچم. ئەمجارە بە ئیشتیاقییکی واو وە تەم ئەچم، «وەک ئەو سالی لە دەر بە دەری ها تبه وە مورید یکی دەستی گرتبوو، بەری ئە ئەدا ئەیانگوت: کورە بە سیە ئیتر لە یە خە ی بەرە وه، ئە یگوت: ئا، لە بیرم چووه؟ ئەو چە ندە ی ئەو لێرە نە بوو مە وەک گوێلکی بێ دا یک لە چە م و

دۆلدا ئەمقۆراند!!» بەو حە سەر تە وه بووم، تا ئەم بەرە جەژنانە ئارەزووی زیارە تی کەعبە ی دڵ بە کێشی کردم، ئیوارە یەکی جومعە گە یە خانە قا ئەو لە ماله وه نە بوو، نانیان بۆ دانام، پشتم لە رێگا کە بوو، خە بەریان دا بوو یە، هات، چاوم لێی نە بوو، لە پشتم وه دەستی خستە سەر شانم، هات بە دڵما، گوا یە بە نوکتە ی جافی بێمە پێشە وه. هەر وا لە خۆم وه وە تەم، وا لە پشتم وه دەست هاویش تە سەر شانم ئە گەر نە فسی عەزیز خۆشی بێ پایزە لێت ناترسم، ئیتر لە خزمە تیا دانیشتم، ئەو پیرە، پیری لە بیر بردم وه. لە پێشە وه بە گالتە و سوحبە تی قە دیمە ی خۆمانە رامان بوارد، تەنانە ت فەرمووی نەختی گوێم گران بوو، عەززم کرد قوربان منیش کەریم، بە ئیملا ی کۆن کەر او کەر کە وتووین و لە خانە قای تەوێلە دا نین!. دوا ی ئەو یادی شەو یکی خانە قای سەید ئەحمەد کە لە (ژیان) ی کۆنا نووسی بووم، لە نوێژ یکی نیو لەو بەر مەرقە دەدا ئەو جلوی نوورە و تەجەلیاتی سروورە کە دیبووم تەزوویەکی بە سەر ما هێنا، کری کردم، ئنجا کری و کەری پەکی خستم!. تا بە یانی ئیتر سەید ئەحمەد نە دیه وه، زۆر تریش مات و مەلولی ئەو گرتبوومی کە ئە گەر سەید ئەحمەد نە مێنێ نەک کەر کوک و سلیمانی عالەمی کور دەواری ئەبێ چی بکەن؟! چونکە نایە تە عەقڵە وه یە کێکی تری وا ئیتر هەلکەوێتە وه، بەلام واتا یەکی پێشینیانم ها تە وه بیر کە وتوو یانە بێچو وە مراوی لە تەبیعە تدا مەلە وان، لەو شوێنە موبارە کە دا دوعا یشم بۆ کورەکانی کرد، وە ئەمینیشم کە بەم حال و سالیە لا ئەنە وم گیرایە، بەم عەرە فە یەش دوعا ئەکەم تا مە ماوم سەید ئەحمەد مێنێ و دوا ی خۆیشم قیامە تە!.

ئەم جاری دوا جارە م کە چوومە خزمە ت سەید بە نەخۆشی رامکیشا! لە خانە قا خۆمان ئاسایی دەستمان کرد بە لە قە قیات، تیف کریم ئەو لە مە بە گور ترە و بیر ترە! باو ەرم کرد لە پێش مندا نامرێ! هەر وەکو بە خۆیم وتوو وەک لە رێگای حجازدا (وہ فایی) مان ناشت و بۆی گریابین و گرینۆکە!. بەو یادە وه پێنج خشتە کیەکی وە فایی خۆیندە وه ئەمە ندە جوان و بە زە مزمە بوو، هەر چە ند زۆر جار خۆم خۆیندوومە تە وه لە تافە تی شیعرە کان و شیو ی خۆیندە وه کە ی ئەو هیندە تەئسیری تێکردم تازە م کردە وه، ئەهلی زەوق تیر و پری بیخوێنە وه:

سولتانی هه موو سەرو و قە دان ماھی حە ساری

ئەو چاوە غەزالە ی دە گری شیری شکاری

دوو هێزم هەبوو یە کێکیان جازبە ی مە لا مە جنوونی هە ورامی کە لەوێ دۆز ببوومە وه، دوو هە میان سەید ئەحمەدی خانەقا کە ئیستا وا کزۆلە و بێدەنگ لێی هەلە ژیاگە!! ئای نایانسن چە ند بە سۆز و عەشق و جەزبە یە، لە حالە تی سەر مە ستیدا کزە و نالە و ئاوازە و کروزانە و یەکی هە یە دار و بەرد دێنیتە جنوبوش. دەنگیشی خۆشە و موانجات و تەوحیدی چاکیشی لە بەرە. بەو شکی منی تەر کرد بوو وه.

دوو دار پېڅکوهه بخه-یتسه کـووره
هیند لیکیان خوش دئ گریان وهک نووره
ئیسـته ههردوو کمان وها پواوین
گیرمان نه-ماوه جه پری سواوین!
لهم بهره جه ژاندها بهو یادهوه چووم بهلام سارد بوو بوومهوه.

جه-زیه ی ناهینم ده-ماخ دان پهرداخ
مغناتیس تو ی جام که-ردن وه یا تاخ
که-ریا نه دور کام مه-در و دور
نه دورهی مورهی (کارهبا -کا ته ور)

خانه قاکه ی سهید دار و بهردی به زبانی حال و تعلقای مه-عنه ویات شاهیدی نه-دن، که زور
پهککه-وته و داماو و لیقه-وماوی تیا بوو ژاوه-ته وه و ژیاوه و پارتیزاوه. نه-میش وه نه-بی
به-سوساتی دیوانی و ئیجاره و خه-ساندنی مسکین و گهر و ته-شقه له بوو بی. رهنجی شان و
کشتوکال و مالی حلال، بهشی خوم سن پادشای ناودار و گهلن بزورگه واری رۆژگارم دیوه،
که سیان نه-ونده ی سهید نه-حمه د مه-جلیس ئارا و له-سهر سفرهی خوی رووخوش و حهز به-نان به-یم
نه-دیوه. زوریش جه-سور و به-غیره-ته، نیشان بهو نیشان له رپی حهج له-سهر نه-مه ی پیاو-تکی
نه-وره-حمان پاشای میر-حه ج که (مرعی) ناو بوو خوشتری دابو به-کری به-حه جاج و دواپی
خوشتره-کانی لی شارد بوو نه-وه سهید لهو سه-تو-ته ی نه-وره-حمان پاشایه نه-ترسا (مرعی) دایه بهر
قه-مچی.

تاخ، نه-مانه دوا ی خویان قه-دریان نه-زانری. نه-مرو زیندوو به-کمان هیه نهک ته-نها ناودار، بگره
به-هه-مو مه-عنایه که وه هه-لکه و تووه، نه-بی به-خیر من راوه-ستم تا نهو نه-مرو؟! نه-جا دوو شیعی
مه-رسییه ی یا شینیتیکی زبانی بو بکه-م؟!، نه-وه-للا باوکه، ناوه-ستم، رهنگه من له-پیش نه-ودا
بهرم!. نه-ویش خوانه-کا، یاخوا تا من ماوم نه-مرو، دلن ته-نگ نه-بی و نه-گیریم!. دوا ی من که یفی
خو-یه تی.

۱۰- توفیق وهه بی

کاتی کورینیم بوو، که وتبوو مه کۆری مه لا نه-دیه-کان، وهک مه-حوی و نه-حمه د صائب و مه-لا
عویتد و یه-کی له کۆنه مه-لاکان که که وتبووه وه-زیه ی دیوانیه وه و دیسان هه-میشه هاوشینی نهو
مه-لا یانه ی نه-کرد، زورتر له مالی نه-وانیش کو نه-بوو نه-وه. نهو زاته مارف نه-فه-ندی صندوق
نه-مینبی بوو مخلص (مه-عروف وهه بی) بوو، باوکی توفیق وهه بی. دیته منی خوش نه-ویست
هه-رچه ند نه-چوو مه نه-وی، نه-م کورپی تازه پیتی گرتبوو، جووتی پاوانه ی زیوی له پيدا بوو

به-خله-خل و خرنگه ی پاوانه راست نه-هاته باوهشی من نه-وسایهش گروگالی مندالی نهو وهک
واتا تازه-کانی ئیستای له شیه ی وشه ی مندالانی تر جوئی بوو. گهردشی چه-رخ منی دوورخسته وه
چوومه نه-سته-مول. نه-ویش هاته مه-کته بی حه-ریبه ی نه-وی. دیسان نه-مدی بهلام نه-ده-هاته وه بیی
که مامه ی مندالی نهو بووم!. تا هه-موو لایهک هاتینه وه به-غدا. نهو به-هوی خوتنده واریه که یه وه له
نه-سته-مول پیتی بوو به-نه-رکانی حه-رب. له عیراقداه که وه ته کاره وه. له پیشدا خمه-تیککی باشی
خوتنده واری کرد و بناغه ی الف با ی لاتینی دانا... یه-کی له پروفیسوره ناوداره-کانی فرانسه
(پیه-روتد) له دوری ره-واجی لاتینی دواوه و من به-کوردی له (ژیان) دا نه-شرم کردوه. زور
ته-قدیری توفیق وهه بی کردوه. دوا ی نه-وه بوو به-متصرفی ئیره و هات خزمهت بکا. بو ی بووه
نه-گبهت! چه-ندیک به-نه-نگه و بیستی دیوانی نهو دوره ته-نگانه یه-کی ته-واوی کیتشا، بهلام نه-به-زی
لهو سه-رده-مه-یشدا هه-ر خمه-تی عیلم و نه-ده-بیاتی کوردی کرد و (دهنگی گیتی تازه ی) ده-کرد.
نه-جا هه-ندی وشه ی که س نه-بیستوی هیتایه مه-یدان که له-ودا من جوئی بوو مه-وه، نهو بوو
به-وه-زیر، ئیستاکه وه-زیر نییه هونه ر نه-وته هه-ندی له سیفاتی چاکه ی به-خمه رووی نه-وانه ی که
چاکه ی ده-ریاره کردوون و پیتیان نه-زانیوه. جاری له-گه له نه-ودیشدا که به-تیری کوردا یه تی له پایه ی
نه-وحی سلیمانیدا سه-ره-نگری بوو دیسان تا بو ی لوا به-دامه-زاندنی هاو زوبانه-کانی خوی دریغی
نه-بوو. زور که سی له سایه و په-نادا حه-سایه وه و زوریش خمه-تی سحافه و سه-قافه ی کرده وه.
له-گه له نه-ودیشدا که خیری ئابوونه یه-کی بو (ژین) نه-بووه ده-سته برایه-کی وهک (دهنگی گیتی
تازه) ی هیتایه مه-یدان که له گیتی کورده واریدا دهنگی داوه-ته وه. به-راستی عالم و زیانزان و بی
ده-عیه یه. خوا بکا هه-شت نۆیه-کی وامان زیاد بی و ده-ورپشتی مؤیدی کورده واری (ئه-مین زهکی
بهگ) بگرن.

۱۱- به-درخانیه کان

هه-موو جاری له به-یروته وه رۆژنامه کوردیه-کانم بو دیت. هیچ درۆی تیا نییه چاووم روون
نه-بیسته وه و دلن نه-گه-شیته وه. ناوی کامه-ران نه-مبا ته وه سه-ر دورهی کامه-رانیه-ک که له
نه-سته-مولدا له-گه له به-درخانیه-کان را مان بوارد و زور جار له شه-ره ی مصاحبتی نه-مین عالی بهگ،
که هه-ردوو کمان له (قاضیکوی) دراوسێ بووین. هه-میشه له مه-جلیسی نه-ودا را مان نه-بوارد.
(مه-حمود پاشای ئورفه ی) ش که له شوورای ده-وله تا نه-عزا بوو نه-هات شه-تره-نج به-رتنه وه، به-قه-د
فیلیک زل بوو، به-پیدا یه-ک له نه-سپ نه-که وه ته خواره وه، پاشاهی و شاه ی مات نه-بوو. ئیمه
(مه-دحه ده-بگ و حه-سه ن بهگ، مراد بهگ و حه-سه ن پاشا) له شو-تیکدا نه-عزا بووین، زه مان
به-سه-ردا رۆی هه-ریه که که وتینه جتیبه ک له-م دوا ییه-دا له خزمهت (عه-بدولر-زاق بهگ) دا نهو و
(سه-ید ته-ها) و من له-گه له (حه-یدره بهگی) والی موسل هاتینه موسل، نه-وه-بوو (نه-وزاد

حه‌رامزاد) که (مرخص)ی اتحاد و ترقی بوو ده‌رمانخواردی کرد و به‌زهرکوشتی. پاش ئه‌وه خه‌لیل به‌گ متصرفی (ملاطیه) بوو، منیش له ئه‌ماسیه بووم. دراوسیتی یه‌ک بووین. (میجر نوئیل) هات بۆ ئه‌و ناوه. سوپای مسته‌فا که مال ده‌وردیان گرت. ئیمه به‌هۆی (به‌دری ئاغا) و عه‌شائری کورده‌وه رزگارمان کرد کاتێ گه‌رامه‌وه بۆ عیراق له حه‌لب دیسان کامه‌ران و جه‌لادت و مه‌مدوح خزمه‌تیکی زۆریان کردم. دواى هه‌مووان جه‌لادتم له به‌غدا دی. ته‌ماشاکه‌ن وا کامه‌ران گیانی خۆی و ژبانی له پتی قه‌ومیه‌تی خۆیا به‌خش ئه‌کا. له هه‌موو شوێنیک و ده‌وله‌تیک و جه‌معیه‌تیکدا ئاوازی داد و بیدادی ئه‌و له‌کارایه، به‌و دوعایه بێ که پیران بۆی ئه‌که‌ن.

١٢- ئه‌حه‌ی جاو

ئۆه خۆزگه‌م به‌خۆی، ئه‌گه‌ر ئه‌تانه‌وئ ببینین به‌شوێن منا وهرن پاش نیسه‌روان له حه‌وشی مزگه‌وتی سه‌ید حه‌سه‌ندا له ده‌سته راسته‌وه له‌بن تووه‌که‌دا یه‌کتی لیتی راکشاهه، سینییه‌کی هه‌لواى گه‌زۆ و ماجومی و مه‌سکه‌تی له ژوور سه‌ری خۆی داناوه. خه‌ریکه ماندوویه‌تی خۆی ئه‌حه‌سینیته‌وه. ئه‌گه‌ر ئه‌ته‌وئ خه‌به‌ری که‌یته‌وه ده‌ست به‌ره بۆ هه‌لواکه‌ی ئه‌و هه‌لده‌ستی، پر چنگی ئه‌کا له حه‌لوا ئه‌لتی فه‌رموو، وا ئه‌زانێ تو‌مشته‌ریت و لیتی ئه‌کری. ئه‌وه‌نده‌یشت پێ ئه‌لتی: ئه‌م هه‌لوایه بۆ هه‌ندیک بایی چل ملیۆنه و هه‌ندیکیش چل ملیۆنیان هه‌یه و فلسیکی پێ نادهن! ئیتر ئه‌که‌وێته فه‌لسه‌فه.

ئه‌م زاته که‌له‌گه‌تیکه ریش سه‌پی کوئیک و کراسه شریکی له‌به‌ردایه، هه‌میشه سنگی به‌ره‌للایه. مووی سنگی و ه‌کو پووشی شاره‌زوور به‌ده‌ره‌یه. ریشیش هه‌یج ده‌ستی لێ نادا هه‌روا به‌ته‌بیعت خۆی پێکاها‌تووه. جار به‌جار ده‌لاکتی به‌خیری خۆی ما‌که‌یه‌ک به‌ریشیا دیتی!، کورتی ئه‌کاته‌وه. ئیتر هه‌روا هه‌رچی ته‌کلیفیکی تری تو‌الیت ته‌راش و بیجامه‌یه ئه‌و لیتی ئازاده‌یه.

به‌یانیان زوو که هه‌لده‌ستی سینی هه‌لواکه‌ی ئه‌گرێ به‌بن ده‌سیه‌وه له‌سه‌ردا به‌بازاردا ته‌رواته خواره‌وه له زۆر لاوه مندا‌له‌وردکه‌ی بیعاری شوێن ئه‌که‌وئ، هه‌لواى لێ ئه‌فێتن، به‌ردی پیا ئه‌ده‌ن هه‌یشتا ده‌ستی له که‌س نه‌وه‌شاندووه. سا ئه‌گه‌ر چه‌ند هه‌لوایه‌ک ئه‌ویش ناسیاوه‌کان لیتی بکرن. جارێ له‌پیشه‌وه پاره‌ی هه‌لواچه‌که‌ی لێ ئه‌داته‌وه، ئنجا کوئیره‌یه‌کی لێ ئه‌کری ئه‌یخاته باخه‌لیه‌وه و دیته‌وه. له چایخانه‌که‌ی به‌ر مزگه‌وتی سه‌ید حه‌سه‌ن چایچه‌یه‌که چای بۆ تیتنه‌کا، کوئیره‌که‌ی پیتوه ئه‌خوا و ئنجا ئه‌گه‌ر که‌سیکی ده‌ستکه‌وت قوما‌رده‌کی له‌گه‌ل ئه‌کا هه‌میشه ده‌سته‌یه کاغه‌زی ئه‌سکه‌ملى له باخه‌لدایه. تا قوما‌ری بۆ هه‌لکه‌وتبێ هه‌یچی تر ناکا و ئه‌گه‌ر هه‌لواشی نه‌فرۆشتبێ و هه‌یچی نه‌بووبێ کوئیره‌یه‌ک و ده‌سته‌یه کاغه‌زی له باخه‌لدایه. زۆر جار که زانیومه هه‌یچی نه‌بووه نانی پێ بکری ده‌فلسم بۆ راگرتوه و توومه ئه‌مه تو‌قه‌رزی کوئت له‌لامه

ئه‌تده‌می نانی پێ بکری، نه‌یو‌یستوه. کوئیره‌یه‌کی گه‌رمی له‌بن باخه‌لی ده‌ره‌یناوه و توویه ئه‌وه کوئیره. به‌م رهنکه، مه‌ردیکه، نه‌به‌ردیکه، به‌برسیستی، به‌پووتی، به‌سه‌رما، به‌گه‌رما، به‌پێ جییی، به‌بیکه‌س نانه‌وئ. گله‌بی ناکا، چاوی له خیری که‌س نییه. جار به‌جار که ئه‌چم ئه‌یدۆزمه‌وه ئه‌مه‌وئ له قه‌رزه‌ کوئه‌که‌ی شتیکی بده‌مه‌وه به‌زۆر پاره‌که‌ی ئه‌ده‌م به‌سه‌ردا. ئه‌ویش به‌زۆر ئه‌وه‌نده حه‌لوا به‌سه‌ر ئه‌و مندا‌لانه‌ی که دانیما له ده‌ورین دابه‌ش ئه‌کا. به‌م حاله‌وه که موحتاجترین و بێ رێ و جێ ترینی به‌شه‌ره، چه‌ند سه‌رما‌وسۆله و نه‌خۆشی دیوه و چه‌ند به‌ردی مندا‌لانه‌ی لی‌دراوه هه‌یشتا تو‌فیک و کفریکی له ده‌م نه‌ترازاه. ئه‌مه‌یش نمونه‌یه‌که خوا پیشانی ئیمه‌ی ئه‌دا. ئه‌لتی سه‌یرکه‌ن چه‌ند خۆشه‌ویسته لای من که ئالووده‌ی فیل و فه‌ره‌ج و شه‌ر و مالی خه‌لک خواردن و حه‌سه‌رتی و ده‌وله‌ت و با‌ده و ته‌فه‌ری ژنان و ده‌ردی موزاهه‌ره و سه‌ره‌خۆشی ئه‌ولاد نه‌کردووه. که مریش هه‌یچی له‌پاش به‌جێ نامینی که داخی بۆ بخوات و ببیته میقرۆبی شه‌ری ئه‌ولادی، خۆزگه‌م به‌خۆی!.

١٣- مه‌وله‌و (١)

جاریکی تریش نووسی‌بووم، مندا‌ل بووم، له بیرمه جاری مه‌وله‌وی هاته مالی ئیمه، قاپووتیکی کورکی سه‌وزی له‌به‌ردا بوو، منیان خسته باوه‌شیه‌وه و ده‌می ماچ کردم، له ده‌می ده‌م ماچکردندا چاوم به‌چاوی که‌وت، بروسه‌که‌یه‌کی پر خه‌نده‌ی لێ ئه‌بووه. مه‌وله‌وی ناوی عه‌وامی (عه‌بدول‌رحیم)ه، بۆ شیعر (مه‌عدووم)، که‌چی له هه‌موو شیعریکدا مه‌وجوده. ئه‌چیته‌وه سه‌ر مه‌لا ئه‌بو‌عه‌کری مصنف خوا لیتی رازی بێ. له هۆزی (تاوغ‌گۆزی)ن، پیری خداری شاهۆش له‌وانه. له سالی ١٢٢٢ ی هه‌یجری - ١٨٠٤ ی میلادی له خاکی جوانرۆ له دیتی (تاوغ‌گۆز)دا (٢)، هاتۆته دنیاوه. ئه‌و خوئنده‌واره‌ی بلنده و ئه‌و هه‌موو ئاساره دلپه‌سه‌نده به‌فه‌قیتییه‌تی له مزگه‌وتانا فیری بووه. دوا‌ده عیلم بووه، له (عه‌قیده) باوه‌ردا ماهیر بووه. عه‌قیده‌نامه‌کانی له میسر‌دا به‌هۆی هیممه‌تی هاو‌لاتییه‌کانی خۆمانه‌وه له چاپ دراوه.

له‌پیشدا به‌فارسی و عه‌ره‌بی شیعی و تووه. به‌سه‌ودای مه‌عنه‌ویاتی شیخ سراج الدین (قدس سره) هه‌موو ئاسارتیکی و کردارتیکی نه‌قشی هه‌ورامانی لی‌دراوه و په‌رده‌ی په‌نهانی مه‌عنه‌ویاتی به‌سه‌ردا کیشراوه. مه‌وله‌وی به‌هۆی محه‌به‌ت و حورمه‌تی به‌گزاده‌ی جافه‌وه هه‌یجگار (قادر به‌گی که‌یخه‌سه‌ره به‌گ) که مامی مه‌حمود پاشا و وه‌سمان پاشا بووه له ته‌ک به‌گزاده‌دا رای‌یاردووه. شوهره‌تی مه‌وله‌وی دوو به‌شی به‌قادر به‌گ و مه‌حمود پاشاوه بووه. زۆرتر شیعه‌ره‌کانی ئه‌وان

(١) له راستیدا ئه‌م بابته‌ی پیره‌میرد سه‌باردت به مه‌وله‌وی له به‌شی یه‌که‌می ئه‌م لاپه‌رانه‌دا بوو به‌لام له نووسینه‌وه‌دا که‌وته به‌شی (١٣)وه.

(٢) مه‌وله‌وی له دیتی (سه‌رشانه‌ی ناوچه‌ی تاوه‌گۆز له دایک بووه.

کۆیان کردۆتەو و دەرپارەیی ئەوان بوو.

مالی مەولەوی لە (چورستانە) بوون^(۳). کە ئیستا ئاوابی جەنابی (ئەحمەد بەگی حەمە سەلح بەگ) لە زەمانەدا سەد مالی لە ئەفغانستانەو هاتوونە شارەزور، مەولەوی کچیکی لێ هێناون کە ناوی (عەنەبەر خاتوون)ە و مەولەوی شینی مەتەمی کردووە بۆ عەنەبەر خاتوون. (سەید مەحمەد و سەید ئەحمەد و سەید مەحمود و سەید عەبدوللا) چوار کۆری بوو، لە چورستانە پەچەڵەکی پراوەتەو. تەنھا سەید عەبدوللا ماو. ناچار رای کردووە گوازتوویەتە پشت قەلای شەمبێران لە دێی (سەرشاتە) لەوێ وەفاتی کردووە. تەئریخی وەفاتی سالی ۱۳۰۰ی هێجری ۱۸۸۲ی مەسیحییە. زاتیکی میانە بالا، ریشیکی تەنک دوو چاوی بەرەونەق و پەرجیلەو. ئەو چاوە جوانانەیی لە دواپیدا کوێریو. گەشتوگۆی لەسەر خوێ وەک شێخی ضیائەددین دانەدانە و بەنوکتە و نیو خەندەییەکی بەمەعنا کە نێمای دلپاکی و رووناکای بکا، جارجار ناھێکی بەسۆز لە کۆرەیی دەرروونیکێ پەر عەشقی مەعنەو دەهاتە دەرێ، وەک تەو جەوھی شێخیکی نەقش تایییدی پاریتەیی دەکرد و بەو عەشقی بەجۆش. ئەمە مەولەوی خوێ، ئەمیشە شیعەرکانی وەک ئاوی حەیات لە توتی میدادا.

شیری مەولەوی بەدەنگی خوێ و هێجرانی (عەزیزی ئامینە) وە لەناو ئیمە بەرەو پەیدا کرد. عەزیز گۆیندەییەکی عەزیز بوو. لە مەجلیسا هێجرانی و لە چادا قەتار ھەر لەو ئەھات. ئەمە راستە کە بەیانییەک لە پراوەکەدا قەتاریکی خۆیند کەوی کۆھسارانی هێنایە جونیوش و قاسپە. یەک دوو شیری بوو، زۆری لە دل ئەسەند، ئیجگار لە بەھارەدا. لە ئیوارەدا لەسەر کارێزی شەریف کە دەیگوت: وەھارەن، سەوزەن، ئاوەن، پیکاوێن.

یاخوو:

گۆل چون رووی ئازیز نەزاکەت پۆشان

بەفراوان چون سەیل دیدی من جۆشان

یا بەیانیان کە بەقەتارەو ئەیگوت:

لە ورشەیی شەونم لەتوتی پەردەو

نێرگس مەست مەست چەم پلاو کردەو

ئەمانە و ئەو دەنگە داودیە و نەشەیی بەھاران و دلپاکی ئەوسای یارانە. جا لێکی بەدەنەو چ شۆرێک و چ سۆزێکی ئەخستە کەللە و دەرروونەو، مەن ئەم شۆرەم ھەر لە کەللەدا بوو ئەمویست بەسەر یاراندا دابەشی کەم. بەلام شێوێ زوبانەکی ئەو گیانە شیرینەیی لە ئیمە شاردبوو تەنھا

(۳) تکایە بۆ زیاتر شارەزابوون لە ژبانی مەولەو و خێزانی و شیعەرکانی و دوست و خوێشەویستانی، تەماشای یادی مەردان بەشی دووھەمی مامۆستا مەلا عەبدولکەرمی مەدرس بکە.

چەند کەسیک لە ھەوراماندا تێی دەگەیشتن. ئەو سەردەمەیی لە ئەستەموڵ شاعیرەکانمان لە رۆژنامەدا بەرپز ئەنووێ لەوێ کەس لە مەولەوی نەدەگەیشتن. نیازم بوو وەک شینی حەمە ئاغای دەرپەندەقەرە و چوار شەخس رەنجووریم کرد بەتورکی ئەویش وەرگێرمە سەر تورکی. بەلام ئەو گیانە بلێدە لەو گۆرە تەنگەدا نەدەگونجا و دانەدەمرکا!. ئەو ئارەزووێ ھەر لە دلا مایەو تە ھاڤەو و بەزۆرە ملی ئالاندمیانە نووسینی رۆژنامەو و ئەشبایە ھەموو ژمارەییەکی ھێچ نەبێ شەش حەوت رەنگ نووسین بنووسم، عیلمی و فەنی، تەئریخی کردوگۆشی، گالتەوگەپ، ئیجتەماعی، حقووقی، ئەدەبی، ئەدەبیاتمان لە ھەموویان بۆ ئەم خاکە پێشتربوو. جاری لە پەندی پێشیانەو تێھەلچووم، دیتم ئەو خەرجی عامە، بالا نییە، ئنجا ھاتم بەفەننی (ئەسپری تیزمە - جەلبی ئەرواح) گیانی مەولەویم هێنایە (ژبان)ووە و ژیانەووە. لە قەلای زالمی زەلم وەک تافگەکی زەلم کیشامە دەشتی شارەزووری ئەدەبیاتی کوردەو. ئەو تافگەییە ئەلەکتریکی نووری لێ پەیدا بوو رۆحەکی و ئەسلەکی بوو پەلکە زێرینەیی کوردستان.

ئاخ ھەر خۆم ئەیزانم چەندم رەنج داوە تا لەم لا و لەولا کۆم کردەو خوا ھەقە بۆ ئەمە موفتی^(۴) ھۆی کردەو و دیوانی مەولەوی دامێ و حەسەن بەگی عەلی بەگی جافیش سەروردی مەولەوی دەست خستم. خوا ھەردووکیان پایەدار و کامگار کا.

باوەرم نەدەکرد من بگەمە ئەو رۆژە فەردی مەولەوی کۆیکریتەو و لە چاپ بدرێ. خوا ھەردووکیانی بۆ من ئاسان کرد. لە ھەر شوێنی نالەییەکی مەولەویم بیست خستەم قەوانەو. بەلام زۆر داخی دیوانی نالی و کوردی و شێخ رەزا و حاجی قادرم لەدلا بوو کە ئابرووی ئەو یادگارە جوان جوانانەیان بردبوو. مەن بەشی گرانترم گرتە ئەستۆی خۆم زوبانی ھەورامی و زوبانزەھە مەولەوی ئەمەزۆ لەم خاکەدا کەس ئەیزانی. ھەرچی خۆم نەمزانیی بە (کەعبە الاخبار)ی کوردستان (مەلا عبداللە)^(۵) کە وەک مەولەوی لەدواپیدا چاوی نابینا بوو و بەشاعیری ھیوای ئەدەبیاتمان، بینای ھیوا (گۆران)^(۶) ساغ کردەو. وە لەتەرتیب و چاپیشا رەنجم دا چ ئەسلێ شیعەرکان و چ چاپەکیان راست و پەوانە خانەیی چەوتی و راستی بۆ ناکەم. خۆزگە شیری مەولەوی ئەھلی دل ئەیخوێندەو. گۆران ویستبووی غەزەلێکی ھەلێترێ بیکا بەعەرەبی، ھەرچی تەماشای کردبوو ھەلێئاردە بوو. خوا ئەیزانی و ئەھلی مەعنا باوەر دەکەن کە

(۴) موفتی: موفتی سلیمانی - مەلا عەزیزی موفتی - زانای ئایینی.

(۵) مەلا عەبدوللا (مەلا عەبدوللا مەربوانی) شارەزای شێوێ ھەورامی کە یارمەتیییەکی زۆری پیرەمیری داوە لە وەرگێرانی شیعەرکانی مەولەویدا.

(۶) (گۆران) مامۆستا گۆرانی شاعیر بەھۆی ئەوێ ماوەیەک لە ھەورامان مامۆستا بوو، شارەزایی لە شێوێزمانی ھەورامیدا پەیدا کردەو.

رۆحی مەولەوی وەك (مثنوی) مەولەوی^(۷) رۆح نەواز و دلپەسەندە. تائىستى لەپەردەى زوبانى ھەوراماندا بوو وا دەرکەوت. چونکە ھەمووی پێنج سەد لا پەرەى ئەگرتەو. کردمان بەدوو جلد. ھەرزاتریش ئەبێ.

جلدی يەكەمى مەولەوی وەك گری ئاگرى زەردەشتى لەسەر کۆى ئاتەشگاوه، کە شاعیری بلند ھەمیشە یادى کردووه، درەوشا یەو ھەورامانى پێ کرد لە نوورى ئەدەب. زۆرم پێ خۆشبوو کە بەبازاردا ئەرۆم ھەندى دیوانى مەولەوی بەدەستەو و ھەندى لەبەر وەك بۆلبول بەنەغمەى رۆحى مەولەوی جریو بیان ئەھات. ئۆف چەند خۆشە دەنگى ھەستى و بەبادەى ھەستى نەشئەى سەرمەستى. من ئەوا دواى رۆژمە بەوتەى خۆم نەبێ ئەدەبیاتى زۆر قەوم و ناودارانى زۆر میللەتم دیو ھىچیان ئەو ھەندەى رۆحى مەولەوی پێچۆش و خرۆش نییە. رەنگە لە مەعنای شیعری مغلقى عەرەبى نەگەم کە (معلقاتى سەبعە)، ھەوتەوانەى کەعبە پێچ و تاب و بریقەى شیر و ئوشتەم ئەخاتە کەللەو. (بێدل)^(۸) یش خەوم لى دەخا و مەولەوی بەنالەى دلسۆزییەو یتادى کردمەو، مەعدومم لە قوللەى قەزالەى عەدەمەو ھینایە سەر کۆى ئاتەشگا.

وا دەزانم ئەم دیوانە لە ئەدەبیاتى کوردیدا ھالالى شەوالە، ھەورامان بەئاشووبى زەمان شیوا. بەرگوزارى مەعدوومى تازە رەنگ و بۆى بەھار پەیدا ئەکا. خۆزگە وەك نەمردم دیوانى (مەولەوی)م بەچاپکراوى دى ئەشمیست رادیوى عیراق بەدەنگى (رەشۆل) و یەکیکی تر قەتار و ھىجرانى و ئای ئایى بەشیعری مەولەوی ئەرازانەو.

وەسیەتنامەى پیرەمێرد

ئەمجارە ئەمەرم، لە مردن ناترسم، ژيانىكى باش و عومرتىكى درێژم رابواردو، گەلىن شاران و ولاتان گەراوم، گەورە و پادشاھانم دیو، تالى و سوێرى زۆرم چەشتو. بەنیو خۆیندەوارى لە سلیمانى دەرچووم و خۆیندنىكى بەرزم ھینایەو. بەسەر یەرزى ئەزانم کە لەرتى باوهرى خۆما ھەپس و زیندانىكى زۆرم دیو. لەم ولاتەدا دوو چاوم ھەبوو، یەكى زانست و یەكى ژین. ئیستە کە ئیتر لەوانەى کەلکى خزمەتم پێو نەمىنێ بىم بەبار بەسەر خەلکەو، روو ئەکەمەو قاپى ئەبەدى بەبێ ئەوێ کە مالى کەسم خواردبێ، موحتاجى کەس بووبىتم. ھىچم پاشەكوت نەکردو، ھىچیشم لەدوا بەجى نەماو چاوم لە دواى خۆم نییە، خۆم بەئاخرخیر ئەزانم. ھەرچەندە یەگانە ھیوام ئەو ھەبوو کە بىنم قەوم و میللەتەكەم پلەیک لەمە بەرتر و خۆیندەوارتر و پێگەبشتووتر بن، بوو بەگرێ لە دلما و نەمدى. لەگەل ئەو ھەشا بەختیارم چونکە بۆم دەرکەوت کە

(۷) مەولەوی (مەولانا جەلالەددینی رۆمى) خاوەنى مەسنەوى (سرودى نەى).

(۸) (بێدل) شاعیری بەنابانگى ئێران. کە ھەمیشە ناوى لەگەل ناوى (کلیم)دا پێکەو دیت.

قەوم و میللەتەكەم لە پێشەكەوتن و ھەموو جۆرە توانا و قابیلیەتییان تێدا یە. ئامۆژگاریم ئەو ھەبوو بخوێن کور و کچ تا خویندەوار نەبن بى سوودە. ھەموو شتیك بەعیلم و فەنەو ھەو. وەكو وتوومە:

«لای من بەخۆیندەوارى، ئاھ خۆیندەوارى
ھەر میللەتێ کە فەنى نەبێ، دەردى کارى
ئاخ خۆزگە خۆیندنىش وەكو من ئارەزوو ئەكەم
بىبىنم و نەبێتە گرتى قورسى كفنەكەم»

ئامۆژگاریم ئەو ھەبوو بەشۆین مادە مەكەون، دنیا زۆر یەگران مەگرن. تا ئەتوانن خزمەتى راست و بى موقابلى قەوم و زمان و ولاتەكەتان بكەن و دەستى دامەوان بگرن و لە دین لامەدەن. خوا و پێغەمبەرى خۆتان بناسن و رەوشتان پاک و خاوتین بێ.

ئامۆژگاریم ئەو ھەبوو چاخیانەكە مەفەوتین، ئەم قەلەندەرخانەى تێك مەدەن. ئەو یەك دوو كەسانە ئەم بەینە لەم قەلەندەرخانەیدا خۆیان داوئە پەناى من بى نازیان مەكەن ھەقیان بەسەر مەو ھەو.

رۆژنامەكەش لەدەست مەدەن. چاپخانەكە ئیش پێكەن چونکە لەلایەكەو ناكۆزیتەو و خزمەتییكى بێ ئەكریت لەلایەكى تریشەو ئەو جیھەتانەى من یارمەتیم داو بەلكو بەھوى ئیشکردنى چاپخانەكەو ئەو یارمەتیبان لى نەبێت.

ئامۆژگاریم ئەو ھەبوو شیعەر و نووسینەكانم كۆكرا یەو مەیفەوتین ئیستفادەى لى ئەكریت. ئامۆژگاریم ئەو ھەبوو لە گردى یارە بێنێن. بۆم مەگرن. ئەگەر زۆر بێرتان كردم جار جار سەرم لێدەن. فائق ئەم ئامۆژگاریانەم بۆ تۆبە و بۆ ئەو كەسانەى كە بەتەنگمەو.

ژیانى پیرەمێرد

یەكەم: ژيانى لەخۆیندن و فەرمانى میریدا:

* پیرەمێرد ناوى (توفیق مەحمود ھەمزە)یە. واتا توفیق بەگى مەحمود ئاغای ھەمزەاغای مەسەرف.

* لەسالى ۱۸۶۷ى زاینى، ۱۲۸۸ى كۆچى، لەگەرەكى گۆیژە لەشارى سلیمانى لەدايك بوو.

* باپیری (وەکیل خەرج) واتا بەرپر سيارى دارایی (ئەحمەد پاشای دوا میرى بابان) بوو. بۆبە ناسراو بەمەسەرف (مەسەرف). توفیقی مەحمود ئاغا، لە تەمەنى شەش، ھەوت سالىدا، نراوئە بەرخویندن، یەكەمجار ئەچیتە حوجەرى مەلا حوسەینە گۆجە قورئان و كتیبە سەرەتاییبەكانى خۆیندنى حوجەرى ئەوكاتە لەوى تەواو دەكات. ئنجا ئەچیتە حوجەرى مەلا

سەئیدى زۆلەيى.

* دواى ئەو ئىانى فەقىيەتى دەست پىدەكات. لەسەرەتاوہ لەمژگەوتەكەى باپىرى كە ئىستاش ماوہ (مژگەوتى ھەمزاغا) كە نرىك مالى خۆيان بووہ، لای مەلا مەحمود دەرسى عەرەبى دەخوئىت. لە خوئىندى عەرەبىدا دەچىتە پىشەوہ و دەست ئەكا بەخوئىندى (سىوطى) بەدواى خوئىندىدا وەك ھەر فەقىيەكى ئەو سەردەمە لە شار و جىگەى خۆى دوور دەكەوتىتەوہ. دەگاتە مژگەوتەكانى شارى (بانە) لە كوردستانى ئىران. ماوہىەك لەوئى ماوہتەوہ و گەراوہتەوہ بۆ سلىمانى.

* لە ئەيلولى سالى ١٨٨٢ى زايىنىدا، لەتەمەنى (١٥) سالىدا دەبىت بەكاتى نفوسى سلىمانى. زۆرى پچ ناچى دەبىت بەكاتى (ظيط)ى دادگای سلىمانى.
* لە حوزەيرانى ١٨٨٣دا كراوہ بەكاتى ئەملاكى ھومايونى لە ھەلەبجە.
* لە ئەيلولى سالى ١٨٨٦دا دەبىت بەباشكاتى مەحكەمەى شارباژىر.
* لەتشرىنى يەكەمى سالى ١٨٩٥دا بووہ بەمعاون مودىرى شارى (كەربەلا) بەلام نەچووہ و دەستى لەكار و فەرمانى مىرى كىشاوہتەوہ.

* شىخ مستەفاى نەقىب كروويە بەوہكىلى خۆى بۆ راپەراندنى ئىش و كارەكانى و ئىانىكى باش و لەبارى بۆ خولقاندوہ.

* لەسەر دەعوەتى (بانگ كردنى) سولتان عەبدولخەمىد، شىخ مستەفاى نەقىب و شىخ سەئىدى خەفەد، كاروانىك رىك دەخەن و لە سالى ١٨٩٨ى زايىنىدا، دەچن بۆ توركيا، پىرەمىرد، دەبىتە ھاوسەفەريان. دواى باسى ئەم كاروانە و سەفەرە دەكەين.

* لە ئەستەمۆل لە (مابەين) دەبنە مىوانى پادشاھى. لەپاش سالىك لەگەل شىخ سەئىد و شىخ مستەفا و گەل لە رۆشنىر و پىاوانى بەناوبانگى سەفەرەكەياندا دەچن بۆ (حەج)، توفىق دەبى بە حاجى توفىق، لەلايەن پادشاى عوسمانىيەوہ پاىەى (بەگ)ىتى دراوہتى و بوو بە حاجى توفىق بەگ.

* كاتىك لە حەج دەبن، وەفايى شاعىر و سەيد ئەحمەدى خانەقاى كەركوك، دەبنە ھاوړى حاجى توفىق. لە گەرانەوہدا لە رىي حىجاز وەفايى كۆچى دواى دەكات و، ھەر لەوئى دەنێررىت. سەيد ئەحمەد رووہ و عىراق دىت و حاجى توفىقىش دەچىتەوہ بۆ توركيا.

* لەو سالىدا (عزەت پاشا)ى كاتى دەربارى شەھرىارى، وەلامى ئەو نامەيە كە (ناصرالدىن شا) بۆ سولتان عەبدولخەمىدى نووسىبوو، بەحاجى توفىق دەنووسىتەوہ، شىوہى نووسىنى نامە فارسىيەكە و خەتەكەى و زىرەكى حاجى توفىق زۆر بەلايانەوہ پەسەند دەبىت. لەبەرئەمە لە (١٤) ئەيلولى ١٨٩٩دا فەرمانى شاھانەى بۆ دەردەچىت و دەبىت بەئەندامى مەجلىسى

بەرزى ئەستەمۆل. ھەر لەو ماوہەدا بەھۆى عزەت پاشاوہ لە ئەستەمۆل لە كۆلىجى ياسا (كلية الحقوق) وەردەگىرىت و بروانامە (شەھادەى حقوق وەردەگىرت، لە تەموزى ١٩٠٥دا كە بانگى مەشروئىەت درا و مەجلىس تىكچوو، حاجى توفىق ھەتا سالى ١٩٠٨ لە ئەستەمۆل بەمحامىيەتى و گۆفار و رۆژنامەوہ خەرىك بووہ.

* لە سالى ١٩٠٧دا كە (كۆمەلەى كورد) بەنەئىنى پىكەت بەسەرۆكايەتى (شىخ عەبدولقادى شىخ عەبدوللاى شەمزىنى) وە لە سالى (١٩٠٨)دا كە حىزبى (اتحاد و ترقى) كەمالىستەكان سولتان عەبدولخەمىدىان لا برد، ئەو كۆمەلەيە بەئاشكرا خۆى ناساند وە پىرەمىردىش يەكىك بوو لە ئەندامەكانى.

* لە مانگى ئەيلولى سالى ١٩٠٩دا بووہ بە قائىم مەقامى چۆلەمىرگ.

* لە مانگى نىسانى ١٩١٢دا بووہ بەقائىم مەقامى (قەرەمورسل)

* لە شوباتى ١٩١٥دا بووہ بەقائىم مەقامى (بالاوا).

* لە ئەيلولى ١٩١٦دا بەھەمان پلە بۆ (بيت الشباب) دانراوہ.

* لە مارتى ١٩١٧دا بەھەمان پلە بۆ (گموش كوى) دانراوہ. لەھەمان سالىدا و لە ھەمان پلەدا چۆتە (اطە بازارى، ھەگەلى ئوطە) كە دوورگەيەكى خۆش و ناودارى توركيا و ھاوينەھەوارە.

* لە مانگى نىسانى ١٩١٨دا كراوہ بە (متصرف)ى شارى (ئەماسىيە) لە توركيا. ھەتا سالى ١٩٢٣ لەوئى بووہ.

* كە حكومەتى عىراق لە سالى ١٩٢٣-١٩٢٤دا دامەزرا، لە توركياوہ گەرايەوہ بۆ بەغدا و لەوتوہ بۆ شارى سلىمانى و لە مانگى كانوونى دووہمى سالى ١٩٢٥دا گەيشتەوہ سلىمانى.

* لەو سالىوہ نەچووہ بەلاى فەرمان و ئىش و وەزىفەى مىرىدا و كاتى لە سالى ١٩٢٦دا رۆژنامەى (ژيان) لەلايەن شارەوانى سلىمانىيەوہ دامەزرا و (حسین ناظم) بووہ مودىرى ئىدارە و سەرۆكى، پىرەمىرد دەكرىت بەسەرپەرشتىارى رۆژنامەكە. كاتىك لە سالى ١٩٣٢دا حوسىن نازم كۆچى دواى دەكات پىرەمىرد دەبىت بەمودىرى مەسئولى رۆژنامەكە.

* لە سالى ١٩٣٨دا ناوہكى دەگۆرىت بە(ژين) و ھەتا ١٥ى حوزەيرانى سالى ١٩٥٠ ھەزار و پانزە ژمارەى لى چاپ دەكات.

ژيانى پىرەمىرد - دووہم

* لە رۆژى ١٩ى حوزەيرانى سالى ١٩٥٠دا، لە سەعات چوارى پاش نىوہرۆ، بەرانبەر بەچوارى رەمەزانى ١٣٦٩ى كۆچى لە سلىمانى بەھۆى نەخۆشى شەكرە و گورچىلەوہ، لە تەمەنى ھەشتا و سى سالىدا كۆچى دواى دەكات و لەسەر داواى خۆى، گردى (مامەيارە)ى سلىمانى

دهیته نارامگای هه میسه بی ئه و مرۆقه مه زنه.

ژیانی ئه ده بی و رۆژنامه نووسی پیره میرد

خولیا شیعر و ئه ده ب هه له منالییه وه له گه ل پیره میردا ژیاوه، به هه ده یه کی خاوین و مه زن ئاویتیه ی گبانی بووه و داهینانی فره ی پ به خشیوه. وه ک له پیشه کی ئه م کتیه دا پیره میرد خۆی باسی ئه و خولیا و دنیای شیعر و سه ره تای ده ستپیکردنه ی خۆی ده کات، له سه ره تایه کی زۆر زووی ته مه نییه وه ویستویه ته ی شیعر بلێ، باسی ئه و که شکۆله مان بۆ ده کات که چۆن نووسیویه تیه وه. ههروه ها ئه و هه وله سه ره تاییه نه ی خۆی له بواری شیعر دا. خۆی ده نووسیت «له بیرمه معلم ناجی مه رحووم له قیسمی ئه ده بیاتی (ترجمانی حقیقت) دا سه ره رشتی ئه کرد، لیروه په نجا سال له مه و پیش ۱۸۸۳ ی میلادی مه نزوومه یه کم نووسیوو ده رچی غه زه ته ی کردبوو، له ژیریشیا نووسیوو (زکای ناتراشیده) فکرکی شیوه ی نادروست – هه ر کا ده وام بکه ی ئاخری هه ر ده بیته شاعیریکی باش» (۹). ههروه ها ماموستا محمه ده ره سل هوار له دیوانی پیره میردی نه مر دا له لاپه ره ی (۹۳-۹۴) دا نووسیوه:

«هه ر له منالییه وه نیشانه ی ئه م به هه ده ی تیا دیاری دا بوو. هه ر له منالییه وه حه زی له شیعر خوینده وه و شیعر له به رکردن بووه. ئه وه بوو له گه ل ماموستا کهیدا له سه ر شیعرکی خواجه حافظ تیک ئه چی، له شاره زایه کم بیستوه که وه ختی وه سمان پاشای جاف له سالێ ۱۳۰۰ ی هیجریدا خانویه کی سی نهومی دروستکردوه، دیواره کانی ژووری دیوه خانه کی هه موو ئاوینه به نگ بووه و به ئاوینه ی گه وره گه وره رازینه و ته وه، ئه و سه رده مه ئاوینه به نگ له کوردستاندا ئه و نه ده نه به نه راوه، به تاییه تی تیره ی جاف که کۆچه ری بوون و هه میسه له ژیر ره شمالا ژیاون ئه و خانوه ی وه سمان پاشایان زۆر له لا شتیکی سه یر بووه، پیره میرد بۆ دروستکردنی ئه و خانوه و بۆ دانانی میژووی دروستکردنه کی ئه م دیره ی به فارسی نووسیوه:

«شد به توفیقی خدای لاینام

در هزار و سیصدی هجری ته مام»

بیگومان ئه بی ئه و سه رده مه پیره میرد له یه کی که له مرگه و ته کانی هه له بجه دا فه قی بوویت و به پیتی ئه و دیره ته مه نه ی پیره میرد له و کاته دا (۱۱، ۱۲) سالان بوویت که ئه مه ش نمونه یه کی تری زیره کییه تی» (۱۰)

ههروه ها ماموستا عه لئه ددین سه جادی هه ر له م باره یه وه بیرو پای خۆی ده بریوه و نووسیوه:

(له ته مه نه ی ده سالیدا که ده رزی (شیرین و خه سه ره ی نیزامی) له لای مه لا سه عیدی

(۹) ژبان- ژماره ۳۷۵-۳۱ یایی ۱۹۳۳.

(۱۰) پیره میردی نه مر- م. هوار ل ۹۴.

زه له یی ئه خویند و ئه بیی سه ره تای به م شیعره ئه کاته وه که ئه لی:

خوداوند دهر توفیق بو گشای

نظامی را ره ته حقیق بنمای

ناوی توفیق له کانگای دلاییه وه ده نگ ئه داته وه، له قه راغ کتیه که یه وه ئه میش ئه م شیعره ئه نووسی:

نظامی چون به توفیق ابتدا کهرد

تهعاون بین که توفیقش چها کهرد؟! (۱۱)

له پیش رۆشتنی پیره میرد بۆ تورکیا و اتا پیش سالی ۱۸۹۸ که ته مه نی ۳۱ سال بووه هیچ به ره مه میکیمان نه بییوه یاخود باس نه کراوه هه تا لیرو دا بۆ جیهانی شیعره ی ئه و سه رده مه ی بگه رتینه وه و له باره یه وه بنووسین. ئنجا ئه و که له ته مه نی یانزه و دوانزه سالیدا خولیا شیعره ی که وتیه ته سه ره وه و هه تا ته مه نی ۳۱ سال که رۆشتوه، دیاره که م یاخود زۆر به ره مه می هه بووه ته نه نه ت ئه و شیعره ی که معلم ناجی له رۆژنامه ی (ترجمانی حقیقت) دا بۆی بلاو کردۆ ته وه له به رده ستا نییه هه تا شتیکی له باره وه بلێین!

ئیه ئه و سه رده مه ی پیش رۆشتنی ناو ده نیین هه نگاوی یه کم، له و هه نگاوه دا به ره مه می هه بووه و وه ک باوی ئه و سه رده مه که خۆی باسی ده کات شیعره ی، نالی و مه وه لوی و مه حوی و حاجی قادر و... هتد. له که شکۆله کی خۆیدا نووسیوه ته وه. زه وق و به هره ی له و شیعرانه وهرگرتوه و بۆ ته شهیدا و عاشقی بووکی شیعر.

هه نگاوی دووم به لای ئیه وه له ۱۸۹۸ وه ده ست پ ده کات که چوه بۆ تورکیا هه تا گه رانه وه ی له سالی ۱۹۲۴ دا. له و ماوه یه دا له ولاتیکی دواکه وتوو و په رتیشه وه که وته ناو ولاتیکی پیشکه وتوو و شاریکی گه وره ی وه کو ئه سه مۆل که شوینی زانست و ئه ده ب و کانگای هونه ر و رۆژنامه و شانۆ و هه موو جۆره چالاکییه کی فیکری بوو. بۆیه ده بیین که مه وه رانی ئه و سه رده مه، نه ک له کوردستاندا به لکه له هه موو رۆژه لادا، به تاییه تی له وانه بوون که خویندن و پیگه یشتیان له ئه سه مۆل بووه. ئه سه مۆل به هۆی ده سه لاتی گه وره و به رفراوانی ده وله تی عوسمانیه وه له لایه ک و ستراتیژیه تی شوینه کی که رۆژه لاتی دواکه وتوو و رۆژئاوا (ئه وروپا) ی پیشکه وتوو ده گه یانده یه کتری، له لایه کی تره وه بایه ختیکی گرنگی پهیدا کردبوو. ئه و به دوا ی زانست و ئه ده ب و فیربون و پله و پایه دا بگه رایه رووی ده کرده ئه و شاره. پیره میرد له باره ی پیگه یشتنی خویه وه له ئه سه مۆل له زۆر مونسه به دا به ئاشکرا نووسیویه، له وه سیه تنامه کهیدا ده فره مویت «به نیوه خوینده واری له سلیمانی ده رچوم و خویندنیکی به رزم

(۱۱) میژووی ئه ده بی کوردی - عه لئه ددین سجادی ل ۴۶۲.

توفیق بەگ بوو و سەرنووسەری (ئەحمەد جەمیل پاشا) بوو. دەنگی کۆمەلەى کورد - کورد تعاون و ترقى جمعیتی- بوو کە شىخ عەبدولقادى شەمزىنى سەرۆكى بوو.

۳- لەگەل (فائق صبرى بەگ) رۆژنامەى (مصور محیط)يان دەرکردوو.

۴- لە زۆربەى ژمارەکانى گۆڤارى (ژين)ى ئەستەموولدا شىعر و نووسين و وەرگێرانی هەيە. ئەم گۆڤاره لە سالى ۱۹۱۸-۱۹۱۹ لە ئەستەموول بەكوردی و بەتورکی دەرچوو ئەستەموول ئیستا پانزە ژمارەمان لى بىنیوه کە بەرپز، ئەدیى دلسۆزى کوردستانى تورکيا (مەمەد ئەمین بۆز ئەرسەلان) لە سوید چاپى کردۆتەوه و تەواوى ژمارەکانى وەرگێراوەتە سەر پیتی لاتینی.

۵- لە رۆژنامەى (شەمس)دا زۆرجار دەینووسى، لە تورکیاوه شىعر و نووسینی بۆ ئەنارد بۆ تاران. خاوەنى ئەم رۆژنامەيە (سەید حسینی ئیترانى) بوو. پیرەمێرد لەم بارەيەوه نووسیویه «گەلى خزمەتى غەزەتەى شەمس-م ئەکرد کە سەید حسینی ئیترانى خاوەندى بوو» (۱۹).

۶- لە گۆڤارى (فەرەنگ) و رۆژنامەى (شەفەقى سورخ)دا نووسين و شىعرى هەبوو دەنووسیت «ئەو سەرەمە کە رۆژنامەى (شەفەقى سورخ) و مجلهى (فرهنگ) لەتاران دەرەدچوو هەمیشە من لە ئەستەموولەوه مەقالە و شىعرم بۆ ئەناردن» (۲۰)

پیرەمێرد بەرەمەکانى بەهۆى (ئاغا تاهیری هەمەدانى)یەوه دەرەد بۆ تاران.

۷- زۆر جار سەروتارى بۆ رۆژنامەى (إقدام) و (حریت) ئەنووسى.

۸- کاتى لە ئەستەموول لە سالەکانى ۱۹۰۴-۱۹۱۲دا گۆڤارى (اجتهاد) (۲۱) لەلایەن عەبدوللا جەودەتەوه دەرەدچوو، بەرەمەى خۆى و ئەژادى كورى بۆلاو دەرەدەوه، پیرەمێرد لەم بارەيەوه دەلیت: «عەبدوللا جەودەت لە پاش مەشرووسەت کە لە ئەوروپاوه هاتەوه، لە ئەستەموول بوو، زۆرتر لە هەموو کەس من لە خزمەتیا بووم خۆم و ئەژادى كورم (بەنظم و نشر) لە مەجلەكەیدا خزمەتمان هەيە».

۹- لە رۆژنامەى (ترجمانى حقیقت)ى معلم ناجیدا کە لە تورکيا دەرچوو شىعرى هەيە.

۱۰- بەهۆى (داود حەیدەرى كورى ئیبراھیم حەیدەرى)یەوه کە لە دەرچوانى خۆیندى بەرزى فەرەنسە بوو، شىعرى نالى و نووسینی کوردیان بەفەرەنسەى ناردووە بۆ رۆژنامەى (تان) کە لە پاريس دەرچوو.

ئىستا لە هەموو ئەو شىعر و نووسين و وەرگێرانه جۆر بەجۆرانەى پیرەمێرد لەو گۆڤار و رۆژنامانەدا جگە لەبەرەمەکانى پانزە ژمارەى گۆڤارى ژين نەبیت ئیتر هێچمان بەدەستەوه نییە

(۱۹-۲۰) ژين ژمارە ۸۵۵ سالى ۱۹۴۷.

(۲۱) لەبارەى ژيان و بەرەمەى عەبدوللا جەودەتەوه تەماشای گۆڤارى کاروان بکە ژمارە ۳۷ سالى ۱۹۸۵ لاپەرەکانى ۴ هەتا ۱۲.

و بەداخەوه دۆزینەوه و وەرگێرانی تورکی و فارسىیەکانیشى رۆژ بەرۆژ زەحمەت تر و دوورتر دەرەدەوه. من لەو باوەردەدام کە بەرەمەى شاعیر و ئەدی و رۆژنامەنووسىکى وەها لە ماوەى بىست و پینج سالدا، لەناو جیهانىکى شارستانى ئەستەموولدا بۆ خۆى کەرەسەى کتیبىکى سەرەخۆ یاخود چەند دیوانى شىعرە. واتا ئیستە لەو هەموو گەوهەرە بەنرخانە و لە چەندین لاپەرەى مێژووى ژيان و بەرەمەى یەکیک لە شاعیر و ئەدییه گەرەکانمان بۆ بەشین و هیچی لى نازانین. رۆژیک ئەو بەرەمەمانە بدۆزینەوه و ئەوانەى کوردی نین بکرتنە کوردی ئەوا لەلایەنیکى فراوانى شارراوەى ژيان و بەرەمەى پیرەمێرد ئاگادار دەبین و پرووناکی دەرەدەوتە سەر لایەنیکى تاریکى مێژووى ئەدەبیاتى نەتەوهکەمان.

وەک وتمان گۆڤارى ژين ۱۹۱۸-۱۹۱۹ بىست و پینج ژمارەى لە ئەستەموول لى دەرچوو و ئیستە (پانزە) ژمارەیان بەهۆى کە لەپورناس و دلسۆزى رۆشنبیری کوردی مامۆستا (عەبدولرەقیب یوسف)هوه دەستکەوت.

پیرەمێرد لە زۆربەى ژمارەکانیدا بەم ناوانەوه بەرەمەى هەيە:

- سلیمانیەلى توفیق، س.ت، سلیمانیەلى مەحمود ئەژاد، سلیمانیەلى م. ئەژاد توفیق، م. م، سلیمانیەلى و داد، اسماعیل و داد. ئەمەش نووسینەکانیەتى:

۱- کردلر و یقودە دکل- ژين ژمارە (۱)، ۷ى تشرینی دووهمى ۱۹۱۸-۱۳۳۴ى رۆمى ل ۵ ئەستەموول.

۲- ادبیات کردیەدن بعض نمونەلر - ژين ژمارە (۲)، ۱۴ى تشرینی دووهمى ۱۹۱۸-۱۳۳۴ى رۆمى ل ۹.

۳- ژين مجموعەسى واسطەسىلە کردى بتلیسى قرداشمه. واتا بەهۆى گۆڤارى ژينهوه بۆ برام کوردی بتلیسى - ژمارە (۴)، ۲۸ى تشرینی دووهمى ۱۹۱۸ى زاینى-۱۳۳۴ى رۆمى ل ۱.

۴- شىعرى (کاروانى غەم) ژمارە (۵)، ۱۲ى کانوونى دووهمى ۱۳۳۴ى رۆمى، ۱۹۱۸ى زاینى، ل ۷.

۵- چامەکەى نالى (قوربانى تۆزى پێگەتم) بەناونیشانى (مکتوب منظوم) هەر دێرێک لەو شىعرە بەناوبانگەى بەرانبەرى کردووە بەتورکی. ژين ژمارە (۶)، ۲۵ى کانوونى یەکەمى ۱۳۳۴، ۱۹۱۸ ل ۱۲.

۶- بەشى دووهمى ئەو کاغەزەى کە لە ژمارە (۴)دا بەشى یەکەمى بۆلابوو بوو. وە بۆ کوردی بتلیسى ناردبوو. بەناونیشانى «هەندى جار بەهۆى پارچە بەردىکەوه مێژووى میللهتیک لە ئەفسانەکان زیاتر دیارى ئەکرت». ژين ژمارە (۷)، ۲ى کانوونى دووهمى ۱۳۳۴ى رۆمى ۱۹۱۸ى زاینى.

٧- ادبیات کردیه‌دن بعض نمونه‌لر - هه‌مان ژماره‌ی پێشوو.

٨- کورد و تورک برلکی، ژماره (٨)، ٩ کانوونی دووهمی ١٣٣٥، ١٩١٨ ی زایینی ل ١.

٩- له هه‌مان ژماره‌دا شیعریکی پیره‌مێردی تیا به‌ناوی (بر کورد جوجفنگ احتساساتی) ل ١١.

١٠- کوردجه لسانغز - ژین ژماره (٩)، ١٦ کانوونی دووهمی سالی ١٣٣٥ ی رۆمی ١٩١٩ ی زایینی.

١١- نووسینی له کورده به‌ناویانگه‌کامان (حضرت مولانا خالد - قدس سره الطیبه) گۆقاری (ژین) ی ئه‌سته‌موول، ژماره (١٠)، ٢ شوپاتی ١٣٣٥ ی رۆمی ١٩١٩ ی زایینی.

١٢- ژین غزته‌سنه - گۆقاری (ژین) ئه‌سته‌موول ژماره (١١)، ١٥ شوپاتی ١٣٣٥- ١٩١٩ ی زایینی.

١٣- کردلرده وه‌بی زکا- (ژین) ژماره (١٢)، ٢٥ شوپاتی ١٣٣٥ ی رۆمی ١٩١٩ ی زایینی. ل ٤. ئه‌م نووسینه‌ی پیره‌مێرد بریتیه له پێشه‌کیه‌ک و شیعریک. له‌و پێشه‌کیه‌دا باسی شاعیره نه‌خوێنده‌واره‌کانی کورد ده‌کات که شیعره‌کانیان ته‌نها له به‌هه‌روه‌یه وه شیعره‌که‌ی (ئه‌حمده به‌گی کۆماسی) ده‌نووسیته‌وه و به‌رانبه‌ری ده‌یکات به‌تورکی. به‌لام وه‌ک له‌م کتێبه‌دا روونمان کرده‌وه که پیره‌مێرد ئه‌و شیعره‌ی به‌هی (حه‌مه‌ ئاغای ده‌ربه‌ندفه‌قه‌ره) زانیوه و له‌گه‌ڵ شیعری (گه‌لکۆی تازه‌ی یار) دا لێی گۆرراوه.

١٤- بیر مکتوب، گۆقاری (ژین) ی ئه‌سته‌موول - ژماره (١٥)، ٣٠ مارتی ١٣٣٥ ی رۆمی ١٩١٩ ی زایینی. ل ١.

وه‌ک وتمان ئێمه هه‌تا ژماره (١٥) ی ئه‌م گۆقاره‌مان ده‌ستکه‌وتوه وه (١٠) ژماره‌ی ماوه، دیاره له‌و ده‌ ژماره‌یه‌دا گه‌لێ نووسین و شیعری پیره‌مێردی تیا به. هه‌روه‌ها شیعری به‌ناویانگی (سروودی نه‌ورۆز) له‌یه‌کێ له‌و ده‌ ژماره‌یه‌دا به. به‌لام نازانین کام سروودی نه‌ورۆزه. که ئه‌لێن مارشی نه‌ورۆز، په‌نگه سروودی (ئه‌م رۆژی سالی تازه‌یه نه‌ورۆزه هاته‌وه) بێت!

حاجی توفیق به‌گ. هه‌تا سالی ١٩٢٣ له تورکیا ده‌مینیته‌وه و دوا پله‌ی کاری میری (متصرفی ئه‌ماسیه) بووه. به‌هۆی شوێنی کورد له تورکیا و تێکچوونی باری ژبانی کورده‌کانه‌وه، وه به‌هۆی ئه‌وه‌ی که پیره‌مێرد خوێی ئه‌ندامی کۆمه‌له‌ی کورد بوو، وه یه‌کیه‌ک بوو له کورده رۆشنبیر و ئه‌دیپ و سیاسیه‌کانی ئه‌و کاته، نه‌یتوانی مینیتیه‌وه و ژنه‌که‌ی و هه‌ردوو کۆره‌که‌ی (نه‌ژاد و داد) له تورکیا به‌جێ ده‌هێلێ و به‌پێگه‌ی (حه‌له‌ب) دا سالی ١٩٢٤ دیته‌وه بۆ (به‌غدا) و له‌وتیه بۆ سلیمانی.

له‌و کاته‌دا رۆژنامه‌ی (ژبانه‌وه) له سلیمانی ده‌رده‌چوو، وه هه‌وائی گه‌یشتنه‌وه‌ی پیره‌مێرد بۆ

ده‌کاته‌وه «جه‌نابی توفیق به‌گی مه‌حمود ئاغا که بیست و سی ساله له‌وه‌ته‌ن دوورکه‌وتوته‌وه شه‌وی ٣٠ کانوونی دووهمی ١٩٢٥ ته‌شریفی هاته‌وه مه‌مله‌که‌ته‌که‌مان به‌قدوومی ئه‌م زاته زۆر مه‌سرور و خوشحاله، به‌ناوی هه‌موو خوێڵا تیبیه‌که‌وه به‌خێرهاتنی ده‌که‌ین» (٢٢).

حاجی توفیق له‌ گه‌یشتنه‌یه‌وه بۆ سلیمانی توخنی هیچ کار و فه‌رمانیه‌کی ده‌وله‌ت نه‌که‌وت و هه‌موو ژبانی خوێ ته‌رخان کرد بۆ خزمه‌تی ئه‌ده‌بی کوردی. سالی ١٩٢٦ که رۆژنامه‌ی (ژبان) له‌لایه‌ن شاره‌وانی سلیمانییه‌وه ده‌رچوو، پیره‌مێرد سه‌ره‌رشته‌ی کرد و به‌ره‌مه‌ی خوێ تیا دا بۆ کورده‌وه.

به‌ره‌مه‌که‌نی به‌ناوی (حاجی توفیق به‌گ) ده‌و بۆلاو ده‌به‌وه. هه‌تا بۆ یه‌که‌مه‌جار له‌گه‌ڵ بۆلاو کورده‌وه‌ی شیعری (به‌یانی بوو له‌ خه‌وه‌هه‌ستام که روانیم به‌فره‌ باربه‌وه) دا له‌ ژماره (٣١٢) ی رۆژنامه‌ی (ژبان) ی سالی ١٩٣٢ ناوی خوێ له (حاجی توفیق به‌گ) ده‌و کرد به‌پیره‌مێرد. هه‌تا له‌ سالی ١٩٢٣ دا که (حوسین نازم) کۆچی دوا یی ده‌کات، پیره‌مێرد ده‌بیت به‌خواه‌ن و به‌رپرسیاری. خوێ له‌م باره‌یه‌وه ده‌نووسیت «زۆر دڵسه‌کستم به‌کۆچ کردنی هاو‌ده‌ردیه‌کی وه‌ک حسین ناظم به‌گ، گه‌رچه منیش رێبوارم و نزیک به‌بوارم به‌لام هێشتا هیوادارم (ژبان) مان نزیک بوو به‌نه‌مان چونکه ئیتر (بلدیة) هیچی پێ خه‌رج نه‌ده‌کرا، ناچار له‌ گۆشه‌نشینی ها‌مه‌ ده‌ری و ده‌ستم دا به‌ داوێنی (ژبان). چاک چاکی له‌ ده‌ست نا‌ده‌م، ئیستسا به‌سه‌ره‌رشته‌ی (ژبان) و چاپخانه‌که‌م وه‌ک خۆم بێ به‌ها و به‌هیوای بێته به‌ها، گرتوه‌ته ئه‌ستۆ، ئه‌زانم باوه‌رم پێ ده‌که‌ن که تێده‌کۆشم په‌نا به‌یه‌زدانی پاک، ده‌یه‌یه‌ سه‌ر. ئه‌مه‌نده هیه هه‌موو کالایه به‌خریدار دیته‌ بره‌و، من به‌خریداره‌کان ده‌نازم و پشتیوانیش له‌ خوا ده‌خوازم» (٢٣) ئنجا ئه‌گه‌ر به‌وردی ته‌ماشای با به‌ته‌کانی رۆژنامه‌ی ژبان بکه‌ین، به‌تایبه‌تی له‌و ژماره‌یه‌وه و هه‌تا دوا ژماره‌ی (ژبان) که ژماره (٥٥٣) بوو وه له (١٠) ی مارتی ١٩٣٨ دا ده‌رچوو زۆربه‌یان به‌ره‌مه‌ی قه‌له‌مه‌ جوانه‌که‌ی پیره‌مێرد خوێتی، به‌تایبه‌تی سه‌روتاره‌کان و په‌ندی پێشینه‌یه‌کان و شیعره وه‌رگێتیه‌وه‌کانی مه‌وله‌وی و...هتد. به‌راستی مرۆفیک له‌و ته‌مه‌نه‌دا و له‌ناو کۆمه‌له‌یه‌کی دواکه‌وتوو دا و سه‌ره‌رای که‌م ده‌رامه‌تی و پرۆیه‌نوی ده‌وله‌ت بتوانیت به‌ته‌نیا سه‌وت به‌شی رۆژنامه‌یه‌ک هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک بێ دواکه‌وتن ئاماده‌ بکات و بۆلاوی بکاته‌وه شایانی هه‌موو رێز و نه‌مری و به‌رزیه‌که و هه‌تا هه‌تایه له‌ وێژدانی نه‌ته‌وه‌که‌یدا سه‌دایه‌کی بلند و ئاوازیکی نه‌مر و به‌سه‌ره‌هاتیه‌کی نه‌ته‌وه‌یی پیرۆزه.

له‌سالی ١٩٣٨ دا، مه‌جید یه‌عقوبی، که تورکیکی په‌گه‌زه‌یه‌رست و دژ به‌کورد بوو بیانوی

(٢٢) ژبانه‌وه - ژماره (١٤)، ٢ شوپاتی ١٩٢٥.

(٢٣) ژبان - ژماره (٣٢٢) سالی ١٩٣٢.

بەپیرەمىرد گرت و رۆژنامەكەى داخست، بەلام پیرەمىرد كۆلى نەدا و چاپخانەيەكى بەدەست هینا و ئىمتىيازى بۆ وەرگرت و لە ۲۶ى كانوونى دووهمى ۱۹۳۹دا، لەسەر ھەمان ژمارە و زنجیرەى (ژیان) ژمارە (۵۵۴)ى رۆژنامەى (ژین)ى بلاوکردهوه و ھەتا ژمارە ۱۰۱۵ى لە ۱۵ى حوزەيرانى ۱۹۵۰دا بلاوکردهوه، واتا ھەتا چوار رۆژ پيش كۆچ کردنى، دوا ژمارەى رۆژنامەكەى پيشكەش بەجیھانى رۆژنامەگەرى نەوہەكى کرد. بۆ شارەزابوونى تەواو لە کاروانى پر شانازى رۆژنامەى (ژیان) و (ژین) و ھەولتى پیرۆزى بۆ كۆلدانى پیرەمىرد، ئەم نووسینەى شىخ سەلامى شاعیر بلاوکردهوه کە لە ئاھەنگى بیست سالى (ژین)دا لە سالى ۱۹۴۶دا، خوتندووہیتەو و پیرەمىرد خۆى ئەو یادەى ساز کردووه و لە ئاھەنگەكەدا بووه و دوايش خۆى ئەو نووسینەى شىخ سەلامى لە ژمارە (۸۱۹)ى، (ژین)ى ۷ى شوباتى سالى ۱۹۴۶دا بلاو کردهوتەو و تەواوى چیرۆكى ژيانى ئەو رۆژنامە نەمرەيه:

«ژیان لە سیلمانى لەسەر حساب و چاپخانەى (بەلەدیە) دەرئەکرا. لە ۲۶ى کانوونى دووهمى ۱۹۲۶ى میلادیدا ژمارەى یەكەمى دەرچوو. ئەم رۆژنامەيە رۆژنامەيەكى كوردی و ھەفتەيى بوو. سەرەست بوو بەنووسینى ھەموو شتێك پیرەمىردیش جاروبار بەنووسین بەشى خۆى تى ئەخست. لە ۶ى مايسى ۱۹۳۲دا مودیرى چاپخانەى ژيان حوسین نازم ئەفەندى مرد و پیرەمىرد كرا بەمودیرى چاپخانە و معاشیك كە بۆ مودیر دانرابوو پیرەمىرد قبوولى نەکرد. لە ژمارە (۳۲۱)وہ دەستى دایە تا ژمارە (۴۰۶) ئنجا لە ۱۴ى ئابى ۱۹۳۴دا چاپخانەكەى لە (بەلەدیە) گرت بەئىجارە و ئىمتىيازى ئەم رۆژنامەيەى بۆ خۆى دەرکرد و بەھەموو ھێزى دەستى دایە. لە ۳ى ئابى ۱۹۳۵دا لاپەرەكانى لە چوارەوہ كە بەشەش و دەستى كە بەبلاو كەردنەوہى نووسینى لاتینى. لە ۳ى ئابى ۱۹۳۷دا ژمارە گەيشتە ۵۳۸، ئىجازەى چاپخانەكە دواى ھات و بۆیان تازە نەكردوہ. خۆ ھەواى خزمەتى ئەدەبىش لە سەرى پیرەمىرددا كەلكەلەى ئەكرد. ناچار دەستى دایە پيشەوہ، چاپخانەيەكى گەورەتر بەپىتى تازەوہ لە ۲۰ى ئەیلولى ۱۹۳۷دا كړى و ژمارە ۵۳۹ى دەرکرد و بەقەدەر ماكنەكەش رۆژنامەكەى زل كړد.

لە ۱۰ى مارتى ۱۹۳۸دا لە پاش دەرکردنى ژمارە ۵۵۳، بەھۆى ئەوہوہ كە جارجار بەلاتینى ئەینووسى و بەكردنەوہى ئاگرى نەورۆز، خیرخوا (دوشمن) لىي نەگەران و وتیان پیرەمىرد ئەیەوئ كورد بكا بەگاور و مەجوسى و رۆژنامەكەى داخرا.

بەوہش كۆلى نەدا و لە پاش چەند مانگىك ئىمتىيازى رۆژنامەى (ژین)ى وەرگرت. لە ۲۶ى كانوونى دووھەمى ۱۹۳۹ىەكەم ژمارەى دەرکرد. بەلام لەبەر ئەوہ ژيان و ژین خوشك و برا بوون نەبوست زنجیرەى ژمارەى ژین جیسا بكا تەوہ و ھەر لەسەر زنجیرەى ژيان ژمارە (۵۵۴)ى (ژین)ى دەرکرد. دوشمنى زالمى خوتنمى زكماك. مەجید یەعقوبى، نەك تەنھا رۆژنامەى

(ژیان)ى داخست، لام وایە پیرەمىردیشى بەرەنگى تەنگەتاو كەرد شارى سلیمانى كە مەلەبەند و نیشتمانى بوو وە ئەستەموولتى بۆ بەجى ھیشتبوو، بەجى ھیشت و رووى كەردە بەغدا. ئایا لەبەر خاترى پیرەمىرد و یاخود لەبەر خوتشایەتى عائە و یا بەشەرپەرودەرى، (تەھا پاشای ھاشمى) كە وەزیر بوو، ئەمرى دەرچوونى ژيان بە (ژین)ى بۆ پیرەمىرد دەرکرد. پیرەمىرد دیسان بەدەستى وەیسكە و سوزنى پۆلەین ھاتەوہ سەربارى بەرەبۆر و بەبۆ ترس و پەرس لە جارار چاكتەر دەستى پێكرد.

مودەتێكى كەم حوسین نازم ئەفەندى مودیرى ئەم رۆژنامەيە بوو لە دواى ئەو دیسان عەلى ئەفەندى عرفان و لە پاشا پیرەمىرد بەبى معاش لەسالى ۱۹۳۰-۱۹۳۱ لەژێر ریاسەتى (مىستەر یانغ) كە وەكلى مندوب سامى عىراق بوو لەگەل جەعفەر پاشای عەسكەرى رئیس الوزرا و جمیل مدفعى، وەزیرى داخلى و جەمال بەگى بابان وەزیرى عدلیە بۆ ئىستفتای ژینى كورد ھاتنە سلیمانى. لام وایە زۆرتان لەبیرتانە كە ئەم رۆژنامە بۆ دەنگە بەرەنگى راپەرى ئەتوانم بلىم ھىچ رۆژنامەيەك لە ھىچ كات و ھەلىكا بەو رەنگە پر بەدەم ھاوارى جانسۆزى بەرز نەكردۆتەوہ. ئەو كاتە ۵، ۶ ژمارەى دەرچوو، باوەرتان ببى ھەریەكئ لەو ژمارە جوانانە پىویستە میللەتى كورد لە گەنجینەى ئامالى میللىدا لە ژور ھەموو مەجەوھەراتى سیاسى میللیەوہ ھەلئواسى. (ژیان)ى شیرین وەكو وترا ھەتا سالى ۱۹۳۷ لەلایەن پیرەمىردوہ لەژێر گەلئى ناپەرەتیدا ژيانرا. ھەر لەم سالىدا مەجید یەعقوبى متصرفى سلیمانى رۆژنامەكە و جەمعیەتى زانستى كە ئەویش سالى ۱۹۲۵ لە سلیمانى دروست كرابوو ھەردووکی داخست.

(ژیان) و (ژین) ئەم دوو رۆژنامەيە زۆر بەزەحمەت و ناپەرەتى ژيان و ھەر رۆژئ بەناوئ و ھەر ساتى بەداوئ گیرۆدە و خنكاون. بەلئى، ژيانى ئەم دوو رۆژنامەيە ژيانى تالى قەومى لیقەوماوى كورد وەكو سینەما پيشان ئەدا.

ھەرچەن دلمان بەوہ خۆش ئەكرد، كە تۆزئ تەمى نەزانى لەسەرمان رەویوہتەوہ و ھیواداربووین بارى سەرشانى ژین بەھۆى زانین و تىگەیشتمانەوہ سووك بووہ، بەلام نەمانزانى كە ھیشتا رۆژى زانین و تىگەیشتن كورد زۆرى ماوہ ھەلئیت و بارى قورس و گرانی ژین ھەر لەگەرنیە و لەم پایزەدا ئەوہندەى نەمابوو (ژین) بەرگەلارپێزان بكەوئ. نزىكەى مانگى بوو كاغەزى سالانەى برابوہوہ. پیرەمىرد پیتی نەكرا پارەى ئەو دوانزە بەند كاغەزەى سالانە بنیترئ، كە دواى داواكردن رازى بوو بوون بەنرخى حكومەت بىفرۆشن. بەلام دیسان پیرەمىردى جوان وەكو جارار دانەما و لە چوارى كانوونى یەكەم ۱۹۴۵دا خانووەكەى كە جىگەى خۆى و چاپخانەكەى (ژین) بوو خستىە بارمەتەى رەھنى ئەیتام بەشەست دینار. بۆ بەیانى، كتوپر دوانزە دینارى بەھوالە نارد بۆ مودیرى گەلاوێژ.

بەرھەمەکانی پیرەمێرد

جگە لە کاری پۆژنامەگەری، پیرەمێرد ئەم بەرھەمەنە هەیە:

۱- دیوانی مەولەوی (ئەسڵ و رۆح)، سالی ۱۹۳۵، لە چاپخانەکی خۆی بەدووێرگ لە چاپی داو. دەقی ھەورامی شیعەرەکی ناوناو (ئەسڵ) و بەرامبەری وەری گێراوێتە سەر شێوەی سلیتمانی و ناوی ناو (رۆح)، واتا رۆحی مەولەوی، پیرەمێرد لەم کارەدا زۆر سەرکەوتوو بوو و وەک خۆی لە پێشەکی ئەو بەرگەدا نووسیویە، ئەم زاتانە لە ھەندێ وشە و واتای ھەورامیەکاندا بۆ وەرگێڕانی یارمەتییان داو.

ا- مەلا عەبدوللای مەریوانی

ب- مەلا عەزیزی موفتی سلیتمانی

ج- (گۆزان)ی شاعیر

۲- مەم و زین: کە چیرۆکی ترانیدی دلدارییە، پیرەمێرد چیرۆکەکی لە شێوەی شانۆنامەدا ئامادەکردووە و لە ھەردوو لایەنی قەوارە و ناوەرۆکەو لە مەم و زینی (ئەحمەدی خانی) جیاوازی. سالی ۱۹۳۵ لە چاپخانەکی خۆی لە چاپی داو. لەبەرگەکاندا نووسیویە «دلدارییەکی پاک و خاوەنی گیانی بەگیانی، سەودایەکی پڕ لە عەشقی پیرۆزی یەزدانی، لە کوردستانا ڕووی داو».

لەکاتی خۆیدا ئەم چیرۆکە پیرەمێرد کراوە بەشانۆگەری لە سلیتمانیدا.

۳- چیرۆکی دوانزە سوارە مەریوان - سالی ۱۹۳۵ نووسیویە.

۴- چیرۆکی مەحمود ئاغای شێوەکەل - سالی ۱۹۴۲ نووسیویە و لەکاتی خۆیدا لە سلیتمانی خراوەتە سەر شانۆ.

۵- گالتە و گەپ - سالی ۱۹۴۷، بریتییە لە ھەندیک ڕووداوی خۆشی ناو کۆمەڵی کوردەواری، ھەم بۆ پێکەنین و ھەم بۆ پەندە.

۶- ڕۆمانی کەمانچەژەن، سالی ۱۹۴۲ لە تورکییەو کوردوویە بەکوردی، ئەم چیرۆکە لە بنەرەدا بەرھەمی نووسەری دانیمارکی (ئەندرسن)ە، بەلام لەکاتی خۆیدا و ھەتا ئەم سالانە دوايش نەزانراو کە نووسەرەکی کێیە، ھەتا لە سالی ۱۹۷۹دا کاکە فەللاح لە چاپی دایەو و بەھۆی دکتۆر (عەلی کەریم عەلی)یەو زانراو چیرۆکی (ئەندرسن)ە. ھەرھەوا پیرەمێرد لەکاتی خۆیدا، لە پێشەکی وەرگێڕانەکاندا ناوی (توفیق بەگی مېرثالا) یاخود توفیق بەگی کەرکوکی نووسیویە، کە چیرۆکەکی کوردبوو بەتورکی.

۷- دیوانی مەولانا خالیدی نەقشبەندی - کە بەزنجیرە لە پۆژنامەکاندا بلای دەکرەووە و ماوەی نەبوو لە کتێبێکدا چاپی بکات.

۸- شیعەرەکانی وەلی دێوانە و بێساران، ئەوی کە دەستی کەوتی، لە ھەورامییەو کوردوویە بەشێوەی سلیتمانی. جگە لە شیعری گەلی لە شاعیرانی ھەورامان و زەنگەنە. وەک (شەفیع و مەلا ولدخان و مەجدوب و فخر العلما و مەلای جەباری و عەبدوللای بەگی زەنگەنە و... ھتد).

۹- کۆمەڵیک پەخشانی ھونەری جوانی نووسیویە و لەلایەن ئێمەو کۆکراوەتەو و لیکۆلینەوێی لەسەر نووسراو.

۱۰- زنجیرە و تاریک دەربارە مێژووی کورد، مێژووی میرنشین بابان و خێل و تیرەکانی جاف و گەلی ڕووداوی مێژووی گرنگ کە بابەتی کتێبێکی گەورە.

۱۱- ھەزاران بەیت شیعری ھەییە کە پەندی پێشینیانە و خۆی بەشێوەیەکی ئەدیبانە و شاعیرانە ڕیکی خستوونەتەو. بەزنجیرە لە پۆژنامەکاندا بلای کوردوونەو و دوايش کاکە فەللاح ھەمووی کۆکردۆتەو و لە چاپی داو.

۱۲- چەندەھا بەند و بەیتی فۆلکلۆری و چیرۆکی فۆلکلۆری و چیرۆکی منالان و مەتەل. کە ئێمیش دەبێتە کتێبێک.

پیرەمێرد و چیرۆک

پیرەمێرد سەرەرای ئەو ھەموو سەرقالی و ڕاپەراندنی کاری پۆژنامەنووسی و شیعەر و وەرگێڕان و نووسینی ھەمەچەشن لە بواری کورتە چیرۆکی کوردیدا چەند چیرۆکی ھونەری و جوانی ھەییە، کە بابەتەکانیان کۆمەڵایەتی و لە کەلەپووری کۆنی کوردەوارییەو دروستی کردوون. ھەموو ئەم چیرۆکانە لە (گۆفاری گەلاوێژ)دا بلای کۆردۆتەو. گەلی لە نووسەرەکان و پەرخەرانی شارەزای ئەدەبی کورتە چیرۆکی کوردی لە کتێب و لیکۆلینەوکانیاندا بای ئەم کورتە چیرۆکانە پیرەمێردیان کوردووە، وەک: حوسین عارف، سەباح غالب، ئەکرەم قەرەداغی، عومەر مەرف بەرزنجی، ڕەئوف حەسەن و چەند نووسەرێکی تریش، لێرەدا ماوەی ئەو ھەمان نییە کە بچینی ناو جیھانی چیرۆکەکانەو و یەکە یەکەشیان بکەینەو و لە بارەیانەو بنوسین، ئەمە ھەلەگرین بۆ لیکۆلینەوێی سەرەخۆ و ئیستا تەنھا ناوی چیرۆکەکان و شوێن و کاتی بلای بوونەو ھەیان دهنووسین کە بریتییە لە پێنج کورتە چیرۆک.

۱- ئەنجامی پیاوێکی بەنگ کیش. گۆفاری گەلاوێژ، ژمارە (۹، ۱۲) سالی ۱۹۴۱.

۲- زۆرەملی مل شکانی لە دواوە. گەلاوێژ ژمارە (۴، ۳) سالی ۱۹۴۲.

۳- دەمارێ کورد چیت لە بارایە - خانزادە قەرالیچە سۆزان. گەلاوێژ، ژ (۷، ۸) ئابی ۱۹۴۲.

۴- فەلسەفە کچە کوردیک، ژمارە (۵، ۶) گەلاوێژ سالی ۱۹۴۲.

۵- گرامی، کای کۆن، دوو جار بلاوی کردۆتوه، یه کهم جار له رۆژنامهی (ژیان) ژماره (۴۸۳) سالی ۱۹۳۶. دوو جار له گۆڤاری گهلاوێژدا بهئیمزای (کۆل و کۆ).

پیره‌مێرد و زمان:

ئەگەر به‌وردی ته‌ماشای شیعری نووسینه‌کانی پیره‌مێرد بکه‌ین، ده‌بینین زمان، وه‌ک هه‌ویریکی وابوه‌ له‌لای، هه‌رجییه‌کی ویستوه‌ توانیویه‌تی لێی دروست بکات. زۆرجار نووسیویه‌که‌ زمانی کوردی هه‌موو شتی لێ ده‌ردیت و هه‌موو مانایه‌کی پێ پێکدیت، ئەگه‌رچی هه‌ندێ وشه‌ و واتای بێگانه‌ له‌ به‌ره‌مه‌کانیدا ده‌بینیت، به‌لام کاتیکی به‌کاری ده‌هێنان و له‌ شۆینی خۆباندای ده‌نان که‌م که‌س هه‌ستی ده‌کرد ئه‌و وشانه‌ کوردی نین. له‌و سه‌رده‌مه‌ی پیره‌مێرددا وشه‌ی خۆمالی و باو دوور له‌ داتاشین و دروست کردنی به‌زۆر، به‌شێوه‌یه‌کی فراوان به‌کارده‌هێنان. جگه‌ له‌وه‌ی که‌ سه‌رده‌می مندالی و لاویتی ئه‌و پێش رۆیشتنی بۆ تورکیا، له‌ناو جهرگه‌ی کۆمه‌لی کورده‌واریدا بووه‌ ئه‌و کاته‌، نه‌کاره‌با هه‌بووه‌ و نه‌رادێو و ته‌له‌فزیۆن و نه‌گۆڤار و رۆژنامه‌ هه‌تا خۆی پێوه‌ خه‌ریک بکات، له‌ شه‌وانی سارد و دوور و درێژی زستاندا له‌ گۆی ئاگردان چه‌نده‌ها چیرۆکی خۆمالی و ئه‌فسانه‌ و په‌ند و مه‌ته‌لی بیستوه‌، گۆی به‌شیعری نالی و مه‌وله‌وی و مه‌حووی و چه‌نده‌ها شاعیری تر کراوه‌ته‌وه‌. ئه‌مانه‌ بوونه‌ته‌ هه‌ویتی زمانیکی پاراو، کوردی ره‌وان، ساده‌ و بێ گری و گۆل و له‌هه‌مان کاتدا قوول و پر مه‌به‌ست، خۆی واته‌نی (سه‌هلی مومته‌نیع) بابته‌ی پیره‌مێرد و زمان، بۆ خۆی، بابته‌ی سهر به‌خۆیه‌ و ده‌توانیت بکریته‌ لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی تایبه‌تی و به‌شێوه‌یه‌کی زانستی و پشت به‌به‌لگه‌ و به‌رنامه‌یه‌کی دیاریکراو نیشان بدریت.

زمانزانی و شاره‌زایی پیره‌مێرد له‌ زمانی کوردیدا ئه‌وه‌نده‌ی له‌ شیعره‌کانیدا دیاره‌، له‌وه‌ زیاتر له‌ نووسینه‌کانیدا، به‌تایبه‌تی له‌ په‌خشانه‌ هونه‌رییه‌کانیدا، ده‌رده‌که‌وێت. قه‌له‌می په‌خشان نووسینی بێ وینه‌یه‌، من لای خۆم ئه‌و په‌خشانه‌ هونه‌ریانه‌یم کۆکردۆته‌وه‌ و ئەگه‌ر رۆژگار ماوه‌ بدات و رۆشنایی ببینی ئه‌و کاته‌ ده‌رده‌که‌وێت که‌ پیره‌مێرد لهم مه‌یدانه‌دا چه‌ند گه‌وره‌یه‌.

پیره‌مێرد وه‌ک خۆی له‌ یاداشته‌کانیدا باسی ده‌کات و به‌ به‌ره‌م و کاری ئه‌ده‌بیه‌ی ساخ بووه‌وه‌، به‌چاکی، زمانی تورکی و فارسی و عه‌ره‌بی زانیوه‌، به‌تایبه‌تی که‌ خۆبێندنی ئه‌و کاته‌ی پیره‌مێرد له‌ کوردستاندا زیاتر فارسی بووه‌ و تێکه‌ڵ بوونی تورکی له‌ کوردستاندا به‌هۆی ده‌وله‌تی عوسمانی و کار و فرمانی په‌سمییه‌وه‌ و مانه‌وه‌ی پیره‌مێرد بیست و پێنج ساڵ له‌ تورکیا و، ئه‌و نووسین و شیعرا نه‌ی به‌ تورکی بلاوی کردوونه‌وه‌. گه‌واهی ئه‌وه‌ن که‌ سامانی رۆشنییری و زمانزانی پیره‌مێرد چه‌ند به‌رز بووه‌. ئه‌مه‌ جگه‌ له‌ زمانی عه‌ره‌بی که‌ زۆر به‌باشی زانیوه‌ و زمانه‌ زکماکه‌ی خۆشی که‌ کوردییه‌ چۆن وه‌ستایه‌تی تێدا نواندووه‌.

لهم تاقیکردنه‌وه‌یه‌ی پیره‌مێردوه‌و به‌مان ده‌رده‌که‌وێت، که‌ زمان و شاره‌زایی زمان و زانیینی

چه‌ند زمانیکی چۆن ده‌بێته‌ هۆی پێگه‌یشتن و پێشکه‌وتنی هه‌ر ئه‌دی و شاعیریکی.

نیشانه‌ تایبه‌تییه‌کانی شیعری پیره‌مێرد

بابه‌ت و ناوه‌رۆکی شیعره‌کان:

هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ شیعری لای پیره‌مێرد ده‌نگی ده‌روون بووه‌، ویستویه‌ ئه‌وی له‌ ناخیدا په‌نه‌انه‌ ئاشکرای بکات. به‌شێوه‌یه‌کی گشتی مۆرکی رۆمانتیکی به‌سه‌ر شیعره‌کانیدا زاله‌، له‌ شێوه‌ی تایبه‌تیشدا ئازاری مړۆڤ و خاک، گیانی نه‌ته‌وه‌یی و شۆرشگێری له‌گه‌لێ له‌ شیعره‌کانیدا دیاره‌. شیعره‌کانی پیره‌مێرد له‌یه‌ک کاتدا له‌ چه‌ند قوتابخانه‌، یاخود رێبازێکی شیعری جیاواز پێکهاتوه‌، کلاسیکی و رۆمانتیکی و ریا لیزم، له‌وکاته‌دا که‌ لاسایی شاعیریکی کلاسیکی کردۆته‌وه‌، له‌هه‌مان کاتدا سروشت و جوانی شیعریان پێ و تووه‌ و ئه‌مانه‌ی تێکه‌ڵ به‌باری کۆمه‌لایه‌تی و گیانی نه‌ته‌وه‌یی کردووه‌. پیره‌مێرد چه‌ند قوئاغیکی ئه‌ده‌بی نییه‌، که‌ رێبازی کلاسیکی واز لێ هێناویت و چووبێته‌ قوئاغی رۆمانتیکیه‌وه‌ و به‌ره‌و ریا لیزم چووبیت و ئیتر نه‌گه‌رابیته‌وه‌ سه‌ر قوئاغی یه‌که‌م یاخود قوئاغی کلاسیکی. ئه‌و شاعیریکی بووه‌ و له‌ هه‌مان کاتدا رۆژنامه‌نووسیکی بووه‌ که‌ ده‌بوا هه‌رچۆنیک بێت رۆژنامه‌که‌ی له‌کاتی خۆیدا ده‌رچیت، وتار و شیعری و ده‌رگێران و بابته‌کانی تری رۆژنامه‌که‌ ئاماده‌ بکات، هه‌موو (ته‌رکیز) و کاری ئه‌ده‌بی و بێکردنه‌وه‌ی بۆ شیعری نه‌بووه‌. بۆ نمونه‌ له‌ سالی ۱۹۳۲دا شیعریکی رۆمانتیکی ده‌نووسیت و له‌ ۱۹۵۰دا وه‌ک له‌ ژماره‌کانی دوا (ژین)دا دیاره‌ شیعریکی لاسایی شاعیره‌ کلاسیکیه‌کانی نووسیوه‌. به‌پێچه‌وانه‌وه‌، له‌ سالی ۱۹۴۸دا سروودیکی به‌رزی بلاو کردۆته‌وه‌ و ته‌واو بۆته‌ شاعیریکی ریا لیزمی و شۆرشگێری، به‌لام له‌ نیوه‌ی سییه‌کاندا لاسایی مه‌وله‌وی کردۆته‌وه‌ و بۆته‌ ده‌رویش و دیوانه‌ی خه‌له‌و ته‌گه‌هێک و په‌نا ده‌باته‌ به‌ر مه‌زاری پیاوچاکیک و لێی ده‌پاریته‌وه‌ که‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی رزگار بکات و بکه‌ونه‌ سه‌ر رێی یه‌کگرتن و پێشکه‌وتن.

له‌ رووی بابته‌ی شیعره‌کانیشه‌وه‌، ده‌لێین، له‌یه‌ک کاتدا بۆ چه‌ند بابته‌ی شیعری و تووه‌ و بلاوی کردوونه‌وه‌ وه‌ک: نیشتمانی، ئایینی، دل‌داری، شیوه‌، مه‌ته‌ڵ به‌شیعری، کۆمه‌لایه‌تی، چیرۆک به‌شیعری، شیعری مونا سه‌بات...هتد.

به‌لام سیفاتی گشتی هه‌موو شیعره‌کان و ئوسلوبی دارشتن و وشه‌ و واتاکان یه‌کیکه‌ و ئوسلوبی شیعری پیره‌مێردی پێ ده‌ناسرێته‌وه‌.

پیره‌مێرد و شێوه‌ی شیعری:

وه‌ک زۆر به‌کورتی باسی پیره‌مێرد و بابته‌ و ناوه‌رۆکی شیعره‌کانیمان کرد، هه‌روه‌ها به‌کورتی به‌شێوه‌ی ده‌ستنیشان کردنیکی خێرا - که‌ ناتوانین ب‌لێین لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی قووله‌ - سیفاته‌کانی

ئوسلۇوب و شىۋە شىئەرنووسىنى پىرەمىرد ديارى دەكەين:

شىۋە لاي پىرەمىرد مەرجىكى بىنەرتى و گەۋرى شىئەرنەبۇۋە، ئەو وىستۋىيە بابەتتىك، باسىك، بىننىتە ناۋەۋە، ئىجا ئەو بابەت و باسە ھەر جاردى بەشىۋەكە قالىي داپشتى خۆي دۆزبۇتەۋە.

ئىمە دەتوانىن بلىين، زۆرىيە شىۋە شىئەرنووسىنى پىرەمىرد، بەتايىيەتى لە دواي ھاتنەۋەي بۆ (سلىمانى) لە توركيانە بە گشتى شىۋە داپشتى كىشى خۆمالىيە. كە (۱۰) دە بىرگەيە و زۆرىيە زۆرى شىئەرنووسىنى فۆلكلورى كوردى بەو كىشە وتراۋە و دەماۋدەم ماۋەتەۋە و ھەتا لە دوايىدا كە نووسىن و خويندەۋە لە كوردستاندا برەۋى سەند ئەو فۆلكلورە دەماۋدەمىيە نووسرايەۋە. ھەرۋەھا زۆرىيە داپشتى شىئەرنووسىنى گۆران (ھەورامى و زەنگەنە) ھەر بەكىشى دە بىرگەيە بوۋە. ئىجا تىكەل بونى گىيانى (رۆخى) پىرەمىرد لەگەل مەۋلەۋىدا، بەتايىيەتى و شاعىرەكانى ئەو شىۋەدا بەگشتى كارتىكى ۋەھاي تى كەرد كە زۆرىيە شىئەرنووسىنى بەو ئوسلۇوبە بىت.

پىرەمىرد ديارە كە ھۆشيارىيەكى زۆرى نواندوۋە لە گرتنى ئەو رىچىكە شىۋە داپشتىدا چونكە ھەر لە كۆنەۋە گوتچىكە و زەۋقى ئەدەبىي و چەشەي گوتىگرتنى نەتەۋەي كورد لەگەل ئەو جۆرە شىئەرنەۋە راپاھتەۋە، ئەمىش لەبارىكى سەختى ئەو رۆزگارەدا دەبىست ھەرچى دەلەت بەھۆي رۆزنامەكەيەۋە و بەو كىشە لەبارە راستەۋراست بىگاتە كۆمەلانى خەلەك و لەگەل زەۋق و ئارەزوۋىيەدا بىگوتچى و تىيى بگەن. پىرەمىرد ناۋەناۋە لە شىئەرنووسىنى فۆلكلورى كوردى دوور كەۋتەۋە و لەسەر (بەحر)ەكانى كىشى ەدەبىي لاسايى شاعىرە كلاسە كوردەكانى كوردتەۋە، لەو شىئەرنەۋەدا كە ۋەرى گىپراۋن بۆ كوردى ديارە خۆي بەدەقى كىشى شىئەرنەۋە بەستۋتەۋە و بەھەمان كىشى خۆي ۋەرى گىپراۋن.

كارە مەزەنەكانى پىرەمىرد لە بىشخستى ئەدەب و فۆلكلورى كوردىدا

كاتىك لە سالى ۱۹۲۵دا پىرەمىرد گەيشتەۋە سلىمانى، ۋەھاي چاۋەروان دەكرد، كە ئەو ۋىلاتەي لە ۱۸۹۸دا بەجىي ھىشتىۋە پاش ئەو ھەموو سال و رۆزگار و دەۋرانە، گۆرپايت و لە بارودۆخىكى جىاۋاز و پىشكەۋتوۋدا خۆي بىننىت، بەلام بەداخەۋە گۆران و بەرەۋ پىشچوۋىتىكى ئەۋتۆي تىادا بەدى نەكرد، لەگەل ئەمەشدا كە ئەو لەپەلەۋپايەي (مەتصرفى شارى ئەماسىيە) توركيانە ھاتبەۋە، لە ھەموو رۆيەكى پەلە و بىروانامە و خويندەن و شاعىرى و رۆزنامەنووسىيەۋە كەم وىنە بو، بەھىچ جۆرىك بەلای تەماع و كورسى ۋەزاردەت و نوپنەرايەتى گەل و پەلەي ۋەزىفى بەرزى مېرىدا نەچۈ، بەرەۋ خانە كۆنەكەي مەحمۇدى ھەمزاغاي مەسرەفى باۋوپايرانى رۆيشت و ھەر لە سالى ۱۹۲۶دە كە رۆزنامەي (ژيان) دامەزرا ھەتا بو بەژىن و (۱۰۱۵) ژمارەي لى دەكرد، كۆلى نەدا و لە خەباتىكى بى وچاندا بى بەزىن و ۋرە بەردان

لەناۋ كۆمەللىكى دواكەۋتوۋى ئەو سەردەمەدا گەۋرەترىن خىزمەتى پىشكەش بەئەدەبىياتى نەتەۋەكەي كەرد.

ئەو خىزمەتى رۆزنامەي - ۋەك خۆي زۆر جار نووسىۋە - لە ھەموو شت بەپىشتەر و پىۋىستىر زانى، ئەم قەناعت و برۋايەي ھەروا لە خۆيەۋە نەھىناۋو، بەلكو ئەمە ئەنجامى تاقىكردنەۋەكەي سەخت و درىژخايانى بىست و پىنج سال ژيانى بو لە ئەستەمۇلدا، كە ئەستەمۇل لەو سەردەمەدا قىيەلەي رۆشنىران و سەرچاۋەي زانست و ئەدەب بو، چونكە لەو شارە گەۋرەيەدا دوو جىھان بەيەك دەگەيشتن، جىھانى كۆن و دواكەۋتوۋى رۆزھەلات، ۋە جىھانى نوئ و راپەربۇي ئەۋروپا.

ئەو دەبىست ئەو بەرگى پىشكەۋتن و گىيانى راپەرنە شارستانىيە بىكەت بەرى ۋىلاتە دواكەۋتوۋەكەي لەبەرئەۋە خويندەۋارى و فېرپوۋنى بەمەرجى بىنەرتى ئەو پىشكەۋتنە دادەنا، زۆر جار نووسىۋە، مىللەت تا خويندەۋار نەبى ھەنگاۋى نانئ، بى خويندەۋارى ھەموو شت بى سوۋدە. ھەر لەبەرئەۋەش بو كە لە قوتابخانەي (زانستى)دا دەۋرى راپەرۋ دامەزرىنەي بىنى.

لەلايەكى تىشەۋە دەۋرى پىشەرەۋى بىنى لە كەردنەۋەي قوتابخانەي كچاندا لە سلىمانى و ھاندانى كۆمەلانى خەلەك بۆ ناردنى كچەكانىيان بۆ قوتابخانە. لەبەرئەۋە ئەم كارەدا توۋشى گەلى ھىرش و توانج بو بەلام دىسان كۆلى نەدا و گەرمەتر و جۋانتەر شىئەرنووسىنى بۆ كچان و قوتابخانەي كچان دەگوت. ھانى دەدان بۆ خىزمەتى نەتەۋەكەيان بەرەۋىيىرى خويندەن و فېرپوۋن بچن، برۋاي ۋەھا بو كۆمەل ناتوانى تەنھا بەھىز و تواناي پىپاۋ پىش بىكەۋىت ئەگەر ئافرەتەيىسى لەتەكدا نەبىت و ھاۋشانى ھەنگاۋ نەبىت ناتوانى رىگاي سەختى بەئامانج گەيشتن بېرىت.

بەرھەمى بەلىشاۋ و بەپىزى پىرەمىرد لەۋە زۆرتەر و گەۋرەتر بو كە تەنھا شىئەرنووسىنى ئەركى ھەموۋى بەجى بگەيەنئ، لەبەر ئەمە پىرەمىرد دەۋا گەلى رىگە بدۆزىتەۋە و بەكارىان بىنئ بۆ گەياندنى پەيامە پىرۆزەكەي خۆي، لەبەرئەۋە چەند رىگايەكى ئەدەبىي و رۆشنىرى گرتە بەر ۋەكو:

يەكەم: رۆزنامە، كە بەھۆيەۋە تەۋاۋى بەرھەمەكانى خۆي پىن دەگەياندە خەلەكى و توانى (۱۰۱۵) ژمارەي ژيان و ژىن دەرىكات. لە چاپدانى رۆزنامەكە و بلاۋكردنەۋە و مەسكەركردنى پىداۋىستەكانى بەزۆرى لە ئەستۋى خۇيدا بو.

دوۋەم: ھەر لە چاپخانەكەي خۇيدا چەندەھا كىتەبى باش و سوۋدەخىشى لە چاپدا و بلاۋى دەكردنەۋە و مېتىنە و كەلەپوۋرى نەتەۋەي زىندوۋ كەردەۋە، ۋەك كىتەبەكانى: مەم و زىن و دۋانزە سوۋەي مەريوان و مەحمۇد ئاغاي شىۋەكەل و رۆخى مەۋلەۋى و كەمانچەژەن و گالئە و گەپ. جگە لەمانە رۆزنامە ھەفتەيىيەكەي دابەش كەردبو بەسەر ھەشت بەشدا:

۱- ئەدەبى: واتا بەشى ئەدەبىيات و زىندووكرندنەوى شىعر و ئەدەبىياتى كوردى لەبىركراو و پۆشنایى خستنه سەر گەلئى لایەنى تاریكى ژيان و بەرهەمى شاعیرانى كورد ئەوانەى كه بهەوى پۆژنامهكەوه ناویان هاتەوه مەیدان و ئەمە بووه هەنگاوى یەكەم كه خەلكانى تریش بکەونه خۆیان و بەشوتین بەرهەم و شیتوى ژيانى ئەو شاعیرانەدا بگەپتین.

۲- كۆمەلایەتى: لەم بەشەدا پیرەمێرد هەولئى دەدا بارى نالەبار و دواکەوتوو کۆمەلەكەى بختە پروو، ناتەواویەکانى دەستنیشان بکات، تەنانت گەلئى جار چارەسەرى زۆر شارەزاییانەى بۆ دەدۆزینەوه و بەتاشکرا نیشانى کاربەدەستانى دەدا و دەیخستنه بەردەم هەلوێستىکى تایبەتییەوه.

۳- ئابوورى: هەموو ژمارەیهكى پۆژنامهكەى دەپازاندەوه بەباسێک سەبارەت بەئابوورى ولاتەكەى و پەرەپێدانى بارى ئابوورى، بەتایبەتى مەبەستى ئاوەدان کردنەوى كوردستان بوو. لە پرووى باسکردنى بارى ژيانى جوتیار و دابەشکردنى زەوى و سوود وەرگرتن لەو هەموو خێر و بێرەى كه لە خاک و ئاوى ولاتەكەیهوه پەیدا دەبوو. دەیهها جار بانگەوازی بۆ کردنەوى کارگەى شەکر بەرز دەکردهوه، باسى سامانى ئابوورى گەورەى شارەزور و شارباژێر و هەورامانى دەکرد. باسى هەولئى کردنەوى پێگایوانى بۆ ناوچە دوورەکان دەکرد و شیتوى بەئاسانى گەياندنئى ئاوى خواردنەوه و کارەباى بۆ ئەو جیگا دوورانە دەهێنايه پێشەوه.

۴- فەلسەفى: بەشێكى دیارى کردبوو بۆ باسى فەلسەفه و روانیى فەلسەفى بۆ شىعر و ئەدەب و بۆ لێکدانەوى هەموو دیاردەکانى ئەم جیهانە. باسى فەلسەفەى کۆن و، بەتایبەتى فەلسەفەى ئایینى ئیسلامى دەکرد و کاربەگەرییهکانى ئەو فەلسەفەیهى لەسەر ئاکار و هەلئسوکەوتى مرۆف دیارى دەکرد.

۵- تەئریخى - مێژووى: كه بەناونیشانى (تاریخ و اشخاص) گۆشەیهكى بۆ تەرخان کردبوو. هەرچارە باسى مێژووى کارەسات و پرووداوتیک یاخود بەسەرھاتى تیرە و خێلێكى كوردی دەکرد. بەگشتى نیازی لەمە دوو شت بوو، یەكەم: پرووناك کردنەوى لایەنە تاریکەکانى مێژوو كه یا لەبیر چووونەوه یاخود بەهەلە و ناتەواو باسکرايون، دووهم: بۆ پەند و سوود وەرگرتنى پۆلەکانى نەوى نوێی كورد لەو بەسەرھات و پەندە مێژووییانە لە ژيانى خۆیاندا. مێژووى فەرمانپەرەى بابان و مێژووى تیرەى جافى نووسى، مێژووى گەلئى کارەساتى زىندووكردهوه.

۶- زانیارى- زانستى (عیلمى): لەم بەشەدا هەولئى دەدا گرنگى زانست بێهستیتەوه بەپێشکەوتنى کۆمەلەوه، ئەوى دیارى دەکرد كه یەكەم هەنگاو بۆ گەشتن بەدنیای زانست خۆیندەوارییە، ئنجا لە دەرگای خۆیندەوارییەوه دەتوانین بچینە جیهانى گەورە و بەرفراوانى

زانستەوه.

۷- ئایینى: كه خۆى پێى دەگوت (فقهى): بەو پێیهى كه پیرەمێرد خۆى لە هەموو ژيانیدا مرۆفێكى ئایینى بووه و زۆر بەتەنگ پاراستنى بیروباوەرى ئایینى خۆیهوه بووه. لەو بەشەدا گەورەى ئایینى ئیسلام و مرۆفە ئایینییه بەناوبانگەکانى كورد و جگە لە كوردی باس دەکرد، جگە لەو بەزنجیرە شیعری (نالەى پیرى پیران) ئایینى خۆى بلاو دەکردهوه.

۸- بەشى گالته و گەپ و خۆشى و پێكەنین كه خۆى پێى دەگوت (مزاحى و فكاھى): ئەمە ئەو هەشت بەشە بوون كه بەردەوام لە پۆژنامهكەیدا گۆشەى تاییەتى خۆیان هەبوو، بەتایبەتى لە سالى ۱۹۳۲ هەو كه پۆژنامهكە كەوتە دەست خۆى ئیتر تەواو ئەم گۆشەنى چەسپاند و هەتا دوا ژمارە بەردەوام بوو. ئنجا بەلای منەوه ئەگەر ئەم زنجیرە باسە هەمە چەشنانە كۆبکرتنەوه و رێك بخرین ئەوه چەند بەرگ لە كتیبێكى بەنرخ و پر بایەخى لى دیتە بەرهەم لەبارەى ئەدەب و فەلسەفه و ئابوورى و بارى كۆمەلایەتى و ئایینى و مێژووى و زانستى و پەند و ئامۆزگارى و فۆلكلورى ئەدەبى كوردی. ئەمە دەبیتە سەرچاوەیهكى پروو و سامانیكى گەورەى پۆشنییری كوردی كه نەوەکانى دواپۆژ بۆ هەموو ئەو بابەت و باسانە دەتوانن وەك سەرچاوە تەماشای بکەن و بەرهەمەکانى خۆیانى پێ بەپێز و بەبرەو بکەن.

پیرەمێرد یەكێك بوو لەو فۆلكلۆریستە گەورانەى كه بەخششى بۆ دنیای فۆلكلۆر و ئەدەبى میلیلى نەتەوهكەى بۆ وێنەیه و كەس نەبگەشتتۆتى.

لەسالانى سییهوه هەموو ژمارەیهكى پۆژنامهكەى بەگۆشەى (پەندى پێشینان) دەپازاندەوه، ئەم کارەى پیرەمێرد بایەخەكەى لەوودا بوو كه ئەو پەندە كۆنە فۆلكلۆریانەى دەهێنا و دەبکردن بەشىعر و بەجۆرێك لەگەڵ یەكترىدا دەیگونجاندن كه خۆتەرى دەجولاند و زەوق و چێژێكى تاییەتى لى وەردهگرت، تەنانت بەشپۆیهك دای دەرشت كه ئەو دێر و نیوه دێرانەى خۆى لەناو دەقه فۆلكلۆریهكەدا نەدەناسرایەوه. ئەم تیکەلئى و گونجاندنەى پیرەمێرد لەگەڵ فۆلكلۆردا مێژینە و رابردووى خۆى هەیه، كه دەگەپتەوه بۆ سەردەمى مندالئى و تەمەنى لاوى و هەرزهكارى ئەو لە ولاتانى سلیمانى و دێكانى دەروپشتیدا. لەو سەردەمانەدا گوشار و پۆژنامه و رادیۆ و ھۆیهکانى راگەیانندن نەبوون، بۆیه بەتایبەتى لەشەوانى سارد و زوقم و سەھۆلبەندانى كوردستاندا خەلێكى لە دەورى ئاگردان و لەبەر شەوقى چرا و قوتیلە دادەنیشتن و تا درەنگانئى چیرۆكى فۆلكلۆرى و ئەفسانەیی و بەند و باویان دەگێرایەوه و چێژ و تامێكى تاییەتیا لى وەردهگرت. دەنگدانەوى ئەو پەند و چیرۆكانە لەلای پیرەمێرد كۆن نەبووون، زىندوو بوون و بەهۆى بیری پێگەیشستوو و ھۆشیارى خۆیهوه دەیزانى چەندە سامانیكى میلیلى گەورەیه و پاراستن و تۆمارکردنى چەندە پێویستە، ئنجا ئەم ئەرکەى بەوپەرى سەرکەوتنەوه بەئەنجام گەياند،

به راستی نگه پیرهمیترد نه بوايه نهو سامانه فولکلوريه گه وره يه مان بهم شيويه ي ئيستا ده ست نه ده كه وت.

پيرهميترد پشت بهو رۆشنبيري و زانياري و گه ران و پشكنينه ي له توركي ا، ويستي بزوتنه وه ي شانۆبي به تاييه تي له سليمانيدا پهره پي بدا، به هو ي كۆمه له ي زانستيه وه چهند شانۆنامه يه كي خوي پيشكه ش كرد، له رۆژنامه كهيدا جيتگاي تاييه تي بو باسكردن و پيدا هه لگوتني ئهم شانۆگه ريانه ته رخا ن كر دبوو. شانۆگه ري مه م و زين و مه حمود ئاغاي شيوه كه ل و شه ريف هه مه وه ندي نووسي و هه ره كه له كاتي خويدا پيشكه ش كر ان، زۆرجار ده سته كه وتي ئهم شانۆگه ريانه ي به سه ر قوتابي هه ژار و خه لك ي ده سته كورتدا دا به ش ده كرد، گه لي جار با سي بايه خ و گرنگيتي شانۆي نووسي وه له ژيان ي كۆمه لدا، به تاييه تي له كۆمه لي دو اكه وتوو و نه خوتنده واردا.

پيرهميترد به هه موو شيويه يه ك ده يوبست نه ده ب و زمان و ميژوو و فولكلوري كورد ببوژينيته وه و په ره ي پي بدا، جيتگا ده ست و كار ه مه زنه كان ي كه با سمان كرد راستي ئهم بيروپايه ده سه ليني.

پيرهميترد و هه ولتيك له چه سپاندني نه ده بي

به راورد كر ايدا

وهك با سه كان ي پيشوو لپه ردا هه ر نه وه نده ماوه ده بيت كه به خي را يي چهند تيشكيك به او يته سه ر نه وه وه له مه زنه ي پيرهميترد له بواري هينانه پيشه وه ي به راورد ي نه ده بيدا.

ئه گه رچي له پيش پيرهميتردا، له رۆژنامه ي تيه گه يشتي راستيدا سالي ١٩١٨ و له كتيبي (ئه نجومه ني نه دي باني كورد) ي ئه مبن فه زيدا به كورت ي هه ولتيك بو به راورد كردي شيعري كورد ي و شيعري توركي و فارسي درا وه به لام وهك پيرهميترد به ئاشكرا و ناوه ينان ي و ده ستني شان كردي دياري

نه كرا وه. پيرهميترد له سالي ١٩٣٦ دا له ژي ر ناوي (به راورد ي نه ده بياتدا) له ژماره ي (٤٦٣) ي (ژيان) دا، كورته با ستيكي ئهم به راورد ه كات. شيعريكي عه ره بي و كورد ي و توركي و فارسي، و اتا نه ده بياتي چوار نه ته وه به راورد ده كات، كه نه و چوار شيعره له لايه ن چوار شاعيره وه بو يه ك

ويتني پيرهميترد له ته مه ني لاويدا له توركي

ده سته تي پيرهميترد

١

مه روه لرو خا ل
راسته قينه

سه روزه ي سيا جه م
آخ، دا خت زوره سه روزه ي سيا جه م
كاتي سه رچ زلف لول نه ره ي ده هه م
حالم به ره خاله نه به خالت قسم

به خت لول كه حالم به شيوه
ليو، مه ني، سه رليو لا عياله سه رليو
نه و، ريه بيات سه ربه بين مه
به خت به خيني روي جه بين مه
ده ست مه به سه ر، زلفي زو خاله
به خت لول كه به روي ده سه لدا
به خت لول مه كه، ده لم به لوله
ملو يم وينه ي آگر جه ي لوله
بچه به سيني نازي، شه ري خا و ان
ده كورته، به كو نا و تا وان
سه روزه ي سيا جه م، سه رچ لولي خا و ان
بو، به ده ندي سه لولي كه ي به خت
به سه ر، نه نوي

نوروز

نه دناوه که بو روزیکی سری سالی تازه
داناوه دگور دیه که ی (روزی نوی) به
زور کونه له که له م چه رخ آسمانه را
نه سوخته ده وله هه مو دباری روز
هه لانا روزی چه شیکه که خواله و
روژه نه م روی زمینه داناوه وله دروزه
هه مو ده دریلکی دوازه مانگی فلک
زه وی و دار و درخت و گز و گیاهند و
نه بینه ده نه م هه و کو خواله و آنا
بو پیفره خوشه و بینه که مانی گراوه نه ده
بو نه می که له ایچه ی بگه بینی و ده له به
گوری نه ی سه یی هه و ا به چادش نه ی
نین و به له شیش هه شی نه که یی که
ده و ا لکی با ی نه م زه مینه نه شی نه ده
ده و روز

دهسخته تی پیره می‌رد

2

خالد بن ولید

ایه ده - نه لی بن و نه رسیین وای که ده نه
 که ثقافه ی تو چله سی و آثاری و طبعه مانه
 مان هینیه ناو، ناو دارانه وه وار زوی
 نه که بن لاره به هوشه کاغان ده به که
 ده سته به نه خاتم بنوس، بنوس و طبع
 بکه ن سا، به ده، ره نگیی یی که کتبخانی
 علیه ره فدی، به بخت ده و که هانه سر
 به ماری آثاری کوردی - دانه یکان
 به مانه ..
 بوزیاد بکا و بنین ده مانه
 نا شوکری نه به بهجهان له آثاری تازه
 نه دی و گونه کانشان، به ره، به ره
 نه رزین دله نا و نایین امروزم
 نه توین جدیدی مولوی ردوانه سواره ی
 سربان نه گریم چنگم ناکه وی به ره
 به ره و فری دراره ده و کو
 به نه ده به دانه یانه کاغان
 به نه ده به دانه یانه کاغان

دهسختی پیره می‌رد

3

مهسه له وتراون، ئه وېش كوچ كړدنى خوښه ويستيا نه. ئه م هه وله ي پيره ميږد نه گهر بېخه ي نه بهر تيشكي زانستى ته ده بې بهر اور دكاري و به يتي ئه و مهر جان نه كه له و نه ده به دا هه يه ئه و ده چي ته خانه ي (ته ده بې گشتي) يه وه. چونكه ته ده بې بهر اور دكاري ده بيت له نيوان ته ده بې دوو نه ته وه دا بيت كه ئه و دوو بهر هه مه به ئاشكرا په يوه ندى و كاري گه رى يه كيكيان له سه ر ئه وى تريان ديار بيت، وه په يوه ندى ميژويي و جوړى ته ده به كه له نيوانياندا هه بيت به لام نه گهر له ئاشكر كړدن و دوژينه وه ي په يوه ندى له نيوان ته ده بې دوو نه ته وه زياتر بوو ئه و ده بيت ته ته ده بې گشتى.

ته وه ندى من ئاگادار بم پيره ميږد سى جار له رځنامه كه يدا بابه تي ته ده بې بهر اور دكاري هينا وه ته مه يدان و ته وه ندى تواناي رځنبيري و ئاگاداريوونى خو ي له ئه و ته ده به باسى كړدوه به پيشه كي بو نووسينى و هينا نه وه ي نمونه له و چوند جوړه ته ده به. له لايه كي ترېشه وه پيره ميږد لايه نيكي له بهر اور دكردنى ته ده به كه وهرگرتوه ئه وېش لايه نى شيعره، نه ك لايه نى ته ده ب به گشتى وه ك چيروك و رومان و شان و... هتد. هه روه ها بهر اور دكردنى دوو ده قى ته ده بې له ته ده بياتى يه كه نه ته وه دا ته ده بې بهر اور دكاري پيك ناهينيت، وه ك پيره ميږد بهر اور دكه ي كړدوه، به لكو ده بيت له نيوان ته ده بې دوو نه ته وه ي جيا وازدا هه بى و كاري گه رى ئه و دوو ته ده به له سه ريه كترى ديار بيت.

به هه ر حال ئه م باسه له داهاتوودا ده كه ي نه ليكولې نه وه يه كي سه ريه خو و ئه م هه وله مه زنه ي پيره ميږديش هه رچون بيت جيگه ي سه رنج و بايه خ و رېزه.

چەند لاپەرەيه‌كى شارراوه له ژيانى پيره‌ميږد

به‌شى يه‌كه‌م

نامه‌يه‌كى بلاونه‌كراوه

ئەم نامە يە سالى ١٩٣٨ نووسراوه، له‌به‌رئەوه‌ى ئەم ماوه‌ دور و دريژەى تەمەني‌دا به‌سه‌ريه‌ك‌دا نوشتاوه‌تەوه‌ و له‌ خانەى بېرچوونه‌وه‌دا دانراوه، له‌ چوار بەش، به‌ش يكي لى بزر بووه. هه‌رجى هه‌ولمان دا بۆمان نه‌دوژا يه‌وه، به‌لام به‌شه‌كانى ترى كه‌ ده‌ست و قه‌لەم و خه‌ته‌ خوښه‌كه‌ى پيره‌ميږدى نه‌مره‌ له‌مه‌به‌ستى نامه‌كه‌مان ده‌گه‌يه‌نيت.

ئەم نامە يە، سالى ١٩٣٨ پيره‌ميږدى مەزن نارديتتى بو هه‌له‌بجه‌ بو (عه‌لى باپير ئاغا) ي شاعير. له‌ داميني خواره‌وه‌ى نامه‌كه‌دا هه‌ر به‌خه‌تى عه‌لى باپير ئاغا له‌سه‌رى نووسراوه: ئەمه‌ نامە ي پيره‌ميږد - حاجى توفيق خاوه‌نى (ژين)ه. له‌ سالى ١٩٣٨ دا بو عه‌لى باپير ئاغا ي نووسبووه‌ كه‌ ئەوسا له‌ هه‌له‌بجه‌ بووه. مه‌به‌ستى به‌ره‌تى نامه‌كه‌ گفتوگوى بېرورا گوڤينه‌وه‌يه

سه‌باره‌ت به‌وه‌ى كه‌ له‌لايه‌ن پيره‌ميږد و عه‌لى باپير ئاغاوه‌ هه‌ول بدرتت چەند كه‌سيك‌ كوڤر ي نه‌وه‌ و بچن بو (سه‌رشاته) كه‌ ئارامگاي مه‌وله‌وى لتيه‌ هه‌تا مه‌زاره‌كه‌ى بو هه‌له‌به‌ستق و له‌لايه‌كى كه‌شه‌وه‌ بېكه‌نه‌ مونا سه‌به‌يه‌كى ته‌ده‌بى. پيره‌ميږد له‌ چەند نووسينيكي ترېشدا له‌ رځنامه‌كه‌ى خو ي و گوڤارى (گه‌لاويژ)دا ئەم مه‌به‌سته‌ى باس كړدوه و زورى ئاره‌زوو له‌وه‌ بووه‌ كه‌ ئارامگاي شاعيري بليمه‌ت (مه‌وله‌وى) هه‌له‌به‌سريت و جيگا و ناوى له‌به‌رده‌م به‌سه‌ره‌اتى رځگاردا ون نه‌بيت و ميښتته‌وه. مه‌به‌ستى دووهم له‌ نامه‌كه‌ى پيره‌ميږد كه‌ تيايدا نووسراوه‌ گله‌بى پيره‌ميږده‌ له‌ (حه‌سه‌ن فه‌مى به‌گى جاف)ى نووسه‌ر و ته‌ديب، كه‌ جيگاي ژيانى هه‌له‌بجه‌ بووه‌ و له‌ رووى گوزه‌رانيشه‌وه‌ ده‌سه‌لاتدار بووه‌ و ده‌وله‌مه‌ند بووه. گله‌بى ئه‌وه‌ له‌ حه‌سه‌ن به‌گ ده‌كات كه‌ بېريان چووه‌ ئابوونه‌ى رځنامه‌ى ژين بو پيره‌ميږد بنيرن، كه‌ ئابوونه‌كه‌ پارەيه‌كى هيجگار كه‌م بووه. ئەم گله‌بىيه‌ى پيره‌ميږد له‌ حه‌سه‌ن به‌گ ئه‌وه‌ ناگه‌يه‌نيت كه‌ پيره‌ميږد بېرورا و خوښه‌ويستى به‌رانبه‌ر ئه‌وان گوڤاييت به‌لكه‌ له‌ زور مونا سه‌به‌دا به‌شيعر و به‌نووسين ستايش و سوپاسى ئه‌وانى كړدوه‌ بو خزمه‌ت كړدنى ته‌ده‌ب و رځنبيري كوردى. بو نمونه‌ له‌ چەند نووسينيكد باسى كه‌شكو له‌كه‌ى مه‌حمود پاشاى جافى كړدوه‌ و له‌ مونا سه‌به‌ى له‌دايك بوون و كوچ كړدياندا شيعرى نووسيوه. ئەمه‌ دوو پارچه‌ شيعره‌ كه‌ بو له‌ دايك بوون و كوچ كړدنى كوڤر يكي حه‌سه‌ن به‌گ و توويه‌تى:

مژده‌يه‌كى خوښ هات به‌ته‌لگراف
كوڤى بوو به‌دوو حه‌سه‌ن فه‌مى جاف
له‌ناو جه‌ژنانا جه‌ژن بوو به‌ سى
دياره‌ بوو به‌ دوو ستيه‌ى له‌ دوو دى
ئەمه‌ ته‌ئريخى رۆله‌ى زه‌كيه‌يه‌
(مه‌مه‌د سه‌روه‌ر) گشت ئيل به‌گيه‌يه‌

هه‌ر ئەم «مه‌مه‌د سه‌روه‌ر»ه‌ پاش دوو سال كۆچى دوايى ده‌كات و پيره‌ميږديش ئەم شيعره‌ له‌ شيوه‌نيا ده‌نووسى و ديسان ئەم شيعره‌ش له‌ ديوانى پيره‌ميږدى ماموستا هاواردا نه‌نووسراوه:

خودا داد له‌ ده‌ست ئەم پيره‌ زاله
چەند به‌سه‌ره‌ر دلى نازدارا زاله
حه‌سه‌ن به‌گ له‌جيتى دوو پاشا ماله
دوو چراى هه‌لكرد له‌و بنه‌ماله
باى مه‌رگ يه‌كيكي كوژاندوته‌وه‌
دلى ئه‌و ئيله‌ى رهنجاندوته‌وه‌
مه‌مه‌د سه‌روه‌ر كۆچى به‌خيهر

کوچی قوربانی قهزا وه گیره
خوا، رۆله مردن، بهئه جرئه ژمیرئ
یهک بهده تۆلهی بۆئه برتیرئ
تهئربخه بۆئه وهکو سروشته
(محهمد سهروهه) په پولهی بهههشته

ئهگه چي نامه که پارچه یه کی بزر بوو بوو خه ته کهش له گهل شپوهی نووسینی ئه مپوذا جیاوازه، بهلام هه رچون بوو توایم بیخوینمه وه و له مه بهستی تهواوی بگهین، ئه مهش دهقی نامه که یه ئه وهندهی نووسینی له سه ر بیت:

«تۆئه لینی چی؟! له هه له بجه وه تا سه رشاته چۆن بچین؟! بۆئه مه جۆش و خرۆشیک پهیدا بووه، زۆر له دوور بیه وه کورگه ل دین، له ولایشه وه له حه سه ن بهگ دلگیرم، تۆ «مه بهست له عه لی باپیره» بهو دهسته ته نگه وه، بهو دلّه گه شاهه وه، پاره ت بۆژین ناردوه که ئه بویه ژین پاره بدا به تۆ که بیخوینی وه. ئه وه بوو چوار سال له مه وه بهر له پاداشی ستایشی مه محمود پاشادا دوو دیناری ناردبوو، دوا یی وتی: پاره ی ئابونه نانیرین. غه زه ته یشی بۆئه چن، ئه وهندهی هه یه ژین جۆکه ری تیا نییه هه زار دیناری پێ بدۆرین. له گهل ئه وه یشدا چونکو نه وهی مه محمود پاشایه لپی ئه بوورم. ته نانه ت به فه خره وه زنجیره ی باوک و باپیریشیم له (ژین) دا نووسیوه... ئه گینه شه ویک یی خۆش ئه بوو. هه زار دینار بۆ قوما ر، دوو دینار به خشیش بگه ریتته وه بۆ ئابونه ی چوار سال، ئیتر تۆ سه لامه ت بی هه ردوو کما ن پوله کی نین».

له م نامه یه دا ئه وه مان بۆ ده رکه وت که پیره میترد چه نده ئاره زوومه ند و به په رۆش بووه بۆ هه لبه ستنی ئارامگای مه وله یی. تا وه کو جیگه که ی ته خت نه بی و له بیر نه چیتته وه. ئه مهش دیاره هه ر له خۆه نه بووه و ئه و کاریگه ریه بهر فراوان و قووله ی که شیعی مه وله یی له ناخ و هه ست و ده روونی پیره میتردا دروستی کردوه ته نانه ت هانی دا که هه رچی شیعی مه وله یی هه یه له شپوهی هه ورامی (گۆران) وه بیگۆریتته سه ر شپوهی سلیمانی. هه روه ها به لگه یه کی ئه ده بی و میژووی ده بی ئاگما ن له وه هه بیت که ره نگدا نه وه ی وینه و ده نگدا نه وه ی شیعی مه وله یی له شیعه کانی پیره میتردا به ئاشکرا دیاره و ده ستنیشان ده کړت.

پیره میترد له ته مه نی مندالیدا به چاوی خۆی مه وله یی بینیه، به لگه شمان بۆ راستی ئه مه، پیره میترد خۆبه تی، که ده نووسیت «مندال بووم، له بیرمه جار ی مه وله یی هاته مالی ئیمه، قاپووتیکی کورکی سه وزی له به ردا بوو، منیا ن خسته باوه شی و ده می ماچ کردم. له ده می دم ماچکردندا چاوم به چاوی که وت، برو سکه یه کی پر خه نده ی لی به رز بوه وه. ئه و چاوانه که له

دوا ییدا کویر بوو بوو چه ند جوان و پر مه عنا و جازیه دار بوو» (۲۴).

جگه له مهش له دوا ی ئه و نامه یی پیره میترد که بۆ یه که مجار بلاژمان کرده وه به ماوه ی (۱۰) سال دوا ی ئه و وه واته له سالی ۱۹۴۸ دا دیسان پیره میترد ده یه وی ئه م ئاره زووه پیرۆزه به چی بگه یه نی، ئارامگای مه وله یی هه لبه ستنیت، به لام به داخه وه ئه مجارهش بۆی نه چووه سه ر و دلشکا و نابه کام مایه وه. له و پارچه په خشانه جوا نه دا پیره میترد دوو کاری گرنگ ئه نجام ده دات. یه که میان هه ولدا نه بۆ زیندوو کردنه وه ی شیعی مه وله یی و نزیک کردنه وه یه تی له هه ست و دلی لاوه رۆشنی ره کانی ئه و سه رده مه. دووه میان ئه و نرخاندن و هه لسه نگاندنه ئه ده بییه هونه رکارانه یه که پیره میترد ده رباره ی شیعی مه وله یی نووسیه تی که به راستی له توانای قه له می ره خه گریکی کارامه که متر نییه. بۆ سه لماندن ی ئه م بیرو ریا نه با ته ماشای په خشانه ئه ده بییه ره نگینه که ی پیره میترد بکه ین «ئیمه بیی ته رتیا تی زیاره تی رۆحی مه وله ویمان کردوه، که چه ند سالی له مه وه بهر به جۆش و خرۆشیکه وه عاله می کورده واریان هینایه سه ر ئه و هه وه سه و له هه موو شویتیکه وه ئاره زوو پهیدا بوو، به لام نا هه مواریی زه مان و که شه که شی ده ورا ن به ره له سستی ئه و ئاره زووه ی کردین. زاته ن ئه و زیاره ته چونکه قسنی مه وله یی له وه بهر ئاوی سیروانه وه یه هه موو مه وسمیک ناتوانین به په رینه وه. ئه شی ده مه ده می پایز بی، که ئه و سایه سیروان یوا ر ئه دا، سه برکه ن به هو ی سیروان و پایزه وه دوو شیعی مه وله ویم که وته وه یاد، کی توانیه تی ئه و سعه ته له شیعه ردا بکات، بۆ سیروان وتویه:

پایز، زه رد به خه م، جام، چارشپوی ته م
دیره ن سوارکه ن نه و عروسی خه م

ئه م ئاره زووه ئه وه نده ساله له دلی پیره میتردا ماوه ته وه، ره نگه بیشیبا ته گلّه وه، خۆزگه دوا ی خۆشیم له گردی یاره وه ئه مبینی که ده سته ی لاوان و هونه روه ران و ئه ده ب په روه ران که وتونه ری ئه چن بۆ ئه و ته وافه فه رزه ی ئه و گیانه به رزه و له ته رخی کوریدا ئه نووسرا» (۲۵).

تیبینی: برای هونه رمه ند (خالی د ره سول) وینه یه ک له و نامه بلاژنه کراوه یی پیره میتردی بۆ هینام که ئه ویش له (سه ید عه بدوللا) ی خه یاتی وه رگرتبوو.

بهشی دووه م

کاتیک که توفیقی مه محمود ئاغای هه مزاغای مه سه رف به فه رمانیکی میری له سالی

(۲۴) په خشانی مه وله یی. نووسینی پیره میترد. ده ستنوس.

(۲۵) زیاره تی مه وله یی. په خشانی پیره میترد. ده ستنوس.

۱۸۹۵دا دەگوڭزىتتەو ە بۆ (كەربەلا) ناچىت بۆ ئەوئ و دەست لەكارى فەرمانبەرى ەلەدەگرئ. لە سالى ۱۸۹۸ بە ھاوړتتەت شىخ سەعیدى باوكى شىخ مەحمودى ەفید دەچیت بۆ تورکيا و سالى دواى ئەویش دەچیتە ەج و دەبیتە حاجى توفیق. مامى گەورەى ناوى سەعید ەمزاعا بوو. مامەکانى تری ناویان ەسەین، ەسەن، فەتاح بوو، ەنچەى خىزانیان دەگەرتتەو بۆ ەنەمالەى (بەختیارى). پیرەمىرد خۆى دەلتیت: «خۆم و خزم و کەس و کارم کەمتر ئەم شارەمان بەقبسمەت بوو، مامى گەورەم، سەعید ەمزاعا لە پیلانى ەلەبدا مردوو. مامە ەسەینم کەوتە لای باطوم و گورجستان، ەسەن لە ەلەبجە و فەتاح لە ەحلە و کورەکانم لە تورکیە. ەنچینەمان کە بەختیارین و سەردار ئەسەدم لە تەوریز دیبوو. لە زبندانى تارانامرد» (۲۶).

پیرەمىرد پش رۆشتنى لە سلیمانى ژنى ەیناوە و ژنەکەى ناوى (غەزالە خان) بوو. لەم غەزالە خانە سى کچى ەبوو و کورى نەبوو، ئەمەش ناوەکانیان:

- ۱- مەھدیە لە تەمەنى مندالى کۆچى دواى کردوو.
- ۲- ئەنمە یاخود نامینە، بۆتە خىزانى (میرزا محمەدین)ى براى میرزا فەرەج. دوو کچى بوو و ەیچیان نەماون.

۳- رەحمە خان کە سالى ۱۹۷۷ کۆچى دواى کردوو و ەر لە سلیمانى دەتيا دایكى فائق ھۆشیار و ئەحمەد زرنگە. خۆم لەم سالانەى دواى تەمەنیدا لە سلیمانى چەند جارێکم بینوو. ئیستا ئارامگاکەى لە گردى مامەیارە لە تەنیش پیرەمىردى باوکى ەویدە. ەروەھا خوشكى پیرەمىرد ناوى فاتم بوو. خۆى دەلتیت «فاتمى خوشکم جامى بەفر و دۆشاو کەى ەمیشە لە تەنیشتەو بوو» (۲۷).

پیرەمىرد سالى ۱۹۰۱ دەچیتە کۆلجى یاسا، ئەو کاتە پێیان وتو (مەکتەبى حقوق) و لە سالى ۱۹۰۵دا تەواوى دەکا و دەبیتە پارێزەر (محامى).

بەھۆى گيانى نیشتمانیپەرورەى و بوونە ئەندامى کۆمەلەى کورد (۲۸) و پروانامەى (حقوق) دەبیتە، ھاوێن ئىمتیازى رۆژنامەى کورد کە -ئۆرگانى جەمعیەتى تەعالی و تەرەقى کورد- بوو لە ئەستەمۆل.

لە تورکيا ژنیکى تری ەیناوە، لە ماوەى ئەو بیست و پینج سالەى لە تورکيا بوو لەو ژنە دوو کورى ەبوو. ناوى کورى گەرەیان (نەژاد) و کورى بچووکیان (وداد) بوو. پیرەمىرد لە سالانى دواى ژبانیدا لە سلیمانى گەلج جار بەنوسین یادى ئەو دوو کورە دوورولاتەى خۆى

(۲۶) ەلەمەتى ەفەت- پەخشانى پیرەمىرد.

(۲۷) لە کوردستاندا چۆمان رابوارد- پەخشانى پیرەمىرد.

(۲۸) کۆمەلەى کورد- جەمعیەتى تەعالی و تەرەقى کورد لە تورکيا .

کردۆتەو. نەژادى کورى گەرەى لە دوورگەى (ەگەلەلى اطە) کە پششى ئەلین (اطە بازارى) وە جیگایەكى خۆشە لە تورکيا لەدایک بوو. لەوکاتەدا پیرەمىرد قائمقامى (ەگەلەلى اطە) بوو و لەشەوى ئاھەنگى لەدایک بوونى نەژاددا، ئەمین زەکى بەگى مێژوونوس لەوئ بوو و شیعریكى بۆ ئەو مونا سەبەبە بۆ کورەکەى پیرەمىرد نووسیو، بەلام بەداخەو ەتا ئیستا ئەو شیعەرە مێژووییىەمان دەست نەکەوتوو. پیرەمىرد دەلتیت «دواى ئەوئ کە نەژادى کورم لە جزیرەى (ەگەلەلى اطە) ھاتە دنیا ئەمین زەکى بەگ قەسیدەبەکى نووسیو خالید ضیا و ئەکرەم بەگى رەجائى زادە زۆریان پەسەند کرد» (۲۹). ەروەھا نەژاد وەک حاجى توفیقى باوكى گيانى کوردپەرورەى و نیشتمانیپەرورەى بەرز بوو و لەگەل ئەو ەشدا لە نووسینى پەخشان و وتارى رۆژنامەدا دەستى ەبوو (۳۰).

بەرھەمى خۆى لە گوڤار و رۆژنامەکانى ئەو سەردەمەى تورکیدا بلاو کردۆتەو. پیرەمىرد لە باسى نەژاددا دەلتیت «لە ئەستەمۆل کە جەمعیەتى کورد (۳۱) تەشکیلى کردبوو، لەگەل (اتحادچییەکان) (۳۲) بەرەرهکانیان بوو. اتحادچییەکان خەلکیان ئەترساند، فیدائیان ەبوو (ئەحمەد صمیم) و (ەسەن فەھمى) وەک من غەزەتەچى بوون کوشتتیان. ئەم غەزەتەش، (مەبەست لە غەزیز یامولکیبە) نەژادى کورى منى ەلغریواندبوو خۆیان بەفیدایى جەمعیەتى کورد قەید کردبوو» (۳۳).

نەژادى کورى حاجى توفیق بەگى پیرەمىرد پروانامەى (حقوق)ى ەبوو و دووجار سەردانى باوكى کردوو، لە تورکیاو بۆ شارى سلیمانى.

جاریکیان لە سالى ۱۹۳۳دا. بەلگەشمان بۆ راستى ئەویدە کە پیرەمىرد دەلتیت «نەژادى کورى پیرەمىرد بۆ دیداربینى لە تورکیاو ەتۆتەو، بەجاری پیر و جوان بەچاو ورونییەو ەاتوون. ەردوولایان، باوک و کور زۆریان پى خوشە، تیکرا سوپاسى چاکە و غەریب نەوازی ەموو لایەک ئەکەن» (۳۴). ەروەھا لە چلەى ماتەمینى پیرەمىرددا لە سالى ۱۹۵۰دا دیسان لە تورکیاو ەاتوو و ئامادەى ئەو ماتەمییە بوو. سالى ۱۹۵۴ لە تورکيا کۆچى دواى کردوو. نەژاد دوو کورى ەبوو بەناوى (ئەتتلا و محەمەد).

(۲۹) ژین ژمارە (۵۵۴) سالى ۱۹۳۹.

(۳۰) ژین ژمارە (۷۰۴) سالى ۱۹۴۳.

(۳۱) سەرچاوەى ژمارە سێ.

(۳۲) مەبەست لە ئەندامانى حزبى اتحاد و ترقى تورکى ئەو کاتە.

(۳۳) ژین ژمارە (۸۵۵) سالى ۱۹۴۷.

(۳۴) ژین ژمارە (۳۶۸) سالى ۱۹۳۳.

وداد كورې دووهم و بچووكې پيرهميرده. له توركييا له دايك بووه. پروانامه دى دكتوراى له تابووريدا هه بووه. له يه كنى له ساله كانى پيش جهنگى جيهانى دووهمدا هاتووه بۆ سليمانى بۆ لاي پيرهميردى باوكى و نجا چوه بۆ به غدا و چوه بۆ هندستان و له وى پروانامه دى به رزى له زمانى «سانسكربتى» دا ودرگرتووه، له م باره يوه پيرهميرد ده لىت «به ر له جهنگى جيهانى سۆزى دوايى جه معيه تىكى ئينسكلوپيدى له توركييا ريكخراوه. له دانشمه ندانى گشت ميلله تىك پيكها تيوو. پروفيسور تىكى نه لمانيان هه لئارديوو سه رۆك بى. ودادى كورې منيش هه روا لاله سه نكى خۆى تى هه لقورتانند. تيفكرىم رۆژى له ناگاه په يدايوو. وتى باه منيان داناوه بچم بۆ هيندستان له وى شاره زاي زباني سانسكربتى بيم. هه تا بچمه وه توركييا نه گهر جه معيه ت هوى كه وته ئاسارى سانسكربتى بۆيان بخوئيمه وه. پارهيان داومى، هيچم له تو ناوى، منيش هه لئسام برده به غدا، په ساپورته كه يم له سه فاره تى به ريتانيا بۆ قيزه كرد و (په شيد نه جيب) يش ته وسيله دى بۆ جيبه ك بۆ نووسيبوو له وى زور به كه لكى هاتبوو (۳۵)».

به شى سځپه م

خوشه ويستى پيرهميرد و ميه رهبان خاتون

سالى ۱۹۳۶ (۳۶) پيرهميرد به قه له مى خۆى هم چيرۆكه دلدارييه دلته زينه دى خۆى نووسى و بلاوى كرده وه، هه روا به كېى و فهراموشكراوى ما يوه هه تا سالى ۱۹۴۸ كه بۆ دووهم جار بلاوى كرده وه نه مجاره له گوڤارى گه لاويزدا و له ژير نازناو تىكى خواستراودا به ناوى (كولوكو) وه بلاوى كرده وه. ناو نيشانى چيرۆكه كه شى كرده (گلوكو ميه رهبان) (۳۷).

پيرهميرد يش كاتى بۆ يه كه مجار هم رازه دى دركاند په نجا سال تپه پريبوو به سه ر دلدارييه ناكامه كه يدا.

نايا پروا بكه ين هم به سه رها ته راست هى (توفيق) لاي دلدار و عاشق بووه؟! يا خود هم وهك نووسه رىك سروشى (وه حى) رووداوه كه دى ودرگرتبى له كه سى تىكى تر كه نه وه دى به سه رها تبت. له وه لاما هه ر خۆى پيمان ده لىت:

۱- «شه ويك له زينده گانى گوزه شته هاته وه ياد، وهك شه ونم فرميسك به سه ر پيشى سپيما

(۳۵) ژين ژماره (۹۳۹) سالى ۱۹۴۸

(۳۶) ژيان ژماره (۴۸۳) سالى ۱۹۳۶

(۳۷) گوڤارى گه لاويزت ۲ سالى ۱۹۴۸

بارى (۳۸)».

۲- «هو ته له ريحانه يه دى كه له سه ر ناو كه لىت به جيماره به تورواى ناروويه تبه وه (۳۹).

۳- «هم ماجه رايه په نجا سالى به سه را رابوورد، هم يهك دوو رۆژده لا گه ل جه نازه يه كى نازيز ريم كه وته مه لبه ندى ميه رهبان (۴۰)».

هم سى خاله دا بۆمان دهركه وت كه رووداوه كه ته واو راسته قينه يه و كار تزه كه دى (كانى سپيكه) ش كه هم عه شق و دلدارييه دى له سه ر دروست بوو هه تا ئيستاش ناوه روونه كه دى و چناره نازداره كانى ماون. به لام ئايا (ميه رهبان) ناوى ته واوى خۆى بووه يا خود پيرهميرد له به ر نه ناسينه وه بارى دواكه وتووى كو مه لايه تى نه و سه رده مه هم ناوه دى بۆ هه لئارديت؟! نه مه يان پروون نيبه! ئيستاتيم و قه له مه به پير و هونه ركاره كه دى پيرهميرد:

«به هاره، چۆن به هاريك، باران چوار جار به هارى كوئى سه رله نوئ بۆ زيندوو كردينه وه. له دهشت و هه رده و شيو و كۆسپ، گولاله و گه زيزه و به يموون و گوله زه ردى تازه دى بۆ رواندينه وه، له كار تيزى حسه ين خه يمه دى به هاره. سه يرانى سه يرانى ئيمه و خه يمه دى گولالانى خوايى يه كدگيربوون. شه وه، له سه ر گازى پشت لىي راكشام. ته ماشاى جريوه دى نه ستيره و تريفه دى مانگ نه كه م گويم له خوره دى نه ستيركه كه ش گرتووه. به لام دوورم، نه ستيره دى ناو نه ستيران نابيم، شه ويك له زينده گانى گوزه شته هاته وه ياد، وهك شه ونم فرميسك به سه ر پيشى سپيما بارى. جوش و خروشى سه وداى نه وجوانى وهك په پوله زيرينه (كه له بهك) به سه ر هه موو گوليكدا نه يگيرام، له سه ر هيچيان نه ده نيشتمه وه. گاه په روازى شاعيرانه وهك (ژوپيته ر) نه بيرده ميه رهبانى پهرستشى تاليه يه جه مال (فينوس) وه. بۆ سه وداى له يل و مه جنوونى ده گه رام، گاه كه مه ندى خه يالانى مه م و زين له و ئاسمانى بالا په روازيه وه ده يه ينامه سه ر زه مين شار به شار دياره و ديار ده يگيرام. تا رۆژى له كانى سپيكه سه يران بوو له ناو سيبه رى په له چناريكدا كار تيزى لى بوو چووم ناو بخوئمه وه، ناگاه (ميه رهبان) به هه ليه دى هاته سه ر كار تزه كه، له پر مى دى كه مى سله ميه وه. دوايى به غروورى جوانى خۆى و خزمايه تى و بۆره ده ستگيرانيه كه وه بى په روا هاته پيشه وه. نيه ايه ت نه مه ندى گوت: ئاي همه توئ؟! دانيشت، دهم و چاوى شت، ئوف نه و دنگه و نه و رهنه گه به هه ناسه يهك، هه ناسه يه كى پى هه لكيشام. برووسكه يهك له و چاوه جوانانه وه وهك پزيسكى ويل په ريه سه ر په ريه جه رگم. شيتانه هه ستام له ناو چناره كان هاته ده رى، مايه كه مى لىبوو سوواريووم، راست خو م گه يانده ماله وه. به ده مه وه لىي كه وتم.

تا وهكو شه وى هيچم پى نه خورا. شه وى دايكه كه دى هات تيفكرى من كه وتووم وتى، تو بچ

(۳۸-۳۹-۴۰) ژيان ژماره (۴۸۳) سالى ۱۹۳۶.

کەوتوو؟! تۆ میهره بانت تۆراندوو و نهخۆشت خستوو. ئهوهتی هاتۆتهوه ئهگری، کولی نانیشتیهوه، بۆ جوابت نه داوهتهوه؟! پرووت نه کردوو به لایهوه؟ نیشان بهو نیشان ئهوه تهله ریحانهیهی که لهسهه ناوه که لیت به جیماوه به تۆراوی بۆی ناردوویتهوه. ناچار بهو شهوه چووم ئاشتم کردوو. ئه مه بهو به سه رمایه ی سه و دایه که ئه و ی فیری دل به ری و دلسۆزی کرد و فه یزی جنوون و زه و قی شیعر په رستشی جه مال و که مالی دایه من. تا هات ئیمه لیمان زیاد کرد دایک و باوکی هه ردوو پتی دیده نییان نه ده به ستین. زاهیر ئیمه یان بۆیه که دانا بو. هه ندی جار که ده که وتینه یه که به دانیشتن و سه رگرشته ی عه شقی پاک ی مه عسو ومانه به رامبه ری یه که پۆژمان لی ده به وه به ده نگ ی ته مجید و سه لاوه هه لده ستاین. نوێتیکی لاهووتیمان ده کرد. هه ردوو کمان عه شقمان له وه سل پی خوشتر بوو. گویم لی بوو ده ستی هه لبری بوو له خوا ده پارایه وه «نیلاهی ئه م عه شقه مان کۆن نه که ی، عه شقی پاک له وه سل ی زه هرناک خوشتره».

پۆژی سه فه ریتم هاته پیش، له جییه کی دوور له خۆمه وه دلم داخوړیا و خه به ری دا که میهره بان سه خله ته. هاته وه وتیان میهره بان زۆر نه خوشه، چووم، له جیگه دا که وتبوو، چاوی ئه مه ند هه ش و به پرشنگ بوو زاتم نه ده کرد تییری پروانی. به زه رده خه نه یه کی بی هیژ و بی تینه وه ده ستی نایه ناو دهستم. وتی: ئۆخه ی عه شقه که مان کۆن نه بوو وا من به سۆزی عه شقی تۆوه ده پۆم، ئه وه ند ه پیکه وه نه مایه وه کۆن بېم و له به رچاوت بکهوم. وه سیه ت بی که هاتن مېه ن بۆ گردی سه یوان ئه وه لجا ر سه ری داره مه ی ته که م تۆ هه لیگره و که دایان هیشتمه (الحد سه را) ی خا که وه، سه رم به ده ست تۆوه بی و که هاتن سه نگپۆشم که ن ته لی ریحانه وه که ئه وه ره شه ریحانه یه که له کار تزه که ی کانی سپیکه لیت به جی مابوو بۆنی عه شقی تۆ لی ده هات، به دزیه وه له راستی دلم بیخه ره سه ر کفه که م.

ئۆف، خد مه تیکی چه ن گران و جه رگ سوو تانیکی چه ناگه هان ئای، لی ره دا وا دیسان به ندی هه ناوم سوو تابه وه، برینی کۆنه ی دلم کولایه وه و ئاگر له کای کۆن به رد رایه وه. ئه وا گویم لییه کس په یه که له دلحه وه دی قه له می ده ست و پیتم، ده ست و پی قه له مم شکا. ئه م به دبه ختیبه و هه موو لکیتم له بیره ئاخ و داخ! قوه ی ته سویری ئه و چاوانه م نییه. ئه م ماحه رایه په نجا سالی به سه را رابوو رد له م یه که دوو پۆزه دا له گه ل جه نازه یه کی ئازیز ریم که وه مه لبه ندی میهره بان. له ناودار ئه ر خه وانه کانی گردی ناوه راست هیلانه ی به کاره تی رۆخی به نووری لاهووتیه وه دیار بوو. ئه و ئه ر خه وانه م به خه یالی گۆزه شته لی بوو به سپی چناره کانی (کانی سپیکه)، رۆحم بۆی ده گه را. ناگه هان به به رگی سپی فریشته ی ئاسمانیه وه هاته پیش چاوم، له حاله تیکی بی هۆشیدا گویم لی بوو بهو ده نگه نازکه بانگی کرد، وه ره، به سه!! به گریان ه وه دوو فه ردی مه وه لویم هاته وه یاد:

به مه رگت قه سه م، واده ی مه رگم هات
ئهمرۆ سبه یه، منیش دیمه لات
په شۆل قه تاری مردن به جییه
ساقی تۆیش جامی یار چاوه پتییه (٤١)

چه نه زانیارییه کی نوێ له باره ی نه ورۆز و پیره میرده وه

به شی یه که م

له م کورده وارییه ی ئیمه دا هه تا ئیسته که باسی نه ورۆز ده کرت ئه وا پیره میردمان دیته وه یاد. پیره میرد و نه ورۆز و گردی یاره و ئاگری نه ورۆز هاوکی شه یه کی وه هایان دروست کردوو یه کتری ته وا ده که ن. ئه وه ی که په یه ندی به نه ورۆز و پیره میرده وه هه یه، هه موو سال له گۆقار و پۆژنامه کور دییه کاند ده خرینه پیش چاوی خوینه ران چه ند و اتایه کی دوو باره بووه و جوبه وه ی یه کتره. ئیمه لی ره دا هه ول ده ده ی که هه ندی باس و راستی نوێ بیینه مه ی دانه وه و له په نجه ره یه کی که وه ته ماشای ئه و دنیا یه بکه ی ن.

نه ورۆز و پیره میرد له پیس سالی (١٩٠٠) دا و پیس چوونی پیره میرد بۆ تورکیا:

کاتی که تۆفیقی مه حمود ئاغای هه مزاغای مه سه رف، نه بوو بووه (پیره میرد) و پیر نه بوو بوو، لاو و به لکو مندالییک بووه، باوکی نارد بوو به ر خویندنی ئایینی و له حو جره ی مه لا حوسینه گۆجه ده ی خویند. مه لا حوسین له نه ورۆز دا داوای نه ورۆزانه ی کردوو که تۆفیقی منال و هاوه له قوتابییه کانی بۆی بین. جگه له مه ش هه ر له و ته مه نه دا به کۆمه ل چوونه ته لای (شیخ ئه وزا سووره ی تۆله تووی) که ده ستخه تی خوش بووه، نه ورۆز نامه ی بۆ نوو سیونه وه. ئه م یادگارانه ی مندالی له بیر و میشک و ده روونی (تۆفیق) دا ماونه ته وه، هه تا گه وه ده بی و ده چینه تورکیا و بیست و پینج سال له و ی ده بی و دوا یی دیته وه سلیمانی. ئه و کاته پیر ده بیت و له سالی ١٩٣٢ دا بۆیه که مجار (٤٢) نازناوی پیره میرد بۆ خۆی هه لده بژێری. با بزانی خۆی له م باره یه وه چی ده لئ: «مندال بووم، لای مه لا حوسینه گۆجه ده مخویند، که گه یشتینه ده می به هار ماموستا ئه یگوت، بچن نه ورۆزانه بین، ئیمه یش به سه ر دایکمانا ئه گریان، سا دایک و باوکمان هه رچیان له ده ست به اتایه، هه رچیان له بارا بوا یه یا چه خ ی یا قرانی حه مه شای ی به نه بات ئه یانداینی، ئه مانه ی نا ئه ویش به شی خۆی لی هه لده گرت، یه کی قه مه ره یه کی ئه داینی ئه چوین له

(٤١) پیره میرد ده سکاری ئه و به یته ی کردوه و ناوی په شۆلی تیا داناوه!

(٤٢) پیره میرد بۆ یه که مجار له گه ل بلاو کردنه وه ی شیعر ی (به یانی بوو له مه وه هه ستام) دا سالی ١٩٣٢ نازناوی «پیره میرد» ی بۆ خۆی داده نیت.

مزگه وتى شىخ ئەورەحمانى شىخ ئەبۇبەكرى شىخ ئەوزا سوورەى تۆلەتووبى، خەتى خوش بو، نەورۆزنامەى بۆ ئەنوسىنەو(۴۳). كاتىكىش كە سامانىكى زانستى و پۆشنىبىرى لە توركىيا پىكەو دەنپت و دەگەپتەو، وەك خۆى دەلپت «بەنبەو خوتىندەوارى لە سلىمانى دەرچوم و خوتىندىكى بەرمز هېنايەو(۴۴)». لەو پۆزگارەدا كە دەولەتى عىراق دروست بو، خوتىند لە ولاتى سلىمانىدا لە توركى و فارسىيەو دەبى بەكوردى، ئىتر حاجى توفىق دەگەپتەو و ياد و بىرەو پۆزانى نەورۆزى مندالى خۆى و زىندووكردنەو دياردەيەكى كۆمەلەيەتى نەتەو كەى لەبىر و خەيالدا دەپت. ئەو بىو ھەر لەسەرەتاي سالانى ۱۹۳۰ ھەو بەھۆى دروست بوونى (كۆمەلەى زانستى) يەو كە خۆى كورگەلى زانستى(۴۵) پى دەگوت، كەوتە كرد و كۆشى و ھەولپىكى زۆر بۆزىاندەو ئەم نەرىتە كۆنە و نۆى كردنەو بەشپەيەكى ئەوتۆ كە لەگەل پەوتى سەردەمەكەى خۆى بگوجى. چونكە لای ئەو نەورۆز مانايەكى لەو گەورەترى ھەبوو كە تەنھا ئاگرەدەو و ھەلپەپىن و ئاھەنگ گىپان بىت، يا سروود وتن بىت، بەلكە ئاگرەدەو لای ئەو دوو ماناي گەورەى ھەبوو، يەكەم، گۆزانى سروشت و نۆى بوونەو و ژياندەو خاكى مردوو. تەقىنەو كارتىز و كانى وشك بو. دوو مەسەلەى رووناكى، كە ئەمەيان زۆتر مەبەستى ئەو بوو. رووناكى كە پەمى پىشكەوتن و بەئاوات گەيشتنى نەتەو كەى بوو. وەك خۆى دەلپت: «ئەمەوئى عالەمى مەدەنىيەت ئاگادار بكم كە ئاگرى يارەى ئىمە بۆ ئايىنى ئاتەشپەرسىتى نىيە، بۆ ئەمەيە كەسەرى سالى تازە، پى بەختى مىللەتەكەم رووناك بكمەو(۴۶)».

وەك لەمەوپىش نووسىمان بوونى نەورۆز و ئاھەنگ گىپان و نەورۆزنامە خوتىندەو بەو بۆنەيەو ھەر لەسەردەمى مندالپەو لای پىرەمىرد ژباو و لەدل و دەروون و بىرىدا چەسپاو، واتە لەو پۆزەدا كە لەسەر لووتكەى چىكان ئاگر كراو تەو و نىشان دراو كە ئەو پۆزە پۆزى دەستپىكردنى يەكەم پۆزى سالى نۆى كوردىيە. چونكە لە سەردەمانەدا وەك ئىستا خوتىندەوارى نەبوو ھەتا بەھۆى پۆزىمىر و رادىو و ھۆكانى ترەو ھەوال بگاتە ھەموو ناچەيەكى نرىك و دوورى كوردستان وە رايىگەينەن كە يەكەم پۆزى سالى نۆى دەستى پى كرد. جگە لەمەش ئەو ئاگرە لەو پۆزەدا مانايەكى گەورەترى ھەبوو. ئەو پىش پەمىز و نىشانەى سەركەوتنى كاودى

(۴۳) مەن و نەورۆز- ژىن ژمارە (۷۳۷) سالى ۱۹۴۴.

(۴۴) دىوانى پىرەمىردى نەمى- مەمەد پەسول ھار ل ۲۰.

(۴۵) پىرەمىرد واتاى كورگەلى زانستى بۆ قوتابىيانى قوتابخانەى زانستى بەكار دەھىنا. وەك دەنوسىت «كە مەرىش تۇخا كورگەلى زانستى كۆن، پۆلەكانى خۆم، لە گردى يارە، ئاگرى نەورۆز لەزور سەرم ھەلگىرسىت. ئەو ئاگرە رووناكى پى ئاينەدى كوردە» ژىن ژمارە (۸۲۰).

(۴۶) ژىن (۹۱۰) سالى ۱۹۴۸

ئاسنگەرى كورد بوو بەسەر ئەزەدەھاكى زۆردارا. واتە دوو شۆرش بوو. شۆرشى ژبايەو سىروشت. شۆرشى كۆمەلانى خەلك دۆى زۆردارى. جگە لەمانەش پىرەمىرد ئامازەى بۆ ئەو كروو كە ئەم جەئە لە توركىاش كراو و لەو پۆزىتىكى پىرۆز دانراو و بەنىشانەى سالى نۆى و نۆى بوونەو سىروشت بىنراو، دەنوسىت «كاتىكىش چومە ئىستەمۆل لەسەراى پادشاھىدا پۆزى نۆى مارت ھەموو (وكلە و وزەرا) ئەھانە (مابەين) تەبرىكىان ئەكرد. نىشان بەو نىشان شىرنى نەورۆزبان ئەخوارد و شەوى نەورۆزىش لە ھەموو مەنارەكاندا قەندىليان دائەگىرساند(۴۷)». ئەگەرچى ژياندەو ئەم نەرىتە نەتەوايەتپە بۆ پىرەمىرد بۆتە مايەى رەنج و ئەرك و ماندووبوون و تانە و تانچ لىدانى. بەلام وردە وردە ئەو گىانە خاوتنە سەركەوت و گىانە خاوتنەكانى (قوتابىيانى زانستى)، شوتن كەوت و زىندوويان كروو و كرديانەو بەجەئى نەتەوايەتى، پروانە پىرەمىرد دەنوسىت «ئەم ئاگرەدەو نەورۆزە كە لە پىشدا لەناو ئىمەدا باو بوو، ئىمە تاب و توانا و مەوجودىيەتتىكى وامان نەمابو كە ھەموو سالى ئاگرى نەورۆزى نىشانەى سالى تازە بكمەبو. ئەو پۆزە بەجەئى بزانين و سەيرانى تىبا بكمەين. كاتى مەن لە ئىستەمۆل ھاتەو بەخۆشى خوشىيەو بىستەم ناوئىشانىكىمان بۆ پەيدا بوو و زىانمان بوو بەكوردى و مەئسورمان لە خۆمانە. ئەو بەجەئى زانى و ھاتەو يادەم كە ئىمە ھەموو سالى جەئىتىكى نەورۆزمان بوو و نەورۆزنامەيان بۆ ئەنوسىنەو، بەو يادى گىيانى باووپىرەو ھەلسام پۆلەى زانستىم پىش خۆم خست و لە گردى يارە شەو ئاگرە ھەلگىرساند و پۆز سەيرانم كرد(۴۸)».

دووم: پىرەمىرد لە ئىوان ئاگرى نەورۆز و ئاوانباركردنى بەلەيەنگرى ئىنگىلەزەكان

پىش ئەو بەيەم سەر ئەو ئەو راستيانە روون بكمەو كە دەيسەلمىنى نەورۆز و پىرەمىرد ھىچ پەيوەندى بەسىاسەتى ئىنگىلەزە نەبوو، پىرىستە بلپىن، كە پىرەمىرد ھەمىشە لە بارىكى ئابورى نزم و ژيانىكى كولەمەرگىدا دەژيا، مەوشتىك بوو تەنھا پىاوى بىروباو و خەيالى شاعىرانەى خۆى بوو. تەنەت چەند جارىك دەفتەرى مووچەى خانەنشىنىيەكەى خۆى و خانووەكەى خستوتە بارمەتى پارەيەكەو كە پىوىستى چاپخانە و پۆزنامەكەى پى دابىن بكات و پەكبان نەكەوت لەسەرىكى ترىشەو ئەوئەندە نەدارا و كەمدەست بوو، بەجۆرىك كە چەند زاتىك جلوبەرگىيان بۆ ناردوو لەبەرى بكات. چونكە ئەو كاتە بەھۆى دواكەوتووبى كۆمەلەو جگە لەو بە پارەى ئابوونەى پۆزنامەكەيان بۆ نەدەنارد تانچىشىيان تى دەگرت. بزانە خۆى چى

(۴۷) سەرجاوى دووم.

(۴۸) سەرجاوى پىنچەم.

دهنووسیت «من ئەگەر لە شوێن پارە بگه‌رامایه پارەم بۆ خۆم ئەویست، بەسەر خەڵکا دابه‌شم نەئەکرد و خۆم پێنج ساڵه‌ جله‌کۆنی خەلاتی زاتیکم نەدەپۆشی!! من لەوانەم که‌ پارە ی ئابوونەیشم لەوانە نەویستووه‌، ئا بۆ رۆژتیک ی وا که‌سەر بۆ که‌س دانەنەوینم، لە شوینم ئەگه‌ر پێن، بەلام کاتییک بۆم ئەگرین، که‌ تێپه‌رپوم!!» (٤٩). دیاره‌ ئەگه‌ر پیره‌میترد به‌رێ و په‌سم و ویست و مه‌به‌ستی ئینگلیزه‌کانی بکرایه‌ هه‌رگیز وه‌ها نه‌دار و که‌مه‌ده‌ست و هه‌ژار نه‌ده‌بوو. یاخود زۆر به‌ئاسانی ده‌یتوانی هه‌ر له‌ سلیمانیدا بپێته‌ کاربه‌ده‌ستیکی بالای حکومه‌تی به‌ریانی و له‌وپه‌ری ئاسووده‌یی و خوشیدا بژی و پارە و سامانیکی زۆریش پێکه‌وه‌ بنێ. بەلام ئەو ته‌نها به‌وه‌ رازی بوو که‌ خۆی به‌و شتیه‌یه‌ ده‌ژی و گه‌وره‌ترین سامان لای ئەو خزمه‌ت کردنی نه‌توه‌که‌ی بوو. له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌نووسیت «لام وایه‌ ئەوانه‌ی من به‌ته‌ره‌فداری ئینگلیز ده‌زانن له‌م دوایه‌یه‌دا تێم گه‌یشتون که‌ من ئینگلیزم بۆ خۆم خۆش ناوی و هه‌رچی مه‌نه‌عه‌تی شه‌خسی و (تخصیصات) و ته‌نانه‌ت پارە ی ئابوونەیشم لەوان نەویستووه‌ و نایشمه‌وی. ته‌نها بۆ ئەمه‌ که‌ له‌ په‌شت و ئەخلاقی ئەوان ده‌رسیکی ئیداره‌ و ده‌رگرین و په‌یره‌وی ئادابی ئەوان بکه‌ین، هه‌یج نه‌بی له‌ناو خۆمانا یه‌کیه‌تی و هاو به‌شیه‌کی وامان هه‌یج که‌ له‌ پیاو بچین!!» (٥٠).

له‌و کاتانه‌دا که‌ پیره‌میتردی نه‌مر عاشقی خزمه‌تکردن و تیکۆشانی نه‌پساو خه‌ریکی خۆ ئاماده‌کردن بوو، بۆ هه‌لگه‌یساندنی ئاگری نه‌ورۆز، خه‌ڵکانی کۆنه‌په‌رست و خاوه‌ن بییری دواکه‌وتوو یاخود ئەوانه‌ی که‌ خۆیان مایه‌پوچ و هه‌یج له‌ بارا نه‌بوو بوون ده‌یانویست به‌توانج گرتنه‌ پیره‌میترد و تاوانبارکردنی به‌پیاوی ئینگلیز و ئاگریه‌رستی هه‌م خۆیان له‌سه‌رشانی پیره‌میترد به‌رز بکه‌نه‌وه‌ و هه‌م په‌کی خزمه‌ت کردنی ئەویش بخه‌ن. بەلام ئەو نه‌به‌زیوه‌ و ئاگری نه‌ورۆزی خۆی هه‌رکردۆته‌وه‌. له‌م باره‌یه‌وه‌ پیره‌میترد به‌چه‌ند شتییک تاوانبار کراوه‌، که‌ وه‌لامی راستیان ده‌ده‌ینه‌وه‌.

١- په‌یه‌ندی ئاگرکردنه‌وه‌ی پیره‌میترد به‌مه‌سه‌له‌ی ئایینی ئاگریه‌رستییه‌وه‌! له‌ وه‌لامی ئەم تۆمه‌ته‌دا ده‌لێین پیره‌میترد له‌مه‌به‌ست و په‌مزی رووناکی ئاگر ئەوه‌ی ویستووه‌ که‌ گه‌واهێک بێ بۆ رووناکی دواڕۆژی نه‌توه‌که‌ی. په‌مزیکی گه‌وره‌ی مرۆقانه‌، شاعیر و ئەدیبا نه‌، که‌ دیاره‌ ئاگر رووناکی ده‌به‌خشێ و شه‌وی نه‌زانی و دواکه‌وتن له‌ناو ده‌بات. له‌م باره‌وه‌ ده‌لێت «ئەم پیره‌ که‌ هه‌موو سالتی ئاگری نه‌ورۆز ئەکاته‌وه‌، په‌یره‌وی باوو باپیره‌ به‌بێتسه‌ی ئاگری چیاکان راگه‌زه‌ری ئاینده‌کان رووناک ئەکاته‌وه‌» (٥١). له‌ جێگه‌یه‌کی که‌دا بۆ روون کردنه‌وه‌ی

مه‌به‌ستی ئاگرکردنه‌وه‌ و په‌یه‌ندی نه‌بوونی نه‌ورۆز به‌هه‌یج ئایینیکه‌وه‌ ده‌نووسیت «ئەمه‌ ده‌خلیکی به‌ئاته‌شپه‌رستییه‌وه‌ نییه‌. هه‌موو، ئەوی ئەمناسی ئەزانی که‌ موسولمانم، خواپه‌رستم و به‌هه‌وا خواهی هه‌یج ده‌وله‌تیک و حکومه‌تیکم نه‌کردوه‌» (٥٢).

٢- به‌وه‌ تاوانبار کراوه‌ که‌ ئاگری نه‌ورۆز فه‌رمانییکه‌ له‌ ده‌سه‌لاتداریتی ئینگلیزه‌کانه‌وه‌ بۆی دیت و ئەم ده‌یی به‌گویتی ئەوان بکات!.

وه‌لام: پیره‌میترد نه‌یتوانیوه‌ راسته‌وخۆ به‌ره‌ره‌کانی و به‌ره‌هه‌ستی ده‌سه‌لاتداریتی ئینگلیزه‌کان بکات. به‌لام ئەگه‌ر به‌وریایی له‌ شیعیر و نووسینه‌کانی ورد بینه‌وه‌ ده‌بینن زۆر له‌و که‌سانه‌ نازتر و راپه‌ریوتر بووه‌ دژی ئینگلیزه‌کان که‌ ئەمیان به‌ئینگلیزه‌یه‌تی تاوانبار کردوه‌. ته‌نانه‌ت زۆر له‌وانه‌ کوردتر و خزمه‌تگوزارتر بووه‌. به‌روانه‌ ده‌لێت:

ئەگینه‌ من خۆم له‌کێ دادمه‌

نان و که‌بابی سه‌ر و زیادمه‌ (٥٣)

یاخود:

ئەگه‌ر ته‌لقینم به‌کوردی نه‌دری

گویتی لی ناگرم با کفم بدی

ئەمه‌ دینمه‌ دینیکی به‌هه‌ق

له‌سه‌ر به‌یتی خۆم ئەگه‌ر بکریتم شه‌ق (٥٤)

یاخود ده‌نووسیت: «هه‌ندیک و ته‌بویان ئەمه‌ بۆ ئینگلیزه‌کان ئەکا، ئەمه‌ له‌ کفری ئاته‌شپه‌رستی کفرته‌. ئینگلیز چه‌ ده‌خلیکی به‌نه‌ورۆزه‌وه‌ هه‌یه‌؟! یاخود من که‌ی له‌ خوانی موچه‌ی ئینگلیز نیعمه‌ت خۆر بووم!!» (٥٥). پیره‌میترد له‌ جیگایه‌کی که‌دا به‌ئاشکرا په‌رده‌ له‌ رووی ئەوانه‌ هه‌لده‌مالتی که‌ دژی نه‌ورۆزی ئەم وه‌ستاونه‌وه‌ ویستویانه‌ خۆیان ئاهه‌نگی نه‌ورۆز بکه‌ن و ئاگر بکه‌نه‌وه‌. پاره‌یه‌کی زۆریان به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ کۆکردۆته‌وه‌ و دوایه‌ش نه‌ پاره‌که‌ شوینه‌واری ماوه‌ و نه‌ ئاگر!! ئاهه‌نگی نه‌ورۆزیش ده‌نگ و په‌نگی نه‌بوو!!، سه‌بارته‌ به‌و که‌سانه‌ ده‌لێت «هه‌موو سالتیک هه‌ر چیم ده‌ست ئەکه‌وت ئەمکرد به‌سه‌یرانی نه‌ورۆز، که‌ تا ئیستا که‌س ئەوه‌ی نه‌کردوه‌. ئەمه‌ بۆ ناو و شوهرتیکی کورده‌واری بوو، به‌هه‌یج وازم نه‌هینا، تا پار هه‌ندێ بێ ناموس و زۆلی

(٥٢) سه‌رچاوه‌ی ژماره‌ پێنج.

(٥٣) پیره‌میتردی نه‌مر م. هاوار ٣١.

(٥٤) هه‌مان سه‌رچاوه‌.

(٥٥) سه‌رچاوه‌ی ژماره‌ پێنج.

(٤٩) ئامۆژگاری پیران ژماره‌ (٩٠٩) ی ژین، سالتی ١٩٤٨.

(٥٠) ژین ژ. (١٠٠١) سالتی ١٩٥٠.

(٥١) ژین ژ. (٣٥٨) سالتی ١٩٣٣.

بهرو هه‌لسان وتیان حاجی توفیق نه‌ورۆز بۆ ئینگلیز ئەکا!! ئیمه نایه‌لین ئەو بیکا و خۆمان ئەیکه‌ین، پارهیەکی زۆریان کۆکردوه، نیوه‌یان خوارد و په‌کی سه‌یرانی منیشیان خست» (٥٦).

٣- به‌وه تاونبار کراوه که پیره‌مێرد ناهه‌نگ و ئاگری نه‌ورۆز به‌مه‌به‌ست و ئاره‌زووی ئێران ساز ده‌کات، له وه‌لامدا ئەلێن: له سالانی ١٩٤٠دا قونسلی ئێران له سلیمانی بووه، ئەم قونسله زۆر له نزیکه‌وه هاوێ و هاوه‌لی پیره‌مێرد بووه، که تایبه‌تی پیره‌مێرد فارسییه‌کی باشی زانیوه و شیریشی پێ نووسیوه. به‌لام کاتیک هاتۆته سه‌ر ئەوه‌ی ئاگری نه‌ورۆز بکاته‌وه، به‌هیچ جوێرێ ماوه‌ی نه‌داوه که ئەو قونسله‌ی ئێران توخنی ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ که‌وێ، نه‌وه‌ک له‌لای خه‌لکی ئەمه‌ش وه‌ک مه‌سه‌له‌ی ئینگلیزه‌که‌ی لی بێت!! خۆی ده‌لێت «ته‌نانه‌ت دۆستیکێ گیانیم لێره قونسلی ئێران بوو، نه‌مه‌یشت بێته سه‌یرانه‌که‌م نه‌ک بلێن، ئەمه به‌هه‌وای ئێران‌ه‌وه‌یه!!» (٥٧).

به‌شی دووهم

لێکدانه‌وه زانستییه‌کانی پیره‌مێرد بۆ نه‌ورۆز

یه‌که‌م: باوکی بالا و دایکی خواره‌وه:

نه‌ورۆز به‌لای پیره‌مێرد ده‌وه ته‌نها کردنه‌وه‌ی ئاگریک و گێپانی ناهه‌نگیک نه‌بووه، به‌لکو شتیکی له‌وه گه‌وره‌تر بووه. لای ئەو هاوکێشه‌ی مه‌رگ و ژبانه‌وه‌ی وه‌رگرتوه. له‌لایه‌که‌وه سروشتی مردوو ژباوه‌ته‌وه، له‌لایه‌کی تریشه‌وه په‌مزی شوێش و رزگاربوونی گه‌ل بووه. لایه‌نی سییه‌میش که زۆر گرنگه و لێرده‌دا ده‌مانه‌وێ روونی بکه‌ینه‌وه لێکدانه‌وه‌ی ئەو بۆچوون و زانیاریانه‌ن که به‌پێی پاده‌ی رۆشنگیری خۆی پیره‌مێرد به‌ده‌ستی هێناوه. له‌سه‌ره‌تادا نووسیمان باوکی بالا و دایکی خواره‌وه، بۆ لێکدانه‌وه‌ی ئەم واتایه‌ پێوسته‌ بلێن، پیره‌مێرد به‌پێی ئایینه‌ کۆنه‌کان که دیاریان کردوه له‌ بوون و دروست بوونی مرۆقی روانیوه. بیروپرای ئەوانی خستۆته‌ روو که مرۆڤ له‌ چوار (عونسور) گه‌وه‌ر پێک هاتوه، ئاگر، با، ئاو، خاک، که ئەمانه‌ دایکی خواره‌وه‌ن وه‌ زیندوویتی سروشت له‌وانه‌ پێک دێت. ئاو له‌ خاکدا ژیان دروست ده‌کات. دره‌خت و میوه و کشتوکاڵ و خواره‌مه‌نی مرۆقی لێوه‌ پێک دێت. وه‌ هیچیان بێ ئەوه‌ی که‌یان نابێت. واته‌ نه‌ ئاو بێ خاک سوودی ده‌بێ، نه‌ خاکیش به‌بێ ئاو به‌ره‌مه‌می ده‌بێ. پیره‌مێرد دهنوسیت «به‌ تووبی کۆن ئاده‌میزاد له‌ چوار گه‌وه‌هر سروشتی دراوه. ئاگر، با، ئاو، خاک. دوانیان ئاگر و با،

باوکی بالا، دوانیشیان ئاو و خاک دایکی خواره‌وه‌ن» (٥٨).

دووهم: ئاگری نه‌ورۆز په‌یه‌وندی به‌زهرده‌شته‌وه نییه:

پیره‌مێرد بۆمانی ساغ ده‌کاته‌وه که تو‌مه‌تی ئاگری نه‌ورۆز و ئاگرپه‌رستی و ئایینی زهرده‌شت به‌تاله و ئەمانه‌ هیچیان په‌یه‌وندیان پێکه‌وه نییه. زهرده‌شت یه‌کێک بووه له‌ نێردراوه‌کانی خوا و (ئاویستا) باسی ته‌نهایی خوا و ده‌سه‌لاتی ده‌کات و زهرده‌شت خوای په‌رستوه، نه‌ک ئاگر!. دهنوسیت به‌ته‌ئریخ سابیته‌ ئەم ئاگری نه‌ورۆزه ئەساسی زهرده‌شتیی نییه و زهرده‌شت ئاته‌شپه‌رست نه‌بووه. پێغه‌مبه‌ریکی راست و دروست و (موحد) عه‌ینی دینی موبینی ئیستای ئیمه که محمه‌د(ص) بۆی داناوین، ئەشوبه‌یته‌ ئیمه و ئەمه‌یش به‌ (گات) و کتیه‌کانی (زهند)دا ئاویستای سابیته» (٥٩). له‌ شوێنیکێ که‌دا پیره‌مێرد باسی ئەوه‌ ده‌کات که گاته‌کانی زهرده‌شت دۆزاون‌ه‌ته‌وه و زهرده‌شت یه‌کێک بووه له‌ نێردراوه‌کانی یه‌زدان و له‌پێش په‌یامبه‌ران (عیسا و موسا)دا بوه و، به‌لام ئایینی ئیسلام دوا ئایینی یه‌زدانی بووه، که خوا بۆ مرۆقی ناردوه. پیره‌مێرد ئەوه‌ی روون کردۆته‌وه که زهرده‌شت خواپه‌رست بووه و ئاگرپه‌رست نه‌بووه. خوای به‌تاک و ته‌نیا زانیوه و سه‌رچاوه‌ی ئایینه‌که‌ی له‌ سروش (وه‌حی) ئەوه‌وه وه‌رگرتوه و زهرده‌شت نه‌ورۆزی به‌سه‌ری سال داناهه. ئیتر ئەمه‌ هیچ په‌یه‌ندی به‌ئاگر و ئاگری نه‌ورۆزه‌وه نییه. دهنوسیت: «زهرده‌شت وه‌ک هه‌ندێ گومانیان برده‌ ئاگرپه‌رست نییه، پێغه‌مبه‌ریکه‌ یه‌زدانه‌په‌رست، خوا به‌یه‌ک ئەناسی» (٦٠). دواي ئەمه‌ زیاتر له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی زهرده‌شت و نه‌ورۆز قوول ده‌بیته‌وه و لایه‌نیکێ رووناکتر ده‌سه‌لمێنی و ده‌لێت «باووبایه‌رمان، ئەم ئایینه‌ که‌ خوا به‌رۆژیکێ موباره‌کی داوه، زینده‌گی تیا به‌خشیوه به‌جه‌ژنیان داناوه نه‌ک به‌ئایینی زهرده‌شتی» (٦١).

سێیه‌م: لێکدانه‌وه‌ی ئەستیره‌ناسی (فه‌له‌کی) و زانستی سه‌بارته‌ به‌نه‌ورۆز:

پیره‌مێرد ئەوه‌ی سه‌لماندوه به‌پێی لێکدانه‌وه‌ی زانستیانه‌ی کۆن (که‌لووی به‌رخ) واتا (برج الحمل)ی کردوه به‌نیشانه‌ واتا ئەو رۆژه‌ی که (خۆر) ده‌چێته‌ که‌لووی به‌رخه‌وه سه‌ری سالی نوویه‌ سالیکی دوانزه‌ که‌لووه. دوانزه (برج)ه. هه‌ر مانگه‌ له‌ بورجیکه‌وه هه‌ل‌دێ. سالیکی دوانزه مانگه. هه‌ر مانگیکێ به‌ (٣٠) رۆژ داناوه. هه‌ر بورجی سێ رێبازی هه‌یه. کاتی خۆر چوه

(٥٨) ژین ژ. (٥٢٠) سالی ١٩٣٧

(٥٩) نه‌ورۆزی ئیمه‌ چیه‌؟ ژین ژ. (٥٦٠) سالی ١٩٣٩

(٦٠) سه‌رچاوه‌ی ژماره (١٠)

(٦١) هه‌مان سه‌رچاوه

(٥٦) ژین ژ. (٩٥٨) سالی ١٩٤٩

(٥٧) ژین ژ. (٩١٠) سالی ١٩٤٨

کەلوی بەرخەووە ئەبێ بەسەری سالی نوێی رۆژەلات. هەر مانگە لە بورجیکەووە هەلدی و هەر رۆژ بەرپێسە کەدا دەروا، واتە هەلدی و ئاوا دەبیت. دیارە سەروشت دەژیەتەووە و وەک وتراوە (یحیی الأرض بعد موتھا) پیرەمێرد ئەم لێکدانەووەیە لە چەند سەرچاوەیە کەووە وەرگرتووە. وەک (نص)ی قورئان (حسابی) یوشع پێغەمبەر، شیسسی کوری ئادەم، ئیدریس پێغەمبەر. هەریەک لە پێش ئیسلامدا نێردراوی خوا بوون. لێرەدا دەقی لێکدانەووە کە پیرەمێرد دەنووسین «رۆژ ئەچیتە کەلوی بەرخەووە و ئەبێ بەسەری سالی تازە رۆژەلات. گواپە ئاسمان دوانزە کەلوی تیاپە، هەر کەلویەک سێ رێبازی هەپە، هەر مانگە لە کەلویە کەووە هەلدی و هەر رۆژ بەرپێبازیکا ئەروا. بەسالی ئەو دوانزە کەلووە ئەو (٣٦٥) رێبازە ئەبێ. لە پێشدا شیسسی کوری ئادەم کە پێغەمبەرێکە کردووە بەسالیما و دایناوە. دای ئەو ئیدریس پێغەمبەر بووە» (٦٢).

چوارەم: بەرانبەر وەستانی شەو و رۆژ:

پیرەمێرد سەلماندوویە کە بەرانبەر وەستانی کات و ماوەی شەو و رۆژ لە پایزدا وە دانانی ئەم بەرانبەر وەستان بەسەری سال هەلەپە و لە راستییەووە دوورە. لای ئەو بەهار ژیاپە و پایز مەرگ. لای ئەو یەکەم رۆژی بەهار کە نەورۆژە شەو و رۆژ بەرانبەر یەک دەووەستی و دەبیتە سەری سال. لەم رۆژەووە دەلیت: «ئەوانە کە شەو و رۆژ بەرانبەر وەستانی پایز بەسەری سال دانهێن نادرۆستە. بەهار زیندەگی و پایز مەرگ ئەنوتین. ئەم نەورۆژە کە سەری سالی راستییە و سەرەتای بەهار کە زەمین و زمان زیندووە ئەبیتەووە و شەو و رۆژ بەرانبەر ئەووەستی» (٦٣).

دوایار: وێنەپەک لە خەم و ئازارەکانی ئەم مەرۆفە:

لەنەورۆژی سالی ١٩٤٩دا داخ لە دلیی کۆنەپەرستان و زمان خراپی هەندێ گێرەشیوتین، دەبنە هۆی ئەوێ میری ئەو کاتە هان بەدەن نەورۆژ لە پیرەمێرد قەدەغە بکەن. ئەویش بەتۆمەتی ئاگرپەرستی و پشتکردنە ئایینی ئیسلام. سالی ١٩٤٩ چوو ریزی ئەو چەند سالەووە کە نەورۆژیان لە کورد و پیرەمێرد قەدەغە کرد. دیارە هەلۆتستی شاعیر و پیری هەشتاو دوو سالە و بێ پشتگیری و بیکەسیی وای کرد کە تەنها ئەم رق و نارەزاییە خۆی بەشیر دەربێی. کە ئاگریان کوژاندەووە و هەرەشە داخستنی چاپخانەکەشیان لێ کرد، ئەم شیرە نووسی:

کاری ناچارپە، بێزار لە شەوی ئەم شارەم
چەند رۆژێکە بەتۆراوی لە گەردی یارەم
گەردی یارە وەک ئاتەشکە دە نەورۆژ بوو
وا کوژاندیانەووە سووتاوی گەری ئەو نارەم

کەس نییە هاو دەمی نالە شەو بێداریم بێ
باری زۆر قورس بووە، دەربەستی ئەلێ بێچارەم
کردهوێ خۆم ئەزانی، کە نەتیجە وایە
ئێستە رابوردووە فایدە چینی، ئەم هاوارەم! (٦٤)

پیرەمێرد و رۆژنامە «کورد»:

«رۆژنامە کورد وەک لەم لێکۆڵینەووەیدا ساغ دەبیتەووە دوو رۆژنامەپە لە میژووی رۆژنامەگەری کوردیدا».

سەرەتایەکی میژووی:

دیارە دەرچوونی هەر رۆژنامەپەک و لەهەمان کاتیشدا داخستنی راستەوخۆ پەيوەندی هەپە بەبارێکی سیاسی و رۆژگارێکی تاییەتیپەووە، وە هەر رۆژنامەپەک رەنگدانەووە تاکتیک و ستراتیژی دەسلالەتی کۆمەل و دەستە و تاقم و حزبیکی سیاسی. ئنجا ئەو نووسینانە لە هەچ بوارێکی ئەدەبی و سیاسی و کۆمەلایەتیدا بێت، لە خزمەتی ئەو لایەنەدا دەبیت کە رۆژنامەپە دەبات بەرپۆ و هەموو ئەرک و لێپرسراویەکی دەخاتە ئەستۆی خۆی. لەسەرەتای ئەم سەدە بیستەمەدا کاتیک دەسلالەتی سولتان عەبدولخەمید لەلایەن تورکە لاوەکان و دواپیش (حزبی اتحاد و ترقی) یەو لەناوچوو، کەش و بارێکی جیاواز لەوی پێشوو هاتە پێشەووە. دەسلالەتی گرتن و زۆرداری سولتان لەسەر هەموو نەتەوکانی ناو سنووری تورکیا نەما و سەردەمی ک لەسەرەستی دەرپین و داوای سەرپەخۆیی نەتەوایی و هەموو جۆرە سەرپەستیپەک بۆ ئەو نەتەوانە دروست بوو.

سەبارەت بە رۆژنامە (کورد) و کۆمەلە کورد:

لاو رۆشنپیر و دلسۆزە کوردەکانی ئەو سەردەمی تورکیا کەوتنە خۆیان و لە سالی ١٩٠٨دا یەکەم کۆمەلە سیاسی کوردییان لە تورکیا ئاشکرا کرد. ئەو کۆمەلە لە سالی ١٩٠٧دا لەسەردەمی دەسلالەتی سولتان (عەبدولخەمید)دا بەنەپیتی دروست کرابوو وە کاری دەکرد. ناوی تەواوی ئەو کۆمەلەپە (کۆمەلە هاکاری و پێشخستنی کورد - کورد تعاون و ترقی

جمعیتی) (۶۵) بوو.

ئەمىن زەكى بەگ، دەلەت: «ئەوھل جەمعیەتى سیاسى كورد (كورد تعالى و ترقى جمعیتی) یە و لە ئەستەمبول لە سالى ۱۹۰۸ دامەزرا. موئەسسەسەكانى ئەمىن عالى بەدرخان، فەریق شەریف پاشا، شەيخ عوبەيدوللا زاده، شەيخ عەبدولقادر ئەفەندى) (۶۶).

هەتا ئیستەگەلى سەرچاوە باسى دروست بوونی ئەم كۆمەلە و ئەندامانى كردووە. حاجى توفیق بەگ واتە (پیرەمێرد) و عەبدولرحمان بەدرخان و سەعید كوردی و رەشید بەگى موفتى زاده و ئیسماعیل حەقى بابان و ئەحمەد جەمیل پاشا و سەدەها لاوى رۆشنبیر و دلسۆزى ئەم كاتە لە هەموو لایەكى توركیاو بوونە ئەندامى ئەم جەمعیەتە. لە هەموو شارەكانى كوردستانى توركیا لقى ئەم كۆمەلە یە كرايوە. بەتایبەتى لە شارەكانى دياربەكر و بتلیس و موش. ئەم جەمعیەتە یەكەم كارى ئەوەبوو لە شارى ئەستەمبولدا لە ۹ى تشرینی دووهمى سالى ۱۹۰۸ دا یەكەم ژمارەى پوژنامەى كوردی بلاو كردووە. ناوێشانى لاپەرەى یەكەمى پوژنامەكە بەم جوړە نووسرايو (كورد تەعاون و ترقى جەمعیەتى غەزەتەسى). بەلام بەناوى پوژنامەى كوردووە ناو ئەبرا. ئەم پوژنامە یە هەفتەى جارێك بەكوردی و توركى بلاو دكرايوە، دەرگەیشته هەموو شارەكانى كوردستانى توركیا. هەشت لاپەرە بوو. خاوەنى ئیستىيازى پارێزەر و پوژنامەنووس (توفیق بەگ) بوو. كە حاجى توفیقى پیرەمێردە. ئەو كاتە هەتا نەهاتبوو، سلیمانى نازناوى (پیرەمێرد) ی لە خۆى نەناو (۶۷). بەلكە ناوى توفیق بەگ لەسەر پوژنامەكە نووسرايو. سەرنووسەرى ئەم پوژنامە یەش ئەحمەد جەمیل پاشا (۶۸) بوو. تەمەنى پوژنامەكە هەشت مانگ بوو. لە ۹ى تشرینی دووهمى سالى ۱۹۰۸ ەو دەرچوو هەتا مانگی حوزەیرانى سالى ۱۹۰۹، كاتیك جەمعیەتى كورد قەدەغە كرا و پوژنامەى «كورد» ییش كە دەنگى ئەو كۆمەلە یە بوو داخرا، چاپخانەكەشى لەلایەن دەسەلاتداریتى توركیاو دەستى بەسەرا گیرا. بەو حسابەى كە ئەم پوژنامە یە لە ماوەى ئەو هەشت مانگە، هەفتانە، كە دەرچوو، ئەوا (۳۲)

(۶۵) لە ژمارە ۳۲ى مانگی مایسى سالى ۱۹۸۵ى گۆڤارى کارواندا بەرێز دکتۆر جەبار قادر باسێكى دەرپەرەى ئەم پوژنامە یە بلاو كردووە. ئیمە پێشتر ئەم لیکۆلینەوێى خۆمان نووسیبوو. چەند سالیك لە نێوان گۆڤارى (بەیان و پوژنامەى هاوکاری) دا هاوچۆى كرد و دوايش هەر بلاو نەبوو هەتا بەرێزكەوت لە ژمارە ۱۱۷ى سالى ۱۹۸۶ دا بلاو بوو. لە نووسینەوێى ئەم نوسخە یە باسەكەدا سوودمان لەو نووسینەى دکتۆر جەبار وەرگرت.

(۶۶) ئەمىن زەكى بەگ (كورد و كوردستان) سالى ۱۹۳۱ ل ۳۱۴.

(۶۷) حاجى توفیق بەگ، بۆ یەكەمجار لە ژمارە (۳۱۲) ی ۲۵ى شوباتى سالى ۱۹۳۲ى پوژنامەى (ژيان) دا، لەگەل بلاو كردنەوێى شیعرى، (بەیانى بوو لەخەم هەستام) دا نازناوى پیرەمێردى بۆ خۆى دانا.

(۶۸) ئەحمەد جەمیل پاشا براى ئەكرەم و قەدرى جەمیل پاشا یە.

ژمارەى لى دەرچوو. بەلام نووسەرى ئەرمەنى (شاهبازیان) لە كتیبه كەیدا (مێژووى كورد و ئەرمەن) (۶۹) كە سالى ۱۹۱۱ لە ئەستەمبول چاپكراوە باسى بابەت و ناوهرۆكى شەش ژمارەى ئەم پوژنامە یە دەكات. دیارە كە شاهبازیان تەنها ئەو شەش ژمارەى لى بێنیو.

كاتى كە شۆرشى ۱۹۰۸ بەرپابوو وە سەرکەوتنى بە دەست هینا، كوردەكان، بەتایبەتى رۆشنبیرەكان دەورێكى گەورەیان بێنى، شەيخ عەبدولقادرى شەيخ عوبیدللا لە ئەنجومەنى نوێى شۆرشەكەدا كرا بەسەرۆكى ئەنجومەنى نوێنەران (رئیس مجلس النواب). كە ئەمە دیارە بۆ كوردێكى خاوەن دەسلەلات بە دەسكەوتێكى باش دەگەرێتەوێى بۆ مەبلەغەكەى كە تا ئەو كاتە سەرەستى و رزگارى بەخۆیەو نەدیوو، هەرەها كوردێكى دلسۆز و رۆشنبیری تر كە (ئیسماعیل حەقى بابان) بوو كرا بەوەزیری مەعارف. پەرودە و فێركردنى توركیا. ئنجا كە هەریەك لە خاوەنى ئەم دوو دەسلەلاتە گەورە و فراوانە دوو كوردی دلسۆز و دوو ئەندامى چالاكى (كۆمەلەى كورد) بن، دیارە دەبێ پەرەگرتن و بلاو بوونەوێى لقهكانى ئەو كۆمەلە یە پەرە بستی. وە دەرچوونی پوژنامە یەكیش لەلایەن ئەو كۆمەلەو شتیكى ئاسان و لەبار بیت.

جگە لە كتیبه (مێژووى كورد و ئەرمەن) و ئەو گۆڤارە فەرنەسییهى كە سالى ۱۹۱۱ (۷۰) باسى پوژنامەى (كورد) ی كردووە، گەلیك بەلگە و سەرچاوە لەبەردەستى ئیمەدان كە رۆشنا یییهكى زۆر دەخەنە سەر گەلى لایەنى ئەم پوژنامە یە.

پوژنەلاتناس (مینورسكى) ۱۸۷۷-۱۹۶۶، لە كتیبه كەیدا بەناوى كوردووە، لە پاش باسكردنى پوژنامەى «كوردستان-۱۸۹۸»، كە یەكەمین پوژنامەى كوردییه دەلەت: «پوژنامەى دووهم دواى شۆرشى توركى دامەزراوە. شەيخ عەبدولقادر دايمەزراندوو. بەلام زۆرى نەخایاندوو» (۷۱). لێرەدا مینورسكى چوار زانیارى بەسوودمان پێ دەبەخشێ.

۱- پوژنامەكەى بە دووهم پوژنامە داناو، دواى پوژنامەى كوردستان.

۲- نووسیویه، دواى شۆرشى توركى دامەزراوە كە دیارە شۆرشى مەشرووتەى سالى ۱۹۰۸ى توركە لاوكانە.

۳- باسى ئەوێى كردووە، كە شەيخ عەبدولقادر دايمەزراندوو. واتە پوژنامەكە لەلایەن ئەو كۆمەلە یەو دەرچوو كە شەيخ عەبدولقادر دايمەزراندوو و سەركردهی دەكرد.

۴- نووسیویه، زۆرى نەخایاندوو، دیارە ئەمەى لە خۆیەو نەتوو و پشتى بەسەرچاوە

(۶۹) د. جەبار قادر پوژنامەى كورد (كاروان) ژمارە ۳۲ سالى ۱۹۸۵.

(۷۰) هەمان سەرچاوە.

(۷۱) مینورسكى، كورد ل ۹۴ د. مەرف خەزەندەدار كردوویه بەعەرەبى. حەمە سەعید حەمە كەرىم كردوویه بەكوردى. سالى ۱۹۸۴.

بەستووه. ئەگەرچی ناویشی نەهیناوه.

هەروەها پۆژھەڵاتناس (م.س.لازەریف) لە کتێبەكەیدا مەسەلەى كورد لەلایە پەرە ١٤٥، هەتا ٤٠٤، باسی ئەو دەكات كە پۆژنامەى (كورد) و زانیاری دەربارەى، لە ئارشیفى كتێبخانەى «باسیل نىكیتىن» دا هەیه. هەروەها دكتور (م.س.لازەریف) دەلێت: «لەگەڵ سەرکەوتنى شۆرشى ١٩٠٨ (٧٢) بەهاریكى كورت لە ژيانى كورددا دەستى پێكرد. بۆیەكەمجار مێژووى كورد چەند كۆمەڵ و دەزگایەكى پروناكییری و سیاسى بەخۆیەوه بینی» (٧٣).

پایزى سالى ١٩٠٨ واتە یەكسەر دواى سەرکەوتنى شۆرشى ناوبراوە ئەمین عالى بەدرخان و شەریف پاشا و شیخ عەبدولقادرى شەمزینى و ژمارەیهك سەردارى ناسراوى تر كۆمەڵەى تەعالى و ترقى كوردستانیان دامەزراند و بەناویەوه (كورد تەعاون و تەرەقى غەزەتەسى) یان بلاو كردهوه» (٧٤).

هەروەها ئەگەر دڵسۆزىكى پۆشنبیری كورد پۆژى لە پۆژان پێى بكەوێتە ئەو ئارشیفەى (باسیل نىكیتىن) دیارە گەڵى زانیاری لە بیركراومان بۆ دەدۆزێتەوه سەبارەت بە پۆژنامەكە. ئێمە نووسیمان كە (توفیق بەگ) واتە پیرەمێردى نەمر ئەو كاتە خاوەن ئیمتیازى پۆژنامەى (كورد) بوو. لێرەدا پێویستمان بە بەلگەى زانستى و مێژووبى هەیه بۆ ئەمە و باسەكانى ئەم لێكۆڵینەوێتە.

وەك پەرفیق حیلەى دەلێت: «پیرەمێرد لە کلیەى حقوقى ئەستەمۆل دیپلۆمى وەرگرتووه. ئەندامى مەجلیسى عالى ئەستانە بو» (٧٥). ئنجا ئەم پروانامەیه پێگەى بۆ خۆش كردووه كە بتوانێت ئیمتیازى پۆژنامە وەرگرت. سالى ١٩٠٦ هەتا ١٩٠٧ ئیمتیازى گۆڤارى (رەسملی كتاب) (٧٦) وەردهگرت. دواى ئەوێش لە شۆرشى ١٩٠٨ كە خۆى یەكێك بوو لە ئەندامانى كۆمەڵەى كورد ئیمتیازى پۆژنامەى (كورد) وەرگرت. عەلانەددین سەجادی دەلێت: «پۆژنامەیهكى كوردیان دەرھیناوه ناوی (كورد) بوو. ئیمتیازى بەناوی ئەمەوه بوو» (٧٧) بۆ

(٧٢) شۆرشى ١٩٠٨ بەم ناوانە ناو دەبرێت: شۆرشى توركانى لاو، شۆرشى لاو توركەكان، شۆرشى مەشرووتە، شۆرشى ئیتحادیە توركەكان.

(٧٣) تێگەشتنى راستى د. كەمال مەزھەر. ل ٧٤ سالى ١٩٧٨

(٧٤) ھەمان سەرچاوە ل ٧٣

(٧٥) شیعر و ئەدەبیاتی كوردی پەرفیق حیلەى. باسی پیرەمێرد سالى ١٩٤١

(٧٦) پیرەمێردى نەمر محەمەد رەسول ھاوار ل ١٤ سالى ١٩٧٠.

(٧٧) مێژووى ئەدەبى كوردی عەلانەددین سجادى ل ٤٥٨ سالى ١٩٧١.

راستى مەسەلەى پیرەمێرد و ئیمتیازى پۆژنامەكە پشت بەچەند بەلگەیهك دەبەستێن كە توفیق بەگى ئەوى و پیرەمێردى لەمەر خۆمان بۆى نووسیوین پیرەمێرد دەنووسیت:

١- ئێستا خوا دەرووى لى کردووینەوه، گۆڤار و کلتیشە و چاپ کەوتۆتە ناومان. نۆیەرەى غەزەتەمان لە ئەستەمۆل غەزەتەى (كورد) بوو، كە ئیمتیازى ئیمتیازەكەى بەر من كەوت (٧٨).

٢- لە ئەستەمۆل غەزەتەى «كورد» م دەرئەهینا (٧٩).

٣- دواى ئەوێ كە لە ئەستەمۆل غەزەتەچى بووم، بیست سالیشه لە نیشتمانەكەى خۆم كە (عیراق) هە (صحیفم) (٨٠).

٤- لە پایتەختیدا (ئەستەمۆل) غەزەتەى كوردم دەردهكرد و لە غەزەتەى (محیط مصور) ی میسردا وتارم ئەنووسی (٨١).

٥- بوو دەنازم كە غەزەتەى «كورد» لە ئەستەمۆل من خاوەند و نووسەرى بووم» (٨٢).

لەدواى ئەم پینچ بەلگەیه گومانمان نەما كە پیرەمێرد (توفیق بەگ) خاوەن ئیمتیازى پۆژنامەى كورد بوو. جگە لەوه وەك خۆى زۆرجار نووسیویه، بەسێ ئیمزا نووسینى بلاو كردۆتەوه «س.ت، سلیمانیەلى توفیق، پیرە كورد». بۆ ئەندامیى خۆشى لە جەمعیەتەكەدا دەنووسیت «من ئەو (توفیق) دەم لە ئەوێ تەشكیلی جەمعیەتى كوردا لە ١٣٢٤ دا لە ئەستەمۆل هەتا ئێستا لە ھەموو جەمعیاتی كوردا سەلاحیەتدارم» (٨٣).

پینشتر لەم باسەدا نووسیمان ھەریەك لە پۆژھەڵاتناسان مینورسكى، باسیل نىكیتىن، م.س.لازەریف، شاھبازبانى ئەرمەنى و گۆڤاریكى فەرەنسى، لاى خۆیانەوه سەبارەت بەم پۆژنامەیه نووسیویان. ئێستا دێینە سەر ئەو بیرورایانەى لەلاى خۆمان هەتا ئێستا سەبارەت بە پۆژنامەى (كورد) نووسراون وە بارى سەرنجى خۆمانى بەرامبەر دەنووسین و ھەلەكانیان راست دەكەینەوه.

مامۆستا عەلانەددین سەجادی یەكەمین كەس بوو كە سالى ١٩٥٢ چەند رێستەیهكى لەبارەى

(٧٨) ژین ژمارە (٩٣٣) سالى ١٩٤٨

(٧٩) ژین ژمارە (٩٤٨) سالى ١٩٤٨

(٨٠) ژین ژمارە (٨٣١) سالى ١٩٤٦

(٨١) ژین ژمارە (٩٥٣) سالى ١٩٤٩

(٨٢) ژین ژمارە (٦٩٦) سالى ١٩٤٣

(٨٣) ژین ژمارە (١٦٧) سالى ١٩٢٩

پۆژنامەى «كورد» ەو نووسىيە. دەلەيت: «كورد پۆژنامەىەكى ەفتەبى ئەدەبى و كوردى و توركى بوە. كۆمەلى شەيخ عبدالقادرى شەيخ عبىدالەلە ۱۹۰۷دا لە ئەستەمۆل دەريان كەردووە» (۸۴). مامۆستە سەجەدى ديارە ئەو كاتە ەەر ئەوئەندە زانىيارى دەستكەوتووە، دەريارەى پۆژنامەكە، بەلام لەوكاتەدا ئەو كەم نەبووە. تەنھا سەرنجمان لەم بارەو ئەوئەكە لە ۹ى تشرىنى دوووەمى ۱۹۰۸دا دەرجووە، نەك ۱۹۰۷!

بەلام بەداخەو مەژوو نووسى نەمر (ئەمەن زەكى بەگ) لە كەتەبە پر نەخەكەيدا (مەژوو كورد و كوردستان- ۱۹۳۱) (۸۵) ەيچ زانىيارەبەكى دەريارەى پۆژنامەى كورد نەنووسىيە! كاتە باسى گۆقار و پۆژنامەكانى ئەوساى توركىا دەكات. ئەگەرچى باسى كۆمەلەى (كورد) ەيشى كەردووە و ئەو كاتەش خۆى لە ئەستەمۆل بوە! ەروەها شەيتەنى دەرجوونى يەكەم پۆژنامە (كوردستان) بەئەستەمۆل دادەنەيت لەكاتەيدا كە ديارە لە قاھيرە دەرجووە (۸۶). مامۆستە مەمەد رەسۆل ەاوار سالى ۱۹۷۰ لە كەتەبى (پەرمەيدى نەمر)دا كە دوو مەسچاوەيە لەم بارەيەو، دەنووسەيت «حاجى توفيق يەكەك بوو لە ئەنجامدانى ئەو كۆمەلە (كۆمەلەى كورد) پۆژنامەى (كورد) كە زمانى ەالى ئەو كۆمەلە بوو، حاجى توفيق بەردووبەتەى بەرپەو» (۸۷). نووسەر تەنھا ئەمەندەى وتووە، نەينووسىيە كەى دەرجووە و بابەتەكانى چى بوون! ديارە ئەوئەكە زانىيارى لەو بارەيەو دەستكەوتووە.

لە سالى ۱۹۷۰دا كەتەبى (مەژوو پۆژنامەگەرى كوردى) لەلەين (ەبدولجەبار مەمەد جەبارى) يەو دەرجو. نووسەر لەبارەى پۆژنامەى «كورد» ەو دەلەيت «پۆژنامەى كورد پۆژنامەىەكى وئەبى ەفتەنەيە بەزمانى كوردى و توركى لە ئەستەمۆل لە سالى ۱۹۰۷ لەلەين كۆمەلەى شەيخ عبدالقادرەو دەرنەچوو. خاوەن ئەستەمۆلەى پەرمەيدى شاعىر بو. ئەم پۆژنامەيە كەوتە سەر ەيئەش بەردنە سەر بنەمالەى بەدرخانەبەكان ئەوانەيش بەو جۆرە بەهۆى پۆژنامەى كوردستانەو وەلامى ەيئەشەكانى ئەمانيان ئەدايەو. لە ئەنجامى ئەم شەپە جوتە پۆژنامەكەيان داخست» (۸۸) ەروەك وتمان نووسەر كە ئەم بىرورپانەى لەلەپەرە (۱۴۷)ى كەتەبەكەيدا نووسىيە، كەوتەتە سە ەلەو و راستيان ئەكەينەو.

- ۱- دەرجوونى پۆژنامەكە وەك نووسيمان لە ۹ى تشرىنى دوووەمى ۱۹۰۸دا بوو نەك ۱۹۰۷.
- ۲- نووسەر ەيچ بەلگە و سەرچاوەيەكى بەدەستەو نەيە، كاتەك ئەو رايەى دەربەرپەو. كە

پۆژنامەى كورد ەيئەش بەرپەيتە سەر بەدرخانەبەكان ياخود ئەوانەيش بەهۆى پۆژنامەى (كوردستان) ەو وەلاميان دايتەو. جگە لەمانە توفيق بەگ (پەرمەيد) كە خاوەن ئەستەمۆل و بەرپەيدەرى پۆژنامەى (كورد) بوو ەمەيشە بەشانازىيەو باسى بەدرخانەبەكانى كەردووە و پەلەى ئەوانى لە جەنگەيەكى بەرزدا داناو، وەك دەنووسەيت «خوا ەيمەتەى بەدرخانەبەكان بەرقەرار كات، كە زەينەتەى لاپەرەى كوردەوارين و فيداكارى گەل و نەشتەمان» (۸۹). ەروەها بەشەك لە ئەندامانى كۆمەلەى كورد و دامەزەينەرانى لە بەدرخانەبەكان بوون. ەروەها كۆمەلەى (كورد) ەيش خۆى بە شەيتەن و ەهاو ەريەك نەكەردووە. چونكە «ئەوانەى ژمارەى (كورد تەعاون و ترقى غەزەتەسى)يان ديەو دەلەين ناوەرۆكى بۆ مەسەلەى نەتەوئەبى و زمان و ژبەى پروناكەبىرى و فۆلكلۆرى كوردى و ئەو جۆرە باسانە تەرخان كرابوو، لەناو كۆمەلەنى خەلەكدا باش دەنگى داووە» (۹۰).

بۆ راست كەرنەوئە ەلەى سەيەمى نووسەر دەلەين: «پۆژنامەى كورد بەهۆى زۆردارى و توركەبەيتەى دەسەلاتدارى ئەو كاتەى توركىاوە داخراو و ەموو كۆمەلە سەياسەبەكان قەدەغە كران و لەقەكانەيشان داخان.

سەرچاوەى چوارەم كە باسى ئەم پۆژنامەيەى كەردەى (رەبەرى پۆژنامەگەرى كوردى) جەمال خەزەندەدارە. لەوئەدا نووسراو كورد پۆژنامەيەكى ەفتەنە بوو، بەزمانى كوردى و توركى لەلەين ەابىرەنى شەيخ عبدالقادرى شەيخ عبىدالەلە شەمەزىيەو دەرجووە. لە شارى ئەستەمۆل سالى ۱۹۰۷» (۹۱). ەروەها بەرەبەيش نووسراو «مەلوماتانە عن الجريدة قليلة» (۹۲). سەبارەت بەشەيتەى پەرمەيد لە پۆژنامەكەدا دەلەيت «پەرمەيد لە سالى ۱۹۰۷دا پۆژنامەى كوردى دەرهينا لە شارى ئەستەمۆل» (۹۳). تەنھا سەرنجمان لەم بارەيەو ئەوئەكە باشتەر وابوو لە پەيتەسەكەردنى پۆژنامەكەدا لە پال ناوئەيتەنى (كۆمەلەى كورد)دا ناو پەرمەيد (توفيق بەگى) خاوەن ئەستەمۆل وتمان بنووسىيە. لە كاتەيدا كە خۆى لەلەپەرە (۱۳۹)دا لەمە دلتيا بوو. جگە لەوئە وتمان سالى ۱۹۰۸ دەرجووە نەك ۱۹۰۷.

سەرچاوەى پەنجەم كە دەريارەى ئەم پۆژنامەيە نووسراو كەتەبى (تەيگەيشەنى راستى) دكتور (كەمال مەزەرە). لەم كەتەبەدا بەشەيتەيەكى زانستيانە و پشت بەكۆمەلە زانىيارى نوو و بەبەلگەو دانراو باس لەم پۆژنامەيە كراو. دەتوانين ئەم كەتەبە بەباشترين سەرچاوە داينەين، كە ەتا سالى ۱۹۷۸ سەبارەت بەپۆژنامەى كورد نووسرايەت، لە پەيتەسەكەردنى پۆژنامەكەدا

(۸۹) ژين پەخشانى چا ورونى. سالى ۱۹۴۴

(۹۰) تەيگەيشەنى راستى د. كەمال مەزەرە ل ۷۴ سالى ۱۹۷۸

(۹۱) رەبەرى پۆژنامەگەرى كوردى جەمال خەزەندەدار ل ۱۸ سالى ۱۹۷۳

(۹۲) ەمان سەرچاوە سالى ۱۹۷۳

(۹۳) ەمان سەرچاوە ل ۱۳۹ سالى ۱۹۷۳

(۸۴) مەژوو ئەدەبى كوردى سەجەدى، ل ۶۱۰ سالى ۱۹۷۱

(۸۵) مەژوو كورد و كوردستان، ئەمەن زەكى بەگ ل ۳۱۵ سالى ۱۹۳۱

(۸۶) سەرچاوەى دوانزە

(۸۷) ەمان سەرچاوە لاپەرە ۱۴

(۸۸) مەژوو پۆژنامەگەرى كوردى، ەبدولجەبار مەمەد جەبارى، ل ۱۴۷ سالى ۱۹۷۰

ههروهك بېروراكاني ئىيمه بهدووهه پوژنامهى كوردى داناوه و ژماره (دو)ى داوهتې دهنوسيت: «كورد ئورگاني يهكهه كۆمهلهى سياسى كورد بووه كه دواى شوږشى سالى ۱۹۰۸ بنه مالهى شه مزينى و بهدرخانى دهرىان كرد، بهكوردى و توركى بلاو دهبووه» (۹۴). ههروهه دهرىارهى ئهه پوژنامهى دهليت: «مه بهست له پوژنامهى كورد، ههه ئهه (كورد تهعاون و ترقى غهزه تهسى) يهيه كه دواى شوږشى ۱۹۰۸ دهرچوو. ناوى له چهند راپوړتيكى ديپلوماسى و نهيتنى و ژمارهيه سه رچاوهى باوه رپيكرادا هاتوه» (۹۵). ته نيبا بارى سه رنجى ئيمه لهه بارهيه وه ئهويه خوژگه دكتور ئهه راپوړته ديپلوماسى و نهيتنيانهى روون بكردايه وه ههتا زياترمان له بارهى پوژنامه كه وه بزانيايه. ئيستى دواى ئهه ليكوليينه وه و پشكنين و به شوپندا چوونه دهتوانين سه بارهت به پوژنامهى كورد بليين:

- ۱- پوژنامهى كورد ياخود (كورد تهعاون و ترقى غهزه تهسى) پوژنامهيكى ثابيني و سياسى و كۆمهلايه تى بووه. لاپه ركهانى پرين له باسى ميژووى گهلى كورد و نه ده بياتى ئهه گهله.
- ۲- به زمانى توركى و كوردى له ههشت لاپه رده دا دهرچوو.
- ۳- ئورگاني كۆمهلهى كورد (كورد تعاون و ترقى جه معيه تى) بووه.
- ۴- ژماره يه كه مى له شارى نهسته موږ له ريكه وتى ۹ى تشرينى دووه مى سالى ۱۹۰۸ دا دهرچوو. ههتا مانگى حوزهرانى سالى ۱۹۰۹ به ردهوام بووه.
- ۵- خاوهنى ئيمتيازى توفيق بهگ (پيره ميترد) بووه. سه رنو سه رى (ئه حمده جه ميل پاشا) بووه.
- ۶- گهلى له ئهذيب و سياسى و رووناكبيرى ئهه سه رده مهى توركى به شدارى نووسينيان كردوه. وهك توفيق بهگ (پيره ميترد) ئه حمده جه ميل پاشا، ئيسماعيل حهقى بابان، ئه كرم جه ميل پاشا، قه درى جه ميل پاشا، سه عيد كوردى، عه بدولر حمان به درخان، ئيبراهيم حه يدهرى.
- ۷- پوژنامهى كورد به دووه مين پوژنامه دادنه ريت له ميژووى پوژنامه نووسى كورديدا، چونكه له دهرچوونى يه كهه پوژنامهى كوردى (كوردستان ۱۸۹۸) وه ههتا دهرچوونى پوژنامهى (كورد ۱۹۰۸) هيچ پوژنامه يهكى تر له هيچ شوپنيكى كوردستان و دهره وه دا دهرنه چوو.

چهند لايه نيكى شارواوه له ژيانى پوژنامه گهري پيره ميتردى نهه

بهشى يه كهه: پيره كوردى (۹۶) نهسته موږ

پيره ميترد پيش ئه وهى پروات بو نهسته موږ له نيشتمانى دوور بكه ويتته وه فه رمان بهر بووه، به تاييهت (باش كاتب) و چاوديرى زهوى و زارى (سنيه) بووه له شاره زوور و شارباژيرى و

(۹۴) تيگه يشتنى راستى، د. كه مال مه زهه ر، ل ۲۱۷ سالى ۱۹۷۸

(۹۵) هه مان سه رچاوه و لاپه ر.

(۹۶) پيره كورد، حاجى توفيق بهگى مه حمود ئاغاي هه مزاغاي مه سرف، زياتر له پوژنامهى (ژين)ى نهسته موږدا به ناوى «پيره كورد» وه به ره مى بلاو كودته وه.

ماوهت. ئهه كاتانه له هه رتهى لاويدا بووه و هاوينان چوته گورگه دهه (۹۷) له وي زهوى و زارى كشتوكال و باخيان هه بووه.

هه ر له سه رته تاي ته مه ن و بېر كرده وي دا پيش رو يشتنى بو توركىا و دوور كه وتته وهى بو ماوهى بيست و پينج سال (۹۸) له ولاتى خو، ئاره زوى له كو كرده وهى شيعر بووه و ئاوازي پرنالتهى (نالى) تيكه له به سوژى (مه وله وى و بيتسارانى) بووه. به تاييهت كاتى له هه له بجه بووه و به سه رانه رى دهشتى شاره زووردا به ويه رى ئاره زوو و ئاواتيه وه گهشتى كردوه، هه ر لهو كاته دا كه شكولتيكى نايابى بو خو پيكه وه ناوه و هه رچى شيعر يكي بهر گوى كه وتي ياخود دهستى كه وتي لهو كه شكولدا نووسيه تيه وه. كاتيكيش له سالى ۱۸۹۸ دا (۹۹) ولاتى به جى هيشتوه و رووى كردوته نهسته موږ لهو كه شكول پر بايه خه لى سليتمانى له مالى خو بان له ژير زهويدا به جى هيشتوه. دهفته ريك بيست و پينج سال له ژير گلدا شار درايتته وه، دياره سه ر نه جامى چى لى ديت! با بو راستى ئه مه گوى له پيره ميترد بگرين بزاني چى دهليت: «نازام چه دهرديك بوو به مننه وه نووسابوو، هه ر له مندالييه وه من دلّم دا بووه شيعر و گوراني، دهنگى خو شيشم له بهر شيعرى خوش، ئه ويست، تا (مه وله وى) م نه ناسيبوو (نالى) له لام پيغه مبه رى شيعرى كوردى بو (۱۰۰). پيش ئه وهى بجه نهسته موږ كه شكولتيكى نووسيبوه وه به كاغه زى زهرد و شين و سور و مور، هه رچى شاعيرى كه بيسستبووم چهند غه زه ليكى نايابى ئه وم نووسيبوه وه، خه لك و خوا ئه يان بهر له به رى بنووسنه وه، تا قه تيان نه ده بوو، هه ر لاپه ريه كى شيعرى خو شى تيا بوايه ئه يان پچرى و دهرىان ئه يتنا. تا دوايى شوپندم خوارد به كه سى نه دهه، به وهش وازيان لى نه يتنام ناچار له ژوورى ئهه خواره چاله گه نيكى سالى گرانيهان بوو خستمه چاله كه وه. به سه ر يا رويم بو نهسته موږ. خوا ئه يزاني لهو چاله دا وهك قاميشه نه يه كه كى كه مه ولاناي رو مى مه سنه وى له سه ر داناوه چهند بو خو شى شهر حى جودايى داوه تا نه ماوه. جا به هوئى ئه وه وه كه شاعير كه نام له ويدا كو كرده بووه گه لى ئه شعار و ئاسارى ئهه ناودارانه م له بېر ما بووه له سينه مدا نه قشيان به سستبوو، له نهسته موږ له غه زه تهى (ژين) دا (۱۰۱)، براى (ژيان)ى ئيستى به زنجيره هه نديكيم دهنوسين و

(۹۷) «گورگه دهه» ديه كى ناوچهى شارباژير له نزيك سليتمانى.

(۹۸) بروانه شيعرى ئهه رووم كرده توئى دايكى موشفق.

(۹۹) ژين - سالى ۱۹۴۴.

(۱۰۰) مه بهست لهه واتايه ئه وه نيهه كه دواى چوونه ناوى جيهانى روحيه مه وله وييه وه نر خى نالى له لا كهه بوويته وه.

(۱۰۱) مه بهست له گوڤارى (ژين)ى نهسته موږ، كه يه كهه ژماره لى ۷ى تشرينى دووه مى (۱۳۳)ى رو مى سالى ۱۹۰۸ى زانيندا به زمانى كوردى و توركى دهرچوو. بيست و پينج ژماره لى دهرچوو. به پتوه به رى بهر پرسيارى (ئشه رف حه مزه) و دواى ئهه (مه مدوح سه ليم) بووه.

پهنجيشم له گهڼه ځان ديسان به شيعر وهرم نه گيږانه سهر توركي» (۱۰۲). ښجا مرؤڅيک بهو خوليايه وه روو بکاته نهسته مولی ټو سهردهمه که جيگای به يک گهيشتنی روښنيری و زانستیی روژهلانی دوکه ټوو و روژناوای پيشکه و ټوو بوو. نهسته مولی ټو سهردهمه که هرهچی منه وهرانی ټم ولاته هه بوون دهستکردی بير و روښنيری ټو بوون. که سيکی وهک توفیقي مهحمود ناغا به نيمچه خوینده واریيه وه رووی تی کرد و ټو ريگا سهخته ی گرت بهر، وهک دهنوسیت: «به نیو خوینده واری له سلیمانی دهرچووم و خویندنیکی به رزم هینایه وه» (۱۰۳). یاخود دهنوسیت: «نیمه زورترمان له وپوه پی گه یشتوین» (۱۰۴). با لیره دا بهه ستین، بزاین بهرنامه ی نووسینه که مان سه بارهت بهم مرؤڅه چوڼ دهروات:

۱- ټوه مان دیاری کرد که پيش چوونی بو نهسته مولی که لکه له ی شيعر و کوکړدنه وهی ناو که شکولی هه بووه.

۲- ټو کاتانه چووبیته ههر جيگایه که هه ولی داوه به دواي شوپنه واری دیرینه دا بگه ریت، خو ی راستی ټم هه مان بو روون دهکاته وه: «له په نجا سال به ولاتره، له هه لجه بهوم، خووم دابوه ټمه ی بزانه ټو شاره کوڼانه و ټو هه لجه سته خرافاته که ی بوون؟ له کوپوه هاتون وهک ټمه ی (کوی ټاته شگا) که زورتر مه وله وی له شيعره کانی خو یا ناوی بر دوه» (۱۰۵). ههر له و ته مه نه دا به عه شقی خویندنی بهرز و خزمهت کردن و بیینی جیهانی نوی له کوردستانه وه ټه چپته نهسته مولی. کاروانیک له سلیمانییه وه له سهر بانگه یشتی سولتان عه بدولحه مهید به سه ره رشتی شپخ سه عیدی هه فید ریک دهکوه ویت و پیره مهیردیشی تیا دا ده بیت. (له کوتایی ټم نووسینه دا، به تاییهت باسی ټو کاروانه دهکین) بو سالی دواي پیره مهیرد له نهسته موله وه ده چپته هه ج و ده بیت به حاجی توفیق، له کاتی گه رانه وه دا باسی هه ریه که له هاوړپییانی هه جی خو ی دهکات که (وه فایی) شاعیر و سهید ټه حمه دی خانه قا بووه، بهم جوړه: «وه فایی، که له پيشدا مه فتوونی شيعره جوانه کانی بووم. وا ریکه وت له مالی خوايشا هاونا له و ټه فعانی بووم، له پاش هه ج له رتي حجازدا مرد و سهید ټه حمه دی خانه قا له سهری به ند بوو تا ناشتنی ره فیقی گریانی بووم» (۱۰۶).

له شامه وه به ره وژوور ده چپته وه جیهانی نوی، ټو سه فهره بیست و پینج سال ده خایه نیټ، بو

سه مانندی راستی ټم ژماره یه له گه رانه وهیدا له تورکیا وه بو عیراق له شه مه نه ده فهدا ټم شيعره دهنوسیت، وه له سهره تاي شيعره که دا دهنوسیت: «ټم شيعره له گه رانه وه دا له (تره نی) (۱۰۷) رتي نهسته مولدا بیژراوه» (۱۰۸).

«ټوا رووم کرده ټو ټی دایکی موشفق بیست و پینج ساله
له غوربه تدا بهیادی ټو ټییم خوا شاهیدی حاله» (۱۰۹)

له نهسته مول به هو ی وریایی و زیره کی خو یه وه و یارمه تی دانی (عزت پاشای کاتب) (۱۱۰) ټو نامه فارسییه ی که له وه لامي نامه یه کی بو سولتان عه بدولحه مهید نووسیو ده بیت ته نه دمی مه جلیسی عالی و کاری دیوانی سولتان عه بدولحه مهید به رپوه ده بات، نازناوی (بهگ) ی ده دهنی و ده بیت ته حاجی توفیق بهگ.

ټه گه رجی ټم مرؤڅه دوور ولاته ی له ولاتیکی دوکه و ټوه وه به بی پروانامه ی بهرز و خویندنی موناسب رووی کردبوه نهسته مولی جی شارستانی و خویندنی بهرز، به لام زانرا لیها توه و راده ی هو شیری باشه له کوتلیجی یاسا (قانون) وه رگیرا. بووه کوتابی و چوار سال له وی خویندی و به پله یه کی بهرز پروانامه ی (یاسا) ی وه رگرت و بووه پاریزهر (محامی) و دهستی به کار کرد، به لام له هاوشان و هاوکاره کانی نه ده چو، خو ی دایه نووسین و، کاری روژنامه گه ری، ټو دوو خو شه ویسته ی له ناخیدا به حه سره ته وه بو ده ژیا.

کو مه لای هاوړپی روژنامه نووس و ټه دیب و شاعیر و میژوونوسی بو پهیدا بوو، وهک خو ی زورچار نووسیو ته ی به گشتی ناویانم کوکړدوه و بریتی بوون له م زاتانه «ټم مین فهیزی، توفیق وهی، ټم مین زه کی بهگ، مسته فا پاشای یامولکی، ټه شرف هه مزه، سالح زه کی بهگ، مه عروف جیاووک، عه بدوللا جه ودهت، شه ریف سه هل پاشا، کامه ران به درخان، جه لادهت به درخان، شپخ مسته فای نه قیب، شپخ مهحمود جه لاله ددین کوپی ټه حمه د پاشای دوا میری بابان، شپخ مهحمه دی موفتی، دکتور فوئاد، دکتور که مال، یوسف ضیا، ئیبراهیم ټه فهن دی، زه کی مغازم، ټه حمه د راسم، رها توفیق، خه لیل بهگ، عه بدولحه ق حامد، مه لا سه عیدی به دیع ټه لزه مان، ټه کره م بهگی ره جائی زاده، ټه کره م جه میل پاشا، ټه حمه د جه میل پاشا، قه دری جه میل پاشا، سه عید کوړدی، عه بدولر هه مان به درخان، ئیبراهیم حه پده ری، مه مدوح وهی وه گه لیکی تر

(۱۰۷) تره نی- له تره نی ئینگلیزه وه هاتوه (train) شه مه نه ده فهدر.

(۱۰۸) ژبان ژماره (۳۶) سالی ۱۹۲۶

(۱۰۹) هه مان سهرچاوه.

(۱۱۰) پیره مهیردی نه م. هاوار. ل ۱۴

(۱۰۲) ژبان ژماره (۵۴۷) ک ۲ ۱۹۳۸

(۱۰۳) پیره مهیردی نه م - ټاماده کړنی مهحمه د ره سول هاوار. ل ۲۰.

(۱۰۴) ژبان (۸۹۳) سالی ۱۹۴۷

(۱۰۵) ژبان (۶۸۹) سالی ۱۹۴۳

(۱۰۶) ژبان (۱۰۰۶) سالی ۱۹۵۰

له ئەدیب و شاعیر و رۆژنامەنوس و مێژوونووس» (۱۱۱).

لێره دا پێویستە لەسەر ئەوە بوەستین و روونی بکەینەوه و بزانی لە ماوهی ئەو بیست و پێنج سالە دا حاجی توفیق بەگی یاساناس و رۆژنامەنوس و ئەدیب و شاعیر چی کردووە؟!، ئەو خزمەتانی کردوونی چۆن کاری کردۆتە سەر مێژووی رۆژنامەگەری کوردی، پیرە کوردی ئەستەمۆڵ دەلێت:

۱- دەمێکیشە غەزەتەچیم، هەتا لە ئەستەمۆلیش غەزەتەچی بووم (۱۱۲).

۲- لە ئەستەمۆڵ لە غەزەتە ژیندا شیعری شاعیرە نەخۆتێندەوارەکانم نووسیبوو (أمی شاعرلیمز) (۱۱۳).

۳- لە رۆژنامە (شمس) دا، کە لە ئەستەمۆڵ، سەید حسین ئێرانی بەفارسی دەری دەکرد شیوەنیکم نووسیوو (۱۱۴).

۴- لە غەزەتە ژین کە لە ئەستەمۆڵ دەردەچوو دوانزە سال لەمەوپێش لەبەردە نووسراوەکی ماوەت دوابووم (۱۱۵).

۵- لە ئەستەمۆڵ غەزەتە (کورد) م دەردەهێنا، لە غەزەتە هەرە گەورە (تان) ی فەرەنسە دا شیعری کوردیم ئەنووسی (۱۱۶)، هەرەها «ئێستا خوا دەرووی لی کردووبنەوه، گۆڤار و وێنە و کلێشە و چاپ کەوتۆتە ناومان نۆبەرە غەزەتەمان لە ئەستەمۆڵ غەزەتە (کورد) بوو، کە ئیتمیازی ئیتمیازەکی بەر من کوت (۱۱۷).

۶- لە ئەستەمۆڵ لە زەمانی عوسمانلیدا لە غەزەتە (اقدام) دا بۆ ئاوەدانی (شارەزور) بەهۆی ئیسکانی عەشائەرە مەقالەیکم نووسیوو زۆری تەئسیر کرد (۱۱۸).

۷- شیوەنیکم نووسیوو ناردم بۆ رۆژنامە (فەرەهنگ) کە لە تاران دەردەچوو سەرواساخممان لەگەڵ یەکدا هەبوو (۱۱۹).

(۱۱۱) لە رۆژنامەکانی (ژیان) ی ۱۹۳۲ هەتا (ژیان) دکانی سالی ۱۹۵۰ ئەم ناوانی نووسیوه.

(۱۱۲) ژيان (۵۱۳) سالی ۱۹۳۷

(۱۱۳) ژيان (۷۷۵) سالی ۱۹۴۵

(۱۱۴) ژيان (۷۶۸) سالی ۱۹۴۴

(۱۱۵) ژيان (۴۳۰) سالی ۱۹۳۵

(۱۱۶) ژيان (۹۴۸) سالی ۱۹۴۸

(۱۱۷) پەخشانی گەلاوێژ پێنج سالانە «گەلاوێژ» ک (۱۹۴۶)

(۱۱۸) ژيان (۵۳۵) سالی ۱۹۳۷

(۱۱۹) ژيان (۷۶۸) سالی ۱۹۴۴

۸- لە پایتەختدا غەزەتە کوردیم دەردەکرد، لە غەزەتە (محیط مصوری) میسردا و لە رۆژنامە هەرە گەورە پاریس، (تان) و لە (شەفەق سورخ) و (فەرەهنگ) ی ئێراندا بانگی کوردیم ئەدا (۱۲۰).

۹- شاعیری مەشهوری فەرەنسە (لامارتین) مەدحییکی حەزەرتی محمد (د.خ) ی کردبوو (ئیسراهم ئەفەندی)، بەشیوەیکەکی وەک خۆی بەلیغ نەزمی کردبوو، من لە ئەستەمۆڵ لە غەزەتە خۆمدا نەشرم کرد (۱۲۱).

لەم نۆخالە سەرەویدا دەگەینە ئەم ئەنجامانە.

۱- حاجی توفیق بەگی پارێزەر (محامی) لە ئەستەمۆڵدا خاوەنی ئیتمیازی رۆژنامە کورد بوو. ئەم رۆژنامەیه بەزمانی کوردی و تورکی دەرچوو. راگەیهنەری دەنگی سیاسی (کۆمەڵە کورد) بوو، هەفتە ی جارێک دەرچوو.

۲- لە گۆڤاری (ژین) ی ئەستەمۆڵدا کە خاوەن ئیتمیاز و سەرنووسەری ئەشەرف هەمزە و مەمدوح سەلیم بوو بەشدارییەکی بەردەوامی کردووە و گۆشەیکە هەبوو بەناوی شاعیرە نەخۆتێندەوارەکانمان. ئەو گۆڤارە سالی ۱۹۱۸ و ۱۹۱۹ ی زاییینی بەرامبەر ۱۳۳۴-۱۳۳۵ ی رۆمی لە ئەستەمۆڵ بیست و پێنج ژمارە ی لی دەرچوو.

۳- لە رۆژنامە سەید حوسینی ئێرانیدا کە ناوی (شمس) بوو، بەفارسی شیعەر و نووسینی کوردی بلاو کردۆتەوه.

۴- بەشیعەر و نووسین و وەرگێڕان، لەم گۆڤار و رۆژنامانەدا بەشدار کردوو، بەسێ زمان، کوردی، تورکی، فارسی. اقدام، محیط مصوری میسر، تان-ی فەرەنسە، شەفەق سورخ و فەرەهنگی ئێرانی. وە لەو رۆژنامە و، گۆڤارانەدا بەچوار ئیمزا بابەتی بلاو کردۆتەوه.

۱- سلیمانیەلی توفیق. ۲- س. ت. ۳- پیرە کورد- توفیق. ۴- مەحمود نەژاد توفیق.

لەمەوه دەتوانین بڵێین ئەگەر کەسیک مەبەستیکی گەوره و خوشەویستی خاک و میللهتی خۆی لە هەست و بیردا نەچەسپیی وە بۆی نەژیایی هەرگیز ناتوانی ئا بەو رەنگە بیستە پێشەوه و هەموو خوشییهکی ژيانی خۆی بێتە پێناوی رۆژنامە و نووسین و وەرگێڕانەوه وە لە جیگایهکی گرنگی وەکو ئەستەمۆڵدا دەنگی نەتەوه دواکەوتووێکە خۆی بەجیهان بگهیهنێ و ئەوه بسەلمیئت کە کوردیش وەک گەلانی جیهان خاوەن ئەدەب و رۆشنییری و کەلهپووری نەتەوایهتییه. وە هەر ئەم سەرچلێ و گیانە نەتەوهیییه بوو کە لە سالی ۱۹۲۴ دا

(۱۲۰) ژيان (۹۵۳) شویاتی ۱۹۴۹

(۱۲۱) ژيان (۷۲۳) ۱۹۴۳

بووه هۆی ئەو هی (حیزی اتحاد و ترقی) دەسه‌لاتداری تورکیا لەسەر بەرپاڤوونی شۆرشێ کورد و بەشداری کردنی (حاجی تۆفیق بەگ) لە کۆمەڵەی کورددا فەرمانی گرتن و لەسێدارەدانێ دەربکات و ئەویش بەپەله و خێرا بگاتەوه عێراق.

پەنگە لای زۆر کەس ئەم پراستییه جێگهی خۆی نەکاتەوه کە ئایا حاجی تۆفیق بەشداری کاری سیاسی کردبێ لە کوردستانی تورکیادا. بۆ سەلماندنی ئەم پراستییه خۆی دەنوسیت: «لەسەر و کۆمیتەیی ئەرزەرومی کورداندا لەگەڵ خالید بەگ و یوسف ضیاء و دکتۆر فوئاد و کەمال - دا لە خزمەت مەلا سەعید بەدیع ئەلەزماندا پەنجم ئەدا و ئیدارەیی عورفییهی ئەستەموڵ بەئێعدام مەحکومی کردم» (١٢٢). واتە حاجی تۆفیق لە بەرامبەر پۆتمی ئەتاتۆرک و حیزی (اتحاد و ترقی) یەوه داواکراوه بۆ دادگا و پاشان (غیاب) یەن حوکم دراوه.

لەلایەکی تریشەوه ئەگەر تەماشای ئەو ژمارانەیی گۆقاری (ژین) ی ئەستەموڵ بکەین، بۆمان دەردەکەوێت کە «پیرەمێرد - پیرەکورد» لە زۆریەیی ژمارەکانیدا بابەتی خەمڵیوی قەڵەمه پیرۆز و نەمرەکەیی خۆی بلۆککردۆتەوه و هەر هەموو ئەو شیعر و نووسین و وەرگێڕاوانەش لە خزمەتی نەتەوهکەیی و ئەدەبیات و پۆشەنبیرییهکەیدا بووه. لێرەدا و هەم بەباش زانی کە ئەم باسە لەبەشیکی سەرەخۆی پێشەکی ئەم کتێبەدا بلۆککەمەوه. بەلام چەند شتییک هەن کە پێویستە لەم نووسینەدا فەرمانۆشیان نەکەین.

لە پۆژنامەیی (العراق) ی پۆژی ٢٢/٨/١٩٨٤دا (١٢٣)، کاک مەحموود زامداری نووسەر و ئەدیپ، بەکورتی باسی بلۆکبوونەوهی قەسیدەیهکی نالی دەکات و بایەخی ئەو وتارەیی پیرەمێرد دەردەخات کە لە ژمارە (١٢) ی گۆقاری (ژین) ی ئەستەموڵی سالی ١٩١٩دا بلۆکراوەتەوه. ئەگەرچی نووسەر (ژین) ی بەپۆژنامە زانیوه، بەلام لەو کاتەدا (ژمارەکانی) ئەو گۆقارە نەهاتبوه لای ئێمە و زانیاری دەربارەیان زۆر کەم بوو، وە گەلیکی هەڵە و ناتەواو بوو. هەتا ئەدیپی دڵسۆزی کوردی کوردستانی تورکیا (محەممەد ئەمین بۆز ئەرسەلان) لە سوید تەواوی ژمارەکانی گۆقاری (ژین) ی کۆکردەوه و هەمووی وەرگێڕا بۆ نووسینی لاتینی و پێشەکییهکی زۆر سوودەخشی بۆ نووسیوه. وە ئەو کارە مەزنەیی ئەو کوردە دڵسۆزە گەشتە لای ئێمە و بۆ یەکەم جار ئێمە چوینە جیهانی ئەو سالانەیی کە بەو شتێهیه ئەو گۆقارەیی لە ئەستەموڵ تیا دا درجووه واتە سالەکانی ١٩١٨-١٩١٩ ی زاینی. کاک مەحموود زامدار لە باسکردنی ئەو نووسینەیی پیرەمێرددا دوو پرسیار دینیتە گۆڕی کە بریتین لە:

(١٢٢) ژین (٩٥٣) شوباتی ١٩٤٩

(١٢٣) پۆژنامەیی العراق ٢٢/٨/١٩٨٤ مەحموود زامدار

١- ئایا ئەو شیعرە کامەیه کە پیرەمێرد دەلی شیعیریکی (نالی) مان لە پۆژنامەیی (تان) ی فەرەنسیدا بلۆککەوه؟!

٢- ئایا شیعرەکە کێ وەرگێڕاوەتە سەر زمانی فەرەنسی؟!
لەو لամدا دەلێن:

١- ئەو قەسیدەیه بریتی بووه لە قەسیدە بەناوبانگەکی (نالی) کە بەم بەیتە دەست پێ دەکات:
لە دوگمەیی سینە دوینی نوێژی شێوان
بەیانێ دا سفیدەیی باغی شێوان (١٢٤)

بەلگەشمان بۆ پراستی ئەمە پیرەمێرد خۆیەتی، دەلێت: «یەک دوو شیعیری (نالی) بۆ سەنەت دەنوسین، بزانی کێ توانیویه ئەو شتێهیه بنوسی؟!». غەزەلیکی هەیه کە پیرەمێرد لە سالی ١٣١٩دا لە ئەستەموڵەوه بەفرانسزی ناردوویه بۆ غەزەتەیی (تان) ی پایتەختی فرانسه (پاریس) کە دەلی:

لە دوگمەیی سینە دوینی نوێژی شێوان (١٢٥)

٢- ئەو کەسە کە نەک هەر ئەو شیعرەیی نالی بەلگە شیعیریکی (لامارتین) وە گەلی نووسینی تریشی لە کوردیهوه کردووه بەفەرەنسی لە فەرەنسێشەوه بۆ کوردی (داود) ی کوری زانی گەوره (ئێبراهیم ئەفەندی حەیدەری) بووه. لەم بارەیهوه با گوێ لە پیرەمێرد بگرین: «لەپاش برناردشو، شاعیریکی فەرانسە لامارتین قەسیدەیهکی محەممەدی بەفەرەنسی و تێبوو، مەرحوومی جەننەت مەکان ئێبراهیم ئەفەندی حەیدەری (شیخ الاسلام) لەسەر ئەو تەرجەمەیهی (داودی کوری) بۆی کردبوو، ئەو بەتورکی نەزم و تەرتیبی کرد منیش لە غەزەتەیی ئەستەموڵی خۆمدا کە ناوی (کورد) بوو نەشرم کرد» (١٢٦)، «ئێبراهیم ئەفەندی لە عیراقشیدا بەکەمال و حورمەت و ئارەزووی خۆی راییوارد» (١٢٧). لە دواي ئەم سەلماندنەیی پیرەمێرد دەتوانین بلێین کە وەرگێڕ (داود) بووه و ئێبراهیم ئەفەندی باوکیشی کە ئەدیپ بووه بەشیعر و پەخشان بەرهەمه وەرگێڕاوەکانی رێکخستووه. پیرەمێردیش کە هەستی کردووه ئەدەب نیشانەیی زیندوویی نەتەوهکەیی و هەنگاوی پێشکەوتنیهتی و ناساندنی بەگەلانی تر ناساندنی نەتەوه دواکەوتوو کە یەتی بۆیکە لە بلۆککردنەوهی ناو و بەرهەمی ئەدەبی ئەو شاعیرانە درێغی نەکردووه. جگە لەمانەش بەپیتی بەلگەیی نووسینی خۆی پیرە کوردی

(١٢٤) دیوانی نالی، مەلا عەبدولکەریمی مەدریس

(١٢٥) ژین (٨٦٠) شوباتی ١٩٤٧

(١٢٦) ژین (٩٨١) سالی ١٩٤٩

(١٢٧) هەمان سەرچاوه.

ئەستەمۆل ئەم کارە گرنگانەشی راپەراندوو:

۱- ھەولدان بۆ دانانی دەستوورێک بۆ زمانی کوردی، خۆی دەنوسیت «لە سالی ۱۳۲۹ی ڕۆمیدا کە لە ئەستەمۆل غەزەتە ی کوردی دەرئەچوو، من لە (چۆلە مێرگ) دە مەقالە یەکم بۆ ناردبوون تەکلیم لە جەمعیەتی کورد کردبوو کە لە ھەر دیاریکی کوردستانەو زبانیکی بانگ بکەن پایتەخت و زبانیکی بۆ عەمومی کورد ھەلبێژێرن و بیکەن بەفەرھەنگ، و دەستوور، ھەتا (مصارفاتی) لە چاپدانیشم گرتبوو ئەستۆی خۆم. کەس گۆی نەدایە، ئیستا ھەر کەس بە ھەوەسی خۆی شیوەیەک دینیتە کارەو، وایان شیواندوو بەم بەستەزبانی و بۆ ژیا نییەو، چە لافێک لێ بدەین؟! بۆچ کوردستان تەنھا ئەم (ھۆمەرە کوێر) (۱۲۸) دەیە؟! بۆچ کوردستانی گەورە لە زانمان نەگا؟!» (۱۲۹).

۲- ھەولدان بۆ چەسپاندنی زمانی ئەدەبی یەکگرتووی کورد. وەک دەنوسیت «زبانی کوردی بەرھەنگی شیواوێ من کوردم، کەچی لە ڕۆخی (وان) و ھەکاری تەرجەمانم بۆ کوردیی ئەوێ ڕادەگرت؟! لەم بن دەستەو، ھەورامی لە زبانی جاف ناگا، ئەو ھەموو موحیتی کوردستانە کە من باوەرم وایە تا زبانیان یەک نەکەوێ یەک ناکەون، ئەمەندە ھونەرماندی زبازان و قەواید شوناسی تیا ھەلکەوت ئەھمیەتییان بەزمان نەدا» (۱۳۰).

۳- ھەولدان لەگەڵ (ئەمین فەیزی) دا بۆ دانانی کتیییک کە شیعری شاعیرە ناسراوەکانی کوردی تیدا کویتەو. ئەو ھەبوو لەگەڵ ئەمین فەیزی بەگدا دەست دەکەن بەئامادەکردنی کتییی (ئەنجومەنی ئەدیبانی کورد)، بەلام لە کاتی کارکردندا سەبارەت بەزەوقی ئەدەبی و ھەلبێژاردنی شیعری شاعیران ناکۆکی دەکەوێتە نێوانیان. بیروپایان ڕیک ناکەوێ و لەیەکتر جوێ دەبنەو، بەلام ئەمین فەیزی لە ئەستەمۆل کتیبەکە چاپ دەکات، لەم بارەییو پیرەمێرد دەلیت: «لە ئەستەمۆل لەگەڵ ئەمین فەیزی مەرھومدا قەرار وابوو لە ئەنجومەنی ئەدیباندا ئیشتیراکی بکەم، لەسەر ئەم ئیختلافی زەوق و ھەلبێژاردنی پایە ی شاعیرانە لێک جوێ بووینەو» (۱۳۱).

۴- دوتانین بلیین پیرەمێرد سەرچاوەیەک بوو کە ئەدیب و ڕۆشنبیرانی کوردی ئەو سەرەدەمی تورکیا ڕوویان تی کردوو ئەمیش بەدەوری خۆی کوێ کردوونەتەو و تەنانەت مەسەلە ی سیاسەت و کوردایەتی ھێناو تە کاری ڕۆژنامەگەرەو و بەیەکتری ئاویتە کردوون. ھەولێ

داو دەستووری زمانی کوردی پیک بیت و رینوسیتی راست ڕەچاو بکری. لە وتارەکانیدا، ھەولێ داو لە تورکیا باسی کوردستان بکات و ناتەواوی و گیروگرتەکانی ئاشکرا بکات.

۵- لە ڕووی مێژووییەو خەمتی زۆرە و ئەگەر نووسینە مێژووییەکانی کوێریتەو کتیی دروست دەکات لەسەر مێژووی کورد. لە ڕووی چاکی و مۆثاقەو کاری لە منالەکانی کردوو لە تورکیا واتە ھەردوو کوێرەکی (نەژاد)یان دەبیتە شاعیر و پەخشانیوس، (وداد) دەبیتە پسپۆر لە زمانی سانسکریتیدا لە ھندستان. ئەمە دوو نمونە ی نووسینی خۆیەتی لەم بارەییو:

«عەبدوللا جەودەت کە لە پاش مەشرووتیەت لە ئەوروپاوە ھاتەو لە ئەستەمۆل بوو، زۆتر لە ھەموو کەس من لە خەمتیا ئەبووم، خۆم و نەژادی کوێر بە (نظم و نثر) لە مەجەلەکەیدا خەمتان ھەیی» (۱۳۲).

سەبارەت بەودادیش دەنوسیت «جەمعیەتیکی ئەنسکلۆپیدی لە تورکیە ریکخراوو لە دانشمەندانی گشت میللەتیک پیکھاتبوو، پروفیسۆریکی ئەلمانیان ھەلبێژاردبوو سەرۆک بیت، (وداد) ی کوێر منیش بەشدار بوو» (۱۳۳).

۶- لەگەڵ شاعیرانی ولاتاندا ھەولێ داو پەییەندی بکات و باسی ئەدەب و ڕۆشنبیری کوردیان بۆ بکات. بۆ نمونە ھاوڕیتی نزیکە عەبدولھەق حامدی راپەری شیعری نوێی تورک بوو. وە عەبدولھەق حامد ھیندە نووسینی پیرەمێردی لاپەسەند بوو کە پەخشانیکی پیرەمێرد بەشیەر دەکات بەتورکی و بلای دەکاتەو. پیرە کورد دەلیت:

«لە غەزەتە ی کوێدا بەندیکی پەخشانم بەرچاو کەوت کە لەوختی کوێدا لای عەبدولھەق حامد (۱۴) ی شاعیری مەزنی تورک دەمۆدەست بەتورکی نەزم کرابوو، بەتەرزیک کە گواپە لە کەس وەرەگیراوە و نەبیسستراوە. عەبدولھەقیش زۆری پەسەند کردوو ئنجا دوا ی چەند سالییک لێرە کراوە بەکوردی، سا ھەرچۆن بی ئەو بەندی پەخشانە (شیعری منشور) ە کوێ ڕۆحمی تازە کردوو و تەنھا بۆ یاد ی کوێ خۆم تازەم کردوو» (۱۳۵).

۷- نووسینەکانی پیرەمێرد بەگشتی و مێژووییەکانی بەتایبەتی بوو بەسەرچاوەیەکی گرنگ لەبەر دەستی ئەو ڕۆژھەلاتناسانە ی ویستوویانە لەسەر کورد بنووسن. خو ئەگەر ڕۆژگار

(۱۳۲) ژین (۶۷۹) سالی ۱۹۴۲

(۱۳۳) ژین (۹۳۹) سالی ۱۹۴۸

(۱۳۴) عبدالحق حامد لە شاعیرانی نوێی ماوێ وریا یونەویە لە تورکیا.

(۱۳۵) ژین (۹۸۳) سالی ۱۹۴۹

(۱۲۸) ھۆمەرە کوێر، جیگایەکی نزیک سلیمانیه.

(۱۲۹) ژین (۶۷۹) سالی ۱۹۴۲

(۱۳۰) ھەمان سەرچاوە.

(۱۳۱) ژین (۸۸۸) سالی ۱۹۴۷

کارێکی کرد ئەدیبێکی کورد دەستی بگاتە ئەو گۆڤار و پۆژنامانە ئەوا هێندە زانیاری نوێ و لاپەڕە نەبێراومان بۆ دینیتەوه کە خۆمان بڕوا نەکەین و لە توانای لەبن نەهاتوی ئەو مەرقە گەورە سەر سەرم بێن.

بەشی دووهم

ناشکرایە کە زەمینی لەبار و ژبانی ئارام بەتایبەت بۆ ئەدیب و هونەرمەند دەبێتە هۆی ئەوەی کە بەردەوام بۆ ئێشەکە خۆی بژی و کارە لاوەکییەکانی ژبانی پۆژانە بێر و هەستی پەرت و بلاو نەکەن و قەڵەمی داھێنانی کول نەکەن. تاقی کردنەوهی ژبانی پۆشنبیرانی جیھان بۆی سەلماندوین کە ئەو جۆرە ئارامییە هونەرمەندی گەورە پێگەیاندووە. بەپێچەوانەی ئەمەشەوه چۆرەکانی پۆژگار و گێروگرفته سەختەکانی کارێکی نالەبار دەکەن سەر داھێنان و بەرھەم. ئەگەریش تەماشای مێژووی ئەدەبیاتی کورد بکەین ھەر لەسەرەتاوە بۆمان دەردەکەوێت کە نووسەر و پۆشنبیری کورد هیچ کات نەزەمینی لە باری بەدلی خۆی بۆ خۆلقاوە نە لە ژبانیکی وەھا ئارامیشدا بووە کە ھەموو ساتێکی ژبانی تەنھا بێرکردنەوه و داھێنان بووبێت. لەگەڵ ئەوەشدا کۆلی نەداوە و خاوەن داھێنان و بەرھەم بووە. شاعیر و ئەدیبی کورد ئازایانە بەرگە گرتووە و نەووستاوە و قەڵەمی دانەناوە. بەگشتی پیرەمێرد ئەوەندە کە پۆژگار گێروگرفته بەسەردا هێناوە و نالەبار بووە بۆی ئەوەندەش خۆی بەرگەگر بووە و کۆلی نەداوە و پەیمای پیرۆزی خۆی گەیانندووە. لە چاوە ئەو ژبانی سەخت و گێروگرفتهکانی لە دوا گەرانەوهی لە تورکیا، لە ولاتی خۆیدا (سلیمانی) کە تووشی ھاتوو ئەوەندە پێش گەرانەوهی واتا کە لە تورکیا بووە پۆژگار گونجاوە بۆی و لە ژبانیکی ئارام و خۆشدا بووە و ئەمەش زیاتر ھانی داوە لەگەڵ پۆژنامەگەری و نووسین و فیڕیوونی زمانی تورکیدا سەرگەرم بێت و لەو بیست و پێنج سالاوە کە لە تورکیا بووە، سامانیکی فیکری و پۆشنبیریەکی وەھا پێکەوه بێت و ببێتە خاوەنی کە لە دوا ھاتنەوهی لە ۱۹۲۵ دەهەتا ۱۹۵۰ واتە بیست و پێنج سالی دووھەمی ژبانی لە سلیمانی پشت بەو سامانە پۆشنبیریە خزمەتێکی گەورە ئەدەبیاتی کوردی و پۆژنامە کوردی بکات.

دەتوانین ژبانی پیرەمێرد لە تورکیا بکەین بەدوو بەشەوه:

۱- ژبانیکی ئارام و زەمینیەکی لەبار بۆ کارکردن.

۲- بەشیکی گێروگرفته سیاسی و تێکەڵ بوون بەکۆمەڵە کورد و شۆرشی کوردستانی تورکیا.

لە سەرەتای ژبانییدا لە تورکیا بەئارامی ژیاوە، بۆی لئاو بەئارەزووی خۆی بخوینیتەوه و بنووسیت، بێتە میوانی ھەمیشەیی (کتێبخانە بایەزید) کە ئەو پۆژگارە لە کتێبخانە بەناوبانگەکانی جیھان بووە. وەک خۆی دەلیت بۆ یەکەم جار لەوێ شەرفنامە خۆیندۆتەوه. لە

نۆ گۆڤار و پۆژنامە جۆرەجۆردا بەشداری کردووە. بەردەوام شیعر و نووسین و وەرگێڕانی ھەبووە. ژبانی ھێمن و خوشبەختانە، ماوەی داھێنان و کارکردنیان زۆر کردووە. باوک و مامۆستا بووە بۆ کۆرەکانی، ھاوڕێکانی ھەلبژاردە و نمونەیی پیاوانی ئەدیب و شاعیر و پۆژنامەنوس و ڕاھەبانی سیاسی ئەو پۆژگارە بوون.

لەو پەڕی دەسلالت و خوشگوزەرائی ژبانییدا دلی لای باخات و کوێرە دێیەکی کوردستانە کە بووە. پروانە دەنووسیت: «لە ئەستەمۆل بەروتبە و نیشان و ئەزایەتی مەجلیسی عالییەوه لە (اٹە) کە مەلەندی پرنسەکانی کۆنی پۆم بوو لە قەسریکی مومتازدا دانەنیشتم، کە شەو ئەنووستم لە خەوما لە گورگەدەر لە باخەکی شیخ ئەحمەدی بازلیخا ھەنارم ئەدزی» (۱۳۶)!! ھەر لەم ڕووە دیسان دەلیت: «لە دەورە خولیای شەبابدا کەوتە ئەستەمۆل، یەکەمجار لە (اٹە) دروسی پەنجانی زادە ئەکرەم بەگ و عوشاکی زادە خالید ضیا و حسین پەحمی بووم. (پەزا توفیق) ییشیان پێ ناسیم. کەوتە بەھەشتی سەرودەتی فنوونەوه، کە ئیواران لە ئەستەمۆلەوه بەواپۆر ئەگەر پامەوه بۆ لای سەعەدەتی خۆم کە (اٹە) بوو وە (سەرودەتی فنوونم) (۱۳۷) لە گۆگرتە ی ئەو واپۆری سەر دەریای مەرمەریدا ئەخویندەوه. تەئسیری ئەو شیعر و ئەدەبیاتە لە سندبادی بەحری زیاتر ئەبخستەم دەریای خولیای و لە غرامەفۆندا کە گویم لە نەغمە بەستەیی خۆم دەگرت کە بۆ (مەر النسا) م وتبوو پۆم ئەچوو تەختی سلیمانی. وام ئەزانی فریشتەیی ئاسمان و پەری سەر کیتی قاف گوێ لە دەنگی شیعیری من ئەگرن. ھەندێ جار شەوی مانگەشەو کە ئەچومە کەنار دەریا و تریفە مانگ ئەیدا لەو ئاوە و جریوێ ناز و غەمزە ئەو کچە پۆمە دولبەرانی، ئەفسوونی ئەو ئەفسوونگەرانی ئەبیست لە ھێچە ئەکەوتە خولیای شیعرەوه. وام ئەزانی گۆل بۆیە ئارایشتی خۆی ئەدا من شیعیری پیا ھەلەدم، بۆلبول بۆیە بەدەوریا ئەسووریتەوه شیعیری منی بەسەرا بخوینیتەوه» (۱۳۸). ئەمە ئەو بەشە پر ئارامی و خوشبەختیە (پیرەکورد) بوو کە بۆمان ڕوون بووە و تەنانت جیگای وەزیفەیی ژبانی لە دوورگە یەکی زۆر خوش و ڕازاوەدا بووە کە یەکیکە لە ھاوینە ھەوارەکانی تورکیا. خۆشی دیسان شاعیرانە ژیاوە و شاعیرانەش باسی ئەو ژبانە کردووە. بەلام ئەم ژبانە ھەروا بۆ نەچۆتە سەر، گیانی نەتەواوەتی و نیشتمانپەرەری پۆژ بەرپۆژ لای ئەو گەورەتر و بلند دەبوو. ئەو دایکی موشفیقە سالاھە بوو لیتی دوور بوو شەوان لە خەوکانیا نوێ دەبووەوه و لە جارانی جوانتر دەبوو. ئەمیش دیوانە ئاسای ئەو عەشقە نەمرە دەچوو خەلوەتەوه، نەک تەنیا بۆ گریان و یادکردن بەلکە بۆ زیاتر

(۱۳۶) ژین (۸۹۴) سالی ت ۲، ۱۹۴۷

(۱۳۷) ثروة الفنون- گۆڤار

(۱۳۸) ژین (۹۶۷) حوزەیرانی ۱۹۴۹

شکۆدارکردنی بەشیعەر، بەنوسین، بەوەرگێڕان، دواپیش بەخەباتی سیاسی بەی سێ کردنەوه، هەتا ئەو کاتەی لە کوردستانی تورکیاوه دەنگی شۆرش بەرهو ئەستهمولی پایتەخت و هەموو لایەک پەخش و بلأو بووهوه. ئەمە زیاتر پۆشنییره کوردەکانی ئەستهمولی بزواند، هانی دان، یهکیک لەو گیانه نەمرانه پیره‌مێرد بوو، بۆ سەلماندنی راستیمان (مەعروف جیاووک)ی نیشتمانپەرور و ئەدیبه‌ده‌نوسیت: «لەسالی ١٣١٨ی رۆمیدا لە ئەسته‌مول بەرێکەوت لە مالی شەریف سەهل پاشادا یه‌ک‌دگیر بووین، وایانم تەبەعه‌تیشمان لە دوو نوقته‌ی موهیمدا رێک که‌وت، یه‌کیکیان سەریزێوی میلیه‌ت، دووه‌میان زه‌وقی ئەده‌بی بوو» (١٣٩) ئنجا لەم واته‌یه‌ی مەعروف جیاووک‌ه‌وه‌ دەرکه‌وتیت که‌ سەریزێوی میلیه‌ت ده‌بی لای ئەدیبه‌یک چۆن بکه‌وتنه‌وه. هەر ئەم گیانه‌ بوو که‌ پالی پتوه‌ ناو خەباتی ژێرزەمینیی و پیره‌ کورد ناشکرا بوو، وه‌ خرایه‌ به‌ندیخانه‌وه، خۆی ده‌نوسیت: «هەندێ شت هه‌یه‌ به‌ترس و له‌رز و ته‌هله‌که‌ تێده‌په‌ریت که‌چی له‌ پاش چەند سالی‌ک که‌ یادی ئەکه‌یت‌ه‌وه‌ وه‌ک چووبی بۆ سەیران وای ئەیگێرت‌ه‌وه، من خۆم ئەمانه‌م به‌سەر هاتوه‌، که‌ له‌ زیندانی ژێرزەمینیی، (بلوکی به‌کر ئاغای ئەسته‌مول) گیرابوم به‌یعی خنکاندم بوو، ئیستا که‌ ئەیگێرت‌ه‌وه‌ ئەمه‌نده‌ به‌له‌زه‌ته‌ وه‌ک له‌ راو و شکار و دۆشه‌کی نه‌رمی یارا بووبم وایه‌» (١٤٠). جاریکی تریش ئەم گرتن و فه‌رمانی خنکانده‌ سەرله‌نوی تووشی ده‌بیته‌وه‌ و له‌گه‌ڵ په‌ره‌سه‌ندنی شۆرش‌ه‌که‌دا ده‌سه‌لاتدارانی ئەتاتورک و حیزبی اتحاد و ترقی داوای ده‌که‌ن بۆ دادگا و ئەم خۆی ون ده‌کات و ده‌گه‌رتنه‌وه‌ بۆ عیراق. ئەوانیش به‌شێوه‌ی (غیاب)ی حوکمی خنکاندن ده‌رکه‌کن. پیره‌مێرد وه‌ک جاریکی تریش وتمان باسی ئەوه‌ ده‌کات و ده‌نوسیت: «له‌سه‌وره‌ و کۆمیته‌ی ئەرزۆمی کوردا له‌ خزمه‌ت مه‌لا سه‌عیدی بدیع الزماندا په‌نجم ئەدا، ئیداره‌ی عورفیه‌ی ئەسته‌مول به‌ئێعدام مه‌حکومی کردم» (١٤١). به‌م شێوه‌یه‌ ئەم مڕۆقه‌ له‌ سالانیکی وه‌هادا که‌ کۆمه‌لی کورده‌واری له‌ هەموو لایه‌که‌دا ده‌بنالاند به‌ده‌ست باری دواکه‌وتویی کۆمه‌لایه‌تی و ده‌سه‌لاتی زۆرداری ده‌ره‌به‌گ و ئاگاکانه‌وه، سەرباری هەمووی چه‌وساندنه‌وه‌ی دوو لایه‌نی و زه‌بروژۆری رێتیمه‌ کۆنه‌په‌رسته‌کانیش له‌و سالانه‌دا له‌ به‌ره‌و دابوون. که‌سیکی وه‌ک (توفیقی مه‌حمود ئاغا) هەموو خۆشی گوزهران و لانه‌ی ئارامی و خێزانه‌که‌ی خۆی تیک دا و هه‌واری تیکۆشان و نیشتمانپه‌روه‌ری و خزمه‌تی ئەده‌بیاتی کوردی له‌ ئەسته‌مول‌ه‌وه‌ گواسته‌وه‌ بۆ عیراق و له‌ خاکی سلیمانیدا ژیا‌یه‌وه‌ و له‌ (پیره‌کوردی) ئەسته‌مول‌ه‌وه‌ بووه‌ (پیره‌مێردی سلیمانی).

(١٣٩) ژین (٨٢٠) سالی ١٩٤٦

(١٤٠) ژین (٨٨٣) سالی ١٩٤١

(١٤١) ژین (٩٥٣) سالی ١٩٤٩

پیره‌مێرد و سێ نووسینی میژوویی: (١٤٢)

ئەم سێ نووسینه‌ که‌ سه‌باره‌ت به‌ پیره‌مێرد نووسراوه، به‌لای ئیمه‌وه‌ پتوبست بوو سەرله‌نوی خۆینه‌ری ئەم‌رۆی کورد بیانیینی و ئاگاداریان بیت له‌به‌ر ئەم چەند هۆیه‌:

١- نووسینه‌کانی کورتن و له‌لایه‌ن ئەم به‌رپزانه‌وه‌ نووسراون. نه‌جمه‌ددین مه‌لا، عه‌لی که‌مال باپیر، زی‌وه‌ر. که‌ هه‌ریه‌که‌یان له‌لایه‌ره‌کانی میژووی ئەده‌بیاتماندا جیگای تایبه‌تی خۆیان هه‌یه‌.

٢- نووسینه‌کانی له‌ کاتی‌که‌دا بلأبوونه‌ته‌وه‌ که‌ پیره‌مێرد خۆی له‌ ژياندا بووه‌ و بیانیونی.

٣- ئەگه‌رچی نووسینه‌کانی کورتن و سادەن و قوول بوونه‌وه‌ و لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی نین به‌رامبه‌ر ژیان و شیعر و به‌ره‌مه‌ی پیره‌مێرد، به‌لام له‌ رووی نرخی میژووییانه‌وه‌ و له‌ چاو ئەو کاته‌دا که‌ نووسراون جیگای با‌یه‌خن.

٤- له‌و نووسینه‌ماندا ده‌توانین گه‌لی زانیاری نوی و خالی گرنه‌گ له‌باره‌ی پیره‌مێرد‌ه‌وه‌ به‌ده‌ست به‌ینین.

٥- هەر له‌و سه‌رده‌مه‌شدا که‌ پیره‌مێرد له‌ ژياندا بووه‌ دوو نووسینی گرنه‌گی تریش که‌ له‌و سێ نووسینه‌ی پێشوو فراوانتر و زانستی ترن نووسراون، یه‌که‌میان له‌لایه‌ن مامۆستا (ره‌فیع حیلمی) و له‌ سالی ١٩٤١دا له‌به‌رگی یه‌که‌می (کتیبه‌ی شیعر و ئەده‌بیاتی کوردی)دا بلأوی کردۆته‌وه‌. دووه‌م له‌لایه‌ن مامۆستا (عه‌ل‌ئه‌ددین سه‌جادی) و له‌ سالی ١٩٤٣ له‌ (گۆفاری گه‌لاویژ)دا بلأوکراوه‌ته‌وه‌. وه‌ له‌ سالی ١٩٥٢دا دووباره‌ له‌ کتیبه‌ی (میژووی ئەده‌بی کوردی)دا مامۆستا سه‌جادی بلأوی کرده‌وه‌.

پیره‌مێرد ئەم نووسینه‌ی مامۆستا سه‌جادی زۆر به‌دڵ بووه‌ و له‌ باره‌یه‌وه‌ نووسیویه‌:

«له‌دیباچه‌ی ئەم‌جاره‌ی گه‌لاویژدا عه‌ل‌ئه‌ددین سه‌جادی منی به‌وینه‌یه‌کی خۆم ئاساییه‌وه‌ خستۆته‌ گه‌لاویژه‌وه‌ خۆمی پێ له‌خۆم گۆریبوم. عه‌ل‌ئه‌ددین که‌متر له‌ چەند و چوونی من و زۆرتر له‌ به‌رزی خه‌یالی خۆی و دڵپه‌سه‌ندی و بڵندی خاکه‌که‌ی خۆی دواوه‌...هتد».

١- ئەو سێ کورته‌ نووسینه‌ میژوویییه‌ی سه‌باره‌ت به‌ پیره‌مێرد نووسراون له‌م سه‌رچاوانه‌ وه‌رگیراوه‌.

١- که‌شکۆلی نه‌جمه‌ددین مه‌لا، که‌ سالی ١٩٣٧ بۆ (مه‌مه‌د ئەمین حه‌مه‌ سالح ئاغای قزلی) نووسیوه‌. لایه‌ره‌ ٢١٤.

(١٤٢) ئەو سێ کورته‌ نووسینه‌ میژوویییه‌ی سه‌باره‌ت به‌ پیره‌مێرد نووسراون له‌م سه‌رچاوانه‌ وه‌رگیراون.

- ب- گۆلدەستەى شوغەراى ھاوعەسرم، ۱۹۳۹- عەلى باپىر ئاغا.
- ج- گەنجىنەى مەردان، زىوەر ل ۱۴۷- ۱۵۰.

نوسىنى يەكەم:

نەجمەددىن مەلا، ۱۹۳۷ زايىنى حاجى تۇفيق بەگ كۆرى مەحمۇد ئاغا، لە خىلى عەزىز مەسرف و ھەمە ئاغاى وەكىلى خەرجى ئەحمەد پاشاى (بابانە). لە سالانى ۱۲۸۹ھ لەشارى سلىمانى ھاتووتە دنيا. لە حوجرە خوئندوويەتى، ھەتا بوو بەمبىرزا. لەپاش ئەو بوو بەکاتب و ئەمىندارى (شىخ مستەفاى نەقىب) لە سلىمانى.

وختى شىخ مستەفاى نەقىب چۆتە ئەستانبول حاجى تۇفيق لەگەلى چوو. لەوى چووتە مەدرەسەى حقوقەو. لە پاش دەرچوونى بەگەلى وەزىفەى ئىدارى لە ئەستانبول رايىباردو و بوو بەسەرنووسەرى غەزەتەى (پىام صباح). لە سالانى ۱۹۲۶م بىرى وەتەنى کردووتەو، روو بەسلىمانى خشاو و لىرە بوو بەرەئىسى كۆمەلى زانستى و سەرنووسەرى غەزەتەى (ژيان). ئىستا كە سالانى ۱۹۳۷ى مىلادىيە، لەم وەزىفەيدا دەوام دەكا. تۇفيق رەفلىقى بى.

ھەروەھا نووسىيو: حاجى تۇفيق بەگ زياتر لە تەرجمەى شىعردا وريايى ھەيە. شىعرى عەرەبى، توركى، فارسى، ئەگۆرپتە سەر كوردى، عەينەن، بەشىعەر مەعناكەى تىك نادا، بەرگى كوردى ئەكا بەبەرا.

دىسان حاجى تۇفيق بەگ دىوانى مەولەوى كە زمانى ھەورامىيە کردوويەتى بەزمانى كوردى سلىمانى.

چەند سەرنجىك لەبارەى ئەم نووسىنەو:

۱- نەجمەددىن مەلا ناوى رۆژنامەى (پىام صباح)ى نووسىيو، كە پىرەمىرد سەرنووسەرى بوو. بەلام لە ھەموو ئەو سەرچاو بەرپىكرائەى لای ئىمەن ناوى رۆژنامە يا گۆڧارىكى وەھاى تىا نىيە. پىرەمىرد خۆى لە زۆر مۇناسەبەدا باسى ھەموو ئەو گۆڧار و رۆژنامەى کردوو كە تىايدا نووسىيو، بەلام لە ھىچ جىگەيەكدا باسى بلاوكرائەىكى وەھاى نەكردوو و نازانين نەجمەددىن مەلا ئەو زانبارىيەى لە كام سەرچاو وەرگرتوو.

۲- نووسىيو كە پىرەمىرد لە سالانى ۱۹۲۶ى زايىنىدا ھاتووتەو بۆ سلىمانى. بەلام لە راستىدا لە مانگەكانى دوايى سالانى ۱۹۲۴دا لە توركىاوە بەرەو ھەلب ھاتووتەو و لەوتو بەغدا و لە مانگى كانوونى دووومى سالانى ۱۹۲۵دا گەيشتوتەو سلىمانى. بەلگەى ئەم راستىيەش رۆژنامەى (ژيانەو)يە كە لە ژمارە ۱۴ى ۲ى شوباتى ۱۹۲۵دا ھەوالى گەيشتەووى پىرەمىردى بەم جۆرە بلاوكرۆتەو:

«جەنابى تۇفيق بەگى مەحمۇد ئاغا كە بىست و سى سالە لەو تەن دووركەوتووتەو شەوى ۳۰ى كانوونى دووومى ۱۹۲۵ تەشرىفى ھاتەو. مەملەكەتەكەمان بەقدومى ئەم زاتە زۆر

مەسرور و پىخوشحالە. بەناوى ھەموو خۆلا تىەكەو بەخىرھاتنى دەكەين».

۳- مامۇستا نەجمەددىن مەلا كاتى باسى وەرگىترانى شىعەرەكانى مەولەوى دەكات لەلايەن پىرەمىردو نووسىيو «دىوانى مەولەوى كە زمانى ھەورامىيە کردوويەتى بەزمانى كوردى سلىمانى». كە ديارە لەوتىدا دەبو بىنووسىيايە شىئو زمانى ھەورامى ياخود گۆران كە ھەورامىش بەشپىكە لە شىئو زمانى گۆران. بەلام ديارە ئەمە ناكىرتە رەخنە لە مامۇستا نەجمەددىن مەلا، چونكە نابى لەبىرمان بچىت كە ئەو نووسىنە سالانى ۱۹۳۷ نووسراو و ئەوكات وەكو ئىستا دابەش كردنى شىئوكانى زمانى كوردى و رىزمان و ئەو ناوانە نەبوون كە ئىستا ھەن و لەگەلى كىتەب و گۆڧار و رۆژنامە لە بارەبانەو دواو.

ھەلبەتە لايەنەكانى گرنگى و نرخى ئەم نووسىنە لەو لايەنانە زۆرتە و باشتەن ئىمە سەرنجمان دانى و راستمان كەرنەو.

نوسىنى دوووم:

پىرەمىرد - حاجى تۇفيق بەگ

عەلى باپىر ئاغا (۱۹۳۹)

«حاجى تۇفيق بەگ، كۆرەزاي ھەمزەى مەسرفە، ئەمسال پىتى ناووتە ھەفتا و دوو. زۆرزانە. لە زەمانى عوسمانىدا وەزىفەى بىنيو. دوايى لە متصرفى ئەماسىيەو توركىيەى بەجى ھىشتو كە حكومەتى عىراق پەيدا بوو ئەويش ھاتووتەو، سالەھا خزمەتى زانستى و زبان و رۆژنامەگەرى کردوو.

خەرىكى ئەو يە كوردى لە زنجىرەى قافىيەى بىگانە و تورەھاتى طرەى زولف و خەتى دەورى لىو و خالى دانە دەرکا. رەوان، ئاسانى گران مەعنايەكى جوانى بى.

ئەسەرى زۆرى ھەيە و چاپخانەيشى داناو، ھىشتا شىعرى خۆى چاپ نەكردوو و دىوانى مەولەوى لە زباني ھەورامىيەو کردوو بەزبانى خۆمان، وەزن و مەعناى نەگۆراو. شىعرى نمونەى كوردى پەتییە. وانەى بىگانەى تىا نىيە، سى غەزەلى ھەريەكە لە وەرژىك ئەنووسىن».

چەند سەرنجىك لەبارەى ئەم نووسىنەو:

۱- مامۇستا عەلى باپىر ئاغا ھەروەك مامۇستا نەجمەددىن مەلا زمان و شىئو زمانى بەيەك ديارە داناو و وەك وتمان لەو سەردەمەدا دابەشكردنى شىئوكانى زمان و لىكۆلەينەويان ھىشتا پەيدا نەبوو.

۲- تەمەنى پىرەمىرد لە سالانى ۱۹۳۹دا كە عەلى باپىر ئاغا لەو سالەدا كىتەبەكەى نووسىيو دەكاتە ۷۲ سال، ئەك ۷۰ سال.

۳- لەو نووسىنەدا، ئەگەرچى كورت و سادەيە، بەلام دەستىشانى گەلى خالى گرنگى

کردوه، که جیگای چهندها باس و لیکۆلینهوه.

وهک: رزگارکردنی شیعر له زنجیری قافییهی بیگانه، رزگارکردنی له لاسایی کردنهوه، وهکو باس کردنی زولف و خال و روو و خهتی لیو و... هتد، دۆزبنهوهی ئوسلوبی ئاسانی گران (سهل الممتع)، که یهکێکه له سیفهته گرنهکانی شیعر پیره میێرد، مانا و مه بهستی جوان، واتا گرنگی دان به ناوه رۆک پێ به پێی ئه و شیوه ئاسانه، به کارهێنانی زمانی خۆمالی کوردی پهتی و لاخستنی وشه و واتای بیگانه. ئهم نووسینهی مامۆستا عهلی باپیر نرخیکی زانستی خۆی ههیه و له میژووی رهخنهی ئهدهبی کوردیدا نابێ فرامۆش بکریته.

نووسینی سییهه:

پیره میێرد

زێوه

رهفیکی سهفه و هزههه، دۆستی دانا و موعته بهرم، پیره میێرد، که ناوی حاجی توفیق بهگه، ئهم پیره له سولهیمانی تهحسیلی ئیبتدائی تهواو کردوه، له ئهستانبولیش حقوق. جهنابی حق بههرهیهکی وای له عیلم و مهعریفه تدا داوهتی ئهتوانم بایتم له سولهیمانییدا هاوتای نییه. له پاش تهحسیلی ئیبتدائی مههارهت و ئیقتداریکی تهبیعی له کیتابهتی تورکی و فارسی و عهره بیدا بوو، به و واسیته وه حوکومهت موحتاج بوو به کهسیکی وا له وهزیفه دا ئیستخدامی بکا. به باشکاتی مهحکمه تهعین کرا، مودهتی له سهه ئه وهزیفه به بوو. نهقیب شیخ موستهفا ئیحتیاج بوو به کاتێ خسوسی بۆ لای خۆی، دلخۆشی دایه وه. برديه لای خۆی که عهینی معاشی حوکومهتی بداتی و مهسرهفی جل و بهرگ و خواردنی مال و منالیشی عهلاوه بیت. خۆشی دائیما له سهفه و هزهه له خدمهتی خۆیدا بیت. هه مو ته داره کاتی و ئهسپی سواری و مهیتهه بۆ ئهسپی بیت. بهم شهرا ئیته چوه خدمهتی شیخ موستهفا، ته رکێ خدمهتی حوکومهتی کرد، که حوریهت و سه ره بهستی له ویدا زیاتر بوو. ئه ویش تهحریراتی بۆ ویلایهت یا ئهسته نبوول یا موته سه رفیهت به وایه ئهینوسی و ئیش و کاریکی نهقیب له دائیره یکهدا به وایه ئهچو تهعقیبی ئه کرد. باقی بهراووشکار له خدمهت نهقیبدا رای ئه بوارد. تا له خدمهتیا چو بۆ ئهسته نبوول و له ئهسته نبووله ئیشتیراکی سهفه ری حیجازیشی کرد. ناییلی تهوافی (بیت الله) بوو. که نهقیب له مه کهکی موکه پر مه وهفاتی کرد له خدمهت شیخ سه عیددا دیته وه ئهسته نبوول، له ویدا مایه وه، نه هاته وه سولهیمانی به واسیته ئیستیعدا دی تهبیعی له سهه وهزیفه موعهتته له بوو، کرا به مودیری ناحیه، به قائیمه قام، هه تا موته سه رفی ته رفیعی کرد. له ئیعلانی مهشرووتیهتی عوسمانی له گه کوردهکانی ئهسته نبوول جهمعیه تیاب دروست کرد بۆ خدمهتی کورد و نهشری غهزه ته و مهجهلله یان دهست پێ کرد. ئه مجا که وهت خدمهت کردن بۆ میللهت و ودهن به هه موو رهنگی له خدمهت دوانه کهوت.

له پاش چهنه سال و کهشاکهشی حوریهت پهروه رانه هاته وه سولهیمانی له سولهیمانییش له خدمهت زیاد کرد. غهزه تهی (ژیان) و (ژین) بیست و پینج سال به فیکری بیکری، به قه له می ئاگرینی بلاو ئه کردوه، ئه ده بیاتی کوردی ژیا نه وه. به چهنه سه تریکی غهزه ته که ی پهنی پیشینیانی هینایه بهرچاو، که ئه وه پهنی پیشینیانی دیوانیکی مه نزوومی خۆیه تی.

هه ره به خدمهت کردن، نووسین را زی نه بوو، که سی ئیشیکی به وایه یا موحتاج، خۆی (بالذات) شوین ئیشه که ی ئه کهوت هه تا بۆ ریک ئه خست و دهفعی ئیحتیاجی مواراجیعینیشی له لا وه کو فه رز وابوو. خوا ته بیعه تیکی وای داوه تی پاره و مالی دنیا له نه زه ریا پێ قه در و قیمه ته. ئه وه مه عاشه ی که بوو له گه ل مه نافیعی له غهزه ته په یدای ئه کرد بهشی مه ساریفی ئه وه نه بوو که موچه پرده و ته نه اش بوو.

جهژنی نه ورۆزی له سولهیمانییدا زیندوو کردوه، هه موو سالی ئه وه له ی به هار، نزیک سه ده بار داری ئه کپی له لای گردی سه یواندا ئه یکرده وه به ئاگر و بۆ زائیرین خبهت و ره شمāl له وه ده شته دا هه لته درا. عومومی مه ئموورین و ته له به و توجا و ئه شرافی ده عهت ئه کرد بۆ زیافه تی جهژنی نه ورۆز. مه سه رفیکی زیاد له چیش و گوشت و حه له ویات و قاوه و چایی ئه کرا بۆ ئهم هه موو خه لقه و ژنانیش به جو ئ خبهت و ره شمāl یان بۆ ریک خرابوو ئه هاته ئهم سه یرانه. خولا سه ئه وی ئه وه ئه یکرده و ئه و شادی و سو رو و ره که دلی ژن و پیای پێ خۆش ئه بوو، هه یچ مه لیکی له جهژنی نه ورۆزدا نه یکرده وه.

له خسوسی دیا نه ته وهش هه تا له دهستی بێ، بێ قوسو و ره، ئه که سه ری سال مه ولو دیکی پیغه مه به ره له مزگه وته که ی هه مه ئاغا که ئه وه مزگه وته ش با پیری ئه و بینای ناوه، ئه خویتی. حافز قورئان و مه لایان و ته له به ی علوم ده عهت ئه کرا. ئه وه مه ولو و ده و ته عامیکی زۆریان بۆ ئه کرا. له هه موو حه فله یه که له سولهیمانییدا بۆ ئیعه انه ی مه عاریف بیت، یا فه قیران یا سائیره، حازه ره وه که ده عهت کرا وه کان به قه ده ره خۆی ئیعه انه ئه دات وه زیاد له وان بۆ ته رغیب خوتبه ش ئه خویتی.

ئه وه جهژنی نه ورۆزی له سولهیمانییدا زیندوو کردوه ته ئه سیری کرده رۆحی هه موو ته له به ی مه داریس. له هه ولیر، که رکوک، له کۆیه، له سه لاحیه، له خانه قین، حه تتا له شاری به غدا. ئهم جهژنه به زه مه زمه و خۆشیه وه ئیجرا کرابوو. ته بیعه تی مه وزوونی ئاساری له غهزه ته کانییا ده رئه که وێ. ئه دیب، شاعیر، دانا، نیکه ته گۆیه. ئه ما قه له می له نه سرا بێ میسله، که س نایگاتی، خوا ئهم پیره میێرد هه مان بۆ ئهم نه وعه خدمه تانه لی نه ستیتی.

چهنه سه رنجیک ده ره به ری ئهم نووسینه:

۱- نووسینه که به شیوه یه کی گشتی باسی هه موو لایه نیکی ژیان و به ره هه م و که سی تی پیره میێرد ده کات. رۆشایی خستوته سه ره گه لی لایه نی شارا وه ی ژیان و به ره هه می پیره میێرد. جو ره ناساندنیکی پیره میێرد به خوینه ره. ناساندنیکی تی کرای.

۲- ئه وی زۆتر گرنگ بیت له م نووسینه ی زێوه ردا به لای منه وه ئه وه یه سه ره را ی باسکردنی شاعیره تی پیره میێرد باسی قه له می په خشان نووسینی ده کات، که به را سستی زۆر جار هه ندی

په‌خشانى هونه‌رى نووسيوه له گه‌لى شيعرى خو‌ى به‌هيزتره. زيوهر زور به‌دلنيايى و پى داگرتنه‌وه به‌م شيوه‌يه باسى تواناى په‌خشان نووسينه‌كه‌ى ده‌كات «ئهما قه‌له‌مى له‌نه‌سرا بى ميسله، كه‌س ناىگاتى!».

تكايه له په‌راويزه‌كاندا ته‌ماشاي ئهم تيبينيانه بكه:

- ١- پ. واته پيره‌ميرد
- ٢- م. ه. واته محمه‌د ره‌سول هاوار
- ٣- ن. م. واته نه‌جمه‌ددين مه‌لا له كه‌شكو‌لى محمه‌د ئهمين حممه سالح ئاغاي قزليجيدا كه به‌خه‌تى خو‌ى بو‌ى نووسيوه‌ته‌وه سالى ١٩٣٧.
- له پ. دا پشتيمان به‌شيعره‌كانى رۆژنامه‌كانى ژيان و ژين به‌ستووه، كه پيره‌ميرد خو‌ى سه‌ره‌رشتى كردوووه.

له ترهني ړېي نهسته مولدا بېژراوه^(۱)

۱۹۲۴

نخوا پروم کرده تو، نهی دایکی مشفق، بیست و پینج ساله^(۲) له غوربه تدا، بهیادی توتنه ژیم، خوا شاهیدی حاله بهیانی دا، نهسیم لای توه هات، بونی وهتن پیوه نوا نووسرایوه پیرانه سهر، عومرم لهسهنوتوه تلپن نه فخی هیاتی^(۳) پیوهیه، بادی^(۴) بههار وایه به سروهی بای وهتن مام، بههار و بای لهلام بایه تره^(۵) جولایوه، واکهوتی، باوهر بهخوم ناکهم خهوه یاخود خهیا، یا راسته نم حالی فهرهناکهم ههواي تهختی (سلیمان)^(۶) هیه، بادی (تره)، بابی بلتی^(۷) بابی، له شهبا^(۸) بی، له فیهابی^(۹) له زهرا^(۱۰) بی بهچاومابی نهگهر توتی، له توتی بای سلیمانی^(۱۱) که نوری (طور)^(۱۲)، توریک^(۱۳) نایه، سورمه سلیمانی^(۱۴) که با، بونی گولیکی کانی با^(۱۵) بیتی، لهلام وایه تهلاي که یخوسرهوی^(۱۶)، وک گنجی باداوه هه مووی بایه گزنگی روت^(۱۷)، نه داته به فیه کی شاخی عومهر گدروون^(۱۸) بریقهی خوشتره لای من، له دورپو گه وهه ری قاروون^(۱۹) به ناواتی نه خوازن خه لک، ته عامی مائدهی عیسا لهلام هلوا گه زویه نایه، دهستم که وی ئیستا^(۲۰) سه با^(۲۱) دینیته گویم، دنگی منالانی قوتابخانه نه شیدهی^(۲۲) میللیان لاهوتیه، قوتوتی دل و جانه^(۲۳) ئومیدم^(۲۴) وایه، نم دهسته کوران، مه شعله^(۲۵) هلکهن له تاریکی جهاله تدا^(۲۶) به زانستی وهتن دهرکهن^(۲۷)

(۴) باد: پا، ههوا.

(۵) لهوشی (train) ی ټینگلیزی به وه بهواتای شهمنده فهر.

(۶) مبهست له تهختی سلیمان پیغه مبه و ههروها شاری سلیمانیه.

(۷) له م. ه. دا نووسراوه (بلا) که به شپوهی بادینانی واته (دهبا) - م. ه.

(۸) شهبا: شاری حله ب- م. ه.

(۹) فیهبا: شاری شام- م. ه.

(۱۰) زهرا: شاری بهغدا- م. ه.

(۱۱) سلیمان: شاری سلیمان.

(۱۲) نوری طور: پروناکی چیاي طور، سهرچاوهی نم له قورئاندا هیه.

(۱۳) تور: سه لکه تور.

(۱۴) مبهست له سلیمان پیغه مبه.

(۱۵) کانی با: لای م. ه. نووسراوه، کانیکی بچوکه له روتله لانی شاری سلیمانیدا، گردیکی له تهنشته ویه، دار و شخسک به سهر نه و گرده ویه که له بههارا سهرانکه ران به تاییه تی نه چن بونته وی بون سهران و لای هندیکیان وایه که نهو شوتنه بون باداری باشه.

(۱۶) که یخوسرهو.

(۱۷) لای م. ه. بووه به (گزنگی خور) پیره میترد که بلاوی کردوته وه (گزنگی روت) ی نووسیوه. پروانه ژیان ژماره ۳۶ سالی ۱۹۲۶.

(۱۸) عومهر گدروون به به سهرچوونی روتگار بووه به پیره مگروون.

(۱۹) قاروون: کابرایه کی روت دهوله مند بووه له کوندا.

(۲۰) پیره میترد له روتنامه که دا وهها بلاوی کردوته وه. بهلام لای م. ه. بهم جورهی لن هاتوه: هه مووی حله لوا گه زویه که ناهیتی دهستم که وی ئیستا.

(۲۱) لای م. ه. سه با بووه به شه مال، بهلام لای پ، ن. م. وشه که سه بایه.

(۲۲) لای م. ه. بووه به نه شید لای پ، ن. م. (نه شیده) ه.

(۲۳) لای م. ه. نووسراوه گیان بهلام لای پ، ن. م. نووسراوه جان.

(۲۴) لای م. ه. نووسراوه هیوام پتیانه. لای پ، ن. م. (ئومیدم وایه) نووسراوه.

(۲۵) پ. نووسیوه، مه شعل. لای م. ه. بووه به مه شعل!

(۲۶) لای م. ه. بووه به نه زانین بهلام لای پ، ن. م. (جهاله ت) ه.

(۲۷) به وی زانست و زانینه وه نیشتمان له نه زانین رزگار بکهن.

(۱) له روتنامه ی (ژیان) ی ژماره (۳۶) ی سالی (۱۹۲۶) دا نم ناو نیشانه ی بون دانراوه. پیره میترد خوی وهای ناروده بون بلاو کرده وه.

(۲) ۱۹۰۰ هه تا ۱۹۲۵ دیاره که بیست و پینج ساله.

(۳) م. ه. نووسیویه (ژیان) بهلام شاعیر خوی نووسیویه (حیات).

دامەزراندنی کۆمەڵە ئێزانیستی (۱)

بەرزو بڵندە هێند، دەرەجە ی خاکە کە ی وەتەن
هێشتا بە هاری ئێمە نەهات، سەوز نەبوو، چەمەن
چوار لا بە هارە، بەزمە، سەدای ساز و زیلە یە
لای ئێمە، هەر شەستە، سەر یە کلاو (۲) رەهێلە یە
نیسان بە هاری ئێمە یە، وا چاوەرێن کە بێ
هەر قەترە یە کێ، گەوهەرە، تەرزی لە گەل نەبێ
زستان گەل (۳) بەزوقم و هەلا بوو، ئەمانە وێ
پاداشتی ئەو هەللا یە، بە هاریکی دەرکە وێ
هەر گوشە یە کێ خاکی وەتەن، بێتە گوشە نێ
هەوری بە هار بگری، چەمەن شاد بێ، پێکە نێ
سەر هەر چلێ (۴)، گولێ، سەدایە کێ (۵) بولبولی
بەزمیکێ جەم بێ، بادە وەکو کانی، هەلقولێ
هەر بێشە یە کێ، پر لە هوژە برو پلنگ و شێر (۶)
بۆ رۆژی ئیحتیاجی وەتەن، جانفیدا و دلێر
لە فزیک چەند موهە یجە، ناوی وەتەنی کەریم
بیبیەم، سەماعی عالەم، لاهووتە دیتە گویم (۷)
مژدە ی بە هاری پێیە، شکوفە ی نیهالی گول
وەکو ئایە تی ژبانە وە (۸)، ئومێد ئەدا بە دل
ئەمشە و (۹)، گولێ ئومێدی وەتەنمان ئەپشکوێ
میللەت ئومێدە واره بە زانستی پێشکە وێ
زانستی یە، سەویە (۱۰) میللەت بڵند ئەکا
زانستی یە، کە ئێمە بناسی ت بە ئەوروپا
زانستی زۆر بە قیمە تە (۱۱)، ئومیدی ئاتی یە (۱۲)
ئەم ئیحتفاله فەلە (۱۳)، روو لە هاتی یە
توفیقی هەق، بێتە (۱۴) رەفیقمان لەم ئیشە دا
وا دەست لە دەست، هەلبە تە خوا قوە تیش ئەدا

(۱) دەر یارە ی کۆمە لێ زانستی کوردان، پروانە کتیبی (کۆمە لێ زانستی لە سلێمانی) غەفووری میرزا کەریم،
سالی ۱۹۸۵ لە چاپ دراو. ئەم شیعەرە پیرەمێرد خۆی لە ژمارە ۱۳ ی رۆژنامە ی ژبانی سالی ۱۹۲۶ دا بلاو

کردۆتە وە.

(۲) سەر یە کلاو - بە خورزەم

(۳) لای پ. نووسراو گەلێ و لای م. ه بوو بە گەلێک

(۴) لای پ. نووسراو چلێ لای م. ه بوو بە چلێک

(۵) هەمان شێوە ی پێشوو.

(۶) لە م. ه دا وشە ی پلنگ نە نووسراو

(۷) ئەم بەیتە لە رۆژنامە کە دا هە یە و لای م. ه نە نووسراو

(۸) ئایە تی «یحیی الأرض بعد موتها»

(۹) پیرەمێرد شەوی ۶ ی نیسانی سالی (۱۹۲۶) لە ئاھەنگی کردنە وە ی کۆمە لێ زانستیدا ئەم شیعەرە ی
خوێندۆتە وە.

(۱۰) م. ه نووسیویە (پلە ی ولات) بە لام پ. خۆی نووسیویە، سەویە ی میللەت. واتا: تایی ترازوو

(۱۱) لای پ. بە قیمە تە، لای م. ه بۆتە بە نرخی.

(۱۲) ئاتی: داھاتوو، پاشەرۆژ

(۱۳) فەل: سەرە و خێر. فال

(۱۴) پ. نووسیویە، بێتە. م. ه نووسیویە، بێتە

ختوکی شاعیرێکە ئێدەگا خۆی

۱۹۲۷

دیومە بولبول، شەو دەخوینێ، بۆمن و تو، خو، شەو
شەو، خەو، خەو شەو، چە خو شەو، خەو بە شیعری خو شەو

شەوێ لە گوێ شە تی بە غدا، خەبالی کوردەم ئە کرد (۱)
گەلێ لە گەل بە جێ مابووم، دەستویرەم ئە کرد
بەبالی شیعر و خەبالی، کە و قە پەلە و تەک و تاز
لە ئاسمانی سەرفرازی، بە جاریک کە و قە پەرواز
فەزای ئومێدەم ئە دی، بێ نیهالیەت، رۆشن، ساف
تلووعی تالعی کورد، بووبوو نووری پەردە شکاف (۲)
کە دیم، دەوڵە تی تازە ی، شوین دەوڵە تی عەباسی
منیش ئە کە و قە خولیا، خولیا ی لالە عەباسی
خە تی حدووم ئە کی شە لە خاکی رۆم و عەجەم
بە پانی فـیـلـی و لوپ و زەھاویشم دابوو دەم

له راستهوه سابلان بوو ههتا خهتي ههكاري
 له بهر ته ماسي شيمال لازمه ههتا (چاري) (۳)
 كه راست و چهپ نه مه بي، روو له پوژه لات برؤ
 هه موو قهومي خويمان، ره نجبه روو و سه ره روو
 ئوميدى زور به كوردى موكر يانه، ديندارن
 به لام له دهست، گهري زالم، كه ساس و خه مبان
 نه له كترىك له بهرانه وه، ههتا گويژه (۴)
 تهلى به سه شارا راكي ششرا بوو به بي په يژه
 له راستى ته ختي سليمانى، چوار پينج نه ونده مانگ
 گلويى نور، دهروو ژوور، رووناك نه كاته وه، تا بانگ (۵)
 ته ره سوداى (۶) ته له سكووى، له سه ره عومره گدروون
 له پيش قولله ئيشل (۷)، بوى لواوه كه شفى شئوون
 له سه ره چناره وه تا تانجه ره، له ريزى چه م
 بوخارى ما كينه، رووى ئاسمانى، كردووه به ته م
 له گولپ (۸) وه چه مى خواجاى (۹) ههتا شنوئ (۱۰)
 به پيى ته بيه ته به گزاده، مونتكارلو (۱۱) ئه وئ
 به تا فگه سهرى زه لم بوچى نه ليم نيا گاره
 نه ونده به فه يژه، پريشكى كه فى گه وه ره باره
 نه ساسى مهركه زى ته ياره خانه لاي خورمال
 مواسه لاتى له گه ل نه وروپا نه كات ئيك مال
 تونيل به ناو گويژه و تاريخه را وه كو تووس
 خه تي شه مه نده فهرى پي گه بيه ناو خاكي رووس
 ده ماري مه عده نى ئالتونى شارى عه والان
 تيجاره تي هه موو دنيا، كيش نه كا وه كوو تالان
 بووى نه وتى سپيمان، گه يشته به حرى سبي
 شكستى خوارد، نه مه ريكا، كه بيرى نه وتى ته پي
 له گويژه وه سهركه وه، بو نه زمهر هه تا قه يوان
 به ريزه، ئوتيل و نه يوانى گه يوه ته كه يوان
 نه مانه، من به خه يال، يا به خه وه كه وه ائمه دى
 هيوام به خوايه، بو كورد، به راستى بيني ته دى

به فه يزيى سابيه، هه و لير، ديه گه و، مه خمور
 ره و اجى ده غلى، پيسته ي (۱۲) بيلادى (۱۳) خسته فتور
 هه موو تيجاره تي ئيزمير (۱۴)، ته نها به هه نجيره
 نه ونده زوره، نه ترش و فريى نه دهن لييره
 خه لووزى ماوه، نه لماسى مومياى دهورى (خاوى) (۱۵)
 نه مانه بينه بهرو، مه عده نى ترى، ناوى
 سه هوئى پيرى موبارهك (۱۶)، بومانى (۱۷) سه ره قه نديل
 ده ماري نه وت، يهك بگرن، نه بي ته رووبارى نيل
 دارى ميوه ي بهردارى، دارى كه رسته ي به رزي
 چه ونده و گي زه ري، له گه ل سيوى بن نه رزي
 گه زو، بنيشته، كه تيره، سموره، رپوى، ده لك
 به راز و گورگ و چه قه ل، ئاسك و پلنگى به لك
 برنج و تووتن و مازوو كه تيره و سه عله ب
 خورى و په نير و مه ري جاف، گه يشته شارى حله ب (۱۸)
 ترى و هه نار و به هئ، قوخ، هه لوژه، سيو، گيلاس
 كه ما، چنور، به رزا، كاشمه و قارچك و رپواس
 به قوه تي نه مه وه، ويسعه تي قه ريحه م بوو
 له خاكي روو و عه جه م، گه يشته مه تل به ي زو
 وه ختي له وئ هاته وه، رووم كرده دجله و به غدا
 كه چى خيلافى نه مه ل، موشكلا ت نه بوو پهيدا
 وه كو سه داي بيگانه، جوششى ناوى دجله
 به عماره بى بانگى كرد وتى: لاتيلى وه حله
 وه ختي چاوم هه لبرى، لوزه نده بيكي لنگ رووت
 به يابه رووى كرده من و عه تابه ي نه وت
 ته ماي بوو بيتته سه رم، توپى له دهس تالان
 چاوى كه وت به خه نجهرى كوردى راي كرد تبي ته قان
 له گويم دئ، دهنگى لاي لايه ي وه تن، دايك جگه ر سو تاو (۱۹)
 نه رزينى به سه ره ويرانه كه ي خوينا وييا خويناو
 نه لاويني ته وه و نه گري، سه ري شينه له ماته مدا
 شه و و روو، كو ته لى مندا له كانى (۲۰) وا له به رده مدا

ئەللى: لەو فيستنهيهى كوردا، كورى چاگم نەما كوژران(۲۱)
 ئەوئەش مابوون(۲۲)، ھەموو مردن، لە برسا بى كفن نيژران
 خودا پاداشتى ئەم تەنگانەيهى وا داياهو، وام دى
 بەپىيى خۆى ھاتە بەرپىم، تاجە(۲۳) گەوھەردارەكەى كوردى
 صلاح الدين جەلالى واى نەبو، تەئريخ لە پيش چاوه(۲۴)
 ھەموو پاشاى(۲۵) بابان مردن، بەحەسرەت رۆژيكي واو
 شەوئ دەس ئەھرەمەن كەوت، خاتەمى مولكى سليمانى(۲۶)
 كەچى، مېر و گزېرى پى ئەكرد، قەدرى وەھا زانى
 بەدەم ئەم نالەو، دەستى دريژ كرد، خستىيە سەرشانم
 وتى: توفيق ھاتيتەو، بۆ بارى ميحنەت ئەيزانم(۲۷)
 بەلئى حالىم پەشـيـواو، فـرـپـندە بالى سووتاندووم
 نەما غەيرى كەلاو، شەو بنالينە لەوئ وەك بووم
 وتم دايه، كە داىكم مرد! نەگريام، چونكە تۆ ماوى
 ئەگەر ئەولادەكانيشت بكوژرين، تۆ ئەبى چابى
 قەسەم بەو غەزەمى كوردەى شانى رېچارد(۲۸)ى بەشېر رووشان
 كلاوى كورد ئەبى قووج بى كە ھاتوو شانى خۆى جوولان
 شەوئ، پياوئ، لە بەفرا، ما، نەمرد، ئاگريكي دوورى دئ
 لەلاى من نائوميدي كفرە، ئەم ئاگرەى دلم بۆ كئ

(۱) پيرەمپرد لە ژيانى ژمارە ۴۷ى سالى ۱۹۳۵دا باسى ئەم شيعرە دەكات و دەنووسيت: لە سالى ۱۹۲۶دا
 لە بەغدا مەنزومەيەكم نووسيو، خەيالە و لەگەل كەھانەتدا تىكەل. سەربەندى ئەمەيه: شەوئ لە گوئ شەتى
 بەغدا...ھتد.

(۲) پەردەشكاف: پەردەدې، تاريكى لاہر.

(۳) چارى، ناوچەيەكە لە ھەريەمى (شوگاك) كە جاران بەشى ئيسماعيل خانى سەمكۆ بوو لە كوردستانى ئيران.
 م.

(۴) پەراسەى پيرەمپرد لەم شيعرەدا وەستايەتتەيەكى وردى نواندوو و ھەموو وجودى كەپە و گرپك بوو بۆ رۆشن
 كەدەوئ ئاواتى ئەو كوردستانەى ئەو خەوى پتوھ ديو.

(۵) تا بانگ تا بانگى بەرەبەيان، ھەتا دىنيا رۆشن دەپتەو.

(۶) وشەكە عەرەبىيە و لە (رصد و مرصد) واتە روانگەو ھاتوو.

(۷) مەبەست بورجى ئىفلى بەناوبانگى فەرانسەيە لە پاريس.

(۸) گولپ: گوندیکە لاى ژوووروى شارى ھەلەبجە. م. ھ

(۹) چەمى خواجايى چەمىكە نزيك شارى ھەلەبجەيە. م. ھ

(۱۰) شروئ چپايەكە لە رۆژھەلاتى شارى ھەلەبجە. م. ھ

(۱۱) مونتكارلو: شارىكى بېكۆلەى سەربەخۆيە كە مەركەزەكەى مۆناكوۆيە و بەقومارکردن بەناوبانگە،
 بەگزادەكانى جافيش لە ھەلەبجەى ئەو سەردەمە بەو بەناوبانگ پوون كە حەز لەقومار ئەكەن. پيرەمپرد لە
 شوتنيكى تريشدا باسى قومارکردنى جافەكان ئەكات.

(۱۲) پيسە: جۆرە پارەيەكى بېگانە بوو. م. ھ

(۱۳) بەھەموو شتيكى بېگانەى جاران ئەوترا (بلادى). م. ھ

(۱۴) ئيزمير: شارىكە لە توركيە بەھەنجير بەناوبانگە. م. ھ

(۱۵) خاوى: گوندیکە لەناوچەى قەرەداغ لە سليمانى.

(۱۶) پيرى موبارەك: نيازى لە چپاي پيرەمەگروونە لە رۆژئاواى شارى سليمانى كە ھاوين و زستان ھەميشە
 سەھۆلى پتوھيە.

(۱۷) بۆمانتى: كارخانەى بېرەيە.

(۱۸) ئەم بەيتە لە م. ھ دا نيبە.

(۱۹) پيرەمپرد ئەم شيعرەى خۆى لە رۆژنامەى ژيانەوئى ژمارە ۳۴ى سالى ۱۹۲۵دا بلأوكردۆتەو. يەكەم
 شيعرى بلأوكرادەيتى دواى ھاتنەوئى لە توركيە شيعرەكەى جۆرە گلەببەيەكە لە شېخ مەحمودى حەفید.

(۲۰) لاى م. ھ نووسراو مەندالەكانيت كە ديارە ھەلەيە.

(۲۱) لاى م. ھ ئەم نېوھ بەيتە وا نووسراو «ئەللى لەو گەردشەى كوردا، كورى چاگم ھەبوو كوژران» وابزانم
 راستيەكەى ئەودەي ئيمە نووسيومانە.

(۲۲) م. ھ نووسيوئە مابوو پ. نووسيوئە (مابوون).

(۲۳) م. ھ نووسيوئە تاجى پ. نووسيوئە (تاجە).

(۲۴) م. ھ نووسيوئە لەبەرچاوه لاى پ. نووسراو (لەپيش چاوه).

(۲۵) م. ھ نووسيوئە بەبان پ. نووسيوئە (بابان).

(۲۶) مەبەستى نگیبەكەى پتەمبەر سليمانە. ئەم دتیرە تپهەلکيشەى ھى ئەحمەد بەگى ساحتب قراڻە و پيرەمپرد
 لەم مناسەبەتەدا بەکارى ھتياو. م. ھ.

(۲۷) شيعرەكە لەم بەيتەو ھەتا ئەو پتېنج بەيتەى كۆتايى لە رۆژنامەكەى ۱۹۲۵دا نيبە و لەبرى ئەو دوو بەيتەى
 تر نووسراو. لەبەرچەند ھۆيەك بەباشمان نەزانى بينووسينەو. ئەوى مەبەستتەت!! با تەماشای رۆژنامەكە
 بکات، ھەرۋھا پيرەمپرد بە شيعرى (ئەبى بەخشندە) داواى لئ بووردن لە شېخ دەكات و، چونكە ئەو شيعرە
 وەرگرتاوى شيعرىكى فارسىيە. لە شوتنى خۆيدا دەينووسينەو.

(۲۸) رېچارد شاى ئينگليز كە لە شەرى سەليبيەكاندا زامدار كرا.

سەر لەژێر سـدارە ناـنـيـم، كـوردـم و تەـپـلەـم بەـسـە
 جـۆـق و بـۆـق^(۱)م بۆ چـيـيـە، گـۆـرـانـى و چەـپـلەـم بەـسـە
 ئاسـمانـى باوہ پـيـارە، كـارى بۆ فەـيـسە^(۲)ل نەداين
 مائەدەى بۆ عەـمـر و زـيـد بـى، مـن بـەـرـوـو خەـپـلەـم بەـسـە

قەت گەزۆ ناخۆم، کە ناوی مەننە زادەى مننەتە کوردی دۆشاو خۆرم و چرکی (۳) درى (۴) و ڕەزڵەم (۵) بەسە ھەر بەمنداڵی لەسەر شاخی بڵند پەرورەدە بووم بەرزە ئەستۆم نانەوێ، بۆ مەسنەد ئەم ئەقلەم بەسە سانعی ئەم ئەرزە، ئییمەى خستە ژوور بەغدا بەجێ زۆر بەجییە، عوسبە (۶)، مۆری کرد و ئەم شەقلەم بەسە وەک غرامافۆن لە قەشقە، ھەوھەوی سوارەى بەبان ھەر لەگوێم دى ئیستەکش، ئەم عەنەنە و تەپلەم بەسە ئەو کەسى خۆی و لەژێر خەڵک ئەلێ: سوارت ئەبم ئەحمەدى سوارە و ھەمەى خەتابم ئەم ئەقلەم بەسە (۷) بۆجى وەک کەو جن خۆم ڕاکێشمە ژێر داوی بەلا دانى گەفى ناو قەفەز ناخۆم، گيا و گەپلەم بەسە

(۱) جۆق و بۆق: نیازی لەو باندی مۆسیقایانەى کە لەو سەردەمەدا لەبەغدا ھەبوو.

(۲) مانای چاک و خراپ لێک جیاکەرەو و نیازیش لە مەلیک فەیسەلى یەکەمە کە لەو سەردەمەدا مەلیکی عیراق بوو. م. ھ.

(۳) چرکی: بەدۆشاویک ئەلێن کە دووجار کولابێت و زۆر خەست و توند بووبێتەو م. ھ.

(۴-۵) ناوی دوو دبیە، درى لە ناوچەى ماوەتە، ڕەزڵە لە ناوچەى بەرزنجەى. ھەردوو دبیە کە بەتێر و دۆشاو و باسووق و سجووق بەناویانگن.

(۶) عوسبە: عصبۃ الأمم کە لە جەنگى جیھانى یەکەمدا دانى بەمافی کوردنا بوو.

(۷) م. ھ. لەم بارەى ھەو نووسیبو: بۆ ئەحمەدى سوارە و ھەمەى خەتاب پیرەمێرد ئەم چیرۆکەى خوارەو ئەگێریتەو، ئیمەش لێرەدا ئەم چیرۆکە بۆیە بڵاو ئەکەینەو، بۆ ئەوێ دەری بخەین کە لەو سەردەمەدا دەمارگیری گەشتبوو چە رادەیک. پیرەمێرد ئەلێ لە سالى ۱۲۴۲ی کۆچیدا عەبدولرحمان پاشای بابان بەخۆی و سوپاکەى ھەو، ڕوو ئەکاتە شارى بەغدا بۆ داگیرکردنى، پاشا ئەسپێکی نایابی ئەبێ کە ڕەخت و شەقەبەندەکەى زێ ئەبێ، ئەحمەدى سوارە و ھەمەى خەتاب ھەردووکیان مەیتەر و ئیشکچی ئەو ئەسپە ئەبن، شەوێک لە ئارامگای سوپادا ئەحمەدى سوارە ڕەخت و شەقەبەندەکە ئەخاتە ژێر سەرى نەوێکەو لەو چۆلە بیدزن. ھەمەى خەتابیش ڕەشووی ئەسپە کە لە دەستى خۆى دەتالێنێ و بەھەردووکیان ئاگادارى ئەسپ و ڕەخت و شەقەبەندەکە ئەکەن. دوو عەگال بەسەر کە بەرۆژ چاویان بەئەسپەکەى شا کەوتبوو بەشەو ھەردوو ئەدەن کە ئەسپ و شەقەبەندەکە بێزن، کە ئەگەنە ئارامگای لەشکر ئەحمەدى سوارە و ھەمەى خەتاب وریا ئەبن ھەردوو عەگال بەسەر ئەگرن و ئیشیان بۆ چاک ئەکەن!! جا پیرەمێرد ھاتوو ئەو کردەو ھەبەى ئەو دوانەى بەشتیکی ئازایانە پیشان داو.

بۆ جەژنى لەداىک بوونی مەلیک غازى

۱۹۳۹

یاخو سەرورەرمان، ھەر شای غازى بى بەشمان بەغازى سەرفرازى بى ئەو نەسلى پاک و ئییمە قەومى چاک پێکەو بەژین لە عەلەم بى باک

شیوەنى شەھیدانى کوردی سەرور (۱)

ئەم ئاسمانە شینە، کەوا بەرگی ماتەمە تەحلیلی وا کراو، قوبەى، غەمە، تەمە چەرخێکی کۆنە ماکیئەى ژەنگى گرتوو چەورى نەکا بەخوێن پەکی سوورانی کەوتوو پیرەژێکە ھەر شەوێ شووێ ئەکا بەخەلق سووراو بەخوێنى مێرد ئەکا، پیتی ئەلێن شەفەق گولگۆن بەخوێنى عاشقە دێوجامەکەى فەلەک چنگى پلنگى ناوێتە ژێر تاقمى بەلەک گاهى بەخوێنى ئالى نەبى سوور ئەبى فورات خوێناوی کوردی تیکەلە دیجلە کە زیاد دەکات سەردارى ئییمە بوو کە لەسەردار بەپێکەنین بانگى ئەکرد «بە کوشتنى من میللەتم ئەژین» ئەویان یەزیدی زالم و ئەم خائینی لەعین تاکەى بەدەست ئەمانەو یارەب ئەسیر بین داواى ھەیات ئەکەین، بەمەمات تێی دەگەن، بەشەر فەرقى نییە، چ ژین و چ مردن و چ خەیر و شەر لەم عەسرى بیستەمەى مەدەنییەت، لە ئاخرا ھەر لایێکی قەنارە بوو، بۆ کوردە ھەلخرا ئیستەش لە کەللە، قوللە دەکەن، دوژمنانمان زکیان درا بەسونییەو، تیغلى بى زمان

هه‌رچی ره‌ئیس‌ی کورد بوو، به‌سێداره‌دا کرا
 باقی به‌مالی خواشه‌وه، سووتان له‌ناگرا (۲)
 کێ دی به‌غه‌یری میلله‌ته‌که‌م، له‌م قه‌باره‌دا
 ئینشادی شیعری میلی، له‌ پایه‌ی قه‌ناره‌دا
 «کیم در بزی منع ایله‌یه‌ جه‌ک باغی جناندن
 میراتی پدر در گیره‌رس خانه‌ پزم در» (۳)
 شادین و فه‌خری پێوه‌ ده‌که‌ین، به‌م حه‌مییه‌ته‌
 مردن، که‌ بۆ ژبانی وه‌ته‌ن بێ، مه‌زییه‌ته‌
 سه‌ر ده‌فته‌ری شه‌هیدی وه‌ته‌ن، ناوی (خالیده)
 وه‌ک ناوی خالیده، ئه‌به‌دی خویشی خالیده (۴)
 شیخ قاده‌ (۵) پێسی هه‌موو خانه‌دانی کورد
 میراتی جدی (کور بوو به‌لابوو) به‌ئیرسی برد
 دایکی زه‌مانه‌ جارێکی تر نایه‌پێتیه‌ته‌ دی
 له‌م کورده‌دا غه‌زه‌نفه‌ری (۶) وه‌ک سه‌ید محه‌مه‌دی (۷)
 خۆ شیخ سه‌عیدی (۸) گه‌وره‌، که‌ مادی و مه‌عه‌وی
 نه‌بووه‌ به‌عه‌زم و په‌زمه‌وه‌، پیرێکی وا قه‌وی
 یوسف ضیا (۹) ضیا به‌بوو، ئا‌ه‌ زوو کوژایه‌وه‌
 گه‌وره‌ی که‌مالی، پتویه‌ بوو، ئه‌و به‌لایه‌وه‌
 دکتۆر فوئاد، که‌ رۆژی ئه‌زهل، عه‌شقی کوردی بوو
 تا مرد، له‌ حه‌سه‌ره‌تی وه‌ته‌ن، ئا‌هی سه‌ردی بوو
 دوو عاشقن، که‌مال (۱۰) و فوئاد، هه‌ردوو بێ میسال
 ئه‌و عه‌شقه‌یان، گه‌یانده‌بووه‌، مه‌رتبه‌ی که‌مال
 قوچ زاده (۱۱)، وابوو قوربانی (۱۲) میلیله‌تی
 سه‌د ئافه‌رین، له‌ عه‌زم و سه‌بات و مه‌تانه‌تی
 زاته‌ن شه‌هید، شه‌ریفی (شه‌ریف) (۱۳) یش شه‌هید کرا
 رۆژی قهران بوو، قهر له‌ وه‌زیع و شه‌ریف خرا
 له‌م قافله‌ی موباره‌که‌دا شاعیریش هه‌بوو
 بۆ وه‌زنی شیعریان بوو، ئه‌گینا خه‌تای نه‌بوو
 ناوی ئه‌مانه‌، لازمه‌ بیکه‌ینه‌ به‌ر، هه‌موو
 ته‌هه‌جی حیسسی میلیله‌، بۆ ئینتقامی زوو

ئهم خۆینی کورده‌، هه‌روه‌کو خۆینی سیاوه‌شه‌
 هه‌قی نه‌سینری، هه‌لده‌قوڵی، دائما گه‌شه‌
 بۆ ئیمه‌ لازمه‌، هه‌موو سالتیک، هه‌تا ده‌ژین
 ئهم رۆژی ۲۴ی ئایاره‌، بکه‌ین به‌شین
 رۆژیکه‌، که‌ رۆژی مردن و ژینه‌ براده‌ران
 فه‌رزه‌ غه‌زا، مه‌قلویه‌ نه‌قدی دل و زوبان

(۱) پیره‌مێرد ئهم شیعری بۆ شه‌هیدانی شۆرش کورد نووسیوه‌ له‌ تورکیا. که‌ رۆژی ۲۴ی ئایاری ۱۹۲۵ له‌
 سێداره‌ دران. یه‌که‌مه‌جار له‌ سالی ۱۹۲۷دا به‌شی دووهم و سێیه‌می ئهم شیعره‌ بلا کراوه‌ته‌وه‌، ئه‌ویش له‌
 نامیلکه‌یه‌که‌دا که‌ عه‌لی عیرفان سالی ۱۹۲۷ له‌ چاپی داوه‌ به‌ناوی (کورد له‌ که‌یه‌وه‌ خه‌ریکه‌) وه‌ له‌
 چاپخانه‌ی فرات له‌ به‌غدا چاپ کراوه‌. بۆ دووهم جار پیره‌مێرد له‌ ژماره‌ ۷۰۶ی رۆژنامه‌که‌یدا سالی ۱۹۴۳
 له‌هه‌مان مانگا ئهم شیعری بلا کورده‌ته‌وه‌. به‌لام به‌بێ ناوێشان. له‌و نامیلکه‌یه‌دا که‌ باسمان کرد له‌لایه‌ره‌
 ۱۴دا به‌شی دووهم و سێیه‌می شیعره‌که‌ بلا کراوه‌ته‌وه‌ و به‌ناوی (کا که‌ ره‌شید) هه‌و پێشه‌کیه‌کی کورتی بۆ
 نووسراوه‌ که‌ دیاره‌ ئه‌وکاته‌ پیره‌مێرد له‌ تورکیا گه‌رابوه‌وه‌، چونکه‌ کاره‌ساته‌که‌ له‌ مانگی مایس/ئایاری
 ۱۹۲۵دا بووه‌، پیره‌مێرد له‌سه‌ره‌تای سالی ۱۹۲۵دا گه‌راوه‌ته‌وه‌ و رۆژنامه‌ی (ژبانه‌وه‌) باسی گه‌رانوه‌ و
 به‌خێره‌اته‌وه‌ی ده‌کات بۆ شاری سلیمانی. نامیلکه‌که‌ش سالی ۱۹۲۷ ده‌رچوو و شیعره‌که‌ی بلا کورده‌ته‌وه‌ و
 له‌ پێشه‌کیه‌که‌یدا نووسراوه‌ «ئهم شیعرا نه‌ قیسمیکه‌ له‌ قه‌سیده‌یه‌کی شاعیرێکی میلی کورد، چونکه‌ زۆر
 مناسه‌یه‌تی هه‌یه‌ به‌م مه‌قاله‌یه‌وه‌ و عاده‌ته‌ن موته‌میمی یه‌کترین، بۆ ئه‌مه‌ی ناوی هه‌ندیکیان له‌ غایه‌ی
 میلیله‌تدا له‌ ته‌ره‌ف تورکه‌وه‌ به‌ئیه‌دام مه‌حو کراوه‌ته‌وه‌ ئه‌به‌دین له‌ فیکر ناچیتنه‌وه‌ چاپمان کرد».

هه‌روه‌ها کاتی خۆی بۆ یه‌رێز عومه‌ر مارف به‌رزنجی له‌ گۆڤاری ده‌فته‌ری کورده‌واری ژماره‌ ۳ سالی
 ۱۹۷۰دا ئهم شیعره‌ و شیعری «پیاو ئه‌بێ له‌سه‌ر قه‌ولی بێتێ» ی به‌ته‌واوی بلا کورده‌وه‌ که‌ ئه‌ویش شیعری
 یه‌که‌می له‌ رۆژنامه‌ی ژبانه‌ ژماره‌ ۱۶۱۵ی سالی ۱۹۶۱ه‌وه‌ وه‌رگرتوه‌ و شیعری دووهمی له‌ (رۆژی نوێ)دا
 ژماره‌ ۱ سالی یه‌که‌م وه‌رگرتوه‌.

شیعری یه‌که‌م نه‌جمه‌ددین مه‌لا له‌و ژماره‌یه‌ی ژبانه‌ بلاوی کورده‌بووه‌، به‌لام له‌ هه‌شت به‌ینه‌که‌ی پیره‌مێرد خۆی
 که‌ سالی ۱۹۴۳ له‌ ژبانه‌ بلاوی کورده‌بووه‌ دوو به‌یتی تیا بوو که‌ نه‌جمه‌ددین مه‌لا نه‌ینوسیویو. ئیمه‌ له‌م
 کتێبه‌دا بۆ یه‌که‌م جار ده‌قی ته‌واوی شیعره‌که‌ بلاو ده‌که‌ینه‌وه‌ که‌ (۲۸) به‌یته‌.

هه‌روه‌ها له‌ کاتی خۆیدا ئهم شیعره‌ کاری کردۆته‌ سه‌ر شاعیرێکی ناوچه‌ی موکریان که‌ناوی (شیخ ئه‌حمه‌دی
 سربیل ئاوابی)یه‌، وه‌ سالی ۱۹۴۳ شیعره‌که‌ی له‌ ژماره‌ ۳ سالی ۱۳۲۲ی هه‌تاوی ۱۹۴۳ی گۆڤاری
 «دیاری» کۆمه‌له‌ی (ژ.ک)دا له‌ مه‌هاباد بلاو کراوه‌ته‌وه‌. شیعره‌که‌ ته‌واو کاربگه‌ری به‌شی یه‌که‌می شیعره‌که‌ی
 پیره‌مێردی له‌سه‌ره‌ و ته‌نانه‌ت چهند واتا و دێری به‌که‌می گۆڕینه‌وه‌ دووباره‌ کردۆته‌وه‌. ئیمه‌ له‌ په‌راویژدا ته‌واوی
 شیعره‌که‌ی شیخ ئه‌حمه‌د ده‌نوسینه‌وه‌ بۆ به‌راورد.

هه‌روه‌ها دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار له‌ کتێبه‌که‌یدا له‌بابه‌ت میژووی ئه‌ده‌بی کوردییه‌وه‌ له‌لایه‌ره‌ ۱۵۰دا سه‌بارده‌ت به‌م
 شیعری پیره‌مێرد ده‌نوسیت: «له‌بابه‌ت ئهم شیعره‌ی پیره‌مێرد هه‌و ماموستا هه‌تین له‌نامه‌ی ناوبراو له‌ په‌راویژی

ژماره ١٢ ی ئەم باسەدا بۆی نووسیوه و دەلێ: ٣٠ ساڵ لەوێ پێش کۆمەڵەی (ژ.ک) لە کوردستانی ئێران کتێبێکی بچووکی شیعری سیاسی کوردی چاپکرد بەناوی (دیاری کۆمەڵەی ژ.ک) که ڕەنگ بێ نوسخەی کەم مابێ. لەو کتێبەدا شیعریک چاپکراوە شاعیرەکە ی ناوی (شیخ ئەحمەدی حیسامی) یە وەک لە بیرم مابێ ئاوا دەست پێ دەکا:

«ئەم ئاسمانە شینە کەوا بەرگی ماته‌مه‌

ئێجادی واکراوە کە قوبە‌ی هەم و تەمه‌» (*)

شیخ ئەحمەد کوردێکی دڵسۆز و نیشتمانپەرور و شاعیرێکی ڕووناکی و خوش زەوق بوو، باوکی ناوی شیخ جەلال و لە بنەمالە ی قازی و خزمێکی نزیک ی قازی محەممەد بوو. لێره‌دا زانیارییه‌کانی مامۆستا هیمن تەواو دەبی‌ت.

(*) شیعەرەکە بەو جۆرە نییه‌ کە مامۆستا هیمن نووسیویه‌ و لێره‌دا تەواوی شیعەرەکە لەبەر گۆڤارەکە دەنوسینه‌وه‌ و گله‌بیش له‌ هیمن ناکرێ، چونکە ئەو هەر لەبەری بوو و کاتەکش زۆر له‌ میژوو بوو و گۆڤارەکە ی لەلانه‌بوو.

ئەمه‌ش تەواوی شیعەرەکە ی (شیخ ئەحمەدی سریل ئاوا‌یی) له‌گەڵ ئەو پێشه‌کییه‌ کورته‌ی بۆی نووسراوه‌ له‌ گۆڤاری (دیاری کۆمه‌ڵە ی ژ. ک) ژماره‌ ٣ سا‌لی ١٣٢٢ - ١٩٤٣ .

«دوا ی جەنگی رابوو‌روو کە جەمه‌وریه‌تی تورکیا سازبوو، مه‌حکمه‌یه‌ک بەناوی (مه‌حکمه‌ی سه‌ریه‌خۆ‌یی) داندرا، جەنابی شیخ عەبدولقادر شه‌مزی‌نی و سه‌ید محەممەدی کور ی ده‌گەڵ هەندێ له‌ گه‌وره‌ و ناوداران ی کورد له‌م مه‌حکمه‌یه‌دا محاکمه‌ کران و هه‌لیان ئاوه‌سێن. ئینجا شیخ ئەحمەدی سریل ئاوا‌یی کە پیاویکی به‌ناوبانگی موکوریانه‌ ئەم شینە ی خواره‌وی بۆ شه‌هیدانی ڕێگه‌ی سه‌ریه‌ستی کورد گێ‌پاوه‌:

ئەم ئاسمانە شینە، کەوا بەرگی ماته‌مه‌

ئێجادی واکراوە، کە قوبە‌ی هەم و غه‌مه‌

بارانی مه‌رگه‌، به‌فره‌ کفن، ڕه‌عه‌ده‌ نه‌فخی (صور)

ئهورۆ گران ی، قابی‌زی ئه‌رواحی عاله‌مه‌

سه‌رتیپی، تیپی هه‌وره‌، شه‌مال بۆ سه‌فی قیتال

ناره‌نج‌ه‌کی ته‌رزیه‌، ته‌ییاره‌یی ته‌مه‌

رۆژی سیا‌یه‌، رۆژ و شه‌وی تاره‌، چه‌رخ ی پیر

هه‌وری له‌دوو‌ده‌، ئاهه‌، ته‌می وی هه‌موو غه‌مه‌

ئەم چه‌رخه‌، کۆنه‌، ماشینه‌کە ی ژه‌نگی گرتوه‌

چه‌وری نه‌کا، به‌خوینه‌کی سوورانی عه‌سته‌مه‌

له‌م قه‌رنی بیسته‌می مه‌ده‌نیه‌ت به‌خویتی کورد

ژه‌نگی له‌سه‌ر نه‌هیشتوه‌، هیشتا‌که پیتی که‌مه‌

«تارندراوه‌ چه‌رخ ی سته‌م، کارییه‌

ئەو زو‌لم و جه‌وره‌، قسه‌مه‌تی هه‌رشین و زارییه‌»

خاصه‌ به‌خویتی کوردی شیمالی، هه‌موو زه‌مین

گول‌زاری خوینه‌، خو‌نچه‌ سیفه‌ت، د‌ل هه‌موو غه‌مین

هه‌وری خه‌فه‌ت، له‌ ئەوجی فه‌ره‌جدا، موسه‌له‌ته‌
شادی نه‌بوو، له‌ هیج د‌ل ی دا، نه‌بی به‌شین
مه‌حشر میساله‌، ده‌شتی، شیمال، که‌ریه‌لا سیفه‌ت
غه‌مناکه‌ له‌م موسیبه‌ته‌، سوکانی هه‌وته‌مین
ئەکسه‌ر له‌وانه‌ سه‌یدن و هاشمی نه‌سه‌ب
میراسی جدیانه‌، شه‌ها‌ده‌ت، که‌پیتی گه‌یین
فه‌رمانی قه‌تلی عامی (که‌مال) (*) بێ که‌مالییه‌
مه‌قسوودی، مه‌حوی دینه‌، له‌ ئبعدامی ئەه‌لی دین
«وا، هه‌سه‌ره‌تا، چرای ئومێدم کو‌ژرایه‌وه‌
قه‌تلی، مو‌حه‌رپه‌می، له‌ شیمالی پرایه‌وه‌»
(جه‌نگیز) (که‌مال) ه‌ ئەه‌لی که‌مال، شاهیدی ده‌دا
کوانی زه‌مان و عه‌سری مه‌غول، زو‌لمی واکرا
هه‌ر به‌و گونا‌هه‌. دو‌ژمنی دین، مه‌حوی کرده‌وه‌
له‌و ج‌ئ و مه‌کانی کورده‌، که‌ بی‌تی (**) خودا کرا
نه‌سی هه‌دیه‌، ته‌رکی تورک (***) ئیسته‌ مه‌حکه‌مه‌
به‌و زو‌لمه‌، خی‌سی باتینان، به‌رمه‌لا کرا (****)
د‌ل به‌حری خوینه‌، سو‌فی مه‌پرسه‌، چه‌ فایده‌
ته‌عدادی ناکرێ، که‌ بل‌یم چه‌ند خه‌تا کرا
هاواره‌، قه‌ومی کورد، وه‌رن، رۆژی غیبه‌ته‌
نیسه‌به‌ت به‌ئیمه‌، زو‌لم و ته‌عه‌ددا چه‌هاکرا
غوسه‌م (****) ئەوه‌نده‌ زۆره‌، د‌لم ه‌ینده‌ پر غه‌مه‌
سه‌حبان ی ناتیق‌م (*****)، له‌ غه‌مالا‌ و ئەبکه‌مه‌

(*) که‌مال: مه‌به‌ست له‌ که‌مال ئەتاتورکه‌.

(**) که‌ بی‌تی خودا کرا: واتا که‌ بۆی خواناسی له‌و ج‌تگه‌ پیرۆزانه‌دا وه‌ک مزگه‌وت و خانقا ئەکرا.

(***) ئاماژه‌یه‌ بۆ فه‌رموده‌ی محەمه‌د(ص) «اترک الترک ولوکان اخوک».

(****) به‌رمه‌لا کرا: ئاشکرا کرا.

(*****) غوسه‌: واته‌ خه‌فه‌ت.

(*****) سه‌حبان ی نا‌ق: وته‌بی‌ژی به‌ناوبانگی عه‌ره‌ب

(٢) له‌ رۆژی ٢٤ ی ئایاری ١٩٢٥ (١٥) مزگه‌وتی دیاریه‌کر پ‌ی کرا له‌ منالانی کورد و سووتینران.

(٣) واتا ک‌ئ ئیمه‌ مه‌نع بکا له‌م باغی به‌هه‌شته‌، میراتی باو و باپیرمانه‌، هه‌ر هی خۆمانه‌ و هه‌ر هی خۆمان ئەبی، ئەم شیع‌ره‌ به‌تورکی دکتور فوناد وتوویه‌تی.

(٤) خالید به‌گی جبران که‌ میر لبوا بووه‌.

(٥) شیخ عه‌بدولقادی شیخ عوبیدل‌لای شه‌مزی‌نی که‌ له‌ کوردستانی ئێراندا له‌بەر خو‌شه‌ویستی به‌غه‌وسی سانی

بەناوبانگە.

(٦) غەزەنفەر: شير

(٧) سەيد محەممەد كورى شىخ قادر، پارىزەر بوو، لەژىر پىتيا سەريان پرى.

(٨) شىخ سەعیدى پيران.

(٩) يوسف ضيا، مەبعوسى شارى بتلیس بوو لەو کاتەدا.

(١٠) کەمال: ئەفسەرىكى لاو بوو لە خێلى جبرانى.

(١١) قۆچ زاده: محەممەد عەلى بەگ، ياودرى ئالای هەشتى تورک بوو.

(١٢) قۆچ بوو: بوو قورىانى.

(١٣) شەریف: شىخ شەریف.

هاتن شەهیدەکان^(١)

هاتن شەهیدەکان، بەجلى سوورى خۆینەو
دايکى وەتەن، دە هەلسە سلاویان بستیئەو
شىخ قادەر لە پشەو، سەرقافلەى ئەوان
چەند جوانە، خۆین و ریشى سپى، پیر و نەوجەوان
سەیری ئەمانەکە، کە هەموو کوردی سەف شکەن
رۆحبان فیدا ئەکرد و ئەیان وت، بژی وەتەن
قورىانى تۆن بەریزە، کە تۆ غەم لەبەر نەبى
بۆ ئیمە مردنە، ئەگەر ئازادە سەر نەبى
مەگرى و مەناله، با بەخەفەت، دل شکست نەین
نەختى لەلات ئەمیینەو و بۆ بەهەشت ئەچن
توخوا لەباتى ئیمە بەچاویکی روونەو
فەرموو کە، خوا ئەزانى لەبیرمان نەچوونەو
ئاخۆ لە فرسەتیکى ترا، بەختیار ئەبین؟
ئیمەش وەکو ئەوان، لە دلى میلله تا بژین؟
من وام ئەوئ، کە حەشر ئەکرتیم، خۆین بەبەرگەو
بەو عەشقى میللیه و بەکزی سۆزى جەرگەو
ئەو ئاگرەى لە دلمەو، بەریستە کفنه کەم
تا دوژمنم نەکا بەزوخال، شەرته پف نەکەم

دەستئوس یاخود کام چاپ ئەم شیعەى وەها بەشیواوى وەرگرتوو. لەکاتیکیدا تەواوى شیعەکە و بى هەلە لە
سالى ١٩٥٢دا لە میژووى ئەدەبى کوردی عەلانەددین سەجادی لە باسى پیرەمێرددا بلالو کراوەتەو. هەروەها
دوو بەیت لە شیعەکە بەیتى شەشەم و حەوتەم لای م. ه چاپ نەکراو. لێرەدا ئیمە تەواوى شیعەکە، کە ئەو
دوو بەیتەشى لەگەلە بلالو دەرکەبنەو.

تاکە بەیت

١٩٤٨

گوێلکی خۆمالي، بۆچ نابى بە گا؟!

کەر نابى بە گا، قۆچمان تى هەللا؟!

من و ئەستیرهکان^(١)

ئەستیره بەرزەکان، ئەدرەوشینەو بەشەو
وێک من بەداخەو، نە سەرەوتیان هەیه، نە خەو
چەند سالە، ناشناى شەوى بیدارى بەکترین
وێک سەرسەرىن، شەوى سەرى ناکەینە سەر سەرىن
من خوار و ژوور لەدەست چوێکەى بۆلەت، ئەوان
وێک خێلى خوار و ژوورکەرى کورد، وێلى ئاسمان
شەو، شەونى ئەوانە چیمەن ئاو ئەخوانەو
رۆژ، هەلمى ئاوى چاوى منە، سەریەخاتەو
دوئ شەو، بەرى بەیان بوو، دەرگیا بەسەر منا
منیان کەساس ئەبینى، لەناو دۆست و دوژمن
دڵسۆزى وام نەدیوو، کە بۆم بگرى، وێک خەشیم
فرمیسکەکەى ئەوان بوو، بەئاونگی تیگەیییم
(با) م راسپارد، بلتى کە خەفەت بۆچ ئەخۆن ئەوان؟
وێک ئیمە نین، نزیکتى لای بارەگای خودان!
راسپیریان نووسیوو، بەشەونم، لەسەر گیا
تا ئاسمان، پریشکی بەدى ئیو، هەلپرا
هاوکارى کوردەکانى سەروو گەییە ئاسمان
بەو دووگەلى هەناسەیه، ئاو دى لە چاومان^(٢)

(١) پیرەمێرد دووجار لە ژبانی خۆیدا ئەم شیعەى بلالو کردۆتەو. بەکەمجار لە رۆژنامەى (ژبان)ى ژمارە

(١) ئەم شیعە لەلایە (١٠٤) ى م. ه دا ژۆر بەناتەواوى بلالو کراوەتەو! نازانم مامۆستا م. ه لەبەر کام

١٩٢٦دا، جارى دووهم له گهلاوێژى ژماره ٧، ٨ى سالى ١٩٤٢دا. شاعیر جارى دووهم له گهلاوێژدا دهستى به شیعرهكه دا هیناوه تهوه و ئیمهش له بهر ئه و نوسخه یه نووسیمانوه. ئه وى لای م. ه كه نازانم له كام سهراچاوه ی وهرگرتوه ههله ی زۆره و نه دهكرا هه مووی له پهراوێژدا راست بکهینهوه.

(٢) پیره مێرد، له و نوسخه یه ی پۆژنامه ی (ژیان)دا كه باسمان کرد ئه و چهند دێره په خشانه جوانه ی له کو تایی شیعره كه وه نووسیوه و مه به ستی له کوردی په تی نووسی نه (ئهم کچه کوردهم، كه به م جلله کوردییه، په تییه، پوشتته کردۆته وه و پرتۆلیکی بیگانه ی تیا نییه، پیتی لی ئه نیم، ته نیا له جل برینه که یا دهستمی تیا به کالاکه ی والا یه کی منی تیا نییه، ه ی یه کی که، له پێگه یشتوه، تیگه یشتوه، به شه وقه پر شه وقه کانی وه ته ن. که واکه ی به ری سه رو به ره، سه رکه وئ، به رکه وئ. ئه و منی هینایه سه ر سه ودا ی کوردی په تی نووسین، به شوێنکی زۆره وه، ئه یه وئ نووسیمان چاک و پاک و ریکوپیک بئ. تیکه ل و پیکه ل نه یئ. گول بئ، په ی کول نه یئ. به چرای خۆمان به رێدا بژین و به رێوه بچین. له م دیاره دا ئه مه له وه وه دیبایاری داوه. دیاره ئه یئ بکری به دیاری (ئهو) (*) خوا یاری.

(*) ئه و: مه به ست له ئه حمده به گی توفیق به گی. موته سه ریفی ئه و کاته ی سلیمانی بووه.

پێ هه لخران (١)

١٩٢٦

پێ هه لخرانه، به به ستی خه زان، هه لده سینه وه
سāl بئ به هار نییه، به به هار، هه ر ده ژیه نه وه
حه قی حه یاتی میللی که که وه ته کلێشه وه
(صور ته بذیره) رهنگی به قا، به و قلێشه وه
چهند ترسنۆک و بئ وره بوون گه نه کانی کورد
مه ئیوس ئه بن، به بایه کی، بئ واده، ده ستویر
پێیان بلێن ته که ره و ره ته ئریخی کائینات
رۆما و (دۆچه) چی بوون و ئیستا، چییان لی هات
ئهم دیجله یه، که ئیستا، به بئ خه م، ده کا گوزه ر
ئهو دیجله یه، هۆلاکو، به ری به ستبوو به سه ر
ئهمرۆ که شه مسی طالعه، به و طالعه قه مه ر
ئه گرێته باوه ش و جلی نووری، ده کاته به ر
به و شه وقه تازه، شه وقی له شه رقا ئه کا ظه ور
به و مانگ و رۆژه، ده رده که وئ، شاهراه نوور

(١) ئهم شیعره له دیوانی پیره مێرد م. ه دا نییه. شاعیر دوو جار بلاوی کردۆته وه. جاریک له (ژیان) ی ژماره ٤٤ سالی ١٩٢٦ جاری دووهم له (ژین) ی ژماره ٧٤٢ ی سالی ١٩٤٤. له بهر نه وه ی شیعره که له و دوو بلاو

کردنه و یه دا ئه و نه نه جیاوازی زۆره ناچار هه ر دوو ده قه که مان نووسیوه وه.

پێ هه لخران

پێ هه لخرانه، به به ستی خه زان، هه لده سینه وه
سāl بئ به هار نییه، به به هار، هه ر ده ژیه نه وه
ئهم خا که به رزه، فیره به زوقم و به فر و با
وا بای به هار، له شکری زستان، ئه دا به با
چهند ترسنۆک و بئ وره بوون، گه وره کانی کورد
نه و مێد ئه بن، به بایه کی، بئ واده، ده ستویر
پێیان بلێن ته که ره و ره ته ئریخی کائینات
رۆما و له وچه چی بوون و ئیستا، چییان لی هات
ئهم دیجله یه، ئیسته که سه ره به ست، ئه کا گوزه ر
ئهو دیجله یه، هۆلاکو، به ری به ستبوو به سه ر
سه د کاسه گل، له کاسه ی که لله بان، کرا
چهند (نادر و ره زا) له سه ر ئه و ته خته دانرا
ئهم کورده، گورده، ناوی له ناو ناچئ مایه وه
رۆژی ئه ویش به رێ ده که وئ، دیته کایه وه
عه شقی ژبانی میللی، که که وه ته کلێشه وه
ئهدری له چاپی ژین و ژیان به و قلێشه وه

حسی کوردی لاوکی ساده ی ده وئ (١)

ئه ده بیاتیکی مومتاز: شیعیری بئ نوخته ی کورد:

١٩٢٩

وا ده می ده وره ی ره و احه، گول له سه حرا ره و ح ئه دا
مه ل، له گه ل گولدا، دل ئاگای له سر ی له و ح ئه دا
(طوری) سووری لاله، ئاگری (طوری) موسا هه لده کا
ئهو گری (طراهه) ئهم سیحری حه لاله هه لده کا
هه ر ده ئال و سوور و مۆره، وه ک که وای سوور مه ی عرووس
گول گه لای لوول کردوه وه ک طور په ی دل داری رووس

ساحه‌ی وادی، له‌واده‌ی پرووی سه‌حه‌ردا (طاوسه) (۲)
 كه‌لكه‌له‌ی ئەم مو‌لكه، دوو سه‌د كاوسی لێ ئاوسه
 عه‌كسی میهر و مه‌ه، له‌ پروودا سلسله‌ی داوی دله
 طالعی كورد هه‌روه‌كو‌ئو سلسله‌ی لای سه‌ر دله (۳)
 گرمه‌ گرمی هه‌وری دوور دێ، كێ ده‌لێ دله‌سه‌ره‌وێ
 رۆحی علوی كورد سه‌م‌ای ئامالی سامالی ده‌وێ

(۱) ئەم شیعره شاعیر خۆی له‌ رۆژنامه‌ی (ژیان)ی ژماره‌ ۱۷۳ی سالی ۱۹۲۹دا بلاوی کردۆته‌وه.

(۲) لای م. ه له‌ دیوانه‌كه‌دا ل ۶۵ نووسراوه «ساحه‌ی وادی له‌واده‌ پرووی سه‌حرا طاوسه» كه‌ دیاره‌ هه‌له‌یه و مانا نابه‌خشی.

(۳) لای م. ه نووسراوه «طالعی ئەم كورده وه‌ك ئەو سلسله‌ سه‌دری دله» كه‌ نازانم ئەمه‌ مانای چی نابه‌خشی.

كوستی بوومه‌له‌رزهی پینج‌وین^(۱)

۱۹۴۶

دل‌خۆشیمان ئەداته‌وه‌ خوا، گوايه‌ كێی بوێ
 به‌و ویستنه، ئەبێ خه‌فه‌تی زۆری به‌ركه‌وێ
 ئەم كورده‌ په‌نگه، ئەو ئەسه‌ری خۆشه‌ویسته‌ بێ
 رۆژێ نه‌بوو كه‌ چه‌رمه‌سه‌رتی قورسی تووش نه‌بێ
 شاعیر ئەلێ، به‌لا، كه‌ له‌ لای خوا خرايه‌ رێ
 سه‌رده‌ق، له‌ پێشه‌وه‌ گه‌ره‌کی كوردی دێته‌ رێ
 ياخود ئەگه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌بێ به‌رزه‌ جێگه‌ی
 به‌رزی نه‌وی، نه‌وینه‌ په‌لی ئیمه‌ تا به‌كه‌ی
 به‌رزی ته‌وژمی، به‌نده‌نی به‌رز و نزار بوو چوو
 وا ره‌و ئەكه‌ین و له‌شكری بیگانه‌مان له‌ دوو
 ته‌كلیفی تۆ خوايه، له‌ وه‌سعت، وه‌سیع‌تره
 تووشی به‌لایه‌ بووین، كه‌ له‌ تاقت به‌ده‌رت‌ره
 جارێ له‌ ئاسمانه‌وه‌ بوو، ئیستا له‌ژێر زه‌مین
 مووی گا ئەكا به‌تیر و په‌لامار ئەدا به‌ قین

مه‌له‌بەندی سه‌ر حدود، یه‌كه‌مین به‌نده‌ری گوزین
 بێ ئیلی جاف، گوزه‌رگه‌ بوو، ئیلاخی پینج‌وین
 ئیستا به‌بوومه‌له‌رزه‌وه، كه‌وته‌ زه‌له‌له
 مالیان پروخا و له‌ترسی ژیان كه‌وته‌ په‌له
 ئۆف خوايه‌ وا منال له‌ خه‌وا، نووستوه‌ و شه‌وه
 ده‌ستیشی وا له‌ گه‌ردنی دایکیا و ئەژی به‌وه
 كاتی ئەزانی، خانوو به‌سه‌ریا پروخا، له‌ پر
 هه‌ر گرمه‌یه، زه‌وی هه‌موو، دیت و ده‌چی به‌گور
 دایك به‌ره‌حمه‌وه، ده‌ستی خۆی دایه‌ به‌ر وروژم
 دار و دیوار، به‌سه‌ریه‌كه‌وه، كه‌وته‌وته‌ ته‌وژم
 هاوار و بانگه، ورد و درشت، شین و رۆیه‌تی
 كێ گوتی له‌ كێیه، هه‌ر كه‌سه‌ ده‌ریه‌ستی خۆیه‌تی
 ئیستا ئەمانه‌ هاتوونه‌ ژێر بالی ئیمه‌وه
 هاوخوینه‌كان، خۆیان ئەخه‌نه‌ مالی ئیمه‌وه
 لاوان به‌جاری كه‌وته‌ونه‌ جۆش و خرۆشه‌وه
 ته‌مسیل و باربوویه‌ به‌هه‌ول و په‌رۆشه‌وه
 ئاواته‌كه‌م ئەبینم، ئەوا هاته‌ دی، به‌چاو
 ده‌سته‌ی كوران به‌مه‌شه‌لی فریاوه‌ كه‌وته‌ ناو

(۱) ئەم شیعره له‌ دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا نییه.

بۆ لافاوی سالیمانی^(۱)

۱۹۳۲

شینێ زبان بوژیان

چل‌كه‌ هه‌ورێ، كه‌وته‌ پرووی ئەم ئاسمانه‌وه، تالی كرد
 هاته‌ گرم و هۆر، با و هه‌وره‌تریشقه‌ ده‌ست‌و‌برد
 هه‌وری پایز، زۆر له‌سه‌رخۆیه، گوره‌ و ناڵه‌ی نییه
 هه‌ر ده‌مانوت، ئەم برووسكه‌ و لی‌زمه‌یه‌ کاری چیه‌

کـهـوتـه بـارـینـیکـی و، ئاوی بهـخـوړـم لـی پـژا
وات دهـزانی، دهـرکی کـوـنـدهـی سـهـرـبهـرهـوژـتـر هـهـلـپـژا
کرـدیـه لـافـاوـیکـی و، هـاژـهـی له گـرمـهـی هـهـور ئهـچـو
دهـت و، ئهـرز و ئاـسـمـان، دوو دوژمنه تیک هـهـلـدهـچـو
خهـلک لهـناو شیرینی خهـوا، نووـستـوو بهـپـرخهـی گـهـرمهـوه
کاتیک زانی، سـهـر ئاو کـهـوتـه، له جـیـگهـی نهـرمهـوه
قاو و قـیـژـی دایک و مندال و، زریکهـی بـی کـهـسان
لرفهـلرفی ئاو فـرـانـدن، نهـعـرهـتهـی خـانـوو رووـخـان
ئوف له هـاوارـی ئهـوانهـی، وا بهـزـور ئاو پای فـرـان
دایکـی، چوار مندالـی ئاو بردی، هـهـناوی هـهـلکـزان
خو ئهـوانهـی، وا لهـژـیر خـانـووی تهـپـیـوا مـانـهـوه
رؤحـیـان ئهـسـپـارد، بهـناچاری بهـدهـم گـریـانهـوه
هـهـر کـهـسـی هـهـولـی سـهـری خـوـی بوو، بـرای بـیر چـوـبوـوه
خهـلک ورهـی بهـردا بوو، بهـم تـوـفـانی تـاریـکه شـهـوه
خو زبانی مـال و خـانـوو، بهـم هـجـومـی ئاوـهـوه
شـهـکر و چا و کوـتـال بهـجـاری، کـهـوتـه ژـیر لـافـاوـهـوه
تـانـجـهـرؤ هـات، ئهـرخهـوان سوور، سووری بووکیـتی دهـکرد
شـهـکری شاری کرده شـهـکـراو، هـهـر بهـبار کوـتـالـی برد
خـوا دهـزانی، هـهـر کـهـسـی هـوـشـیـکی ئیـنـسانـی بـیـی
تـیـر و پـر ئهـگری بهـسـهـرمانا، ئهـگـهـر دوژمن نهـبـی
مال و ویران، بـی خـانـوو مان، روو له زسـتان پـی پـهـتی
ئیمه بـو (سوربا) پیتاکمان ئهـنارد، بـو بهـکیهـتی
ئیسـته لیـقهـوماو و داماو، کـهـساس و جـهـرگ بـراو
چی دهـبـی، با جامـعـهـی خـاکی عـیـراقـیش بـیـته ناو
خـوايه تـو فـریاکـهـوی، تـوـلـهـی هـهـزاریمـان بـکه
چونکه هـاوارمان بهـتـویه، دهـسـتـگیـرت بـی شـکه

(۱) پیره‌مێرد ئه‌م شیعره‌ی بۆ ئه‌و لافاو و توه‌وه که له تشرینی دووه‌می ساڵی ۱۹۳۲دا له سلیمانی هه‌ستاه و زیانیکی زۆری داوه. هه‌روه‌ها (په‌شید نه‌جیب و هه‌مدی به‌گی ساجیتقراښ بۆ هه‌مان لافاو شیعریان هه‌یه. ئه‌م شیعره‌ی پیره‌مێرد له دیوانه‌که‌ی. م. ه دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

پیره‌مێرد بۆ جاری دووه‌م له ژماره (۵۸۹) ی ژینی ساڵی ۱۹۴۰دا چوار به‌یت له‌و شیعره‌ی
پیشوو بلاو ده‌کاته‌وه، به‌لام هه‌ندێ ده‌ستکاری و ئالوگۆری تیا‌دا کردووه، به‌تایبه‌تی کۆتایی
شیعره‌که دوا به‌یتی له‌م نوسخه‌ نوێیه‌دا زۆر جوان ده‌ستکاری کردووه و له به‌یتی کۆتایی ئه‌وی
پیشوو زۆر پـر مانا و شاعیرانه‌تر و جوانتره.

خه‌لک له‌ناو شیرین خه‌وا، نووـستـوو به‌پـرخه‌ی گـهـرمه‌وه
کاتیک زانی، سـهـر ئاو کـهـوتـه، له جـیـگه‌ی نهـرمه‌وه
قاو و قـیـژـی دایک و مندال و زریکه‌ی بـی کـهـسان
لرفه‌لرفی ئاو فـرـانـدن، نه‌عـره‌ته‌ی خـانـوو رووـخـان
مال و ویرانی خانوو مان و روو له زسـتان، پـی پـه‌تی
ناهومـیـد و رووت و برسی، دیلی ده‌سـتی نه‌گـبه‌تی
بۆ ئه‌مانه هـه‌ر کـه‌سـی هـوـشـیـکی ئیـنـسانـی بـیـی
ئاوی چاو، کـیـسـه‌ی دراو، دینـیـته ناو، سانی ده‌بـی

بورجی رۆژی کورد^(۱)

۱۹۴۵

بورجی رۆژی کورد، که رۆژهه‌لات بوو
هه‌مان هه‌لنه‌که‌وت، به‌شمان هه‌لات بوو
قافیسه‌ی ئه‌کرا، هه‌ر به‌دنیهاد بوو
بوومی شووم له شوین بوونمان دلشاد بوو
سه‌رچاوه‌ی دیجله، له دیاربه‌کرا
هیند خوینی کوردی، تیکه‌ل ئه‌کرا
وه‌ک ئه‌رخه‌وان سوور، ئه‌بوو به‌لافاو
پیره‌ژنی چه‌رخ، ئه‌یکرد به‌سووراو
هه‌تا خوا وای کرد رۆژ گه‌رایه‌وه
دادی هه‌ژاران، پرسـهـرايه‌وه
له رۆژ ئاواوه، رۆژمان بۆ هه‌لات
غوولی مه‌غوولی بیابان هه‌لات
ئه‌لین کاتیک رۆژ، ئه‌گه‌ریته‌وه
ده‌وری زۆرداری، ئه‌بـیـتـه‌وه

ئەبىت بەدەورى، مەھدى سەر زەوى
 لەسەر ئايەتى (خاتم النبى)
 پەيپەوى (نبى) ديموكراتىيە
 ديموكراتىيە، ڤوو لەھاتىيە (۲)
 من باوەرم كەرد كە ئەم ئاينە
 ئاوتنەيە بۆ كوردى ساف سىنە
 بۆيە ئىنگليزىم بەدڵ خۆش ئەوئ
 ئەمجارەيش فرباى ئيمە ئەكەوئ (۳)
 ئەگىنە من خۆم، لەكى دادمە
 نان و كەبابى، سەرو زبادمە
 مايەى ژيانى، ئيمە كە (با) بى
 بۆ نەيگۆرمەو، من بە كەبابى
 خوا تۆفيق وەھبى و جياووك بەيلى
 بۆ پيشەوايى و سەر بەرزى خيلى (۴)
 ئەو دوو پياوهمان كە خويندەوارن
 جىيە هيوای گەلن، كەفیداكارن

(۱) ئەم شیعەرى بۆ كۆمارى مەھاباد وتوو. م. ھ. نووسىيوە كە ۲۸ى حوزەيرانى ۱۹۴۵ شیعەرەكە نووسراو. بەلام ۲۸ى حوزەيرانى ۱۹۴۵ ڤێكەوتى بلاوونەوئى ژمارە (۷۹۲)ى ڤۆژنامەى (ژين)ە كە ئەو شیعەرى تىيادايە نەك دانانى شیعەرەكە.

(۲) ديموكراتىيەت: دروشمى بەردى سويندخوارەكان بوو لەشەرى جيهانى دووهمدا. م. ھ.

(۳) لەلایە (۳۱)ى ديوانى پيرەميردى م. ھ. دا نيوە ديتري يەكەمى ئەم بەيتە دەستكارى كراو بە «من سويند خوارانم بۆيە خۆش ئەوئ» لەكاتىكدا لە ڤۆژنامەكەدا كە م. ھ. شیعەرەكەى لەبەر نووسىيوەتەو نووسراو «بۆيە ئىنگليزىم بەدڵ خۆش ئەوئ». وە ئەم نيوە ديتري هېچ كەمى و ناتەوايەك بەردەڤرووى پيرەميرد ناكاتەو، چونكە نەك پيرەميرد، بەلكو زۆر لە ڤۆشنييرانى ئەوكاتە چاوەرئى دەستكەوتتيك بوون بۆ كورد ئەگەر جەنگ كۆتايى بېت. وە ئىنگليزىش كە يەكتيك بوو لە هيزەكانى (حلفاء) ئەو دەنگوباسەى گەياندبوو گوتى كورد و، بەلام دوايى دەرکەوت كە ئەو ڤروپاگەندەيەى تەنها تكتيكيك بوو بۆ بەرزەوندى خۆى لە كاتى جەنگدا.

(۴) م. ھ. نازانم لەبەر چ هۆيك ئەو دوو بەيتەى لەبەر ڤۆژنامەكە نەنووسىيوەتەو و لە ديوانەكەدا چاپ نەكراو. لەكاتىكدا كاروكردەو و خزمەتى هەر يەك لە (تۆفيق وەھبى و مەعروف جياووك) شتيك نيبە فەرامۆش بكرئ. دەبوا مامۆستا م. ھ. ئەو ئەمانەتە بپاريتري.

ئەستىڤەى بەختىم (۱)

۱۹۴۷

ئاسمانەكەى، جىيە ئەستىڤەى بەرز
 ئەدرەوشىتەو، بەشوعەلى سەد تەرز
 ئەو دەمەى تيشكى، ڤۆژ ئەدا لە ئەرز
 بۆچ ئەستىڤەكان، دپنە ترس و لەرز؟
 خوا وای كرددو، ڤۆژ بالا دەستە
 مانگيش لەڤرويا زەبوون و پەستە
 ئەمە تەقسيمى، ڤۆژى ئەلەستە
 عالەم لەم سڤە، گيژ و دەم بەستە
 وای تەرتيب داو، ڤەحمانى ڤەحيم
 وفوق كل ذي علم، عليم
 لە راستى قودت، كە نەبى تەسليم
 ديارە ئەكەويە، گيژى ترس و بيم
 دەستى نەتوانى، لەبندا بيبىرى
 ئەبى بيشۆيت و بە خاولى بيسرى
 كە وچ لەسەر ڤرد، ڤتى لەتۆ بڤرى
 ئەبى ملوانكەى موورووى، بۆ بڤرى
 ئەمسالىش ديسان، وا شەشى ئەيلوول
 لە فەلەستيندا كرده، گەردلولوول
 عالەمى ئيسلام، دلگير و مەلوول
 كورديش بەجاري، هاتنە جوڵەجوول
 ئەى سپەهيبى پير، ئەو ئەستىڤەراڤە
 هەريەكە شانى، هەر يەكەيكمەنە
 ئەستىڤەى بەختى، منيش لەوانە
 بىگۆڤەرەو، ئيسكى گرانە
 ئەستىڤەيەكى، وای لە شويتن دانى
 ڤتى سىياسەتى، دەوران بزاني

شهوقیکی وای بی، گهل پیتی پروانی
نەک کاروان کوژەیی، کوردیی و نەزانی

من هه‌موو سالتی، بیر یه‌خه‌مه‌وه (٤)
هه‌م به‌فه‌خره‌وه، هه‌م به‌خه‌مه‌وه

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بڵاو نەکراوەتەوه.

یادیکی حەزین (١)

مارت (ئازاری) ١٩٤٩

پیاو ئەبێ لەسەر، قەولی بمینێ
سەر و مال بدا و، بەلێن نەشکینێ
لەسەر پیتستی خۆی، شەقی کەن وەک گا
پیتستی کەللەبشی، بئاخن لە کا
باز گەشتی نەبێ، لە ئاستی مەردی
تەئریخ بێ بلی: کوردی نەبەردی (٢)
خۆ ئەگەر لە پتی، میللیه‌تا بێ
ئازا و شیلگی بێ، نەبەزێ تابێ
من ئەم مەردەبەم، لە کوردی دیو
شینێ شەهیدان ئەمەیی نووسیو
ئەمڕۆ کە بیست و چواری ئازار بوو
سەرداری کوردان سەر لەسەر دار بوو
لە دیاربەکرا، گەورەکانی کورد
لە تەناف دران، ئالەیان نەکرد
شیخ قادر نەوێ شیخ عبیدالله
ئیرسی جەدی بوو، زولمی کەربەلا
لەسەر سیدارە، بانگی کرد مەگرین (٣)
با من بکوژێم، میللیه‌تم بژین
دکتۆر فوئادیش، وتی وا ئەمەرم
میراتی باوکمە، من وەری ئەگرم

(١) پیرەمێرد ئەم شیعەری بۆ کارەساتی شەهید بوونی شۆڕشگێڕانی کورد و تەوێ لە تورکیا کە سالتی (١٩٢٥)
پرووی دا. لە (ژین) ی ژمارە ٩٥٩ ی مارتی ١٩٤٩ دا بڵاوکراوەتەوه. ئنجا ئازانم ٢٤ یاخود ٢٥ ی ئایار کە
پۆزی کارەساتەکە یە چۆن لێردا بۆتە ٢٤ ی ئازار (مارت) !! ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بڵاو
نەکراوەتەوه.

(٢) لە پۆزی نوێی ژمارە (١) و لە دەفتەری کوردەواری ژمارە (٣) دا وشە (تەئریخ) کراوە بەمێژوو.

(٣)، لە پۆزی نوێی ژمارە (١) و دەفتەری کوردەواری ژمارە (٣) دا نووسراوە:

«لەسەر دار بانگی ئەکردن مەگرین»

با من بکوژێم، هۆزەکەم بژین»

(٤) ئەمە هەڵە یە و پیرەمێرد خۆی لەو ژمارەبە (ژین) دا کە باسمان کرد بەو جۆرە ئیمەیی نووسیو. هەروەها
بیرەخه‌مه‌وه راستە نەک بیری ئەخه‌مه‌وه.

ئاوات (١)

١٩٤٤

بولبول بەهەرە، شەتاو بەهەرە
بانگ ئەکەن ئەلێن، بەهەری بەهەرە
ئارایشی دا، بەهەردە و کۆهسار
خەمەلی لە گۆلدا، دەشت و بەرینار
نەورۆز، پۆزی نەو، لەنیو جیهاندا
ژینی دابەش کرد، بەکوردستاندا
درێخ، بەهاری من ئەمە نییە
کە زوو بەسەرچوو، گۆل کەلکی چیبە؟
ئەمەوێ خاکی کوردستان، یەکسەر
گۆلی گیاندارمان، بۆ بینیتە بەر
لاوان وەک لاو، بئالێنە دار
بۆ خاکیان بینە، پەرژینی گیاندار

ئەوسا كوردستان، ئەبى بەباغى
خوڤندن تىبا بىي، بەشەو چراغى

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىرد م. ه دا بلاونەكراوەتەو.

ئەم خاكە پاكە

ئەم خاكە پاكە، هپندەم لا چاكە
بەشۆرى سەوداى دىدەم ئمناكە
بە تەماشاي دوور، تىرى لى ناخۆم
كەى دەمكىشيتە، سىنەى خۆى ناخۆم^(۱)
من بەسەر ئەودا، ئەویش لەسەر من
بەيەكتەر شاد بىن، بەكوڤى دوشمن^(۲)
لەمەودوا ئەگەر، ئىواران ياران
لە دووم بگەرپىن، وام لە كووساران
كارىزى شەرىف، دەمى بەرەيان
برىقەى وڤنەى^(۳)، سىنەى بەرەيان
ئارامگاي شۆخى، دىدە مەستانە
رەشەنەى روخسار، حەسەت كىشانە
لە گردى يارە، چاوم لىيەتى
نازانم وڤلى، سەوداى كىيەتى
ياخوا ئەو كەسەى، كە ئەم دوو سائە
لېم كەوتە گىزە، وەك زەردەوالە
نەى هپشت ئاگرى، يارە بگرپى
چەقۆى ئاھى من، جەرگى هەلدپى
بەنەشەى بەھار، لەو مىرغوزارە
كو ئەبونەو، خەلكى ئەم شارە
سەبرى شىرىنىي، ولاتيان ئەكرد
داخى زستانيان، لە دل دەرتەكرد

نیشتمان بەسەير، دپتە بەرچاومان
بە «حب الوطن» بەرز ئەبى ناومان
من زەوقى شىعەرم، بەچەشم ئەندازە
شنەى بەيانم، لەگەل ھامپرازە
ئەمەوئى گۆڤرە و ئەزمىر بى بەرپىم
وەك قەيسى دوجەيل پىايا بگەرپىم
لەگەل بالندە و، درندەى يار بىم
وەك تاق تاق كەرە، شەوان بىدار بىم
ھەر جىيەك خاكى ولات پر نم بى
ھەر شوڤنى دانەى ئاو لەسەر لم بى
ئەوہ جىي جۆشى گريانى منە
ئەوہ ھەواری ھاواری منە

(۱) لاى م. ه ئەو بەيتە بەم شپو تىكدراوہ. پروانە ل ٤٨ى ديوانەكەى پىرەمىرد.

«بە تماشاي دوور تىرى لى ئەخۆم

كەى دەم گەيشتە سىنەى خۆم ئەخۆم»

كە ديارە بە بەراورد لەگەل بەيتەكەى سەرەودى ئيمەدا دەزانرپت ئەمە ھەم ھەلەبە و ھەم ماناش نابەخشى.

(۲) پىرەمىرد ھەمىشە نووسىوېتەى (دوشمن) نەينووسىوېتەى (دوژمن).

(۳) راستىيەكەى (برىقەى وڤنەى) يە نەك وەك لاى م. ه نووسراوہ برىقە و وڤنەى.

تاكە بەيتى^(۱)

فائق بو ئەمەى كە بىي بەكورد
ناومان نا ھوشيار ناوى تەبدىل كرد

(۱) ئەم شىعرە، پىرەمىرد و حوسپن حوزنى ھەر يەكە نيو دپريان نووسىوېتەى و ناوى (فائق توفيق)ى كچەزاي پىرەمىرديان كرد بە (فائق ھوشيار).

نالەي دلتەنگي^(۱)

حوزەيرانى ۱۹۴۸

ئەم قەومى كوردە، ئەگەر تېنەگا
كە غايەى چىيە؟ روو لە كوئ ئەكا
سەر گەشتەى چۆل و بىبابان ئەبى
ناگاتە ھەوار، سەرگەردان ئەبى
تا يەك نەكەون، رېگە دەرنەكەن
ئەبى بەكۆمەل وەتەن ئاواكەن
ئەم خاكە ناوى، خاكى عىراقە
لەسەر زەمىندا، بى وىنە و تاقە
دوو تىرەى براى، يەكى تىدايە
يەك دىن و ئىسلام، بەندەى خودايە
(لا عصبية في الإسلام) رېيە
فەرموودەى نەبى، ھەمووى بەجىيە
خۆ خوا داوينى، ئەوەى پەھبەرە
نەسلى ھاشمى، شوئىن پىغەمبەرە
ئەوەى خراپە، قەدر نەزانىن
چونكە گىرۆدەى جەھل و نەزانىن
ئەگەر بەخوئىندىن، لەمانە نەگەين
وەك كەر كەرى بار، بۆ خەلكى ئەبەين
ئەگەر ئەتەوئ، كارت مەحكەم بى
نەخوئىندەوارىت، ئەبى زۆر كەم بى
ئىقبالى ئومى، گى و دەورېكە
وەكو نىشانەى پەلە ھەورېكە
ھەتا ساياھەمان تەواو بەرز ئەبى
پەل و پۆى عىلم و فەن سەد تەرز ئەبى
بەتەقو ھورى تەفەنگ و ھەرا
كاتىكمان زانى، لىفەكە برا

بە كۆلانا، كە بنەرىنەين
گەلى لە گەلان، بەجى ئەمەينەين
خۆمان لە حوجرە بدزىنەو
لە مالى باوكمان ئەگوئىزىنەو
كە كاسبى تر، لەناوا نەبوو
ئىتر چاوەرپى وەزىفەين ھەموو
خۆمىرەش مەعاش بەئومى نادا
ھەموو ھىوامان ئەروا بەبادا

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاو نەكراوئەو.

قەلەندەر تۆراو^(۱)

۱۹۴۹

كارى ناچارى، بىزار لە شەوى ئەم شارەم
چەند رۆژېكە بەتۆراوى، لە گەردى يارەم
گەردى يارە، وەكو ئاتەشكەدەى نەورۆز بوو
وا كۆژاندىانەو، سووتەوى گىرى ئەو نارەم
كەس نىيە، ھامدەمى نالەى شەوى بىدارىم بى
بارى زۆر قورس بوو، دەريەستى دلى بىچارەم
دەستەلاتم نىيە، چى بكەم، ئەمە كارى خوايە
چاكى ناسىوم ئەزانى، كە كەرى ئەم بارەم
كرەدەوى خۆم ئەزانى، كە نەتىجەى واىە
ئىستە رابووردوو، فايەدى چىيە ئەم ھاوارەم

(۱) سالى ۱۹۴۹ رېگە نادەن پىرەمىرد وەك سالان ئاگرى نەورۆز بكاوئەو. ئەويش داخى دلى خۆى بەم شىعرە دەردەبىت. ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىرد م. ھ دا بلاو نەكراوئەو.

له بهردی توانج (۱)

تشرینی یه که می ۱۹۴۳

له بهردی توانج، هیند سهرم سوږما
بهرد بوو به کولانهی سهرم له سهرم
به فیره، بی و بفیره، به پیچ و دهوره (۲)
بۆ گهرمی سهرم، سهرمایه دهوره
له فله لهک دلم له خوئی نامینئ
که، که چیی له گهل مندا نه نوینئ
سهری خورشیدی بووکی پرپوه
به پاشکوی خویدا ههلی واسیوه
پیم نه لین پۆکه مه که، ههرا مه
نه وهی هه لال بی، له م شاره، کامه؟
کیلویهک شه کر، له جیی یه که ته نه
نه وهی هه رزان بی، لافی وه ته نه
سهرده میک باو بوو، نیشتمانپه رست
نیستتا برستی، براوه به رست
داخی داخداریم، ناوه له دهستم
که وتبیتم، وه ته نه په رستم
به ریکهوت هه رچی، بۆ ریکهوت رۆژی
وه که ده عبا په نهجی، دایکی نه کرۆژی
پیستی روومه تیان، هینده نه ستووره
ته ری و ته ریکی، زۆر له وان دووره
سا خوایه به سییه، نه م ته نگانه یه
که یف و قری و جری، بۆ بیگانه یه

(۱) پیره میتر نه م شیعری له سالی ۱۹۴۳ دا نووسیوه و له لاپه ره ۲۰۴۱ ی م. ه دا هه یه. جاری دووه میش سالی

۱۹۴۸ بلاوی کردۆته وه و جیاوازی نه مجارده یان له گهل شیعره که ی (۱۹۴۳) دا زۆره. بۆیه به باشمان زانی
نه ویش بنووسینه وه.

(۲) نه م به یته لای م. ه چاپ نه کرابوو.

هه مان شیعری له سالی ۱۹۴۸ دا به جیاوازی له گهل نه وهی پیشوودا:

له فله لهک دلم، له خوئی نامینئ (۱)
نه م جهوره له گهل کوردا نه نوینئ
سهری خورشیدی، بووکی پرپوه
به (به ن ساموته) (۲) هه لیان واسیوه
پیم نه لین غه یبه ت مه که هه راره
نه وهی هه لال بی، له لاما ن کامه؟
هیند شت گرانه، کیلویهک ته نه
نه وهی هه رزان بی، لافی وه ته نه
داخی نه مانه م، نا له پشت دهستم
نیتر قه ت نه لیم، وه ته نه په رستم
به ریکهوت هه رچی، به ریکهوت رۆژی
وه که تووتک په نهجی، دایکی نه کرۆژی
توفانی نووحه، که وته ته نگانه
مندا ل نه خه نه، ژیر پی پروانه
هی نه وتۆ، دایکی وه ته ن، باس نه کا
بۆ گه نی، نه هلی، نامووس کاس نه کا

(۱) نه م شیعری له دیوانی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

(۲) به ن ساموته: نه و تاله به ن یاخود چه رمه یه که سوار به ملاو به ولای زینا دایناوه هه تا نیچییری پیادا
هه لواسی.

تاکه بهیت

۱۹۴۸

هه رکه سی هه لکا، به وشک و به ته ری
بی غه متر نه ژری، له شای به حر و به ری

ئەم قەومى كوردە، زۆر گەورەى بوو
 بەلام ھەرىكەتەى، بۆلەك چوو
 (نادر) و (كەرىم خان) كەوتوونە ئىران
 عەزىزى مىسرە (صلاح الدین) مان
 ئەمانە بەشى، ئىدارىمان بوو
 لە ئاسۆى عىلما، بۆلەتەمان بوو
 چونكە كوردستان خۆى بى نسیبە
 ئەدىبەكانى تىادا غەرىبە
 خۆ (ئەحمەد شەوقى) و (مەممەد عەبدە)
 شووعەراى عەرەب، لەلایان عەبدە
 داخى سەرداخان، جەمیل زەھاوى
 لەناو كورداندا ون بوو بوو ناوى
 بەللى مومكىنە، جەمیل ئەدزى
 بەلام زەھاوى، لە كورد ناخواری
 باعەبىش بوو، كافى زەھاو
 ھەرچى خۆى گۆرى، ديارە بەدناو
 مستەفا پاشا، بۆیە پەسەندە
 فەخرى بەكورد بوو، لای خوا و بەندە
 لەو سەپەتیشدا خۆى لى نەگۆرا
 بەو سەپەتەى خۆى، لە سەیان نىژرا
 لەسەر كوردىكمان، غىرەتى وابو
 بەگژ شاھىكى ئىراندا ئەچوو
 بىگرە باوشت، ئەى گەردى سەیان
 پاشاى كوردستان، ھاتو بەمیان
 كورگەل گەورەتان ئەگەر خۆش بوئ
 زۆر گەورەى تەتان، تىا ھەلەكەوئ
 ئەمەرى ئەم يادە، بوو بەیادگار
 زۆر كەس ھەول ئەدا بۆمان بىتە كار

تاكە بەیت

ئەو رۆژە خۆشە، دلتى تىا خۆشە
 رۆژى رەش، جەننىش، ماتەمە و بۆشە!

بۆتەى سروشت

رەنگى ژەنگىكى، كە بۆتەى سروشت (۱)
 قالىبى كوردى، منى پى دارشت
 خۆ تاكو دەمەم، لىم نابىتەو
 كەواتە واتەى چىم لى بىتەو
 بەللى ھەر كوردەم، كوردىكى سەرچل
 پەژارەى ھەژار ئەبەمە ژىر گل
 ھەرزەگەر پىكم بەسەر يالەو
 سەر ئەدەم لەبەرد بەدەم نالەو
 ئەبىنەم ھەرچى، بانگى ئەكەمە
 دەمى گىراو، ئاخ بۆ ھاودەمە
 ئەم قەومە وەكو مەرى بى زمان
 دواى ھەر كەسى كەوت نەبىردە ناو ران
 بەخورى و شىرى، دەست ھەلناگرى
 بۆ گۆشتى مەرە، سەرى ئەبىرى
 ئىستا دەستەيەك، پەيدا بوون غەبىن
 كە دەنگىان ھەيە و رەنگىان نابىن
 كەوتووە خولىاى بالا پەروازى
 بەرىشى بابا، كەوتوونە بازى
 بەبالتى خەيال، بەلاف و گەزاف
 ھەلمان ئەفرىن، بۆ سەر كىوى قاف
 ئىمە لە خاكى، عىراقدا ئەژىن
 چۆغان بۆ ئەلوئ، لەم خاكە دەرچىن

عیراقیک که خوا، دامه‌زاندبئی
تووی دوو قه‌ومی، تیدا چاندبئی
چون پیتی تیده‌چی، که پیتی بیگانه
بکه‌ویتنه ناو، ئەم جی و مه‌کانه

(۱) پیره‌مێرد سالی ۱۹۴۵ ئەم شیعری نووسیوه. جاری دووهمیش به‌شێوه‌یه‌کی جیاواز له سالی ۱۹۴۷دا
بلاوی کردۆته‌وه. ئیمه هه‌ردووکیان دهنوسین. شایانی باسه پارچه شیعری دووهم له دیوانی م. ه دا نییه.

هه‌مان شاعر به‌هه‌ندی جیاوازییه‌وه سالی ۱۹۴۷:

هه‌رچی پێشمان که‌وت، کێشانییه ژێر بار
له ئیمه‌ی روو دا، چه‌گورگ و چه‌سوار
به‌ردیکین له‌ناو قۆچه‌قانییدا
ئه‌گه‌ر پێن به‌ده‌ور سه‌ری خانییدا
که‌چی فریتمان ئە‌ده‌ن له‌گۆتیه
تا دوورتر برۆین، لایان خۆش‌تره
به‌بالی خه‌یال، به‌لاف و گه‌زاف
هه‌لمان ئە‌فرینتی بۆ سه‌ر کێوی قاف
ئیمه له‌ خاکی عیراقا ئە‌ژین
له‌ شوینی باو و باپیر چون دهرچین

۱۹۴۸

ئە‌و جه‌زندی میلله‌ت تیتیدا که‌ساسه^(۱)
من سه‌رم شینه و به‌رگم په‌لاسه
مه‌ر سه‌رپینه، قۆچی قوربانیه
قوربانی ئیمه، کچ و کورمانه
با، گرتن، ته‌می ترسم لێ لا‌با
بریندار نه‌بی، شیر هه‌لمه‌ت نا‌با
کورگه‌ل، به‌گالته، بلێن به‌دوژمن
که‌وتن بۆ ئە‌وه و، سه‌رکه‌وتن بۆ من

قوربانی ئیمه، زۆر په‌سه‌ند‌تره
هی حاجی مه‌ره، ئیمه، کچ، کوره

(۱) مامۆستای شاعیر محمەد سالح دیلان بۆی گێرامه‌وه که سالی ۱۹۴۸ داوای شیعریکی له پیره‌مێرد کردووه
بۆ نه‌ورۆزی ئە‌و ساله. پیره‌مێردیش ئە‌و شیعری بۆ ناردوون، به‌لام مامۆستا دیلان به‌دلی نه‌بووه که بیکات
به‌سروود و ئاوازی بۆ دابنیت. دوا‌یی، پیره‌مێرد شیعره به‌ناویانگه‌که‌ی (ئهم رۆژی سالی تازه‌یه)ی بۆ ناردووه
و ئە‌ویش وه‌ک لای هه‌مووان له‌ گوتماندا ده‌زرنگیته‌وه بۆ یه‌که‌مجار به‌ده‌نگی دیلان سالی ۱۹۴۸ بوو به‌و
سرووده.

نه‌ورۆز

ئە‌م رۆژی سالی تازه‌یه، نه‌ورۆزه هاته‌وه
جه‌ژنیکی کۆنی کورده، به‌خۆشی و به‌هاته‌وه
چه‌ند سال، گۆلی هیوای ئیمه، پێ په‌ست بوو، تاکو پار
هه‌رخوینێ لاوه‌کان بوو، گۆلی ئالی نه‌وبه‌هار
ئە‌و رهنگه سووره بوو، که له ئاسۆی بلندی کورد
مژده‌ی به‌یانی، بۆ گه‌له‌ی دوور و نزیک ئە‌برد
نه‌ورۆز بوو، ئاگریکی وه‌های خسته‌ جه‌رگه‌وه
لاوان به‌عه‌شق ئە‌چوون، به‌ به‌ره‌و پییری مه‌رگه‌وه
ئە‌وا رۆژه‌لات، له به‌نده‌نی به‌رزی ولاته‌وه
خوینێ شه‌هیده، به‌رهنگی شه‌فه‌ق شه‌وق ئە‌داته‌وه
تا ئیسته‌، رووی نه‌داوه له ته‌ئریخی میلله‌تا
قه‌لغانی گولله، سنگی کچان بێ، له هه‌لمه‌تا
پیتی ناوی بۆ شه‌هیدی وه‌ته‌ن، شیوه‌ن و گرین^(۱)
نامه‌رن ئە‌وانه، وا له دلی میلله‌تا ئە‌ژین

(۱) مامۆستا م. ه. له پیره‌مێردی نه‌مردا لاپه‌ره ۱۱۷ ده‌ریاره‌ی ئە‌م شیعری نه‌ورۆزه نووسیویه:

«له‌بیرم دێ رۆژیک ده‌مه‌ده‌می عه‌سر بوو، له شاری سلیمانی، و‌ب‌زانم سالی ۱۹۴۸ بوو، لاوان به‌کو‌ر و
کچه‌وه، به‌ناو شاری سلیمانی‌دا به‌شه‌قامه‌کاندا خۆپیشاندانیکی گه‌وره‌یان نواند، شاری سلیمانی به‌ته‌واوی
سامی لێ نیشتی‌بو. کۆنه‌په‌رست و دوشمنانی گه‌ل به‌سه‌رشۆرییه‌وه ئە‌یان روانیه‌ دهمه‌نی ئە‌م لاوه‌ خوین گه‌رمانه،
ئە‌و رۆژانه رۆژه‌کانی راپه‌رین بوو، له شاری هه‌لمه‌ت و قوربانی‌دا وه‌کو هه‌موو شوینه‌کانی تری عیراق.

لەو خۆنیشاندانەدا، تاقمێك كۆر و كچی منال لە پێش ھەموانەو ھەژدەشتن، سەر و چەپكە گۆلی ڕەنگاو ڕەنگیان بەدەستەو ھەبوو، ھەموو روویان ئەكرده گردی سەیان، بۆ ئەوێ ئەو چەپكە گۆلانە لەسەر گۆری شەھیدانی ڕێ ئازادی، كوردستان دابنێن. لەو كاتەدا پیرەمێرد لەبەر دەرگای سەرادا لەبەر دوكانەكە وەستا ھەمە سەعیدی خەیاتا بەخۆی و بۆرە گالۆكیەو ھاوستانبوو، چاوەكانی بریبو شەپۆلی ئەو لاو سەربەرزه نەبەردانە كە ھەموو قەین و بێزاری و توورەبیان لێ ئەتكا، بەرامبەر بەدوشمنا كەل. پیرەمێرد جاروبار شانی ھەلەتەكاند و تەقی قووت ئەدا. ڕەنگێكی ئەھێنا و ڕەنگێكی ئەبرد. لە دلی خۆمدا و تەم دیارە خالە شتیكی پیتیە لەو كاتەدا یەكێك لە نزیک پیرەمێردەو ھاوستانبوو، توانجێكی زۆر ناپەوا و بێ سەرپیتی گرتە پیرەمێرد، بەلام پیرەمێردی دلپاکی دلسۆز بۆ كەل، ئەو پیرەمێردە كە دلی تەنھا بۆ خۆشەوێستی كەل و نیشتمانەكە تەرخان كەربوو، ئەو جۆرە توانج و قسە پرۆپوچانە لە كوێ كاری تێ ئەكرد.

لەدوایدا بیستم كە شەو داوەت و میوانەكانی قەلەندەرخانە گرد ئەبنەو پیرەمێرد ئەلێ جەمیل (نیازی لە جەمیل صائبی خوشكەزایەتی) كچ و لاوكانی ئەمۆت دی؟، ئەویش لە وەلامدا ئەلێ: بەلێ خالە! (*). پیرەمێرد ئەلێ، دەرگۆی بگرە، ئەم ھەلبەستەم پێشكەش بەوانە كەردوو. (* خالە: زۆر كەس لە زمانی خوشكەزاکانی پیرەمێردەو پێیان ئەوت (خالە).

نەشیدە ی زانستی بۆ نەوڕۆژ^(١)

١٩٣٦

ئەمۆ نەوڕۆژە، وا گۆل پەیدا بوو
لە عەشقی گۆلدا، بۆلبول شەیدا بوو
بۆلبول لەسەر گۆل، مانگی بەبانگە
خوێندنی ئێمە سالت دوانزە مانگە
ئەو تەنھا بۆ گۆل، سەردەر ھەواپە
ئێمە سەربەرزی قەوتمان ھەواپە
بۆلبول لە عەشقی گۆلدا بەسۆزە
سۆزی ئێمە بۆ دایکی دلسۆزە
بۆلبول لەبەرگی، گۆل پەیدا نابێ
ئێمە لەم خاكەین، یاخوئاوابێ
بۆلبول ئەتۆرێ، چون بێ وەفایە
ئێمە ڕیشەمان لەم خاكەدایە
بۆلبول دەرەنجێ، بەجەفای خاشاك
ئێمە بۆ سوجدە، سەر دەرەخەنە خاك

وا دایکی وەتەن، ھات و دەرەرموێ
من نەغمە ی ڕۆلە ی، زانستیم^(٢) ئەوێ
چونكە زانستی، جیگای ھەواپە
میللەت بەزانست، لە برەو دایە
زیرەکی ئێمە، لەگەل زانستی
ئەگەر یەك كەون ناكەونە پەستی

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ھ دا چاپ نەكراوە. پیرەمێرد لە (ژیان) ی ژمارە ٤٧٠ ی سالی ١٩٣٦دا
بلاوی كەردۆتەو.

(٢) سەبارەت بە (كۆمەلی زانستی و قوتابخانە ی زانستی) تەماشای كتیبی (كۆمەلی زانستی) غەفوری میرزا
كەریم بكە، سالی ١٩٨٥ لە چاپ دراوە.

تاكە بەیت

١٩٣٤

مەولەوی ئێمە و مەولانای ڕۆمی
ئەویان نە ی، ئەمیان، نالە ی مەعدوومی

بەھار و نەوڕۆژ^(١)

١٩٤٤

یاران بەھارە،
شە ی پێ نەشئە ی، بادێ بەھارە
لالە ئاگری، ناو چیمەن زارە
ئاگری نەوڕۆزیش لە گردی یارە
پیشخانە ی نوورە، بۆ ئەم دیارە
ئەو ئاگرە ی مووسا، دی لەكێوی (طوور)
بۆ ڕێی سەربەرزی، بوو بەگری نوور
ئاگری نەوڕۆزیش، لە نزیک و دوور
بۆ ڕێی كورد ئەبێ بەچرای سەرور
مەشخەلی نووری پەرورەدگارە

ئەو شەو دەى وتیان، ئەمشەو نەورۆزە
جۆشا و خرۆشا، لاوی ئەم ھۆزە
دەھۆل و زورنا و، جەژنە پیرۆزە،
ئاگرەكەى گەردى یارە بەسۆزە
پرووناكى بەختى بەخشى، بەم شارە
ئەمە جەژنەكى باوك و باپیرە
نەورۆزنامەیان، ئیستاش لەبیرە
دەھۆل و زورنا و شایى ھى پیرە
نازانین بۆچى ھاوسى دڵگىرە
كۆلەو دەیبامان ماریكى ھارە

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانى م. ھ دا بلاو نەکراوەتەو.

نەورۆزنامەى نەسرین و پەرۆین (١)

پار دێتە بىرم وەك خەوئ
كە دىبێتم (٢) پێرئ شەوئ
سالاىكى وا تازەم دەوئ
كە كورد بەھارى بەركەوئ
و تەنى پى بیت بەگولزار
مژدە بى سال گەرايەو
ئاگرى نەورۆز كرايەو
بەفرى زستان توایەو
گژوگیا و گول ژبايەو
نوخشەش بى لە كوردی ھەزار
گول بەباغا خۆى دەنوئى
بولبول بەرویدا دەخوئى
ھەور مەروارى ئەپژئى
شەمال زیندەگانى دئى
نیرگز مەستە و چاو بەخومار

وا فەرشى چەمەن راخرا
گولالە بوو بەشەو چرا
گول دەستەیان بەست وەك برا
نەسرین و لاو لاو تێكخرا
ھاتنە لەنجە سەر و چنار
بولبول شەو بەئاواتەو
بادەى شەو نەخواتەو
دەگرى بەمونا جاتەو
بەلكو گول دەم بكاتەو
ئەو پێكەنى و ئەم بگرى زار
و تەوشە وەك من شین پۆشە
لە سوجدە داىە خامۆشە
دلى بۆ گریان بەجۆشە
بەھارى لە لا ناخۆشە
بێزارە لە نەغمەى ھۆزار

(١) پیرەمێرد سى جار ئەم شیعەرى بلاو کردۆتەو. و ھەر جارەى كۆمەلى دەستكارى لە شیعەرەكەدا كردووە،
بەجۆرێك كە لە يەكترى دوور ئەكەونەو. لە دیوانى پیرەمێردى م. ھ دا ئەم پارچەى بلاو كراوەتەو، بەلام دوو
پارچەكەى تریان لە دیوانەكەدا نییە و ئێمە دواى ئەم شیعەرە بلاویان دەكەینەو.
(٢) م. ھ نووسیویە كە «دەى بىنم» ئەمەش دیارە كە ھەلەى.

نەورۆز (١)

١٩٤٩

مژدە بى سال گەرايەو
ئاگرى نەورۆز كرايەو
بەفرى زستان توایەو
سەرچاوەى دلى ژبايەو
نوخشەيش بى لە كوردی ھەزار

بۆ کوردی بى كەسى ھەژار
 خوا زەوى زىندوو كـردەو
 تەمى لەسـەر لابرەو
 كـورد بەدرشت و وردەو
 دەستیان لای خوا بەرز كـردەو
 ڕەنگە خوا بىانخاتە كار
 ئاگرى لەسـەر گـردى يارە
 لە تەختگای خواو ديارە
 ئاگرى نەورۆز و بەھارە
 چرای ڕى پەرەردگـارە
 لە گەل نوورى (طور) بوو بەيار
 ئاوى ئەو كـاريزە جوانە
 بى قـەوژە و ڕوون و ڕەوانە
 ئاوينەى دلى كـوردانە
 دەرمان ئەكا لە تەنگانە
 كەوتە كار نالەى ئىختيار

(١) ئەم شیعەرە لای م. ھ. بلاو نەكراوەتەرە.

نەورۆز و مەولود

١٩٤٢

رەببى عەرەب، نەوبەھارى كورد
 دەست لەملائیان لە نەورۆز^(١) كرد
 جەژنى مەولودی پىغەمبەرمانە
 وا مەولودمان كرد بەنەورۆزانە
 ئەم دوو جەژنەمان كەوا يەك كەوتن
 ڕى پىكەوتنە خوا يەكى خستن
 ئاگرى نەورۆزمان كە كرايەو
 بەو ئاگرە ئاگرى شەڕ كۆژايەو

ئاگرى نەورۆزمان لە ھىتلەر بەردا
 خۆلى مردوومان بىژا بەسەردا
 كە خۆلى مردووى كرا بەسەردا
 دەستى لەيەخەى شەڕ و گەڕ بەردا
 كە ھىتلەر نەما غوولى يابانى
 زۆرى نامىنى بۆ مل شكانى

(١) لای م. ھ. لە لاپەرە (٣٢٢)ى ديوانەكەدا نووسراوە «لە بەھار» بەلام راستىيەكەى ئەودە ئىمە نووسيمان.

وەفدى كوردستان^(١)

١٩٣٠

وەفدى كوردستان، مىللەت فرۆشان
 ھەرزە وەكىلى شارى خامۆشان!
 چەپكى لە گۆلەكەى، باخەكەى سەرا
 كە بەخویناوى مىللەت^(٢) ئا و درا
 بىبەنە بەردەم عەرشى عىراقى
 بلێن يار باقى، ھەم سوحبەت باقى
 پەردە و تارای سوور بەرن بۆ ئەمىر
 بلێن پاش كوشتار، ھىشتا تۆى دلگىر؟
 دەك خەجالەت بن، لە ڕووى مەحشەرا
 ئىمە خاكى خەم، ئەكەين بەسەرا
 ئىبەش ئەو عەرشەى بەخوین گۆلرەنگە
 سوجدەى بۆ ئەبەن، ھىچ نالێن نەنگە
 كورد نەمردووە، خەيالتان خواو
 بەراتى نەجات، بەخوین نووسراو
 من ڕەنگى سوورم، بۆيە خوش ئەوى
 مژدەى شەفەقى لى دەست ئەكەوى^(٣)

(١) پىرەمىرد ئەم شیعەرەى بەبۆنەى شەرى بەردەركى سەراى سلێمانىيەو وتوو كە ڕۆژى ڕەشى شەشى ئەيلول ڕووى دا. وە (بىكەس) تەخمىسى كردوو.

(۲) لای م. ه لاوان بهلام له راستیدا (میللهت)ه.

(۳) مامۆستا م. ه لهلاپهه (۱۰۱)ی دیوانی پیره‌مێرددا له باره‌ی ئەم شیعروه دهنوسیت:

له رۆژی شه‌شی ئەیلولدا كه به‌رۆژه ره‌شه‌كه‌ی شه‌شی ئەیلول به‌ناوبانگه كه له سالی (۱۹۳۰)دا رۆوی داوه، ئەو رۆژه رۆژیکه له راپه‌رینه‌کانی گه‌لی کورد. به‌هۆی هه‌لبژاردن و ئیستفتایه‌کی درۆوه، گه‌لی کورد له شاری سلیمانیدا خۆنیشاندانیکی زۆر گرنگ ئەگێرێت. له ئەنجامدا سه‌ربازانی میری كه به‌رامبه‌ر لاوان به‌چه‌كه‌وه وه‌ستابون، ده‌ستدرێژی ئەكه‌نه سه‌ریان و ده‌ستپێژیان لێ ئەكهن و چهند كه‌سیك ئەكوژێ و چهند كه‌سیكیش زامار ئەبێت.

گه‌لی کورد له‌و هه‌للایه‌ی شه‌شی ئەیلولدا کوشتاری لێ ئەکړ و خۆتنده‌واران و مامۆستایانی هه‌موو له به‌ندیخانه‌کان تونگ ئەکړین گه‌لی کورد دلشکاو و زویر ئەبێ، كه‌چی سه‌ره‌رای ئەوه‌ش کاربه‌ده‌ستانی ئەو سه‌رده‌مه‌ی میری به‌ناوی (ئه‌شراف)ه‌کانه‌وه وه‌فدیک دروست ئەکهن و بێ شه‌رمانه ئەو وه‌فده ئەچێته به‌غدا بۆ ئەوه‌ی کړنۆش به‌ریت بۆ عه‌رشه‌ی عیراقی، بۆ ئەوه‌ی سه‌ره‌رای ئەو هه‌موو کوشتار و زوڵم و زۆر و تاوانه، ئەو وه‌فده تکای لێبووردن له عه‌رش بکات. قه‌وانی ناردنی وه‌فدی دروستکراو و کړنۆش بردن شتیکی کۆنه ئەمه یه‌که‌مجاری نه‌بووه، به‌لام گه‌ل خۆی ئەزانێ كه کێ وه‌فدی راسته‌قینه‌یه‌تی و له چه کاتی‌کدا وه‌فدی خۆی نه‌نێرێ. پیره‌مێرد له‌ چوونی ئەو وه‌فده، پاش ئەو هه‌موو کوشتار و ره‌ش بگیره زۆر دلگیر ئەبێ و نا‌په‌زایی خۆی به‌رامبه‌ر به‌و وه‌فده، به‌م هه‌لبه‌سته به‌رزه ده‌رئه‌پێت.

هه‌روه‌ها مامۆستا م. ه له په‌راویزیکێ ئەو لاپه‌رینه‌دا دهنوسیت: ئەو ساته‌ی كه شه‌شی ئەیلول رووته‌دا شیخ مه‌حمودی مه‌زن به‌جیای په‌رانه‌وه ئەبێ، هه‌والی ئەو شه‌ر و کوشتاره زۆر په‌ست و دلگیری ئەکا و ماته‌می داينه‌گرێ یه‌کیك له‌و کوژراوانه‌ی به‌ر ده‌رگای سه‌را ناوی (ئه‌له‌ گون سووتاو) ئەبێ كه حه‌مال ئەبێ و به‌رێکه‌وت به‌ویدا تێپه‌ر ئەکا و به‌بێ تاوان ئەکوژێ. شیخ مه‌حمود ئەلێ، په‌یمان بێ ئەبێ نه‌یه‌لم خۆینی ئەله گون سووتاو به‌فیه‌ر بروت. له‌ تۆله‌ی ئەو شه‌ری به‌ر ده‌رگای سه‌رايه‌دا شیخ مه‌حمود خۆی ئەگه‌یه‌نێته ده‌وری ئاوباریک و له‌وێ شه‌ریکی زۆر گه‌وره به‌ریا ئەکات به‌رامبه‌ر به‌هیزی میری ئەو سه‌رده‌مه. كه به‌راستی له‌و شه‌رده‌ها حه‌شریان پێ ئەکات.

هاوین

۱۹۴۱

هه‌وای هاوینه، هه‌وای هاوینه،
ئه‌مسال، هاوینمان، زۆر لێ به‌قینه
گری ئاگری، سه‌هبوون به‌تینه
به‌رگی ئاسمان، بۆ ئیمه‌ شینه
فه‌سلێ گولگه‌شتی، باخی پێنجوبینه
ئهم سه‌هبوونه‌مان، له‌ کوێه‌ بۆ هات
به‌تینی گه‌رمی، هه‌لقه‌رچا ولات

ئه‌ستیره‌ی تالع، رۆوی کرده نه‌هات
بێ شنه و سروه‌ی، شه‌مال کوشومات
دل به‌م گه‌رمایه،، کز و غه‌مگینه
گرده‌که‌ی یاره، جیی خۆره‌تاوه
پێگای سه‌یرانی، نه‌ورۆز پراوه
کارێزی شه‌ریف، ئاوی نه‌ماوه
ئه‌رخه‌وان، لق و پۆپی شکاوه
گرده‌که‌ی سه‌یوان جیی زار و شینه
ساخوایه هه‌لکه‌ی، کزه‌ی شه‌مالی
هه‌وای ژه‌نگی غه‌م، له‌ دل بمالی
ئای بۆ ده‌نگخۆشیک، له‌گه‌ل شمشالی
به‌ ئای ئایه‌وه، تییر بۆم بنالی
ده‌ردم کاریه و جه‌رگم برینه
گوێ بوه به‌خار، بولبول پێ جه‌خار
باخه‌وان كه‌وتوو، له‌په‌نا حه‌شار
شاباز تۆری کرد، گلا میر شکار
یه‌کسه‌ر گرانی، كه‌وته ناو بازار
كه‌وتوو نه‌ په‌واج، سلق و په‌لپینه

هاوین

هاوینمان بۆ هات، وه‌ک کلپه‌ی ته‌نوو
ته‌په‌ دووکه‌لی، خسته‌ شاره‌زور
زولفی به‌ره‌زای، شوخی هه‌لقه‌رچان
نێرگسه‌جاری، به‌جاری ته‌پان
چنوو‌ری چون نوور، كه‌وته ناو دووکه‌ل
ملی وه‌نه‌وشه، كه‌چ بوو به‌ناژه‌ل^(۱)

(۱) پیره‌مێرد ئیلهام و شیه‌وی ده‌ربڕینی هه‌ستی لهم سێ به‌یته‌دا له مه‌وله‌وبیه‌وه وه‌رگرتوو.

(لاوس)ی ناو بوو، به‌ره‌زای په‌ست کرد
په‌لی چنار و سه‌هولێ به‌یده‌ست کرد

(۳) بەلای منەوہ پاش قافیہی (ئەسینن) زیاتر دەگونجی وەک لە (ئەبیین) واتە، ئەمیین (ئەسینن).

بۆ شەھیدانی ۲۴ ی ئایاری ۱۹۲۵

۱- شێوەی سلیمانی:

گولالە بەرەنگ سوور ئەکاتەوہ (۱)
وہک من داخدارە لە بنیاتەوہ
لە جورعە شەونم خۆین ئەخواتەوہ
شەھیدەکانم بێر ئەخاتەوہ
ئـوـف، ئـوـف، ئـوـف
پایز پەنگی ماتەمە
دنیا تاریک و تەمە
نووری چاوانم کەمە

۲- شێوەی زەنگەنە:

گەزیزە پایز، چوون من ڕوو زەردەن
جەگولێ گولان، جودایش وەردەن
ئاه جەو بۆنەوہ خاسیش دەربردەن
سەرنەبای فرار شەھیدان کەردەن
ئـوـف، ئـوـف، ئـوـف

۳- شێوەی بادینانی:

دل، د ژین تەوہ لایە
نەوہی شیخ عبیداللہیە
بەدەست تا تورک خنکایە

(۱) ئەم شیعەرە کاتی خۆی کراوە بەگۆرانی.

ماوە خەمە (۱)

۱۹۴۸

هەتاوی ھاوین، بەردی گەرم کرد
کاتیکت زانی، وتیان فلان مرد

مانگەشەو جلۆو و تریفەیی کەم بوو
وێنەیی دەماوہند، گەردوون پێ تەم بوو
خۆزگە ئەم گرە، ناوی عەشق ئەبوو
لە دلی وەتەنپەرست بەرئەبوو
ئەوسا ئەو جۆشە، دلی ئەنەخشان
درکی تەماعی، شەخسی ئەسووتان
هانام بەتۆیە، خوای «ژیان» و «ژین»
لەم دەرفەتەدا، شپەرژە نەبین
جاریکە و ئەمجار، کورگەل بێنە کار
کالای کوردستان، بخەنە بازار

نەعرەیی دیوانە

کاک ئەحمەدەکی (۱)، خوشەوێستی خوا
زۆرکەس بەسایەیی تۆوہ نان ئەخوا
لەوانە زیاتر، من تۆم خوۆش ئەوێ
هەرتۆی سەربەرزی، قەومەکەت ئەوێ
کە لە زیندانیان تیک خزان دەبوین
سێدارەیان بۆ داچەقاند بوین
تۆ چوویوتە لای «بديع الزمان» (۲)
مژدەت دابوو، بەژیان و مان
فەرمووبووت ئێو، نامرن ئەمیین
تا سەر ئازادی گەلتان ئەسینن (۳)
خۆ من باوەرم بەو کەردووە
بەو سەییەت ناوی ئەو دەم بردووە
بەلام وا ئەمروم بەو ئاواتەوہ
بشەرم گۆرم دەنگ ئەداتەوہ

(۱) کاک ئەحمەد، نیازی لە کاک ئەحمەدی شێخە کە باوکی باپیری شێخ مەحمودی قارەمانە. مۆقیکی پاک و
ئایندار بوو. پیاوی دنیا نەبوو. وا بەناوبانگە کە هەتا جولەکەکانی سلیمانیشت خوێشان وێستووە.
(۲) بديع الزمان زانیەکی زۆر بەرزی کورد بوو لە ئەستەمۆل دانێشتووە و نیازی لە بديع الزمانی هەمەدانی نییە.
(۳)

ئىمە بۆ مەرگى جۈانمان ئەگرىن
 ترسى ئەو ەيشمان ەھىە كە ئەمرىن
 ەى وامان ەھىە، لە مەرگ ناترسى
 ەيندە بىزارە، لە كەس ناپرسى
 ئەوانەى كەلگى، پىاوە تىان بوو
 كۆچيان كرد دەورى، ئەوان بەسەرچوو
 ئىستە ەيوامان، بەكەس نەماوە
 زەوقى ەلكردمان، ناوہ بەلاوہ
 لەبەر ئەو ەھىە، وەك (بىسارانى)
 لە عالەم تەرىك، بوومە زىندانى
 بە چلەى ھاوین، لە ژوورى زستان
 رادەبوترم، ئاورشىين، گىريان
 وەك بەختم، بەرگى رەشم لەبەردا
 باخاكى، عالەم، بكەم بەسەردا
 ئاخ بۆ ھام دەردى، دلسۆز و يار بى
 بەدەردى ئىلى، دل برىندار بى
 دەستى يەك بگرىن، روو بكەينە شاخان
 پىكەوہ بگرىن، بەكول لە داخان
 بۆ ئەوانەى وا، بەباى بالى دىو
 لەترسا و برسا، روو ئەكەنە كىو
 دەستى دلسۆزى، دەوايان ناكا
 وا دەتلىنەوہ، لەسەر رووى خاك

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاو نەكراوہ تەوہ.

ياران نەو بەھار^(۱)

۱۹۴۹

ياران نەو بەھار،
 رەنگى خەزانە، لەلام نەو بەھار

وہ نەوشە، سەرشىن، چەوتاوہ خەمبار
 سۆسەن شىواوہ، لە جەخارى خار
 گول باھەر نەروى، نە ئال و نەزەرد
 گىباى سەوز و وشك، بى بەداخ و دەرد
 با كەو نەخوينى، لەسەر نزاران
 با نەپرژىنى، شەونم بۆ داران
 ئەرخەوانەكەى، سەر قەبرى رۆلەم
 بىم گرىنى بۆ، شىوہ و ماتەم
 لافاوى دىدەم، وا جۆش بسىنى
 سەدەى بەرەستى، ئاو برووخىنى
 دىجلەى فرمىسكى، دوورى عەزىزان
 سەلمانى پاكىم بۆ بخاتە گريان
 كلىلەى بەفرى. چىا و ئاسۆ ەھەرد
 باداوہ پىچ و گىژەلوكەى دەرد
 بەدوعا و نالەى، دل مەئىوسىمان
 روو بكاتە شارى، تەقيانوسىمان
 ئىتر نە لە شاخ، دەنگى گياندارى
 نەسەداى بولبول، نە گوئشەن ديارى
 چونكو قىلەكەم، ئىمسال غەمگىنە
 ديارە كە فەلەك، لىمان بەقىنە
 خوايە گىراكەى، ئاھو ەناسە
 ھاوارە رەحمى، ئىلم كەساسە^(۲)

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاو نەكراوہ تەوہ.

(۲) تەواو لىم ئاشكرا نىيە كە پىرەمىرد ئەم شىعرەى بەج بۆنەيەكەوہ وتووہ وە چ كارەساتىك وەھا دلى برىندار
 كردووہ و ەستى ئالۆز و خەمبار كردووہ. بەلام بەوہدا كە شىعرەكەى لەسەرەتاي مانگى نىساندا بلاو
 كردۆتەوہ رى تىدەچى كە بەھۆى ئەوہوہ بووى، كە ئەو سالە ۱۹۴۹ نەيان ەيشت ئاگر بكاتەوہ و ئاھەنگى
 نەورۆز بگىتەيت.

جه‌ژنی مه‌لود و نه‌ورۆز^(١)

١٩٤٣

وا سه‌رله‌نوێ، زه‌مین گيا و گول، ژيايه‌وه^(٢)
 گيرۆده‌یی و كه‌سیره‌یی سه‌رما، براه‌وه
 خوابكا هه‌واي ئاسایشی ئەم خاكه‌ بێته‌وه
 ئەم ئاگره‌يش به‌ئای نيسان، دامریته‌وه
 وه‌يا الله نور السموات
 چرای پیمان بێ، مصباحی مشكات
 فه‌رمووته (نار نور علی نور)
 مه‌لود و نه‌ورۆز، واهاتنه (ظه‌ور)
 دوو په‌بیع، یه‌كێك مه‌لودی سه‌ردار
 ئەو په‌بیعی تر، نه‌ورۆزی به‌هار
 ئەم دوانه‌ ئەمسال، كه‌وتونه‌ مانگی
 بۆ پیرۆزی كورد، ئاواز و بانگی
 نیه‌تی مه‌لود، له‌ نه‌ورۆز دینین
 له‌ گه‌ردی یاره، مه‌لود ئەخوینین
 به‌و نیه‌ته‌ خوا، ئەم دوو جه‌ژنه‌مان
 پیرۆز كا و بێ به‌جه‌ژنی جیهان
 یه‌عنی ئەم شه‌ره، بکوژینیت ته‌وه
 ئەم فه‌لاكه‌ته، بپرتینیت ته‌وه
 جارێ نه‌ورۆزمان، رۆژێکی وایه
 رۆژی سهرۆشتی هه‌موو دنیایه
 ئەو رۆژه‌یه‌ سال، نوێ ته‌بیته‌وه
 زه‌وی و دره‌خت و گییا ته‌ژه‌ته‌وه
 به‌ (بحي الأرض بعد موتها)
 زینده‌گی تازه، ئەبینین وه‌ها
 ئنجا مه‌لودی ئەو پێغه‌مبه‌ره
 ته‌عریف و مه‌دحی له‌حه‌د به‌ده‌ره
 تیفلیکی بێ كه‌س، خۆی نه‌خوینده‌وار
 خودا به‌و دینه، كوردی به‌سه‌ردار

شیوه‌ی سهرۆشتی، له‌ده‌ست خۆی ناوه
 خۆی چۆنی ویست و، دروست كراوه
 بۆ ئەم دوو جه‌ژنه، له‌ گه‌ردی یاره
 كوێ ته‌بنه‌وه، خه‌لكی ئەم شاره
 كاله‌ك و شووتی و توور و پرته‌قال
 له‌گه‌ل یاپراخ و چا، جه‌ژنانه‌ی سال
 هه‌رچه‌ند ئەمانه، ئەمسال گرانه
 له‌لای پیره‌می‌رد، هه‌مووی ئاسانه
 چرای باپیران، ناکوژیت ته‌وه
 هه‌رچی خه‌رج ئەكا، له‌جیی دیته‌وه
 باوك و باپیرمان، با ناو ده‌ریه‌رن
 رۆله‌ی (زانستی)یش تیر تیا هه‌له‌په‌رن

(١) ئەم شیعره‌ له‌ دیوانی پیره‌می‌ردی م. ه دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

(٢) له‌ ژماره‌ ٧٠٠ی ژیندا سالی ١٩٤٣ که‌ ئەم شیعره‌ پیره‌می‌رد خۆی بلاوی کردۆته‌وه به‌و جوژه‌ نییه‌ ئیمه‌ له‌ سه‌ره‌وه‌ نووسیمان، به‌لكو ئەو چوار دێره‌ی كه‌ كیشه‌كه‌ی له‌ ته‌واوی شیعره‌كه‌ جوییه‌ هه‌ر له‌گه‌ل شیعره‌كه‌دا نووسیه‌. سه‌یر ئه‌وه‌یه‌ ئەو چوار دێره‌ش نیوه‌ دێری یه‌كه‌می ١٣ بگه‌یه‌ و سیانه‌كه‌ی تر چوارده‌ بگه‌ن. وه‌ دواي ئەوه‌ شیعره‌كه‌ هه‌مووی کیشی خۆمالي ١٠ بگه‌یییه‌.

كوێنه‌فرۆشی^(١)

١٩٤٨

دیجله‌ به‌هاران، كه‌كه‌ف ئەچینێ
 زنجیر كراوه‌ و، شیتتی ئەنوینێ
 پایزان بێ ده‌نگ، دۆش دانه‌می‌نێ
 دیاره‌ كه‌س له‌سه‌ر، بارێ نامینێ
 دیجله‌ ئەم هه‌موو خه‌لیفه‌ی دیوه
 له‌ له‌نجه‌ و لاری خۆی نه‌له‌خشیوه
 راست به‌ناو جه‌رگی به‌غدادا ئەپوا
 ئەیان خنکینێ، كه‌ ده‌ستی ئەپوا
 ئەم دیجله‌ی ئیستا، كه‌ ئەكا گوزه‌ر
 (هۆلاکو) به‌ری به‌ستبوو به‌سه‌ر

هه زار هۆلاکۆی، هه لاک و کز کرد
 لاله عه به باسی ئالی له ناو برد
 ههروهک خۆیه تی، به بی غه م ئه پروا
 له خوړه و گوړه، ناکه ویتته دوا
 هه ر که لوی بهرده، له تاقی کیسرا
 بانگ ئه کا (به قا نه بو ده کسرا)

(١) ئه م شیعره له دیوانی (پ.م) ی (م.ه) دا بلاو نه کراوه تهوه

فه له ک نایه ئی^(١)

١٩٤٩

فه له ک نایه ئی، خۆشی تا کو سه ر بی
 ئه وی پیا و بی، ئه بی هه ر ده ربه ده ر بی
 ئه بینم ئاسمانی با وه پیا ره
 شیعاریکی نییه، شیوهی به در بی
 له نا و ئه و باخه دا، خۆی ناشتی ئیستا
 دره ختیکی نه هیشته، سیبه ر له به ر بی
 به هار هات، شاعیریکی پی نه هیشته
 وه کو بولبول، که نا له ی کاریگه ر بی
 له گهردی یاره وه، ئاگر ئی دیاره
 ئه سووتی هه رچی نه ورۆزی له به ر بی
 نییه غهیری وه نه وشه و لاله وه ک پیر
 قه دی چه وتی، له به ر داخی جگه ر بی
 خه وی مه رگه، مه گه ر گو رگی ئه جله هات
 له رانی داین و نه ی دی که س خه به ر بی
 به جار ئی، چوار په لی گه رت و فراندی
 وه ره جه ژنت نه بی و قوچت له سه ر بی
 ئه ئین به م حاله، شو کرانه بر ئیر به
 نه وه ک پوژ ئیکی له م پوژه به دتر بی

که من که وتمه مه له ی ناچار له گوما
 به لام قوول بی نه وه ک خوړ و خه ته ربی

(١) ئه م شیعره له دیوانی پیره میتیدی م.ه دا بلاو نه کراوه تهوه.

شه ر له گه ئ هه وادا^(١)

١٩٤٢

نازانم هه و، بۆچ و به کـو له^(٢)
 له م ده نگو باسه، بۆچ نا به د له
 ئیمه زیانمان هیچ له و نه دا وه
 ئه و بۆچ ته گه ره ی له کارمان دا وه
 ئه و قینی چییه، وای پێکا ئه گرن
 به دناوی نه بی، هیچی پی نا برن
 ئه و ده م و واته، زبانه شیـیرینه
 له لای ئه و تاله، ههروهک ههنگوینه
 (له نه دن) ئه توانی، ئه و له رزه ش بیـری
 به ربه خه ی هه وای، ده رویش دا بری
 خه یاله تازه، بۆ کـورد به یانه
 شه وی به سه رچوو ئه م قه ومه جوانه
 با ته قس لاچی، پێکا بکا چو ل
 به سه، لا خواری، به سه بۆ له بۆ ل
 لووتت ده شکێ، ههروه کـو نازی
 ئاخـر، ئاواتی مه رگت ئه خوازی
 دهنگی مامـوستا (په مزی)^(٣) بابیه م
 شیعره که ی (گو ران)^(٤) بابیه ته به رگو تـم
 به قاسپه ی چالاک^(٥)، ههروه ک نه ئره که و
 با رام چه نینتی شه وه، گیان له خه و
 سه یرکه، چه ن خۆشه، ناوی ئه م پێنجـه
 لیکی ده بینه وه، وه ک زیـر و گهـنجـه
 ژین و ئیـزاعه ی شاری سلیمانی
 واکوردی ئیـران، هه موو پیتی زانی

دەنگى (كامل) بەگ، شەوقى گەلاوڭ
 بلاوبوۋە، ھەزار تۆپ ھاوڭ
 قسە خۆشەكەى، شارى فەلەستىن
 گورزى كاۋەيە، مزگىنى پۆڭ
 خۆزگە زانستى^(۶)، ئېمەيش بىايە
 بانگى (ھەربىي) لى نەبىايە
 ئەوسا نىشتىمان ئەگەيىيە غايە
 ھەموو لاۋانمان ئەگەيىيە غايە
 ئىتەر ھەربىي، بەرىتانىيا
 دەنگى خستىنە، ناو ھەموو دىنيا

(۱) ئەم شىعرە لە دىۋانى پىرەمىرددا بلاو نەكراۋەتەۋە.

(۲) پىرەمىرد ئەم شىعرەى بۆ ئىستىگەى (شرق الادنى) وتوۋە كە سالى ۱۹۴۲ لە يافا (حلفاء) لە جەنگى جىھانى دوۋەمدا كەربوۋىانەۋە. بەشىكى كوردى تىباۋو كە گۆران و رەفىق چالاك و رەمى قەزاز بەرپەيەن دەبرد.

(۳، ۴، ۵) مەبەست لە رەمى قەزاز و گۆران و رەفىق چالاكە. كە لە بەشى كوردى ئەو ئىستىگەيەدا كاريان دەكرد.

(۶) مەبەست لە كۆمەلى زانستى و قوتابخانەكەيەتى لە سلىمانى

شىعرى دوۋەم - بۆ ئىستىگەى يافا

۱۹۴۲

دەنگىكى قودس^(۱) لای قودس^(۲) ھەت
 ناو جەننانى كەرد، بەجەننىكى راست
 ئەو شەۋە بەختى، مىحوەر ۋەرگەر
 نوۋزەى نازىەكان، لە لىبىيا بىرا
 پۆڭى رومىل^(۳) ىش بوو بەشەو شكا^(۴)
 ئابروۋى فاشىست، ئىجگارى تىكا
 ئەمەرىكا ھەت، جەزائرى گەرت
 ئەمىرال دارلان^(۵)، كەۋتە جەرت و فەرت
 ئەو شەۋە بانگى رۆلەى كوردستان
 لەشەرقى ئەدنا^(۶)، گەيىيە ئاسمان

لە شۆين مىعراجى (مسجد الاقصى)
 دەنگى گۆرانى (گۆران)^(۷) مان ھەلسا
 فەلەستىن شۆينى (صلاح الدين)
 بۆيە ئەم دەنگە، ھىندە شىرىنە
 ئافەرىن رەمى بەتەۋاى قەزاز^(۸)
 راست مىللەتەكەت، پى كەرد سەرفراز
 لاۋكى كوردى ۋەك دەنگى زەبوور
 دەنگى دايەۋە لە نەزىك و دوور
 سەرى گۆڭرەمان لە (صخرة الله)
 تا پاىيە ھەرشى، يەزدان خۆى ھەللا
 شۆڭىك كەۋتە ناو كوردستانەۋە
 رۆجى نىامان^(۹) پىتى ھەسانەۋە
 رادىۋ ۋەك (صورى اسرافيل) ۋابو^(۱۰)
 (بعث بعد الموت) لە پى پەيدابوو
 ئەمە نەزەرى بەرىتانىيايە
 مىسى كەرد بەزىو كە كىمىيايە
 ئەم ژبانەۋە و ئەم زىندەگىيە
 تا دەمرىن چىراى رىتى بەندەگىيە
 شىۋەى عىراقىش دىموكراتىيە
 ئەمە نىشانەى، رىگى ھاتىيە
 ياخو لەسايەى، بەرىتانىيادا
 پىكەۋە بىرىن، تىر لە دىنيادا

(۱) قودس: پىرۆز.

(۲) قودس: شارى قودس.

(۳) سەركردەيەكى بەناۋىانگى نازىەكان بوو لە ژوۋروۋى ئەفرىقادا لەشەرى (علمين)دا شكا. م. ھ.

(۴) م. ھ. نووسىۋىيە (پۆڭى رومىلىش بەو شەپە شكا)، بەلام لە راستىدا ۋەھايە: پۆڭى رومىلىش، بوو بەشەو شكا.

(۵) سەركردەيەكى دەريايى فەرەنسا بوو. م. ھ.

(۶) مەبەستى لەو ئىستىگەيەكە ئەم شىعرەى بۆ وتە. ئىستىگەى (شرق الادنى) لە يافا.

(۷) مەبەست لەو سىروود و گۆرانىيەكە گۆران شىعرەكەى نووسىۋىو ۋە (چالاك) دەيگوت.

(۸) پەمزی قەزاز.

(۹) مردوو.

(۱۰) ئەم شیعەرە لێرەو لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا نەنوسراوە یا قەرتینراوە. وە بریتییە لە پێنج بەیت واتە

(۱۰) نیوەدێڕ.

جەژنی قوربان^(۱)

خوا حەزەرەتی ئیسماعیلی لەژێر تیغ ھێناوە دەر
سالتان ھەموو ھەر بەجەژن و بەشادی بیاتە سەر
ئەو جەژنە جەژنە، میللەتی تیا بەشادمانی بژی
بۆیە بەھاری پەسەندە، گۆل و میوەی دیتەبەر
پێکمانەووە بێ، جەژن و دلشادی
تا سەر بێ، سەر و گەردن ئازادی

(۱) پیرەمێرد بەبۆنەی جەژنیکی قوربانەو لەسەر کارتیک ئەم شیعەری بلاو کردۆتەووە

عەشرەت ھاوارە^(۱)

۱۹۴۷

عەشرەت ھاوارە، عەشرەت ھاوارە
کەوتوووە (ئاراس) ئاو بێ بوارە
پێم نییە منیش، شوێن ئەوان کەوم
پێرم، ھەنگاوێک بنێم، ئەکەوم
لێرەش وا کەوتوو بەدەم دەردەووە
لە ئێشی دووری و ئاھی سەردەووە
دکتۆر دەوای تۆم ناوی لێم گەڕی
بەلکم بەئاهم، دەوران وەرگەڕی
یا وا وەرگەڕی ئێلەم سەرکەوئی
یازرمە ی تۆی زەرپەری بەرکەوئی
ئەو ساکە دوعای من وا گیرابی
لە خانەی خاکا، ئاواتم نابی

173

ئەنجا تەلقینم بدەن بەکوردی

بەلێن ئاوات، ھاتە جی، مردی

(۱) م. ه لە لاپەرە ۱۱۶ی دیوانی پیرەمێرددا نووسیبووە شاعیر ئەم شیعەری بۆ ئەو قارەمانە بارزانییە کوردانە

وتوووە کە لە سنووری تورکیا و ئێرانەووە گەشتە خاکی شوورەوی.

فەریادی پیرەمێرد^(۱)

۱۹۴۵

ئەلێن فرمێسکی ھەر بارانە
گوایە گریانێ شینی یارانە
کوا ئەگەر ھەر وا بگریایە
ئەشیا بارانی ھیچ نەووستایە
چونکە چوار سالا ئەم سەرزەمینە
تێکرا بەخوێنی کوژراو رەنگینە
ئێمە کە خۆمان، یەکتەر بکوژین
ھەر و ئاسمان بۆچ، بۆمان بگرین
ئەم قەرە قەرە و، قەری ئینسانە
راستت پێ بلێم، فیتی شەیتانە^(۲)
خواستی خوازییە، ئەبێ بێتەجی^(۳)
بۆ ئەوێ زەمین، بەفەساد نەچی

(۱) مەبەستی پیرەمێرد لەم شیعەردا کارەساتی جەنگی جیھانی دووھەمە.

(۲) لێرەدا جیتی سەرسۆرمانە کە بیروباوەری ئایینی بەو جۆرە کاری لە شاعیر کردووە لەبری ئەوێ ھۆی

بەرپاڤوونی جەنگ بۆ واقعیی دروست بوونی بگێژیتەووە، تاوانەکە ی ئەخاتە ملی شەیتان و خواستی خوا.

لەکاتیکیدا شەیتانیشی وەک پەم دانەناوە.

لەو ساوہ

لەو ساوہ کە شاری سلێمانی دروست کرا
کوشتاری ئێمە بوو بەشەری دوو برا
سالێک بەتوورەکانە بەمال و منالەووە
ئەزباین بەپێزە، ریزکەری کەوش بووین لەمالەووە

174

دیوارپێک بەدزییهوه گهسکی لهمال ته داین
 شهو خه نجه رێک به دزیهوه، باوکی له چال نه ناین
 سه رمایه ی تجاریکی پێشوو، معاشیکی ئیسته بوو
 ترسیکی وای بوو کێ خهوی ئیستای له چاو نه چوو؟
 ئه من و ئاسایش و نیعمهت و سهیرانی ئیسته که
 توخوا به ناشوگری مه بیره و سپله یی مه که
 باوه کـوو نه وانه ی ژوو روو، نه خنکپین به داره وه (۱)
 با دانه هینرپین به ته ری به پژه ی مـشـشـاره وه
 قه یوان و قـوتـره و کـونه مـاسـی له ده ست نه ده یین
 دوایی به جـرت و فـرتـه وه هـانا بـۆ کـی ته به یین؟

(۱) مه به ست له شۆرشگێڕانی شۆرشێ شیخ عه بدولقادی شه مزینی و شیخ سه عیدی پیرانه که له سێداره دران.

ئیمه که کوردین

۱۹۲۶

ئیمه که کوردین، له لاما ن وایه
 زوبانی کوردی، زۆر بێ هاوتایه
 لاوکی کوردی، دهنگی زه بووره
 (جنة المأوی) له شـشـاره زووره
 صلاح الدین و که ریم خانی زه ند
 بابا شه ره ف خان، شای کۆی ده ما وه ند
 قاره مان قادر (۱)، فیدایی فوئاد (۲)
 له رپیی وه ته ندا، به جه ننه ت بوون شاد
 گه و ره ی ه یچ قه ومی تیک وه ک گه و ره ی کوردان
 له رپیی وه ته ندا، نه بوون به قـسـوریان
 فکری میلله تیان، ئیحیا کرده وه
 قه دری وه ته نیان ته علا کرده وه
 شادین ته ی میلله ت بۆ ته م گه و رانه
 فه خری ته ئریخی، لایق به وانه

ناویان ون مه که ن، به خاس و به عام
 تا کو ده س که وی، رۆژی ئینتقام
 بینه جووله جوول، بارۆحیان شادی ب
 پیتی میلله ته که م، له به ند ئازاد ب
 کچانمان له ژیر، به یداخێ ره شدا
 چاو هه لئه هین، به خوینی گه شدا
 به خوینی لاوان، وه ته ن نه جووشی
 میلله ت بۆ وه ته ن، سییا نه پووشی
 هه زاری وه ک من، هه تا نه کـوـژری
 به قه له می خوین، شیوه ن نه نووسری
 ته م میلله ته ی کورد، رزگاری نابی
 بێ شک ته م ئیشه، ته بی هه ر وابی

(۱) قادر: شیخ عه بدولقادی شه مزینی.

(۲) فوئاد: دکتور فوئاد یه کێ له پێشه وایانی شۆرشێ کورد بوو له تورکیا له ته ک شیخ عه بدولقادر و
 هاوڕیکانیاندا شه هید بوون.

تاکه بهیت

۱۹۴۳

له ناو، ته و ئاوه جوانه ی، ته رزی، ته رزه
 دلی (بی) و (مانگ) و (شاعیر) هاته له رزه

دایکی وه ته ن (۱)

بۆ شه شی ته یلولی ۱۹۳۰

دایکی وه ته ن را وه سـتـا وه
 فرمی سکی خوینی له چا وه
 پرچی به شـشـانیـا بلا وه
 ته لی ته ولادم کـسـوـژرا وه

دلم برآوه، جهه رگم سووتآوه
 هیتزم نه ماوه، پشتم شکاوه
 دوکهلئ کهوته روویی ئاسمان
 به چکه شیرانمان گشت شههیدکران
 مندا له کافانمان به بی باوک مان
 کزه خه زانه، گهلار پزانه نابرتته وه!
 ئه شههیدانی، بهرگ خوینین
 خوتان بو ئیمه کرد به پهرژین
 له خوینتان دس بهردار نابین
 له دلئ میلله تدا دهژین
 شهشی ئه یلوله، رۆله مه قتوله
 چاوه، پرژانه، گهلار پزانه، نابرتته وه

(۱) ئهم شیعره له دیوانی پیره میڤدی م. ه دا بلاو نهکراوه ته وه. کاتی خۆی کراوه به سروود بۆ شهشی ئه یلول.

سه رگوروشته

۱۹۴۳

عیراق که شوینی (بنو عباس) بوو
 باخی ئیره می، لاله عه باس بوو
 وهک جورجی زیدان، نووسیویه بۆمان
 تا به سره بوویوو، به باخ و بیستان
 دنیا له سه ره هیچ بارئ نه ماوه
 به غدایش لهو حاله کهوتبووه دواوه
 وهک مه لای مه زبوور ئه لئ ئه مانگه
 ده وره ی پرته وی که چواره دانگه
 ئه بیڕن ئه یکه ن به ئه ستیره ی ورد
 ئه م چه رخی چه په یش، وای له به غدا کرد
 ئه م دیجله ی که و، پیا ئه کا گوزهر
 هو لاکو به ری به ستبوو به سه ر

له ده وره ی تورکدا ولایه تی بوو
 له مانگه رتوه والی بو ده رچوو
 تا خوا هه لیکی باشی بو ره خساند
 له که شه که شی ده ست بیگانه ی ساند
 رۆله ی ناوداری، وه ته نی عیراق
 پشتیان دایه یه ک کهوته ئیتفاق
 ئنجا له نه وه ی، هاشمی ئه کبه ر
 مه لیک فه یسه ل هات، کردیان به سه روه ر
 هه رچه ند خوا کردی و چه رخی دنیا بوو
 دامه زرتنه ری، به ریتانیایا بوو
 هیشته تا کو ته واه دانه مه زرابوو
 له هه ر چوار لاه ئاشووب په یدابوو
 هیتله ر له ده ر و میتله ر له ناودا
 بارگیری به دی فیتنه یان تاودا
 تا پتیان کرا دریغیان نه کرد
 ئینگلیز کهوته فریا ده ستویرد
 ئیستا به حوکی ئایه تی قورئان
 که باوه ر ئه کا پیاوی موسو لمان
 که سی پاش مردن، زیندوو بیتته وه
 دیاره که ئیتر نامریتته وه
 به غدایش پاش مردن، زیندوو بوته وه
 ئیتر مردنی له بیهرچوته وه
 له م (بعث بعد الموت) ه ئه مینین
 هه تا دنیا بیت ئیمه ئه مینین
 وا به په یمانی (ئه تلاتتیک) عیراق
 له گهل دوو ده ولته ت، کهوته ئیتفاق
 له (ساحه ی صلح) دا ئیمه یش جئ ئه گرین
 هه قی سه ره به ستی، به هه ق وه ر ئه گرین
 په نگه که هه ندئ له گرۆی به دکار
 به هۆی به دخوویی وهک دوو پشک و مار

بَلَّيْنِ ئِيعَلَانِي شَهْرِي بۆ شَهْرِي چوونَه
 ئَهْوِي گُويِي باتِي، دَلِّي زَهَبوونَه
 ئَهْم دُوو دَهْوَلَه تَهِي كَه يَارِي ئِيْمَه ن
 بۆ هَهْمُوو دَهْرَدِي، خَهْمَخَوَارِي ئِيْمَه ن
 چ پَيُويسْتِيكِيان بَه ئِيْمَه هَهِيه
 دَهْوَلَه تِي عَادَل دِيَارَه بِي وَهِيه
 ئَهْبِي بَزَانِيْن كَه (گَا) گُوْڤَاوَه
 نُوْزَهِي بَرَاوَه، هَهْر كَلِكِي مَآوَه
 بَاوَه جُوْد ئِيْمَه كَه نَاوَمَان كُوْرَدَه (۱)
 لَه شَانَامَه دَا، نَاوِيَانْگَمَان كُوْرَدَه
 تُوخُوَا نَهْنِگ نِيِيَه لَه شَهْرِي بَتَرَسِيْن
 لَهْم رَهْنِگ هَهْرَا وَگِيْقَه بِيْرَسِيْن
 مَن وَآم ئَهْوِي كُوْرَد لَه پِيْشَهْوَه بِي
 وَهَك فَهْرَهَاد بَازُوْوي بَه تِيْشَهْوَه بِي

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوەتەوه.

سۆ بهیت

۱۹۴۸

«هَهْر كَارِي لَه لَآي بَه نَدَه گَرَانَه
 ئَهْوَه لَه لَآي خُوَا گَه لِي ئَآسَانَه
 بَه لَآم بَهو شَهْر تَهِي بَرَوَات بَه خَوَابِي
 ئِيْشِيكِي وَآيْش بِي، غَه دَرْت لِي كَرَابِي
 نَالَه تَه بِيْتَه، سَهْرَه بَزُووتِي
 وَهَك ئَاگَر وَ پُووشُوو، زُوْرْدَار ئَه سُووتِي»

بۆ مستهفا صائب (۱)

مَسْتُو (۲) وَا دِيَارَه تُوْش جَل خَوَار ئَه كَهِي (۳)
 ئَه سَتُوْت ئَه خُوْرِي وَ مَهِيْلِي بَار ئَه كَهِي
 نَامَه ئَه نُووسِيْت بَه زَبَانِي تُوْرِكِي
 لَه مِيلَلِيَه تَدَا مَآيِل بَه شَرِكِي
 ئِيْمَه كَه كُوْرْدِيْن لَه لَامَان وَآيَه
 كُوْرْدِي زَبَانِيكَه زُوْر بِي هَاوَتَايَه
 نَاوِي پِيْغَه مَبَهْر، حَهْمَهِي رَه سُوْلَه
 نُوِيْژْمَان بَه كُوْرْدِي لَآي خُوَا قَبُوْلَه
 ئَه گَهْر تَه لَقِيْنِم، بَه كُوْرْدِي نَه دَرِي
 گُوِيِي لِي نَاگَرْم، بَاكْفَنَم بَدَرِي
 گَهْر مَهْرَنَه مُوكَهِي (۴) عَارَهَب لِيْم پَرَسِي
 وَآي تِي ئَه خُوْرِم، كَه ئَهو بَتَرَسِي
 ئَهْمَه دِيْنَمَه وَ دِيْنِيكِي بَه هَهْق
 لَه سَهْر بَه يَتِي خُوْم ئَه گَهْر بَكْرِيْم شَهْق
 نُووسِيوْتَه گُوَايَا، وَهَزِيْفَه مَآوَه
 هَهْر چِيْمَان كَرْدُووَه هَهْر نَاتَه وَآوَه
 چِيْم كَرْدُووَه ئِيْسْتَا جَارِي لَه كُوِيْمَه
 مِيلَلَه ت لَهْمَه وَدُوَا ئُوْمِيْدِي پِيْمَه
 سَه يِرَكَه بَه هَارْم لِي بِي ئِيْنشَا اللَه
 لَه كُوْرْدَسْتَان دَا، بِيكَه م بَه هَه لَآ
 شِيْمَال وَ جَنُوب، تِيكَه لَ كَه م بَه قِيْن
 بِلَه رَزِيْنَمَه وَه، گَاكَه ي ژِيْر زَهْمِيْن
 بَه يِدَاخِي كُوْرْدِي، بِلَه رِيْنَمَه وَه
 ئِيْرَسِي رُوِيُوَه كَان بَغَه رِيْنَمَه وَه
 صَالَح الدِيْن وَ كَهْرِيْم خَانِي زَهْنَد
 بَابَا شَهْرَه ف خَان شَآي كُوِي دَهْمَا وَه نَد
 بِيْنَه جَمُوْجُوْل، رُوْحِيَان شَاد بِي
 پِيِي مِيلَلَه تَه كَهْم، لَه بَه نَد نَآزَاد بِي

لەسەر ھەر کێوی، شێری تیخوپی
 ناوجەرگی ھەموو، دوشمنان بېری
 ئەوجا سەر بەستی، بەئیمە ئەدری
 خێر ئەوان بیدەن، کەلک ناگری
 نامەوی بیدەن، ئاھیی^(۵)، بیسیتم
 فکرم ئەمە یە، ھەتا ئەمـینم
 ھەزاری وەک من، ھەتا نەکوژی
 بەقەلەم، بەخوین، مەرسیە ی ئەنوسری
 بەو خوینە خوینی، میللەت نەجۆشی
 میللەت بۆ وەتەن، سیا نەپۆشی^(۶)
 کچانمان لەژێر، بەیداخی پەشا
 چا و ھەلنەھین، بەخوینی گەشا
 تا خاکە کەمان، بەخوین نەشۆری
 ئیمان بەسکە ی، روپیە نەگۆری
 تەشەبوساتی، من تەواو نابێ
 مۆتلەق، ئەم ئیشە ھەر ئەبێ وابێ

(۳.۲.۱) مستەفا صائب: نووسەر و پۆژنامەنوسی گەورە و پەتوانا. ژمارەکانی پۆژنامە ی (ژیانەو) و (ژیان) ی سالانە ی بیست و سی، ھەروەھا لە چاپدانی دیوانە شیعرییە کوردییەکان و پێشەکی بۆ نووسینیان گەواھی ئەمە دەدەن. نووسەری وردبین و بەھرەمەند (کەمال پەتوف محەممەد) تەواوی بەھرەمەکانی ئەم نووسەرە لەلایە و خەریکی رێکخست و لێکۆڵینەوەیانە. ئەم شیعەرە پیرەمێردیش تەنها لەو پووەوە دڵگیری و زویری بەرانەر مستەفا صائب تیا یە کە نامە ی بۆ پیرەمێرد بەتورکی لە سلێمانییەو بۆ ناردووە. لە زۆر نووسیندا پیرەمێرد رێز و خۆشەویستی خۆی بەرانەر مستەفا صائب دەریپووە. ھەروەھا ئەم نووسەرە بەناوی (زەکی صائب) و چەند نازناویکەو نووسینی خۆی بۆلاو کردۆتەو (مستۆ) یا (مصطو) لە شێوەی کرمانجی سەرودا بەمستەفا دەلێن مصطو. جل خوار: تورک خواھان، ئەوانە ی سەر بەتورک بوون.

(۴) مەرنەموکە (من ریک) ی عەرەبییە وای لێ ھاتوو. گوا یە دوا ی ناستنی مردو و مەلایکەت دەچنە سەری و لێی دەپرسن (من ریک) ئەگەر مردوو کە ئیسلامی تەواو بێ دەتوانی وەلام بداتەو.

(۵) ئاھیی: عەھدی، پەیمان بێ.

(۶) سیا نەپۆشی، بەرگی رەش نەپۆشی.

بەندی قەتار^(۱)

۱۹۴۶

ساقی بەعەشقی بەرز ی خاکە کەم
 بەیادی قەومی دڵ خەمناکە کەم
 بۆم تێکە جامی، با دڵ خامۆش بێ
 کەلکەلە و سەودای سەر فەرامۆش بێ
 توخوا سا (پەشۆل)^(۲) تۆش قەتارە کەت
 سەدای سوب سەحەر پای کۆسارە کەت
 بەلکو بێنە جۆش، نەوجە وانمان
 تیکۆشن بەعیلم بۆ خان و مانان

(۱) ئەم بەیتە لە لایە ۸۲ ی م. ھ دا بەھەلە نووسراو. راستمان کردووە.

(۲) پەشۆل: دەنگخۆشێکی کوردە، کەماو یەکی زۆر بەبۆلوی کوردستان بەناویانگ بوو، مۆفێکی قسەخۆش و لە خۆبوردو و بەوفا یە، گوی نادانە مالتی دنیا، ھەر زەمە ی دێ، لای من تەنها ھەر عەبیی ئەو یە کە ژمارە یەکی کەمی لە ھەلبەستەکانی کوردی لەبەرەو ئەبوا یە زۆریە ھەلبەستە بەناویانگەکانی لەبەرێکرایە، ھەروەھا ژمارە یەکی زۆر کەمیشی لە گۆرانییەکانی تۆمار کردووە کە ئەمەش راست نییە. پەشۆل کە ئەو گۆرانییە ی ئەوت (پەشۆل)ە کە ی ئەکرد بەکوردە و بەم جۆرە ئەبوت: توخوا سا کوردە تۆش قەتارە کەت.

بۆ بیست سالی ژین

لە (۱۹۲۶) ھو بۆ (۱۹۴۶)

بەستە ی ھە ی ژین

ھە ی ژین، ھە ی ژین، گۆلی باخی ژین
 ھیممە تی پیرت، بۆ بوو بە پەرژین
 بەخت وەک تەختی سولە یان پەرزە
 شیعرت وەک عەرش ی لقیس سەد تەرزە
 بینای نەزانیت، ھینایە لەرزە
 خۆشەویستی تۆ لەلامان فەرزە
 ھە ی ژین، ھە ی ژین

ئەمپۆكە سالى، بىستە، تەواو
 زەماوەندىكى، وات بۆكراو
 لە كورددا جەژنى وا پوى نەداو
 گشت پۆلتەت ھاتوون لەم لاو لەولاو
 ھەي ژيىن، ھەي ژيىن
 نەورۆزت ھانى، بەچلەي زستان
 بەبانگى بەيان كورد لە خەوھەستان
 ئاوازەي بەرزيت، كەوتە كوردستان
 ياخوا گەرم بێ، ھەروا مەجليستان
 ھەي ژيىن، ھەي ژيىن

پيرەمپەرد پيش ئەوێ ئاھەنگى بىست سالى دەرچوونى پۆژنامەكەي بگيريت، وەك ئاگادارى
 و بانگەيشتنيكى ھەموو لا، لە ژمارە (۸۱۷) ي (۱۷) ي كانونى دووھمى (۱۹۴۶ ي ژين) دا
 ئەم چوار بەيتە بلاو دەكاتەو.

ژين كە پەيامى، ژيني كوردانە
 فرىشتەي مژدەي، سايەي يەزدانە
 ئەم بىست و شەشەي كانوونى دوايى
 سالى بىستەميە، كەوتووينە شايبى
 فەرموون با ئيوەش، بەشتانى تيايى
 ياخوا زۆر پۆژى، وەھاي لە دوايى
 سەعات لە چواري دەمەو ئيوارە
 شوين شايبى قەسرى (فائق ھوشيار) (۱)

(۱) مەبەست فائق ھوشيارى كچەزاي پيرەمپەردە. واتە كوپى رەحمەخانى كچى پيرەمپەردە. پارتيزەرتكى وريا و
 خاوەن تاقى كردنەوێ زۆرە.

كزەي دەروون (۱)

دواوانەكەي (۲) شوين مائە گەورە
 سەرەو خوار ئەرۆي، بەپيچ و دەورە
 پروون و رووناكى، وينەي بلوورى
 ئاوي زبندەكي، گشت شارەزوورى

وام لە كەنارت بەدلى پرخەم
 پۆژى رووناكم، لى بوو بەتەم
 ئەگرىم و ئەلیم، تۆ وەك ئاوينەي
 بۆ شوين دەستكردى، كردگار وينەي
 بۆچى نانوينى، وينەي فۆتۆگراف (۳)
 وينەي شيرينى، نازدارانى جاف
 نمونەي دەستى، پەرەردگار بوون
 بەدەورى تۆدا، گولەي بەھاربوون
 بەشەدەي لار و، كراسى كەتان
 وەك مانگ كەتانی (۴) جەرگيان ئەسووتان
 وينەي مانگەشەو، بەشەوي دەيجوور (۵)
 بورجى رەشماليان پى ئەكرد لە نوور
 شەوي مانگە شەو، ئاويى خەوتن
 لە دواي سەرەوتن، كاتى تىكەوتن
 ئەو لەش و لارە، بەشلپەي مەلە
 دلى دلداريان، ئەخستە پەلە
 ئاي بۆ (پەري خان) نازدارى جافان (۶)
 ئاھو زەرباھووي سوورمە كالافان (۷)
 مائە بەگزاو و زيرەي سەماوەر
 پرووي رووبارەكەي تۆي ئەگرتەبەر (۸)
 دەنگى نەكيسا و بەزمى خوسرەويى
 لاي مەحمود پاشا ئەكەوتە نەوي
 ئاوازەي باز و سەقەر و بالەبان
 حيلەي ماین و ئەسپى كەحیلان (۹)
 ئەمانە گشتى، خوا دابووي بەجاف
 حوكمدارى بوون، بى لاف و گەزاف
 لەم دواييەدا، خۆ (ناھيدەخان) (۱۰)
 شا خانمى بوو بەلاو ديوەخان
 شويتى دوو پاشاي (۱۱) پى كردبەو
 گرەوي لەرووي (۱۲) چەرخ بردبەو

توخوا ئاوهكەى بۆن گوللاوهكه
 بۆ سههرچاوهكه. كه مى لاوهكه
 پروانم ئاخۆ جامى فووتوگراف؟!
 نيشانم نادا؟ شيوهى ئيلى جاف؟
 نه، ئه دهیدهیه و سههر ئه و سههرئاوه
 ئېسته ئهفسانه و نهخشى سههرئاوه
 ئه و درك و داله و ئه و قهه و داله
 جيگيرن له شوين ئه و گهوره ماله (۱۳)
 نازداران وینهى ماسى سههرئاوان
 بهبۆمباى دهوران كهوتنه سههرئاوان (۱۴)
 له تاوهى جهورى چهرخى چهپگهردا
 ئهوان ئهسووتين منيش له ههردا
 وىل و ئاوارهى ئيلى مراديم
 ههر روو له پۆرۆى رووى نامراديم (۱۵)
 بۆ بازى موراد ههر (قهيسهر قوو)مه (۱۶)
 بهختم شوومه و باز كهوته وهيشوومه
 من بۆ ئيل ئهگریم مات و دل خهسته
 پستى خيوتهى بهگزاوه پسته (۱۷)
 له شوين سههرمهلا و (الله اكبر)
 (كارى) (۱۸) كار ئهكاو (ستريت بهجۆكه) (۱۹)
 ئېستاكه پتي كۆچ گوشاده و ئاسان
 كوا سههرئيل كۆچى لى خوړى بۆ كوستان

(۱) ئهم شيعره له لاپههه ۱۲۵، ۱۲۶، ۱۲۷ دىوانى م. ه دا بهجۆرتىك شيتاوه كه ههتا ئهم دهقهى ئيمه، كه
 پيره مېرد خۆى له (ژين)دا بلاو كردۆتهوه نه يىنى نازانى را دهى ههله و دهستكارى بهكهى چنده. له م شيعره و له
 شيعرى (يادى نازدارانى جاف)دا، تنهها ههلهى زهق و ديتري نه نووسراو نيشان دهدين. چونكه تهگه هه مو
 ههله ورد و درهشته كان له پهراويزدا راست بكه ينه وه ئهوا پهراويز ده بپته دوو ئه وهندهى شيعره كه.

(۲) بۆ خۆش وتن و خويندنه وه ناوترى، دوو ئاوان، دهگوترى، دواوان.

(۳) راستيه كهى (بۆچى نانوئى)ه، نهك بۆچ پيم نانوئى.

(۴) كه تان: جۆره گولتيكى زۆر جوانه كه له بههارانا له دهشت ئه روئ. ئه لئين كه تيشكى مانگه شه و ئه دا له و گوله
 ئيتر گه لاكانى هه لئه كه وئ. پيره مېرد دلى خۆى شوبهاندوو به و گوله كه به ديمه نى مانگ روخان له ت و په ت

ئەبێ م. ه

(۵) م. ه نووسىويه وهك مانگ به شه دهى تاريخى دهيجوور، كه نازانم ئه وه ماناى چييه. راستيه كهى وه هايه،
 وینهى مانگه شه و، به شه وى دهيجوور.

(۶) پهري خان: كچى مه محمود پاشاى جاف بووه.

(۷) ئهم نيوه دتيره لای م. ه بهم جۆره يه: ئاهوى زه پياھوى عه نيه ر كلافان.

(۸) رووى ئه و رووبارهى وا ئه گرت به ر. لای م. ه به و جۆره نووسراوه. به لام ئه وهى ئيمه راسته چونكه پيره مېرد
 قسه له گه ل رووباره كه دا ئه كا و ئه لى (تۆ).

(۹) لای م. ه نووسراوه:

ئاوازی سهه قـــــر و باز و باله بان

حيلهى مايىنى جنسى كه حـــــيلان

(۱۰) ناهيده خان ژنى عه لى به گى مه محمود پاشاى جاف و داىكى حه سه ن به گى جافه.

(۱۱) دوو پاشا واته محمود پاشا و وه سمان پاشاى جاف.

(۱۲) م. ه نووسىويه: گره وى له پۆخى چه رخ بردبووه. ئهم نيوه به يته بهم جۆره نه مانا ده دات به ده سته وه و نه
 كيشه كه شى له گه ل كيشى شيعره كه دا رتيك ده كه و يت.

(۱۳-۱۴) ئه و دوو به يته لای م. ه بهم شيوه يه نووسراوه،

«ئهم درك و داله و ئهم قـــــهه ل و داله

ماونه وه له شوين ئه و گه وه ماله

نازداران بوونه مـــــاسى دواوان

به بۆمباى راوكه ر كه و تنه سه ر ئاوان»

(۱۵) لای م. ه به هه لئه نووسراوه نزيك له مه رگم دووريش له شاديم.

(۱۶) قهيسهر قوو: بانگتيكه بۆ بانگ كردنى باز له راودا.

(۱۷) ئه و پاره يه يه كه له كاتى يارى قوما ردا قوما رچى له به رده م خۆى داده نئ.

(۱۸-۱۹) دوو واتان له پۆكه ردا به كاردتين.

يادی نازدارانی جاف

پۆره جوانه كهى ده وری زهردیان

های بۆ كناچت دهمی به یانیان

كاتى سفیدهى سه حه ر ده ركه وئ

پیشخانهى شه فقه ق له كیو سه ركه وئ

دهمى بیدارى كه ده ستى مریه م

قوناغی عیسا، ئه شوا له سه ر چه م

ئاۋى زىندەگى، دىتە زەمەزەمە
 ئەبى بەزەمەزەم، ئاۋى ئەو چەمە
 زەلەم و تانجەرۇ، دەست لە ملان بن
 سەرپۇيە گولان، جىي بولبولان بن
 دەنگى كىچەت بەرز و سەر ئازاد
 دەنگ بداتەو بى ترسى صياد
 لە كەنارى زەلەم، ئەو سەوزە گىايە
 تۆۋى كەنىشكى جافى تىدايە
 تۆ بەكناچە و لەنجەو لارەو
 مەن بەدوۋ دىدەي^(۱) فرمىسك بارەو
 بەرامبەر بەيەك زارزار بىنالىن
 ھەردوۋ كىمان وەك يەك بۆ خىل^(۲) عەودالين
 شىۋەي ئەو سىنگەي جەودانەي سەد تەرز
 لە سىنەي مىندا، شىۋەن بىكا بەرز
 گوتىم لە دەنگت بى، بەيادى جاران
 كوا مالا گەورە و پۆلى نازداران
 مېش بەفەردى (مەولەۋى) يەو
 بەھۆرى جافى، ناو دەرىندىيەو^(۳)
 بەشىنى تىپى نازدارانى جاف
 دوۋكەلى ئاھم، شىن^(۴) كا سەماي ساف
 وەك چىھەي خەيال روخسارەكەي خۆي
 لە پەردەي دىلەي پى ئاخ و پى ئۆي
 شوغەي پروي نواند شاي سۆسەنا خالان^(۵)
 كەم كەم لە گۆشەي بورجى رەشمالان
 لە تۆيى تارىكى (شەدەي) بى گەردا
 لە تافەت ئاۋى، زىندەگى دەردا^(۶)
 ئىستا لەو شۆيەي^(۷) ئەو عىشۋە و نازە
 بايەقوش لەگەل تۇدا ھامرازە
 ئىلى جاف رىگەي كوتىستانيان نىيە
 نازانم مەيلى فەلەك^(۸) بەچىيە؟!

ئومىيىدىم وايە ھەر بەم زوانە
 ئىلات بچنەو بۆ ئەو كوتىستانە^(۹)
 وەلى دىوانە ويسىتى لە يەزدان
 رىگەي شەم نەبى بچى بۆ كوتىستان^(۱۰)

- (۱) لاي م. ھ نووسراو «مەن بەچاۋىكى فرمىسك بارەو» .
 (۲) ھەرۋەھا نووسىيە: بۆ بار عەودالين وابزانم ئەوئى ئىمە راستىر بىت.
 (۳) ھەرۋەھا نووسىيە: بەھۆرى گولبانگ پەھلەۋىيەو. ھۆرى گولبانگ يەنى ھۆرى بەرز. ھەرۋەھا گولبانگ بەخوتىندى بولبوليش ئەلەين كە گوايا بانگ ئەكەتە گول.
 (۴) لاي م. ھ نووسراو پى كا سەماي ساف
 (۵) ھەرۋەھا نووسراو:

پىرەي پروي دەرکەوت شاي سۆسەن خالان
 كەم كەم لە گۆشەي، لاي سىيا مالان
 (۶) لاي م. ھ نووسراو:

لە تۆيى تارىكى شەدەي بى گەردا
 وەك ئاۋى ھەيات، شەپۆلى ئەدا

پىرەمىرد ئەم شىعەي مەولەۋى گۆرپەتە سەر شىۋەي سلىمانى و لەو شىعەي خۇيدا تەنھا سى دىپى لە ھەوت
 دىپى دەقى شىعەكەي مەولەۋى بەكارھىتاو. لە كەشكۆلى نەجمەددىن مەلا كە بۆ ھەمە سالى بەگى قىزلى
 نووسىيە لە لاپەرە^{۶۱} دا گۆرىنەكەي پىرەمىردى نووسىيە، ھەرۋەھا دەقى شىعەكەي مەولەۋى لە لاپەرە^{۲۰۲} ،
 ۲۰۳ دىۋانى مەولەۋى مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس دا بلاۋ كراۋتەو. لىرەدا دەقى شىعە ھەورامىيەكە و
 گۆرىنەكەي پىرەمىرد دەنووسىن.

«چون چىھەي خەيال روخسارەكەي وئىش
 نەتۆي پەردەي دل مەعدوۋمى دل رىش
 ئمانا جەمىن شاي سۆسەن خالان
 كەم كەم جەگۆشەي لاي سىيامالان
 زەمىن مەنەت بار پامنىياو مەۋىيەرد
 جارجار وەرۋى ناز باۋەشىن مەكەرد
 باۋەشىن مەكەرد ئەو صەفەي بى گەرد
 نازكىش جەباد ئىحتىيا مەكەرد
 نەتۆي تارىكى تاي شەدەي بى گەرد
 لەطافەت چون ئاۋ ھەيات مەۋج مەۋەرد
 غەرىب بىم چەنەم كەردم ئمانا
 ۋەسەۋقات پەرىم خەدەنگى شانان

«سیروانی ئەو چەم، تانجەرۆی ئەم چەم(۳)
 بدەن و دەهەمدا، ئەم چەم تا ئەو چەم
 سەرینتەرەو بەریتگە و خاكا
 بگری لە ڕەوزە سەلمانى پاكا(۴)
 بلى بەقوربان، تۆ ناوت پاكا
 مانجەرە ڕى يەكيتى و چاكە
 تۆ خۆت ئەيزانى ئەو خاكە ديمە
 چەند پارا ئەبى بەئاوى ئيمە
 كەوابى گول و نيرگس پيكاو
 با شاد بن بەدلى ريكوپيكاو»

(۱) پيرەميرد چەند شيعيركى بۆ «دووناوان و تافگەى زەلم» وتووە. ئيمە لەم ديوانەدا هەمويان بلاو دەكەينهەو.
 ئەو شيعرانە ئەگەرچى بەگشتى ناوەرۆكى نيشتمانى هەيه و، تافگەى زەلم هەميشە لاى پيرەميرد ڕەمزىكى
 نەتەوهيى بوو، بەلام لە شيعەى شيعرەكان و دارشتن و تەنانەت گەلى بەيتيشى تيدا هەيه كە دەقا و دەق
 بابەتى (مەولهوى) يە و كارىگەرى ئەو شيعرەيان لەسەرە كە مەولهوى بۆ (تافگەى زەلم)ى وتووە. بڕوانە
 (ديوانى ڕۆحى مەولهوى)، پيرەميرد ۱۹۳۵ لاپەرە ۲۷۱ بەشى دووەم.

(۲) پيرەميرد ئەو بەيتەى لەو شيعرەى مەولهوييهەو وەرگرتووە كە دەلييت:

سەيركە توورى دا پەردەى نام و نەنگ
 بى پەروا سەرى خۆى ئەدا لە سەنگ

ڕۆحى مەولهوى لاپەرە ۲۷۳

چغوررد: بيشەلان

(۳) پيرەميرد خۆى لە شيعرەكەيدا ناوى (مەولهوى) ديتييت و ئەم بەيتەى دەنوسيتەو. كە ئەمە دەقى
 هەوراميهەكەيتەى. بەلام ناوى (سیروان) و (تانجەرۆ)ى پاش و پيش خستووە. لە دەقى هەوراميهەكەدا
 تانجەرۆ لە پيش سیروان دايه.

تانجەرۆى ئەى چەم، سیروان ئەو چەم
 جۆشاوى و دەهەم، ئەى چەم تا ئەو چەم

ديوانى مەولهوى مەلا عەبدولكەرىمى مودەريس لاپەرە ۱۳۱

(۴) لاى م. ه نووسراو «بگری لەبارگەى سەلمان پاكا» لە نوسخەى لاى مندا نووسراو «بگری لە ڕەوزەى سەلمانى
 پاكا».

بۆ كۆچى شايخ نوورى شيروانى

«ئەهلى عيرفان، وان لەشين و ماتەما

نوورى شيروانان لەسەر لاچوو، نەما

۲۶۶ ۶۵۸ ۳۰۰ ۴۶ ۹۶ = ۱۳۶۶ - ۱۹۴۷

تافگەى زەلم

تافگەى زالم زەلم، تافگەى زالم زەلم
 گريهى چاوى چەرخ، پر لە ناله و تەم
 زادهى جەرگى كيتو، مەوجودى عەدەم
 ديوانە ئاسا، شەيداي ڕوو لە چەم
 سەر لەبەرد ئەدەى، تۆش يەسەوداي شەم(۱)
 سەرەوتت نيهە، لە ناله يەكەدم!
 لەو كيتو بەرزە، ئەكەويه خوارى
 ڕيزە مـرواريت لەدەم ئەبارى
 ديارە عاشقى وا ناله كارى
 سەحرا نەوهردى، پەى جۆبى يارى
 پەروانە بەسۆز، خۆى ئەسووتيني
 ناوى ساردى تۆ جيهان ئەژيني
 ئەم سەر لەبەرد و ئەم هەلپژانەت
 (ياهو يا من هو)ى قودسيى تەرانەت(۲)
 بۆ زيندەگاني، شارەزورمانە
 ئاخ ميللەتەكەت قەدر نەزانە
 باخ و بيستانت لەبەرا ناكەن
 تا بەو سايهەو ولات ئاواكەن
 ئەگەر گشت كيتگەى داچيني (دەليين)(۳)
 فيرەونى(۴) خاكى ميصرى پى ئەليين
 ئەگەر شارەزورر بيت و ئاوا بى
 ڕۆزى شەطى(۵) ميصر ئەبى ئاوابى

خورنه وهرزانی شای خان ئەحمەد خان^(٦)
 بووبوو نمونە ی ئیرەمی جیهان
 ئیستە ئەو شوێنە کەوا وێرانە
 بۆ چاوی هیاو بوو بەتانە

(١) شەم: شەمسە، خۆشەوێستی وەلی دێوانە.

(٢) واتە (یاھو یا من ھو) ی پیرۆز دەبێتە گۆرانی ھەمیشەییەت. تەرانی: فارسییە واتە: گۆرانی.

(٣) دەلێن: جۆگە ئاوێکی بەناویانگە لە شارەزوررا کە برنج و کشتوکالیکی زۆری لەبەرا ئەکری. م. ھ

(٤) پیرەمێرد نیازی ئەوێە کە ئاوی دەلێن بەقەد فیرەوێ دەسلانی ئەبوو م. ھ.

(٥) مەبەست پروویاری (نبیل)ە.

(٦) خان ئەحمەد خان ھوكمدارێکی بەناویانگ بوو لە شارەزوررا تەئریخی راشد لە بارە ی (خان ئەحمەد خان)دوھ بەم جۆرە ی خوارەوێ باس کردوو: وەختێک کە سولتان مورا دی چوارەم چۆتە سەر بەغداد لە پێشدا لەشکرەکی لە شارەزوردا ھەڵبەدا. ھوكمدار ی ئەو سەردەمە ی شارەزور کە خان ئەحمەد خان بوو پەلاماری ئەو لەشکرە ی سولتان مورا دی داو و پای فیراندوو و تالانی کردوو. خان ئەحمەد خان لە ئەنجامی ئەویدا بارگەکی (سەدری ئەعزەم) ی دەست ئەکەوێ.

خان اکرا د یەنی خان احمد
 سال (بخت) (*) آمد از عدم بیرون
 سال (کچ بخت) (**) یافت حکم و جلوس
 در (غلط) (***) گشت والہ و مجنون
 باز صبح بیافا ندر (غم)
 یافت حکمی زیشتد افزون
 سال (غمها) (****) هزیتش دادند
 رفت بیرون ازین زمانہ ی دوون

(*) بخت: بەحسابی ئەبجد ئەکاتە (١٠٠٢) ی ھێجری کە ئەمە مێژووی ھاتنە دنیای (خان ئەحمەد خان)ە.

(**) کچ بخت: بەحسابی ئەبجد ئەکاتە (١٠٢٥) ی ھێجری کە سالی چوونە سەر تەختی خان ئەحمەد خانە.

(***) غلط: ئەکاتە ١٠٣٩ ی ھێجری کە سالی لەسەر تەخت لا بردنی (خان)ە

(****) غمها: ئەکاتە ١٠٤٦ کە سالی مردنی (خان)ە.

ھەر وھا دەر بەرە ی خان ئەحمەد خان (زەنوری) کە شاعیریکی کوردە بەشێوە ی ھەورامی باسی بەسەرھات و ھوكمدار ی خان ئەحمەد خانی کردوو. پیرەمێرد ئەو ھەلبەستە ی گۆرپووتە سەر شێوە ی سلیمانی و لە کاتی خۆیدا لە پۆژنامە کەیدا بلاو کردۆتەو م. ھ.

ئیمە لەم دیوانەدا لەبەشی ئەو شیعراوەدا کە پیرەمێرد گۆرپووتە ئەم شیعەرە (جەمالەددینی زەنوری) بلاو دەکەینەو.

بۆ شایى بابا عەلى

١٩٥٠

«بابا عەلى، لەناوماناکە ھەلکەوت
 بەم شایییە، ڕەوشتی شایى سەرکەوت
 لە نەشاتی، شوباتا، تەئریخ دەرکەوت
 سیادەت و ڕەشادەتمان وا یەک کەوت»

کوردیى ڕەوان^(١)

شوباتى ١٩٣٢

بەیانى بوو، لەخەو ھەستام، کە ڕوانیم، بەفرە باربوو
 سلیمانى ئەلێی بەلقیسە، تارای زبوی پۆشیو
 دەمى بوو، چاوەرێی بەفرێکی وا بووم، مژدە بێ بارى
 سەرم بەفرە، کەچی ھێشتا، شەرە تۆپەلمە بۆ یاری
 لەبیرمە^(٢)، شێرە بەفرینەم ئەکرد، سواری ئەبووم بێ زین
 نسی بوو جیگەکە ی، ئەیبەست، ئەما تاكو دەمى ھاوین
 بە بەرگی سپیەو، چەن شوخە، شاخی گۆژە، بیبێنە
 لە ڕەنگی ئاسمان دولبەرترە، ئەو سپیە، ئەم شینە
 ئەلێن بەرگی فریشتە ی ئاسمانیش سپیە، وەک بەفرە
 فریشتە ی ئیمە بالایە، بەلام ئاخ بۆچ ئەخۆین تەفرە؟!
 ھەموو پێچەکلوی بەفرێک، فریشتە ی خوا ی لەگەڵدا یە
 فریشتە کەوتە ناومان، بۆیە وا ئاشووب و ھەلایە
 ئەوا سامالێ کرد، ڕۆژ کەوتە سەر شاخی گەلەزەردە
 بەسەر ئەو بەفرەدا، تیشکی ھەتاو، ئەلماسی خوا کردە
 بەسەر گۆنای سپیدا، خشلی زێرینە، بریسکە ی دێ
 پەری سەرکیوی قافیش، ھێندە پرچی زەردی خۆ ی لێ دێ
 لەسەر سەربان، بەفر توێژالێ بەست وێنە ی چۆری شیرە
 قەتارە ی سەر لق و پۆی درەختیش سپیە، دلگیرە
 چلوورە ی گۆیسەوانە، پلپلە ی زبوی کچە کوردە
 سەھۆل ئاوێنە یە، ئەم پلپلە و ئاوێنە یە وردە

كه پيرژين سهر و پۆيله بيشينى چله تيك ئالا
بههار يهت، دارى پير ئهژيه تهوه، ديتيه قهد و بالا

(١) ماموستا م. ه له پيشهكى ئهم شيعردها بههله نووسيوه: پيره ميترد ئهم ههلبهستهى له رۆژتيكى مانگى نيساندا وتوه له سالى ١٩٣٢دا. (لاپهه ١٣٥). ليره دا ئهو ههلبه راست دهكهنهوه دهلبين. ئهم شيعره يهكه م جار پيره ميترد خۆى له رۆژنامهكهيدا رۆژنامهى (ژيان)ى ژماره ٣١٢ى ٢٥ى شوباتى (١٩٣٢)دا بلاوى كردۆتهوه. ئيتير نازانم چۆن لای ماموستا م. ه ئهم شيعره له مانگى شوباتى چلهى زستانى ولاتى سليتمانيدا چۆته مانگى نيسانهوه. جگه له بهلگه رۆژنامهكه له بههاردا روى نه داوه له سليتمانيدا بهفر وهها باربيى كه شيره بهفرينه لى دروست بكرى. ههروهها بۆ يهكه م جار حاجى توفيق بهگ نازناوى پيره ميترد بۆ خۆى له م شيعردها داده نيت. و پيتستر نازناوى پيره ميترد هيج دهنگيكي نه بووه. ههروهها پيره ميترد لهو ژمارهيهى يهكه م جار ئهم شيعرهى تيا دا بلاو كردۆتهوه، سه بارهت بهمه سه لهى (كوردى بهتى) نووسين، نووسيوه «بهلئين ئه دهم ههچ كه سى بهم شيوه رهوانه زبان زادهكانمان بهۆنيتتهوه، نيوه مانگانهكه م وهگرى. بهلام ههروهه و تهك و بۆنه بى، بهخۆ ههلكيشانى ناليم، چه شهيه؟!». ژيان ژماره ٣١٢ سالى ١٩٢٣ .

(٢) له هه ندى نوسخه دا نووسراوه (منال بووم) له برى (له بيرمه).

ئاي نائوميدي (١)

نيسانى ١٩٤٧

ئاي نائوميدي، ئاي نائوميدي
ئاي رهنجه رۆيى و دل نائوميدي
به ده به ختى وهك من، توخوا سا كى دى؟ (٢)
دهردى مه جنونم، لى هاتۆته دى
هه ر له (نه جه ده) وه، تا هه ر ده دى دوجهيل
بۆ له يل ئه گه رام، ده روون له غه م كه يل
هاتمه بىستون، لاي قه سرى شيرين
بۆ فه رهاد گريام، به ديدى غم (٣)
چوومه زماكو، راگوزارى ئيل (٤)
هيج كه سم نه دى، نه شيرين، نه له يل
له ده ربه نديخان، هه تا كه ليخان (٥)
ئهو ناوه يه كسه ر شيو و ويران
شيو و هه رد و به رد، تا لوتكه ي به رزان

پي له وه بيشوومه، به گه لاريزان
نه كه ره رۆز گه رام، وادى به وادى
شوئى هه وارگه ي ئيلى مورادى (٦)
به جه ورى فه لهك، يه كسه ر ويرانه
بايه قوش تيا يا، كردويه لانه (٧)
پرسيم بايه قوش، دۆستى هاوده رد م
له جيهان بيزار، يارى چۆلگه رد م
بۆچى وا چۆله، ئهم مه رز و بوومه
له كوئ پيدا بوو، وه بيشوومه شيومه
جوابى دامه وه به قولپه ي گريان (٨)
منيى وا جه رگم، بووه به بريان
ئهمسالى به هارمان كه بى باران بوو (٩)
گولاله ي سوورمان جه رگى ياران بوو
له هه ردوولاوه شايبه به ريزه (١٠)
خه نه به نديان خويى نازيزه

(١) ده ياره دى ده قى ئهم شيعره و ساخ كردنه ودى پروانه كۆتايى شيعره كه.

(٢) لاي م. ه نووسراوه «ساتوخا كى دى»

(٣) م. ه بههله نووسيوه «به دله غم». ليره دا من سهرم سوپماوه كه بۆچى ماموستا م. ه ئه وه نده ئاره زوى بووه ده ستكارى شيعره كانى پيره ميترد بكات. له كاتيكدا، بۆ غوونه، ئهم شيعره له ژماره (٨٦٨)ى ژينى ١٩٤٧ بلاو بۆته وه و م. ه هه ر لهو سه رچاوه يه وه وه رى گرتووه كه من ده قه كه يم نووسيوه.

(٤) بههله نووسيوه «راگوزه رگاي له يل»

(٥) لاي م. ه نووسراوه «له ده ربه نديخان هاته كه ليخان»

(٦) خيلى كى كۆچرى جافه

(٧) لانه: هيلانه

(٨) لاي م. ه نووسراوه «به قولپى گريان»

(٩) ههروهها: ئهمسالى به هارمان كه بى بارانه

گولاله ي سوورمان جه رگى ياران

(١٠) ههروهها:

له هه ر سى لاوه شايبه به ريزه
خه نه به نديان خويى نازيزه

پیره‌مێرد ئەم شیعری لە کارەساتی ڕووخانی کۆماری مەهاباد دا نووسیبووە.

تێبینی: بیروھەستی ڕەنجەرۆیی وەلی دێوانە کاری کردۆتە زۆر شاعیر، یەکیەک لەوانە پیره‌مێرد بوو، کە لەسەر شێوەی شیعەرەکە (وەلی) ڕەنجەرۆیی نەتەوێکی خۆی پیشان دەدات: بنەمای مەسەلە پیره‌مێرد و ئەم شیعەر دەگەڕێتەوە بۆ ساڵی ١٩٣٩. لەو ساڵدا و لە ژمارە ٥٧١ی ڕۆژنامەکیدا دەقی ھەورامی شیعەرەکە وەلی دەگۆڕێتە سەر شێوەی سلێمانی. ئێمە لێردا شیعەرەکە وەلی و گۆڕینەکی پیره‌مێرد دەخەینە پێش چاو، ھەتا سێ دەقی شیعری «ئای ناومێدی» ببینن. یەکەمیان شیعەرەکە وەلی، دووھم گۆڕینەکی پیره‌مێرد، سێیەمیش ئەو شیعەر بوو کە پێشتر نووسیمان و پیره‌مێرد لەسەر شێوەی وەلی و بۆ مەبەستیکی دوور لەو، نووسیبووە.

ھەلی ناومێدی...

ھەلی ڕەنجەرۆیی، ھەلی ناومێدی
ھەلی یاران چون من، بەدەختی کێ دی
پەلی ھال نەزانی ڕووم کەرد نەبیدی
چۆلان تەلی کەردم، جەبەلان یەکسەر
جە «طەبەس» تون بێم، یاوام وە «طەبەر» (*)
ھەردەلی نەجد قەیس، گشت دام وەپاوە
پەروانە دەستوور، سەر وەسەوداوە
یاوام بەو زامەن، ماوا قیبلەم بی
مەکان و مەسکەن، گۆزەرگای (شەم) بی (**)
ھەواران چۆل دیم، زامەن وێرانە
بایەقوش بەستەن، جەو مەسکەن لانە
نەدەنگ دیارەن، نە سەدای یارەن
دەنگ وێرانە (وادی القھار)ەن (***)
پەرسام، بایەقوش ھام دەرد دەردم
رەفییق و ھامراز، نالەلی نەبەردم
من پەروانە وێل وەلگەلی دامانم
جانشین قەیس، شای کەم فامانم
کۆشی کۆچ خێل، شای (شەم) جەمبەنم
گوشادی خاتر خار خەمبەنم
بایەقوش واتش، پەروانەلی کەم فام
ئیسە ئامانی وەلی ماوا و مەقام
کۆچ خێرش کەرد، لوا وە لەیلاخ
پەلی من ھەسەرت مەند، پەلی تۆ ناخ و داخ
وە ئیقبال نەحس وێم دامامەوہ
ناومێد جەشەم ھەم ئامامەوہ

یاران ھامسەرەن، ناومێدی وێم

ھەلی عەبدال، بەرگێل، دوور جە ژێد وێم

(*) چۆلی دەشت و شاخم دایە بەر و لە توناو تونی «طەبەس» گەیشتمە «طەبەر». طەبەر: شارێکە لە ناوچەی خۆراسان. طەبەر ناوچەی گێلان و مازندەرانی لە ئێران. طەبەر یا طەبەرستان ناوی ولاتی مازندەرانی.
(**) گەیشتمە ھەوارگە و نشینگە و گۆزەرگای شەم.
(***) نەدەنگی یار و نەدەنگی کەس، ھەموو لایەک وەک وێرانە کپ و خامۆش بوو.
تێبینی: دەقی ئەم شیعری وەلی لە دیوانی (وەلی دێوانە) ی عوسمان ھەورامی وەرگیراوە ل ٧٩، ٧٨، ٧٧. ھەرۆھە پەرەوێزی شیعەرەکەش.

دەقی گۆڕینەکی پیره‌مێرد ساڵی ١٩٣٩

ھەلی ناومێدی، ھەلی ناومێدی
ھەلی ڕەنجەرۆیی، ھەلی ناومێدی
بەدەختی وەک من، لە کوێ پەیدا بوو
بۆ حال نەزانی شیت و شەیدا بوو
سەحرا و دەشت و دەر گەرام سەراسەر
لە توناو توونی طوسیش چوومە سەر
ھەردەلی دوجەیلی مەجنون گشت گەرام
وێنەلی پەروانەلی، رەھەندی سەودام
«لێردە بەیتێکی نەگۆڕیوە»:
ھەوار گشت خالی، چۆل و وێرانە
بایەقوشم دی، لەسەر ھێلانە
نەدەنگی دیار، نەسەدای یار بوو
(لیس فی الدیار) غەیرە دیار بوو
وتم بایەقوش، ھاودەردی دەردم
رەفییق و ھاواراز، نالەلی نەوہردم
من پەروانەلی وێل، شەمی شەوانم
جێنشینی قەیس، شای کەم فامانم
کەلی کۆچی کردو شای شەم جەبەنم
شەوقی زبەندەگی ڕووی سەر زەمبەنم
بایەقوش وتی: شیتی نەگەتم
بۆ درەنگ ھاتی فەریا نەکە وتم
لەیلا کۆچی کرد، ڕووی کردە لەیلاخ
بۆتۆ ھەسەرت و بۆ من ناخ و داخ
بەچارەلی نەحس خۆم گەرامەوہ (****)
خۆم دا بەئەززا بۆی تلامەوہ

دەخيل ھام سەران، چيم لى قەوماو
بەدبەختى دنيا ھەر بۆ من ماو

.....
(****) پيرەمىتەرد لەو دوو بەيتەدا لە دەقە ھەورامىيەكەى (وہلى) دووركەوتۆتەوہ ئەگەر بەم جۆرە بيگۆرپايە
رەنگە باشتەر بوايە:

بۆ چارەى نەحسى خۆم دامامەوہ
نائومىد لەشەم ھەم گەرامەوہ
ياران ھامسەران، ھەى نائومىد خۆم
ھەى عەبدال و وىل دوورى ھەوار خۆم

ئاي چيم بەسەرھات(۱)

ئاي ۱۹۴۷

ئاي چيم بەسەرھات
خۆيشم نايانم بۆچ وام بەسەرھات
لە دوورپانايى پىي ھات و نەھات
پىي پيشاندەرم، لە تەكمانەھات
كەوتقە سەر پىگاي، تەلەسمى ئەرژەنگ
گيرۆدەى سىحرم، بىي سەداو بىي دەنگ
ئەبينم كايان داناوہ بۆ شىر
گۆشتيش بۆ گوئدرىژ ھىچيان نابن تىر
منيش لە داخى ناسازى زەمان
لەجىدا كەوتووم، بىي دەست بىي زبان
رەنگ زەرد و لاواز، بىي يار، بىي خەمخوار
عەيشم، لا تالە، وىنەى ژارى مار
بەجەستەى خەستەى پىر دەرد و كەدەر
كۆنەى چەند سالەم، لىي كەردۆتە بەر
چاوم نابىنى، مات و غەمگىنم
ئەو چاتر، چارەى جاسووس نابىنم
كاشكا گوئچكەيشم، وا نەى بىستايە
ھەردەنگى ئەبىم، ھەر نالەى تىايە

لەلايى رۆژوو لەلايى رۆژ
لەلايى قومار، لايى تياترۆ
ئەم قورە رەشەى واتىي چەقىوم
ھىزى تەكان و جوولەى بىيوم
ھانام بەتۆيە، خواي پەرورەدگار
يا تاقەت يا مەرگ، يا ديدارى يار

.....
(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پيرەمىردى م. ھ دا بلاونەكراوہتەوہ.

چوارىن

۱۹۲۷

فەرت و فەلت، كەوتە روو، دەوران، لەلام، ئابرووت تەكا
بۆيە، وا، بەرزت كەردمەوہ، بىخەيت و ئازارم بىگا
تەيت گەيشتم، بۆيە ھىلانەت لەجىي بەرز دابوومى
ھەتا تەرزە و ھەورە تەيشقە و بەفر و با، سەختەم بىكا

ئاي لە دەست پىريى(۱)

۱۹۴۷

ئاي لەدەست پىريى، چەند جەفا كىشتم
پىگاي مەردنى، ھىنايە پىشتم
بەكۆچى دوايى، دلى ترساندم
وەك كونجى سەرساج ھەلى قىرچاندم
تافى جوانى لەدەست فراندم
تۆمارى عەشقى يەكسەر سووتاندم
گىژ و كەساس و بى قەدرى كردم
لەلاي نازداران، ئابرووى بىردم

ئای بۆ ئەو كەيف و نەشئەى جوانىيە
 بۆلەند دەماخى و كامەرانىيە
 پۆلى نازداران، شوخى جەبىن جام
 بۆ بەزم و سوحبەت ئەهاتنە لام
 گا دەسكە گۆلى، بە تەرتىب بەستە
 ئەدرايە دەستم، دەستە بەدەستە
 گا، كەمەندى زولف، ئەخرايە ملم
 گا، پرچ ئەپچرا، لەپاو و پلم
 ئىستا وا پىرى، كەساسى كردم (۲)
 هيجگار مووى سى، ئابرووى بردم
 پىرى لە پر هات بە پىرىمە (۳)
 بەندم بە زوىرى و ئەسىرىمە
 زەوقى نابىنم لەم بگرەو بەرە
 راستە گورگ پىر بوو، بوو مەسخەرە

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى م. ھ دا چاپ نەكراوە.

(۳، ۲) پىرەمىرد بە جۆرىك چۆنە رۆحى مەولەوييەو كە زۆرجار، ناگادار و زۆرجار بىن ناگا، وىنە و تەعبىرى
 شىعرى مەولەوى بەكارهێناوە، بۆ نمونە لەم شىعرەدا، تارمايى دوو بەيتى مەولەوى ديارە كە باسى پىرى
 خۆى دەكات:

- ۱- موى سى (قەلغان) روورەشى پىرە
 كەوانى قەدىش، بۆ تكای تىرە
 «رۆحى مەولەوى ل ۱۸»
- ۲- مۆترب، بىم گەرئ، ئامان دنگىرم
 واپىرى لە پر، هات بەرەو پىرم
 «رۆحى مەولەوى ل ۱۹»

تافى جوانى (۱)

۱۹۴۳

جوانى جەلايە بۆ زىندەگانى
 ھای لە جىربوھى تافى جەوانى
 كاتى شۆرەكچ ئەچىتە كانى
 گۆزەى مېشەرۆ وا لەسەر شانى

ملوانكە ئەخشى لەناو مەمکانى
 دل دیتە لەرزە بەهەلتەكانى
 لە خرنگەى بازن لەگەل شلپى ئاو
 كە ئەپەخشىن ئەشوا دەم و چاو
 تنۆكى ئاو و گىزنگى ھەتاو
 بۆ پىشانى زىو ئەبى بەزاخاو
 دەواى لوقمانە بۆ جەرگى سووتاو
 سەد لەعل و ئەلماس بى بەقوربانى
 شەوى مانگەشەو چرپەى ناو كۆلان
 لەپەنا دیوار لىو لەسەر لىوان
 بەو سەدایەو لە يەكتر بران
 بەو خەيالەو خەوى شەو زران
 بە ئاھو نالە تا دەمى بەيان
 ھىجرانى يار و دەنگى ھىجرانى
 لەسەر كارىزى شەرىف بەھاران
 سەيرانى (نەورۆز) تىپى نازداران
 ھەلپەركىتى بلوێر لەناو گولزاران
 ئاو و عىشەوى چاو بەخوماران
 پىر ئەخاتەو كەلەلەى جاران
 ئەپەشنىتە جۆش بۆ نىشتمانى

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاو نەكراوەتەو. بەلام لەلەپەرە ۲۱۰ى ئەو ديوانەدا بەشپەيەكى
 زۆر سەير و ناتەواو چوار بەيت (ھەشت نىو بەيت) لى بلاو كراوەتەو. ئەوا لىرەدا دەپنوسىنەو ھەتا خۆتەر
 خۆى بەراوردى بكات.

ئای بۆ سەرمەستى تافى جوانى
 جوانى شەوقىكە بۆ زىندەگانى
 چەند خۆشە نەشئەى عەشقى دىكانى
 كە كچە كوردىك ئەچىت بۆ كانى
 گۆزەى مېشەرۆ وا لەسەر شانى
 ئاو دائەتكىن بۆ سەر زولفانى
 مېخەك بەند ئەخشى لەناو مەمکانى
 ھەزار ئەلمۆدە بى بەقوربانى

ناو قه‌دی چله‌ی زستن بچرا

۱۹۴۱

ناو قه‌دی چله‌ی زستانمان بچرا
 ئەمەڕۆ پشکۆکە‌ی هە‌وامان گرا
 هە‌وا بە‌تینی ئە‌و ئە‌شقی شکا
 پە‌نجە‌ی لە‌ گۆ‌چوو و پێ‌کە‌وه‌ لکا
 بە‌فە‌ری سە‌رچاوه‌ی زە‌لم توایە‌وه‌
 هە‌تاو کە‌وته‌ تین رۆژ گە‌رایە‌وه‌
 لە‌و بە‌رمانە‌وه‌، لە‌ نێ‌رگسە‌جا
 نێ‌رگس بە‌بۆ‌نی خۆ‌شی کە‌وته‌ جا
 بە‌و چاوه‌ جوانە‌ی وە‌ک دیدە‌مە‌ستان
 ئاگری خستە‌ ناو جەرگە‌ی زستان
 شێ‌وه‌ی شیرینی نێ‌رگس لە‌و رێ‌یه‌
 ئە‌فسوونی شێ‌وه‌ی شیرینی پێ‌یه‌
 کە‌ ئە‌لێ‌ن نێ‌رگس ئە‌لێ‌ کێ‌؟ ئە‌و کە‌س
 گۆ‌شە‌ی چاکی دڵ بە‌رنە‌دا لە‌ دە‌س
 راستە‌وه‌ بوونە‌ بە‌و چاوه‌ جوانە‌
 بە‌ دوو لا نە‌شئە‌ی بۆ‌ دڵ و گیانە‌

لە‌گیان بێ‌زاری^(۱)

۱۹۴۹

پیری ئاخ پیری، داد لە‌دە‌ست پیری
 لە‌گیان بێ‌زاری و زویری و دڵ‌گیری
 گریمان وتیان می‌ر و وە‌زیری
 مایە‌ی حە‌سەرته‌ نی‌یه‌ تە‌دبیری
 هێ‌زی جوانی لە‌بە‌دە‌ن ب‌ریم
 کفنی مووی سپی بە‌بە‌دە‌ن ب‌ریم
 دڵ بوو بە‌یاتاغ، نالە‌ و ئاه‌ی سە‌رد
 دە‌روون وە‌ک جانتای کۆ‌کە‌ و پ‌رە‌ و دە‌رد

چاوه‌وانی، رۆ‌ینی، رۆ‌ونی
 لە‌ش گرفتاری سستی و زە‌بوونی
 کوا ئە‌و دە‌ماخە‌ی ئە‌مروانیە‌ جوانان
 ئە‌کە‌وته‌ شوێ‌نم بۆ‌ پە‌نای بانان
 لە‌گە‌ڵ نازداران کە‌ ئە‌چومە‌ گە‌شت
 کێ‌و و شیو و دە‌شت لێ‌م ئە‌بوو بە‌هە‌شت
 من پائە‌کشام لە‌ ناو گولاندا
 کچان لە‌سە‌ودای دە‌ستە‌مالاندا
 شە‌وی مانگە‌شە‌و چریه‌ی ناو گولان
 باخ بە‌رە‌للا بوو تالان هە‌ی تالان
 خۆ‌ورده‌پازی تە‌نیایی گۆ‌ی ئاو
 نە‌شئە‌ی دلداری ئە‌هینایە‌ ناو
 گا دە‌سکە‌ گۆ‌لم ئە‌بە‌ست بۆ‌م ئە‌برد
 ئە‌و باوه‌شینی رۆ‌ی خۆ‌ی پێ‌ ئە‌کرد
 تایه‌ لە‌و دە‌سکە‌ی ئە‌دا بە‌دە‌ستم
 ئە‌یگوت بێ‌خە‌ره‌ سەر چاوی مە‌ستم
 ئنجا ئە‌توانی بە‌باده‌ی مە‌ستی
 ماچ کە‌ی بە‌بیانوی شیتی و سە‌رە‌ستی
 ئە‌وسا لە‌ پە‌رده‌ی گریشمە‌ و نازا
 دوگمە‌ی سەر پە‌رده‌ی بە‌یان ئە‌ترازا
 لە‌و بە‌یانە‌وه‌ سە‌فیدە‌ی بە‌یان
 وە‌ک پێ‌شخانە‌ی نوور ئە‌کە‌وته‌ مە‌یدان
 ئێ‌ستا وا پیری کردیه‌ شە‌وی تار
 شە‌بە‌خوونی دا وە‌ک سوپای تاتار
 لێ‌لایی هێ‌نا بە‌دڵ و چاوا
 عە‌کسی خە‌یالیش نە‌ما لە‌ناوا
 ئە‌مە‌وی یادبان بێ‌نمە‌وه‌ خە‌یال
 ئازاری بە‌دە‌ن عە‌یشم ئە‌کا تال
 لە‌جیی قە‌هقە‌هە‌ و دە‌نگی نازداران
 چریکە‌ی دە‌رده‌ سووچ تا ئێ‌واران

ئەمە ئەنجامى دىياكەمانە
بەمە نازانن ئەبنای زەمانە
هەروا دەزانن تا سەر باقىيە
شەونخوونى يارى و يارى ساقىيە

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م. ه دا بلاو نەكراوەتەوه.

۱۹۳۵

متصرف هات، مژدەى لەدوا بوو
شايى و شوكرانه و شەرىت پەيدا بوو

گوارەكەى گۆيى يار^(۱)

۱۹۴۸

گوارەكەى گۆيى يار
تاكىكم دەست كەوت، لەگوارەى گۆيى يار
لە چاوم هەلسوو، بەدڵەى پر جەخار
رووناكى بەخشى، بەدوو دىدەى تار
هېز كەوتە جەستەى، جەفاكەشيدەم
كەوتەوه سەرخزى، رووى رەنگ پەيدەم
هيوای زىندەگى، تازە كردمەوه
خەفەتى لە دڵ، لايردمەوه
سەرم لە خۆشيا، گەيشتە ئەفلاك
فرىشتەيش لەگەڵ مندا تەرەپناك
گەيمە پاى شەوق بەكامەرانى
شام بەسەپانى خۆم نەدەزانى
وەك دەواگاھى، ئەمنايە سەر دڵ
گا بۆنم ئەكرد، وینەى خونچە گۆل
من بەم كەيفەوه، ئەو مات و غەمگین
بى زەوق، بى شەوق، كز و ماته مین

لێم پرسى توخوا، راستم بى بلى
بۆچ وا دەروونت، بەقۆلپ ئەكۆلى
وتى، عومرىكم لە بناگۆتى سەرف كرد
سەر سەرەنگرى، چەندىكم دەربرد
لەسای زولفیدا، لەنجە و لارم بوو
لە بناگۆتیدا شەوقەرارم بوو
پۆژى بەگىچەل، زولف ئالابووە من
بەرى نەئەدام، لێم بوو بوو دۆژمن
دەستى برد لە دەست زولفم دەرتىنى
نەمزانى جوولەم گۆچكەى دىشیتىنى
كە رايكىشابووم، گۆيى داتلېشابوو
بەو نازارەوه، دلى ئىششابوو
ئىتر لەو ساوه، وام لەناو خاكا
ژەنگم هیناوه كە لە گۆيم ناكە
بەزەييم پيا هات، پاكە كردەوه
بەديارى بۆلای يارم بردەوه
ئەو شاد بوو، بەو سەلى دولبەر
منیش بەرۆرۆ رۆژ ئەبەمە سەر
بەلام نامەوى وەسل حاسل بى
نەوەكا بەو سەل عەشقم زایل بى

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانەكەى پىرەمىردى م. ه دا بلاو نەكراوەتەوه.

چەند سال

۱۹۲۷

چەند سال، گىرۆدەى قەفەس بووين، وەك كەو
ئىرە مەلبەندى، چەتە بوو بەشەو
نەمان ئەوترا، پى، بنىيىنە دەشت
بى دڵە كوتى، هەلسىن، بىيىن، بۆ گەشت

ئیسستا له پهنای، ئیوهدا بئ ترس
وا دتین و دهچین، بئ ته گهره و پرس
ناخ، خوینده واریش، ته و او بیتته ناو!
خوینده وارییه، ئه مانکا به پیاو!

به نندی قه تار^(۱)

۱۹۴۳

ساقی به عه شقی به رزی خاکه کهم
به یادی قهومی دل خه مناکه کهم
بده ری جامی با دل خاموش بئ
که لکه له و سه و دای سه فراموش بئ
توخوا سا ره شو ل تو ش قه تاره کهت
ئاوازه ی به رزی پای کو هساره کهت
به لکو بیننه جو ش نه و جوانانمان
تیکوشن به فهن، بو نیشتمانمان
ئیسستا زانیمان لاوان نه سره وتن
سه رکه وتن ده سته ی یانه ی سه رکه وتن
ناویان که و ته ناو قه تار و لاوک
ئه مین زه کی به گ، مه عروف جیاووک

(۱) لای م. ه له لاپه ره ۸۱ دا به جو ریکی جیاواز له م نوسخه یه بلاو کراوه ته وه، هه روه ها ئیمه ش پیتشت له م دیوانه دا نوسخه یه کی که ی هه ر ئه م شیعره مان بلاو کرده وه.

خه یالی خالی^(۱)

۱۹۴۱

خه یالی خالی، هه رگاه، بئ به دلما دوو که لی نا له م
وه ها ره ش داده گیرسی، ته م ئه خاته سه ر سه ری عاله م
له ژیر برژانگه وه، پرشنگی چاوی وا بریسکه ی دا
وتم سیاله ی به رقه و له هه وری ره ش، بووه په یدا

به هاران گول له ژیر خاکا، که زیندوو ئه بنه وه، ئه پروتین
به عه شقی ئه و به رو که سپیه، زه رد و سینه چاک ده ردین
نیگای ئه و چاوه بادامییه، وه های کار کرده سه ر ئه عزام
هه موو خوینی له شم، یه کسه ر به جارئ بوو به رو ن بادام
به یادی رووی گولی، چاوم له سه ر هه ر به ردی، که گریابی
که به ردیان کرد به شووشه، پر گولا وه، عه شق ئه بئ وایی

(۱) ئه م شیعره له دیوانی پیره میتدی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.

«پیره میتدی ئیسستایش شایی ره شبه له ک
چاک تهره له لای له که و لی ده له ک»

به فری به هار

مارتی ۱۹۴۳

به فری روو سپی به دهمه و به هار
سه ری دایه وه سه رمای پئ بوو هار
ئاوه دانی و چول، وه ک په موودانه
له لو که ی به فرا، تیکرا په نه هانه
دل سارد و روو ره ش، بئ به زه یییه
روو سپیه تیه که ی ناوی تورکیه
وه ک گه نه شامی، بریشکه ی سه ر ساج
سپی هه لگه را، هه ژار بئ عیلاج
کلکه خاکه ناز له سه رما سووتا
گو تیسوانه کامان به زوقم رووخوا
گو پیکه ی دره ختی نازداری ترسان
په لکی وه نه وشه ی سیس کرد، چرووسان
ئه و چاوه جوانه ی نیرگسی کویر کرد
به سته له ک ده سته ی خانم له لی^(۱) ی لی برد
پیریزان ئه لئین، به فر ئارد بووه
قه دریان نه گرتوه له کیسیان چووه

چی دهبوو به فر شه کړ بوايه
 سه رمایه (۲) ته بوو بۆ ئه م سه رمایه
 هاتوو خوی پيشان هه له کۆک نه دا
 جاري پيسوايي کۆکه کۆک نه دا

(۱) خانمەلی: چۆره گولیکه که له به هارانا له سه ره تاوه سه وز نه بیت م. ه

(۲) سه رمایه ی یه که م له م نیوه دپړه دا وانا سامان و ده ستمایه. وه سه رمایه ی دووهم وانا «سه رما»

سی تاکه بهیت

یه که م: ۱۹۳۳

«سه ره تاي ده رکه وت، نواب-ی تازه
 ده مییکه، زۆر که س، ئاواته خوازه»

دووهم: ۱۹۳۳

«سه ره تاي کاري، که زۆر، به کاره
 خوا، بيبکا به هو، چاکيي ئه م شاره»

سییه م: ۱۹۳۳

«کاوله که ی وه تهن، هینده شیرینه
 ژاري دوویشکی عه ربه ت هه نگوینه»

دیداری تۆ (۱)

ته مموزی ۱۹۴۸

له زومره ی بئ نه وایاندا، گه رفته یاری خه می ژینم
 به پرووه ردی، به پرووما جاريه فرمی سکی خوینینم
 به داخی تۆوه، وه ک من سه ده هه زارانی گه رفته تان
 له ناویانا منی بئ به رگ و بار، وه ک چقالتی به رژینم
 سه ره وتم نییه هه رگیز، له پرووی ئه م خا که دا چی بکه م
 ده می مه جنونی دوجه یلم، ده می فه رهادی شیرینم
 جیهان گه ر پرووه پرووی من بئ، به مه ردی پشتی تی ناکه م
 به لام ته نه ها له عه شقی تۆوه یه، ترسان و له رزینم

له دنیا دا که هیه خۆشیم نه دی، رهنگه له قه بریشا
 به لاما رابووری، ببیه ی، فغان و ئاهو نالینم

(۱) ئه م شیعره له دیوانی پیره میردی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه. پیره میرد له م شیعره دا ویستویه لاسایی شاعیره
 کلاسیکیه کان بکا ته وه.

گه لی سزام دی (۱)

۱۹۴۶

گه لی سزام دی، له پرووی زه میندا
 زۆر نه هاتی هات، به دلله ی خه مگیندا
 ته ترسم بم، له و دنیاش وایم
 پيسوا و سه رگه ردان، هه ر پهنج به با بم
 چۆن له دنیا دا، عومرم به رباده
 چۆن پهنجم هه روه ک، پهنجی فه رهاده
 ته ترسم له ولا، پهنجه رهوتر بم
 خۆشی نه بینم، ده سه خه رهوتر بم
 سا خوا په حمی بکه ی به حاله م
 هیه جگار سووتاوم وه ک کۆی زوخاله م
 ته نه ها یه ک ئاوات ماوه بیه خوازم
 توو گه وره یی خۆت بده نیازم
 ئه ویش، ئه وه یه، له دوا ی مه ردنم
 له دوا ی گیانه لا و پۆح سپاردنم
 خۆزگه ئه بوومه داری له خواوه
 ئه پروام له ته نیشت گلکۆی له یلاوه
 به لکو بۆ مه حشه ر، زیندوو بووینه وه
 به گورجی ده سستی، یه ک به گرینه وه
 با له پتی هه شرا، له یل ده لیلیم بئ
 بۆ پرس و جوابیش، خۆی وه کیلم بئ

بۆ گوناھباریم، تکا کارم بئی
شاهییدی سزای، پۆژگارم بئی
ئەگەر وانەبئی، هەمی مال وێرانم
نە لە پرس ئەگەم، نە جواب ئەزانم

(١) ئەم شیعەر لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بلاونەکراوەتەو، بەلام بەهەڵە و لەبەر نەشارەزایی کەوتۆتە دیوانی
وەلی دێوانەو کە (مەحمود خاکی و س.ع. شادمان) زۆر بەناتەواوی سالی (١٩٨٣) بۆ جاری دووهم چاپیان کردۆتەو.

پۆژی تازە

مارتی ١٩٣٢

پۆژی تازە، سالی تازە، ئیمە هات
پۆژەهلات، پۆژی هەلات، سەرما هەلات
بای بەهار هات، خاکی زیندوو کردەو
بۆیە نێرگس، چاوی مەستی کردەو
نەوجوانی هات و پییری بردەو
تیشکی پۆژ دەرکەوت، تەمی لا بردەو
هەردە سەوز و مۆر وینە بەرگی بووک
شایی دەنۆتینی، چراخانی گلووک
شەوگی ناو لالە بادە بولبولە
بەو مەیه سەرخۆشە و شەیدای گولە
چونکە خوش ئاوازه^(١)، هەم ئاواتەخواز
زۆر بەسۆزە، نالەکە وەک سۆزوساز
هاتە جۆنبوش ئاو و سەوزە و با و درەخت
دەوری کانی بوو بەگولزاری بەهەشت
ئەو بەهەشتە خوشە جیتی بەزمی جەمە
دەم بەدەم جیتی یەکدگیری هەمدەمە
بورجی بەرخە، پۆژ سەرهەرازی ئەکا
بەرخێ ئیمەش بۆیە وازی ئەکا

(١) لای م. ه. بەهەڵە نووسراوە: چونکە خوش ئاواتە، هەم ئاواتەخواز.

نەوبەهار

١٩٤٠

یاران نەوبەهار، یاران نەوبەهار
خوا نەشئەیهکی وای دا بە بههار
گیاندار و بئی گیان، زەوی و گیا و دار
خروشا و زەلمیش کەوتە هارەهار
سەری نایە دەشت و بیل و بئی قەرار
بەشوژی شییتی خوژی ئەدا لەدار
شارەزوور بەرگی سەوزی لەبەردا
کەمەری زیوی چەم لەکەمەردا
هەوای بووکیتی تازە لە سەردا
چەند خاوازیینیکە لە داخ و دەردا
دەستی لە زاوای نێرەمووک بەردا
لە دەردی سەری نابەکار بێزار
نێرگس بەدیدە شۆخ و شەنگەو
پۆر بەکناچی خوش ئاهەنگەو
پاوکەر بەشوینیا بەتفەنگەو
نێرەکەر بەجۆش زەرە و دەنگەو
هەندی بەسەودای قەنگە بەنگەو
هەریەک بەرەنگی کەوتوونە رووی کار

بەهاری کەنار شار^(١)

مارتی ١٩٣٢

دوینێ بەیانی، چوومە قەرەغ شار
خەیمە بەهار بوو، دیارە و دیار
لە پرشە ئاونگ، بەتیشکی هەتاو
گول چووبو شێو، بووکی سەربەدراو
شنە بای بەهار، ئەیدا لە غونچە
ئەیکەشانەو و لای ئەدا پەچە

نەك دلى سەد دل، ئاۋاتەخۋازى
 ئەو پىكەننە و گورىشمە و نازى
 ھەمىشە بەھار لە كەنارى چەم
 بووبە لاگىرە و گوللى سەر پەرچەم
 لەرپىگاكانا، گولە زەرد يەكسەر
 بووبە زنجىرە، تەللى پشەسەر
 قەتارەى نەسرین لە نىسى و و شىو
 بربىسكەى ئەدا، وەك ھەياسەى زىو
 سىپەرە و مینا، بەخنجیلانە
 ئەت وت ملوانكەى موورو و شیلانە
 پەلکى گۆزروان، بەسەر گىاۋە
 جووتى دلخۋازە، وا تىك ئالاۋە
 ئەگرىجەى بووكە، بەرەزا و چنوور
 چاران چەقىلە، بۆتە تارای سوور
 لىسپى گىاى پىشۆك ئەدۆزىتەۋە
 وىنەى پرچى كىچ ئەھۆزىتەۋە
 گوللى زەرد و سوور لەگەل ئەرخەوان
 وەك جىسرى مۆدە بەرۆزى شەموان
 شەبو و پىحانە و كەنیر و گىابەن
 پەكى لاۋانتەى ئەوروپا ئەخەن
 شنگ و ھەلەكۆك، چەورە و پىقەلە
 چاۋبازە و بزە، پىشە و خەرتەلە
 كاشمە و بىزا لوشە و ترشۆكە
 كوزەلە و كاردو و پونگە و بەنگۆكە
 تۆلەكە و جاترە، شوبىت بەرپزە
 كەرەوز، تەرخوون، پىياز، تەرەتیزە
 ئەمانە ھەمووى كە گىاى بەھارن
 ھەرىكەك بۆ دەردىك دەرمان و چارن
 سەۋزەلە و نازدار بەلەنجە و لارن
 تازە كىچۆلەى تىپى گولزارن

كارىزى شەرىف مەلەندى جوانان
 ئاخى پى ئەبەن پەرى ئاسمانان
 ئەو ئاۋە جوانەى، لەو دەشتە وىلە
 چاۋى قرژانگى لە چاۋا لىلە
 ھارەھارى ئاۋ لەو كۆرە شىۋە(۲)
 وەك سەرچۆپىكىش، دىتە قىرۋە
 نازناز و نىرگس، شەبو و گەزىزە
 ھەلدەپەرن وەك، كىچان بەرپزە
 دەستيان گرتىو، پر جۆش و خرۆش
 گۆرانىپىژيان، بولبولى دەنگخۆش
 بەسۆز و نالە پىاۋى ئەگرىان
 وەك كاي كۆن دلى منى ئەسووتان
 دار و گىا و گىاندار، پر نەشە و دلخۆش
 من و ۋەنەوشە مل كەچ و شىن پۆش
 ئەو پابەندى خاك، كۆنە ھەۋاران
 من زىدەۋانى مەزارى ياران

- (۱) ئەم شىعەرە لە نەۋرۆزى سالى ۱۹۳۲د، لە ژمارەى ۳۱۳ى رۆژنامەى (ژيان)دا بلاۋكراۋەتەۋە. بەلام لاى م.
 ھ نووسراۋە (۱۹۳۱/۴/۱۰)
 (۲) كۆرەشىۋ: كۆپرەشىۋ كە لە بەھارانا ئەبوۋزىتەۋە.

بەيادى كۆن

۱۹۳۲

رۆژى بۆ سەھىرى، تەيارەخانە
 ئەجەل بىردىمىيە، سەر پىتى ئەو جوانە
 بۆمباى نىۋ نىگا درا لە جەرگم
 شەھىدم كفن، مەكەن بەبەرگم(۱)
 وتم ھەر منم، كوشتەى ئەو چاۋە
 روانىم لال و پال، زۆرن لەو ناۋە

قۆچى قوربانىيان، جەڭنى قوربانە
ئەو دەشتە بوو بەقەسابخانە

(۱) ئەم نېوۋە دېرە ھى ۋەلى دېوانەيە كە دەلېت «شەھىد كەفەن مەكەن ۋە بەرگم»

مەجەبەت ۋەك يار^(۱)

۱۹۴۶

مەجەبەت ۋەك يار، خۆى بى ۋەفایە
دلى پروخاندەم، كە خۆىشى تىايە
نالەيش ھەر جەرگى مەن ئەسۋوتىنى
لە ئاقارى ئەو تەئسىر نانوئىنى
لەتنۆكى باران خوا گەۋھەر ئەكا
فرمىسكى منىش ھەر چاۋ تەر ئەكا
پىرىك شوئىن جوانى كەوت بەسەۋداۋە
وتىيان عومر ئەرۋا ۋ مەرگى لە دواۋە
بەزىندوۋىيى ھىند بەدەورتا گەپام
كە مردم ئەگەر بىت ۋ بىتتە لام
عەشق كىلى قەبرم، دېنېتە تەلاش
ئەسۋورېتتەۋە، ۋەك بەرداشى ئاش
كاي كۆن ئاگرى گرت ناكۆزېتتەۋە
پىر بەھەۋاي عەشق ئەبوۋزېتتەۋە
مەۋلەۋى پىرم، فەرموۋى بەم حالە
دەۋرەى بلوغى عاشق سەد سالا

(۱) ئەم شىعەرە لە دىۋانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاۋ نەكراۋەتەۋە.

دەردى گرانى^(۱)

تەمۋىزى ۱۹۴۱

دەردى گرانى، گرانى كەم بوو
سەبۋونى چلەى، سوۋكى بۆ غەم بوو

ھەناسەى ساردى، دەم گەرمى گەرمام
ئىتەر ناكەۋمە جىي گەرما، گەرمام
ئەلېن ھودرە، لەم شـارەزۋورە
كەرى خستۋوۋە، لەم شارە زورە
ھاۋىن ھاۋدەمى، مار ۋ دوۋپشكىن
لەبەشى ژارا، خىۋى دوۋپشكىن
ئاي بۆ تاڭگەكەى، سەر پىگاي بەلخە
ئەو ئاۋە ساردەى، بى قەۋزە ۋ بەلغە
ھى واشمان ھەيە، بەيادى مەستان
ژوۋرى زستانەى لى بوۋە بەكۆتستان^(۲)

(۱) پىرەمىرد دوۋجار ئەم شىعەرەى نوۋسىۋەتەۋە ۋ بلاۋى كردۆتەۋە. ئەم دەقەيان لە لاپەرە ۱۴۷۱ دىۋانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاۋ كراۋەتەۋە.

(۲) پىرەمىرد لەم دېرەدا نىيازى لە شىۋەى ژيانى خۆبەتى كە سال دوانزە مانگە لە ژوۋرى قەلەندەرخانەكەيدا خزابو. بەبى ئەۋەى كۆى بداتە گەرماى ھاۋىن.

گەرما^(۱)

۱۹۴۰

گەرماى تىكەللى لە گەرما ۋ گەرما
بۆ سىرى سەرما، بىكشىن بەسەرما
لەجىي كەمەرە^(۲)، دەست لە كەمەرەدا
بەبۆى ھەناسەم، سىگ سىۋى دەردا
كە جوۋ^(۳) لە ترسا، جۆى جوۋ لە ترسا
پارسا^(۴) پارسەنگ بوو، بۆ پەچە ترسا
پار پارامسەۋە، بەنىگاي تىكا
ئەبرۆى پىك ھىنا، ئابرووم تىكا

(۱) م. ھ نوۋسىۋىيە ئەم شىعەرە، پىرەمىرد لە ۲۱ مارتى ۱۹۴۱دا پىشكەشى (شىخ مەمەدى خال)ى كردوۋە. بەلام پىرەمىرد ئەم شىعەرەى لە ژمارە ۵۹۳ى (ژىن)ى سالى ۱۹۴۰دا بلاۋكردۆتەۋە. ھەرۋەھا مامۇستا م. ھ لە لاپەرە ۲۹۸ى دىۋانەكەدا ئەو پىشكەكىيە نوۋسىۋەتەۋە كە پىرەمىرد كاتى خۆى لە پىشكەكى ئەو شىعەرەدا نوۋسىۋىيە ۋ لەو ژمارەيەى (ژىن)دا كە باسمان كرد بلاۋى كردۆتەۋە. بەلام بەداخەۋە لەمەشدا مامۇستا م. ھ

دهستکاری ئهو چهند پستهيهی کردوو و لیره‌دا دهقه‌کی پیره‌مێرد و ئه‌وی دیوانه‌که هه‌ردوو ده‌نوسینه‌وه هه‌تا جیاوازیه‌که دیار بێت، جگه له‌مه‌ش له‌لایه‌ره ٢٩٩دا سه‌بارده هه‌مان شیعیر مامۆستا چهند بیروپرایه‌کی خۆی نووسیوه، که له‌م دیوانه‌دا و له‌شوێنی خۆیدا سه‌رنجی خۆمانی به‌رامبه‌ر ده‌نوسین!!.

ده‌قی نووسینی دیوانه‌که‌ی م. ه

ئاخ، خۆزگه ئه‌متوانی، ئه‌م جلوه و ئاهه‌نگه، که له‌ زمانی کوردیدا هه‌یه ئه‌م هه‌موو مو‌لکی مه‌رام و مه‌عنايه، که له‌وته‌یه‌کی ئه‌وا په‌یدا ئه‌بێت، به‌زمانی چهند ده‌وله‌تیک ئه‌م هه‌تایه پێش چاو، هه‌تا‌کو تێبگه‌یشتنایه که زمانی کوردی چهند ره‌نگین و د‌ل‌ نشینه. ئه‌مه چهند د‌یریکه، ته‌نها بۆ ئه‌وه وتراوه که له‌ شێوه‌ی یه‌ک نووسیندا مه‌عنايه‌کی جۆی ل‌ئ ئه‌بێته‌وه.

ده‌قی نووسینی پیره‌مێرد له‌ رۆژنامه‌که‌دا:

ئاخ، خۆزگه ئه‌متوانی، ئه‌م جلوه و ئاهه‌نگه که له‌ زمانی کوردیدا به‌ ئه‌م هه‌موو ل‌کی مه‌رامه و مه‌عنايه که له‌ که‌لیمه‌یه‌کی ئه‌وا په‌یدا ئه‌بێ به‌زمانی چهند ده‌وله‌تیک ئه‌م هه‌تایه پێش چاو تا تێبگه‌یشتنایه چهند ره‌نگین و د‌ل‌ نشینه. ئه‌مه چهند شیعیریکه، ته‌نها بۆ ئه‌وه نووسراوه که له‌ شێوه‌ی یه‌ک نووسیندا چهند مه‌عنايه‌کی جۆی جۆی ل‌ئ ئه‌بێته‌وه.

(٢) که‌مه‌ره جۆره خشل‌یکه ئه‌کرێته که‌مه‌ری ئافره‌ت.

(٣) جووی یه‌که‌م جووله‌که‌یه‌و جووی دووهم (جوین)ه.

(٤) پارسا: خواپه‌رست و پیاوی ئایینی (عاید).

کرده‌وه‌ی هیتله‌ر^(١)

١٩٤١

کرده‌وه‌ی هیتله‌ر بێن ته‌ماشاکه‌ن
ئه‌وسا له‌ حزبی نازی حاشاکه‌ن
بزانن هه‌روا چه‌ په‌نگی‌کی دا
به‌گیانله‌به‌ری رووی هه‌موو دنیا
ده‌با من باسی ئیستای لای خۆمان
شتی‌کی بۆ سه‌یر بکه‌مه مه‌یدان
ده‌ردی بێ به‌رگی ئای کاریک ئه‌کا
رووتین وه‌کو سلق، بێ به‌رگین وه‌ک گا
خۆ به‌رگ و خواردن ئه‌مه‌نده بوون گران
پێیان ناوێرین، بوونه دیو لی‌تمان
ئای له‌و سه‌عاته‌ی دێینه شت ک‌رین
هه‌ینده‌ی ئه‌مێنی بال‌ بگرین، بفرین

قاچم پیلای پێوه نه‌ماوه
بلۆقه و گه‌لی جیی قل‌یشاوه
که‌چی ناوێرم خۆم قه‌ره‌ی پیلای
بخه‌م، ئه‌ترسم نه‌ک بکه‌ومه داو
ئهو کاره‌ی که‌وا شه‌کر و چا ئه‌یکه‌ن
نه‌بووه و نابێ هه‌تا به‌ده‌گمه‌ن
ئه‌مه‌نده گه‌رم، دهم ئه‌سووتین
پش‌تی دارایی هه‌ژار ئه‌شکین
کار و کاسبی هه‌ر ناویان ماوه
ئیس‌ته رۆژیکه که‌ معاش باوه
ئهویش به‌پاره‌ش ده‌س که‌س ناکه‌وی
خواپه‌ بۆ هه‌ندیک، سازکه‌ی بسره‌وی
له‌به‌ر بێ ده‌ستی به‌هیوای معاش
گه‌لی شاعیری کاسب بوون به‌جاش
ده‌ردی هیتله‌رن، ئه‌مانه هه‌موو
له‌ناوی به‌ری خواپه‌ زوو به‌زوو
هیش‌تا گه‌لی‌کی ماوه براده‌ر
چاکه‌ کو‌تای که‌م، گرانه ده‌فته‌ر
(عصبه‌ الأ‌م) ده‌خیله‌ هاوار
فریامان که‌وه، جاریکه و ئه‌مجار

(١) ئه‌م شیعره له‌ دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

های گه‌رمای هاوین

١٩٤١

های گه‌رمای هاوین، های گه‌رمای هاوین
قرچه‌ی تێخستین، به‌ته‌وژم و تین
په‌شه‌با دیسان، لی‌تمان که‌وته قین
نه‌باغی هیش‌تین، نه‌گول‌ نه‌په‌رژین

هانا مان به تۆ، خوای (ژیان) و (ژین) (۱)
 (لدوس) ی ناوه، لای تورک ره شه با
 له گه ل په یدابوو، نه شه ی خه لک نه با
 ته خته قروسى وهک دیتله به با
 نه سوو پیتته وه، خه و و خوین نه با
 به بونی پیس و به خروو گه زین
 گول و گولالان، که وتنه په سستی
 بولبول وا دیاره، ماری خار گه سستی
 نه ناله ی دیاره، نه سه دای هه سستی
 پتی راوه ماسیش، مه ره زه به سستی
 وهرن به شینی به هار تییر بگرین

(۱) مهبه سستی له رۆژنامه ی (ژیان) و (ژین) ده.

پایزی دلته نگ

۱۹۳۹

پایز دلته نگه، پایز دلته نگه
 هه وری نوی پایز، زویره دلته نگه
 ته لی ته موره ی، غه م پر ئاهه نگه (۱)
 پییری ده باره ی جوانی به جه نگه
 ره شه با لی مان به ژار و ژه نگه
 گه لاپیزانه، گول ئالتون ره نگه
 شه تاوان له دهشت به پیچ و ده وره
 سه رشیتن له دهس جه وری نه م ده وره
 ته م به به رگی شین، کیوی داپوشی
 بولبول پرووی کرده، لانه ی خاموشی
 خه لوو زه (۲) گه لای، بیستانی سووتان
 گه لاپیز به رگی هه تیوی دران
 کچه کورد به ریز به به رزانه وه
 به له رز نه له رزن به (له رزانه) (۳) وه

منالان سه ریان، که وته ژیر قوچکه (۴)
 هومان که وته وه، جیتی بهر به ر قوچکه
 نه مان روانیه رۆژ، به پرووی سارده وه
 ئیستا پیویسته، وا خو ی شارده وه
 قاز و قولنگان، هاتنه خواره وه
 قیژ و هوپانه به سه ر شارده وه
 شه وگار دریز بوو، بو ناله ی غه مگین
 زستان سته مه، به بی دلدار ژین
 یارم به ئاشستی ده لین دیتته وه
 به خته بنوو با نه سه مپیتته وه
 خه لک هاوار یانه، له به ختی نووستوو
 من هاوار نه که م، به خته زوو بنوو
 خالانه ی نه وه ی، وتم چاو کالان
 تا چاو کال ژینی بر دم به تالان

(۱) لای م. ه له دیوانه که دا لاپه ره ۱۴۸ نه م به یتته نه نووسراوه، هه وره ها من نه م شیعردم له بهر رۆژنامه ی (ژین) ی
 ژماره ۵۸۴ ی سالی ۱۹۳۹ نووسییه وه و له و نوسخه یه ی لای م. ه جیاوازه.

(۲) خه لوو زه: جۆره نه خوشیه که تووشی بیستان نه بی م. ه

(۳) له رزانه: جۆره خشلیکه ئافرهت بو رازاندنه وه ی خو ی به کاری دینی.

(۴) قوچکه: جۆره کلاویک بوو له شیوه ی کلیته دا له قوماش دروستیان نه کرد و ته نها مندال له سه ری نه کرد.

سی تاکه بهیت

به که م: ۱۹۳۳

«زۆر شاعیرم دی، له م دیوه و دیوه!
 نوکته ی (مه وله وی) م، له که س نه دیوه!»

دووهم: ۱۹۳۳

«چوار پیچکه ی له ناو ته نه که ی ئاوا
 وهک سو فی سه ری، له ژیر کلاوا»

سییه م: ۱۹۳۳

«وا به لرفه لرف، زستانمان بو هات
 به فر و به سته له ک که وته ناو ولات»

شهوئ مانگه شهوی چوارده، ناوه راستی به هار
که ناری شار، هه موو لایه کی چیمه نه و گولزار
له ژیر تریفه ی مانگدا، به شه وغمی نه لماس
دیاری بووکی به هار، پووله که ی بهرۆکی کراس
له دهوری چه به قه تار، کرمه کی گوله زهرده
بوه به خشل و گولاله یش به نالی وهک (په رده)
به ناو گولاله ی سوورا برۆ روهو (گۆیژه)
سهرت نه خاته سه مای شیعی بهرز، به بی په یژه
له پیشه وه له سهر نه ستیری ناوه که ی سهر ری
به پاکژی دهم و چاوت بشو، وهره سهر ری
به کوردی نیمه که ده ریچه ناوی (نه ستیر) ه
به شه و چه جه وانه، له ناویا، جریوه ی نه ستیره
له وپوه، چاو بخشینه، له نه خشی یه زدانی
ده بیی، شا نه سهره، ته ختگای سلیمانی
ولاته که ت نه مه یه، هه یفه نه یپه رستی به دل
نه وی که خوشی نه وی، روو په شه و ته ریق و خجل
به ناوه رۆبی (شهره ف) راده خن له شوینی فهرش
وهک نه هریه، له سلیمانی، دز و روو په ش

(۱) نه م شیعه له دیوانی پیره میردی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

بو کوپخا خه لیلی بنگردی موان

۱۹۵۰

کوپخا خه لیلی، بنگردی موان
(دپلۆم) دی هه یه، زیاتر له هه موان
نه لی، هینایان، له بنگردیان نام!
گوایه، به خیری، من له وی، کوپخام!

بنگردم هه رچه ن (موو) انیشی بوو
به لام ئیشکیچی، شه وانیشی بوو
جه رده، له مانه، نه سله میه وه
کوئه رپویشی، دا به ده میه وه
له پشت ده رگاوه، نه بله ق، نه پروانم
وهک مانگای مالوان، وا له سهر گوانم

شهوئ له ئوته ی هه گبه لی (۱)

۱۹۲۲

شهوئ مانگه شهوی چوارده، ده مه ده می نیسان
به هاری تازه، که زستانی خسته ناو نیسان (۲)
له هه ر دلێکه وه، جوشتی به بانگی ده نگ خوشی
له لاله زاره وه، شه ونم، شه رای مه یی نوشتی
خه ریکی جونیوش و زاخاوی ژهنگی زستان بوون
کچ و کوو و ژن و میرد، پیکه وه له سه بران بوون
منیش له خواره وه، چوو بوومه، گوئ له بی ده ریا
به ده ردی خو مه وه گیرۆده، بی کهس و ته نیا
له پال دره ختی سنه و بهر، که ناوی (چام) ه له وی
نه وه ی نه خوش بی، هه وای داری چامی پی نه که وی
له نه سته موئ له (ئوته ی هه گبه لی) به بی ده نگیی
خزامه بن ده سی جوانان به لاپله رسه نگیی
له پیشمه وه، ژن و میردیکی عه رعه ر و لاولاو
که تیشکی کوئمی نه وان، مانگی خسته بووه ناو ناو
به یه ک دلی، ته کیان دابوه یه ک به سه وداوه
به خوشه ویستیه کی پاک و روون و ساواوه
به میهره بان (په ری شوخی شهو) له ژووور سه ریان (۳)
به تیشکی خو ی جلی زه ره فته کرد بووه به ریان
به سۆزه وه، (کوو په رسی) له هاوسه ری گیانی
که رۆژ هه لی و، ون نه بی کامی خوشه ؟ نه یزانی!

كچه وتى: كه بهرووى تۆۋە، پۆژ ھەللى خۆشە
 بەمەستى چاوتەۋە، دىل نەشئەدارە، سەرخۆشە!
 بەلام كه كاتى، لەپىش چاۋ نەبىت و دوور بى لە لام
 بىنايى لىئە، لە زەردەل پەرايە، پۆژى ھىوام
 بەخۆشەۋىستىيەۋە، كوپ، دەستى كەردە گەردنى يار
 سىرى لە ئاۋىنەى رووى، بەلىۋى، ژەنگى غوبار
 وتى كەتۆئەمە بى! كى گەواھى عەشقم بى؟(۴)
 ھەتا بژىم نەيەلم، عەشقى تۆم لەلا كەم بى

- (۱) پىرەمىرد ئەم شىعەرى لە سالى ۱۹۲۲ى زاپنى دا لە توركيا نووسىۋە كە ئەوكاتە قايقامى دورگەى (ھەگبەلى ئوتە) ياخود (ئوتە بازاري) بوۋە. ۋە ئەم دورگەيە برىتييە لە ھاۋىنەھەۋارىكى خۆش. ۋە سالى ۱۹۳۹ سى بەيتى دوايى شىعەركەى بۆ زىادكردوۋە بۆ پىرۋىزىيى كەردن لە دەرچوونى گۇقارى گەلاۋىژ.
- (۲) لاي م. ھ نووسراۋە (نەى سان) واتە قامىشەلان. ئىمە (نسيان) مان بەراست زانى.
- (۳) پەرى شۆخى شەۋ: واتا مانگ.
- (۴) ئەمە دوا دىرى ئەو شىعەريە و پىرەمىرد بەيۋنەى دەرچوونى گۇقارى گەلاۋىژەۋە، لە كۆتايى شىعەركەۋە سى بەيتى پىرۋىزىيى بۆ گەلاۋىژ نووسىۋە! كە ئەمەيە:

كچە وتى، ئەۋە ئەستىيەريەكى تازە ھەللات
 بە كوردى ناۋى (گەلاۋىژ) ھ، شەۋقى داىە ولات
 ۋەرە بەشۋەلى ئەۋ سوتىند بخۋىن كەيەك دىل بىن
 لە خزمەتى ۋەتەنا، ھەۋل بەدەين، ھەتاكو دەژىن
 لە (ژىن) ۋە ئەمە شاباشى پىتى گەلاۋىژە
 لە كۆمەللى ئودەبا، نوكتەبىژ و گولپىژە

سەراپاي كچە جاف

۱۹۴۰

كچۆلەى بەناز، كچۆلەى بەناز
 جنسى لەتېفى شۆخ و سەرفراز
 شىرىنى، دىلسۆز، لەيلى شەكەر پاز
 خەندەى بۆ زامى، جگەر مەرھەم ساز
 قوبەى سەر سىنەت ۋەك ھەرمى ۋەپاز
 شەۋقى تەۋىللى، بەياني بەھار
 ئەگرىجەى بۆ دىل، ۋەك رىشتەى زەننار(۱)

برۆى بەرووى روو، لەرووى توران لار
 وىنەى پىرگارى، سەنى كىرگىر
 بىژانگ لە قەۋسى روودا تىرانداز
 چاۋ دىدەى ئاھوۋى(۲) خەۋالوۋى خامۆش
 برووسكەى تىپى شەپ جۆى شەپفروۆش
 بەنەشئەى بادەى (نازى خۆى) سەرخۆش
 مەيخانەى عەشقى، ھىنايە خروۆش
 حوسن و عەشق لەگەل يەك كەۋتوۋنە پاز
 گۈارە كەۋتۆتە، ژىر ئەگرىجەى خاۋ
 سەر ئاۋىز وىنەى، لە خوتىندا گىراۋ
 لامل و گۈارە، تەللى تازە ساۋ
 ھەردوۋ ژىر مالىەى، فەرقى زەركلاۋ
 گىيان و دىل بۆيان ھاتۆتە پەرواز
 سەرگۇنا سىۋى، لاسوۋرى سەردەشت
 پاۋانەى داۋى، گەنمەكەى بەھەشت
 تامەزىرۆ زۆرە، ھىچ كەس لىتى نەچەشت
 كەمەريەستەى دەست، ۋەيسى ماھى دەشت
 ئال لەسەر سىپى، نەقشىيى كارساز
 دەم قوتوۋى لەعلە، بەدوۋ لىۋى ئال(۳)
 بوۋكى پۆح سوۋكى، ۋەك منالى كال
 دان رىشتەيى لال، يارىشتەى ئامال
 شەكرى ناۋچايى، بوۋە بەمىسسال
 خال ھندوۋى بەكچى، بوۋە بەسەرباز
 سىنەى زىۋى قال، لە بۆتەى يەزدان
 جوۋتى شەمامەى، سەر تەرزى جەنان
 ھىشتا نەبىدوۋە، داستانى دەستان(۴)
 پەنھانە لەژىر، كراسى كەتان
 لەدرزى پەروۆك، ۋەك مانگ بەرق ئەنداز

(۱) زەننار: جۆرە پشتىتېك بوۋە كە سەلبىيەكان لە كاتى شەپدا ئەبانەست و خويان پى شەتەك ئەدا بۆ گورج

بوونهوه. م. ه
(۲) ئاهوو: ئاسک، مامز.

(۳) ئەم پینج نیوه دێره له نوسخه‌ی م. ه دا نه نووسراوه.

(۴) دهستان: له قه‌بی رۆسته‌می مازنده‌ران (رۆسته‌می زان) بووه که پالنه‌وانیکی به‌ناویانگه له شانامه‌ی فرده‌وسیدا.

تیبینی: ئەم شیعره‌ی ئیتمه‌ نووسیمانوه و له ژماره‌ (۶۰۶) ی سالی ۱۹۴۰ ی رۆژنامه‌ی (ژین) دا بلاوکراوه‌ته‌وه. وه جیاوازی زۆره له‌گه‌ڵ هه‌مان شیعردا که له لاپه‌ره‌ (۱۵۵) ی دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا بلاو کراوه‌ته‌وه. من نازانم مامۆستا م. ه له کام سه‌رچاوه‌وه وه‌ری گرتوه. ئەوا بۆ به‌راورد ته‌ویش ده‌نووسینه‌وه.

سه‌راپای کچه جاف

کچۆله‌ی به‌ناز، کچۆله‌ی به‌ناز
جنسی له‌تیفی، شوخی سه‌رفراز
بازی عیشه‌باز، دۆستی شه‌که‌ر پاز
پینکه‌نینه‌که‌ت، بۆ زام مه‌ره‌هم ساز
بولبولی سه‌رچۆل، سه‌رچۆلی غه‌ماز (*)
شاه‌پینی شاه‌ی سه‌ر قولله‌ی پیت‌باز
په‌نگی روخ‌سار، به‌یانی به‌هار
ئه‌گر بجه‌ت به‌ندی، دله‌ وه‌ک زه‌ننار
برۆت له‌ پرووی روو، توورکردوی لووت لار
که‌وانه‌ په‌رگار، ده‌ستی کردگار
برزانگ له‌ که‌وان، ئه‌برۆ تیر ئه‌نداز
چاو دیدی ئاهووی، خه‌والووی خامۆش
برووسکه‌ی تیلی، شه‌ر جۆی شه‌رفروش
به‌ نه‌شه‌ی باده‌ی، نازی خۆت سه‌رخۆش
مه‌یخانه‌ی عه‌شقی، خستۆته‌ خروش
حوسن و عه‌شق له‌گه‌ڵ، یه‌ک که‌وتوونه‌ پاز
گواره‌ که‌وتۆته‌، ژیر ئه‌گریجه‌ی خاو
هه‌لاوه‌سراوه، له‌ خۆتیندا گیراو
لامل و گساره‌، هه‌ردوو ته‌لای تاو
هه‌ردوو ژیر ماله‌ی، فه‌رقی زه‌رکالو
گیان و دل بۆیان، که‌وتۆته‌ په‌رواز
سه‌ر گۆنای سیوی، لا سووره‌ی سه‌رده‌شت
پاوانه‌ت داوی، گه‌مه‌که‌ی به‌هه‌شت
تامه‌زۆر زۆره‌، هه‌یج که‌س لێی نه‌چه‌شت
که‌مه‌ربه‌سته‌ی ده‌ست، وه‌یسی ماه‌ی ده‌شت
ئال له‌سه‌ر سپی، سونعی کارساز
سینه‌ زیوی قال، له‌بۆته‌ی یه‌زدان

جووتیک شه‌مامه‌ی، بیستانی جنان
هه‌شتا نه‌یدیوه ده‌ستانی ده‌ستان
په‌نه‌هانه‌ له‌ژیر، کراسی که‌تان
له‌دزی به‌رۆک، وه‌ک مانگ به‌رق ئه‌نداز

(*) ئەم نیوه دێره لێره‌دا زیاده‌ چونکه هه‌موو پارچه‌کان پینج نیوه دێره.

هه‌ی کانی شه‌کراو (۱)

۱۹۴۰

هه‌ی کانی شه‌کراو، هه‌ی کانی شه‌کراو
کانیه‌که‌ت کانی، عه‌نه‌ر و گولاو
ئاوی زینده‌گیت، پزاوه‌ته‌ ناو
جیی حه‌سانه‌وه‌ی، تیپی سه‌ربه‌دراو (۲)
چه‌شمه‌ ساریکی، سه‌ر پتی نازداران
گولاله‌ی ده‌ورت، ده‌می به‌هاران
نه‌شه‌ ده‌خاته‌ (۳)، دلی پتیواران
جیی سات (۴) و سه‌ودای بۆ هه‌ره‌کاران
گه‌رد و غوباری، پرووی کچان ئه‌شوی
تیف تیفه‌ی زولفی، تیپی سه‌مه‌ن بۆی
مایه‌ی هه‌رزانی و رۆنی مه‌شکه‌دۆی
شوین مه‌له‌ی قه‌رگه‌ و ویله‌ده‌ری تۆی (۵)
که‌ مه‌شکه‌ی له‌ کۆل، داگرت شوپه‌ ژن
شلپه‌ی ئاو دینتی، به‌خرنگه‌ی بازن
دل کون کون ئه‌کا، وه‌ک سوورژن ئازن
چاو پروونیمان بێ، به‌کویری دوشمن
ئهم خاکه‌ پاکه‌، که‌ دووبی له‌ چاو
سه‌د چاوگه‌ی تیاپه‌، وه‌ک چاوگی سه‌راو (۶)

قـــهـدرى نازانين، نايهينه بهرچاو
هاوارمه بۆ پياو، بهجهرگى سووتاو (۷)

- (۱) كانى شهكراو: كانيهكه دهكهويته دهستهچهپى پردهكهى هۆمهوه كوڤرهوه كه ئهكهونه رۆژهلاتى شارى سلېمانى.
- (۲) سهر بهدراو: نيازى لهو كچ و ژنه لاديتيانهيه كه پارهى زيو ئهكهمن بهكلاوهكانيانا وهكو تاكه و جووتهى عهجهم كه ئههه له كوڤهوه جوړه خشلېكى ناو كوردهواريه.
- (۳) لای م. ه بههله نووسراوه «نهشته دهماغه» پروانه ل ۱۵۲.
- (۴) لای م. ه نووسراوه «جيتى سازو و سهوداى بۆ ههرزهكاران» كه دياره وشى «ساز» ههلهيه و «سات» راسته.
- (۵) لای م. ه نووسراوه «جيتى وسلې قړگه و وېلهدهرى تۆى»
- (۶-۷) ئهه پارچهيه له شيعرهكه يهك بهيت بوو. واته بهيتى يهكهه بوو لای م. ه. بهلام ئېمه له رۆژنامهى (ژين)ى ژماره ۶۱۲ى سالى ۱۹۴۰دا بهيتىكى ترمان بينى و ناتهواوى شيعرهكهمان تهواوكرد.

كوردى پهتى (۱)

۱۹۳۳

ئههسالتيش، ديسان وا گهيمه بههار
سهوزهى ميترغوزار، سۆزهى ميترغوزار
دوگمهى سهرسينهى، بهيان ترازو
بهيان بهگولتى، سپى و سوور پاڤا
ههورى بههاري، كوردى بهههلا
گولاله خهيمه، ئالى خۆى ههلا
بهرخ و كارزۆلهى، بههار بهقهتار
ههلهپهركيتيانه، به بهسته و قهتار
كه باى داراوس (۲)، ئهشنيتتهوه
پياو خۆى تى ئهگا و ئهبووژيتتهوه
ئهو بايهى خاكى، زيندوو كردهوه
پيرى له بيرى، پيران بردهوه
به دهماغ خۆيدا، لهدهماغى من
ئاخ بى دهماغه (۳)، گولهباغى من
به دهست پيريهوه، كۆكه كۆكمه
خوازبيني بهفر و ههله كۆكمه

توخوا سا كورگهل، ئيوه و خواى خوتان
سهيركهه له باتيم، تا دهلووى بوتان
كه (ژين) و بههار، ههردوو بايهك بى
جوانى و نهوجوانى، ههردوو بايهك بى
ژين ئهه ژينهيه، بهيانى بههار
له گۆشهى ئاوى و يارىكى دلدار
دوو دل يهك بۆ يهك. ئاواتهخواز بى
نهك نهنگهويستى، نياز و ناز بى
دليان وهك ئاوى، بهيانىان روون بى
بهههشهى سهوداى پرووى يار گولگون بى
تيشكى رۆژ بدا لهو ئاوه جوانه
شهوق بداته سهر، كولم و پروانه
به زهدهخهه، سهر گۆناى چال بى
به بۆى ههناسه، ههلهگرى و ئال بى
دل سهراسيمه، شيوه نازى بى
گوپى حهلقه له گوپى، شيرين رازى بى
گيان بادهى غهمزى، چاوى بنۆشى
دهست بى پرس سىوى، سينهى بووشى (۴)
ئهو سينه سافه، شهوق بداته ئاو
ئاو بيتته لهرز، شهرم ههلسى لهناو
سهرمهستى سهودا و سهر لهسهر پان بى
ئهگرېجه لهسهر روو پهريشان بى
ئهو شلكهى رانه و زولفه سهه تهرز
دل وهك (بى) ناو ئاو، بيتتته لهرز
دهم، دههستهى تام، دوو لىوى ئال بى (۵)
زبانى بهستته، زبانت لال بى
ئنجاه بهتكاي، نيگا و بهنياز
رازى دل بيتته سههگرشمه و ناز
بهلام عهشقى پاك، نهدهى بهئاوا
دليكى پاكى، مندالى ساوا

چونكه عهشقى پاك، تاسهر ئهمىنى
(وجود)يش نهى، رۆحت ئهژىنى

- (۱) ئهم شيعرهى لای ئيمه هه ندى جياوازی ههيه له گهڵ ئهوى لای م. ه. دا. ئيمه له بهر رۆژنامهى (ژيان)ى ژماره ۳۵۶ى ۹ى مارتى ۱۹۳۳. نووسيمانهوه كه پيره مێرد خۆى بلأوى كردۆتهوه..
(۲) باى داراوس: شنه بايهكه زۆر سارد نيبه و له سه ره تاي مانگى سېدا هه لده كات. دار گۆپكهى پى ده كات.
(۳) بى ده ماغ: لێردها به واتاي بى زهوق هاتوه.
(۴) لای م. ه. نووسراوه «پۆشى» به لام به لای ئيمه وه «بووشى» راستره.
(۵) له ديوانى پيره مێردى م. ه. دا، لاپه ره ۱۸۱ به م جۆره نووسراوه:

دهم به ستهى تامى دوو لىوى ئال بى
ده ماغ سه رخۆشى دوو لىمۆى كال بى
به لام عهشقى پاك، تاسهر ئهمىنى
وجوديش نهى، رۆحت ئهژىنى
ئهوى ناتوانى، كه خۆى رابگرى
خۆله مېش ئه با، له جى ئاگرى

پيره مێرد له ناو گولانا(*)

۱۹۴۹

هه لسه، وا گولان كه وتنه پيكه نين
با ساتى له ناو گولانا بژين
يه كه م: (نه ورۆزه، ده رچوه له خاك
له عهشقى ياران شيت و يه خه چاك
سئ گه لای جوانى، له ملاو له ولاوه،
هه رسى ته لاقى، دلتسهنگى داوه
(ئابى) و (ئاودارى) و (نيلوفه ر)ى زهره
حاشيهى ده ورى وهك خالى بيگه رد
(گوله قه يسه رى) به رزه و رهنگا ورهنگ
(لاله) و (شقائق) ئال و شوخ و شهنگ
(شه ويۆ) عه تر ئاميز، خوش بوى خوش نه فهس
بو به رگه ردى (مينا يى) ئه نه فهس

(گوله سوسه نان) نازك و نازدار
شفايه بو دهره، (شه قشه قه) و (بيمار)
(فاميليا)ى سى، له پاى به فراوان
له نجه ولا ريتى، وهك كۆرپه ي باوان
(چنور) له ده ورى، حهلقه ي به ستووه
ئه گه ر پى پيا نى، پى تى گه ستووه (۱)
(گوله به رۆژه) عاشقى ته واوه
ئه سـوور پـتـهـوه، روو له هه تاوه
(نيلوفه ر) ئه وىش، په ره ردى ئاوه
كه له ئاوپرا، بى ئا و خنكاوه
(وه نه وشه)ى سه رشين، له شوين هه واران
گه ردن كه چى غه م، دوورى نازداران
(به ره زا) به چين طوره ي تاتاو (۲)
با ئه يشه كى نى، به ملاو به ولاوه
به شكنجى زولف، خوش قوماشه وه
تاتا په خشانه، به رووى تاشه وه
(په رده عروسى) له په رده ي سوورا
ناز و نووزيه، به سه ره (چنور)ا
گولى (به يبون) و گولى (مفره ح)
بۆنيان خوشتره له مسكى و قه ده ح
گولى (سئه و به ر) گولى (ياسه مه ن)
له گه ل (نه سرين) و گولى (نه سته رهن)
گولى (نيسان) و گولى (زه رده گول)
پيكه وه ئه روين، له گه ل (قهرنفل)
گولى (خاشخاش) و گولى (كو هكه ن)
گولى (پايتونيا) ره ونه قى چه مه ن
گولى شاپه سه ن، لاله عه باسى
(چه شمه خرۆش)، و (زولفى هه باسى)
گولى (ئه سپه كى) و گولى (دوو پشه كه)
گولى (قه تاره) و گولى (گوئ مشكه)
گولى (ساقى سى) و گولى (خه نا يى)

چهندي لئ پارامـــــــــــــــــه وه
ئاوړي لئ نه دامـــــــــــــــــه وه
ئهو ئاوړه لئ داميـــــــــــــــــه وه
که وتم هه لنه ستـــــــــــــــــامه وه

(۲) پیره میترد له کاتې خږیدا ئه به شعی شیعره که ی به شپوهی لاتینی له رږژنامه ی ژبانی ژماره ۴۷۴ ی سالی ۱۹۳۵ د بلاو کرده وه و ویستی نووسینی کوردی به لاتینی پهره پت بدات. به لام له بهر نه وه ی هیچ پشگیری به کی نه بو وازی لئ هیتا.

به سته ی کوردی

۱۹۳۲

وا به یانه، گزنگی خوړ ده رکه وت
نمی شه ونم، به تیشکی رږژ سه رکه وت
خونچه گول، خو نواندنی به رکه وت (۱)
بولبولیش شوړی خسته ناو گولزار
لاله، تارایه بو پهری شاخان
فینکی گیانه، بادی ئیلاخان (۲)
دهمی ئیواره، سیبهری باخان
خوشه بو یار و باده و دلدار (۳)
ئهم تهرانه ی گول و مله گیانه
بی تو لای من ژبان ی زیندانه
جهژن و شادیم هه می شه گریانه
من و بولبول به جووته زار و هه ژار
فیری فرمی سکن، گولاله ی دهورم
وا له داخی تو، بی وه فا ئه مرم
چاوه ږیم که وا، بییته سه رقه برم
به هه وات زیندوو بېمه وه دوو جار
له به هه شتا به یادی تو شادم
به تماشای فرشته ئازادم
جه ننه ت نه فروشم ئاده می زادم (۴)
به نیگاهیتکی دیده یی بیمار

چونکه کوردم، به ناو و داو گوردم (۵)
مردبووم، که بو به هه شتیان بردم
وتم، ئهو عه هدهیه که وا کوردم
خاکی خوّم ئهو، به هه شت به چکار

(۱) لای م. ه نوو سرا بو «به که وت» که هه لیه.

(۲) هه روه ها له بری «ئیلان» نوو سرا بو «له یلا خان»، که وا بزانه هه لیه.

(۳) نوو سرا بو «خوش بو یار و باده یی سه ر شار» که نه مزانی مانای چیه؟

تیبینی پیره میترد ئهم شیعره ی دوو جار بلاو کردو ته وه بهم جوړه:

۱- ژبان ژماره ۳۱۹ سالی ۱۹۳۲

۲- ژین ژماره ۷۱۶ سالی ۱۹۴۳

(۴) مه به سته ی نه وه یه که ئادم بو گنه که به هه شتی لده ست خو ی دا.

(۵) له دیوانی پیره میتردی م. ه دا لاپه ره ۱۶۳ ئهم پارچه یی شیعره که بلاو نه کراوه ته وه که چوار نیوه دتیره و وا ئیمه بلاومان کرده وه.

خه لکی هاواری

۱۹۴۲

خه لکی هاواری، چاوی به دیانه
که چی خه نیمی، من چاوی جوانه
شاعیر ته شبیه ی، مانگ نه که ن به رووت
(سه رو) یش دانه نین، له گهل بالات جووت
مانگ له راستی رووت، وجودی نییه
(سه رو) یش، بی به ره، نموودی چیه (۱)
به لیوت نه لین، یاقیق ئاله
یاقیق بی گیان و بی حال و خاله
یاقیق به ردیکه، هه ر بو نه خش نه شی (۲)
لیوت گیانداره و، رو حیش نه به خش
دهم، ده می عیسات، بووه به هاوادم
ئهم گیان نه دا و من، گیانی بو نه دهم (۳)

پرووی تۆنەخشیکە (جەلال) دایناو (۴)
سەیری سونعی ئەو، بێ نوقتە ماو

(۱) لای م. ه نووسراپو «سەرویش بێ بەرە بەکەلکی چیبە».

(۲) ئەم بەیتە بەداخەو لای م. ه نووسراپو پروانە لاپەردی ۱۶۴ی پیرەمێردی نەمری محەمەد پەسول ھاوار.

(۳) بەراستی ئەم بەیتە پیرەمێرد زۆر شاعیرانە و وێنەیکە رازاوەیە لەو جۆرە شیعراوەن کە پیرەمێرد خۆی ناوی نابوون «سەھلی ممتنع» واتە: ئاسانی گران.

(۴) لای م. ه نووسرا بوو:

پرووی تۆنەخشیکە (جالال)ی ناو

کە دیارە ئەمە ھەلەییە و ھەم لە پرووی ئاینیشەو ناپەسەندە چونکە چۆن دەبێ بوتری پرووی تۆنەخشیکە (خودای ناو یا ناوی خوا) دیارە ھەردەبێ نوسخە ی روژنامە کە راست بێت کە ئێمە بەکارمان ھێناوە و نووسراوە «پرووی تۆنەخشیکە جلال دایناو» ئەگەریش جەلال نوقتەکە ی لێ لایەری دەبیتە (جەلال).

تەفرە

۱۹۳۲

بەزانیا یە گۆرە، سەرنجی ژینی تۆ
ئەرزێ لەژێر گلا، قەد و بالای سیمینی تۆ
نامی ئێ خال و میل و دەم و پیکە نینی تۆ
دلت نەدەشکاندم

بەزانیا یە، جامەیکە جاو لەبەر ئەکە ی
تەلقینی کوێرەکانە، لە جیبی دەنگی ئایی و نە ی
لەو جیگە تەنگ و تارە، بەتەنھایی ھەلەکە ی
لە خۆت نەدەتەراندەم

بەزانیا یە، جوانی گوزەرگاھی پیری یە
مەرگیش کوتو پڕیکە دەوا ناپەزیری یە
دوایی ئەو ی بەجوان ئەبڕێ دەستگیری یە
جوانیت پێ دەنواندم

بەزانیا یە، دەست لەملانی کاتی بەیانیا ن
چەند خۆشە تا لە گۆر ئەخزی مەستی تێک خزان
چارە ی بەبەزمی وایە غەمی گەردشی زەمان
دلت نەدەشکاندم

نالە (۱)

۱۹۴۹

نالە جیبی تەنگ بوو لە دلما، وتی جیبی تەنگ نەنگە
چوو، گەرا، ھاتەو، زانی ھەموو دنیا، تەنگە
توورە بوو بوو لەفغان، ئەو بتی شوخ و شەنگە
وتم ھی تۆیە، ئەگەر تۆ نەبی دل بێ دەنگە
دۆستیکی پەحمە تیم وتی. دۆستیم لە کورد نەدی
خۆی چونکو راست بوو، راستی قسە ی ھاتە دی
بە روژ ئەلیم، کە بەشەو، نوێژ ئەکەم و ئەیش خۆینم
لەداخی (واله) و (دام) ئەو پروو لە کوو بێنم
ئەمەندە خۆشە قومار، تا ھەناسە ھەلدینم
دەنگی پێ دەچێ، ھەلدەگرێ خۆم بخنکینم
ماچیکم ئەویست، لە لیوی بووکی دنیا (۲)
وتیان ئەمە یانسیبە نادری تەنیا
رام کرد کەبیتاقە وەرگرم، ئەو کی شرا
دنیا بو دەنی دەرچوو، بلویری ژەنیا
ھاتمەو و (۳) زۆر ناسییاو ھات بوو بەدۆست
دۆستی چی؟! پوانیم کە چاویان وا لە پۆست
ھەر شەو بستی لە پۆستیان کەندەم و برد
ھیچ نەبی خۆ مامەو، بێ دۆست و پۆست

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوەتەو. ئێمە لە (ژین)ی ژمارە ۹۸۳ی سالی ۱۹۴۹و

وەرمان گرت.

(۲) نازانم چۆن پیرەمێرد حسابی کیشە شیعیری یەکی لێ تێک چوو و شیعەرە کە تێکەلە لە کیشەکانی ۱۴، ۱۳، ۱۱، ۱۰، ۱۲.

(۳) مەبەستی لە گەرانەو ەبەتی لە تورکیا لەسالی (۱۹۲۵)دا

Leadcgo

1949

شین و میم له گهل، هه‌لی بواردم
 شیخ حه‌فصه^(۱) گه‌فی سالی بو ناردم
 ئه‌مه گه‌مه‌که‌ی حه‌وا و ئاده‌مه
 ده‌رسیکه بو ئه‌م به‌نی ئاده‌مه
 حه‌وا گه‌فی خوارد ده‌رجو له جه‌ننه‌ت
 ئه‌م به‌خشی، که‌وته جه‌ننه‌ت بی منه‌ت
 خواردن و به‌خشین، به‌ریان له کو‌تیه
 به‌خشنده و مالدار ناویشیان جو‌تیه

(۱) شیخ حفسه: حدیثیست که بهو شیوهی یارمته‌تی پیرمه‌تیدی داوه وه نهم شیعه‌ه لای م. ه بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

دل بھندی (۱)

1949

دل له بڼدى جگه را، تاسه يې پروت نه نوښتى
هاته ناو چاومه وه، تا راست و په وان تېښتى
سه بر نه و هاتوته سهر پټى، نه يه وى به ندى کا
ناخ تېلابى چاوم نه يه وى په تى بېسـيـنـى
من که ناوړه نيگه هټکى دده بنم پو خو م
ناگرېکه نه يه وى کسپه له جه رگ هه لسي نى
چوممه (پيرالک) و تويه له هه وای جوانان کرد
جوان به ردو پيرى که هات، تويه به پير نه شکينى
شاعيرى کون که نه لى، سهر و قه دى مه ه روخسار
به و دو ته شبيهه نه زاندووبى خوبى نه نوښتى
سهر ووى بى سهر، مه هى بى له ش چ وجودکى هه يه
خوى له ناستى سهر و قه دى نه و هه لشرنگينى

ماری زولف، زهرکی موژده، قه‌وسی برۆ، چالی چنه
 نه‌مه گوايه سيفه‌تی يارييه، گوايه نه‌مترسيتنی
 زولف برآوه خه‌تی لیو باوی نه‌ما، تاشرآوه
 کۆنه لۆتی، له گه‌رايه، دۆم مه‌له‌ک نه‌دوينی

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمیڤدی م. ه دا بلاو نە کراوەتەووە.

زہمہریر (۱)

190.

به‌فری سببی، که رۆژی ره‌شی، بێ تفاقیه
هه‌بند خوێنی سارده، رووسپیه‌کی، سوقاقیه
پرووی وه‌ک خه‌لووز بێ، دار و خه‌لووزمان گران نه‌کا
عالم وه‌کو هه‌تیو، له‌ده‌ستی زاقه‌زاقیه
وا پتوی پێسته تووکنه‌کی هه‌لگیراپه‌وه
کردی به‌که‌وڵ و که‌لکی نه‌بوو، واقه‌واقیه
گواره‌ی چله‌ی چلوورده‌یه، بۆ خاتوو زه‌مه‌هریر
گوێسوانه به‌ستی، به‌سیه‌تی نۆره‌ی ته‌لاقیه
له‌ولاوه‌ پاره‌دار شه‌وی پێ رۆژ نه‌کاته‌وه
میزی قوماڕ و ده‌نگی قه‌تار ده‌وری ساقیه
رۆژیک نه‌بی نه‌مانه (طي السجل) هه‌مووی
هه‌لپێچری و بلێن نه‌مه (يوم التلاقى) یه
ئای بۆ نه‌وه‌ی که‌ئه‌مڕۆ به‌شی خۆی له‌پێشه‌وه‌ (٢)
نارد و، ئیتر نه‌مینه که‌ گه‌نجیکی باقیه

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمیڤدی م. ه دا بلاو نە کراوەتەو.

(۲) واتا ٿهوى ڪه لھم دنيا داواى خواى خوى به جي ھيٺاوه لھو دنيا دٺيايه.

بهیادی (ملک الشعرا) پهمزی^(۱)

۱۹۵۰

دلی دل راگره، چونکو له گهل تۆ، کۆنه یاریکه
دهمی هاودهم به، بهلکو پیت نه لین نازده کاریکه
له واپۆرا^(۲) که سهیری ناوی ده ریام کرد، به دل پیم گوت
هه زاران ئافه رین، وهک ناوی چاوم، چه شمه ساریکه
به نه گریجه ی رهشی رووی بهرگی ماته م پۆشی نه فسوونه
وهفا کاری دهکا، بۆ کوشتوانی، ته عزیداریکه
که زوهره دیته بورجی نازو تاجی، زه^(۳)، له سه ده گری
خه لووزه دل ده سووتینن، چه نووریک و چه ناریکه
حه یاتی تال، ده ردی شه که رم^(۴)، شیرینه لا، چونکو
به یادی گفتوگوئی شه که له ب و، شیرین شکاریکه
وه ره، هاوشانی من به، با قه دت، با چه وت نه کا گیانه
قه دی من وشکه داریکه، به لام پاریزگاریکه
که، با، بی مایه ی ژین، با که بابیتک بی خۆراکی من
که بابیتکم، که ناگریشم، به پروتم، شوعله باریکه

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوەتەوه، هەر وەها پیرەمێرد لەم شیعەردا ویستوویەتی
لاسابی شیعەریکی (شیخ ابو الوفا) ی کوردی بکاتەوه، که لە سه هه مان شپوه و تەوویەتی وه پیرەمێرد له کاتی
خۆیدا نهو شیعەری (شیخ ابو الوفا) بلاو کردۆتەوه، به لام نهینوسیوه که نهو شیعەریکی فارسی (شیخ ابو
الوفا) یه.

شیعەرە که وەها دەست پێ دەکات:

گۆڕینه که ی پیرەمێرد:

«به پرویا زولفی په خشان کردوه، له لیل و نه هاریکه

له شه ودا رۆژی په نهان کردوه، شپوه ی عوزاریکه»

دیوانی پ. م. ل ۳۰۲

دهقه فارسییه که ی شیخ ابو الوفا:

«کند افکنده بر رخ زلف را، لیل و نهار است این

فروزان کرده در شب آفتابی را عذار است این»

یادی مهردان ب ۲ ل ۳۳۰

ته وای ئەم دوو شیعەرە له بهشی گۆڕینهکانی پیرەمێرددا دهنوسین.

(۲) واپۆر: پاپۆر، کهشتی.

(۳) زه: تهلا، زتر، ئالتون.

(۴) مەبهستی له نهخۆشی شه که ده به که تووشی هاتبوو.

خواییداو

۱۹۳۷

له به غدا کۆشکی، له که ناری شهت^(۱)
باغی پر بولبول، شهتی پر له بهت
چیمه ن زاریکه، گول و په رزینه
هه رچی هات جۆشی به هه لپه رینه
لپی راکشابووم، به خه یاله وه
به شکو په ری بۆم بیته ماله وه
ناگا چوار په ری، چوار ده وریان لی دام
سفید پۆشیکیان، به ناز هاته لام
به تیلا ییه کی، چاوی بیماری
دل م نه نگێورا، ده رد م بوو کاری
من به شه راره ی ئیشی زامه وه
له بهر پیتی نه و، نه تلامه وه
له پر قه هقه هه ی، فرشته ی سه وزپۆش
گه ییه سه روه ختم هینامیه وه هۆش
وتی: به م پیرییه، چیت له جوانانه
نه که وه یه داوی خال و له رزانه
وتم هه ر پیره، جوان تیک نه به ستی
نه مام به داری، پیر، رانه وه ستی
وتی نامه وئ، تۆ نه مامگیر بی
بۆ نه وه چاکی، نیشانه ی تیر بی
تیرکی هاویشته، له برژانگه وه
وهک تیری شه هاب له رووی مانگه وه
هات دای له جه رگم، وامزانی مردم
جله تازه که ی خویناوی کردم
نهو رۆیی ئنجا په مه یی پۆش هات
نهویش تیرکی کردم به خه لات

وتى خۆت بگره كافر به گيرى
 پيرى و بۆ ئيمه، كۆلەكەى تيرى
 وتم، تيرىكت له جه رگى پيردا
 سادهى تيرىكى تر به شوين تيردا
 بهم سى تيره وه دلّم نه ئه سره وت
 خوا داى زهر د پۆشى، له ولا وه دهر كه وت
 بهو بالاى ئالاي سه ره روى ناز وه
 بهو چاوه بازهى عيششوه باز وه
 تريقهى قاقاي، زيندوى كردمه وه
 ئيشى خه دهنگى له بير بردمه وه
 بهميه ره بانى هات به لامه وه
 دلخوشى ده واى زامى دامه وه
 بانگى كرد هه ر سى پهرى كوشنده
 هاتنه سه رينم به عيششوه و خه نده
 وتيان، هه رچه ند خوين كه وته به ينه وه
 ئه مجاره هاتوين، ئاشتت كه ينه وه
 ده ست له ملان و گه ردن ئازايى
 كردمانه كه يف و به زمى چا و شايى
 چايى له سايه ي، گه ر دنيا ديار بوو
 حورى به هه شتيان، لا خزمه تكار بوو
 سيانيان ده رباره ي من لوتفكار بوو
 به لام به كيكيان، له پينا و بيتزار بوو
 خوا تۆله ي ئه ويش له به د بستينى
 دوژمنى جنسى له تيف نه مينى
 به ده ست له ملانيان بوومه وه به كور
 سه رچۆپيم كيشا به عه شق و به گور
 به ده ماغه وه، ئه مگوت شا كييه ؟
 بۆ كه س نه لوا وه، ئه م هه لپه ر كييه

(۱) نازانم پيره ميترد بۆچى ليره دا خۆى تووشى ئه و جووته قافيه گران و ئيسك قورسه كردوه.

شیخ له تیف کلّیشه ی (ژین) ی ناردووه

۱۹۳۹

«شیخیکی له تیف^(۱) به لوتفکاری
 کلّیشه ی ژینى، ناردووه به دیاری
 (ژین) به فخره وه، نایه سه ر وه ک تاج
 به و خه ته جوانه، ئه گاته ره واج

(۱) مه به ست شیخ له تیفى دانسازه.

به یادی کۆن

۱۹۳۹

خۆزگه یار ئه بوو به خوا وهن قه رز لیم
 بۆ هه ر کوئ ئه چووم ئه هاته سه ر یتیم
 یار له ناو ره زا، سه یرى ترى کرد
 بۆلنکم لى خوارد مه ست بووم ده ستوربد
 به یادی چاوى بادامى له یلام
 خوینى به ده نم بوو به رۆن بادام
 فرمیسکم بۆ رووى له به رد تکا بوو
 به رد بوو به شووشه گولوى تیا بوو
 مانگیش له یه کتر كه وتوونه گزی
 په مه زان جه ژنى له شه وال دزی^(۱)
 عه شره ی محه رهم كه جه ژنى نووحه
 بۆ شيعه بووه به شين و نووحه^(۲)
 سویند ئه خۆم هیشتا من تۆم نه دیوه
 له گه ل تۆ شیت بووم هۆشم په رپوه

(۱) رۆژه کانی جه ژنى په مه زان ئه كه ویتته مانگی (شه وال) له وه كه چى جه ژنه كه ش به جه ژنى په مه زان به ناوبانگه.

پيره ميترد ئه م ورده كاريه ی له هه لبه ستىكى مه وله وييه وه وه رگرتوه، كه ئه لى:

په مه زان طلوع صبح شاديشه ن
 شوال شام شووم نامرادي شنه ن

دەردىنە شىۋال ئاي زام سەختە من
تالە شىۋوم شىۋال ئاي بەدبەختە من
غورپە غورپە ئىم، سەفەش پەي غەيرى
ئازىز قىيىلەي من، ۋەفەش پەي غەيرى

ۋاتە: مانگى پەمەزان بەدەرەكتەننى بەرەبەيىنى پۇژى جەۋنى پەمەزان شادىيەتى چۈنكە پۇژەكانى جەۋن لە خۇي
نەيىيە ۋەكەچى بەناۋى ئەۋىشەۋە بەناۋبانگە، ئاي لە دەردەدارىي مانگى (شەۋال) ۋە من. ئاي لە بەدبەختى
ھەردوۋىكەمان. سەرى مانگ ھى شەۋالە ۋەكەچى خۇشى ۋە ئاھەنگەكەي پۇژەمەزانە. ئازىزىش كە قىيىلەي مەنە ۋە
ئەيپەرىستەم كەچى ۋەفەي پۇژىگانەيە. ۋەكو پەيرەمىتەرد ئەلەي مانگەكانىش كەۋتوۋنە گزى كەردن لە يەكتەرى ۋە
لەيەك ئەخۇن.

(۲) نوۋحە: نىيازى لەۋ شىن ۋە شەپۇرەيە كە شىيەكەن پۇژەسەيىنى كورپى ئەلى ئەبى تالىب ئەكەن بەھۇي
كوژرانىيەۋە لە كەرىيەلا. م. ھ.

پەيرەمىتەرد لەۋ ھەلبەستەيدا لەسەر پەيپەۋى شاعىرەكانى كۇن خەرىكى ۋەردەكارى بوۋە ۋە شەي پەيلىكەدانەۋە
گەپراۋە ۋە بەكارى ھېناۋە بەتايىيەتى لە دزىنى جەۋنى پەمەزان لەلايەن مانگى پەمەزانەۋە. لە دۋا دىپرى
ھەلبەستەكەدا بەئاشكرا دان بەۋەدا ئەنەي كە ئەم ھەست ۋە سۆزەي كە لە سەرەتاي ھەلبەستەكەيا گۈيا بەرامبەر
جۈانئىك دەرى بىۋە لە دۋا دىپرى ئەۋ ھەلبەستەدا ۋەكو تەمى بەھار بەتەشكى پۇژەۋەتەۋە، لە خەيال
بەۋلاۋە ھىچى لە كەللەدا ئەماۋە. ئەمەش ئەۋ راستىيە دوۋبارە ئەكەتەۋە كەلەمەۋبەر لىيى دۋاين دەربارەي
نەۋونى ژىيىكى تايىيەتى لە ژيانى پەيرەمىتەردا، كەچى لەگەل ئەۋەشدا ۋەكو تەمۋەي عەشقى دلدارىكى
ھەرزەكار مەۋف ئەخاتە جۇش ۋە خۇش ۋە لەگەل ئاۋازى دىپەكانىيا پىياۋ بەخەيال ئەفەي. م. ھ

كۆترە بارىكە

۱۹۳۹

كۆترە بارىكەي خال ۋە مىل رەنگىن
لانەت لە پۆپەي دارتوباي بەرىن
(حق ۋە ھوت) ئەغمەي جىرىلى ئەمىن
بە گۈنەي ئادەم كەۋتە سەر زەمىن
من ۋە تۆرپەستەي بەينەت لەمل بوۋىن
نەشىدەخۋانى خۇنچەي يەك گۈل بوۋىن
سەرمەستى نەشەي يادەي يەك مل بوۋىن
زادەي سۈرۈشتى، يەك ئاۋ ۋە گل بوۋىن
كاتى يەك بال ۋە يەك مال بوۋىن لەدەشت
چىنەمان ئەكەرد، لە دەشت ۋەك بەھەشت
لە ناكەۋ دانەي بەدبەختىمان چەشت

لانەمان پۇۋخا بەبەي شىۋومى ۋەشت(۱)
ھەردوۋى گەرتەر، داۋى يەك سەياد
من لە داخاۋ تۆ، لە شاخا ناشاد
دەست بەستەي بىداد چەرخى كەچ بىياد
نەمەردىن دىمان ئەم جەۋنەي ئازاد
ئەمبەيىنى ھەۋدەي داۋى نەھاتى
ھۆنراۋەي پەنجەي چەند ھەۋۋەلەتى
دەلسۆز بوۋم سۆزۈم، ئەدى لەباتى
ھەلۋەپەرى خۇي بوۋ بەخەلەلەتى
ئىستەكە دەۋرى دەۋران ۋەرگەپرا
مانگەي گەلباخى مەردوۋ دۆپرا
ژورنال، فۇرەمە، تەپەل، ھەرسىيىكان دپرا
نازانم پىيەۋى بەدچى پىپرا

(۱) لاي م. ھ نوۋسراۋە: «لانەمان پۇۋخا بەبەي شىۋومى ۋەشت» كە مەبەست نادا بەدەستەۋە.

بۇ «شىخ سەلام»ى شاعىر

۱۹۳۹

«سەلام، تۆ، شىيەرت، لەمەن باشترە
تا لە دوۋرتەرى، ئالەت خۇشتەرە!»

ۋا گۈل بەسەرچوۋ

۱۹۴۰

ۋا گۈل بەسەرچوۋ، بولبول شەيدا بوۋ
گەپتىك لە ئالەي دلى پەيدا بوۋ
گەپى بەردايە، سەۋزەي بەھاران
شىۋا ۋەك زولفى چەمەرەداران
مەنىش كەمى شۆر بولبول لەسەردا
سەرى خۇم ئەنەيم بەدەشت ۋە دەردا

گهرمای هاوینم، بۆیه لا خۆشه
به تینى سۆزى دڤ به پهرۆشه
ئهو گپر و تاوه، دڤ ده جۆشپینى
به یادی یاران تیر ئهم گرتینى
چهند خۆشه یادی هیجرانى یاران
فرمیسک به چاوما بیتى وهک یاران
ریشینهی فرمیسک دڤ تاو رشین کا
شینى عهشق هۆشم بى سهر و شوپن کا

کهوته کلێشه

۱۹۴.

کهوته کلێشه، کهوته کلێشه
شه ویک سهودای له یل کهوته کلێشه
پهروانه ئاسا، تهوافی رووی شه
تیکی هه لشیلا هۆش و ئه ندیشه
ژاری په ژاره ی بى سامانه
به زۆری شۆری سهودای پر سهودا
پوو بکه مه کۆی یار له نیوه شهودا
سه رگۆنای ماچکه م له شیرین خهودا
هه رچیم بیته ری له پێگه ی ئهودا
خواست و ئارهزووی دڤ و گیانه
به رگی شه وگه پیری نیلیم کرد بهر
(په ربه لۆم) م^(۱) لى به سته که مه ر
جامانه و چه فته ی سورمه نایه سه ر
وهک شیری شه رزه له لان هاته دهر
ئهم شه و له مه رگ و ژین قهیرانه
تیپی زینده وهر یه کسه ر کش و مات
که له شیری عه رش قوقووی نه ده هات
شه و ی ده یجوور بوو مانگ هه لنه ده هات

ههنگاوم نایه ریتی هات و نه هات
به قه له م بازی عه شقی جانانه
پێگام لى بوو بوو به هه رده ی دوجهیل
تا خۆم گه یانده ئاستانه که ی له یل
دڤ له ئه ندیشه ی ترس و هه واکه یل
گه یه خوا بگای جانانه ی پر مه یل
سامی وهک پایه ی عه رشی ره حمانه
بى خشپه و بى هه ست گه یه سه رینی
به نه شئه ی شیتى هیچم نه بینى
ده م گه یانه خالى جه بینى
پا په ری وتى: تو کلام بى دینى
چۆن گه یشتیته ئهم جیى و مه کانه^(۲)
سه ری هه لپری چاوی به من کهوت
یه خه ی دادری به یانى ده رکهوت
سفیده ی به یان سه ر ره شی شه و کهوت^(۳)
هینده ی جنیو دا، توو ره یی سه ر هوت
جنیووی بو من بوو به به هانه
وتم: جنیووت خه لاته بو من
که مه ندى سهودای تو م کهوته گه ردن
وام رائه کیشتى بى باک له مردن
زینده گانی خۆم لى بوو به دوشمن
ئه گینه چیمه له م هه ولدانه
وتی من چی بکه م ئه مه حاله
به ده ست من نییه خه لک عه وداله
هه مووی ئاشووبی چاوی کاله
خه تای تو نییه فیتنه ی خاله
ئه گینا من چیم له م ئه زیتدانه !؟

(۱) په ربه لۆم: واتا ده مانچه ی په ربه یل. یاخود جار ان ئه یانوت: په ربه لۆ، جۆره ده مانچه یه ک بووه.

(۲) لای م. ه ئه م نیوه دپه به هه له نوو سراوه

«چون گه یشتیته نه م جی و مه کانه» دیاره کیشه که ی له نگه

(۳) نه م نیوه دیره ی له بیتسارانیبه وه ودرگرتوه که ده لیت:

«حه کاکان ده ور گرد به یانه وه

کی دیهن مه غریب وه به یانه وه!»

کای کون

۱۹۴۱

له بیرته شه ویک هاتیه لام
بو دلنه وایی و ته سه لام
به زولف و خالت سویتد دام
که تا ده مرم تو بی له لام
نجا لیوت له سه ر لیو نام
نیستاش له سه ر نه و په یانه م
هه تا نه مرم نه و دیوانه م
گیروده ی نه و زولفه جوانه م
سیا به ختی نه و خالانه م
تیم گه یشتووی چهند به وه فام
ژین نه و ده یه عه شقی تیا بی
دل نه و ده یه به سه ودا بی
سه ر پر له شوری له یلا بی
نه ک کووله که ی پر له با بی
ئوف شیتی چهند خوشه له لام
عه شقی پاک نووریکی خواجه
ئیلهامی شیعی سه مایه
ته جه لای رۆحی تیا دایه
وه سلئی به هه شتی له دوايه
وه ته نه به هه شتی دنیام

په روا

۱۹۴۲

نیستتا خه و بویه نایه ته ناو چاو
جیی نه و نه ماوه پر بووه له ناو
بویه نایه لی که خه و ببینم
با به خه ویش بی نه ک نه و ببینم
دوو چاوم هه یه یه کی چاوی سه ر
که بو ریگی دوور په نای دیته به ر
به لام چاوی دل بو دووره مه نزل
هیچ مانعیکی بو نابی حاصل
نه گه ر نه و په روای چاوی سه ر نه کا
چاوی دل هینده تیژه سه ر نه کا
من له خوام نه و بی نه و خوئی نه نوینی^(۱)
وه سل گری عه شق دانه مرکیئی
له زه تیکی وام له عه شق دیوه
مولکی نازادیم به وه کپروه
به عه شق نازادیم بو هاتوته دی
وه سل، نامخاته ژیر باری مادی
من به عه شق و نه و، به حوسن نه خویری
هه ر جوانه له شوین عاشق نه گه ری
نه گه ر مه جنون و فه رهاد نه بوايه
له یلا و شیرین چۆن، نه هاتنه کایه
به لی تا عاشق رۆژی وه ک شه و بی
نه بی به یانی روخساری نه و بی

(۱) لای م. ه به هه له نووسراوه: «من له خوام نه و بی نه و خوئی بنوینی»، که نه مه پیچه وانه ی مه به سته که ی شاعیره، چونکه نه و ده لیت، با خوئی نه نوینی و نه ببینم و پیتی نه گه م چونکه گه یشتن پیتی گری عه شق ناهیلی.

«بۆ خۆمه، كهس نه يياتنه سه رخۆي»

«پيره ميتردى، كه په ريبه، كۆلى (نۆما) يه كى تۆر
كهوت و بۆ (ماين) كهوته، خهفته و شين و شه پۆر
پيتم وت، ئيتير به سه، بۆ ناسره وى، دنياى زۆر دى
وتى: بۆ پير و جوان، هه ولى جيهان، تا ده مى گۆر»

هاپير كهوت (۱)

۱۹۴۳

نالهم نايه لى، كهس بنوى به شه و
نهك بنوى يارم ببينى به شه و
من پيرم بۆيه، ئه وى كه دهركهوت
بكه و مه به رپتي بلين ها پير كهوت
له ناتا و انيش وايه مه به ستم
كه له لاي كه و تم، نه توانم هه ستم
بۆيه ئه و له پر شه و ديتته شه و
به (گه شكه) بزم، له كۆلى كه و م
كه چى نازانى كه عه شقى منه
ئهو كى كوردووه بهم شوهر ژنه
ئه گهر من نه گريم له و بهردهرگانه
كى ده زانى ئه و ئه و نه ده جـوانه
هه مـو كه ئه لى له يلى جوان نه بو
به شوهرى مه جنون وا ناوى ده رچوو
ئپستا شوهرى عه شق بو به ئه فسانه
به يهك گه يشتن به ده ست خو بانه
له و ساوه مۆدهى شهرم نه ماوه
ماره كى له گه ل پرچى براوه

(۱) ئهم شيعره له ديوانى پيره ميتردى م. ه دا بلاو نه كراوه ته وه.

چاوم كه ريزه داني توى بينى
فرميسكم رسته ي مروارى هونى
تا بگريم به دل پرووناك ئه به وه
به ناوى چاوم خۆم پاك ئه به وه
چاوم له دووريت نه گريا به كۆل
گريان به زه يى چاوى كه و ته دل
كه ناگر دركى ته ر ناسووتينى
رهحم به حالى ته پرى ئه نوئينى
ئه لبه ته خودا رهحمى زياتره
بۆ ئه و كه سانه ي داوئينيان ته ره

(۱) ئهم شيعره له جيهانى شيعره كانى مه و له وييه وه زۆر نزىكه. جا نازانم شيعره كه ي وه رگرتووه يا خود بپره كه ي
دارشتوته وه!! لاي م. ه بلاو نه كراوه ته وه.

لاساى گۆله وه چنى (۱)

۱۹۴۳-۱۹۳۹

ئو تيره ي رۆسته م، چه سپانديه كه وان
داى له رۆبيتەن، بيزراندى له گيان
منيش ئو تيره و كه وان و شهسته
ئو زۆرى بازوو، ئو هيزى دهسته
به ته وژم هات، درا له جـه رگم
خوين قه لبه زه ي به ست گۆلگون بو به رگم
به و برينه وه، پيچم خوارد بى دهنگ
رۆژى پرووناكم. بو به شه وه زهنگ

من مات و بئ دەنگ هه تاكو توانيم
 فهلهك ئه گريا بۆ نه وجوانيم
 له دهردى عه شقا، كه خاوند سهبرى
 تو نه گريت مه عشوق، به دل بۆت ئه گرى
 وهك شه هيدى عه شق، كه وتم له سه ر پشت
 له گه ل ئه و خوينه، جواناوم ئه رشت
 شادم كه كوشتهى ده ستي دلدارم
 ئه و تيره بووه به يادگارم
 ئه لىن بئ زه خمى تيرى مه ه په يكه ر
 نه نگه روو بكه يته، مه يدانى مه حشه ر
 من به برين و تير و خه دهنگى
 بئ دهنگ رووم كرده مه حشه ر بئ نهنگى
 به سۆزى عه شقم ليم بوورد كردگار
 ئه مه سه ر مه شقه بۆ عاشقى زار

(١) پيره ميژد ئه م شيعه رى دوو جار بلاو كرده وه سالى ١٩٣٩-١٩٤٣. ههروهه ئه م شيعه ر له ديوانى پيره ميژدى
 م. ه دا بلاو نه كراوه ته وه.

كارىكا تير به شيعر

١٩٣٤

(زبهه ر) كه ئيست، په ريه سيلكه به
 تازه (گۆران) مان، له سه ر هيلكه به
 گويزه كون ده كه ن، دائره ر ئيشغال
 (همه الرجال، تعلق الجبال)
 بۆقه شقۆلى چوو، (مسته فا سائب)
 ئه لىتى فه قىيه و ئه چى بۆ راتب

وامزانى

١٩٤٣

وامزانى كه من دلّم دا به تو
 دلى تۆش بۆ من ئه بئ به مه كو
 چى بكه م دله شىت توشى توئى كردم
 به سه وداى بئ سوود له ناوى بردم
 تۆش تىگه يشتى دلّ وا دوشمنه
 ئيتىر له لاي تو، بوو به گاي بيه
 ئه گينا ئه گه ر دوشمن نه بوايه
 نه ت ئه هيشت بيه ئه و به ر ده رگايه
 به لام گيانه كه م ماده ي تو بۆشه
 له تىكه ليدا هه ر راستى خو شه
 دلى ئه لماسى بئ گه ردم ئه وئ
 شتى ساخته بئ زوو ده رئه كه وئ
 توخوا حه يف نيه وهك ئه لماس جوان بى
 به ژهنگى خوئنى عاشق په نهان بى
 دلّ بفرىنى، به دخوى كه ي، وهك خۆت
 ئه م جهوور و زۆره خيىر چيه بۆت
 چى ده بئ رۆژتيك ئه گه ر هى من بى
 ده ست نه وه شينى و ساتيك هيمى بى

ئيشى ديدەى تو

١٩٤٣

ديده، ديدەى تو، ديدە، ديدەى تو
 با گه يانديه گويم، ئيشى ديدەى تو
 ديدەى شابازى خو ش په روازى تو
 ديدە نمونه ي عيشه وه و نازى تو
 قولاپى جه رگى ئه وهى ئه تبينى
 ئيتىر خودگيريت له لا نامينى

ئای جەزبەى چاوت چەند بەتەئسىرە
 بە نىگایەكى دڵ چەند ئەسىرە
 حەیفە ئەو چاوە لەبەر چاوە نەبى
 دلى عاشقان پىتى بەداو نەبى^(١)
 شىتى چاوت بووم چوومە مىرى سوور^(٢)
 دوغام بۆ كۆردى لە نزیك و دوور
 چاوى چلكنە لىت كەوتۆتە كار
 بە (إن يكادوا)^(٣) بۆت كەوتە هاوار
 كاشكى دوكتورى چاوە بوومايە من
 ڕەگى چاوە يەشەم ئەكىشا لەبن
 دەرمانى لای خۆم ئەدۆزىەو
 بىتم چاوت ماچ كەم چاك ئەبىەو

-
- (١) ئەم شیعەرە هەتاكو ئێرە لە شیعەریكى هەورامى وەرگێڕاوە دەچیت. ئێمە دەقەكەمان نەدۆزىەو. بەلام لەو
 بەداوە دیارە شیعەرى پیرەمێردە.
- (٢) مىرى سوور: مەزارێكە لە ناوچەى شارباژێر نزیكى گوندی (ئەحمەد ئاوا) ئەوانەى كە تووشى نەخۆشى
 ببوونایە جاران ئەیانبردنە سەر ئەو مەزارە گویا بەو چاك ئەبیتەو. م. ه
- (٣) وإن يكادوا: سەرەتای ئایەتێكى قورئانە كە ئەلّی «وإن يكادوا الذين كفروا». گوايە ئەم ئایەتە بۆ چاوەزار
 باشە لەبەر ئەو نووشتە نووسەكان بۆ چاوەزار ئەو ئایەتە لە نووشتەكانیاندا ئەنوسن.

گیانە بەسیهەتى

١٩٤٤

گیانە بەسیهەتى، گیانە بەسیهەتى^(١)
 توخوا بەسیهەتى دەرد و مەینەتى
 هەر هیندە ئەبى تووشى و نەگبەتى
 قنىیاتم تەنھا ژاراوى پەتى
 لە نەحسى چارە و بەختى گومراهم
 عالەم بىزارە لە نالە و ئاهم
 ئەجەل قولاپی گیرکرد لە جەرگم
 نیشانم ئەدا نیشانەى مەرگم

ئەوا هەناسەم كەوتە ژمارە
 هیندەم نەماوە وا ئەمەرم دیارە
 توخوا وەسیهەتم ئەمەیه لەلات
 بەیادی عەشقی بەندەى جانفیدات
 كاتى كۆچم كرد بۆ هەوارگەى نو
 ئاوام كۆردەو مەنزەنگای گلكۆ
 ئەوسا دیار نابم لەبەر دەرگاكت
 چۆل ئەبى لە من سایە و پەناكت
 بزائە هەى لەیل قەیسەت مردوو
 حەسەرتى ڕووى تۆى بۆ خاك بردوو
 من لەوێ تەنھا پەژاردى تۆمە
 چە باكى چۆلى و ساردى گلكۆمە
 تۆش سا بى باك بە لەتەنەى ئەغیار
 وەرە سەر قەبەرم بۆم بگری جارجار
 بڕوانە قەبەرىك لە قەبران تاكە
 بەردى وەك خەلۆوز خاكى نمناكە
 ئەو شەراردى قەرچەى تاسەمە
 تەپەدووكەلى شوین هەناسەمە
 فیدات بى گیانە، من داغ بردەى تۆم
 توخوا دانیشە كەمىك لە گلكۆم
 تۆزىك بۆم بگری گویم لە دەنگتە
 لەگەڵ فریشتەى منا جەنگتە
 دلوپی فرمىسك لە چاوت تەكا
 بەو فرمىسكەى تۆ خوا عەفوم ئەكا
 تۆش وەفادارى لەگەڵ جوانى
 بۆت ئەبى بەناو فەخرى جیهانى

-
- (١) ئەم شیعەرە تەواو تام و بۆى چەند شیعەریكى وەلى دیوانەى پێتوێهە تەنھا لە سى بەیتى دواى شیعەرەكەدا
 قەلەمى پیرەمێرد دیارە.

شىنى زىن بۆ مەم (۱)

۱۹۳۴

ھەي پۇ ئەمىرۇ پووى، شىن و پۇرۇمە
كە مەم پۇبى پووى، پەژارەى خۇمە
ئەم زولفە لوولەم، بۆ مەم شانە کرد
دەك فەلەك کوپىر بى، بۆنىكى نە کرد
ئەم خال و ميلە، من بۆ مەم رشت
پەيمانم وایە، بۆى بەرمە بەھەشت
لېئوم دانابوو، بۆگفتوگوى مەم
عەھدە تا مردن، واتەى پى نەكەم
توخوا مەم، منت لە کوئ پەيدا کرد؟
گوناهم چى بوو، منت شەيدا کرد؟
ھەر كەس ھاسەرى، بۆ ژيان ئەگرئ
منت بۆیە ويست، لەبەرت مـرى
ھەي خەجالت بى چەرخى پى سستەم
ھېچ شەرمە نە کرد لە نەوجوانى مەم
مەم لەژىر خاكا، بەمىوانت بىم
بە برامەو بە قـورىانت بىم
ناچارم بى تۆ، ژيانم نابى
وا برىمەو، ھەر ئەبى وابى
لەناو دوخمەدا، دوو جىگا ئەبى
زاوا و بووكىنى، لە خاكا ئەبى
ئای مەم، دەستى مەم، نەگەبشتە تۆ
وا نووكى خەنجەر، بوو بەسزای تۆ
خەنجەر بۆ دلە، گەر راستت ئەوئ
ئاخ مەمى تىايە، نەك بەرى كەوئ
ئەي سىنە بگرە، خەنجەر بۆ تۆیە
ھەرچى زۆر جوان بى، ھەر پەنجەر پۆیە
بە بەرگى خوینى، شایى پەنگەو
بەسۆز و نالەى، خۆش ئاھەنگەو

با دەست لەمل كەين، مەم بەكجاریبە
نە پرای بېگانە، نە بەدكارىبە
ئاخ بۆ دەنگخوشى، لە ژوور سەرىنمان
بە بەیتى كوردى، بدا تەلقىنمان
بلى ئاخ دللى، دلخواز مەشكىن
بە زۆرەملى، كچان مەمرىن!

(۱) ئەم شىعەرى پىرەمىرد لە كۆتايى چىرۆكى مەم و زىنەكەى خۇیدا نووسىپو لە دانانى خۆبەتى و پەيوەندى بەودى (ئەحمەدى خانى) دە نىبە.

دوو تاكە بەیت

۱۹۳۴

۱

بە پىرەمىردى، ھاوار، دىننە من
ئەمكەن بەدايك، ئەبە پىرەژن

۲

جاران بەتوانج، ئەيان دابە پوو
چرا، پرووناكى، بۆژىر خۆى نەبوو

تۆ وام تىمەگە

۱۹۴۳

تۆ وام تىمەگە، ھەر چىاگەردم
من خاوەن سوپای ئەندىشە و دەردم
ھەرچى لەدەشت و چىا و سەر ئاوە
لەباتى شىتى، خوا بەمنى داو (۱)
سفیدەى بەیان، زەردەى خۆرەتاو
تریفەى مانگ و لەنجەو لارى ئاو
سل و ئاور و گەردن بەرزى ئاسک
قاسپە قاسپى كەو لەسەر ئاسۆ و باسک

گول و گولالە و نیرگسی بهار
 شـۆخی بهرزا و چنور له نزار
 ئەمانه يەك يەك، به تۆ ئه به خشم
 تۆش له شێوهی خۆت، بـه دهـر ئ به شـم (۲)
 بۆ سفیدهی سویح، سای بهرۆكه كهت
 بۆ زه دهی خویش، زه ده خه نه كهت
 مانگ بۆ روخسارت، ئاو بۆ جه بینت
 رهمی ئاهویش بۆ، له نجهی شیرینت
 قاسپه قاسپه ی كهو، بۆ قاقای جوانت
 نه غمه ی بولبول بۆ، ورده پازانت
 گوله بۆ نازكیت، گولالەش لیوت
 چنور بۆ زولفی لولی په شـیوت
 ئەمانه م له گهـل، بگۆر ده وه
 به راوردیان كه و گره و به ره وه

(۱) لای م. ه نووسراوه «به بهای شیتی خوا به منی داوه»

(۲) لای م. ه نووسراوه «تۆش له نازداری خۆت بده به شـم»

تاکه بهیت

۱۹۳۴

۱- چاپی هه لهی دیوانی شیخ رهزا:

دیوانی شیخ رهزا، بهرزه ی خزمی ئه و نییه
 تیری قه زای رهزایه، گوناھی ئه وان چییه!!.

«چایچییه که ی مه کته ب، ئەمە ی نووسیوه
 خوا ئەم زیره کیه ی، بیره به خشیوه»

به هاری پروو زهرد

۱۹۴۷

به هاری پروو زهرد، به هاری پروو زهرد
 منیشی خسته كه ژ و کیو و ههرد
 رهنگ زهرد و سه شین، دهروون پر له دهرد
 بۆ عاله م شادی، بۆ من ئاهی سهرد
 جه رگم له ت له ته وهك هیللی ئاو وهرد
 ئاخ بۆ دلسۆزیک، بۆم بی به هاودهرد
 رهنگ هه لبرتیر له شێوهی به هار
 له و رهنگه خوش بی لای دلای غه مبار
 له گوله زهرد رهنگ، له گول نه ورۆز داخ
 له شه ونم فرمی سک، له ته می چه م ئاخ
 له وه نه وشه شین، له نیرگز خومار
 له گولالە خوتین، دیده ی شه و بی دار
 له خونچه په یکان، له سۆسه ن خاری
 دل بریندار کـا، له دووری یاری
 من له دووری ئیل، جه رگم خوتین بی
 چهنه خوشه برین له سه ر برین بی
 ئەگه ریم به شوین، ده رده داریکـا
 كه س و کار کوژراو، دل زاماریکا
 وهك تاق تاقکه ره تا ده می به یان
 ناله ناله له سه ر (که لی خان)
 لافاوی فرمی سک، له دووری یاران
 سه ره و خوار ئه روا وهك لیژمه ی باران

کاریکاتیر به شیعر

۱۹۳۴

۱- بۆ گۆزان که له ژیر ناوی (میشو) دا خۆی شاردۆته وه

مشه ی می شو مان، لا گیره ی می شه
 له ناو (ژیان) دا، خواردن له پی شه

ئەگەر زىافەتى رەئىستان ئەدى
ئەكەوتنە تەقە، ۋەك نەدى و بدى

۱۹۴۰

«سوپاي غەمزەت، بەراکردن، فتوحاتى بەھەم ھىنا
بە ھەلگىرەنەۋەى چاوت، سوپاي دل تىك شكا و فەوتا»

ستەمكارى

ھەور ئەگرى بەكول، گول پى ئەكەنى
باوك و فرزەندى، بى رحىم ئەنوتىنى
نيرگىز بەبۆنەى چاۋى مەستەۋە
ئەژاكى لە دەست دەستەۋدەستەۋە
گولالە ئالاي ئال و والاي خوى
بوۋە بە لەكەى داخى دەروون بوى
بەرەزا ئەروى لە پەنا ھەردا
باى مەينەت سەرى ئەدا بەبەردا
ۋەنەۋشە شىۋەى شىنى^(۱)، شىنى خوى^(۲)
بوۋە بەبارى گەردن كەچى بوى
پيشۆك لە خاكا بەخاكسارى
پەريشان پرچە، لەبەر ھەژارى
خوى لەژىر خاكا ئەشارىتەۋە
ژنە لادىيى ئەيدۆزىتەۋە
ھەلەكۆك كە باو لە بەفر ئەسپىنى
بىلەكان سەر و بنى دەردىنى
شىنگى شۆخ و شەنگ، بەسنگىكى دار
سنگى ئەشكىن، ئەيخەنە بازار
لاۋلاۋ كە بەشەۋ، ئەگەشەۋە
رۆژ روۋى خوى لە رۆژ ئەپىچىتەۋە
مىخەك گەردنى ھەلەقەرتىن
سنگ و بەرۆكى پى ئەپازىن

گول بەو جوانىيە ئەيخەنە مەنجەل^(۳)
جوانا و ئەپىژى بەھەلم و دوۋكەل
بەبۆنەى بۆنە ۋا ئەيخەنكىن
ئامانى نادەن ھەلىيەبچوركىن
چىمەن كە سەۋزەى نەۋخىزى ناۋە
بە لەقەى فتبول پى پەست كراۋە
ئەرخەۋان پەناى بىردە بەر مردوو
لەۋىشا ئەيكەن بەدارى مردوو
ئەمە ناۋ ئەنپىن سەيرانى بەھار
منپىش ئەلىم داد، لەدەست ستەمكار

(۲.۱) شىنى يەكەم ۋاتا شىۋەن. شىنى دوۋەم ۋاتا رەنگى شىن.

(۳) پىرەمپىرد ئەۋ بەيتەى لە (سەعدى) يەۋە ۋەرگرتۋە لە شۆپىكى تىرى ئەم دىۋانەدا لە بەشى گۆرپنەكانى
پىرەمپىرددا دەينوسىن.

ياران كويخايى

ياران كويخايى، ياران كويخايى
كارىكى پىم كرد، دەردى كويخايى
لەگەل مامەۋە كەۋقە تەنھايى
زەبوۋنى كىردم، دەردى رىسۋايى
كويخايى لىم بوۋ بەتەختى شايى
لە دەستيان سەندم ھەر بەخۇپايى
داخم ئەۋ داخە كە بەشىربايى
گەيىنە كويخايى و لەخۇبون بايى
لە دلما نەما ئاھەنگ و شايى
لە چاۋمان ون بوۋ نوۋرى بىنايى
زىكرى مەۋلەۋى و رەقسى سەمايى
بۆ من بوۋبونە سىرى سەمايى
ۋەك گىرەلۋوكەى خىلى دوايى
عومرى كويخايى خستە كۆتايى

خووی جیهان وایه بهی وهفایی
 لای کهس نهماوه بۆی ئاشنایی
 ئه‌گهر بۆم ریکه‌وت به‌خواستی خواپی
 بوومه‌ کویتخا به‌دلنه‌وایی
 سه‌د ده‌ورده‌م بده‌ن رووته‌ی ئاوایی
 به‌کلکه‌له‌قیی کهس نابم بایی

کاریکاتیڤر به‌شیر

۱۹۳۴

چوار کهس ئابوونه‌ی (ژیان)یان نه‌ویست
 ناو لیبردنیان بوو بوو به‌پتوبست
 جاری ئه‌م جاره، با هه‌ر داچله‌کین
 بۆ جاریکی تر، گالتیه‌ی دی له‌ شوین

شۆڤه‌بی

ئه‌ری شۆڤه‌بی سه‌ر هه‌وزه‌که‌مان
 تۆ سیبه‌ری بووی، هاوینان بۆمان
 به‌هار به‌له‌نجه‌و لاری خه‌رامان
 شنه‌ت نه‌بوو به‌ باوه‌شینی گیان
 به‌ به‌رگی سه‌ه‌وزی تاوسی کالات
 هه‌وزه‌که‌ بوو بووه، ئاوینه‌ی بالات
 ئیسته‌ بۆ رووت و بی، به‌رگ و باری
 سه‌ر شۆڤ و ڤه‌نگ زه‌رد کز و غه‌مباری
 وتی، وینه‌ی تۆم، به‌بی زیاد و که‌م
 له‌ مائی تۆ دام و له‌ تۆ ته‌که‌م
 جوانی به‌هارم، من که‌ شۆڤه‌بیم
 له‌ ترسی پایز و که‌وتووومه‌ بیم

هیچ نه‌بی به‌هار من سه‌ه‌وز ته‌به‌وه
 ئیه‌وه‌ پیریتان، تاریکه‌ شه‌وه

سۆزی پیره‌میرد

۱۹۴۵

یاران فه‌ره‌دام، یاران فه‌ره‌دام
 به‌وینه‌ی فه‌ره‌هاد هه‌ر ڤه‌نج به‌بادم
 هه‌م مه‌جنوونیشم له‌ هۆش ئازادم
 کوردیکی په‌تیم بۆیه‌ ناشادم
 دوو عاشقی کۆن هه‌ردوو ناودارن
 هه‌ردووکیان کوشته‌ی عه‌شقی دلدارن
 هه‌ردووکیان ناویان که‌وتۆته‌ جیهان^(۱)
 بوونه‌ پیشه‌وای تیپی عاشقان
 هه‌رچی شاعیره‌ بۆ ته‌فسانه‌ی عه‌شق
 پیشه‌ی ئه‌وانیان کردوو به‌سه‌رمه‌شق
 تاهر به‌گ ئه‌لێ: یاران فه‌ره‌دام
 جینشین خاس قه‌ومی فه‌ره‌دام
 وه‌لی دیوانه‌ش ئه‌لێ: مه‌جنوونم
 دیوانه‌ واریس قه‌ومی مه‌جنوونم
 ئیتیر مه‌جنوونه‌ یاخود فه‌ره‌واده
 ته‌رانه‌ی عاشق داد و بی‌داده
 یه‌کیکیان مه‌جنوون قه‌یسی عامری
 ئه‌وی تر فه‌ره‌هاد له‌ دنیا به‌ری
 فه‌ره‌هاد کوردیکی ده‌وری بیستوون
 له‌ عاشقیدا شیت تر له‌ مه‌جنوون
 مه‌جنوون هیچ نه‌بی له‌یل دلخوازی بوو
 له‌ مندالیشدا له‌یل هامپازی بوو
 فه‌ره‌هاد به‌ته‌فره‌ی شیرینی به‌دناو
 هه‌ر له‌خۆیه‌وه‌ پیتی خۆی خسته‌ داو

نه ديو نه ناسيو ردهوو (۲) كه وتبوو
وهك كچه مهنگور (۳) هه ليان گرتبوو
به سياهه تى رقهابهت هيناي
فه رهادى كرده دؤستى جانفیدای
خه سره وه شكرى ته سفه هانى بوو
شيرينيش ريكهوت فه رهادى بوو
فه رهاد نه يزاني كه بو رقهابهت
پتي ته كه ویتته داوى سياههت
به عه شقى شيرين ته شوپى ته وه شان
به زورى بازوو كيوى ته پروو خان
شيرين و خه سره بوونه وه به يار
فه رهاد قولنگى خوئى لى كه وته كار
خو من عاشق نيم عه شقى نه ماوه
له ناو دلخوازا بى شهرمى باوه
به لام من له سهر عاشقانى پيشووم
ته شوپى سياههت بو به تيشووم
ته مهوئ كيوى بيستوون كونكه م
به زماني شيرين خوئى خووم ونكه م
ناخ چى بكه م له گهل، سهرنوشتى خوا
كورد به قاله ي دهم زوو ته فره ته خوا

(۱) ته م به يته له ديوانى پيره ميژدى م. ه دا له چاپ نه درابوو.

(۲، ۳) ردهوو كه وتن: هه لگرتن. له ناو عه شيره تى مهنگوردا كچ هه لگرتن يا خود ردهوو كه وتن باوه له پاش
هه لگرتن كه س و كارى هه ردهوو لا ريك دهكون و هه موو شتيك ته بريته وه. زورجار ردهوو كه وتن له ماليكه وه
بو ماليكى تر ته بى له ناو يه كتريدا به بى ته وهى هيچ جوړه گيچه ليك رووبدا. مهنگور له ناوچه ي رانيه و
پشه درايه و بهو ديوى ئيرانيشدا هه يه.

شيعريكى كاريكاتيري به ناوى (فائق توفيق) ده وه (۱)

۱۹۲۸

خوت لاده له ري بژ ته سپى تازى
با نه ختيك بژتان بكه م رمبازى

بژى كه ره گول چهند نه شئه به خشى
به هه يتهت كه ر و به هيممهت رده خشى
قوربانه سادى بيره چوار ناله
هه رچى جويهكت خوارديى حه لاله
رووى خوت سپى كه له ناو ته م خه لقه
ده خيله نه مخه ي له م جييه رده قه
گويت قوت كه ره وه كلک راوه شيته
هه رچيكت تيايه لي ره بينويته

(۱) ته م شيعره، پيره ميژدى له مونا سه به ي سهرانيكدا نووسيو به كه سالى ۱۹۲۸ له سليمانى كراوه. وه له
پيشكه وتننى سواريدا (فائق هوشيارى) كچه زاي كه ته وكاته مندال بووه به سواريبه وه له بهر خوئندويه تيه وه.

ئا دز كه ده يى (۱)

۱۹۴۵

له ترسى هه ر كه سى خوت شارده وه، لووت و بزووت تووش دتي
كه چى من خوم له يارم دزيه وه، «نعم المرام» بوو بژى
له بهر ده رگا كه يا، سه گ دامه نى كي شام، وتم تuxe ي
ته وه ته و راي سپارد، بمبا، كه چى چووم كرديه حه ل، حه ل، ده ي
حه كي مى چاو ته ليتن وا هاتووه، من ناچمه لاي بو چاو
نه وهك رووى پياوى دوو رووى پي بيبنم، خو شتره ليلاو
گرانى واى به سهر هينايين قيامهت كه وته دنيا وه
گول و گيا سهر ده رين، وا ته زنان، حه شره هه ستا وه
هه موو شه موان كه (جوو) ويلي عه ساي موسان به په يجوورى
سهرايى ريشى فيرعه ونه، به هار رهنكي له من گوړى
ته گهر بيت و فه لك پوژي، له گه لما سهر گرانى كا
وه كو پوژ، شهو له خاكيا دهرده چم، كوړ بى له تاريخا

(۱) ته م شيعره له ديوانى پيره ميژدى م. ه دا بلاو نه كراوه ته وه

دل به په روښه

۱۹۳۹

دل به په روښه،...

خه به ریکم بیست، دل به په روښه
 نه ونډه مەرگی خوم لام ناخوښه
 زبانه لهنګه، که لاهم بئ هوښه
 بیستم نه گریجه ی لوولت پراوه
 هیلانه ی دلان یه کسهر شیواوه
 هه یرو نه و پهنده کی به تو ی داوه
 کی دهستی چووه نه و زولفه خواوه
 هه ر له نه و نه لی دنیا تا نه مړو
 شاهیتی شیعره، شه عری سه مه ن بو
 ئیستا شیعر و عشق که وتوونه روړو
 بو نه و نه گریجه و زولفه جوانه ی تو
 دهک یاخووا نه و ده ی پرچی بریوی
 دهستی قه لاهم که نه به قه مه ی لیوی
 دهر دیک کی گاتی، له کهس نه دیوی
 مندا له کانی بکه ونه هه تیوی
 جاران نه یانوت وا و لی کراوه
 له سه ر لیقه ومان پرچی پراوه
 ئیستا له باتی نه و به ند و باوه
 به بئ شوورده یی پرچ برین باوه
 نه م شیعره م نه خویند چنه د سال له مه و به ر
 شانه تای زولفت دهر کیشتی نه گهر
 قامیش نه کوتمه په نجه ی شانه گهر
 بووی به کاری قوت هه ی خاکم به سه ر

هه را

۱۹۳۴

بووه به هه را له گوردی سه یوان
 زیندوو شه ر ده که ن، له سه ر مردووان
 مردووم بیستووه، به شی زیندوو خوړ
 زیندووم نه دیوه، خو ی بخاته گوړ
 هیچ کهس نازانی، له کو ی دهنیژن
 پیتنجه ی په نهانی خوی پی دهنیژن

بانگی به یان

۱۹۴۶

پیر و ئیفتاده و رهنجوور و غه مبار
 بئ هیوای ژین و ژیان ناله کار
 له دهست بیداری شای ته قیانوسی
 ته ئریخی مه رگی خوم نه نووسی
 وهک دهر ویشه که ی گولی زرتبار
 که و و پوستی خوم کی شابووه که نار
 مه رزی کوردستان تار و شه و ده نگ
 شاری خاموشان بئ دهنگ بئ ناهه نگ
 ته خستی تهخت بووبوو بابا نه رده لان
 که لاهه ی کاول، په یکو له به رده لان
 نجا له قاپی شای په روه رده کار
 ناه و هه ناسه ی پیران که و ته کار
 ناگا ئاسو شه رق به شه به قی نوور
 وهک خوینی جوانان بوو به تارای سوور
 سه دای سه لاهو بانگ ئاوازه ی شادی
 نه و شه و ده ی کورده روژی ئازادی

من ماسییەکم له نەتەوێ نوون
یونس پیتغەمبەر بەو بوو بە ذا النون
داپیرەم چەندیک لەناو سینەدا
پارتیزگاری کرد وەنەوزی نەدا
بە (لا اله الا انت) وە
قەهری ئیزەدی لێ دوورکەوتەو
کە هاتە دەری و بوو بە پیتغەمبەر
ئیتەر لە ئیمەیی نەپرسی خەبەر
لەوساوە لێمان بوون بەتەپیدە
ئەمانخۆن ئەلین (لحمّاً طریه)
لەناو تاویدا ئەبێن بەکەباب
بۆکەیف ئەمانکەن بەمەزە شەراب
نالین ئەمانەش رۆح لەبەریکن
نیڕ و مێ لەگەڵ یەک هاوسەرێکن
بۆچی نازانن کە رۆح شیرینە
لە گیانەلادا ئەوان ببینە
ئەو پەلەپەلە، ئەو واوایلایە
هەموومان رۆحە لەبەرمانایە
ئینسان ئەوێهە کە نازادی خۆی
بۆکەسیکی تر نمونە بێ بۆی
کە بەربینیک جەرگی خۆی بێشی
بەخۆپایی تیغ لە کەس نەکیشی
جاران هەر بەتۆر ئەکەوتینە داو
ئێستا بۆمبامان بۆ ئەخەنە ئاو
کە بۆمبا زرمە لە ئاو هەلسینێ
سەر ئاو ئەکەوین هۆشمان نامینێ
ئنجای ئەو کەیفە و ئەو پاکە و وەرە
عزرائیل لەوان بەرەحمەتەرە

گۆریان بێ، ئێستا وا شەر قەوماوە
بۆمبا بۆ خۆیان دروست کراوە
ئیمە بێ کێردین بەستەزیانین
نەخویندەوارین لە فەن نازانین
ئەو فەنەیی ئەوان کەپیتی بێ دەبەن^(۱)
هەر بۆ ئەوێهە کە قەلەپەخەن
یاخوا هەروا بن ئەو بەناو ئینسان
نەتان پەرژیتە سەر ئیمەمانان

(۱) ئەو بەیتە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا نەنووسرابوو.

وشکە سۆفیەکان

۱۹۴۳

وشکە سۆفیەکان بەهەشتیان ئەوێ
بۆ ئەوێ حووری و کۆشکیان بەرکەوێ
یادی تۆم لەهەر شوێنێ دەستکەوێ
بەهەشت دۆزەخی لێ پر نامەوێ
ئالتونم هەبە کە هەر بێژمێرم؟
ناچارم ئەبێ بەتۆ رابوێرم
نائومێدییه و بێ مویالاتی
هەڵاڵ خۆریه و کەم دەسەلاتی
مالدار مالی برد من پەزای خواپی
مال لە کورتیه و پەزا لەزیایی
هەو قەلەندەری چەند «سبوکباری»
لەپیش و سەمیل بەریت یەکجاری
جاران ئەمانوت، قەلەندەرییه
لەپیش و سەمیل بۆیه بەریبە
خۆ ئێستا پێش و سەمیل مەترووکە
هەرچی ئەبینی وەک تازە بووکە

عومری ئەو ڕیشە زیرە نەمییی
 کە لەروومەت کەوت دای ئەچلەکیی
 من ئەلیم، ئەو دی کە خاوەن ڕیشە
 ئاین و ئۆینی کردوو بەپیشە
 خواپە من ئەگەر خواھیشتی خۆم بێ
 بۆچی بەوئ کە مەلم کۆم بێ
 باری گوناھم ئەگەر لە مەلە
 بناوانە کەمە باوکم و شەلە
 ئەو نەئەزانی شەیتان نایەوئ
 کوێخایی عەرش و قورش بەرکەوئ؟
 ئێمە ئەیزانین کە ئەو شەیتانە
 بۆ لەوێ بردن لە پەنجەرمانە
 تەفرەمان بەدا بەدەنکە گەنم
 و چاکە بمانخەیتە جەھەنم

سیابازی بووم

١٩٤١

سیابازی بووم، سیابازی بووم
 لە ئەوجی گەردوون تێژ پەروازی بووم
 لە دەستی میران ئارام سازی بووم
 دايم پەرودەدی قەدر و نازی بووم
 بەزەردەخەنە پیرێژن مەغرور
 کاتێ دەچووینە ڕاووشکاران
 لە گورە بەلەم کەوی کۆساران
 ئەلەرزین وینە بی جۆبەاران
 خۆیان ئەخستە پەنای نزاران
 کونە مشکێکیان لێ ئەبوو بەژوور
 بەدەنگی دلێر کە تێم ئەخوڕین
 لایان نەدەما هێزی هەلفەرین

ئەمخستە ژێر خۆم نووزەم ئەبرین
 بەچنگالی قین هەلەم ئەدین
 دێندەبە ک بووم لەپێی مروەت دوور^(١)
 ڕۆژی هەلەمەت ئەبردە سەر کەو
 لە پێ شەمقاری هات بەتەکو دەو
 پەلاماری دام لێم کەوتە هەوھەو
 ڕۆژی ڕووناکی لێ کەردم بەشەو
 خستەمە خوارێ بەلنگەو تلوور
 (قەرەتوغانی)^(٢) ئەمەت لەبیر بێ
 ئەم پەندەت لەلا وەک پەندی پیر بێ
 خۆتێژی ناکا ئەو کەسە ژیر بێ
 زۆر لەکەس مەکە هەرچەند ئەسیر بێ
 جەزای کردە بەد ناکەوێتە دوور

(١) لای م. ه نووسراوە دێندەبە بووم لەپیاوێتی دوور.

(٢) پیرەمێرد ئەم شیعە بەناوی (قەرەتوغانی) یەو بەلاو کردۆتەو، وانا بازی رەش.

قافیە ی کوردی^(١)

١٩٤٨

کێ دەلێ کوردی قافیە ی خۆی نییە
 کە ئەمەیان دی، ئەو خۆی نییە
 ئامان چەند خۆشە تافی جوانی
 خۆکە خوا بیدا جوانی و نەوجوانی
 بەهەر زەکاریم، کە باوکم ساغ بوو
 هەر زەگەردیمان لەلا یاساغ بوو
 رەز و خانوو مان بوو لە گورگەدەر
 گورگەنە شەویم ئەکرد بێ کەدەر
 هاوینان کۆچمان ئەکرد بۆ ئەوئ
 پامان ئەسپارد و لاغمان ئەوئ

ورد و درشتیان ئەهاتنه شوینمان
 لەو دیارهوه (دیار) ئەبوو شوینمان
 ئەکەوتینە پێ بەپیزه و قەتار
 بەنالەهێ شمشال بەبەستە و قەتار
 لەسەری گۆژە هەلپەڕکێ و سەما
 سەیریان ئەکردین فریشتەهێ سەما
 لەو بەندەندەدا چۆبێ و دەستبەندی
 لەو (دەربەندە)دا بەناو دەربەندی
 لەو بەرزبێهەدا ئاوازی شایێ (۲)
 بەرزتر لە تەپڵ و ئاوازی شایێ (۳)
 لەبەر ئاوازی تەفەنگ ئەتەقی
 ئاوازی دلی بەکار ئەتەقی
 سالی ئیجارەهێ کردبوو دەسداری
 دەست دار دەست بەدار خەلک دەست بەرداری
 هاتبوون زەوی خەلکیان ئەخەسان
 نەوێک پەز خێویان (۴) وەک خێو (۵) ئەخەسان
 بێبووژنێ بوو، ناوی پەرۆەر بوو
 چوار هەتیوی بوو هەتیوپەرۆەر بوو
 کاری هاتبوو سەر کریکاری
 دەستی بەسترا بوو بەگری کاری
 میردی ئەو ژنە پەزی ناشتبوو
 تا هاتبوو بەر خۆیان ناشتبوو
 پەزیکێ وێران لە خوار ئاوازی
 پەنگی گەلای زەرد وەک خۆرئاوازی
 پەزخەسینیکی لای خۆی دانابوو
 چوار بار دەبەکی لەسەر دانابوو
 پەرۆریان هێنا بەپەل ڕاکێشان
 نیو هۆقە تری نەبوو بەکیشان
 زۆردار گالی دا زۆری تی هەللا
 بەناچار کردیە گریان و هەللا

پای کرد خۆی خستە قسنی (خەرگەرەش) (۶)
 زۆردار دەستبەجێ کەوتە پۆژی پەش
 تیری پەنەانی جەرگی بپیوو
 بو ئەوه دنیایا لەپەر بەری بوو
 خوا وای لێ کردوون، وا ئەو نەوێه
 هێند کزوماتن نەدەنگ، نە، وەیه
 جەوری ستەمکار ئاهی لەدوايه
 زۆر دەوری دوازی کاری لەدوايه

(۱) مامۆستا م. ه. سەبارەت بەم شیعەرە نووسیویە: لەکاتی خۆیا مامۆستا توفیق وەهبی نامەیهکی ناردوووە بۆ پیرەمێرد لەبارە ی قافیە ی شیعەرە بەتایبەتی شیعری کوردی پیرەمێردیش بەم شیعەرە وەلامی داووەتەوه. ل ۲۳۳ (۲، ۳) شایێ یەکەم وانا زەماوێند، شایێ دووهم وانا پادشایی.
 (۴، ۵) خێوی یەکەم وانا خاوەنی رەزەکە. دووهمیشیان وانا جنۆکە و لەو بابەتە شتە ئەفسانەوویانە.
 (۶) خەرگەرەش: لە (خەرگە) (بەرگ) ی رەشەوه هاتوو. وانا ئەو پیاوچاکە ی بوو بە (شەخس) لای (گورگەدەر) ی شارباژێر ئەو جۆرە بەرگە ی لەبەردا بوو. م. ه.

پێکەنین

۱۹۳۴

«کەوتووینە دەوری، بگرە و بەردەوه
 یونسەمان کەوتە، دەریای دەردەوه
 گۆران کە شیعری کەوتە ناو ژبان
 تۆلە ی تالی بوو، بە (سەبوسێ نان)
 عەزیزیش پۆیی بۆ قەهرەچەتان
 بۆ (بیکەس) دەلێن: یاالله و ڕامان!!»

بای خەزان^(۱)

۱۹۴۳

بای خەزان، خۆنچە ی خزان و درکی پیر هەر مایه وه
 گێژە هەرچی، خۆی ئەخاتە، گێژێ ئەم دنیایه وه

دادی ئاینمان له دهست مهی نوښی و رهش پوښییه ههش بهسهه رهو جهژنه، وا سهرخوښی، یا سهرخوښییه قژرین بۆ ماته می جارن که ئیستا، قژ نه ما پیرین، ما، مووی پرووتین تهوه و بیدا به با زولف که رووی داپوښیایه بانگ و هاواریان نه کرد خه لکه مانگ گیرا، له تهپل و دومه لکه دهن دهستویرد ئیسته زولف برپا، سفوری مانگه، رووپوښی نه ما داخه، هیلانهی دلان شیواوه، بی، بینه، سه با بیت و، شهو، تو بیت ته لام، روژی چرام پیوست نییه تو وهره و بناسه، پیشه می من چرا وه کوژینییه! هه رکه سه هاواری چاوی پیس نه کا و من چاوی جوان بهندی جهرگی وا بریوم نیمه یادی نیشتمان! ئەم گروگالانه شیوهی شیعیری کۆنه ئیسته که، ههولتی سه ره رزی گهلت بی، زولف و روو گوئی لی مه که!

(۱) پیره میترد دوو جار ئەم شیعهی بلای کردۆتهوه. جاری یه کهم سالی ۱۹۴۲ له رۆژنامه کهیدا و جاری دووهم سالی ۱۹۴۳ له گوڤاری گهلاوێژدا شیعهرکه له ههردوو جاره کهدا نهوهنده جیاوازی ههیه که ناچار بووین ههردوکیان بنووسینهوه. ئەمه ی ئیستا نووسیمانوه له گوڤاری (گهلاوێژ) ی ژماره (۱۰) ی سالی ۱۹۴۳ دا بلای کراوتهوه. ههروهه له کتیی (نرخ شناسی - عهلا نه ددین سه جادی) یشدا بلای کراوتهوه. له نیوهی دیری یه که می بهیتی سییه مدا دوا (قژرین) له گهلاوێژدا واتای (پرچ برین) نووسراوه که شاعیر خۆی له کهوانه دا دایناوه و تهفسیری (پرچ برینه) و ئیمه نه مان نووسیه وه ههتا کیشی شیعهرکه تیک نه دات. ههروهه واتای (بۆن) که تهفسیری (بینه) یه له نیوه دیری دووهمی بهیتی پینجه مدا، ئەمیشمان له بهر هه مان هۆ نه نووسیه وه. ئنجا له ژماره (۱۱) ی گهلاوێژدا (میرزا مارف) ی شاعیر و نووسه رهخنه له کیشی شیعهرکه دهگرت سه بارهت بهو دوو واتا زیاده می که (تهفسیری) یه و ئیمه ئیستا ئاماژه مان بۆ کرد. وه له ژماره (۱۲) ی گهلاوێژدا پیره میترد وهلامی رهخنه کی میرزا مارف دهاتهوه و تهواوی رهخنه و وهلامه که مان له بهشی پیره میترد و رهخنه ی ئەم دیوانه دا نووسیه و بیروپرای خۆمان له بارهیه وه ده بریوه.

تازه گۆل - بای خهزان (*)

۱۹۴۲

تازه گۆل رۆیی و، له باغا درکی پیر هه مایه وه گیتژه هه رچی خۆی نه خاته گیتژی ئەم دنیا یه وه دادی ئاینمان له دهست مهی نوښی و رهش پوښییه ههژ بهسهه رهو جهژنه، یا سهرخوښی (***)، یا سهرخوښییه (***)

عاده تی جهژنی موسولمانانه، یه کتر ماچ نه کهن جهژنی ئیستا ماته مه، ئەو ماچ و مووچه لا نه بن بیت و شهو تو بیت ته لام، رۆژه، چرام لازم نییه بیتجه لهو ته شبیهه من پیشه م چرا وه کوژینییه! زولف که رووی داپوښیایه، داد و هاواریان نه کرد خه لکه مانگ گیرا، له تهپل و دمه لکه دهن، دهستویرد ئیسته زولف برپا، شههاب گیراوه، مانگ گرتن نه ما حه یفه، هیلانهی دلان شیواوه، بی، بینه، سه با هیند به نازادی درۆ، ئەم عاله مه ی پین هه لپه ری که و تنه ژیر قهیدی برین، هه ره قهیدی مووی زولفیان بری پیری بی پیره و له سه ره مانا ده ماغم وا سه ئیسته هالاوی له پیتلاو و پیتلاوی خوښتره

(*) ئەمه شیوهی دووهمی شیعهرکه ی پیره میترد که یه کهمجار سالی ۱۹۴۲ بلای کردۆتهوه. بهلام نه گه ره ته ماشای نوسه که ی گهلاوێژ بکهین که ئیمه له لاپه ره ی پیتشودا نووسیمانوه له وه ده چی شاعیر شیعهرکه خۆی پوخته ی کرد بی.

(***) یه کهم واتا دلدا نه وه دووهم واتا مهستی.

به عاشق کوژی^(۱)

۱۹۴۸

به عاشق کوژی ناوی به دناوه ترسی لای خوایشی ناوه به لاوه خه م و به زه بی هه رگیز نه ماوه خوړدی فرمی سکم لای هاره ی ناوه کسپه ی هه ناوم کزه ی که بابه ناله ی حه زینم، نه غمه ی روبابه وا خه یال نه کا له گوئی جوگایه مه زه ی که باب و روبابی لایه چاو له چاو یه کا مهستی نه نوینتی به نه فسوونی چاو عاله م نه نوینتی

(۱) ئەم شیعه ره دیوانی پیره میتردی م. ه دا بلای نه کراوته وه.

عەشقی عەسری^(۱)

١٩٣٦

دوێ شەو، بەری بەیان بوو، بەیادێ نەنوسستبووم
بای ڕووی بەیان شنایەو، فیتکایی دا لە ڕووم
بەو بۆنە خۆشەو، کە لەلای تۆ، گەیانیدیە من
بێخی غەم و پەژاردی هەموو هەلکەنا لە بن
توخو ئیتر بەبادی مەدە، ڕەنجی ئەم بۆلبۆلە
تا گۆل بەباو پێ نەکەن، ئەو لەسەر چلە
کاتی کە گۆل بەشۆخی نیکایی حجابی دریا
قانونی عەشق ئەلێ کە هیوای دڵ بەری بێ
ئادابی عەسری ئیستە لە ڕووپۆشیا نەما
وێک زیکری مەولەوی^(۲) هەموو کەوتونە سەما
ناچارە کچ، بەعادی مەنگۆر ڕەدوو کەوێ
وێک ئەوروپا بێننەو بۆ (چەشک) هەچەند شەوێ
نالێم ڕەدوو کەو، وەرە، ئەمما کە هاتە لات
هێند ناز مەکە، کە خەلقى بلێن، عاشقی هەلات

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بڵاو نەکراوەتەو.

(۲) مەبەستی زیکرو حالێ هاتنی دەروێشەکانی مەولانا جەلالەددینی رۆمییە (مەولەوی) نەک (مەولەوی لای خۆمان).

کەوتە ناو شێتان^(۱)

١٩٤١

کەوتە ناو شێتان، کەوتە ناو شێتان
سەر ئازاد وێنە شێتان و وێتان
خود پەسەند نییە، بێزارم لێتان
هیچ هیوایەکم نەماوە پێتان
بەشێتی لە دەس ئێسە بووم ڕزگار
چەند خۆشە شێتی ئەستۆ بەرەللا
دوور لە ناکەس و لە شەپ و هەللا

بەزبان دۆست و دوشمن لە دڵلا
بۆ یەکتەر خستن لە گەردوو خوللا
نزیك بێ، نزیك بە ڕەنج و ئازار
چەند خۆشە سەحراي شێتی شویت بێ
بەرد سەربەنت بێ و لۆنگت نویت بێ
نەشەرە شەق و شەرە جوینت بێ
نەترس و کینەت لە هاوخوایت بێ
نەنەزان هەمراز، نەبێگانه یار
دەمی بەیانیان گزنگی هەتاو^(۲)
بوو بە کلاو بەخەیاتە ی خاو
کیوان پیتی بێنە فەرقی زەرکلاو
دەربەندان پێ بن لە شامە و شەتاو
سایە ی گوللان بکەن بەهەوار
هەر شویت خۆش بێ، بەرۆژ لەوێ بێ
خۆشی نەزانی بەشەو^(۳) لە کوێ بێ
زەمزمە ی زیکری عەرشی لەگوێ بێ
لە ڕەحمان نزیك لەشەیتان جوێ بێ
بۆ ڕێگای ئەولا سەلت و سووکبار

(۱) لای م. ه. نووسراوە سالی (۱۹۴۰). بەلام پیرەمێرد ئەم شیعەرە بەناوی (تازە دێوانە) وە لە ژمارە ۶۱۴ ی سالی ۱۹۴۱ ی (ژین) دا بڵاوکردۆتەو.

(۲) ئەم پێنج نێو دێرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بڵاو نەکراوەتەو.

(۳) لای م. ه. لاپەرە (۲۳۸) ی دیوانی پیرەمێرد لەبری وشە (شەو) نووسراوە (ڕۆژ) کە دیارە هەلەیه، چونکە لەنێو دێری پێشودا ڕۆژ نووسراوە.

بەهار هات

١٩٤١

بەهار هات و دەردی ئەبێنم لە گۆلدا
ئەویش وەها دیارە گریی وا لە دڵدا
ئەزانی کەوا پێنج و دوو ڕۆژە دەوری
کە باوی نەما نامیێن، کەس، لەدەوری

که رازانديده وه سه رله نوئ دهستی يه زدان
 هه موو خه لک به ئا واته وهن بو، به يانيان
 به ناله و نزان، بولبول داخ له دل بوئ
 وهک مشت و مال ژهنگی دل نايه لئ بوئ
 به روکی جوانان و دهست و سه ره جيئ
 به لئ که خوا دای کئ ده لئ کورئ کيئ
 که زاده ی چقل رهنگ و بوئ جوانی وای بی
 نه بی رهنجی شه وگاری بولبول به با بی
 له دواي ئا ئه م خو شه و يستییه کوتوپر
 که هه لیان بچرکان و کهوته سه ر ناگر
 له گه ل هه لمی مه نجه ل جوانا و نه پيژئ
 به دهم قولپی گریان ه وه وای ده بیژئ
 که بی بایه خه، خو شه و يستی دروژن
 که تیر بوو ده بینی فری دا سه ر و بن
 نه لای دولبه ری دل به ره بایه خت بی^(۱)
 مه پندار^(۲) که وای بۆره پیاو دایه خ^(۳) بی

(۱) لای م. ه نووسراوه:

نه لای دولبه ری دل به ره بایه خی بی
 مه پندار که بۆره پیاو دایه خی بی

که دیاره ئه مه هه لیه راستیه که یان له سه ره وه نووسیوه.

(۲) مه پندار: وشه یه کی فارسییه و به واتای (به هیوا مه به)

(۳) دایه خی بی: به که لکی بی

بو پیکه نین

۱۹۴۰

داخم ناچئ، شه ر له و په ری جیهانه، لیره پاقله گرانه
 ئافه رین بو قه سابه کان، که ته نها، گوشتی ئه وان هه رزانه؟!

کهو

۱۹۴۳

هاوینان که کهو به تینی هه تاو
 گهرما ئه چیژن دهم وشک و بی ئاو
 دین له سه رکانی دهن دووکیان ته پرکه ن
 راوکه ر له پر دا قریان تی ئه خه ن
 گوايه خاوه ندی ئایین و کیشن
 بو پاره و گوشتی گیانی ئه کیشن
 که خو شیان گیانیان که وته ته نگانه
 ئه و پارانه وه و داد و فو غانه
 خو هیجگار ماسی که به بو مبیاهک
 بی گیان ئه که وئ پر به دنیایه ک
 جاران که راوی ماسی به تو پر بوو
 بو سالتیکی تر ورده یان زور بوو
 ئیسته به جارئ ورد و درشتیان
 به بو مبیای زالم ئه کوژری گشتیان
 من بوچ به زه یم به مانده دا بیته
 ئیسته بنیاده م ئه مه ی به سه ره دیت
 هه مووی هیتله ریک بوو به سه به بکار
 سا یاخوا هیتله ر زوو بده ی له دار

(۱) ئه م شیعره له دیوانی پیره میتدی م. ه دا بلالونه کراوته وه.

ئه فسووس^(۱)

۱۹۴۳

ئه فسووس ئه و عومره ی که وای رۆبوه
 بو م نایه ته وه له ده ست ده رچووه
 تایی له زولفت بکه م به که مه ند
 پی پی بگیترمه وه و پی بخه مه به ند

چی بکەم هەمی هاوار پرچت براوه
داخم بوو بەدوو جەهەرگم سووتاو
بەلام هێلانەمی دل که شیواوبی
لێ گەڕی عومریش تەفر و توونا بی

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوەتەوه.

کاروان^(١)

١٩٣٣

شێوهی ژبانی کوردی

جاران دە پۆژ بەههچە ههچە و باره بهریبهوه
بهگهرما و سه‌بوون و لێزمه‌ی باران و ته‌ریبه‌وه
ترسی ته‌ریبه‌، پێشکه‌شی سوار، شه‌و فرینی دز
ده‌ستیای باری که‌وتوو له‌ جێگای خلیسک و خز
ئه‌رکی گزیر و خانه‌گیر و مۆریانی نوێن
بۆله‌ی که‌یبارنو، کفری قه‌تارچی، پلار و جوین
چه‌نگ سووته‌که‌ی به‌ئاو و که‌رووی نۆردوه‌نانی کۆن
جووته و له‌قه‌ی ناو ته‌ویله و هالاوی ته‌رس و بۆن^(٢)
ئاگری ته‌پاله‌ لۆکسی گزگل، گه‌فینی سه‌گ
ده‌سته‌ویه‌خه‌ی قه‌تارچی له‌سه‌ر کا و شه‌ره‌ کوته‌ک
سیخورمه‌ی قه‌تارچی بۆ هه‌لسان و په‌له‌ی
لۆقه و ترسه‌که‌ی ئێستەر و بازدانی جوگه‌له‌ی
لاسه‌نگی بار به‌ده‌ره‌ به‌ر پارسه‌نگی خواریه‌که‌ی
خۆ که‌وتی پیت له‌خرگه‌ چوو له‌و ده‌شته‌ چي ئه‌که‌ی
ئێجگار که‌ ئافه‌رت له‌ته‌کا بوو به‌ترسه‌وه
هه‌ر سوارێک ده‌رکه‌وی ئه‌لێتی ئای جه‌رده‌یه ئه‌وه!
باج و پیتاکی زه‌نگه‌نه، گیروگرفتی جاف
هه‌رچیش که‌هاته‌ ری هه‌مه‌وه‌ند بردی ساف له‌ساف

بەم کوێره‌وه‌ری و کوله‌مه‌رگییه‌وه به‌چلکه‌وه
سێ به‌نگه‌ وه‌رگه‌راو، به‌سه‌ر و ریشی کولکه‌وه
ئنجا ده‌چووته‌ شاره‌وه، ناو مائی (عاصمه)
بیت و بنووسری، نابیته‌ خویی چیشته، ئه‌مه‌ که‌مه
ئێستا سواری ئوتومبیل به، به‌سێ سه‌عات^(٣)
ئه‌تباته‌ سه‌ر شه‌مه‌نده‌فه‌ر ده‌ستویرد که‌ هات
سواریه‌ بنوو، به‌یانی له‌ خه‌و هه‌سته‌ زوو به‌زوو
به‌غدايه‌ هات به‌پیرته‌وه‌ ده‌ییانی روو به‌روو
جاران ئه‌یانوت، ئه‌وه (وه‌لی)یه، طه‌یی ئه‌رز ئه‌کا
راسته‌ له‌ لام که‌ فه‌ن دووباره‌ ئه‌مه‌ عه‌رز ئه‌کا
ئنجاکه‌ هات به‌روسکه‌ خرایه‌ ته‌لێکه‌وه
هینرایه‌ خانه‌وه‌ له‌ چرای هه‌ر په‌لێکه‌وه
زۆتر له‌ مانگه‌شه‌و ده‌ر و ژوور روون کرایه‌وه^(٤)
تاریکی لاچوو، تیگه‌ییانی ئێمه‌، مایه‌وه
جاری ئه‌بی بزانی، ئه‌مانه‌ له‌ کوێه‌ هات
چی، چاکتیه‌ له‌مانه‌ بۆ به‌رزی ولات
له‌لای من به‌خوێنده‌وارییه‌، ئاه‌ خوێنده‌وارییه‌
هه‌ر میللته‌ی که‌ فه‌نیی نه‌بی ده‌ردی کاریه‌^(٥)
ئاخ خۆزگه‌ خوێندنیش وه‌کو من ئاره‌زووی ئه‌که‌م
بیبینم و نه‌بیته‌ گرتی قورسی کفه‌که‌م^(٦)

(١) پیرەمێرد یەکەمجار ئەم شیعەری لە ژمارە (٣٥٣) ی شوباتی ١٩٣٣ ی (ژین) دا بلاو کردۆتەوه‌و نووسیبوه‌،
شێوه‌ی ژبانی کوردی.

(٢) لای م. ه وشە (ناو) نه‌نووسراوه‌، که‌ دیاره‌ کیشه‌که‌ی له‌نگ کردووه‌.

(٣) نیازی له‌وه‌یه‌ که‌ جارێ به‌ئوتومبیل به‌سێ سه‌عات له‌ سلێمانیه‌وه‌ ئه‌گه‌شیتیه‌ته‌ که‌رکوک و له‌ویشه‌وه‌
به‌شه‌مه‌نده‌فه‌ر ئه‌هاتی بۆ به‌غدا ئێسته‌ له‌ سلێمانیه‌وه‌ بۆ که‌رکوک سه‌عاتیکه‌.

(٤) لای م. ه نووسراوه‌ رووناک کرایه‌وه‌ که‌ کیشه‌که‌ی له‌نگ کردووه‌.

(٥) له‌ پێش دوا به‌یتی شیعەرکه‌دا له‌ نوسه‌خی رۆژنامه‌که‌ی ساڵی ١٩٣٣ دا ئەم به‌یته‌ نووسراوه‌.

«شایسته‌ی سوپاسه‌ به‌سایه‌ی عیراقه‌وه‌

بۆمان لوا کلاو ئه‌سه‌پێرین به‌تاقه‌وه‌»

لای م. ه ئەم بەیتە نەنوسراوه!!.

(٦) لای م. ه نووسراوه: ناخ خوێندنیش وەکو من ئارەزووی ئەکەم - کە دیارە ئەو نیوە بەیتە لەنگە.

ژیانی کورد(١)

١٩٣٢

بێستووومە کەوا ئافەرەتی لەسەر پێپیلکە ی بان
گایەکی گرتە باوەش و سەرکەوت بەبێ وچان
دیارە کە ژن ئەوەندە هێزی نابێ چۆن ئەبێ
هێندە ی کە گایەک هەلگرێ، کە ی هەلمەتی ئەبێ
ئەو گایە، گۆلکێک بوو، لەپێشدا کە هەلیەگرت
خۆی پۆژ بە پۆژ بە بردن و هێنانی فێر ئەکرد
هەتا گۆلک زل بوایە، ژنە هێزی زۆر ئەبوو
پراواتنە، بە کوردی، بە یونانی (سپورت) ئەبوو
پیشینیانی ئێمە، بە هاران کە ئەچوونە دەشت
گەورە و بچووک بەجاری لەوێ کۆمەڵی ئەبەست
لایە بە کەوشەک و شەپە تۆپ لایە وردەکان
ئاشە تەنگورە، بوخچە بە گەردانی، پشت لێدان
هێجگار کلاو فرێنی، کوری گورجی پێ دەوێ
نابێ بگیرێ، باشەش و حەوتیشی شوێن کەوێ
هەرچی کەوا لەسەر قەلەمرداری(٢) نان ئەخوا
نابێ بێلێ تۆپە کە بەرزبێتەوێ بۆ حەوا
ئەبگرێ ئەو خراپە، ئەوان دینە کایەوێ
چوار نانە ئەو کەسە ی کە بەو سستی مایەوێ
تەنھا بە بابی بابی بوو(٣) کەرسوار سوار ئەبوو
ئێستا کەرسوارییە، سوار پۆبی باوی بەسەر چوو
ئەو بازە و هەلبەزین و پراکردنی خوار و ژوور
ناو جەرگی پاک ئەکردهوێ وەک ئاوتینە ی بلوور
هەر کەوشی سوور بوو، قۆندەرە چۆن کورد لە پیتی ئەکا
ئەو سنگە پرووت و ساغە لە کوێ ماوێ ئێستە کە
ئەو پیاوێ بەم هیوا یە کە بەم رەنگە هەلدهکەوت

ناوی لە ناو قەلەمردوی تورکانا سەردهکەوت
ئێستەش ئەوانە یە کە لە عراقا دەناسرێ
دیارە ئێتر قەت بە پاشەرۆک سەوی پێ ناکرێ
ئیدمانی ئێستە هاتۆتە سەر بەزم و خواردنەوێ
هەرچی کە زۆری خواردەوێ باش پالەوان ئەوێ
پێکێکی زبادی کرد بەسەرا ئەوسا جێبەجێ
هۆش و دەمار و پارە ی بەجاری لە کیس ئەچێ
ئەو جێگە یارییە خۆشە کە چیمەن بوو سەر بەسەر
ئێستە لە شووشە شۆسە یە گەر پیا دەکە ی گوزەر
دایکی وەتەن ئەلێ، کە ئەسیری زەمانە بم
بەکردهوێ بەد، بەئومێدی چی ئەمانە بم

(١) چوار بەیتی سەرەتای ئەم شیعەرە لەوێ دەچێ کە پەڕیوەندی بەتەواوی شیعەرە کە نەبێت. بۆ بەلگەش دەلێین کە
جاری دووهم پیرەمێرد خۆی ئەم شیعەرە ی لژمارە (٦٨٤) ی (ژین) ی سالی ١٩٤٢ دا بلاو کردۆتەوێ ئەو چوار
بەیتی لەتە کدا نییە و لەوێوە دەست پێ دەکات کە دەلێت:

پیشینیانی ئێمە بە هاران کە ئەچوونە دەشت.

(٢، ٣) «قەلەمرداری و بابی بابی» دوو یاری کۆنی کوردەواری بوون.

بۆ قافیە

١٩٣٥

مەجلیسی نواب تەئجیل کراوێ
زیافەتی قەرزی شاعیر نە دراوێ
شاعیر بۆ قافیە، گەردوخیلییە
دیارە قەرزاریش، رەگی گولییە!

ژیانی کورد(١)

١٩٤٢

پیشینیانی ئێمە بە هاران کە ئەچوونە دەشت
ورد و درشت بەجاری لەوێ کۆمەڵی ئەبەست

لايه كه وشهك و شهړه تۆپ لايه دهستهكان
 ناشه تهنوره، بوخچه بهگهردانی حهيزهران
 هيچگار كلاوفرينن، كورې گورجی پت دهوئ
 نابئ بگيرئ با گهلی ئهولاشی شوپن كهوئ
 ئهوسا بهبابی بابی بوو كه رسواری بهرئكهوت
 ئیستا كه كه رسواریه سواریووی نهما سرهوت
 ئه و باز و ههلبهزین و پاگردنی خوار و ژوور
 ناوجهرگی پاک ئهكردهوه وهك ئاوینهی بلوور
 زۆرخانه پالنهوانی گهلی پیگه یاندبوو
 گهلی ئازمایی پشتی لهپری تیک شكاندبوو
 ههر پالنهوانی کسسهوتی چهرمی ئهكرده بهر
 سهنگی ئهگرت ههتا سه د و پهنجای ئهبردهسه
 دواپی شتو بوو سنگ و پهراسووی ئهكرده بههر
 ههرچی شتوی ئهكرده له جیهاندا ئهبوو بهمهرد
 ئنجا بهمیلی شهش مهنی سهرشانی نهرم ئهكرده
 دوو پالنهوان بهئهشغلم و ناو و داو و باو
 چنگیان ئهدايه يهك وهك دوو شیري توندکراو
 ئیدمانی ئیسته هاتوته سهر بهزمی خواردنهوه
 ههرچی كه زۆری خواردنهوه باش پالنهوان ئهوه
 بو نهشته و ئیشتیهایه ئهوندهی كه كه نهبی
 لیره ههرامه خوت نهخهیه شیو و تهپ نهبی
 ئه و جیگه یارییه خۆشه كهچیمه بوو سهر بهسه
 ئیسته له شووشه شۆسهیه گهر پیا دهكهی گوزهر

(۱) وهك سهرنج دهدهین ئه و شیره گهلی جیاوازه له شیرهكهی كه سالی ۱۹۳۲ بلاوی كردبووهوه.

۱۹۳۷

«من سهريهست ئهژیم، رهند و قهلهندهر
 سهودای مهبعوسیم، بۆچ، بکهوئته سهر»

بۆ كهنتوی بارامی تياتروچی

۱۹۳۹

راوهستن پیتان بلیم، ئه م دنیایه چلونه
 ئیستا کچان تیر ناخون به دراوی پیاوی كونه
 ئای ئامان ئامان سووتام، خۆشه وهك نوقلی بادام
 پهگی رۆحیان دهركیشام، لیرهکانیان دهرهینام
 جادهی تازه (طی) ئهكهن، ئیسکارپین له پی ئهكهن
 کردوو یانه بهمۆده، بهقهست خۆیان شهل ئهكهن(۱)
 میراتی زۆرم بو ما، کچان لیمیان دهرهینا
 لهپتی سهودای کچانا، دهپیم لهپیدا نهما
 ههموویش پیم پی ئهكهن، پارێز نادهن ئهفرن(۲)
 به چرنوک رووم ئهپن، گیرفان و ریش ئهپن
 ئای ئامان ئامان سووتام، شیرین وهك نوقلی بادام
 پهگی رۆحیان دهركیشام، لیرهکانیان دهرهینام

(۱) لای م. ه نووسراوه «بهقهست خۆیان شل ئهكهن» كه دیاره ههلهیه.

(۲) ئه و چوارنیوه دپه دیایی شیرهكه لای م. ه له لاپهه ۲۵۹ دیوانهكهیدا تیک چوو بوو وه ئیمه له بهر
 نوسخه ی (ژین) ی ژماره ۵۸۲ ی سالی ۱۹۳۹ راستمان کردهوه.

پۆكه ر و جۆكه ر

۱۹۴۳

پۆكه ر كه بۆكه ر له ههموو شوتنی
 خه رج و باجی خۆی بهزۆر ئهسینن
 وامزانی ئه مـ تـازـه له ناوه
 نه مزانی سه د سا ل له مه و پیتش باوه
 (سالم) له مه و پیتش باسی کردووه
 ئه و به گهـ نـجـهـ فـه ناوی بردووه
 سی ئاس و دووشای داناوه به فوول
 کچیش (بی بی) یه کور لۆتی بی پوول

ئەوسايە جۆكەر دانەھاتبوو
 وا ديارە پياوى ئەوسا يەك پروو بوو
 ئېستەكە جۆكەر لە ژوور ھەموانە
 ديارە دوو پرووى مۆدەى زەمانە
 جۆكەر ناوى خۆى بەخۆيەوہيە
 ھەرچى بىتەھوى بۆتۆئەوہيە
 ئەگەر وىر گولى^(۱) بکەويتە ناو
 ئاليك و چوار پى يەك ئەخا تەواو
 ئاى پۆكەر چەندت رەست لەسەر بىژرا
 ئاى مۆنتكارلۆ^(۲) چەندت تيا كۆژرا
 ھى وايشمان ھەيە بەوشكە مەلە^(۳)
 (پوت)يان دوو فلسە ئەويش ھەر حەلە

(۱) واتا ئەگەر وىرگول بکەويتە بەينى (جۆكەر) ھە ئەوا ئەبى بە جۆ، كەر كە يەكەميان ئاليكە و دوو ھەميان چوار پىيە - م. ھ

(۲) شارى مۆنتكارلۆ لە فەرەنسە بەناوبانگە بەياري قومارى ھەمەرەنگ.

(۳) ئەم بەيتە لە رۆژنامەكەدا ھەبوو، بەلام لاى م. ھ نەنووسرايو ئەوا لە شويتى خۆيدا نووسيمانەوہ.

۱۹۴۷

«وا بە بسم الله، جنۆكە ئەرپوا
 ئەى، چى لى ئەكەى، كەبەندىنى و نەرپوا؟»

دەردى كۆمەلەيەتى

تيا ترۆى ئيرە و گشت ئينتزامى
 ئېستا ھاتۆتە سەر گەمەى پامى^(۱)
 بلاو پۆتەوہ لەناو خاس و عام
 جۆكەريان كرده ويردى سويح و شام
 گەر بى خەبەرى فەرموو بىبىنە
 شەويك بچۆرە چاخانەى (مىنە)^(۲)
 ئەوسا ئەبىنى لە ھەموو لايەك
 ھەرچەند كەسيكە و چوونە پەنايەك

دەورى كاغەزيان داوہ و دانىشتوون
 بۆوہ سلى جۆكەر شىت و شەيدا بوون
 خەرىكى يارىن ھۆشيان نەماوہ
 مليان كوور بووہ و پشتيان چەماوہ
 ھەر زرم و ھوو پروو ھەرا ھەرايە
 سەيرىكى خۆشە وەك سىنەمايە
 بلى: «لە الحمد» ئەم گەلى كوردە
 بۆشتى بى فەر بەدەستووردە
 نىفاق و فيتنە و جاسوسى و قومار
 تيايا شارەزان وەكو دانى مار
 ئنجا بىيىنەوہ سەر يارىكەران
 ھەر دەستەى بەجيا بۆت بکەم بەيان
 تاقمىك مەئمور سدارە بەسەر
 تىكەل بەيەك بوون، وەك چىشتى سۆلكەر
 يەكىك موديرە و يەكىك محاسب
 يەكىك معلم يەكىك باش كاتب
 ئەمىرۆ لەویدا وەكو ئاموورە
 كۆريان دىتە جۆش بەچەشنى كوورە
 لە ھەوەلى مانگ تا پىنج و شەشى
 ھەر لەسەر پارە ئەكرىت دووبەشى
 بەلام برادەر كە ھەشت و نۆى دى
 گوى سەگ بە حالى ھەر خۆى بەخۆى بى
 ئنجا قەرز ئەكا پارە لەم و لەو
 لەبەر قەرزارى خۆ نانوئ بەشەو
 بەم نەوعە لات بوو پارەى نەماوہ
 يارىبەكەى دىتە سەرجابى و قاوہ
 بە كورتى، دائم پەست و غەمبارە
 بى قەدر و قىمەت سووك و قەرزارە
 دەستەيەكى تر ئەويش تجارە
 سلكى كاسبى و ئەھلى بازارە

چەند خۆش بوو جارەن بەمیر و گزیر
 کە ئەمۆستیلە ئەیکردی بەمیر
 یاخو باز ئەنیشە بەسەر سەرتەو
 ئەکەوتیە شاھی بەیاوەرتەو
 ئێستە ناویری لە کون دەرکەوی
 بەبابی بابی مەگەر سەرکەوی
 بابی بابیشمان لە بەهاریە
 بەهاریش هیشتا شەر لە کارایە
 هانام بەتۆیە خوای پەرەردگار
 لێمان نەشیوئ سەیرانی بەهار

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بڵاو نەکراوەتەو.

لەخۆ بایی بوو

١٩٣٥

«جاریکی تریش، بۆمان نووسیبووی
 تۆ بەخوێندن و نووسین، بایی بووی
 نازانی، کارمان، بەئیلتماسە
 ئەوی بێ پاسە، بەرگی پەڵاسە
 ئێستە کێ ئەلێ، هونەرت بەچەن
 رێوی قەبالە، پێ بوو، پێستیەن کەن
 دەست بەکلاوی خۆتەو بەگرە
 با جاریکی تر، نەتەن بەسوخرە»

زستانی سەخت

١٩٤٢

زستانی ئەمساڵ هێجگار سەخت و سارد و سۆلە
 پیرەژن و پیرەمێردی کرد بەگلۆلە

کەوتینە سووتاندنی گوێسوانە و کەمۆلە
 سەرپای جیهان ئەبریقیتەو سەهۆلە
 چالە بەفەرەکان هەر لە خۆو پێ بوونەو
 چلوورە بەسەر گوێسوانەدا شۆرپوونەو
 ئێمە زۆتر لەبۆرجی پیرەژن ئەترساین
 ئەویش هات و تێپەری کرد رۆی و خەلەساین
 خۆشی خۆشیمان بوو ئەمانوت کە بەهەرە
 ئێتر دەمی بۆس و کەناری جۆببەرە
 کەچی فەلەک لەناکاو لێمان بەقینا چوو
 ئاوات و خۆشی بەهارمان ئالۆزکا و تێکچوو
 چلکە هەورێ لەو پەری شەرقلەو پەیدا بوو
 برووسکە دا یەنجووج و مەنجووج بەیەکدا چوو
 (سەنغافورە) ی سووتان هەموو (جاو) ی هەلقەرچان
 بەلام زۆری پێ نەچوو، زەمەیان لێ هەلسان
 هەوربان پارچە پارچە کرد و ترسیان لەناوێرد
 هەموو یەنجووج و مەنجووجیان تەفروتوونا کرد
 ئێمەش لە شوێن خۆمان وەک بەرزەکی بانان
 رزگارمان بوو وەک نەبامان دیبێ نەباران

بالۆرە (١)

١٩٤٢

پەجمی شەیتانی حەجی موسوڵمان
 قەومی یەهود و کوشتنی هەمان
 حەدیسە ئەلێن دوو ئەبێ بە سێ
 هیتلەر سییەمە چۆن ئەخەلەسێ
 هیتلەر نەک تەنھا یەهود بەتەنێ
 دەست هەرچی کەوێ پێستی ئەکەنێ
 خۆزگە شەیتان و هەمان و هیتلەر
 چاومان لێ ئەبوو کە ئەکەونە شەر

ناوم نا ئاگـری نه ورۆز له دلمـا داپۆشـراوه

(١) ئەم شیعـره له دیوانی پیرهمێردی م. ه دا بلاو نهکراوه تهوه.

تێبینی: پیرهمێرد ئەم شیعـره له ژماره (٦٢٢) ی رۆژنامه کهیدا له مارتی سالی ١٩٤١ دا به ناوی (عزەت محی الدین) هوه بلاو کردۆتهوه. یه که مین کهس که بۆی ساخ کردووینهوه که ئەم شیعـره شیعـری پیرهمێرد و هیچ کهسیکیش یاخود شاعیریکی ههـرگیز به ناوی (عزەت محی الدین) هوه بوونی نهبووه، مامۆستا (نهجمه ددین مهـلا) یه. ئەویش له ژماره ی دواي بلاو بوونهوه ی شیعـره که ی (ژین) دا و اتا له ژماره ٦٢٣ دا نهجمه ددین مهـلا بۆ خوینهرانی ئاشکرا دهکات که عزەت محی الدین (پیرهمێرد) و کهسی تر نییه. ههـر له ههـمان ژماره دا و دوايه دواي نووسینه که ی نهجمه ددین مهـلا که به ئیمزای (بی کار) هوه نووسیه، پیرهمێرد وهلامی ده داتهوه و ئاشکرای دهکات که ئەو (بی کار) ه (نهجمه ددین مهـلا) یه ئەمهش دهقی ههردوو نووسینه که یه:

بی کاری

ژین ژماره ٦٢٣ سالی ١٩٤١

ئاخ، له دهس بی کار، تووشی دهر دیککی کـردووم

که به ههـممو بیرمهوه تێبینی له ژبانم ئەکهـم، تێی ناگهـم!!

نازانم خهوه، یا مهستییه؟! نازانم بیره یا راسته؟! نازانم ههـر له بهـر خۆمهوه ئەبزرکێتم، وهـنـهـز ئەدهـم، چاکیشه شیت نابم؟!، (ماومه، هیشتا پاقله، مهـلا خۆر نهـبووه). ها، ها، ها. خۆ ئەگهـر بێت و گویتان له دهم و دوانم بی، ههـر شیت ئەبن؟! ئەوه بۆ نایهـن گوێ لـهـم چـهـند و تهـیهـم بگرن، ئەلێم، ئە ی باوکی (ژین) و (ژبان)، زیندوو کهـرهـوه ی زمانی کوردستان، پیرهمێرد گیان، سوپاستان نایهـمه پایان، وه هیواي مانتان ئەخوازم له یهـزدان. له رۆژنامه ی ٦٢٢ دا هۆنراوه ی که ی به هاریی زۆر جوان و نایام دی، که له وانه ی ههـر له تۆ بوه شیت هوه، که چی به ناوی یه کیککی تر نووسرابوو؟! به لێ راسته، به ههـله نهچووم، که چوومه بنج و بناوانی ئەم ئیشه وه زانیم، خۆتی، له مهـ زۆر دلگـران بووم، چونکه ئاساری تۆمان له وانه ی یه کیککی تر بۆ جیا ناکرێته وه (بیتسارانی، وهلی دیوانه و، دهباشانی) و کێ و کێ!! خۆت ئاگاداری له سلیمانی، له کونجیکی ته نیایی دا، سهـر نووسهـریکی نـرخـدا ی ژیری کورد که به (نهجمه ددین) ناویانگـدا ره و له لای من به (نجم الادب) ئەزانێ، ژبانی خۆی کردۆته تهـرخـان (وقف) ی ئەدهبی کورد، به تاییه تی کۆمهـله هۆنراوه یی ریک به خه ی به ناوی یه کیککی واوه بینوسی، ئە ی (نجم الادب) به ناوی کێوه بینوسی؟! خۆ (م. هۆشهـنگ) (١) ییش ئەیهـوی که مێژووی ئەدهبی ههـمـوو

کوردستان بنووسیت هوه، ئایا ئەگهـر هۆنراوه ی که ی جوانی وای دی ئەو چی بکا؟! ئەو ئیشه ئه بێته هۆی پهل و پۆ وشک کردنی ئەدهبی کوردی ساوای تازه سهـری ی کهوتوو. وهکو ئەو نه ورۆزنامه یه ی که له دوو سی ژینی له مهـ و پێشدا دیمان که به یی ناو نووسرابوو، ئایا به کیککی دابنێین؟! کێ وهکو من خوا گرتویه تی وهک؟! (٢) پێ سووتاو سهـر ئەکهـم به ههـمـوو کونیکا و له پاش ههـزار چهـرمه سهـری زانیم که مهـوه نـدیسی ئیشهـلی سلیمانی (حکمت ئەفهـندی) وتویه؟!.

به لام ئاخ له دهست چهند کهسیک که ئەو (واجبات و شروط) انه پێوسته له هونه رایی له وانا نییه؟! و له خۆیا نه وه دهستیان داوه ته هۆنراو وتن، ئەگهـر رۆژگار یاری ده مان بدا دهست ئەکه یه (تحلیل) کردنی شه خسییی ئەو جۆره که سانه و ئەیا نه یێنیه به رچاوی خوینده واران و ئەزانم ئەم نووسینه ی که نووسیم به دهـم زیاده، به لام وته که هاته سهـر ههـق، کردنی، چاکه و دیاره تۆش ئەگهـر بزانی لێم ناگری، ههـرچهـند که ناشمـزانی، ههـر لێم ناگری، چونکه له ناو کوردایه تیدا باوه ئەلێن (شیخ و مشایخ) دوور و نزیکیان بۆ نییه، ههـروهـها ناسیاو و نه ناسیاویان بۆ نییه؟! تۆش (شیخ و مشایخ).

به خوا، زۆرم وته ماوه، به لام بۆ جارێکی تر، ئیتر هیوام لیبووردنه، هیوام نووسینی ئەم نووسراوه یه، هیوام به جێهێنانی نووسراوه کاغه، هیوام...

به ئیمزای (بیکار)

وهلامی پیرهمێرد: کۆنه پیاوه کان، کاتی تیروکه وان وتووبانه: تیر ئەهوان و که وان ئەشار نه وه؟ تۆیش تیر ئەهوانی، که وان ئەشاریته وه؟! ناوی خۆت گۆڕیه!!، خه لک شیعـر ئەدـزن من خۆم دزیوه (٣)، تۆ ئەو کورده ی که به شوێن (زهـرگه ته یی) دا چووبووبته کۆنه که لاوه که ی زهـرگه ته!!، تۆ (نهجمه ددین مهـلا) ی له مهـر من و وێلی ئەدهـب و ئەده بیاتی کوردی، منیش زیندوو یان ئەکه مه وه، له چاپیان ئەدهـم، له سایه ی خوا و خا که وه، ئەم خا که روونا که ئەمه نده ی شاعیر تیا بووه، هینده ی (کلمات ربی)، ئەگهـر دهـر یاش بیی به مهـره که ب به نووسینی ناگا!.

ئیمزا (پیرهمێرد)

(١) م. هۆشهـنگ: وانا (مهـمهـد مستهـفا حهـمه بۆر) ی نووسهـر و ئەدهـب.

(٢) له واتای کوردیدا ده گوتێ «وهک سهـگی پێ سووتاو» گهـرۆکه.

(٣) وانا شیعـره که هی خۆمه و کاتی به ناوی یه کیککی تهـره وه بلاوم کردۆته وه وانا له خۆم دزیوه.

١٩٣٤

«نه وتی کهـر کوکمان به بۆری ئاسن
وا گهـیشه حهـیفا خودا بناسن!

ناخ بو ئەم خاکە (۱)

۱۹۴۱

ناخ بو ئەم خاکە، داخ بو ئەم خاکە
هیچ کەس نازانی، ئەمەندە چاکە
تا هەلیکۆلی ئاوی لێ دەردی
تا ئاوی دیدە گۆلە، هەر هەردی
بەهەشتی پەنھان، سلیمانییە
ئەو دوو جوگە و ئەم، هەزار کانییە
بروانن هەرچی هەستا شاعیرە
لە زەوقا هەمووی وەک یەک مایەرە
دریغا کوشتە یەر، نااشتییە
سەرپەرشتییە کە ی سەرپەرشتییە
سەیر کە ئەمجارە بە شیعری ئاودار
(ژین) وەک نیشتمان بوو بە گۆلزار

(۱) ئەم شیعەر لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاونەکراوە تەو.

دەردی گران

دەردی گرانە، تووشی ئەوێ نەخوێندەوار ئەبێ (۱)
مێردەزمە یەكە، سواری کورانی بەکار ئەبێ
بەرزێ خەیاڵە کە هەلیئە پێت بو کەمەندی بەند
زەنی تەر و جوانە کە بە شیعەر ئیختیار ئەبێ
سواری (سەمندر) سەم لە هەوا دایە لە مەعنییا
نازانی کە کەوتە خوارەو، غەمخوارە خوار ئەبێ
ئاهەنگی وەزن و قافیە یە بەشەو لە کەللەیا
تاری درۆیە بە (أحسن أكذب) ئەشعار ئەبێ
دەعیە ی دەماغی، نایە لێ کاسبیە ک بەک بو خۆی
بەشەو خۆی پیادە یە کەچی خەوی لێ سوار ئەبێ
دێتە ئەمە ی کە بنووسی، لە پر شیعری دێ بەتاو
نەینووسی، بییری نامێنێ، رەنجی بە خەسار ئەبێ

297

تاریکە ژوور، چرای نییە، بۆی دێتە دەر بو حەوشە
گەر مانگیش نەمايێت، ئەستێرە ی شەوقی دیار ئەبێ
بەو رەنگە، وا گریمان قەسیدە کە، تەواو کرا
کەس نابێ کە بۆی بخوێنێتەو، بێ قەرار ئەبێ
جاریکیان لە ئەستەمۆل، لە شەوا، تازە شاعیرێک
شیعریک ئەلێت، لەخۆشی ئەو شیعەرە گەشکە دار ئەبێ
چی بکات؟ ئەچیتە بەردەرگا و بەگچیەک (۲) تێئە پەری
بانگی ئەکات بو خوێندنەوێ، ئەوسا شیعری سوار ئەبێ
بەم رەنگە فێری شاعیری بوون و سەهەلە دوا ی ئەمە
سەد قۆرتی وا هەیه، کە گوزەران ژاری مار ئەبێ
چاوی رۆا، بەشکو، نانێ لە (دوونان) (۳) دەستکەوێ
گەر رۆحی بوایە، مەدحی درۆ، شەرمەزار ئەبێ
کەوتووینە دەورە یە کەو، کە بەهەزار بەزم و نەزم
باوەر مەکە، کەرەمکەر، کە بە دەست ئیختیار ئەبێ
هەجوویش ئەکە ی، پەلێکە ئەبهاوێ ناو جوگە لە
داوینی هەجوە کەشت بە پێشک لە کەدار ئەبێ
من ئەم قەسانەم بو ئەدەبی میللەتە کەم ئەکەم
کە ئاوێنە یە کە، زۆر کەسی وای تیا دیار ئەبێ
شیعەرە هەیه کە بانگە لە ناو کوولە کە ی تەر (۴)
بوو کەم هەیه وەکو مانگە بەلام جی ی حەسار ئەبێ (۵)
زۆری نەماو، کورگەلی کورد، بیتە ناو کایەو
ئەوسایە شەخسی، شەخسی (۶)، خۆی بەخۆی سەنگەسار ئەبێ
ئەنجا رەواجی شیعەر و ئەدەب، وەختی دێتە برەو
ئەو سەنەتە نەفیسە، هەر هەمیشە بەهار ئەبێ
نەزمی جەلیلە، کە موعجزە ی «خاتم النبی» یە
شیعەری بەشێکە لە حیکمەت، وەک دین پایە دار ئەبێ
هاتم بە قافیە و بە قەسە ی قۆز و لەنگ و درێژ
نووسیم، نەوێک بێت کە تەلاکە ی کەم عەیار ئەبێ

298

خۆزگە ئەوانەى كە بەفەسالى و بەفیشالى ئەدوون
لەو تىرەيە دەبوون، كە تىروكەوانيان ديار ئەبى

(۱) من لەلای خۆمەو، سەرەتای ئەم شیعەر، ياخود هەتا چوار پێنج بەیتی يەكەمى، بەشيعرى پيرەمپرد نازانم و لەو دەچى لەفارسى ياخود تورکييه وەرى گرتيى.

(۲) بەگچى: ئيشکچى شەو. حەسحەس.

(۳) دوونان: پيرەمپرد ليرەدا جناسى بەکارهينانە، نيازى لە دوو نانە و نيازيشى لە مرۆڤى بەد و پيسە (کۆمەلى دوون). پيرەمپرد نيازى لەو شاعيرانەيە كە مەدحى هەندى مرۆڤى بەد و پيس ئەكەن، هەر تەنها بەنيازى ئەوێ كە نانئيكيان (ياوەكو ئەو ئەلى دوونان)يان لى دەسكەوتى بى ئەوێ گوى بداتە ئەوێ كە ئەو كەسە شايانى ئەو پياھەلدانەيە يا نا؟! م. ه.

(۴) لەسەرەتای روودانى ئيسلامدا موسولمانە تازەكان لە ترسى قورەيشيەكان لەناو كوولەكەدا بانگيان ئەدا بۆ ئەوێ دەنگى بانگەكە دوور نەروات و قورەيشيەكان گوڤيان لى نەبیت. پيرەمپرد ئەلى: شيعرەكانى منيش وەك ئەو بانگە وايە، راستە، بەلام لەتاو بەدكاران ناوتيم بەدەنگى بەرز بىخوينمەو. م. ه.

(۵) جىيى حەسار ئەبى: واتە (حەسار) كە ديواره ئەشاريتەو. م. ه.

(۶) شەخسى: واتە (خود پەسەندى). م. ه.

ورده زيو

۱۹۴۰

ناز نازى نازى، چاوى شـاـبـازى
گەردنى قازى، بەگەردنى قازى
دان بەليوبايى، شەكرى ناوچايى
ماچى گيان بايى، گولئى هەرجايى
كولمى گول مينا، گەردنى مينا
لەسەر زەمينا، لە يەكەمينا
گى لە سينەما، بوو بەسينەما
جەرگ و دل ئەما، باسى سى ئەما^(۱)
سنگى زيوى قال، بەهئى و چاوى كال
من كە نيمە مال، بۆم نابى بەمال
شەو بەخەو هى من، بەخەو هەر هيمن
بى خيىو ماوم من، خەو بوو بەدورژمن

دلەم پير نابى، تيفلە و ژير نابى
بۆم ئەسيىر نابى بە بەند گيىرنابى
مالئاوا خەيال، چا و ليك نيم دەرحال
شيرين خەت و خال، حازرە لە مال

(۱) لاى م. ه نووسراو «جەرگ و سى ئەما، باسى سى ئەما». كە ديارە هەلەيە.

قافيه ش گران بوو

۱۹۴۲

سەيرانكەران بەهاران
كەدەچنە بەر بناران
بەچۆپى پۆبلەداران
عومر دەگيىرنە داوہ
تيپى كچان لەو دەشتە
ويتنەى حۆرى بەهەشتە
پيى پياو ئەبەن لەخشتە
سەر لە رېبوار شيواوہ
ئەو ئەرخەوانە جوانە
كە لە گەردى سەيوانە
بەريزە ئەو كچانە
وہك قومرى دەوربان داوہ
ئەو كاريزەى لەو سەرە
كەجى راوگەى دولبەرە
ئەو ئاوەى وەك كەوسەرە
چۆپى كيىژان پيى داوہ
بۆ ئەم خاكە وەك دلەسۆز^(۱)
گرم تى بەريوہ بەسۆز
ناوم نا ئاگرى نەورۆز
ئەم ئيرسە بۆ من ماوہ

بهه شتی جاویدانی
هیچ کس نهیدی و نهیزانی
بهه شتی سلیمانی
ئاشکرا له پیش چاوه
کردیه ره هیلله و باران
دوایی هه لپ پرووکان
هم پیکه نین هم گریان
هر له ئاسمان پرووی داوه
ئهم کوردیهی رهوانه
که ئاسانه و گرانه
پیغمبه ری زبانه
بۆبه وا کسه و ته داوه

(۱) لای م. ه نووسراوه (بۆ ئهم خهڵکه وهک دلتسۆز) که دیاره ههلهیه.

تیبینی: چهند پارچهیهک لهم شیعره له گهڵ شیعری (به هاری) له مه و بهر نووسیمان له یهک دهچن، دیاره ههه خۆی دووباره ی کردۆته وه.

۱۹۳۵

«بێ دهسه لات بی، هه لدینه سه هرت
ئه گهر لیت ترسان، ئه مرن له بهرت
ئه تهوئ شه هرت، پێ نه فرۆشن
ئاماده ی شه ی به، له راستی دوژمن»

ورینه^(۱)

دل خه ملیوی غه م، جه رگ به زام ئاوا
به م جوژه شادم، مالی جه ور ئاوا
هه ر مردنه دهر د، ئه گیت پیت هوه
چرا هه ر به با ئه حه سیته وه
ئه و که هات ئه بی خانه ی خالی بی
هیچ که سی ناوئ ئه گه ر خالی بی

خالی ئه و مامی هینا نوخته دار
ئه و به هاره و من پایز گه لای دار
له بهر ئه و برا، له بهر برا
برستی برا، ئه و ی له و برا

(۱) پیره میترد گه لی شیعری به م ناو نیشانه بلاو کردۆته وه.

۱۹۴۸

«به ئاره زووی دل، پیم خۆشه وهک مۆم
بۆ چا و پروونی ئیل، توانه وهی خۆم!»

خۆزگه

خۆزگه ته فره ی وام بیر ئه کرد هوه
چا و دل م پێ پروون ئه ک کرده وه
دل ئه گری له بهر دهر دی ته نیایی
چا و ئه گری له بهر نووری بینایی
خوایه ئه مانه تو وات لی کردن
نازانم بۆچی به م دهر دت بردن؟!
بۆچ ئه و ئافه ته ت نیشان دا به چا و
چا و شریخه ی کرد له دل و هه ناو
وا دانامرکین ئه م دوو مناله
گیزه گیزیانه وهک زه رده واله
ئه ئیم گرۆز بوون با بیانده م به و
ناخ خووی دل ره قی وه ر ئه گری ته له و
دار تاش که جه رده ته شوێکه یان برد
ئه یدا به سه ریا و بی دادی ئه کرد
بۆ ئه وه ی نه بوو ته شوێکه ی ئه به ن
ئه بیوت ره نجه رۆم ده مه سووی ئه که ن

ناخۆشه لای

۱۹۴۸

ناخۆشه لای به چاوی تهریم سهیری پرووی نه کهم
من تهړ له بهر هه تاوی پروودا بۆ خۆم هه لده خه
چاوم روا، بهرینکی له لیمووی بهرۆک نه دی
بیخی له ئاوه، وشک نه بێ بهری دوايي دپته دی
خوو و پرووت (۱) نه گهر له یهک نه چوو من باغه وان نه بووم
چی بکهه له گهل گولا، نه زهلی هاتوو دپکی شووم
لیوت به گف توگو شه کره و پرومه ت گوله
لهو دووانه گول به شه کرم نهوئ قوه تی دله
عهشق و جهمال له سهر من و تودا که کهوته پروو
من بهختی تۆم، خهوم نییه، تۆش بهختی من، بنوو

(۱) خو و پرووت: واته نه گهر خوی تۆ لوتف و دلته وازی بویه بۆ من و وهک پرووت جوان و میهره بان بویه نهوا
دهبوومه باخه وانی جوانی تۆ.

واته ی پر مانا

۱۹۳۹

پتی نهو دهشتانه که له پیتش چاوه
دپرتکه به پیتی مردوو نووسراوه
کبلی قهره کان (۱)، نامه ی ئاشکران
له عوقباوه بۆ زیندوو هکان نووسران
نهو پیتج پیتچوکه ی رینگه ی خهراجیان
پیتچکه ی فیلتیکه بۆ ریتی دهوران (۲)
حیرسی مالداری و دوویشکی عهرهت (۳)
بۆ نههلی مهعنا بووه به عیبرهت
تهشوئ که سهری شوړ و داماوه (۴)
رهنجی فرهادی له چاو گیراوه

ههر دانه بهردی له سید صادق (۵)
سهری شاهیتکه و مهردیکی لایق
ههر نه یجه یه کی (۶) سهرچاوه ی قوماش
بالای لایتکه پر زور و پر خاش
قاره مان شهش پای له قوماش داگرت
نیستا دوام جیگای قاره مان ی گرت

(۱) له رۆژنامه کهیدا (قهره کان) نووسراوه. کهچی ماموستا م. ه کردوویه به (گۆره کان) پروانه ژین ژماره ۵۸۲
سالی ۱۹۳۹.

(۲) ریتی، که تانجی یاخود زهلام راوی نه نیت رتگای پیتج پیتچوکه نه گرت بۆ شوته ونی. م. ه
(۳) گوندی عهرهت که مه رکه زی تانجه رۆیه به دوویشکی ژهراوی و کوشنده به ناوبانگه. م. ه
ههروه ها پیره میترد له شویتیکی تردا دهنووسیت:

کاوله که ی ودهن هیتنه شیرینه

ژاری دوویشکی عهرهت ههنگوینه

(۴) پیره میترد لهو دپره ی دوا پیدا ورده کارییه کی زور بهرزی به کاریت ناوه، نه لئ، ته شوئ له گهل نه وهشدا که دار و
شتی سهخت داته تاشی کهچی سهری شوړه، چونکه رهنجی فرهادی له کبس دا و نهو رهنجه به فیرچوو دی لئ
گیرابوو.

(۵) سید صادق ناحیه یه که له نیوان سلیمانی و هه له بجه دا. له سهرده می پیره میتردا گوندیکی بچوک بوو به لام
نیستا مه رکه زی ناوچه ی شاره زووره.

(۶) نه یجه، قامیشه ههروه ها نه یجویشی پی نه لئین که هه میشه له گوئ چه ما نهروئ.

فهلسه فه ی کورد

۱۹۴۱

ههر نه موت خوژگه، دنیا م بدیایه
گله یی خه لکم، لئ بپرسیایه
بم وتایه بۆچ، گله یی نه که نه
بۆچ وا جنیوی سووکت پی نه دهن
رۆژئ به ته نه ها له ماله وه بووم
وه نه وزم نه دا خه ریک بووم بنووم
له پر ته پیری، به ئال و والا
ته نیا و سه ریه خو، کردی به مالا

به لار و له نجه هات به لامه وه
 بئ پهره دانیشته به ئارامه وه
 وتی، ئاره زووی منت کـردوه؟
 خه لک ناوی منیان به سووک بر دوه
 ئه وه یش ئه زانم تـۆ منت ناوی
 خۆت قه متهر ئه که ی به نان و ئاوی
 له بهر ئه وه یه کـه هـا هـا ته لات
 ئه وـا خـۆم هـیـنا، بۆ تۆ به خه لات
 من ئه و سـیـبه رهم دوام که و ی ئه پۆم
 پروم لئ وهرگی پری، من له شوینی تۆم
 له و ساوه که خوا، منی داناوه
 مۆری کـچـینیم هـیـشتا نه شکاوه
 ئه و ی نـیـرپـیاوه منی لا سووکه
 ئه و ی ئه یه ویم راست نـیـره مووکه
 خوا پیاوی به من تاقی کرده وه
 بۆ محه کی پیاو، بووم به کرده وه
 ئه و ی که جارئ گرتمه با وه شم
 دین و ویزدانی کرد به پـیـشکه شم
 به بئ ئیختیار ته سلیمی من بوو
 که ئه ملام دایه ئه ولای له بیر چوو
 ههر من بۆم تـیـکرد ئه و تـیـری نه خوارد
 دوايش به جیئی هـیـشت به هه ناسه ی سارد
 ژنه که ی بردی، بۆ مـیـردی تازه
 وتی با بۆره، بـیـته جـیـی بازه
 خه لک ئه م ئه حواله ی وا له پـیـش چاوه
 که چی هـیـشتا کو بۆ من سووتاوه
 هینده شیرینم شانه ی ههنگوینم
 پـیـی عاشق وهک مـیـش پـیـکا ئه لکینم

ئیهه

۱۹۴۵

ئیمه مایه ی چوار شتین، ئاو و ئاگر، خاک و با
 ئه م هه وینه، کـامـی زیاتر بئ، به لای ئه و یا ئه با
 خاک و ئاو دایکن، له سه رخۆن، هـیـمنی و پروونی ئه دهن
 ئاگر و با زۆر خراپن، خـیـلقه تی پیاو تـیـک ئه دهن
 با، له گه ل که وته چیکلـدانه، له بهرزیدا فـری
 کاتیکت زانی که -ف- و -ت- یه ئیتر هـیـلی بری
 فرت و فـیـلت که وته پرو ئه ی چه رخ، له لام ئا پرووت تکا
 بۆیه به رزت کـردـمه وه، بمخه یت و ئازارم بگا
 ئیـسته زانیم، بۆیه هـیـلانم ویران بوو، تـیـک شکا
 ته رزه و هه وره تریشقه و به فر و با سه ختم بکا
 من که واهه رز بوومه وه و گوتم گوناھی که س نییه
 بۆیه ناگریم تـیـده گم، خۆ کردوو ته دبیری چیه

به یتی تری

۱۹۴۳

پۆله بزانه، تری چه ند په نگه
 کامیان زوو په زه و، کامیان ئاونگه
 تری پادشای، هه موو میوانه (۱)
 هاوین پـیـخـۆری، هه موو میوانه (۲)
 خوا خۆی فـهـرموویه، ئه عناب و نه خیل
 پـیـش خورمای خستوه، قورئانمان ده لیل
 به (دالیت) وه (۳) هـیـشـووی چه ن جوانه
 نمونه ی مه دح و نه زمی قـوـرئانه
 خه لکی بۆ گه لای، به ئاخ و داخه
 له گه ل پـیـگه یی، باوی یا پراخه
 چو و زه ده ی، ژنی، تـیـ ده ورووژئ
 بـیـزوکـه ر ته رزی، داده کـرـوژئ

گەر کۆتەرەكەى، پیاو نەیسووتینی
 بۆ نیرگەلەكیش، قرانی دینی
 رۆنى دارى مېو بۆ (رىحى طيار)
 لەگەل تیت هەلسوو، ئەروا بەیەكجار
 سیبەرى سەر حەوز، هەمووی بەمیوه
 هەر هیشووویەكى، توورەكەى پێوه
 بەرسیلەى نەختى، خوپی لەگەل بێنە
 لە کاسەیهکا، هەلیتەکی
 بیخەرە دەمت، دەم بتەقی
 بە تامە تامە، سەر بلەقی
 هەنگ، شیلەى ئەوه، ئەیکا بەهەنگوین
 (سېبەر) و (بەر) و سەرى هەر رەنگین
 نەشئە ئەبەخشیت، دایكى شەرابە
 ساپىژى كزەى، جەرگی كەبابە
 هەر لەو رۆژەوه، دنیــــــــا دانرا
 مەدحى شەرابە، بەشیر بێژا
 پایزان تری و كەباب چەند خووشە
 (شیرە) و (كاله كوت) چارى نەخوشە
 بۆ ساوەر كوتان، كەشكەك و تری
 هیزی ئەوانە، دەست مێكوت ئەگرى
 دۆشاوى باوى سەرمای زستانە
 باسووق و سجووق، راحەى كوردانە
 دیومە پاقلاو، لە نانە باسووق
 ناردیان بەدیاری هەر لەبەر تاسوووق
 مېوژە رەشكەى، لە خورما خوشتەر
 وەك ئەو شیرینە، لەویش فینكتەر
 قەومىك لەلایەن، پارە بردنەوه
 بە مېوژە رەشكە، تاقییان كردنەوه
 ئەوهبوو وتیان، بەهەورامییانە
 پادار بگیرو، بى پا ویممانە(۴)

خۆ مېوژە سووركە، لەگەل لەبلەبى
 ئەوێند بەتامە، درەنگ تیر ئەبى
 شەوارەى زستان، شەوچەرەى دۆستان
 باسووق و سجووق، دیتە بەردەستان
 بەسەر مېوژدا، مەولود ئەخوین
 ئەبى بەموفەرک، خەلک ئەیفیرین
 سركە، ئەنواعى ترشى لى ئەكرى
 (رەنگاو)(۵) بۆ شىخان، دەست بەدەست ئەبرى
 حەلواى دۆشاوى، خەنیمى كوردە
 چەند پێخوژىكى، بەدەستوورە
 خەلک كوردوویانە، بەپەند و باوى
 واى لە قونییە و، واى لە دۆشاوى
 من ئیستاش موشتاق بەزمى (مشتاغ)م(۶)
 هەلپەركى و بلویر داى لە دەماغم
 لەتكەى سەر (مشتاغ) دەمى سبەینى
 هەزار (پوتاب)ى عـــــــــەرەبى دینى
 قلانگی سجووق، بەتەنافەوه
 سى داخى ناوه، بەدلى جافەوه
 پەلۆلە باسووق بە بادامەوه
 وا دیسان تامە، تامەى دامەوه
 چەكەرەى باسووق بیکەیتە ناو رۆن
 هەر بیخۆى بلێى، توخوا چۆنە چۆن؟
 زستان (خوشاوى)ی(۷) مېوژت دەسكەوى
 خەفەتباریش بى خەمت ئەپەوى
 ئنجا با ناویان بلێین سەریەسەر
 من ئەلیم و تو بىخەرە دەفتەر
 یەكەم (زوورەزە)، كە زوو پێدەگا
 پێستى ئەستوورە، هەر وەك پێستى گا
 ئەمجا (مەفرە) و (زەلكە) ئاودارن
 بەلام شیرین نین هەر مزرکارن

ئەمجا (سەعدانی) ڕەونەقی ڕەزان
 بەلار و لەنجە واهاتە دووکان
 حەرەمە لەپاش سەعدانی ترئ
 خرمە ی زۆر خۆشە، تیری لی ناخوری
 بیخەیتە بەفراو بەچلە ی هاوین
 بۆ دەمیەک ئەشی خال و میل ڕەنگین
 دەم دەنکی نەگەریت تەنگ و نازدار بی
 ترئی ڕەش لە سایی گەردنیا دیار بی
 بەنەشئە ی ترئ، کە چاو هەلگێرئ
 سۆفی و مەلا و شیخ، لە دین وەرگێرئ
 ئاخ سبەینان زوو، پێش هەتاو کەوتن
 لەگەڵ نازداری سوراخی گەردەن
 بەلار و لەنجە و غەمزە و نازەو
 بەوردە ڕازی عەشەق بەبازەو
 لەبن سیبەری، میوی سەعدانی
 پاکشیی سەرت بکە یە سەر رانی
 سەیری ترئ کە ی بەژوور سەرتەو
 ئەو بەناز ترئ، بکا بەدەم تەو
 (تالعی) (سەعدی) لەگەڵ سەعدانی
 قران السعدین^(۸) تەواو بزانی
 بەو عەشەقە دنیا ئەبی بەهی تو
 ئەو شەوقەت نەبی، شیتی و ڕەنجەر
 (چاوەش ئوزومی) کەوا مەشهوورە
 ئەم سەعدانییە بەلام ئەو دوورە
 (کشمش ئەزمیری) پئی کورە ی ئەمە
 هەرچی پئی بدرئ هیشتا هەر کەمە
 ترئ (طائفی) (سەر قوولە) ی لەرە
 (پایزە) و (سووراو) ناخوری بی فەرە
 ترئ (سپیکە) خەرچی دۆشاو
 لەپاش سەعدانی، ئەمجا ئەو باو

(هندویی) و (کاژاو) و (سورشامی) و (رەشکە)
 بەبار بیهیتە و لە خەلکی بەش کە
 (بۆل ماز) و (مسکی) و (میخی) و (رەزاقی)
 (گون توولە) و (کلکەرپی) و (عوشاکی)
 (نینۆکی بووکی) و (شمیری) باشە
 (چەمیلە) خواردنی دۆمی کلاشە
 (یاقوووتی) و (زەردی) و (مام برایە)
 (شەقشەقە) و (فەرخی) پێستیان قایە
 ترئ (دەردەبۆلە) و (گونکە) و (شیرازی)
 بی تامن هیچ کەس، پئی نابئ ڕازی
 (خۆشناو) ئەو کاتە ی بەفری لی باری
 ئەوسا نایابە، بیبە ی بەدیاری
 ئەمە بەتەنھا ترئکەمانە
 هەرمی و هەلووژە و قووخ دووچەندانە
 قوخیک لە پاریس بەدوو فرانقە
 لیرە لەتکە قووخ، سەرما یە بانقە
 لە دەست نەزانین، هەزار ئاخ و داخ
 هیشتا تووتنمان، نەبوو بەساجاخ
 ئاخ بۆ کەساسی، داخ بۆ کەساسی
 خاکت ئەمە یە و کەچی نایناسی

(۲.۱) میوانە: یەکەم واته میوهات. میوانی دووهم واته میوان.

(۳) دالیت: ئەو دار میوانیە کە بەدرەختی ترا هەلئەگەرین.

(۴) وانا ئەوانە ی ئەرۆن بیانگرن و ئەوانی کە ناپۆن هی خۆمانە و لە کێس ناچئ ئەمە لە تیکەل بوونی قالدۆنچە و ترئدا بوو.

(۵) ڕەنگاو: جاران لە ئاخر و ئۆخری دا کە ترئ ڕەشکە خەریک ئەبوو دوایی بهاتایە، ئەهاتن هیشو ترئیان ئەخستە ناو سەرکەو و بەو جۆرە بەتەریتی ئەمایەو و نەئەبوو بەمیۆژ. تاکو کە ی بیان ویستایە دەریان ئەهیناو ئەیان خوارد بەو جۆرە ترئییان وتو (ڕەنگاو) - م. ه.

(۶) مشتاغ: کە ترئ بەتەواو تە پئی ئەگات، لەناو ڕەزەکاندا جیگە ی میۆژ کردن و دۆشاو کوڵاندن و باسووق و سجووق کردن ئامادە ئەکەن. بەو شوێنە ئەلین، جئ مشتاغ. بەو کاتەش کە ئەو جئ مشتاغە ئامادە ئەکەن پئی ئەلین، وەختی مشتاغان. لە کوردستاندا بەتایبەتی لەو شوێناندا کە ڕەزی زۆرە وەکو شارباژێر و ماو، کە ترئ بەتەواو تە پئی ئەگات لەناو ڕەزەکانا، لە شوێنێکی تەختدا، ساباتیکی دروست ئەکەن، خاوێن ڕەز بەخاو

و خیزانهوه ئهچنه ژئیر ئه و ساباته و بهرۆژ تری له میوهکان ئهکهنهوه و بهشهو له خۆلاویکی تایبهتی ههلهکیشن و ئهیکهن بهمیوژ و یاخود ئهیخهه ناو شالیککی تایبهتییهوه و ئهیکویشن و ئهیکولین و ئهیکهن بهدۆشاو و باسووق و سجووقیشی لئ ئهکهن. شهو لهناو رهزانا بهدهم خۆلاوکردنی تری و دۆشاو کولاندن و باسووق و سجووق کردنهوه و بهدهم ئیشکردنهوه ئهیکهن بهگۆرانی و شمشال لیدان و بهزم و ئاههنگ تا شهویکی درهنگ.

(٧) خۆشاو: جاران له زستانا میوژ و لهتکه ههرمی یاخود قهیسی و کشمیش ئهکهنه ئاو و بۆچهند رۆژیک له ئاو ئهمیئیتتهوه، ئهوسا ههسووی نهرم ئهبی و ناویکی خۆشی لئ پهیدا ئهبی که بهوه ئهلتین (خۆشاو).

(٨) قران السعدین: نیازی لهو نزیک بوونهوهیهی ههردوو ئهستیره زوهره و موشتهیه که لهیهک نزیک ئهبنهوه. پیرهمیترد نیازی دووباره له زاوا و بووکیکه یاخود دوو دلداره که وهکوئه دوو ئهستیرهیه که لهیهک نزیک ئهبنهوه.

بهیتی ترخینه

سال و عهيامان که ئهتوت زستان
ئهبوو به بهفر و زوقم و ری بهندان
که بهفر ئهباری تا پشتینهی پیاو
نه ئهتوايهوه بهتینی ههتاو
دهر و ژوور بیست رۆژ ریگا ئهبر
مهل و جاندهوه ئهچوون بهقرا
کهو و کوژتر و دال ئهپژانه شار
له بیرمه کهوم ئهگرت جار بهجار
ئای لهو خۆشییه که لهناو بهفرا
کهوم ئهگرت و ئهکرد بهههرا
گوشت و دار و ماست ئیجگار قات ئهبوو
بهشه و ئهم شاره کش و مات ئهبوو
هاوین زهخیره ی زستانیان ئهخست
مالی تفاقیان ئههاته نوشوست
قاورمه لهجیی گوشت دانهرا
بهکهشک تامه زری دۆکولیو ئهدرا
به لهتکه ههرمی، دهم ته ئهبهوهوه
به خۆشاو تری لهبیر ئهچوهوه
گهلا میوی وشک بۆ یاپراخ ئهبوو
بۆ خهنه ی بووک بوو که ئهدرا بهشوو

دۆینه ی بهیانیان چهند مزر و خۆشه
بهکهوچکی دار تیتر ههلی لووشه
ئینجا لهباتی سهوزه و میوه ی ته
شیلمی ترخینه خوی ئهخسته گه
وا هاتینه سههر بهیتی ترخینه
که ترخینه هات ههلیقورینه
لهناو عه رهیدا دوو بیدعه ههیه
یهکه م (حه سه ن) له دوو (سه یئه) یه
بۆ عه نه نه ی کورد ترخینه و ئیسته
بلی (سیئه) هیچ لی مه وهسته
چونکه ئیستا که بهچله ی زستان
هه موو سه وزیه ک دپته بهر دهستان
لهباتی شیلم، سلق و سپیناخ
لهگه ل (ئه نه که ناز) بیکه بهیاپراخ
هه میسه گوشتی تازه و ماست حازر
کهشک و قاورمه چی لئ بکه م ئیتر
که خوا فه رمویه (لحمأ طریه)
دیاره گوشتی وشک له تام بهرییه
که وابی شیلمی گهنیو چی لئ بکه م
گوئ راگره بهیتی ترخینه ت بۆ بکه م
شیلم و بریش تیک هه لئه شیلری
چالیککی قوولی بۆ هه لئه که نری
لهو چاله دایه، هه تا ئه ترشی
کرم و گل خۆرکه ی تی ئه ورووژی
بۆره زه لامیک ئه چپته ناوی
پاو و پل کولکن، قول کرپشاوی
تیا هه لده په ری و بهرز ئه بیته وه
تاپتی ئه و چلکه ی لئ ئه بیته وه
ئینجا ده گهنی وه ک ده عبای توپیو
دوکتور بیبینی ئه یخاته ناو شیو

که دهریان هیئا دهستی نه شؤراو
 ئەیکات به تۆپه ل به سووری هه تاو
 جار جار بهو دهسته ی که چلم ئەسپئ
 ترخینه ئەخوا و ناو سکی ئەگری
 هه چهنه که بیژوش به ترشی ئەکا
 له بهر بۆگه نی ناو چاو گرژ ئەکا
 شیلیم ئەکرۆژئ خرمه ی دئ وهک گیا
 لاسکه شیلمی له لا وهک لوییا
 له لا جانگیدا ئەسپئ دهردینئ
 له گه ل ترخینه هه لیه فلیقیئ
 لا لغاوه ی پر له کفه و برویش
 سه ر و پۆته لاک وهک پرچی دهرویش
 چیغیکی کۆنی پر له چلک و تۆز
 که بۆ کاره گهل کرابیت به کۆز
 ده بیه نه سه ریان له وئ هه لیه خه ن
 سفره بۆ مار و میروو پائه خه ن
 که ره شه با هات تۆزی میز و گوو
 ئەروانی به گژ ترخینه دا چوو
 چونکه هاوین خه لک شه و له سه ریان
 جیی میز و گووه وهک ئەده بخانه
 قه یناکا تۆزیک تۆزی لئ نیشته ووه
 پیشه ی قه دیمه که به جیی هیشته ووه
 ناو زگی ئیمه له و پاکتر نییه
 له زگدا فره قی پاک و پیس چیه ؟
 ئەمه ته رتیبی ترخینه مانه
 بۆچ پیتی نه ئاوسئ زک وهک هه مانه
 عه نه نه ی وا قۆر عه مری نه مینئ
 باشیلیم به ترش له جیی بخوینئ

ورده کاری مهولهوی

۱۹۳۹

سه یرکه ن، مهولهوی و ئەم نوکته ورده
 نابئ به مهعدووم، مهردی، نه مرده
 دوا ی سه د سال پرسی مهعدووم له کوئیه ؟!
 هه ر فه ردیک ئەلئ ها، وا، له وئیه !

ره شه با (۱)

۱۹۴۸

هاوینه و گهرما و میوه گه نانه
 نیوه ی ئەم شاره، شه و له سه ریان
 تۆزی ره شه با و چاویشه و هاوار
 سه ریانئ ویران، پر دوو پشک و مار
 له هه موو لایهک، گریان و قووړه
 کفر ئەکا پیاوی بی خه ی تووړه
 شه و له سه ریانان که ده چنه سه راو
 پۆژ هه لده قرحئ به تینی هه تاو
 ئنجا ره شه با ئەو تۆزه دینئ
 به دهم و لووتیا هه لده پرژینئ
 گۆزه و دیزه یشمان که پرین له ناو
 ئەو تۆزه ی تیچوو، گلاو هه ی گلاو
 هیتجار چهنه مالتیک، به ریز له یهک بان
 چیغیکی ته نک که وتۆته به ینیان
 گوئیان له پرخه و مرخه ی به کتره
 ته گه و سابرتینی به ئەده بتره
 زۆر جار ره شه با، دهرپی ئەفرینئ
 پۆژتیکیش ئەبی، دهرپی نامینئ
 ئیستا توژتالیک، له ژوور ئەژنویه
 بهندی لاستیکی، بۆ من و تۆیه
 پاکانه ت بۆ بکا، به هه لاته وه

بَلَّيْ بَه نَدَه خَوْتِي، نَه كَرَاوَه تَه وَه
 رَاسْتَه خَو گَرِي لَه نَاوَا نِي يَه
 گَرِي نَه تَرَا زِي شَو بَه يَه بَو چِي يَه
 لَاسْتِيك شَل بَوَه، خَوِي دَامَا لَوَه
 لَوَا لَو و تِي لَلا، وَا تِيك نَالَا وَه
 كَوْنَه كَا هِي نِي وَا مَان يِي يَه زِي
 تَنوَكِيكي خَوْتِي، زَوَر خَوْتِي نَه رِي زِي
 كَه نَاگَر و پَووشو، گَه يَشْتَنَه يَه كَتَر
 رِي پَارِي زِي گَارِي نَام يِي نِي، ئِي تَر
 نَافَه رِي دَه كَار، كَه وَا نَه تَوَانِي
 (خَو) مَان لَه (خَو) مَان چَا كَتَر نَه زَانِي (۲)

(۱) ئَم شيعره له ديواني پيرهميردي م. ه دا بلاونه كراوه ته وه.

(۱) خو: كار و كرده وهى هميشه يى. خو، ياخود، خومان: ئيمه، كهس و كار

چوارينه‌ى فهلسه‌فئ

بَه جِيهَان نَه لِيَم، سِي بَه رِي نَه شَكَه وَت (۱)
 لَه وِي دَا رِي بَوَار، سَه رَخَه وَى بَه رَكَه وَت
 هَه لَسَاو بَوِي دَه رَجَو، هِي نَدَه تِيَا نَه سَرَه وَت
 وَا نَه بَوَا يَه چَوْن جِي بَه ر تَو نَه كَه وَت

نَاخ، خَو زِي گَه گَو نَاه بَو گَه نِي نَه بَو
 كَه س بَه لَآي پِيَا وِي بَه دَا، نَه دَه چَو
 نَه وِسَا بَه بَوْنَه ي نَه بَو گَه نَه وَه
 پَاك و پِي س لَه يَه ك جَوِي نَه بَو نَه وَه

نَه گَه ر پِيَاو خَرَاپ هَات مَه دَحِي تَوِي كَر
 لَه رَه وَشْتِي خَوْت، لَادَه دَه سَتَوِي رَد

دِيَا رَه بَه (لَا بَه) لَه رِي ت لَا تَه بَا
 وَه ك كَا ي نَاو خَه ر_Mَان نَه تَدَا تَه بَه ر بَا (۲)

مَنْ بَه وَه زَانِي م پِيَا وِي تَه وَا و_M
 بَه دِي كِي نَا وَا دَا ر جَوِي نِي يِي دَا و_M
 نَا وِي شِي نَا لِي_M، نِي ه لَه م شَا رَه
 دَا ر هَه لَدَه بِي_R، نَه و لَه وِي دِيَا رَه (۳)

نَالِي فَه ر_M وِي ه، دَوَانِي بِي نَه دَه ب
 نَه وِيَا ن نَه وَه رِي، نَه مِيَا ن نَه كَا سَه ب
 «وَخَلَقْنَاكُمْ أَطْوَارًا» دِيَا رَه
 يَه كِي بِي دَه نِگَه و نَه وِي تَر هَا رَه

(۱) ئَم سِي چوارينه‌يه تارمائيى فهلسه‌فهئ (خه‌يام)ى تيبادا دياره، پيرهميرد زيره‌كانه گيانى چوارينه

فارسييه‌كانى وه‌رگرتوه و وهك دهستورى خوى دايرشتوته وه.

(۲) ئَم شيعره له ديواني پيرهميردي م. ه دا بلاونه كراوه ته وه.

(۳) ئَم دوو چوارينه‌يه، بِيَر و دَارِشْتَنِي پيرهميرد خَوِيه‌تِي، بَه لَام سوودى لَه پَه نَدِي فَوَلَكَلَوَزِي كوردى وه‌رگرتوه كه ده‌لِيَت: «دَا ر هَه لَبِرَه سَه گِي دَز دِيَا رَه».

بَو مه‌ليك غازى

«يَاخُوا عِيْرَا قِمَان جِي شَانَا زِي بِي
 بَه شِمَان بَه غَا زِي سَه رَفَرَا زِي بِي
 نَه و نَه سَلِي پَاك و ئِي مَه نَه وَه ي چَاك
 پِي كَه وَه بَزِي ن، لَه عَالَه م بِي بَاك»

مَزگَه وَتِي گَه وَرَه ي سَلِي مَانِي

يه كه م:

وَه ك رِي وِي شَل بَو و_M لَه پِي چ و دَه وَرَه
 خَزَا و_M هَه وَشِي مَزگَه وَتِي گَه وَرَه

وامزانی خالی له (ماسیوایه)
 گۆشه‌ی عیبادەت جیی ئینزوایه
 نەمزانى بانى دووه‌وا تیدا
 (من کل فج عمیق) له‌ویدا
 بۆ ئەو کەسانەى، دلبان وریایه
 نووری کاک ئەحمەد، زۆر ئاشکرایه
 له‌حه‌وز به‌ره‌و خوار، تا بلیتی خواره
 گەر باوهر ناکه‌ی وه‌ره‌ بنواره
 هه‌وزه‌ گه‌وره‌که‌ی، که‌ ده‌لێن پاکه
 پرپه‌ له‌ قه‌وزه‌، هه‌ر وه‌ک شیاکه
 هه‌وز نییه‌ خه‌زنه‌ی چلم و به‌لغه‌مه
 هه‌ر به‌لغه‌میکی سه‌لکه‌ شه‌لغه‌مه
 ئەباریت چلم و به‌لغه‌م وه‌ک ته‌رزه
 باقلم، ئاخ و تف له‌لایان فه‌رزه
 ئەده‌بخانه‌که‌ و هه‌وزی تیکه‌وتن
 پرپانه‌ له‌ ئاو هینده‌ بێ به‌ختن
 له‌ هه‌وزی هه‌وشه‌ قنگ هه‌لده‌برن
 شلپه‌ شلپه‌ په‌رده‌ی هه‌یا ئەدرن
 چلم و به‌لغه‌م و گوی تیا بشۆره
 له‌ قوله‌تین بوو (ماءٌ طهور)ه

دووه‌م:

وا ده‌ستنۆژ شوررا، گوتمان له‌ بانگه
 بۆره‌ بۆریک دێ، وه‌ک بۆره‌ی مانگه
 (مه‌لا سه‌عیده) وا سه‌لا ئەکا
 رۆحی بیالمان بۆئه‌حیا ئەکا
 دوور له‌ بانگه‌که‌، ئەمه‌م هاته‌ بییر
 «انکر الأصوات، لصوت الحمير»
 ده‌ک خواجه بانگده‌ر قۆرەت لی که‌وی
 که‌ هه‌لساین بۆرەت برایی شه‌وی

من بۆره‌ی ئەمه‌م لا گران نایه
 خه‌لک ئەلێن زه‌وقی مه‌مله‌که‌ت وایه
 که‌س نییه‌ بلی: موسولمانینه
 بانگی محه‌مه‌د، په‌ونه‌قی دینه
 بۆچی ده‌نگخۆشی نییه‌ بانگ بدات
 هه‌ر لیهره‌م دیوه‌، بانگ به‌قۆنته‌رات
 خۆکه‌سیک بیت و، له‌وی بانگ بدا
 لیی رانه‌په‌رێ و جوونی پی ئەدا
 دره‌نگ بێ و واده‌ی بانگیش تیپه‌په‌رێ
 بایێ واده‌ش بێ، ئەه‌بی بزه‌پێ
 خه‌لک لیی ئەترسی، هاره‌ والسلام
 ملۆزمیکه‌ بۆبانگی ئیسلام
 نازانم خوا بۆچ بۆره‌ی نابری
 یاخود پیغه‌مبه‌ر بۆچ تیی ناخوپی
 له‌زه‌تی بانگی ئیسلامی نه‌هیشت
 هه‌رچی گوئی لی بوو، مزگه‌وتی جیه‌هیشت
 به‌و ده‌نگه‌ قۆره‌ سه‌لای نیوه‌رۆ
 هیچ فه‌رقی نییه‌ له‌گه‌ل باوکه‌رۆ
 ئەگه‌ر (الله‌ دیر) به‌و په‌نگه‌ بکری
 باراش له‌ ئاشی گه‌رمیان ئەه‌ری

نۆیژ

بانگمان ته‌واو کرد، جه‌ماعه‌ت به‌سترا
 بۆ ئیمامه‌تی کویریکی پیش خرا
 بیست مه‌لای چاوساغ له‌وی وه‌ستاوه
 ئیمام کویر نه‌بی، نوێژ ناته‌واوه
 هه‌ر مالی خوایه‌، شیواوه‌ بێ خێو
 مه‌شه‌هواره‌ فیکه‌ به‌ برای بێ لیو
 توخوا لیی گه‌رێ له‌ ئیمانی کورد
 هه‌ر بۆئه‌وه‌یه‌، بلین نوێژمان کرد

ناخ ئەم خۆزگەيەى من ئەهاته دى
 شەپە گۆچانى کویرانتان ئەدى
 سا دایکت ئەگىم، تەقەم بۆ بکە
 ئەگەر نامەرد نیت مەپۆ رامەکە
 تەقەى کرد گۆچان وەک تیر ئەفری
 ناوجەرگی کویرەى بەرامبەر ئەپری
 هەندیکیان وەک تاش ئەسووپنەوه
 بە دوو سەد چاوساغ لیک ناکرینەوه
 هەرچی نوێژ ئەکات لەو بەر هەيوانە
 سوجدە ئەباتە بەر ئەو قەبرانە
 لە شێخ ئەترسیت لە خوا قەیناکا
 لەبەر شێخ نەبیت هیچ نوێژیک ناکا
 قەیناکە قەبرى شێخی سەركارە
 سوجدە بۆ شێخە (زاتەن) لەم شارە
 لە جەردەبیشدا نوێژيان تەرك ناکەن
 بۆ هەژار كوشتن پف لە دۆ ناکەن
 چاولیکەرییە، نوێژ کردنى كورد
 هەر بۆ ئەو دەیه، بڵین نوێژمان کرد
 ژن و شێخ لە خوا پێشترە بۆ سویند
 ئیتر بەسیهەتى تەواومان تى چىند

كۆمەلى

بێینە سەر باسى ئیجتىماعىمان
 ئەخلاقى عەسرى (ضد)ە بۆ ئیمان
 هەر لەو جییهەدا برۆ چایخانه
 كە چووى دانیشە و ئەوسا پروانە
 شەشى سیاسى و سێ چوارێك مەلان
 لە دنیا و خەلكى عەلەم تەوہللان
 هەر حكومەتێك كە باسى بكړئ
 دەستبەجى ناوى ژنى ئەپرى

چە رایەکیان دەکەوئ ئەوان
 ببن بەسەگی ناو مولکی خۆمان
 فەنى ئەوروپا هەمووی چاوبەستە
 فەلسەفە و عیلمی فەلەک هەلبەستە
 بێتە بەرامبەر مەلای پینجوبینی
 سەگ ئەپننیتە دین و ئایینی
 سیاسییەکانمان هیند بەعینوانن
 خەلک بەمەخلووقی خۆیان ئەزانن
 دەعوای ملووکى کرمى کەللەیه
 کەر کامیان هەستى گورگی گەلەیه
 بەخۆ هەلکێشان بە بال ئەفرن
 (ئوتیل ماجستیک) بەخەنجەر ئەگرن
 بێینە سەرباسی چایخانهکەمان
 هۆدە شپړیک بوو تاقى بەر هەيوان
 چایچی کێرى خۆی کرد بەپلار
 بێ بەشى ناکا، مشتەرى و رېبوار
 بەو حالەشەوه، مایە سووتاوە
 چای بەدوو پوولە و پارەى نەدراوە
 دەفتەرى بەقەد، گەلای کۆولەکە
 نووسیویتى وەک، قەرزى جوولەکە
 هەر ئەشیرپننى و کەس گوێى ناداتى
 دیتەوه ژیر بار، لە پاش سەعاتى
 هەندیکیان تیایە، خۆیان و گونیان
 وردە شاترى ناگاتە گونیان
 چاوەرپى مامەن بەزۆبەوانى
 چوار عانەى دەسکەوت تى فکرىت هانى
 ئنجا سەیریان کە، شەپە تەقسیمە
 تیک گیران لەسەر پێسە و سانتیمە
 ئەبم بەعانە و بەمامە بدریم
 هەر ئەو سەعاتە (چوار پارە) ئەکړیم

وهزیری ئه وقاف شیخ ئه حمه د داود
 چایخانه ی داخست، چایچی نابوود
 وتی چایخانه له مزگه وتایه
 ئه وانیه له وین له ش پیسیان تیا به
 حوكم و فه رمانی وه زاره ت ده ركه وت
 شه رعه ن مه منوعه له ش پیس له مزگه وت
 هه ی ده ستت به گون، مه عالی وه زیر؟!
 تۆی بۆ حكومه ت، خاوه نی ته دبیر؟!
 خۆت له مزگه وتا، تا پیگه بشتووی
 دهنگ وایه كه وا، پاكیان نه هبشتووی
 به و سه رمایه یه، ئیسته وه زیری
 گه بشتیه پایه ی، ههنگامی پیری
 داخی سه رداخان شیخی مه نده بۆر
 ریش دوو كه لای چاکی جبه شۆر
 هه ر سالی مالتی سێ مانگ میوانه
 به حوكمی شیخی بۆ ئه و ته رخانه
 هه ندی جار رووی خۆی، به شال ئه پۆشی
 له گوێ ئاگردان، چلم هه لئه لووشی
 هه رچی بیه وی خۆی داوای ئه كا
 نه یده یتنی ئه لی، وا تۆوم تكا
 بیستوومه هه ندیک له ئه و روپایی
 بۆ ته حلیلی رۆح، خه لکی گه دایی
 به رگی سووالكه ری ده پۆشن ده رۆن
 نایانسانه وه، له به ر چلک و رۆن
 یاخود هه ندیکیان، موته لای دزین
 شتیك نه دزن به ره حه ت ناژین
 بۆم ته حلیل نابێ رۆحی ئه م زاته
 كه له ناو خه لكا، وه لی، سیفات
 هینده ت زه حمه ته، پیت بلین شیخه
 گوریسیك راخه و، ئه م شاره ی تیخه

هه ندی ئه لین (۱)

۱۹۴۱

هه ندی ئه لین کابرا تۆ بۆچ نوێژ ناکه ی (۲)
 به خۆه لکی شانئا دۆستداری چاکی
 که چی جارێک نه مان دی بیته مزگه وت
 دیاره، پیاوی خوا نیت دوورکه وتی دوورکه وت
 جومعه ناکه ی، ناچییه زکر و ته هلیله
 هه ر که بابا به و هه ربسه یه و قه ندیله
 رۆژوو ئه گریت، که چی له نوێژ بیزراوی
 به فتوای شیخ، یه کانه ی ده م به سراوی
 ده ستنوێژ ناشۆی، پاک نابیتنه وه گلاوی
 بیته خواردن، میملی گوشت و پلاوی
 ره حمه ت له وه ی له لاته وه نان ناخوا
 پارێز ئه کات، چاکت ئه ناسی به خوا
 گیاندار کوژ و، تووره و ترۆی له روودا
 ماسیت نه هیتشت له زه لم و تانجه رۆدا
 له هیج و پووج هه رزه وه کیلی خه لکی
 هه ر بۆ ئه وه ی که پیت بلین به که لکی
 پرووت و قووت و لاهه لپچراو، بی پشتین
 به شه و ته غاریک پرته قال تی ترشین
 به عومری خۆت خاوی بۆ مال ناکی
 که نانت خوارد، ده ستت به ریشته سیری
 هیتشتا فلسه ت به ده لاکیک نه داوه
 خۆ حه مام هیج، چلکی پارت لا ماوه
 کێ دی جلی تازه ت له به ر کوردبی؟
 قۆنده رته لای بۆیاخچییه ک بردی؟
 توخوا سه ر و ریشته سابوون ئه ناسی؟
 هه راجخانه ئه گه پتی بۆ کراسی!

پانزه ساله په نجه رته ناکر ټټه وه
میکر ژب ناویري بیتنه ناو جیتنه وه
له به فر و دوی هاوینان ناو میدی
به ندوباوی کابرات لی هاتوته دی

منیش ته لیم:

ته مهی ته وان، منیش له جوابا ته لیم
خوا له دلمايه، هيچ کوټی بو ناگه ریم
حالی دنیا ش هر چونی دیتنه بهر
تی ده په ری شاهو گه دا ته بیه نه سهر
خوا به تویه له حقه قی خوئی خوش ته بی (۳)
به (حق الناس) ه پت پت تیت تووش ته بی

(۱) ته شيعره پيرهميرد خوئی نووسیويه و وهلامی ته و تانه و توانجانه ددهاته وه که خه لکی نه زان تتيان گرتوه،
ته وه هه لیه که هه نديک ده لټن ته شيعره يان به نامه بو ناردوه و ته ویش (وهک له ديواني پيرهميردی م. ه دا
نوسراوه) به يک دټر وهلامی داووته وه. راستييه که ی ته وه يه پيرهميرد باسی توانجانه کانی ته وانی کردوه و
به چوار به يت شيعر وهلامی داووته وه.
(۲) به يتی يه که می ته شيعره له ديواني پيرهميردی م. ه دا بلاونه کراوته وه.
(۳) له لاپه ۲۵ ی ديواني پيرهميردی م. ه دا ته نها يه که به يت له و چوار به يته نوسراوه که پيرهميرد وهلامی
بی داووته وه.

میژووی هاتنه دنیای (هوشمه نند) ی حه سه ن به گی جاف

ته نریخی هیجری، يک زياد، چونکو تاقانه و ته که
جن نشینی محمود پاشا محمود هوشمه نند يه که = ۱۳۴۶ ی کوچی
میلا دیش وا بو ریکه وت له پاشا
مه محمودی هوشمه نند دانیشت به سهر جی مه محمود پاشا = ۱۹۴۵ ی زاینی
این تاریخ چونام فرود آمد از سما
جای محمود غزنوی محمود ما = ۱۳۲۴ ی هه تاوی

شيعره کانی پيرهميرد بو ته مين زه کی به گ (۱)

۱- بو چله ی ته مين زه کی به گ:

۱۹۴۸

داخی که فه له ک، نای به جه رگما
کزم، له کزی سه ره مه رگما
به خت و به رگم ره ش، چاو سپی به شین
فرمی سک سوور و سویر بو (حه مه د ته مين)
ئوف، لایه پییری، لایه نه خووشی
لایه په رووشی، خه وش و سه رخووشی
لایه ماته می و ماتی و بی هووشی
بو پیرتیکی گه نج، که خاک دایپووشی
گول لیم بو به خار، گولشه ن پر جه خار
هو زاری هه ژار، زار و ناله کـــار
ته لاویننه وه، لاوان دل غه مـــبار
خوا نا هی پیریم، بو بخاته کار
باوهرم هه یه، که وا گیانی پاک
نامری ته چیتنه، هه وارگی ته فلاک
هر وهک گه لاویر، به جریوه و رووناک
پر شنگ ته داته، رووی مه لبه ندی خاک
ها، ته وه گیانی (حه مه ده مين) ه
نیگه هبه انه بو ته م سه رزه مینه
چونکه باوهری به خـــوا و ئایینه
جی خالی نابی، له خوئی ته مینه

(۱) پيرهميرد که ته و (نو) پارچه شيعره ی بو ته مين زه کی به گ نووسیوه. ته نها پارچه ی نه هه م له ديواني
پيرهميردی م. ه دا چاپکراوه و هه شته که ی تری پشت گوئی خرابوو.

۱۹۴۸

۲- چرای رووناکی، کورد کوژایه وه
ته ختی سلیمانی، ته خت کرایه وه

تۆماری کوردی، تەئریخ ھەلپـیچرا
 پەردەى ڕەش بەرووی، ئەدەبا کـیـشـرا
 ئەمین زەکی بەگ، ڕۆژی ڕەمـسـەزان
 ھەوارگەى بردە، سەر گردی سەیان
 لەو ساوہ کە ئەو، ئەسپەرەدى گـلـە
 فرمـیـسـکـم تـیـکـەـل، بەخوینى دلە
 دەرکەوت زاتیک بوو، بەعەھد و پەیمان
 لەدوایى ڕۆژا، ھاتەوہ ناومـان
 بۆ میللەتەکەى ھیند تیکۆشابوو
 قەلەمى دەست و پەنجەى شکابوو
 دیسان بۆ پینجـوین، تیکۆشایەوہ
 خـیـر!! ئاو و گل بوو، وا ھینایەوہ
 تا چەرخى جیھان، لە گەر ئەکەوئ
 پیاویکی وامان، تیا ھەلناکەوئ
 دایکی خاک وەھای، گرتۆتە باوہش
 نازارى دەستى، کردووە فەرماوۆش
 بەلام، من بەندى جـمـہـرگـم بـراوہ
 زوو نەگەمە لای، کارم تەواوہ

١٩٤٨

٣- ئەى چەرخى پیر، ھیوام هیچ نەماوہ پیت
 ناخ خۆزگە، ئەمدى، کردەوہکەى خۆت، ئەھاتە ڕیت
 ئەو (شوینەوار)ە، ناوى (خۆراوا)یە، ڕۆژتیە
 ئەم (ڕۆژھەلات)ە لاتە، ڕووناک بئى، گرانە پیت
 ئەستیرەیکى گەش، کە لە ئاسۆى بلندى کورد
 دەرکەوت، کوێرایى چاو بوو، مەگەر بۆ بووہ تانە لیت
 وات شارەوہ، ئیتەر نەدرەوشیتەوہ، بەلام
 خەتى شوەعەى، ھەر لە برەو دایە، تاکو دیت
 سەر بەرزىە کە پیاوى وەھا، ھەلکەوئ، لەگەل

ئەى ناموہر، ئەمین بە، ئەمىنى کتیب، لەجیت
 ڕۆییت، ئەمین زەکی بەگ و زوو بوو، بەھەشتە، جیت
 ٤٢٦ ١٦٦ ٢١ ٧١٢ ٤٧٣ = ١٩٤٨ ی زابى
 روح الامین لەپیش و محەمەد، ئەمینە، لیت
 ٣٤٦ ٣٤٣ ١٣٢ ١٠٦ ٤٤٠ = ١٣٦٧ ی کۆچى

١٩٣٧

٤- کابرای (زەکی) تۆش، نەخەلەتابى
 بـلـیـى حـسـابى، دەورى نیابى
 ئاگات لیبوو چەند، ئەزىتە کیشا
 بۆ تووتن و سووتن، چەند سەرت ئیشا
 کەوا کەوتوویە، ناو گەرەکەوہ
 چاو بەستەرەوہ، بەدەسـرـۆـکـەوہ
 بۆ خۆت، کتیبى، تەئریخ بنووسە
 سەرپىچى مەکە، لەم چارەنووسە
 مەقامى منیش، مەیلی مینایە
 مینای دل، بەردى، ڕەجمى زۆر تىبايە
 من ھیوام بەکەس، نییە بئى باکم
 بەتەعنەى بەدکار، ئەزانم چاکم

١٩٥٣

٥- شەپۆلى دجلەى گەردشى دەوران
 پرىشكى بەدى کەوتە سەر ژيان
 دنیا و دجلە و چاو، ھەرسى پیکەوہ
 نازانین، ئاخۆ، ڕوون ئەبیتەوہ؟!

١٩٤٨

٦- يادى دلسۆزىک، بەگـرـيـانـەوہ
 وا بەگـرـدەکـەى، شوین سەیانەوہ
 ئەنینى حـمـەزىن، بۆ ڕۆحى ئەمین
 (روح الامین)ى، بئى بە ھاوئشین

۱۹۴۸

۷- دهنگیتکی خوش له قوبیهی ئەم ئاسمانەدا
(تەئریخی کوردە) ئیمە بەگیتی نیشان ئەدا

۱۹۳۹

۸- ئەمین زەکی بەگ، کە دیارییە
ئاردی گەمیی، قەندەھارییە
ئەمجارە بەشیعر، هاتۆتە مەیدان
وێک سەروی سەرپەرزی، لە رووی دەریەندان
تەئریخی کۆنی، دەریەندی گەورە(۱)
کەس نەیدەزانای، هەتا ئەم دەورە
بەیارزە شیعر، بۆی بەیان کردین
ئێستا شارەزای، دەوری پابردوین
یاخوا هەر بۆمان بمیستی بەخیەر
تا لە تەئریخمان شارەزابین، تێر

(۱) لە ژمارە (۵۸۴) ی ژینی سالی (۱۹۳۹) دا مامۆستا (قانع) بەهەشت شیعر داوای میژووی دەریەندی
گەورە لە زانی میژوو (ئەمین زەکی) کردبوو، ئنجا لێرەدا داواکارییەکی قانع و وەلامەکی ئەمین زەکی بەگ
دەنوسین و ئەو شیعرە پیرەمێردیش کە نووسیمان بۆ هەمان مەبەستە.

شیعری قانع ۱۹۳۹

مامۆستای زانا، سەرچاوەی عێرفان
تەئریخ نووسەکی، خاکی کوردستان
یاخوا هەر بژی، تا دێر زەمانە
بۆ خزمەت کردن ئەم کوردستانە
ئەجدادی خۆمان نەبوو لە بیرمان
نەمانئەزانای باو و باپیرمان
زیندووت کردووە حال و ئەحوالمان
هاتینە ریزی دراوسێ مائمان
گشت کەس ئەزانای، کە کۆری کییە
باو و باپیری خەلکی کام دێیە

ئێستەش بەندەیی خۆت لە قەرەداغ
بۆ دیتن ئاسار، دل پر لە داغ
هەیکەلی گەورە، لە دەریەند گەورە
نازانین شەرحی حالی چ دەورە
ئایا ئەم پیاو، کوردستانییه؟
یاخو عیسەوی، یا عیبرانییه؟
مەمنوونی لوتفین، بۆمان مەعلوم کەیت
ئەم گری زلە، لە دلمان لایەیت
وێلامی ئەمین زەکی بەگ بۆ پرسیارە شیعرەکی قانع:

لە پۆژنامەی ژین لە سیتی پەمەزان
هەشت(۱) شیعرم بینی، زۆر شیرین و جوان
پێنج شیعرێ ئەوێ، شایستەیی شوکرە
سێ شیعرێ دواپیش، پرسینی، فیکرە
ئەلێن هەیکەلی، دەریەندی گەورە
نازانین چییە و هینی چ دەورە؟
عولەمای ئاسار بۆ ئەو تیمسالا
ئەلێن پاشماوەی چەند هەزار سالە
قەرالی ئاکاد (نارام سین) ناویک
چل و حەوت عەسرە هەستا بەتاویک
بۆ شەپ هاتە سەر لۆلۆ و گۆتوو
لەقەرەداغدا داوا گەرم بوو
لە داوی شەپ لۆلۆ و گۆتۆ ئەشکینی
مەلیک ساتونی دەرنەپەرینی
باسی ئەو شەپە و ئەو بگرە و بەردە
نووسراوە یەک یەک لەسەر ئەو بەردە
چەکی ئەو حەلە تیروکەوانە
لەلای هەیکەلدا دیارە نیشانە
وێک دار، تاشیان، ئەو شاخە گەورە
کردیان بەتیمسال، لە دەریەند گەورە

له دواى سى عهسرىك ساسانى هاتوون
زۆر تيمساليان بوو، بهدهسهلات بوون

(۱) شيعرهكانى قانع نو شيعره، نازانم بۆچى ماموستا ههشتى نووسيوه.

بۆ چلهى مستهفا پاشاى ياموئكى (۲)

۱۹۳۶

ئېمه كه ئيمرۆ دلمان غه مگينه
جهژنى نازادمان له لا وهك شينه
مستهفا پاشا ديتيته وه ياد
ميللهت پهره ر بوو، كورد و سه ر نازاد
بووك و كچيشى، بوون بهرهبهرمان
بهوان هاتنه ناو، مهكتهبى كچان
من كه نمونهى ئه و هيممه تانه م
بۆ پيشكه وتنى، قه ومي ك نيشانه م

(۱) پيرهميرد له ژماره (۴۷۱) ى (ژيان) دا له سه رده تاي ئه م شيعره دا نووسيوه: (پهروين بانو) كه منالتيكى
پينج ساليه ئه م شيعره ي بۆ چله ي مستهفا پاشا وتوه.

بۆ ئه مين زهكى بهگ و صالح زهكى بهگى صاحبقران

۹- پيشوازي

۱۹۳۲

ئه مين زهكى بهگ، صالح زهكى بهگ
ئه م دوو زهكايه، دوو شوعله ن يهك يهك
ئه مين زهكى بهگ، پيشكهوت ئه مپرۆ دى
صالح زهكى بهگ، دواى ئه و ئه كه وهى
ياخوا به خيري بن، چاو گه لمان رۆشن
ههردوو كيان، بۆمان، زۆر تى دهكۆشن

بۆ سانجهى كچى ئه مين زهكى بهگ

۱۹۴۸

ئه ستيره يهكى گهش، كه ئه لتي، مانگى بهرز ئه وه
سه رگۆرژه كهوت و، بۆ وهتهنى خۆى، چراى شه وه
ئه سلى، له نه سلى، قوتبى شيماله، بهرۆشنى
وهك، بېچوه قوتبه، مهركهزى (زهورا) نشيمه نى
چهند سال، له خوام ئه ويست، كه له كوردا، كچيكي وا
له م خاكه هه لكه وي، بهزهكا، بى بهجىي هيو
وا ئه م هيوايه، هاتووته دى، زۆر به دلخۆشى
جنسى له تيف و شيعرى سنووحاتى دلكه شى
ئهى سانحاتى، زاده يى، تهبعى ولا ته كه م
نووسينى تۆيه، تامى خه لات و به راته كه م
باوكت، كه وينه يهكى ترى، نايه ته، جيهان
پيى خوشه، تۆ، كه تپيه ري، له و، نوورى نيشتمان

كورتته يهكى ژيان و بهرهمى ئه مين زهكى بهگ (۱)

محهمهد ئه مينى كورى حاجى عهبدولپهحمانى كورى مهحمودى باپيره. له سالى (۱۸۸۰ ز)
له گه رهكى گۆرژه ي شارى سليتمانيدا له (حهبيبه) ى دايكى بووهته وه و دنيای ديوه. باوك و
دايكي نهخوينده وار بوون و باوكى خاوهنى ولاخ و كاروان بووه. له (۱۸۹۲ ى ز.) چووته
فيترگه ي (مولكيى) سه رده تايى سليتمانى، دواى ئه ودى له فيترگه ي مه لا عهزىز ماوه يهك
خويندوو يه تى. له ۱۸۹۳ دا چووته فيترگه ي روشدييه ي سه ريازى سليتمانييه وه، دواى دوو سال
خويندن چووته روشدييه ي سه ريازى به غداد. پاش سئ سال خويندن له (۱۸۹۸ ز.) دا چووته
كۆليجي سه ريازى ههروه ها به شى ئهركانى ئهسته نبول كه له (۱۹۰۲) دا به پله ي (ره ئيسى
چاك)، ده رچووه و له له شكرى عوسمانى شه شه مى به غداد دامه زراوه. له ۱۹۲۵/۱۱/۲۴ دا بۆ
يه كه مين جار له وه زاره تى (عبدالمحسن سعدون) دا بووه به وه زيرى كاردارى و هاموشۆ. له
وه زاره ته كانى زانستى و بهرگرى و ئابورى و هاموشۆ دا بووه كه له ۱۹۴۲/۲/۱۰ دا له بهر
نهخۆشى بادارىي (رئيو ماتييزم) به يه كجارى ده ستى له هه موو فه رمانى كى ده ولت هه لگرت.
ئه مين زهكى نه مر ئاره زوومه ندى شيعر، ئه ده ب، خۆشنووسين، نيگار كيشان بووه. زمانه كانى،

کوردی، عەرەبی، فارسی، تورکی، ئینگلیزی، ئەلمانی، فرانسێ، زانیوە. بەتورکی و عەرەبی و کوردی لە بابەت مێژووی جەنگ، لەشکر، مێژووی سیاسییەوه بەرھەمی بەنرخ و بێ ھاوتای ھەیە، (٩) یان تورکیە و دەربارە دیوڵەتی عوسمانی و لەشکر و جەنگیەتی (نەکران بەکوردی یا بەعەرەبی). یەکیکیان عەرەبییە دەربارە لەشکرێ عێراق. بەرھەمی کوردییەکانی ئەمانە:

- ١- محاسبە ی نیا بەت ١٩٢٨.
- ٢- خلاصە یەکی تەئریخی کورد و کوردستان ب، ب ٢ (١٩٣١-١٩٣٧)
- ٣- دوو تەقەلای بێسوود ١٩٣٥.
- ٤- تەئریخی ولاتی سلێمانی ١٩٣٩ کراوە بەعەرەبی.
- ٥- کوردی بەناویانگ (١٩٤٥ - ١٩٤٧) کراوە بەعەرەبی.
- ٦- تاریخ الدول والأمارات الكردية ١٩٤٥.

(١) پروانە (گۆفاری کاروان) ژمارە ٣٥- سالی ١٩٨٥ (چەکی نامە ی مێژوونووسیکی کورد) کەمال رەئوف محەممەد ل ٨٧.

سێ شیعەر بۆ شیخ محەممەدی خال

یەکەم:

١٩٤١

بۆ ئەو دانایە (١)، و لە چەمچەمال
ھەر ئەو تێئەگا، لە قال و لە حال

لەلام، تەختی سلێمان بۆیە، با، ئەبێرد بەئاسمانا
بزانی سەلتەنەت، بایە، بەقانا بێ لە ئینسانا
کەوابێ، گەر وەهاش بێ، تەختی با بردووم، لە لا بایە
کە، با، بیبا، (کەباب) ئ بێ، کەبابیشم، لە خۆرایە
مەلێن، تۆ نەوسنی! باوکم، بەنانی جەننەتی دۆران
من ئەو نانە، کەبابیشی، لەگەڵ بوو، دلمی ھەلسووران
لە کوردیدا، کەباب، بابۆلە، باوکیکە، وەک بابە
کە فرزند بێ، ئێتر بۆ قەدری باب نەگرم، ئەرێ بابە!
ئەلێن ئالتوون، بەھەلکەندن، بەدەست دین لەناو بەردا
بەرۆج کەندن، مەگەر پارەپەرستی، دەستی لێ بەردا

بە سەد دانە دەلەک زاتیکی، لەسەر کورسی ئەمەل دانرا
(دەلەک) نەبوا، چۆن وا زوو ئەو جیگەییە بە ئەو ئەدرا
بەبرژانگ، دەوری چاوی خۆم، تەنی، تەلبەند و پاسارە
نەوێک خەوێت و ئەو دەرچێ، کە خەو زۆردار و لاسارە! (٢)

(١) لە دیوانی پیرەمێردی م. ھ دا لەبری (دانا) بەھەلە نووسرابوو (بۆ ئەو دانەیی).

(٢) لە نوسخە ی ژینی ژمارە (٦١٧) ی سالی ١٩٤١ دا کە ئەم شیعەرە بلاکراوەتەو لە کۆتایییدا ئەم بەیتەش نووسراوە:

بەبۆمبا زیندەوورە کز بوو، گەلێ مەعموورە، سووتاوو
ھەمووی ھیتلەر بوو، قەومانندی، ئەجەل لەم ناو بەد ناو

دووەم:

گێ و گال بەیادی شیخ محەممەدی خال، گێرۆدە ی چەمچەمال

١٩٤٤

غازیی، شەھیدی، لە لا خۆشتەر (١)
نازانی، کوشتە ی، عەشق لەو پێشتەر
پۆژی قیامەت، چۆن وەک یەک ئەبێ
ئەم کوشتە ی دۆستە و، ئەو کوشتە ی دۆزمن
ئەو دلە ی ھیوا، بەتۆ، ئەبەستت
ئاشکرا و پەنھان، تۆ ئەپەرستت
مەپەرئەجینە و نەک، بشکێ و بێ بەخوین
لەو خویناوەدا، دلگیر بێ و بێ شوین
من لە پێش چاوی، چاوت ئەکوژی
چۆن لەلای بیمار، خوینم ئەپێژی
دلم ھەمیشە یادی تۆ ئەکا
لە پێی رەزاتا، جستوجۆ ئەکا
ئەگەر لە خاکم، گیایەک، سەر دەرکا
بۆنی لە بۆنی، وەفای تۆ دەکا
لە جەھەننەمدا، یادی تۆ ئەکەم
گێری ئەو ئاگرە، بەنوور تێ ئەگەم

ئەگەر بەھەشتم، بېی و تۆنەبی
تال و بی بەرە، لام وەک پەلکی بی
مستى مەیلی تۆم، بی جامی شەراب
بولبولی تۆم و بیکەن بەکەباب
لە سۆز و کەزەى برژاندەدا
هەر زکری تۆبە بەکول دەنگ ئەدا
ئەگەر پۆژی تۆبە بەندەگییە!
فرۆشیارییە، ئەى مووچەت چییە؟!
دوو کەعبە ھەییە، یەکی لەگلە
ئەوی تر گۆشتە، کە ناوی دلە
ئەو ئەچی، بەردی، پەشی ماچ ئەکەى
ئەم ھەزار دەردی، پى عیلاج ئەکەى
ئەگەر ئەتەوی تۆبى بەمەرد
ھەواو ھەوەسى خۆت بکە بەگەرد
ئەلفى (مرادت) لەمراد، لا برد
ئەوسا ئەبیتە (مەرد)ى گوردی کورد
ئەوانیتە خۆت، بەتاو و تینی
خۆت لە ئاوینەى دىوا ئەبینى
گلینەى چا و بە، لەپى رووناکا
عالم ئەبینى و خودبینى ناکا
دوو قافیەمان، لی بوو بەدوو بال
خال و چەمچەمال، بەدریژی سال

(۱) ئەم شیعردى دووھم لە دیوانى پیرەمیردى م. ھ دا بلاو نەکراوەتەو.

شیعری سیبەم بۆ شیخ محەممەدى خال

۱۹۴۱

شیخی پەوشەن خال، چرای نەوہى خال
بەحوکمی قەزا، قازى چەمچەمال

تەنھا بۆ ئەو، چووی بووی بەقازی^(۱)
پیت بلین: خودا و بەندەت لی پازی
ئەگینا پایەت، بی پایان بەرز بوو
خزمەتت لەسەر ئەستۆمان فەرز بوو
ئەوسا بارەگای خودات بەدەست بوو
ھەر تۆ دەریەست بووی، کەچی دەر بەست بوو^(۲)
ویستت، خزمەتت، بۆ عالم عام بی
یا خوا (اتقوا) لە تۆ ناکام بی
دیارە ئەیزانى پۆژی بایەزید
خەرقەکەى تەر کرد^(۳) بۆ (هل من مزید)
چووہ ئەو ئاگرە، بکوژینیتەوہ
ئیسلامی لە دەم بسینیتەوہ
وہلەکیک توولیک ئەدا لە رانی
خەرقەى فریدا، لە کزەى ژانی
بە ئازاریکى ھەتیوہ رووتی
وتی تەر و وشک تیکرا بسووتی
من قازیتى تۆم لە لا خوش نەبوو
دوایی بەشتى، ئەو فکرم تیکچوو
وتم ھیممەتى خالت لەسەرە^(۴)
بۆ ئەم ئیشە ئەو، دیارە پەھبەرە
بیستوومە پۆژی، پيش جەژنى قوربان
رووہو شارەکەت، چوو بووی بۆ گەران
تووشى شەخسێک بووی لە ئەھلى قەلەم^(۵)
بەخدرى زبندەت، دابووہ قەلەم
تۆ خۆت، عەرەفات، لە عەرەفات بووی
مەستى تەجەللای، زات و صفات بووی
جەمال و جەلال، نیگای ئاوارە
عەکسى کردۆتە، شووشەى سەیارە
تەجەللای خۆت بوو بەغەیرەت زانی
ئەمە سەرپیکە، لە عام نیھانى

ياخو به قهولى گالتەى درۆزى
 كەرەكەى خۆت لى بوە ېموزى
 بەللى ئەو شەخسە كە ھات ېووبە ېووبە
 لەسەر كانىيەكەى خدرى زىندە بوو
 لە (كەر تېنە) (۶) (دەسنوئى) نەشكا
 كەر تېنە بوو لە شىو و شكا
 لە خام ئەوئ تۆ ھەروا نىك بىن بى
 مژدە وەرگىرى (روح الامين) بى
 بە فەيزى ېووحى باپىر ئەمىن بى (۷)
 گول دەستەى باغچەى ژيان و ژين بى

- (۱) ئەو كاتەى كە شىخ محەمەدى خال كرا بەقازى لە چەمچەمال و فەرمانى مېرى بۆ دەرچوو و شارى سليمانى بەجى ھېشتووە، پېرەمېرد زۆرى پى ناخۆش بوو كەوا توخنى فرمانى مېرى بەكوئ بەلكو ئەيوست لە جىنگەى باپىرى كە حاجى شىخ ئەمىن بوو بېتتە جىتشىن و ئەو مژگەوتە بەئاودانى بەتلىتتەو. م. ھ.
- (۲) دەرەستى يەكەم واتا بەتەنگەو ھاتن، وە دوو ھەمىان واتا پى لى گىرا بوو.
- (۳) لای م. ھ نووسرايوو خەرقەكەى تەرك كەرد. كە ھەلەيە.
- (۴) ئەو بەيتە لای م. ھ لە لاپەرە (۳۰۲) دىوانەكەيدا نەنوسرايوو.
- (۵) لای م. ھ نووسرايوو (ئەھلى عىلم) كە ديارە ھەلەيە و راستىيەكەى (ئەھلى قەلەمە).
- (۶) كەر تېنە: ھەورازىك بوو لەبەينى قەرەھەنجىر و كەركوكدا لە كاتى خۆيدا، بەلام ئېستە ئەو ھەورازە نەماوە بەلكو بەگريدەر وەكو تەختكراوى لى ھاتووە. م. ھ.
- (۷) ئەمىن: نيازى لە (حاجى شىخ ئەمىن)ە، كە باپىرى شىخ محەمەدى خال بوو.

بۆ كۆچى شىخ عەزىزى براى شىخ نوورى شىخ صالحى شاعىر

۱۹۳۶

ئەى چەرخى چەپگەرد، چەواشەى بى باك
 لە بەھارەندا، گول دەردى لە خاك
 تۆنەوگولەكت، بىر دەو ۆتەر گل
 زۆر كەست گىرەند، سزات دا بەدل
 عەزىز گولەى بوو، بەئاو كەوت سىس بوو
 جى ھىواى خاك بوو، حەيفە لە كىس چوو

دوو شىعى پېرەمېرد بۆ عەبدولواحد نوورى (۱)

شىعى يەكەم:

بۆ چلەى عەبدولواحد نوورى

۱۹۴۴

زەردە پەر، لەسەر گلەزەردە، كە دار و بەردە
 زەرد ھەلگەراو، ېوچو، ناو ئوقى لاجوۋەردە
 ئەو ېوژە جوانە، بەم ھەموو، پىرشىنگى نوورەو
 ېووى كەردە شارى تار و پەناى گرت لە دوورەو
 ئىمەش چىرايەكى گەشى، عىللمان، كوژايەو
 ېۆلەى وەتەن بەنالەو، ئەگرىن لە دوايەو
 (واحد) كە كۆچى كەردو، ېوژى چلەى ئەو
 يادى ئەكەين بەداخەو، ېوژمان لە لا شەو
 چەند جوانە، وینەكەى، كە لە (ژىن) دا ئەزى وەھا
 كورگەل، ھەمىشە، يادى لەلاتان بى، توخودا

شىعى دوو:

۱۹۴۴

ئەم وینەيەى، بەشىنەو، ژىن (۲) خستىيە سەر سەرى
 شەخسىكى خۆشەويستە، بەفەزل و ھونەرورەرى
 رەنجىكى زۆرى داو، گەلى لاوى پىگەبەند
 ئاسارى ئىقتىدارى، بەتەئلىفى خۆى نواند
 گەيىيە ئەو، كە كەلكى وەتەن بگىر، دەستى مەرگ
 پىچايەو بەقىنەو، خوتىناوى خستە جەرگ
 داخى گرەنە، قەدرى نەزانرا، لە ژىنىيا
 ھەر (ژىن)ە، وا بەنالەو، ئەگرى لەشىنىيا
 توخو، كوپىنە، لاوينە، بۆلاوى نىشتەمان
 وەك پېرەمېرد، چلەى بکەنە، ماتەم و فغان

قه‌دری گوزه‌شته، ره‌غبه‌تی ئاینده‌یه، به‌تین
نامرن، نه‌وانه، وا له دلی میلله‌تا، نه‌ژین

(١) ئەم دوو شیعەری پیرەمێرد لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بڵاونەکراوەتەوه.

(٢) ژین: مەبەست لە پۆژنامەی ژینە کە پیرەمێرد خۆی دەبیرد بە‌پێوه.

ئاهی زار(١)

١٩٤٩

بێ هۆش و شعور و دلفگارم
ناچار کە خەریکی ئاهی زارم
سا، بیکەرەوه، گری له زوڵفت
ئەو بەنده، گری، ئەدا له کارم
وێک بەفرە هەمیشە، ئاهی ساردم
ناوێری، کە بێتە لام، بەهارم
چی بکەم، کە بەشیتێ. کەوتە ناو شار
هیند، بەردم، ئەهوانی، سەنگەسارم
ئاخر! گولەکەم، کە تۆم لە دەست چووی
دل پریه له خار و، پرجەخارم
لەم بێکەسییه و، له جەوری بێ حەد
پاداشتم ئەوی، له کردگارم
دینیشت لەگەڵ دلا فراندم
لای خواشتم نەماوه، شەرمەزارم
وا مامەوه، بێ پەنا و هیوای تۆ
تەنھا بەخەیاڵه، دەمگوزارم

(١) ئەم شیعەری له دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بڵاونەکراوەتەوه.

بەدکار(١)

١٩٤٩

سافیڵکەداری، دەستی بەدکاره
شەڕەدار هێجگار، زۆره لەم شاره

سەیدی قەومێ، کە خۆش باوه‌ره
بەدەست فیتنەوه، مێکوتی ساوه‌ره
هی وایشمان هەیه، بەدۆیش ئەپێژنێ
گۆشتی نەدیوه و دانی دەناژنێ
پێی ئەکەوتیتە، هەر دیوه‌خانی
زەمی خەلک ئەکا، هەتا ئەتوانی
له دیوه‌خانان، کە غەیبەت باوه
ئێستا بەپۆکەر، چاری کراوه
خوا عەیبی بزنی، وا خستۆتە روو
کەچی کلای کردووه بۆ بە‌روو
زۆری وا هەیه، مۆتوربه ئەکری
به رووی کێوانه و کەستانه ئەگری
لەم هاوینەدا، کۆڵلاره زۆره
بۆیه ژن و پیاو، کەوتوونه نۆره
پەشەبای نیسان، کەوتۆتە وچان
وا رووی کردۆتە، سوریا و لوینان
هەر وا زەعیمه و کە نون مارشاله
دوای با، ئەیبینین، کە قون بەتاله
یاخوا پۆژی شام، نەکەوتیتە شام
(حسنی) و (سعاده) نەگەنە مەرام
شام کە سەڕینگای (صلاح الدین)ه
(صالحیه)یش، کوردی بە‌دینه
«ارم ذات العماد» ئەوتییە
حەیفە نوشوستی بێتی، ئەو جییە

(١) ئەم شیعەری له دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بڵاونەکراوەتەوه

١٩٤٨

گەرماوی ڕەمەزان لەگەڵ گرانی
ئاو له دلمان دیت لەبەر بێ نانی
خۆراک له مالا هیچ نەماوه بۆم
پۆژوو، پامەکە، ئەتگرم، ئەتخۆم

دوو شيعر بۆ كۆپكى حەسەن فەھمى بەگى جاف^(۱)

يەكەم

۱۹۴۷

مژدەيەكى خوش، هات بەتەلغراف
كۆپى بوو بەدوو، حەسەن فەھمى جاف
لەناو جەژنانا، جەژن بوو بەسى
دیارە بوو بەدوو، سىيەى لەدوو دى
ئەمە تەئىرخى، رۆلەى زەكىيە
محەممەد سەرورە، گشت ئىيل بەگىيە

۹۲ ۴۶۶ ۷۲ ۵۱ ۲۷ = ۱۳۶۶

دووەم:

۱۹۴۹

خودا، داد، لە دەست، ئەم پىرە زالە
چەند بەسەر دلى نازدارا زالە
حەسەن بەگ، لە جىيى دوو پاشا مالە
دوو چرای ھەلکرد، لەو بنەمالە
باى مەرگ يەككى، كۆژاندۆتەو
دلى ئەو ئىلەى رەنجاندۆتەو
(محەممەد سەرورە) كۆچى بەخىرە
قۆچى قوربانى، قەزا وەگىرە
خوا رۆلە مردن، بەئەجر ئەژمىرى
يەك، بە، دە، تۆلەى بۆئەبژىرى
تەئىرخە بۆ ئەو، وەكو سەرۆشتە
محەممەد سەرورە، پەپولەى بەھەشتە

۹۲ ۴۷۶ ۶۶ ۷۱۲ = ۱۳۶۸

(۱) ئەم دوو شيعرە لای م. ھ. بلاو نەكراوەتەو.

قەلەندەر

۱۹۴۹

لای قەلەندەر، ھەموو، داراتى سلىمان^(۱)، بادە^(۲)
ئەو خوداناسە، سلىمانە، لە موولك نازادە
وا دەزانن، كە بناغەى لەسەر ئاوە، دنیا
يا سەراو، ياخود، سەراوئىكە، زۆرى بادە
لالە عەباسى، عەباسى، ھەموو، وشكى كرد
ئاوى ئاوايى، لە شوپىيان، شەتەكەى بەغدادە

(۱) سلىمان: واتە سلىمان پىغەمبەر.

(۲) باد: واتە با، ھەوا و شتى ناديار.

ئای گيانە جەرگم^(۱)

شوياتى / ۱۹۵۰

ئای گيانە جەرگم، ...
توى، تويى، بى تو، تويى پەردى جەرگم
لە دەورت، دوورم، نزيكە مەرگم
بەخوئىنى دىدەم، گولگونە بەرگم
خوا بەو جەمالەى، كە بەتوى داوہ
شۆرى جنونى، خستە دنياوہ
عەقل و ھۆش و فام، لای كەس نەماوہ
قيامت، بەقەد، قامەت^(۲) ھەلساوہ
گيانە تۆ جوانى، ئارامى گيانى
خۆت مەشاروہ، ھەتا ئەتوانى
بۆ ئىيمە سەيرى، سنەى يەزدانى
بۆ تۆيش سەرفترە و زەكاتى جوانى
مەترسە ئەوہى، كە تۆ ئەبىنى
نايەو، دەقى، جوانيت، بشكىنى
عەشقى ساف، عاشق، بەرۆح ئەژىنى
ئارەزووى وەسللى، لە لا نامىنى

هانا، هه‌ی سه‌رخیل، نازدارانی جاف
تۆ ئاوتینه‌به، بۆ عه‌شقیکی ساف
ئالوده مه‌به، به‌لاف و گه‌زاف
بۆ پۆچی عه‌شقم، ببه به‌مه‌تاف

(١) ئەم شیعەر له دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

(٢) قامه‌ت: قامه‌ت، بالات، به‌قه‌د به‌رزیت.

بۆ کۆچی سه‌ید نووری نه‌قیب

١٩٥٠

هه‌ر نیوه شیعریک ته‌ئریخیکه بۆی
ده‌لاله‌ت ده‌کا، له‌سه‌ر چاکیی خۆی
نووری می‌ری سوور، چو بۆ ناو جه‌ننه‌ت
٢٦٦ ٢٦٠ ٢٦٦ ٨٩ ٥٧ ٥٣ (١٣٦٩) کزچی
فه‌قیدی سیاده‌ت که‌وته به‌ر په‌حمه‌ت
١٨٤ ٤٧٥ ٤٣٦ ٢٠٧ ٦٤٨ (١٩٥٠) زاینی

بۆ کردنه‌وه‌ی یانه‌ی فه‌رمانبه‌رانی سلێمانی (١)

شوباتی/١٩٣٣

ده‌می بوو داوای، نادیمان ئه‌کـرد
زۆر به‌خیلیمان به‌شاران ئه‌برد
خوا بۆی پیکه‌ستین، قه‌راری در
هه‌رچی پێویسته، وا بۆی پیکه‌خرا
باخچه‌ی به‌ر سه‌را کرا به‌نادی
گول و گولزاره، وادی به‌وادی
متصرف خۆی ته‌شریفی هینا
ئینتخاباتی ئه‌عزای پیک هینا
به‌رایب هه‌قیی نوکسه‌س دانرا
هه‌موو تیکۆشن یه‌کسه‌ر وه‌ک برا
متصرفیش نوته‌قیکی وای دا

زۆریان ته‌قدیرکرد، خه‌لکی له‌ویدا
ته‌فسیری غایه‌ی نادى بۆ کردن
یه‌کیته‌ی و پیکى، خه‌فه‌ت ده‌کردن
خوا په‌وای بینى، نادیمان بۆ بوو
بۆ ده‌ره‌تانى، مه‌ئموور به‌سه‌رچوو

(١) ئەم شیعەر له دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

حه‌فصه به‌هاره (١)

حه‌فصه به‌هاره، گول گه‌شایه‌وه
ئاوی کاریزی، شه‌ریف ژبایه‌وه
هاره هاری ئاو، خویندنی بولبول
سه‌د بار پیریش بی، شه‌وق ئه‌دا به‌دل
چواله گولێ کرد، ئه‌رخه‌وان سووره
هیشتا پشیوی، له‌ناو شار دووره
گولاله سووره، بووکی به‌هاره
منیش بۆ بووکی، دل‌م داغداره
به‌فر و هه‌له‌کوک له‌من قه‌ومه‌او
گول به (توفیق)ی هه‌ولێر براره
تا تو و (فه‌هیمه) خو‌شبن من هه‌روام
باوجود هه‌تا، ده‌مرم به‌ته‌مام
نه‌یسه، بێینه‌وه، سه‌ر باسی به‌هار
وا سه‌وز بوو سیو، هه‌لووژه و هه‌نار
شنگ و هه‌له‌کوک، پرچیان درێژ کرد
هینده‌م پیشۆک خوارد که‌لله‌می گێژ کرد
دارتکی زۆرم، کرد به‌بێله‌کان
ئه‌یدهم به‌ئیه‌وه بۆ بن گۆزروان
وا به‌خه‌خل، (نیسان)ه‌کesh هات
(چارشییوی) سه‌وزی پۆشیوه ولات

(سیوجگه‌ری) زستان، ده‌لَین زۆر چاکه
 بن توه‌که‌شمان، م‌الیوه و پاکه
 شیش و مقه‌لی و ئاگرم داناوه
 ته‌ماته‌ی سه‌وزی پاریشم ماوه
 پشته مه‌غزه و دووگ، گورچيله‌ش دَینم
 هه‌رچی بی‌فرینتی، قو‌لی ده‌شکینم

(١) مامۆستا م. ه‌ده‌باره‌ی ئەم شیع‌ره له لایه‌ره ٣٣٦ی (پیره‌مێردی نه‌مر)دا ده‌نوسیت: ئەم هه‌لبه‌سته‌م له ده‌ستخه‌تییکی پیره‌مێرد خۆیه‌وه وه‌رگرتوه. به‌لام مێژووی پێوه‌ نییه، دیاره که بۆ هه‌فصه‌خانی خوشکه‌زای وتوو که خوشکی جه‌لال صائب و جه‌میل صائب. هادی صائب بووه و ژنی میرزا فه‌ره‌جی حاجی شه‌ریف بووه، که بازرگانێکی به‌ناویانگی به‌غدا بووه و پیاوێکی زۆرباش و له‌سه‌رخۆ و بیوه‌ی بووه. پیره‌مێرد له به‌هاریکدا داوای لێ کردوون که له به‌غداوه به‌سه‌ردان بپه‌نه‌وه بۆ سلێمانی و بۆ ئەمه ئەم هه‌لبه‌سته‌ی خواره‌وه‌ی بۆ ناردوون.

به‌نگۆکه و پیاز و که‌وه‌ر و ته‌رخوون
 له‌گه‌ڵ به‌ه‌ارا، هه‌موو په‌یدا بوون
 سه‌رتوێژی ماس‌ت و په‌نی‌ری تازه
 هه‌موو به‌غدا بۆی، ئاوا‌ته‌خوا‌زه
 ئاخ ئا ئەم به‌زمه، به‌تۆوه‌ خو‌شه
 ئێوه‌ی تیا نه‌بن، بێ تامه و بۆشه
 شای‌ی نه‌و‌رۆزم، ک‌رد به‌ناو و داو
 ئێوه‌ دیار نه‌بوون، لێم بو به‌زو‌خواو
 تو خوا و پێغه‌م‌به‌ر، به‌سیه‌ غه‌ریبی
 ئەو عوم‌ره خو‌شه، له‌گه‌ڵ ئێمه‌ بی
 وا به‌شو‌یت‌نا، خو‌م دێمه‌ ئەو‌ی
 لام وایه‌ می‌رزا، منی خو‌ش ئەو‌ی
 ئەگه‌ر ته‌شه‌ریفی بی‌ته‌وه‌ ئێ‌ره
 ئەوانی ئێ‌ره، ئەب‌نه‌ گای گ‌ی‌ره
 له‌ سایه‌ی خواوه، له‌ کاراین زۆرین
 (می‌رزا) گه‌وره‌بی، خو‌ش ڕانه‌بو‌ترین

بۆ شه‌هیدان مسته‌فا خو‌شناو و محه‌مه‌د قودسی^(١)

١٩٤٧

دیس‌ان وا کۆستی نو‌تمان که‌وته‌وه
 گه‌ری گه‌ردوونه، کوردی گ‌رت‌ه‌وه

ئەم دوو دار ته‌رمه، دوو نه‌ره‌ش‌په‌ره
 زنجیریان پ‌چ‌ران، گه‌یینه‌وه ئێ‌ره
 له‌ ڕیتی ئێمه‌دا، گیانیان فیداک‌رد
 ناوی بلندیان، وا بۆ خو‌یان برد
 ئەو په‌ته‌ی له‌م‌لی ئەمانه‌ خ‌را
 ئەوانی خ‌ن‌کان‌د، به‌لام په‌ت پ‌چ‌را
 پ‌لنگی ئەنگ‌ی‌وراو به‌هه‌لمه‌ت‌تره
 گۆم هه‌تا قوول‌ بێ، مه‌له‌ی خو‌شته‌ره
 وا پ‌ی‌تمان ئەل‌ین دهم به‌پ‌یکه‌نین
 گیان‌مان فیداک‌رد، ئێوه‌ی پ‌ی‌ بژین
 ئەم جووته‌ ش‌پ‌ه‌ره، دل‌ی‌ری شه‌ره‌زه
 له‌ناو می‌ژوودا، ناویان زۆر به‌ره‌زه
 ه‌یچ پ‌ی‌یان ناو‌ی ک‌فن و دف‌ن و ش‌ین
 شه‌هیدان له‌ناو د‌ل‌مانا ئەژین

(١) سالی ١٩٤٧ دوا‌ی ڕو‌وخاندنی کۆماری ساوای کوردستان له‌ مه‌هاباد، ئەو چوار ئەفسه‌ره کورده تی‌کۆشه‌ره‌ی به‌شدارییان تیا‌دا ک‌رد‌بوو به‌هۆی به‌هه‌له‌دا‌چو‌نه‌وه‌ خو‌یان دایه‌وه‌ ده‌ست حکومه‌تی پاشایه‌تی عی‌راق ئەو‌یش له‌بری لی‌خۆش‌بوون فه‌رمانی له‌ س‌ی‌داره‌دانی به‌سه‌را دان. له‌ شه‌هیدان ته‌رمه‌که‌ی ع‌زدت عه‌زیز ب‌رایه‌وه‌ نام‌یدی، خه‌ی‌رول‌لا ب‌رایه‌وه‌ بۆ هه‌ول‌ی‌تر. مسته‌فا خو‌شناو و محه‌مه‌د قودسی ه‌ین‌رایه‌وه‌ بۆ گردی سه‌یوانی سلێمانی.

بۆ داخستنی گۆفاری گه‌لاوێژ^(١)

١٩٤٩

داد له‌ ده‌ست جه‌ورت هه‌ی چه‌رخ‌ی سه‌ر چه‌وت
 وا گه‌لاوێژ^(٢) که‌وت، گه‌لاوێژ^(٣) بۆچ که‌وت!
 ئاسۆی ئەده‌بی، کوردی پ‌ر ته‌مه
 سفیده‌ی به‌یان، شینه‌ ماته‌مه
 (ژین) بۆ گه‌لاوێژ، بووبوو به‌په‌رژین
 ئێستا له‌ دوا‌ی ئەو، بی‌زاره‌ له‌ ژین
 ئی‌براهیم^(٤) له‌ناو (نا‌ر)ا سووت‌اوه
 (سه‌جاده‌)ی^(٥) ته‌قوا، بێ ڕایه‌ل ماوه

هيوامان وايه كه چهرخ وهرگه رڼ
سه جاده م به سهر شه تدا بگه رڼ
پياويكمان نه مري ته عزيه ي بوئه گرڼ
بوچ بوگه لاويژ، نه گرڼ، تا ده مريڼ؟
گه لاويژ هه رچه ند، جار جاره هه لډي
له بورج، خوږدا، دوايه، هه هه لډي

(۳.۲) گهلاویتی یه کهم نهستی ره گهلاویتی و گهلاویتی دووهم گوڤاری گهلاویتی.

(۴) ئېبراهيم: مەبەست لە ئېبراهيم ئەحمەدى خاوەنى ئىمتىيازى گۆڤارى گەلاوێژ بوو. ھەروەھا نیشانیە پۆ ئەو ئایەتەى کە دەفەر مۆى (یا نار کونى بردا) وىسلاما (على ابراهيم) ئېبراهيم خراوتە ناگروە و نەسو تاووە.

(۵) سەحادە: مەبەستە، لە زانای ئەدەب، کوردی مامۆستا (علاءالدین سەحادى) بوو کە سەرنووسەرى گۆڤارە کە بوو.

بۇ گۇقارى گەلاوئىر^(۱)

1944

له (ژبین) هوه یو گه لاویش:

«که زین بستی عفریته کان دهوری گه لاویتیان داوه خه ریکن له گه لاویتی که وتنا، گه لاویتی بخه، ئەم شیعرا نهی پیشکەش کرد».

پیرہ میڈ

گه لاویش، خوشکه بالا به رزه‌ک‌هی ژین
ملوانک‌هی تو، له‌ریشه‌ی عه‌قدی په‌روین
به‌شه‌وقی تووه‌ روونه، ئه‌م جیه‌انه
به‌لام (خوفاش) (۲) له‌تیشک کویر و نابین
به‌کویری چاو هه‌لێیی نه‌نگه‌ ویست
به‌دی عه‌شره‌ت نه‌ه‌ک‌گیره‌ به‌تاین
نه‌گه‌ر عفریت وه‌کو مانگ بیته‌ سه‌ر ریت
که کهوت جه‌سته‌ی به‌لنگه‌ و قووج نه‌بینین
(شه‌هاب‌)ی ساقییت، ژینه‌ مه‌ ترسه
«جعلناها رجوماً للشیاطین»

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. هـ دا بـلاو نە کراو تەو هـ.

345

بۇ گۇقارى گەلاوئز

1947

گه لاویش که وتوه، یاخوا نه که وی^(۱)
 کوردستان شه وقی، شوعه رای نه وی
 زوری نه ماوه، شوعه را، لال بی
 توخوا مه یه لن، وا لال و پال بی
 (علاءالدین)ی سه جادی وا هات
 وه که برات، سفره، بینه جه مات

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمیڤدی م. ه دا بلالو نه کراوڤتهوه.

دوو شیعری بیرهمیږد بۆ مه حوی

كانوونی دووهم ۱۹۵۰

قہ سیددی (بہ حری نور) ی مہ حویبہ ، بۆژین تہ مجارہ
کہ بۆ تہم جہ ژنی مہ ولودہ تہ شی تہم نیعمت و گفتارہ

1947

«مہجری لہ عہدہ مدای، چہ ہرای پی ناوی
پتچینکی سہرہ، دہوری سہرای پی ناوی
بینگانہ و بی یار بہ، کہ بارت سوو کہ
دل تیکہ لئی یہ کہ ناشنای پی ناوی

بۇ كۆتايى جەنگى جىھانى

1950

حیجازی کوردی و نه‌وای عیراقی
 هه‌ردوو له کاران سا دهی هه‌ی ساقی
 ئه‌م‌پۆ رۆژتیکه ، شه‌ر بپرایه‌وه
 ده‌رگای شادیمان بۆ کرایه‌وه

لهسایه‌ی خواوه پیمان کهوت په‌یمان
 که هاوپه‌یمانان بۆ بوون به‌تیمان
 ئیستا له شایی سویندخۆره‌کانا
 ده‌نگی ده‌هۆل دیت له کوردستانا
 وا به‌هه‌له‌په‌رکیش به‌رز ئه‌بینه‌وه
 به‌پیری ئه‌چین به‌پیری ژینه‌وه
 هۆ هۆ ژین، هه‌ی ژین له کوردستانا
 خاوه‌ن مژده‌ی بی له سای یه‌زدانا
 لاوکی کوردی بۆ لاوانته
 جنة المأوی نیشتمانتا
 ناویرم له‌مه زیاتری بلیم
 قه‌تار و زه‌بوور وەک یه‌ک دیته‌ گویم

شیوه‌نی نه‌و نه‌مامیک^(١)

١٩٣٢

وا به‌کۆل، ئه‌گریم له‌گه‌ل تۆ، هه‌وری سووری به‌همه‌نی
 من به‌وه‌ی گۆل که‌وته ژیر گل، تۆ به‌وه‌ی گۆل پیکه‌نی
 تازه‌ گۆل، بۆ تۆ بوو، ئه‌م چه‌ندانه، سه‌یرانم ئه‌کرد
 تۆ به‌جیت هیشتین، گۆلستان، بوو به‌چاهی بیژنه‌نی
 دایکی خاک، وەک دایکی بیگره‌ باوه‌ش، ئازاری مه‌ده
 جیگه‌که‌ی تاریکه‌ و ترسا، له‌ خه‌ودا راچه‌نی
 دۆینی نه‌وورۆزم به‌به‌ژنی، نه‌و گۆلانی ئال ئه‌کرد
 ده‌وری ده‌وران، ده‌وره‌می ئه‌مه‌رۆ به‌به‌رگی شین ته‌نی
 نیوه‌ به‌یتی دوایی رۆژی رۆینی ئه‌و ده‌رده‌خا
 من ئه‌زانم سیبهری (طوبا) یه‌ بۆ ئه‌و نیشته‌نی

(١) پیره‌مێرد ئه‌م شیعهری بۆ کۆچی خوشکیکی ئه‌حمده‌ به‌گی توفیق به‌گ وتوه‌.

دله‌که‌م غه‌مگینه^(١)

١٩٣٢

دله‌که‌م غه‌مگینه، دله‌که‌م غه‌مگینه
 ئه‌گه‌ر غه‌مخواری، وه‌ره‌ بمبینه
 خوايه ئه‌م دله‌ت، تۆ بۆچ دا به‌من
 عه‌شق و حه‌یاتم لیک بوون به‌دوژمن
 عه‌شق غه‌می ئه‌وێ، حه‌یاتیش خۆشی
 ئاگر له‌ دله‌دا، چۆن داده‌پۆشی؟!
 باری حکومه‌ت، له‌ جه‌سته‌م باره
 دلێش به‌تیری یار برینداره
 ده‌وره‌ی رۆژگار، گه‌ردشی بادا
 با به‌باده‌ غه‌م بده‌ین به‌بادا
 که‌ غه‌م ئه‌مخاته‌ مالی بیه‌وۆشی
 ناچار ده‌ست ئه‌که‌م، به‌باده‌نۆشی
 ده‌ستگیریم بکه‌، ئه‌ی یاری شه‌بگه‌رد
 به‌ په‌یامی یار، له‌ دل ده‌رکه‌ ده‌رد

(١) مامۆستا م. ه ده‌لێت: پیره‌مێرد ئه‌م شیعهری له‌ ئاهه‌نگیکی شانونی قوتابیانی زانستیدا نووسیه‌.

بۆ ئه‌حمده‌ به‌گی توفیق به‌گ^(١)

بارانی نیسان بوو به‌مرواری
 به‌رحمه‌ت به‌سه‌ر ئیمه‌دا باری
 زانستی به‌ینیکی بره‌وی که‌م بوو
 وەک گه‌وه‌هر له‌ناو سه‌ده‌فدا ون بوو
 غه‌واسی عیرفان له‌ نه‌سلی غه‌واس
 زانستی^(٢) له‌ گێژ، گێژی کرد خه‌لاس
 زانستی و زانست یاخووا بمین
 به‌لکو بیکه‌سان، به‌شه‌و بخوین

خویندنی شهوه، رۆژ ئه کاتهوه
پهردهی تاریکی، لائهباتهوه

.....

- (١) پیره میترد ئهم شیعهری بۆ ئهحمده بهگی توفیق بهگ نووسیوه که بۆ جاری دووهم بۆتهوه بهمتصرفی سلیمانی و قوتابخانهی زانستی ژياندهوه.
(٢) زانستی: قوتابخانهی زانستی.

دوو شیعر بۆ کۆچی جهمیل صدقی زه‌هاوی

یه‌که‌م:

١٩٣٧

ته‌وه‌کلی نه‌بوو، ئه‌مسال، ئه‌مه‌نده خۆل باری
ته‌عاملی نه‌بوو، هه‌ور که‌وته گریه و زاری
فه‌له‌ک بوو، خاکی ئه‌بیژایه‌وه، به‌سه‌رمانا
مه‌له‌ک بوو، چاوی ده‌ئیشایه‌وه له‌گریانا
به‌بای زه‌هاوه به‌هاران که هه‌وری ره‌ش ئه‌گری
به‌شیننی بولبوله‌ گریاننی شه‌ونم و هه‌وری
هه‌زازی گولشه‌نی ئهم خاکه‌ پاکه‌ بوو تاک بوو
فه‌زای ئه‌ده‌ب به‌چرای شیعره‌کانی رووناک بوو
به‌بالی شیعر و ئه‌ده‌ب، شاهبازی میعراج بوو
شه‌هی سه‌ری‌ری ئه‌ده‌ب، فه‌لسه‌فه‌یشی سه‌رتاج بوو
ئیت‌ر نه‌ماوه ئومیدم، له‌داری دنیادا
بگاته‌ریزی جه‌میل صدقی، که‌س، له‌(زه‌ورا)دا
به‌مه‌سه‌ره‌ییکه‌ ده‌می مه‌رگ و ته‌رجه‌مه‌ی حالمان
کسوفی رۆژه (ذهاب)ی زه‌هاوی لای عالمان

بۆ کۆچی جه‌میل صدقی زه‌هاوی

دووهم:

١٩٣٧

باوه‌ر ئه‌که‌م که گیانی بل‌ند نامریت و ئه‌ژی(١)
جاران به‌خه‌و بوو، ئیسته‌ به‌دیانه‌ هاته‌ دی
چه‌نده گیانی مردوو، بانگ ئه‌کرێ و گفتوگۆ ئه‌کا
فه‌ن بۆ ژياننی تاسه‌ری گیان، جستوجۆ ئه‌کا
بروانه‌ ئاسمان بو‌ته‌ په‌لکی زه‌رد و سوور
گیانی زه‌هاوییه‌ که ئه‌دره‌وشیته‌وه له‌ دوور
گویم لییه‌ بانگ ئه‌کا به‌خیریت به‌که‌مه‌لی
ئهم هاته‌نه‌تان نیشانه‌یه‌، بۆ ره‌نگی یه‌که‌دلی
شادم به‌مه‌، به‌مه‌یله‌وه یادئاوه‌ریم ئه‌که‌ن
دیاره‌ به‌قه‌دری خویندنه‌وه، به‌رز ئه‌بیته‌ وه‌ته‌ن
هه‌تا حورمه‌تی گوزه‌شته‌ی بی، تازه‌ پی ئه‌گا
خویننی حه‌ماسه‌ت هه‌لده‌قوڵینی له‌ناو ره‌گا
ده‌رکه‌وت زه‌هاوی وا له‌ دلی ئیمه‌ دا ئه‌ژی
چه‌ند به‌ختیاره‌، دیاره‌ که‌ ئاواتی هاته‌ دی
سه‌د سالی تر پیرسی، جه‌میل صدقی وا له‌کوی؟
ده‌نگی بل‌ندی خۆی، له‌ هه‌موو شعری دیتته‌ گوێ
نالیم که‌ هه‌یکه‌لیکی بی، وینه‌ مردوو
دیوانی شیعرێ چاکتره‌، ناودار و زیندوو
پیت‌ر به‌شیعرێ ئه‌و بوو که (فیرده‌وسی)(٢) ناسرا
فیرده‌وس(٣) بوو به‌هه‌واری دوو فیرده‌وسی وه‌ک برا
کاک جه‌میل، به‌یادی جه‌میلت بوو، که‌ شیعرم هات
راوه‌سته‌، زۆری ناوی، وه‌خته‌ منیش بی‌مه‌ لات

.....

- (١) پیره میترد ئهم شیعهری بۆ چله‌ی ماته‌می جه‌میل صدقی زه‌هاوی وتوو که له‌ رۆژی ١٩٣٧/٥/٢٧ له‌ به‌غدا پیکه‌اتوو. پیره میترد شیعهره‌که‌ی به‌کوردی نووسیوه و دوا‌یی کردوو به‌ به‌عه‌به‌ی و له‌وی خویندوو به‌تیه‌وه. وه‌ک مامۆستا هاوار نووسیویه، منیش که‌ ته‌ماشای شیعره‌ عه‌ره‌بییه‌که‌م کرد له‌ پووی کیش و دارشته‌نه‌وه ناته‌واو بوو، بۆیه هه‌ر کوردیه‌که‌مان نووسیوه.

(۲) فیردهوسی: شاعیری به نایبانیکی فارس و خاوهنی شانامه.

(۳) فیردهوس: واتا به ههشت.

بۆ په‌روین^(۱)

۱۹۲۸

خوشکه گیان په‌روین، ئەستێره‌یه‌کی ئاسمانی
که‌چاو هه‌ڵدێنی و هه‌ڵدێی، ئەوه‌نده‌ی فینۆس جوانی
له‌ په‌لکی (نایشی و فاتمه) (۲) دیلانیت بۆ هه‌ڵه‌هه‌م
به‌ په‌یژه‌ی عیسادا له‌ ئاسمانت سه‌ره‌هه‌م
فریشته‌کان دینه‌ لات، که‌ وه‌ختی خۆت نیشان دا
پایان کێشه‌ره‌ خوار، به‌ پێگای کاکێشاندا
ده‌با له‌ ناو کوردا، به‌ لکیسیکیش په‌یدایی
به‌ شکو ته‌ختی سلیمان، به‌ هۆی تۆوه‌ ئاوابی

(۱) ئەم شیعری بۆ (په‌روین) که‌چه‌زای نووسیه‌وه‌ به‌زمانی (فایق هوشیار) ی براهه‌وه‌

بۆی وتوه‌.

(۲) نایشی و فاتمه: په‌لکه‌ زێڕینه، پرچی نایشی و فاتمه.

۱۹۴۳

«نوقته‌ی سه‌یرانی یارانی لایرد
چوه‌ سه‌ره‌ره‌حمه‌ت، خه‌لکی لێی پاکرد
نه‌ورۆزی خسته‌، بارانی نیسان
وا ئەم جومعه‌یه‌ ئەچین بۆ سه‌یران»

ماته‌م^(۱)

۱۹۳۹

ئه‌م‌پۆ رۆ رۆیه‌ و شین و ماته‌مه‌
چه‌رخێ نیلگون خومخانه‌ی خه‌مه‌
به‌هار روو زه‌رده، په‌نگی وه‌رده‌مه‌
هه‌ور بۆمان ئەگری هه‌شتا هه‌رکه‌مه‌

تازه‌ نه‌مامان، سه‌ره‌له‌گه‌لایه
تازه‌ نه‌مامان سه‌ره‌له‌گه‌لایه
دنیا گه‌رم بوو، وا ده‌ی سیبه‌ره‌هات
سیبه‌ری ئێمه، رووی کرده‌ نه‌هات
ئه‌و رۆشت بۆ خۆی جیگای به‌هه‌شته
ئێمه‌ که‌وتینه‌ شه‌ری که‌نیه‌شته
دنیا خراب بوو تا هات ئەگۆرپا
جیی چاکان نه‌ما مه‌گه‌ر له‌ گۆرا

(۱) په‌ره‌مێرد ئەم شیعری له‌ کاره‌ساتی کوشتنی (مه‌لیک غازی) دا وتوه‌.

بۆ حاجی عه‌لی ئاغا^(۱)

۱۹۳۹

موحبی ئالی کاک ئەحمه‌د^(۲) سه‌دیقی نه‌سلی گه‌یلانی^(۳)
ئه‌نیسی عالم و فازل، جه‌لیسی شیخی عوسمانی
چرایه‌کی سلیمانی بوو، شه‌وقی دابوه‌ به‌غدا
له‌ جیی په‌روانه‌ خۆی بووبوو، به‌خزمه‌تکاری ئینسانی
خوا به‌و خزمه‌ته‌ی کردی، مکافاتێ وه‌ها داوه
له‌ خزمه‌ت باوکیا نیژرا، له‌به‌ر پیتی غه‌وسی گه‌یلانی
له‌ ئاسمانی عیبادده‌دا شوعاعی مانگ و رۆژتیک بوو
به‌ فه‌یزی (قادر)^(۴) و نه‌قشی منه‌وه‌ر بان و ئه‌یوانی
ئه‌لیم هه‌قمه‌ بتۆریم، بۆچی تۆ پیش خۆت نه‌دام گیانه
خه‌ریکم پاره‌ پاره‌ی که‌م، کراسی عومری گریان
هه‌موو خزم و که‌س و کارت هه‌تا به‌غدا سه‌فه‌ریان کرد
ئه‌وا من دیم له‌ خزمه‌تتا، هه‌تا ده‌رباری سویحانی
دوعا دینم له‌گه‌ڵ خۆمدا، به‌دیاری، باریکی سووکه
له‌ جه‌معی ئالی قوریانی و هه‌موو شاری سلیمانی

که چووی بۆ (جنة المأوى) ئەمە تەئربخی ڕۆینتە
علی غالب چووہ مەئوای ئازادی بەمییوانی

١٣٥٨ ی کۆچی

(١) حاجی عەلی ئاغای باوکی عبدالله لوتفی.

(٢) ئەحمەد: مەبەست لە حاجی کاک ئەحمەدی شیخە.

(٣) گەیلانی: شیخ عبدالقادی گەیلانی.

(٤) لای م. ه. بەهەلە نووسراوە (بەفەیزی قادری نەقشی) راستییەکی ئەبێ بنووسریت: قادری و نەقشی. چونکە زۆر کەس هەن پەپەرەوی هەردوو تەریقەتە کە دەکەن. واتا سۆفی و دەرویشن، نەقشی و قادری.

١٩٤٩

«مام ڕەمەزان سێ لاقە، هەر لاقیکی دە ئەمۆست
ڕۆژی ئەمۆستی کم بێ لە بیست و نۆ دا ئەو نووت
ئنجما من راست بوومۆه، ئازانە چاپک و چوست
ئەوم دەرکرد لە مالتی کەردم بەجەژنی دروست
حسابی کۆن سەیریکە لەسەر پینج و دەیو بیست
هەر سێ پینج و دوو بیست بوو پەنجما و سەدم نەدەبیست»

گولستان، ڕەنگی زەرەدە^(١)

١٩٣٣

ئەوا پایزە گولستان، ڕەنگی زەرەدە

گەلای دار وەری، بای سەحەر ئاهی سەردە

بالتەدە لە هەردە

دلی پر لە دەرە

پەریشانە سونبول، چنار بەرگی لوولە

گولی قەهقەهە ماتە، مینا مەلوولە

چە عالەم شموولە

ئەم ئەیلولە غوولە

درەختیکی طوبای بەهەشتی عیراق بوو

لە مەئوایە، مەئوای، کە، سایە بەسەرچوو
دریغا لە دەست چوو

بەلام زوو، بەزوو

لقیکی بڵندی لەجێ و، جیتی هیوایە

وێک ئەسلەکی سایبان بێ، خودایە

کە دالەدە و پەنایە

وهدیعە ی نیاپە

کە بەلکو عیراق، وێک، عیراقی

عەباسی

بەهەشتی زەمین بێ، بەلالە عەباسی

بڵندە ئەساسی

نەبینی کەساسی

بەعیلم و فنون بێیە دەورانی مەئمون

فرانسە دیسان پەپەرەوی بیت و مەفتون

هەموو شاد و مەمنون

وێکو عەهدی هاروون

کە ئیمەش نەوێ فازلی ئەو زەمانەین

ئەبێ سەرکەوین، تا بزانری لەوانەین

لە باپیر نیشانەین

فیدایی یەگانهین

(١) پیرەمێرد ئەم شیعەری بۆ ماتەمی کۆچی مەلیکی عیراق وتوو. هەرۆهە لە سالی ١٩٣٩ دا دیسان دەستکاری کردوو و لە کۆچی مەلیک غازی دا بلاوی کردۆتەو. ئەم دوو شیعەرە هیچیان لە دیوانی پیرەمێرد م. ه. دا بلاو نەکراوەتەو.

تییینی: لە سەرەتای هەردوو شیعەرە کە دا پیرەمێرد نووسیویە: نەشیدە ماتەم، گۆرانی مەکتەب. لەسەر وەزنی «بەهاران چە مەحزون ئەنالتینی بولبول».

بروانە ڕۆژنامە ی ژیان ژمارە ٣٨١ سالی ١٩٣٣ .

ڕۆژنامە ی ژیان ژمارە ٥٦١ سالی ١٩٣٩ .

ماتەمی بەهار

بەهار ماتەمی کەوتە ناو، ڕەنگی زەرەدە
 بە گریانێ هەور، بای سەحەر، ئاهی سەردە
 بەلێندە لە هەردە
 دڵی پر لە دەردە
 درەختێکی طوبای بەهەشتی عێراق بوو
 لە مەئوایە مەئوای کە سایەیی بەسەرچوو
 درێغ لە دەست چوو
 لە نەوجوانیا زوو
 لقیکی جوانی لەجییه و جیتی هیوایە
 وەکو ئەسلەکی سایەیان بێ، خواپە
 پەنا و هیوایە
 لەبنجی نیایە
 کە بەلکو عێراق، وەک عێراقی عەباسی
 بەهەشتی زەمین بێ، بەلالە عەباسی
 بەلێند بێ ئەساسی
 نەبینی کەساسی
 هەموو ئێمە بەندە و نەوێ ئەو زەمانەین
 ئەبێ پیشکەوین، تا بزانی لەوانەین
 لە ئەجداد نیشانەین
 فیدایی یەگانهین

بۆ ڕۆژی مەوله‌وی^(١)

١٩٤٨

ئەو بەناو مەعدووم، وەو بەگیان مەوجود
 عەدەم زیننەتی، داوێ بە وجود
 با مەعدوومیش بیت، نامری هەر ئەوی
 شیعرت بانگ ئەکا، ها، ها، مەوله‌وی

سۆزی شیعیری تۆ لە (ئاتەشگا) وە
 ئاگری نەورۆزی خستە دنیاو
 ئەو حەوتەوانەیی لە کایەدایە
 هەر شیر و شیرینی وشتی تیایە
 شیعیری تۆ لەسەر، چپای کوردستان
 لەرزە ئەخاتە سوپه‌ری دەوران

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی نەمزی م. ه. دا. بڵاونەکراوەتەوه.

بۆ سەید ئەحمەدی خانەقا لە کەرکوک

١٩٤٩

«دوو دار پێکەوه، بخەیتە کوورە
 هێند لێکیان خۆش دێ، گریان وەک نوورە
 ئێستا هەردوو کمان، وەها پواوین
 گیرمان نەماو، جەری سواوین»

شینیی مستەفا مەزەهەر^(١)

١٩٤٦

ناخ چی بکەین لەگەڵ، چەرخێ چەپکەردا
 مینای دڵمانی، کێشا بەیەردا
 برینی جەرگی، کولاندینەوه
 چرای زانستی، کوژاندینەوه
 لە گردی سەیان، مەحشەر هەلساوه
 ئەم شارە تیکرا، وا خرۆشاوه
 مستەفا ئەفەندی، کوچی دوایی کرد
 خوشی ئێمەشی لە تەک خۆیا برد
 هەوری ئاسمان، کردی بەباران
 فرمیسک ئەباری، لە دیدەو گریان

هاوین و باران، مانای لی بگری
 بۆ مه‌رگی ئازیز، ئاسمان ته‌گری
 ئەم خه‌لکه که‌وا بۆی به‌په‌رۆشه
 سه‌باره‌ت به‌خووی چاک و پرووی خو‌شه
 خزمه‌تیکی وای کرد له دنیا‌دا
 ده‌رسی ته‌خلاق‌ی به‌مه‌ردمان دا
 جۆش و خرو‌شی شیوه‌ن پروانه
 تیه‌ده‌گه‌ی قه‌ومی کورد قه‌درزانه
 وه‌ک ئیشی داخی خو‌ش نابیته‌وه
 شو‌ینیشی هه‌روا پر نابیته‌وه
 مسته‌فا مه‌زه‌ر که‌ نا‌نراوه
 به‌و ناوه‌ سالی مه‌رگی بی‌ژراوه

(١) ئەم شیعره له دیوانی پیره‌مێردی م. هه‌دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

بۆ کۆچی مه‌لا عه‌زیزی مو‌فتی

به‌دوو مه‌سه‌ره‌ع به‌میلادی و به‌هیجری
 به‌ دوو ته‌ریخ قه‌له‌م بۆ مو‌فتی ته‌گری
 ئە‌نالینێ له‌ غه‌مگینی، که‌ نه‌فتی

(عزیز قوم له‌ده‌ستمان چوو بم‌فتی) ١٣٦٦ - ١٩٤٧ زاینی

ناسۆریکی تازه بۆ دلی کورده‌واری

پۆژی (٥)ی شوباتی (١٩٣٥) که‌ ئەحمه‌د موختاری وه‌سمان پاشای جاف به‌ده‌ستیتکی ناپاک شه‌هید کرا.

دوو مه‌سه‌ره‌ع، یه‌کێ، که‌ یه‌خوسره‌وانی
 دووه‌میان خالی، پرووی ته‌رده‌لانی
 بووبوو به‌شیعری، جوان و نه‌جوان
 درێغا فه‌له‌ک، خسته‌یه‌ ناو سیروان(١)

ئەحمه‌د موختاری وه‌سمان پاشا، له‌ باوکه‌وه‌ که‌ یه‌خوسره‌وی، له‌ دایکه‌وه‌ ته‌رده‌لانی، ئیفراتی
 سه‌خاو زه‌کا بووبوه‌ نه‌گبه‌تی سه‌رشانی. خۆی دانا دوو داخی به‌دلی عاله‌ما نا.
 شاعیر بوو، شاعیر، ته‌نجامی وایه
 فه‌له‌ک به‌زه‌یی به‌که‌سا، نایه!

(١) سیروان: ناوی سیروان. ئەحمه‌د موختار به‌گی جافی شاعیر له‌و پۆژه‌دا له‌سه‌ر که‌له‌کیک له‌ که‌ناری ناوی
 سیروان شه‌هید کرا. سالی (١٩٨٥) من چووم بۆ عه‌بابه‌یلێ که‌ گۆژه‌که‌ی له‌وتیه‌ و هه‌له‌سه‌ترابوو ئەم به‌یته‌ی
 له‌سه‌ر نووسرابوو. که‌وا بزانه‌م شیعری قانعه‌ که‌ بۆی نووسیوه‌:

«پۆله‌ مردوو نیم بزانه‌ شیوه‌نی کوردانه‌
 نامه‌وی دجله‌ و فورات و ئاره‌زووی سیروانه‌»

مزگه‌وتی خورمال

١٩٤١

چوومه‌ مزگه‌وتی خورمال به‌گریان
 ئاخ پۆژی ره‌ش و وێران و عو‌ریان
 ته‌هه‌لیله‌ بووه‌ به‌چه‌که‌وه‌وان(١)
 پیزی به‌سته‌وه‌ ته‌سپیتی مریدان
 هه‌ر مالی خوایه‌ ته‌بری به‌تالان
 ئاساری کۆنی ئیسلام پروخواه
 به‌جال‌جالۆکه‌، مینه‌به‌ر ته‌نراوه
 ئیمامی می‌حراب کوله‌که‌ی ئاوه
 پی‌خه‌فی کۆنی تیا هه‌لچنراوه
 خه‌لک له‌به‌ر بی‌گار هاتوونه‌ ئامان
 ده‌وری ته‌سحابان سی مزگه‌وت کران
 یه‌کیک له‌ (نگل) دووه‌م له‌ (کرمان)
 سی‌هه‌م له‌ (خورمال) سه‌رچاوه‌ی کوردان
 هه‌ر سی ئاساری ته‌ولای هۆمه‌ران
 ئاساری فه‌خره‌ بۆ ده‌وری ته‌وان
 سو‌لتان سه‌لیم گۆی، شاه‌ی برده‌وه
 قو‌وبه‌ و مناره‌ی تازه‌ کورده‌وه

قەلایەکی کرد بەو سەرگەردەوه
سەر بەرزی خستە قەومی کوردەوه
شیخ بوو بە واریس بۆ قەومی ئەوان
کە شیخان تۆبە ی مۆرید دانه دەن
ئەلێن (دەست زەنی) (۲) مائی کەس مەکن
بەلام کە خۆیان مۆرید پووت ئەکن
مەکەیان بۆ نییە، سوالکەری مەکەن (۳)
مولکی خوا و سولتان کەوتە دەس ئەوان

- (۱) چەکە و کەوان: نیازی لە چەکە و کەوانی هەلاجه. وا دیاره لەو کاتەدا کە پیرەمێرد چۆتە مزگەوتی خورمال، هەلاجی تیا بوو. کە لۆکە ی شێ کردۆتەو تیا یا م. ه.
- (۲) دەست زەنی: یەعنی دەستدرێژی.
- (۳) مەکە: شاری مەکە لە سعودیە. لە کاتی خۆدا پیش دۆزینەو ی نەوت زۆر هەزار بوون و گەلیکیان سوایان کردوو.

چوارین

۱۹۴۷

«نۆخە ی پێکەنین دەمی هەلپچریم
لەو خۆشیە ی کەوا دانیشتووم ئەگرم
هەرەک ئاوێنە ی پووت و بێ بەرگم
دەوران لە ئەرکی بەرگی دابیریم»

بۆ کۆچی مەلا ئەفەندی (هەولێر) (مەلا گچکە)

۱۹۴۱

ئاینی ئیسلام دەری خستوو
دوای مردن گیانی وەلی زیندوو
وەلی سیفاتی خودای تێدایە
نائبی نەبی و لەبەند پەهایە
بە هیدایەتی خودا مەحفوو
نەبی مەعسوومە، وەلی مەحفوو

سیفەتی پایە ی وەلیتی سیانە
عیلم و ئەدەب و زیکری سوێحانە
جگە لەو دی ئەو، بابی هەزار بوو
چاکە و بەخشندە ی هەزار هەزار بوو
نیو شیعری دوایی تەئریخی خستە
مەدرەسە ی مەلای هەولێر بەهەشتە

۱۹۳۵

«مژدەیی حەرفی تازەمان بۆ هات
هاکا دیوانی مەولەوی دەرھات
حەسەن بەگی جاف گەورەیی نواند
تەرجەمە ی حالی مەولەوی گەیاندا»

بۆ کۆچی شیخ حسام الدینی تەویڵە

پەشە هەور ئامان، تەختی هەورامان
تەخت بوو لە گەڵ بەختە هەورامان
تاریکیایی شەو ئیوارە دەرکەوت
لافاوی دیدە ی دینداران سەرکەوت
ئەم بوومە لەرزە و تۆف و تۆفانە (۱)
دیار بوو نیشانە ی ئاخەر زەمانە
دوای حسام الدین شیری دین سوا
خار (۲) لە تەویڵی (۳) تەویڵە (۴) پوا
هەیکەلی نووری، شای (ذوالنورین) بوو
هیوای دوو بەهای بەهای کەونەین بوو
پۆژی کۆچی ئەو وا ئەنووسی (ژین)
پای جنان منزل شیخ حسام الدین

= ۱۳۵۸

- (۱) لە سالی ۱۳۵۸ ی کۆچیدا لە سلیمانی لافاو و بوومە لەرزە بەک بوو پیرەمێرد ئەلێ گواپە ئەو نیشانە ی کۆچی دوایی ئەو بوو.

(۲) خار: درک

(۳) تهوئیل: ناوچهوان، ههنبیه

(۴) تهوئیله: هاوینههواریکى خوئى ههوامانه و مهركهزى ناوچهى ههوامانه.

بۆ فهیسه‌لی کۆری ئه‌حمه‌د ئه‌فه‌ندی

كه له ههولێر كۆزراوه

١٩٤٣

هه‌ورێكى سوور، له‌كاولى وه‌ته‌ن، كه‌وته‌ گرم و هوور
داپرشت، به‌شپن و گریه‌وه، فرمێسكى خوئنى سوور
وامزانى پێشپه‌ویكى، گولاله‌ی به‌هارییه
گولێ نه‌ورۆزه، به‌رگى سوورى، كورده‌واریه
هه‌ی رۆ، تومه‌ز گولاله‌ نه‌بوو، خوئنى لاوئ بوو
هه‌لكه‌وتووێهك بوو، بۆ هه‌موو كورد، نوری چاوئ بوو
له‌م كاته‌دا كه‌ گول له‌ هه‌موو لا ده‌پشكوئ
كوئیر بى فه‌له‌ك له‌ تازه‌ گولێ ئێمه‌ چیت ئه‌وئ
چرايه‌ بوو بۆ نیشتمان، خۆی به‌و هیوايه‌وه
ئه‌بویست رووناكى بنوئین، ئاخ زوو كوژایه‌وه
تو خوا كوئینه‌ سا تێر بگرین، شینی فه‌یسه‌له‌
ئه‌و خوئینه‌ی وا پزراوه‌ هیواى كوردی تێكه‌له‌
كوئمه‌ل غه‌زایه‌، ماته‌مه‌، شینه‌ له‌ناو گه‌لا
ته‌ئریخیه‌، فه‌یسه‌له‌ چووه‌ بۆ خزمه‌تى مه‌لا^(١)

(١) مه‌به‌ستى له‌ مه‌لا ئه‌فه‌ندی هه‌ولێره‌.

بۆ كچانى سالیمانی

١٩٣٥

هه‌ر له‌و رۆژه‌وه‌ كه‌وا كچانمان^(١)
بوون به‌ئه‌ستێره‌ی سپه‌هری عێرفان

رۆژی هیواى من له‌سه‌ر رۆژه‌لات
هه‌لات و نه‌گه‌به‌ته‌ له‌ چنگى هه‌لات
ساحه‌ی كوردستان ئنجا رووناكه
لاو پێگه‌ياندن به‌دايكى چاكه‌
دايكى وه‌ته‌نه‌ كه‌ بانگى ئه‌كه‌ین
هانا بۆ دايكى دلسۆزمان ئه‌به‌ین
ئه‌مه‌ دوو ساله‌ له‌ مه‌كته‌بى كچان
كورده‌وى جوان جوان دێنه‌ مه‌یدان
وه‌ك په‌رى جلوه‌ی غمايش ئه‌كه‌ن
عالم مه‌جبوورى ستایش ئه‌كه‌ن
به‌نه‌قش و نیگار هونه‌ر ده‌نوئین
به‌سنعته‌ ئه‌هلی هونه‌ر ده‌نوئین
ئێستا ته‌دبیری مه‌نزلیان زیاد كرد
به‌خواردمه‌نى منیان به‌یاد كرد
دیاره‌ دواى هیواى سه‌ره‌رزى ئه‌وان
ته‌نه‌ها خواردنه‌ غایه‌م له‌ ژیان
سینیكه‌م بۆ هات شیرینی شیرین
نمونه‌ی په‌نجه‌ی رهنگین و شیرین
وانیلیای عه‌ترى عه‌ره‌قى روخسار
بۆنى لوانتسه‌ی زولفی زێرین تار
چۆن پوخته‌ نابێ مه‌غزی ئه‌و لوتفه
كه‌ مه‌مك ئه‌مژێ له‌ ساي ئه‌و زولفه
به‌ یادی غه‌مه‌زه‌ی چاوی كاله‌وه
منیش كه‌ه‌وتمه‌، ناو خه‌یه‌یاله‌وه
(دوگۆچورباسی) ناوی چه‌ن خۆشه
ئێستاش بۆ دلم به‌جۆشه
عیلم و سنعه‌ت و خووی ئه‌م كچانه
په‌هه‌به‌رى به‌ختی نه‌وجوانانه
ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ی له‌وان پاشكه‌وئ
دیاره‌ میله‌له‌تى پێ پێش ئه‌كه‌وئ

نازی شاگردی به فنه ناماده
 دیاره ئه سه هری سه عی ئوستاده
 ئیمه یش سوپاسی هه موویان ئه کهین
 یهک بن و موویان نه کهه ویتته بهین

١٩٣٥

«خو له به هاردا گولێ جوانی گه شانده وه (٢)
 عه شقی جوانی خوێ له دلێ من خشانده وه
 پۆلی کچان له گه ل گولێ دهشت کهوتنه له نجه وه
 شهوق کهوته گه نجه وه، دلێ پیر کهوته ره نجه وه
 دوینێ کچانی مه کته بی (زه هرا) وه کو زه وور
 یاریان ده کرد و جنسی له تیف پر بوو هه وش و ژوور
 حه فله ی ژنان بوو فاته ی عالییه ی مودیره یان
 پازاند بوو نیه وه وهک ئه ستهیره که ی به یان
 خوشی به و نووری عیسمهت و فه زل و وبقاره وه
 خوش ناماده بی ده کرد به ته وازوع له خواره وه
 بیست جوړ هونه ر ته و او بوو، ستایش ته و او نه بوو
 من هه ر هیوام به وانه یه بو مان بکه و نه پروو

١٩٤٩

چهند خوشه ئینسان خه لکی شاری بی (٣)
 هه رچی ببیین، خوینده واری بی
 خویندن و هونه ر ئه مه نده باو بی
 هه رچی بیدوین، فه زلی ته و او بی
 کاتی که میللهت قه در بزانی
 مندا ل هه ول ئه دا هه تا ئه توانی
 که مندا لیکمان، گه ییه جائزه
 بلتی سه به بی، سه عیه، جائزه
 یه کی خه لات ی هونه ر ئه پوشی
 ژور که سه ئه یه وی وهک ئه و تیکوشی

قه ومیک پیشه وای باشی پیشکه وی
 له دوا یش بی دوا بی، هه ر پیش ئه که وی
 عیلم عه له مه بو سوپای شه وکه وت
 ئیمه یش ئه مجاره هونه رمان ده رکه وت
 ئوخه ی چهن خوشه له م شوینه به رزه
 کو مه ل به ستین ژور جار به م ته رزه
 دل مان به فه یزی معارف شاد کهین
 ئه مجا مدیری معارف یاد کهین

(١) ئه م شیعره لای م. هه بلاو نه کرا و ته وه

(٢) ئه م شیعره لای م. هه بلاو نه کرا و ته وه.

(٣) ئه م شیعره له ئاههنگی قوتابیاندا خویندراره ته وه. هه روه ها له دیوانی پیره میتیدی م. هه دا بلاو نه کرا و ته وه.

بو خزمهتگوزاریک

١٩٤٩

چهند خوشه یه کی له لای گه وره ی خو ی (١)
 به زبانی خو ی، بدو ی، بلو ی، بو ی
 ئه م پازی دل ی، باش ئه دا ئه کا
 ئه ویش پیی خوشه که و ا تی ئه گا
 ئه م زاته ی ئه مر ژ لاما ن میوانه
 نهک میوان، خا و هند، هه م نیگه هبانه
 دانگیکی ماوه، که هه موو عیراق
 بلین شه خسیکه، هه لبرارد ی تاق
 عومریکه نه زمی ولاتمان ئه دا
 و ا هه لئا که وی یه کی له سه دا
 گه لی له عه دلا عومری برده سه ر
 سه ر پی عه دلی خا، عه دلی دوو عومه ر
 ئه م قه ومی کورده یش، که قه درزانن
 بپروانن به دل، چو ن تی ئه پروانن

دَلخۆشپه که، له ههردوو لایه
 بۆ ههردوو لایه، لوتفی مه ولایه
 کهواته مه ولا، له مه ولا یار بێ
 له ئەولادیشیا، جه وههري دیار بێ

(۱) ئەم شیعەرە لەلای م. ھ. بلاو نە کراوە تەو ھ.

بۇ علاءالدين سجادى

«ئۆف علاءالدين پۇلەي باوانم
ئاگەرت بەردايە ژين و ژيانم»

دینه کە ی ئیـمە هەلبـێژێراو
 کـردووە ی چاکـمان بۆ دانراو
 خـزمەتی وەتەن بە دین ئەزانی
 (حب الوطن من الايمان)
 تەربییە ی ئەو لاد لە سەر ڕیتی ئیسلام
 خـزمەتی قەومە بۆ خاس و بۆ عام
 ئەم قەومە بۆ تۆ دەست بە دوعایە
 کە دەست لە دەست بێ قووت لە خواوە

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمیڤرد م. هـ دا بلاو نە کراوەتەووە.

دهمی بهیانیان (۱)

چەند خۆشە ھەستانی دەمی بەیانیان
بۆ گیانی پوون نوور دەباری لە ئاسمان
لە جێ ھەستام، جریوێ چۆلە کە ھات
چاوم شت و جلم گـۆـری رۆژھەلات
چام خواردووە و جانتام گرت بە دەستەوہ
ھاتمە مەکتەب، چومە سنفی دەرسەوہ
چابوو شوکۆر بە دەدرما گەیشتم
دیتە زوو ھەستا بووم، چاک تیگەیشتم
پووم کردە خوا بە دل لێی پارامەوہ
ئنجال لێی دانیشتم بە ئارامەوہ
بییری ئەمەم کردووە، ئاخۆ دەژین
بەم خۆبەندە کە لکی نیشتمان بگرین
بە لێ بۆیە ئارەزووی خۆبەندن ئەکەم
ھەر خۆبەندە ئاوا ئەکا ولاتەکەم
رۆژ لە رۆژھەلات، ھەلات بەم خۆبەندە
خۆبەندن بۆ دوایی رۆژ وەک تۆ چەندە

366

بۇ خزمەتگوزارىك^(۱)

1939

قەدومى ئىۋە پىشپىۋى عىدە
 قەدرتان، بەقەد، قەدر، سەعەدە
 حوسنى نىەت و حوسنى ئەخلاقان
 ئىمە ئەخاتە سەرووى ولاتان
 ھەرچى ھەوالى، دىنا تىئەگا
 ئەللى بەخوئىندن، قەومى پىئەگا
 بەللى ئىنكارى خوئىندن ناكىرى
 بۆ ھەموو شتى، خوئىندن كەلک ئەگرى
 بەلام زىنەتى خوئىندن ئەخلاقە
 خوئىندن بۆ بەدخو و ماىەى شقاقە
 شەيتان ئەو ھەموو عىلمەى ئەزانى
 چونكە بەدخو و بوو دواىى نەھانى
 سەرجاۋەى ئەخلاق دىن و ئاينە
 عالەم لى پىاۋى دىندار ئەمىنە

365

تۆۋ دەچىنم مىللەت بىدروپتەۋە
بەم كۆششە پەرە ئەگرى نەتەۋە
ولاتم ئاۋا بى، منىش كە مەردم
رۆحم نىگەھبانيە، كچە كوردم

(۱) ئەم شىعرە لە لا پەرە ۳۶۶ى ديوانى پىرەمىردى نەمرى م. ھ دا لە ۋ دە بەيتە تەنھا پىنج بەيتى بلاۋ كراۋتەۋە،
ئىمە لىرەدا تەۋاۋى شىعرەكەمان بلاۋ كوردەۋە. ھەرۋەھا قافىيە بەيتى بەكەمى شىعرەكە بەھەلە نووسرابوۋ.
بەيانى، ئاسمانى!

ئەى كچىنە (۱)

ئەى كچىنە، ۋەرنە مەكتەب
ئىۋە تەسكىنى دىلن
زىنەتى باغ و تەرەقىن
رەۋنەقى دەستەى گولن
تازە ئىمە تىگەىشتوۋىن
داىكى چاكى خوتىندەۋار
نەسلى ۋا دىنپىتە مەيدان
قەۋمەكەى پى بىتە كار
ژن شەرىكى ژىنى پىاۋە
نەك خەرىكى بەرد و دار
تەرىبەى مىشكى منالى
بۆۋەتەن بى و جان نثار

(۱) پىرەمىرد سى جار ئەم شىعرەى بلاۋ كوردۆتەۋە. ئەمەى لەسەرەۋە نووسىمان لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاۋ
كراۋتەۋە ۲۷، ۋە ئەۋ دوو پارچەيەى كە دەينوسىن لە دۋاى ئەمەۋە لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاۋ
نەكراۋتەۋە.

ئەى كچىنە

۱۹۳۹

ئەى كچىنە ۋەرنە مەكتەب
ئىۋە تەسكىنى دىلن
زىنەتى دىباجەى ئەدەب
تازە گولخونجەى گولن
ئىمە، تازە تىگەىشتوۋىن
داىكى چاكى خوتىندەۋار
نەۋەى ۋاى بۆ بەجى ھىشتوۋىن
مىللەتى پى بىتە كار
بۆيە ژن پىش مال خراۋە
ژن نەبى مالش نىيە
نەخوتىندەۋار بى، دامائە
نازانى رىگە چىيە!؟
ژن ھاۋبەشى ژىنى پىاۋە
نەك خەرىكى پۆتەلاک
خوا تەرىبەى بەژن داۋە
بە داىكە نەتەۋەى چاك

گۆرانىيەكى مەكتەبى كچان

۱۹۴۴

ئىمە تازە تىگەىشتوۋىن
كە داىكىكى خوتىندەۋار
نەتەۋەى ۋا دىنپىتە كار
مىللەتىك ئەكا رسگار
بۆيە ژن پىش مال خراۋە
ژن نەبى مالش نىيە
بەلام كە نەخوتىندەۋار بى
رىگا نازانى چىيە

ژن هاوبهشی ژینی پیاوه
 نهک خه ریکی پوته لاک
 به خه وکردن به و دراوه
 به دایکه نه ته وهی چاک
 پیغه مبه ر خوی وای فهرمووه
 به ههشت ژیر پیی دایکانه
 به لام بوئه وانه بووه
 عیلم و فه نیان ره وانه

سیبه ر

خوزگه من بيمه دره ختیك
 بو قوتابخانه ی كچان
 نه و كچانه ی وا ده خوینن
 بيمه سیبه ر بوئه وان
 هه ر كچانی خوینده واره
 میلله تی پی سه ركه وئ
 ته ریبه ی مندال هیوایه
 پی شش ره ویمان به ركه وئ
 روزه لاتیش رۆژی هه لئدی
 خویندنی كچ هاته ناو
 جه هله تاریكه شه وی كورد
 خویندنیش تیشکی هه تاو
 ده رزی چال هه لئاكهنی
 فه ن وه ته ن ئاوا ئه كا
 خوشكه ، گیانی دایکی مشفق
 نه سلی چاك په یدا ئه كا

تازه گولی چیمه نین

تازه گولی چیمه نین
 به رخه كۆرپه ی وه ته نین
 ئیمه كه ده سته ی كچین
 هه موو بو مه كتبه ئه چین
 پیغه مبه ر خوی فهرموویه
 به ههشت ژیر پیی دایکانه
 به لام دایك ئه وانه ن
 عیلم و فه نیان ره وانه
 هه تا سه ویه ی كچانمان
 به رز نه بیته له ئیدراكا
 منالی چاك پی ناگیا
 وه ته ن ته ره قی ناكیا
 ئیمه هه ز له شه ر ناكه یین
 به هیوای خویندن و چاكه یین
 نه ته وه ی باش په یدا كه یین
 ویرانه مان ئاوا كه یین

به سته ی كوردی

۱۹۳۶

نیشتمانان كه دایکی دلسۆزه
 خوی رێكخست به مرواری و پیرۆزه
 نه و به هار هات و جه ژنی نه ورۆزه
 سه ییری سه حرا كه ، رۆژی به هرۆزه
 خوایه ئاوابی ئه م گهل و هۆزه
 تیگه یشتهوین به سۆزی زانستی
 پیگه یشتهوین به شۆری سه ره سستی
 شه رته هه رچی كه دایکمان ویستی

دهسته بهر بين و تيا نه کهين سستی
 تا به خويندن نه گهينه سهره سستی
 نه وجوانانی کوردی پر جه وهه ر
 دهوری دهوران بووه به دهوری هونه ر
 نه وروپا رتي فنوونی گرتنه بهر
 ئیوه کارى بگرن بیبه نه سه ر
 حه یفه ناوتان نه نین و ته نه په روه ر

گۆرانی

وا بوو به شه ر و هه لالا
 جیهان خرۆشا
 لاوانمان له جی هه لسان
 خوينیان جۆشا
 ئاه بۆ باسی و ته نه
 دوانزه سواره ی مه ربوان
 زرتیان پۆشا
 وا پروویان کرده مه یدان
 قه لغان له دۆشا
 ئاه بۆ ده فعی دوژمن
 ئیمه نه بی پیشه ره و بین
 بۆ فیداکاری
 به قاسپه قاسپ وهک که و بین
 که وی به هاری
 ئاه بۆ به رزی میلیله ت
 پیشکه وین و نه ترسین
 وهک باوک و باپیر
 له مال و گیان نه پرسین
 خودامان ده ستگیر

ئاه بگه ینه سه عاده ت
 ده ست بده ینه ده ستی یهک
 بۆ هه موو کارى
 یهک دل و یهک زیان بین
 له هه موو شارى
 ئاه پیی ئه بین به پیاو
 روحمان بکه یین به په رزین
 بۆ خاکی پاکمان
 له دلی میلیله تدا بژین
 به ناوی چاکمان
 ئاه ئنجا دپیینه ناو

۱۹۳۵

چه ند خۆشه دوو بولبولی خۆش ئاواز
 گاهی سه حه رى که ده بنه ده مساز
 جۆشى ده خه نه گول و گولستان
 شوږى ئه ده نه دلی جوانان

۱۹۳۳

ئه گه ر ئه ته وى نه یه ن به گرتا
 ئاماده ی شه ر به له هه موو وه ختا
 له شینه ییشدا چهک بنوینه
 چاوی دوژمنی پی بترسینه

گۆرانی سپورت

ئهی برادران با بچه یینه یاری
 نه وجوانیمان لی بدا دیاری

له بهر دهستییا که نيزه
 بویه به ده عییه و فیزه
 نه سرین گولێ زستانه
 شه و چرای کوردستانه
 چاوی پیاله ی مهستانه
 چلووړه ی گوێسه وانه
 به و چاوه به ستووبانه
 نه سرین واده ی هه لسانه
 نه سرین سالمان ته و او کرد
 سه یری دهشت و سارات کرد
 جلی سه وزیان له بهر کرد
 به حساب و توش پیت گرت
 شیعر ی خوتت له بهر کرد
 بیخوینه روه ورد ورد

گۆرانی جهژن و بههار

جهژن و بههار گول و گولزار
 زۆر به نه شه ئه دار
 بولبول له سه ر چل ده خوینێ
 دنیا زینده گی ئه نوینێ
 جهژمان هه ر بمینێ
 به هیوای جهژنه وه، دل کرایه وه
 به دهن و گیان له نوێ ئاو درایه وه
 دیاره خویشی جهژمان زۆرترین
 چاکتره، دل دهیه وێ خوشترین
 جهژن ئه کهین، جهژن ئه کهین
 جهژن ئه کهین جهژنی وه تهن
 جهژن و بههار گول و گولزار
 زۆر به نه شه ئه دار

ئیمه ههولێ ئه وده مانه به هه موو
 یه ک کهوین سه رکه وین
 شاد بین زو و به زوو
 جهژنی راستی ئه ویه پیکه وه بین
 له ولاتا به سه ر ئازادی بژین
 جهژنه کهین جهژنه کهین
 جهژنه کهین جهژنی وه تهن

دل گه شایه وه

دل گه شایه وه به به هه شتی گول
 گه شتی ناو گولان بوو به سه فای دل
 بوئی گول رۆحی تازه کرده وه
 دلخویشی، تالی له بیر برده وه
 با بچینه ناو گول به گۆرانییه وه
 به زه مره مه وه و شادمانیه وه
 خوایه چهن خوشه جیهان
 له ناو گولانا ژیان
 خوژگه گول تا سه ر ئه ما
 یا دیسان نوێ ئه بوه وه
 خوش نه و او ئازاده سه ر
 بی خه فته بی بهینه سه ر

گلهیی له کهس ناکه م

گلهیی له کهس ناکه م
 بو به خستی خو م ئه گریم
 دلی خو م بو تو هانی
 زالم قسه درت نه زانی
 دایم دلم ئه شکینێ
 رۆژیک ئه بی نامبینێ

چاوكـال له تو تـوراوم
 دلـم تـنگه و گـريـاوم
 بهـئـاهـم گـرفـتـار بـي
 لاي عـشـقم شـهـرمـزار بـي
 هـيـنـدهـت لـي پـارـامـهـوه
 پروت نه كـرد بهـلامـهـوه
 شـهـرت بـي رـوژـيـكم مـابـي
 نهـيـهـلم دلـمت لـابـي
 دتي دهـگـهـرـيتـت له شوينـم
 نهـو سـايـه مـن نـاتـبـينـم

بهـندي شـهـمال

شـهـويـك له يـلام كهـوته خـيال
 كهـوته يـادم نهـو زولـف و خـال
 هاوارم برده بهـر شـهـمال
 شـهـمال بـوم بـكه نهـم فرمـانه
 شـهـمال نهـمـشهـو بـي قـهـرارم
 مويتـهـلاي چـاوي بهـخـومـارم
 وهـره بـچـوـره لاي يـارم
 هاوار حالـم پهـرـتـشـانـه
 شـهـمال دامـاو و زهـليـلم
 هـانـام بهـتـوبـه دهـخـيـلم
 وهـره بـبـهـه بهـدهـليـلم
 بـوم بـچـوـره خـزمـهـت جـانـانه
 شـهـمال توـبي و شـاهـي مهـردان
 تو و سـهـر راسـتي وهـفـاي كـوردان
 تهـي كه شاخ و كيـو و هـهـردان
 فـريـام كـهـوه بهـم زوانـه
 شـهـمال وتـي، بهـچـاوانـم
 دريغ نـا كـهـم تا دهـتـوانـم

بوـت دهـچـم بهـدل و گـيـانـم
 نهـم خـزمـهـتـهـم لا نـاسـانـه
 نامـهـم نووـسي بهـخـويـني دل
 بو ياري پرومـهـت پهـرـهـي گـول
 خویندم وهـك بـولـبول لهـسـهـر چـل
 بهـنهـغـمـهـي شوـري مهـسـتـانـه
 شـهـمال نامـهـي پـيـچـايـهـوه
 تهـكـيـكم دا بهـلـايـهـوه
 زامـي جـهـرگـم كـولـايـهـوه
 دلـي سـووتـا بهـم گـريـانـه
 بهـ پـارـانـهـوه و دهـخـيـلي
 كهـوته روژـين بهـ تهـعـجـيـلي
 وهـري گـرت نامـهـي زهـليـلي
 فـيـري سـهـفـهـري شـهـوانـه
 شـهـمال بهـرـابـهـري لهـيـلا
 شـنـهـشـن له نـيـوه شـهـوا
 گـهـيـشـتـبووه خـزمـهـت لهـيـلا
 لهـيل نووـسـتـبوو نهـو وهـخـتـانـه
 كهـنـيز و خـادـم بوون لهـوي
 نهـوان ئـيـشـكـچـي بوون شـهـوي
 پـرسيـبوويـان تو چـيـت نهـوي
 چـون گـهـيـشـتـيـته نهـم مهـكـانـه
 وتـبووي مـن هـاتـووم له كـوبـه
 نامـهـي مهـجـنوونـيـكم پـيـيـه
 بو ياريـكي سـهـمـهـن بـوبـه
 ناوي شـهـهـنـشـاي خووبـانـه
 وتـبوويـان لهـيل نووـسـتـووه
 زولـفي پهـرـيـشـان كـردووه
 مار دهـوري گـهـنـجي گـرتـوه

رێتی کەس نادا لەو زولفانە
 کاتیک لەیل لەخەو هەستابوو
 لەو ورتە ورتە ترسابوو
 لە کەنیزەکی پرسابوو
 کێیە لەم دەور و دوکانە
 وتیان قوریان شەمالە هات
 بە نامەو هاتۆتە لات
 عەرزی مەجنونی دوور ولات
 هەر جانفیداکی خۆتانە
 نامەکی لە شەمال وەرگرت
 داوای قەلەم و دویتی کرد
 جوابی نووسیوە دەستوێرد
 بەو دەستە و بەو پەنجە جوانە
 نووسیوی یاری وەفادار
 وەک بولبولیکی نالەکار
 عەشقی خۆت کردبوو ئیزهار
 خۆش بوو ئەم ئاهو فوغانە
 ڕاوەستە تاکو بەهار دێ
 نالە بولبول لە گولزار دێ
 وادە دیدەنی دلدار دێ
 وەرە بۆنکە ئەم سیوانە
 شەمال تايەک لەم زولفانە
 کە زنجیرە بۆ دێوانە
 ئەیدەم بەتۆ بەنیشانە
 بۆی بەرە شەفای زامانە
 شەویەک لەوێ نیشتبوو بەل
 بەهێزی عەتری زولف و خال
 بەتیری نیگای چاوی کال
 کەوتبوو ئەم ئاسمانە

مژدە بێ شەمال هاتەو
 بەنامە و بەخەلاتەو
 زامی دل چاک ئەکاتەو
 هەمی هەمی لەم ئاگر بارانە
 شەرت بێ تا من زیندووم شەمال
 ئەمەم دەرەچیت لە خەمال
 تۆ منت هینایەو حال
 وەفا هەر وەفای کوردانە

دەربارەی ئەم بەندە مامۆستا محەممەد ڕەسول ھاوار لە لاپەرە ٣٤٨ی دیوانی پیرەمێردی نەمردا
 دەنوسیت «لە زەمانی کۆندا، بگرە تا دەورووبەری زەمانی منالی ئیمەش باو بوو کە گۆرانیبێژە
 دەنگخۆشەکان تاقم تاقم بەناو کۆلانەکاندا بەشەو گۆرانیان ئەوت و ئەگەرێان، لەناو ئاھەنگ و
 کۆر و سەیراندا بەزمیان ئەگێڕا و ئەیانکرد بەبەزم و ھەرا. پیرەمێردیش بەیادی گەنجی خۆیەو
 لەو گەرەکی خۆیان کە گەرەکی پورەبەگی بوو، یاخود لە کاتی کاروان و پێیواریدا یاخود لەناو
 ڕەز و باخەکانی شارباژێردا لە کاتی تری ڕینیدا لە (دەمی مشتاغانا) کە خەریکی دۆشاو کردن و
 خۆلاو کردنی مێوژ بوون، گوتی لە گۆرانی خۆشی گۆرانیبێژەکان بوو. بەیادی ئەو ڕۆژانەو ئەم
 بەندە (شەمالە)ی وتوو کە بێ گومان ئەبێ لە کاتی خۆیدا بەنقامیکی تاییبەتی وتراي». *

١٩٣٧

رەشیدی رەشید دیاریت دیارە
 ژوور باپییری خۆت کەوی لەم شارە

١٩٣٦

مادە تووتن بوو بەدیدی لێلاو
 لە جاری جاران توندتر هاتە ناو

بەندەکی مێروویی

لەبارەی ئەم بەندە مێرووییەو مامۆستا ھاوار لە لاپەرە ٣٤٣ی کتێبەکەیدا دەنوسیت:
 «پیرەمێرد لە دەستخەتێکدا ئەم سروودە خوارەوی نووسیوە، بەر لەو سروودە ئەم چەند دێرەشی

نووسیوه:

ئەلەین لە ساڵی ١٨٧٨ دا (موشیر عوسمان پادشا)ی تورک بەلەشکر و سوپایەکی زۆرەوه چوو بە سەر بەدرخان پاشای میری جزیر و بۆتان. لەشکری تورکەکان لە مەلەبەندی بەدرخان پاشادا خێوەت و بارەگای خۆیان هەڵدابوو و خۆیان ئامادە کردبوو کە سەبەینێ کاتی شەبەبخوون بدەن بەسەر لەشکری بەدرخانیدا. یەکێک لە پیاوماقوول و زەربەدەستەکانی بەدرخان پاشا کە ناوی (حەسەن ھەویر) بوو شەو بەدزووبەوه جلی عەسکەری تورکی لەبەر کردوو و بەناو لەشکر و بارەگای عوسمانلییەکاندا تێ ئەپەریت. کاتیەک کە موشیر عوسمان لە خەوا ئەبێ حەسەن ھەویر ئەچیتە ناو خێوەتەکە یەو و بەبێ دەنگی و لەسەر خۆ جە سورمەییەکانی پاشا لەگەڵ ھەموو نیشان و مەدالیاکانی ھەلەگرێ و ئەپێچیتەو و خەنجەرە خۆراسانیەکە ی لەسەر مێزەکە ی دانەنێ و نامە یەک بۆ مشیر عوسمان ئەنووسیت کە بریتی بوو لەم چەند دێرە ی خوارەو: «من حەسەن ھەویرم، ھاڤە سەرت بۆ کوشنت بەلام لەبەر ئەو ی کە لە خەوا بووی وازم لە کوشنت ھێنا، چونکە پیاو ئەگەر دوژمنی خۆی لەخەوا بکوژی زۆر نامەردە». بەم جۆرە حەسەن ھەویر لە خەیمە و بارەگای موشیر عوسمان ئەچیتە دەرەو و سواری ئەسپەکە ی ئەبێ و دیتەو لەی بەدرخان پاشا. جە سورمەیی و کەلوپەل و مەدالیاکانی موشیر عوسمانی پێشکەش کردوو بەبەدرخان پاشا. بۆ پۆژی دوا ی لەشکری بەدرخانلییەکان ئەدەن بەسەر لەشکری عوسمانلییەکانا و تاروماریان ئەکەن. لە زەمانی کۆنا، کە کوردەواری بچوونایە بۆ شەڕ ھەر تاقمە جۆرە گۆرانلییەکی تایبەتی خۆی ئەوت. لە کاتی ئەو شەڕەشدا لەشکری بەدرخانلییەکان چەند تاقمێک بوون. ھەر تاقمە ی بەناو سەرکردە یەکەو جۆرە گۆرانی و سروودیکی و توو، کە چەند دێرێکی ھی تاقمە ی حەسەن ھەویر بوو و ئەوانی تری ھەر چەند دێرێکی ھی تاقمێکی تر بوو.

دەستە ی خەلەف:

من خەلەفم، نەو ی کورد
کاتیەک ھاڤ دەستویر
ئەبیینی لەشکر لەناو برد
عوسمان پاشا لە ترسا مرد
فەرمانی میری بۆتانه

دەستە ی میری شەرخ:

جزیری خۆش جزیری
لیی دێ دەنگی ئەفیری

زابت بەستن بەزنجیری
بگرین شازیان بەئەسیری
فەرمانی میری بۆتانه

دەستە ی ئاغای دیرگۆل:

ئەو شەڕ لە ملی خانە
خان ئەمیری دایە کوردانە
ھێز بەرنە ژ سەر تۆبخانە
بەخوین سووری ئەم مەیدانە
فەرمانی میری بۆتانه
دیر گۆلە خۆش دیر گۆلە
بەدرخان بەگ سوور گۆلە
لە عوسمان پاشا بەکۆلە
جیی عوسمان پاشا ژیر گۆلە
فەرمانی میری بۆتانه

دەستە ی حەسەن ھەویر:

بژی حەسەن ھەویری
پەلاماردان وەک شییری
عەسکەر لە چیان ھەلدیری
ئوردوو شکا سەرەوژیری
فەرمانی میری بۆتانه

بۆ شیخ قادری گۆپتەپەیی

١٩٣٥

ئەمڕۆ تاریکە بڵین ماتەمە
قوبە ی نیلگون پڕ تەم و خەمە
شیخ عبدالقادر کە یەکە پیاو بوو
بە ھەموو رەنگی پیاو تەواو بوو
بۆ پۆژی نەبەرد گۆللە نەبەر بوو
گەییووە حەفتا ھیشتا کو کور بوو

بەپەنجەيەکی ئەجەل تێک شکا
 بێ دەست وەک مندال لەناو بێشکا
 جەخاری مەرگی ڕۆلەي نەواندی
 قەرچەي ئاگری جەرگی سووتاندى
 هیچ کارى ناکا، خەم و ڕوو گرژى
 لەم دنیایەدا کى تا سەر ئەژى

بۆ عزەت ئەفەندی

١٩٣٥

چەند بەچاوشارکى بەردەل بەردى دى
 پیاو نەمرى ئاخىر هیواى دیتە دى
 هاتەو نەختى بحەسیتەو
 زۆر بەخزمەتە بەخیریتەو

پیرۆزبایی فرزندى تازەي مەلیک

١٩٣٥

چاوپروونی بۆ تۆ ئەي شاهى غازى
 بە پیتی پیرۆزى نەوێت بنازی
 جیى باوکت بەتۆ ئەدرەوشیتەو
 «انشالله» جیى تۆیش پى دەبیتەو

١٩٣٧

«لە ئەستەموڵدا نوورى باقییە
 حەیف کە لای ئیمە جیگای خالییە»

١٩٣٦

کە بەخت و تالە هاتنە ئیمداد
 بە ئەسپى ونى دەبی بەداماد
 دەورى دامــــاوى لە برەودایە
 ئەسپى ونەکان کاریان ڕەوایە
 لە قەدیمەو، باو ئەممانە
 نان ئەو نانەيە ئەمڕۆ لە خوانە

بۆ شیخ عومەرى خانەقا

١٩٣٦

واوەیلا کـــەوتەو نە ناو کـــورد
 کە شیخ عومەر وەفاتی کرد
 (ضیاع) ی دین و دنیا یە
 کەساسی عیلم و تەقوا یە
 خانەقاي مەولانای چۆل کرد
 تەشریفى بۆ لای مەولای برد

بەبۆنەي دەرچوونەوہي ڕۆژنامەي ژین

دلخۆشى خۆم و پیرۆزانەي ژین^(١)
 خوا حەزکا ئیتەر بەم جۆرە ئەژین
 بری گوناھت کەوت، کەوتییە ژیان
 دل لە سفت و سۆیت بووبوو بەبریان
 جگەر لەت لەت و چاو پر لە گریان
 هەور دایپۆشیبوو، ئەستیرەي بەیان
 لە خوا بەزیاد بێ، کە ڕزگارت بوو
 نەخۆشی ناکاو کە دووچارت بوو
 سەرلەنوێ یەزدان تۆی ژیان دەو
 تەبیبی چاکى بۆت گەیان دەو
 هاوپی ژیانیش زۆر شکایەو
 بەلام گۆی هونەر هەر برایەو
 گەر بیبى مەردم حەوسەلە و نارام
 تەنگانەي نابى هەر ئەگا بەکام
 جیاوازی نییە ژیان لە گەل ژین
 وان الله مع الصــــابرين

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانى پیرەمێردى م. ه. دا بلال نەکراوەتەو.

ناویرین بللین، پهندی پتیشینان^(۱)
 له ترسا ئەلین، چیرۆکەى ژنان
 خاتوو زەمەهریر شینی چلەى کرد
 ئەویش لەپاش ئەو، زوو تەشریفى برد
 ئنجما کەوتینە، بورجى پیریتژن
 مەکرى پیریتژن پتوی کردە کون
 بەفر و هەلەکۆک، بەبای نەپینى
 لەلای چەرخى پیرکەوتنە خوازبیتنى
 کەچى بەفرەکە زوو توایەو
 شایى ئەو جووتەیش هەر وایەو
 هەر چەند لە تاسەى دوورى نەورۆزا
 بە گری بى گەل هەلپرووژا
 بەلام قەیناکا، خۆ هەر بارانە
 نیسان سەیرانى گەردى یارانە
 (بواسان داویریل) ئەوا هاتەو
 خومى جوولەکەیش شیواو تەو
 هەردووکیان ئیستا برەویان کەمە
 وەک نەورۆزبیکە، کەوتبیتە شەمە
 پیتش نیسان هیندە، درۆ کراو
 هەمانە تری وای تیا نەماو
 سى شەش دوو لاقى قورسى شکاو
 شەشەکەى تری، بۆ خۆشى ماو
 کنگرى دەشت و شاخ پتگەییو
 دنیا بۆ ئیمە ماستى مەییو
 دۆهات برەوى ماستاو نەماو
 تەشى رستنیش، وەک ریسى خواو
 (بسم الله) مان کرد، بەدلیکی ساف
 جنۆکە هەموو، پرویان کردە قاف

هیشتا نەمردووم ئەیاننامە گۆر
 پیم ئەلین، مردووی، بەشى زیندوو خۆر
 تینەگەیشتم، بەکییان زانیم
 رەنگە وایان، کە کۆلە نانیم

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانى پیرەمێردى م. ه. دا بلۆ نەکراو تەو.

دەستکردى کچان^(۱)

۱۹۳۹

-بۆ مەعزەى کچان-

دەستکردى جوانى، کور و کچانمان
 کارخانەى چینه، بۆ نیشتمانمان
 گولزارى بەهار، پەست بوو لە تاوان
 سەرى خۆى هەلگرت پرووى کردە کیتوان
 گولتى بەهاری کەم عومرە ئەروا
 (مەعزە) تەرەقى قەومى وای لە دوا
 شیعەرەکەى (هۆگۆ) بۆ کۆریەى نووستوو
 بە دەستکردىکى، کچان کەوتە پروو
 بە زەهرە و زوهرە و کەو کەبەى پەروین
 ئەستێرەى ئاسمان هاتنە سەر زەمین
 بەسنعەتى بەرز مەکتەبى گۆیژە
 گولزارى گۆیژەى، خستە ژێر پەيژە
 نمونەیه بۆ تەربییەى فرزەند
 وەتەن بەمانە ئەبى سەر بلند

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانى پیرەمێردى م. ه. دا بلۆ نەکراو تەو.

باوک و فرزندى

۱۹۴۷

دار و فەلاقەى باوکم لا خوۆشە
بەلام غەرەزکار، بۆچ لیم بەجوۆشە؟
بۆ سەردارى خەلک من ئەچمە سەر دار
کورسى، يەت، بۆ من، سەرەك بۆ سەرکار
باوک ئەولادى، بى عارى دەبى
بىزارى نابى، ئازارى دەبى
ئەولاد زىننەتى، ژىنى باوکە
بۆ پى تەنگانە وەك چراوگە
بە فیتنەى بەدکار لىك نابنەو
با دەرىشى کما، ئاشت ئەبنەو

بۆ عەلى كەمال ئەورەحمان

۱۹۴۷

عەلى كەمال ئەورەحمان
ئەتسپىرىن بەقورئان
يارى فەقىير و هەزار
تۆ بۆمان كەوتوویتە كار
دەسكە گولى كوردانى
بۆيە بۆنخۆش و جوانى
بۆچى نەبووى بەمەبعووس
كەوا ئىمەت كرد مەئىووس

بەكرى گىراو

۱۹۴۷

سە مەبعووس جارىك حەسەب حالىان بوو
لەسەر خىتابەت دەمەقالىان بوو

(دەم هەراش) وتى بۆچ وەك من جارى
نايەيتە تەلەب بۆ ئىش و كارى
بى دەم و پلىش بەجوابىكى خوۆش
وتى نابىنى كە هاتىتە جوۆش
دەمى هەردووكمەن تىكرا لە كاردان
من بەباوۆشك و تۆ بەچەنەدان
هە ئىمەيش فەرمووى وەكو تۆ پيا
خۆم دەنگ نەكردم (نما) م نەبىيا
يارىگە پەناى بى دەنگى ناو
هەرچى ئەبىنى، بەكرى گىراو

شاعىرى پىنەچى

«ئەم خاكە چەند بەفەيزە، پىنەچىشمان شاعىرە
حەل و نەزم بەم پەنگە لە ولاتاندا نادەرە»

۱۹۴۸

دەنگى دى لە لای فەلەستىنەو
بەسۆز و نالە و رۆ رۆ و شىنەو
بانگ ئەكا هاوار موسوولمانىنە
فرىامان كەون جىهەادى دىنە
جوولەكە ژنىان پاكىشەين بەدىل
ئىسلام گىرۆدە داماو و زەلىل

۱۹۳۷

هەندى لە دۆستان كارتىيان ناردوو
جەژنىان بۆ من هەلباردوو
سوپاسىيان ئەكەم، خۆم بى جەژنم
كالای كاسەى رەش پرا بەبەرگم

بۆ شېخ نووری شېخ سالح و جهنابی کوپی

۱۹۳۴

بۆ شېخ جهناب

ئافەرىن زادهی نووری و دل نوورانی جهناب
تا بلایی هەر دهگری، تیپه ره چاکتر به لباب
کچ حسابی فله که باوکتی کرده فەردی
فەردی نوورییه بلتین فەرده جهنابی نووری

بۆ شېخ نووری

شوگری خوا ئەکهەم، که له نووری کوژاوه وه
پرشنگی جوانی شیعر و ئەدەب که و ته ناوه وه
نووری به نووری ئیوه وه، زولمەت، لائەچی
یارەب ئەم ضیابە، قەت به چاوه وه

بۆ شېخ نووری

۱۹۳۸

خوا ئەو خواپەیه، که له نووری کوژاوه وه
پشکۆی به سۆزی شیعر و ئەدەب که و ته ناوه وه
نووری به نووری ئیوه وه تاریکی لادەچی
نەورۆزی ئیوه تازەیی دینیته ناوه وه

دوایی هیتلەر

۱۹۴۲

بۆ قوماندانی سوپای فیرقهی ههشت
(براهه)، دنیات گیرا به به ههشت
نازی فاشست به پشت ته پی، پی
تهراند و ره تاند، به نازگ (۱) ههرمی

ئەو نازگ ههرمی، ههرمی و ههرازه
بۆ بهرداشی سهخت چه کوشی بیرازه
خوتوو میللهتت ههر سه ئه فراز بن
مه یه له وه حشی و خوتنخور دهر باز بن
هیستلەر دوایی ههر ره نجسه ره یه

(۱) به نازگ ههرمی: واتا به شەق

۱۹۳۴

پشتمان جهژن بوو، به ریشمان جهژنه
وا بوو به سی جهژن ئەمسال بهم جهژنه
(یسر) پاش (عسر) (۱)، جهژنی دوای شینه
موشتهری له گه له زوهره قهرینه

(۱) «إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا»

بۆ وهسی عیراق (۱)

۱۹۴۵

جهژنی قوربانە و به ره جهژنانه
قەدومی وهسی بوو به جهژنانه
که (به نو هاشم) بۆ عیراق هاتن
کورد پیشیان که وتن بۆ به خیر هاتن
ئەمجاری دواییش، بۆ مه لیک فە یسه له
دیسان کورد رۆحی خۆی کرده قه به له
به سه له لای ته تی دینه وه ئیهره
بۆ فیداکاری سه ییدان فیهره
ئەخلاقمان وه کو جیگامان به ره ره
په یمان وه ک ئیمان له لامان فهر ره

پیشەى مهردیمان بهجی و بهجییه
خوا خستوبنییه سهه نهه خولق و پتییه

(۱) نهه شیعه له دیوانی پیره مپردی م. هه دا بلاو نهه کراوه تهوه.

خیوه تی دنیا^(۱)

۱۹۴۴

سههنگ و ته نافی خیوه تی دنیا
هه لکیشرا و خیوه ته به جارئ رمیا
نهه ستییره هه موو رژانه زهوی
مانگ و رۆژ تیکرا که وتنه نهوی
واوه یلا که وته ناو جیههانه وه
به که ره نای سوور، گیان له زرانه وه
هیچ که سهی نهه ما له زینده وه ران
ته نهها ته نههای تاک ئیزدی یه زدان
بانگی کرد نهه مپۆ، خاوهن مولک کتییه
دهنگی هات وتی ههه خوا له جییه
دووهه جار سووری لیدا ئیسرافیل
گیان چوونه وه ناو لهش به دهنگی زبل
ئنججا دیوانی بۆ خه لک دانرا
زۆردار و فیلباز بۆ دیوان برا
به پرووی ره شه وه، هه موو نهه له زرین
له تاوا له ناو خا که نهه گه وزین
بوو بووه ژیهله مو شه کری دزیه تی
مار و دوو پیشک بوو چیتی شیرکه تی
نهه خوئل و زیخه ی کرابووه گه نهه
نهه درا له چاویان هه روک نوو که رم
خۆزگه نهه مه مان نهه هاته پیش چاو
پیش نهه وهی سهه رمان بخه نهه ناو جاو

(۱) نهه شیعه له دیوانی پیره مپردی م. هه دا بلاو نهه کراوه تهوه.

سهه یرکه نهه، مه وه لوی و نهه نوکته ورده
نابی به (مهه دووم)^(۱) مهه ردی نهه مرده
دوای سهه سال پرسی (مهه دووم) له کو تییه
ههه رهه ردیک نهه لئ، ها، وا لهو تییه

(۱) مهه دووم: نازناوی شیعی مه وه لوییه.

توانجی میلهه ت^(۱)

به چاوی جوان و خه ت و خاله وه
به تکه تکه ی خوینی ئاله وه
له جیاتی کفن به بهه رماله وه
فرتیان دایه قو لکی چاله وه
بی ته لقیان خو یان هاتنه ماله وه
کئ بوو نهه لاره کهه وا مرده بوو؟
له وه ته نهه ناوی خو ی دهه کرد بوو؟
له گه له ما گه لئ رایبوو ده بوو
نهه دواییهه باریان وا قورس کرد بوو
نهه یتوانی بژی نهه بهه حاله وه
که لیمه ی سووکی هیند پئ بیژرا
به توره کهه ی تورک خاکی بیژرا
خوینی شیرینی پۆله ی پئژرا
پیای بهه کاری هه موو نیژرا
قینی هه لئه سا، نهه مه نهه ساله
وتی بهه هیچه، بۆچ خه فه ت بخۆم
خۆ هه رچۆنی بی من نهه ژیم بۆ خۆم
چیم له وهی خه لکی نهه هاو پئژنه گۆم
تازه داری وشک نازییه ته وه بۆم
به شه زهوی من بهه کشتو کاله!
نهه تۆله ی پۆله، نهه نهه تکی چه پۆک
نهه که چ کولاه ی و دادراوی بهه رۆک

نەنۆیەلی شەق و نە بۆمبای فرۆک
 ناینیتە کار، پیاوی ترسنۆک
 مەگەر بەزبان بکەویتە نالە
 نە بەخوا قەومی، گیانی نەخۆش بێ
 سەری تەزیی و سەر و بێ ھۆش بێ
 لە راستی زۆردار حەلقە لە گۆش (۲) بێ
 ناوی نەمیی، با فەرەرامۆش بێ
 (.....) (۳)

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ھ. دا بڵاو نەکراوەتەو.

(۲) گۆش: گوێ. حەلقە: لەگوێ. نۆکەر.

(۳) ئەم نبیو دێرە لە رۆژنامە کەدا نەنوسرابوو. پروانە (ژین) ی ژمارە ۱۶۵۰ سالی ۱۹۶۱.

بۆ زیوەر (۱)

۱۹۴۱

زیوەر ھەر چەندە ئوستادی شیعری
 حەزکە ی پێبکەنە و ئەتەوێ بگری
 شاعیری تازە تۆی خستە دواو
 کۆنە شاعیران باویان نەماو
 وەک (ضیا) پاشا، لە خۆی بوو بایی
 چوو تە جەنگی رۆمی بەغدایی
 وتووێ سەبا کە چوویتە بەغداد
 بە سەلام رۆحی رۆمی بکە شاد
 بۆی لە ئەوجی شیعرا ئەتخوپی
 شاعیریکی رۆم لە تۆ تێپەری
 لێرەیش شاعری تازە ئەخوین
 بۆ کلاشیش بۆ کۆنە ناکرین
 و شاعیریکی بسارا بیایی
 روباغیە کە تۆی خستە خوڤایی

و شاعیریکی یوڵدشی رەفعەت
 جوابی دايتەو بەقەدر و حورمەت

بۆ زیوەر (۲)

۱۹۴۱

زیوەر مەلێ زەمانە شتی ناپەرەوا ئەکا
 ئەھلی ھونەرە لە چەوتی ئەو بەرد بە ئەکا
 شین ھەلگەراو سووڕە دزە شاعیران
 سووڕە خەتا نەماو، کەوا سووڕ خەتا ئەکا

(۲، ۱) ئەو دوو شیعەرە کە پیرەمێرد بۆ زیوەری نووسیبووە لە دیوانی پیرەمێردی م. ھ. دا بڵاو نەکراوەتەو.

سمایل بەگێ بوو رەئیسێ ئەملاک
 سۆفی مەشرەب بوو، پیاویکی دڵپاک
 وتیان قۆلچییە کەت بەبێ پرسی تۆ
 غوسل ئەکا لەسەر ئاوی بەکرەجۆ
 ئەو لەش پییسی خۆی تێ دەپژێنی
 مەرەزە کەمان پیستی نامینی
 ھەزار فیلی وا، لێرە بەنانی
 مەگەر ھەر شەیتان بەمە بزانی

بەندی پیری (۱)

۱۹۴۰

خەم و ئاھ دووکەلێ خەستی بوایە
 ئەبوا رووی ئاسمان رووناک نەمایە
 ئەمەندەم وت، زیانم وەختە بسوێ
 کە یار عەکسی مەرامە و بۆیشی ئەلوێ

دهلایی بهختی ئەوم من وا که نانووم
 له بهختی من وهکو بهختم، ئەو ئەنوی
 بهوه زالی بهسەر نهفسا که زالی
 ئەگەر ڕهخنه له کهس بگری منالی
 لهناو بۆتهی زهماندا بتکوڵین
 ئەگەر قولیت نهدا، ئەوسایه کالی
 بهپیریش عهینی سیحره (عهین) ده رسم
 ههوالی دل له چاومهستان ئەپرسم
 ههموو عالهه له چاوی بهد ئەترسن
 کهچی ههر من له چاوی جوان ئەترسم
 بهرێکهوت یار لهلام میوانه ئەمشهوه
 له خهودایه شوکور وا مۆتهکهی خهوه
 ههلتی و قهت ههلمهیه هاواره ئەی ڕۆژ
 ئەگەر بیت و برۆی ڕووردهش بی ئەی شهوه
 ئەوی سهربهست ئەژی و ئازاده مهرده
 سهری خۆی دهر دهکا لهم دوودو دهرده
 بهقهرز ناویری گهر وهعهدهی حهشر بی
 ژنی ناوی، کچی شای بیتسه پهرده

(۱) ئەم شیعرا نهی که پیره مێرد ناوی ناوه (بهندی پیری) و له ته مه نی ۷۳ سالی دا نووسیونی له دیوانی پیره مێردی م. ه دا بلاو نهکراوه ته وه.

فه ریادی دووری

۱۹۳۳

بو ڕه شید نه جیب

«بهلام گولشه نم، چونکه په شیوه
 که لکی بولبولیم، نه ماوه پیتوه
 ئەو ئاته شه که دهی، زید ده وانی بووی
 دیم، ڕووخا بوو، تویش، دلبریانی بووی»

ورده زیو

۱۹۴۰

شیعریکی کۆنی کوردیم چاو پیکهوت (۱)
 له مه عناکهیدا، مهراقم ڕیکهوت
 مه عناي شیعره کهم لی بوو به مه ته ل
 نه مزانی (قازان) پیتی ئەلین مه نجه ل
 «قازان قه تار به ست قولنگان هه وایی
 حه یفه قیبله کهم شه وه ته نهایی»
 ده فهرموو، قاز و قه تار و دراج
 ئەمانه م بو بکه به قولنگ و پاچ
 قازان قولنگان پۆلی بالداران
 پیکه وه ئەژین، وهک دهسته ی یاران
 یه عنی که ئەوان، قه تار ئە به ستن
 حه یفه تو، ته نه یا، به بی من، نووستن
 یاخو که مه نجه ل، له ڕیز به قه تار
 ئاو گهرم ئە کهن بو مردووی نازدار
 (قاز) که جه معت کرد، ئە بی به قازان
 مه نجه لی گه ورده ش پیتی ئەلین قازان
 ئنجا (قولنگان) قولنگی بالدار
 ئە که وه نه هه و ئە ڕۆن به قه تار
 (پاچ) یش، قولنگه، جه معی قولنگان
 بهرز ئە بنه وه، وه ختی پاچ لی دان
 یه عنی پاچ به ده ست قه بهر لکه نه وه
 له کاردا سه ری بهرز ئە که نه وه
 بهم شیعره مردن ئە خه نه وه بیر
 های شیعری مه ته ل، های ته دبیری ژیر
 هه ندی مردنیان، ناوه به لاوه
 عومریان دیسان له نوێ نووسراوه
 تریاک ئە کی شین، له مار ناترسین
 له ناوی مردن، بردن، ئە ترسین

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره مێردی م. ه دا بلاو نهکراوه ته وه.

پەندى رۇڭگار^(۱)

۱۹۳۶

ماينىكى بۆرەم بو، سوارى ئەبووم
رۇژى بەئىشىك بۇ دىيەك ئەچوم
لە نىزىك ئاۋى ژنىكى نازدار
بانگى كىردە من، وتى بۆرە سوار
سى بەرۆ دارم، ئارامم نىيە
لە تۆدەپىسم، دەرمانى چىيە
وتم لەم دەرەدە پىسكارت دەبى
ئەگەر بى و دلى من بىنىتە جى
وتى ناچارم دلت بىنمە جى
بەلام ياخوا توش ئەمەت بىتە رى

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاۋ نەبۆتەو.

ھار و ھار^(۱)

ھار و ھار دەمى باۋە شاپان بوو
ھەرچى ھار دەيگرت بۆئەۋى ئەچوو
لەگەل پەنچكى نانىان بۆئەچوو
تووتكى دەھاۋىشت پىسكارى ئەبوو
ئەمەندە ھار و ھاربان چاك ئەكرد
كەچى شاپاۋيان بەگورگى ھار مرد
كەكىم لە دەردى كەسى خۆى كۆلە
بۆيە خىزمەنى دەكەۋنە بۆلە

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاۋنەبۆتەو.

بۇ رەشىد نەجىب^(۱)

لە ۋەلامى شىعرى (شارى بەدبەخت)دا

۱۹۳۲

«دووركەۋتەى ۋلات، فىداكارى ئىل
دل شىكستەى دەرد، ئەم سەيل و ئەو سىل
لاۋاندنەۋەى، بەدەنگى وا خىش
دلى دلسۆزان، ئەھىنىتە جوش
من نائومىيىدىم بۆ (ژيان) ئەژىم
بەسەر كاۋلەكەى، ۋەتەنا ئەگىرىم»

(۱) دەريادى ژيان و بەرھەمى شىعر و ئەدەبى رەشىد نەجىب، پروانە گۆڭارى بەيان ژمارە ۱۲۱ سالى ۱۹۸۶ نووسىنى، ئومىد ئاشنا.

بۇ مەرگى حاجى ئەحمەدى حاجى كەرىم

تشرىنى يەكەمى ۱۹۳۴

دەك فەلەك كۆست كەۋى وا كۆست لەسەر كۆستمان ئەخەى
ھەفتەيە نارۋا، كەۋا دووبارە، شىنمان بەردەخەى
داخى (قالە)^(۱)، كەم بو؟! وا حاجى ئەحمەدېشى ھاتە سەر
دپارە ھىچمان نايەلى، ئەمسال خراپت داۋەيەر
جىي ئەمانە چۆلە، جىي باۋەر نىيە پىر بىتەۋە
زامى كۆن و تازە تىكرا ھاتە سوئ، دەكولىتەۋە
ئەستەموڭ و مىسر و شام و مەككە و ئىران ھەموو
ھەرچى بەھاتايە ئەم شارە، لەۋى مىۋان ئەبوو
خوئىنى پىۋاى وا ئەگەر گوم بى ئىتر چى ناكىرى
با وجود پاش ئەو قىامەت ھەلسى كەلكى ناكىرى

(۱) قالە: مەبەست لە (قالەى ئايشە خان)ە كە ماۋەيەكى زۆركەم لە پىش كزچى (حاجى ئەحمەدى حاجى كەرىم) دا جوانە مەرگ بوۋبوو. ھەرۋەھا ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاۋنەكراۋەتەو.

هه‌لمه‌ت (١)

١٩٤٥

بۆ جه‌ژن و شاییییه، جلی سووریان ئه‌وێ منال
ئهم جه‌ژنه، خوێنی کورده، فه‌له‌ک کردیه به‌رگی ئال
قه‌یناکا، ئه‌و له پێشه‌وه خوێنی (عه‌لی) پژان
دیسان به‌خوێنی ئێمه، پۆژوه‌که‌ی شکان
دلتۆپکی خوێن، له له‌شی، شیری شه‌رزه‌وه
وه‌ک ته‌رزه، دێته‌ خواره‌وه، له‌و شوێنه به‌رزه‌وه
چه‌ن به‌رزاییه، له به‌نده‌نی به‌رزی نزاره‌وه
هه‌لمه‌ت به‌ری، به‌لاوکی کوردی و قه‌تاره‌وه

(١) پیره‌مێرد ئهم شیعردی به‌مونا سه‌به‌تی شه‌ری دووه‌می (بارزان) ده‌و نووسیه‌وه. هه‌روه‌ها ئهم شیعردمان له
مامۆستای شاعیر (مه‌مه‌د صالح دیلان) ده‌و ده‌ستکه‌وت و تا ئێستا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

به‌یتیک بۆ شیخ سه‌لامی شاعیر

سه‌لام گونا هت خوێنده‌وارییه
لێره خوێنده‌وار، ده‌ردی کارییه

دلتۆزی (١)

١٩٣٣

ده‌ سال له‌مه‌وپێش له‌ بورجی بطحا
پۆژه‌ه‌لات ضیای خۆی دایه، به‌غدا
من وتم یاران، ئاخ‌ر زه‌مان هات
که‌ ده‌بینین پۆژ، له‌ مه‌غریب ه‌لات
وتیان، خێر، ئه‌مه، سێ جاره وایه
عیراق به‌نه‌سلی، نه‌بی، ئاوايه
ته‌که‌رووریکه، ته‌ئریخ ته‌ینووسی
کاری بوو به‌ دوو، هه‌ر ده‌بی به‌ سێ
له‌ پاش مرتضی نه‌سلی عه‌باسی
مه‌وجودو (بانی) عیراق ده‌ناسی

ئه‌مجاره‌یش هه‌ر ئه‌و فه‌یزه‌یه واهات
ده‌وری (مه‌هدی)یه، له‌ عیراقدا هات
پۆژی، پۆژی هات، پۆژی پۆژتاوا
بورجی به‌غدا ی گرت، کردی به‌ماوا
بی ئه‌بو مسلم، ئه‌بو مسلم بوو
حکومه‌تیککی وای دامه‌زراند زوو
هونه‌ر ئه‌وه‌ بوو، که‌ ئهم به‌غدايه
جیی باوکی نه‌بوو پیتی بیته‌کایه
به‌جه‌وه‌ه‌ری خۆی، وای له‌ ئێمه‌ کرد
ئهم خه‌له‌که‌ هه‌موو، له‌به‌ری ئه‌مرد
به‌حیلم و عه‌قل و دلتۆزی و ئیشفاق
نیفافی عیراق، بوو به‌ ئیتیفاق
به‌عه‌زم و ته‌دبیر، کاریکی نواند
له‌ په‌نجه‌ی پلنگ، سه‌ر ئازادی ساند
لام وایه تا پۆژ ته‌گه‌په‌یتته‌وه
مه‌دح و ماته‌می نابێته‌وه
تازه عیراقی کۆن ژبايه‌وه
دریغا، خۆی، تیا، نه‌حه‌سایه‌وه
ناگا، کۆچی کرد، ئه‌ولادی حسه‌ین
تا ده‌مرین ته‌بی، یادی خیری که‌ین
خۆی خۆری به‌هه‌شت، هاوئشینیی بی
پۆحی نیگه‌هبان، جینشینیی بی
یه‌که‌ ته‌ئریخه و هیوام پێیه‌تی
مه‌لیسک وه‌ک مه‌له‌ک به‌هه‌شت جێیه‌تی

(١) بۆ کۆچی دوايي مه‌لیکی عیراق، ئهم شیعره له‌ دیوانی پیره‌مێردی م. ه‌ دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

بۆ مه‌ع‌ره‌زی کچان

تاكو بروانی، به‌هه‌شتیکه به‌گول خه‌م‌لیوه
دایکی ئێمه وده‌ر لیتی پرسه ئه‌مه‌ی که‌ی دیوه

بۇ پۈتۈنلەي ژيان

ژيانغان ھەندى، لە پى لايىدابو
لالوت بووين، لامان، باوى نەمابو
ئەمجارە ھەموو، بۆ تىئەكۆشېن
كەم و لاسەنگى بۇ دائەپۆشېن

دېۋانەي ناشاد(۱)

دېۋانەي ناشاد، دېۋانەي ناشاد
جى نوشىنى خاس، مەجنوون و فەرھاد
ژىرکەوتوۋى دەستى، چەرخى ستەمكار
خىر نەدىو لە ژىن لە دلداد و يار
بەئاهو نالە و بەرۋ رۆ و گىريان
چەن شەم و شەمت بوو، تاۋەكو بەيان
چەن رۆژى بەھار، چەن شەۋى پايز
چاۋەرۋانیت كىرد، بۆ كۆچى ئازيز
پازى دلى تۆ، ھەلبەستى جوان جوان
گفتوگۆي خۆشى گەرميان و كوستان
بەلام داخەكەم، كۆمەلى نەزان
ئەخاتە ژىر پى، ئاۋاتى ئىنسان
ئىستاش لەژىر خاك لەو شۆئە تەنگە
لەژىر ئەو بەردە سارە بى دەنگە
كىلى مەزارت وەكو بالاي شەم
لەژوۋى سەرتە، بۆكەم بوۋى خەم
جواب و سوئال و پرس و تەلقىنت
بىرۋاۋەر دلى و يەقىنت
جومگەي ئىسقان و ئەو خۆلى سەرە
ھەموۋى خەرىكى زىكرى دولبەرە
بەلام بەيادى شىت و شەيدايىت
بەكۆل نەدان و گيانى فیدايىت

بەپايەي بەرزى دىيائى عاشقان
شىعەرى بەنرخى مەجلىسى كوردان
ھائە خزمەتت چوون تۆ سەردارى
بۆ دلىسووتوان جىگى ھاۋارى
منبىش وەكو تۆفیدايى و شەيدام
بۆ يارەكەي خۆم دلى پر لە سەۋدام
يارى من جىايە(۲) بىر و پروايە
پى شىشاندەرى عەزم و توانايە
كۆن ئەرووخىنى، نۆي دروست ئەكا
خەم ئەروپىنى، زولم لائەبا

چەند سەرنجىك دەربارەي ئەم شىعەرە:

- ۱- ئەم شىعەرەمان لە بەرپىز (مەمەد سەعید سەلىم جاف) وەرگرت و پىشتىرىش ھەر خۆي دوو
جار بالاۋى كىردۆتەۋە. جارى لە پاشكۆي (عبراق)ى ژمارە ۴۹ى سالى ۱۹۸۳دا جارىكەش
لە گۆقارى بەياني ژمارە ۸۳ى سالى ۱۹۸۲دا. ھەردوۋو جار پىشەكى كورتى بۆ نووسىون.
- ۲- پىشەكەيەكان جىۋازى ھەيە و مەرۋف دەخاتە گومان و دوۋدلىيەۋە سەبارەت بەم شىعەرە كە
ھى پىرەمىرد بىت.
- ۳- گەلى وشە و واتا و گوزارەي تىايە كە ھى پىرەمىرد نىن.
- ۴- ئەگەر ئەم شىعەرە دەقەكەي ھەۋرامى بىت و پىرەمىرد گۆرپىتى بۆ شىۋەي سلىمانى ئەۋا
ۋەك لە كۆتايى شىعەرەكەۋە دىيارە ئوسلوۋى پىرەمىردى تىا دىيارە و دەستكارى دەقەكەي
كىردوۋە. ئەگەر شىعەرەكە ھى پىرەمىرد خۆي بى ئەۋا لە دۋاي خۆي دەستكارى كراۋە و
ھەندى ئالگوپىر زەقى تىادا دىيارە.

(۱) ئەم شىعەرە لە دىۋانى پىرەمىردى م. ھ دا بالاۋ نەكراۋەتەۋە. ھەروەھا سەبارەت بەھەندى تىيىنى پروانە كۆتايى
شىعەرەكە.

(۲) بەلاي مەۋە (جىا) يە نەك (چىا) چۈنكە پىرەمىرد ھەرگىز وشەي چىاي بەكار نەھىناۋە و ھەمىشە شاخى
نووسىۋە.

بۇ كۆچى عبدالقادى كۆپى سەيد ئەھمەدى خانەقا

۱۹۳۲

ئاھ عبدالقادى چىت لى ھات، كۆي چوۋى(۱)
بەلى تۆپىياۋى، ئەم دەۋرە نەبوۋى

دنیا خراب بوو، تا هات ئه گۆږا
 ئاسایش نه بوو، مه گهر له گۆږا
 به لām به زهیت به باوکتا نه هات
 پشتت وا شکاند، وهخته بیتته لات
 تو چاک بووی که چی خراپت نواند
 خانه قای دلی، چاکانت پروو خانده
 بهرگی ئهم جهژنه، شینه ماته مه
 هور هیشتا نه گری، هیشتا کو که مه
 ئهم بانگ کردنه مژدهی عه فوه بوی
 قادر عه بدی بانگ کرده وه لای خوی

(۱) ئهم شیعره له دیوانی پیرمهیری م. ه. دا بلاقونه کراوه ته وه. ههروهها لهو که شکۆلهی نه جمه ددین مه لا. بۆ
 (حه مه صالح ئاغای قزلبی) نووسیوه له لاپه ره ۲۲۱-۲۲۲ دا ئهم شیعره نووسراوه ته وه. به لām له هه ندی جیگا
 دا جیا وازیان هه یه له دانانی وشه کاندایه لām مانا و مه به ست هه ر یه کێکه. له دوا ی به یتی پینجه مه وه دوو به یت
 هه یه و دوا به یتیش که من جیا وازه. ئهو دوو به یتیه لای نه جمه ددین مه لا و دوا به یتی شیعره که ده نووسین:

تازه نه مامان وا له گولایه
 تازه نه مامان وا له گلایه
 فه له ک هیچ نا ئیم، پیشه ت به دییه
 خوا به هیچ نا ئیم، خۆت کو ڕت نییه
 ته ئریخی کوچه، نبوه شیعیری دوا ی
 قادر عه بدی خوی بانگ کرده وه لای
 (۱۳۵۱ کۆچی)

شیعیری نوخشی تازە شاعیر (۱)

۱۹۴.

شال و قاشاو بۆ یه خته ی رهش
 دیزه ی رهش له سه ره ئاگری گهش
 گیپه و که شه که به ڕۆنی لهش
 ده ستدار ئه ییا و بی ده ست بی بهش
 ماندوو نه بیت پووره وه نه وش
 تۆش به ندیک بللی ته واه

بوو که خازنی گۆرانی بیژ
 هه موو سه ری مانگی ک بی نوژ
 هه لده په یت وه ک داراو یژ
 گوشتی می گیژ، دره وی لیژ
 له سه ره گردی تووره که ریژ
 نازانین چی لی قه وم ماوه
 ده مت ژووره و لووتت کـوـوره
 ملت گیژهر مه مکت تووره
 چه ند دۆست ئه گری له به ره بووره
 ئهو چاوه ت که وه ک کلتـوـوره
 بۆیه وا خـهـ لکت لی دووره
 زۆر کـهـ س لی ت به به ند و باوه
 کو رته بالای گو یلک چاوه
 ده م و زولفت هه ردووک خـاـوه
 که س نه ما، هه ر منت ماوه
 پرویه کمان لی بکه به ملاوه
 وای له چی و وای له دۆشـماـوه
 چرا هه لکه، چی تیا ماوه؟!
 دنیا م پیاوا، قوژبن و سووچ
 په تاندمت به پیر و پووچ
 چر نووک، نوکووچ بۆ ماچ و مووچ
 په تیکت برد، که وتیته نووچ
 ئۆخه ی تۆی که وتووی لنگه و قووچ
 جـیـگای شـاـرـراوه ت دیاره
 له پاش چه ندان بووی به یارم
 وه ک تیـمـگه یـشـتـووی به کارم
 یارۆ که ی خـۆـزگـه به پارم
 جو انیت مژیم لی ت به کارم

سمینم سـمـۆـرـهـی دارم
 نهـمـاوه، هـیـلـم بر او
 برژانگ که در دپ، زولفت و هک داس
 له بیرته سهر جوگای قورتاس
 لیتی راکشایوی بی ئاوهل کراس
 ئەتوت ئاخ بۆ تلتی رتواس
 ماندووت کردم هه ی خوا نه ناس
 خوژگه به پارت پی ماوه
 ئاوی چهقان گهرم و گورپه
 چیبکه م لهو خوین سارد و سرپه
 خووی کورتته و درپژ دادرپه
 زۆر به گیتیچه له و ده مشرپه
 ئەمگه زئی و هک مـهـشکه درپه
 ژه هری کـوـلـلهـم بۆ داناوه

(۱) پیره میترد سی شیعری بۆ پلار و گالته پیکردنی ئەو تازه شاعیرانهی سالانی چل داناوه. وا لێره دا دهیاننوسین. بهلام سهبارته به بیروپا و سهرنجی ئیمه له م بارهیهوه پروانه پیره میترد و شیعری نوئی سهردهمه که ی.

شیعری نوخشه ی تازه شاعیر

خۆ ههلبهستی ئەم دهوره
 له جی ی خوتندن و دهوره
 جنۆکمه مان له دهوره
 بسم الله کهین به دهوره
 دهوریه پلاوی چهوره
 وهک کوتر کهوته دهوره
 ئەچی بۆ پیاوی گهوره
 ئاسمانی ئیمه ههوره

یهکی بوو یهکی نه بوو
 لهو دووانه ئەوهی نه چوو
 که ریکی بی گویچکه بوو
 بۆ خووی بۆ کی شه ئە چوو
 که ره له دهست خووی ده رچوو
 ئیتر له ناوا گوم بوو
 که چی ئەوهی که نه بوو
 که ره که ی فرۆشتبوو
 که ری خستبووه هه راج
 فرۆشتی بی خهرج و باج
 تفهنگیکی بی گولله
 دیزه که یهکی دانووله
 گونی هه شریکی بی ناو
 چه قـۆـبه کی دهم شکاو
 هه مووی کـری چوو بۆ راو
 له سهر سه رچاوه ی سه راو
 هه روا ئە پروانی هه ناو
 به سیحری مه لا خنکاو
 وهک ئاوینه ی ئە سکه ندهر
 پروانی له و دیو تاریده ر
 وا (چیر) گئی نیشته و ته وه
 پروو به پرووی مله که هه وه
 فیشه کی نایه تفهنگ
 هاویشتی بی ناله و دهنگ
 نه یگه یشتی و چیرگی کوشت
 خووی کهوت له سهر گازی پشت
 گونی هه شری هه ل سووران
 چیرگی شل شل تی چه سپان
 بر دیه مـاـلـه وه لیتی نا
 له ناو دیزه ی بی بنا

له كۆلانیکی كه ما
 گۆشتی رۆی ئاوی ما
 هینده سووتر و چهو بوو
 هه چى خواردی زگی چوو (١)
 ئه وهی كه نه یخواردبوو
 چه وری لیوی به ستبوو
 ئه وهی كه نه یچه شتبوو
 به پشیه وه مهیی بوو
 سهگ هات ریشی لسته وه
 سهگی گرت به دهسته وه
 كه كیشای به زه ویا
 سهه تۆپ بلووری ریا
 خاوهن سهگ و سمیل چهو
 له یهك كهوتنه شه ره تهو
 هه ره كه به خۆی ئه برد
 ئه وان به شیان نه ئه كرد
 له ولاره قۆلچی ته موین
 هات و تیی خوړین به قین
 وتی ئه مه قاچاغه
 له قاچاغ جه رگمان داغه
 له دهست ئه وانى وه رگرت
 به یی قه به شیان كرد
 بۆیه پرسین نه ماوه
 كه وه به شکردن باوه
 ئه م هه رایه و گهردشه
 هى ئه وه یه بى به شه

(١) لای م. ه نووسراوه به پشیه وهی مهیی بوو.

پێرهوی شاعیریکی بێ ناو

١٩٣٩

بالا وهك كه نووی بێ گهرد و ناسك
 كه لاله وهك دههۆل مل وهكو داسك
 تفهنگ له شان و به سواری لاسك
 چهند خوشه باز و هه لمهت بۆ باسك
 غهرقی عه رهق بێ، كه لاله هه تا سك
 بگری به قه تار، شادبه به رۆ رۆ
 نه نكت نه مردووه، هه لپه ره ئه مرۆ
 گیللاس و شفته، هه ی تووړه و ترۆ
 نه كه ی بێ بهش بى، ههسته زوو برۆ
 به فیدای بالات بم ئه گریجه په رۆ
 سووتووی نیرگه له گفتوگۆی قومری
 چه پله به لاقی شهست و نۆی هیجری
 سه ماوه ری زهرد خه لووزی به فری
 فه رته نه ی به هار، سوړ سوړی به حری
 وریابه گیانه، نه كه ی قهت بمری
 گولاله ی هه تاو، سیبه ری چه تری
 ئاوینه و شان و کیلی سه رقه بری
 كل و كلتوور و ده ستار و ته وری
 سینی به مه نجه ل، سیپا به ده وری
 چیشتی هه رسته و خۆرشتی چه وری
 سه ما ی مریشك و قوو قووی كه له شیر
 به دهستی شكاه به دوو چاوی كوێر
 بێ با بنۆشین دوو جام ئاوی سوێر
 چووبنه سه ر لووتكه ی شاخی شارباژێر
 بۆ راوه ماسی بن بهرد و تاوێر

بابه سه‌یری ئەم به‌رخه که چەند جوانه
 رۆڵه، ئەوه به‌رخه مه‌ری خۆمانه
 بابە، توخوا، با ئەم به‌رخه هی من بێ
 وای لێ ئەکەم، قۆچ لێ نه‌دا، هێمن بێ
 رۆڵه تۆ ئەم به‌رخه‌ت بۆچی خۆش ئەوێ
 وا دام به‌تۆ، به‌خێویکه، ئەیزانی؟! (١)
 بیه‌شۆ، پاکێ راگره، هه‌تا ئەتوانی
 ئەم به‌رخه گهر به‌خێو بکری و بیت به‌مه‌ر
 له‌ سێو و مێو چاکتر بۆمان دیته به‌ر
 شیرێ ئەبێ ئەبخۆینه‌وه سه‌به‌ینان
 سه‌رتوێژی ماسته‌که‌ی ئەخۆین له‌گه‌ڵ نان
 که‌شک و سیرێژ و سوێره‌که و په‌نیری
 ئەبخۆیت و بۆ که‌س و کاری ئەنێری
 خوری ئەکه‌ین به‌جاعم و پۆیه‌شمین
 به‌ به‌رمال و جه‌وال و شال و سه‌رزبن
 به‌زاوژی، په‌ره ئەگرن، زۆر ئەبن
 رانیکی لێ دیته به‌ر، نایه، له‌بن
 که‌میوان هات، سه‌ری ئەبرین گوشته‌که‌ی،
 نه‌، نه‌، تو خوا بابە، ئەوه قه‌ت نه‌که‌ی
 به‌سته‌زمانه، خانه‌زایه، شیر مژه
 وه‌ک ئێمه ژینی خۆش ئەوێ، مه‌یکوژه
 به‌رخه‌ی که ئەوه‌نده، چاکه‌ی بێ بۆمان
 سه‌ری نه‌برین، گونا‌ه نه‌که‌ین، بۆ خۆمان

(١) ئەو نیوه دێره له چاپی م. ه‌دا دوو برگه‌ی زیاد بوو، واته ده‌به‌ه سیانزه برگه. له‌ نوسخه‌ی ئێمه‌دا وه‌ک سه‌راپای شیعره‌که هه‌ر یانزه برگه بوو.

«زینهار له‌تکا (١) مه‌چۆ بۆتکا (٢)
 که که‌وتیه تکا، ئابرووت تکا»

(١) واته: گریانێ به‌کۆل. که مرۆڤ زۆر گریا به‌تکا ئەچێ. م. ه‌.

(٢) تکا: پارانه‌وه. م. ه‌.

په‌نا به‌خوا

«بۆ سه‌ید عه‌لی بسم الله»

که چوویت‌ه پال ژن بسم الله بکه‌ی
 منالێ چاکێ لێ دروست ئەکه‌ی
 ئەوی له‌ناوی بسم الله پاک
 دیاره ئەو ده‌مه‌ش بسم الله ناکا
 که‌ه‌وابوو نه‌وه‌ی به‌بێ بسم الله
 ئەبێ پیتی بلێی (أعوذ بالله)
 ئەوه‌ی که دره‌نگ بووبێ به‌زاوا
 به‌م گرانیه‌یه، چۆن نه‌وه‌ی زاوه
 ته‌نه‌ها سووره‌تیک، بێ بسم الله‌یه
 دووی تریه‌کی دوو بسم الله‌ی تیا‌یه
 شاره‌که‌ی ئێمه سلیمانی‌یه
 بسم الله‌ی ئێمه که قورئانی‌یه
 بۆچی له‌ ترسا، بسم الله نه‌که‌ین
 بۆچی جنۆکه، له‌ناو ده‌رنه‌که‌ین
 ئیسته‌ جنۆکه، ناچنه‌ کی‌وی قاف
 ئەکه‌ونه غابات به‌لاف و گه‌زاف

ناوه پۆک

7	پیشەکی
9	چەند وشەیک لە بارەى ئەم یاداشتانەى (پیرەمێرد) هە
10	دنیام چۆن دى ؟
26	من و تەرەقدارى ئافرەت
	ئەوانەى ناسیم
29	۱- هەمدى بەگى صاحبقران
30	۲- مەحمود پاشای جاف
32	۳- صالح زەکی بەگ
33	۴- ئەمین زەکی بەگ
35	۵- گۆران - عەبدوللا بەگى سلیمان بەگى کاتب فارسى
36	۶- شیخ ڕەزای تالەبانى
37	۷- زێوەر
38	۸- عەلەددین سەجادی
39	۹- سەید ئەحمەدى خانەقا
41	۱۰- توفیق وەهبى
42	۱۱- بەدرخانیهکان
43	۱۲- ئەحەى جاو
44	۱۳- مەولەوى
47	وەسیەتنامەى پیرەمێرد
	ژیانى پیرەمێرد
48	یەكەم: ژيانى لەخوێندن و فەرمانى میریدا
50	ژیانى پیرەمێرد - دووهم
51	ژیانى ئەدەبى و ڕۆژنامەنوسى پیرەمێرد
61	بەرھەمەکانى پیرەمێرد
62	پیرەمێرد و چیرۆک
63	پیرەمێرد و زمان
	نیشانە تایبەتیەکانى شیعری پیرەمێرد
64	بابەت و ناوڕۆكى شیعەرەکان
64	پیرەمێرد و شێوەى شیعەر
65	کارە مەزنەکانى پیرەمێرد لە پێشخستنى ئەدەب و فۆلكلۆرى کوردیدا

69	پیرەمێرد و ھەولێک لە چەسپاندنى ئەدەبى بەراوردکاریدا
	چەند لاپەرەیکى شارراوە لە ژيانى پیرەمێرد
	بەشى یەكەم
73	نامەیکى بلاونەکراوە
76	بەشى دووهم
	بەشى سێیەم
79	خۆشەویستى پیرەمێرد و میھرەبان خاتوون
	چەند زانیاریەکی نوێ لەبارەى نەورۆز و پیرەمێردەو
82	بەشى یەكەم
82	نەورۆز و پیرەمێرد لە پێش سالى (١٩٠٠)دا و پێش چوونى پیرەمێرد بۆ تورکیا
84	دووهم: پیرەمێرد لە نێوان ناگرى نەورۆز و تاوانبارکردنى بەلایەنگری ئینگلیزەکان
	بەشى دووهم
	لێکدانەو زانستیهکانى پیرەمێرد بۆ نەورۆز
87	یەكەم: باوکی بالا و دایکی خوارەو
88	دووهم: ئاگرى نەورۆز پەيوەندى بەزەردەشتەو نییه
88	سێیەم: لێکدانەوێ ئەستێرناسى (فەلەکی) و زانستى سەبارەت بە نەورۆز
89	چوارەم: بەرانبەر وەستانى شەو و ڕۆژ
89	دواجار: وێنەیک لە خەم و ئازارەکانى ئەم مەژمە
90	پیرەمێرد و ڕۆژنامەى «کورد»
90	سەرەتایەکی مێژوویى
90	سەبارەت بە ڕۆژنامەى (کورد) و کۆمەڵەى کورد
	چەند لایەنێکی شارراوە لە ژيانى ڕۆژنامەگەرى پیرەمێردى نەمر
97	بەشى یەكەم: پیرە کورد ئەستەموڵ
107	بەشى دووهم
110	پیرەمێرد و سێ نووسینی مێژوویى
111	نووسینی یەكەم: نەجمەددین مەلا، ١٩٣٧ زایینی
112	نووسینی دووهم: پیرەمێرد - حاجى توفیق بەگ-عەلى باپیر ئاغا (١٩٣٩)
113	نووسینی سێیەم: پیرەمێرد- زێوەر
114	چەند سەرنجێک دەربارەى ئەم نووسینە
117	لە ترەنى رێتى ئەستەموڵدا بێژراوە
119	دامەزراندنى کۆمەڵەى زانستى

159	نەورۆز و مەولود
160	وەفدی کوردستان
161	هاوین
162	هاوین
163	نەعرەدی دێوانە
164	بۆ شەهیدانی ٢٤ی ئایاری ١٩٢٥
164	مامە خەمە
165	یاران نەوبەهار
167	جەژنی مەولود و نەورۆز
168	کۆنەفرۆشی
169	فەلەک نایەلنی
170	شەڕ لە گەڵ هەوادا
171	شیعری دووهم - بۆ ئیستگەی یافا
173	جەژنی قوربان
173	عەشرەت هاوارە
174	فەریادی پیرەمێرد
174	لەو ساوہ
175	ئێمە کە کوردین
176	تاکە بەیت
176	دایکی وەتەن
177	سەرگۆروشتە
179	سێ بەیت
180	بۆ مستەفا صائب
182	بەندی قەتار
182	بۆ بیست ساڵی ژین - بەستەی هەمی ژین
183	کەزە دەروون
186	یادی نازدارانی جاف
189	تاکە بەیت
190	تاقگەیی زەلم
192	بۆ کۆچی شیخ نووری شیروانی
192	تاقگەیی زەلم

120	ختوکه‌ی شاعیرێکە تێدەگا خۆی
126	بۆ جەژنی لەدایک بوونی مەلیک غازی
126	شیوەنی شەهیدانی کوردی سەروو
131	هاتن شەهیدەکان
132	تاکە بەیت
132	من و ئەستێرەکان
133	پێی هەلخزان
134	پێی هەلخزان
134	حسی کوردی لاوکی سادەیی دەوێ
135	کۆستی بوومەلەرزەیی پێنجوین
136	بۆ لافاوی سلیمانی
138	بورجی ڕۆژی کورد
140	ئەستێرەیی بەختم
141	یادێکی حەزین
142	ئاوات
143	ئەم خاکە پاکە
144	تاکە بەیتێ
145	نالەیی دلتەنگی
146	قەلەندەر تۆراوہ
147	لە بەردی توانج
148	تاکە بەیت
149	قەومی کورد
150	تاکە بەیت
150	بۆتەیی سروشت
152	نەورۆز
153	نەشیدەیی زانستی بۆ نەورۆز
154	تاکە بەیت
154	بەهار و نەورۆز
155	نەورۆزنامەیی نەسرین و پەرۆین
156	نەورۆز
158	نەورۆزانە

223	سەرپای کچه جاف
226	هه‌ی کانی شه‌کراو
227	کوردي په‌تی
229	پیره‌مێرد له‌ناو گولانا
231	دلهم نه‌ویوه
232	دانیشتیوین له‌گه‌ڵ یار
235	به‌سته‌ی کوردي
236	خه‌ڵکی هاواری
237	ته‌فره
238	نالە
239	موعه‌ما
239	دل به‌ندی
240	زه‌مه‌ریر
241	به‌یادی (ملک الشعرا) په‌مزی
242	خوابیداو
244	شیخ له‌تیف کلێشه‌ی (ژین) ی ناردوو
244	به‌یادی کۆن
245	کووتره‌ باریکه‌
246	بو «شیخ سه‌لام» ی شاعیر
246	وا گول به‌سه‌رچوو
247	که‌وته‌ کلێشه‌م
249	کای کۆن
250	په‌روا
251	چوارین
251	هاپیر که‌وت
252	مرواری
252	لا‌سای گوله‌وه‌ چنی
253	کاریکاتیر به‌شعیر
254	وامزانی
254	ئیشی دیددی تو
255	گیانه‌ به‌سیه‌تی

194	بو‌شایی بابا عه‌لی
194	کورديی په‌وان
195	ئای ناو‌مێدی
199	ئای چیم به‌سه‌ره‌ات
200	چوارین
200	ئای له‌ ده‌ست پیری
201	تافی جوانی
203	ناو قه‌دی چله‌ی زستان بچرا
203	له‌گیان بیتزاری
205	گواره‌که‌ی گویتی یار
206	چه‌ند سال
207	به‌ندی قه‌تار
207	خه‌یالی خالی
208	به‌فری به‌هار
209	سێ تاکه‌ به‌یت
209	دیداری تو
210	گه‌لی سزام دی
211	پۆژی تازه‌
212	نه‌ویه‌هار
212	به‌هاری که‌نار شار
214	به‌یادی کۆن
215	محبه‌ت وه‌ک یار
215	ده‌ردی گرانی
216	گه‌رما
217	کرده‌وه‌ی هیتله‌ر
218	های گه‌رمای هاوین
219	پایزی دلته‌نگ
220	سێ تاکه‌ به‌یت
221	لا‌فی جوانی
221	بو‌کوێخا خه‌لیلی بنگردی موان
222	شه‌وی له‌ ئوته‌ی هه‌گبه‌لی

284	بۆ قافیە
284	ژیانی کورد
286	بۆ کەنتوی بارامی تیا تروچی
286	پۆکەر و جۆکەر
287	دەردی کۆمەلایەتی
289	زێر
290	وەمزان
291	لەخۆ بایی بوو
291	زستانی سەخت
292	بالۆرە
293	بەھاری
295	بێ کاری
297	ئاخ بۆ ئەم خاکە
297	دەردی گران
299	ورده زبو
300	قافیەش گران بوو
301	وێنە
302	خۆزگە
303	ناخۆشە لای
303	واتە ی پر مانا
304	فەلسەفەی کورد
306	ئیمە
306	بەیتی تری
311	بەیتی ترخینە
314	ورده کاری مەولەوی
314	رەشەبا
315	چوارینە فەلسەفی
316	بۆ مەلیک غازی
316	مزگەوتی گەورە سلیمانی
318	نۆتەر
319	کۆمەڵی

257	شینى زین بۆ مەم
258	دوو تاکە بەیت
258	تۆوام تێمەگە
259	تاکە بەیت
260	بەھاری ڕوو زەرە
260	کاریکاتیر بەشیر
261	ستەمکاری
262	یاران کوێخایی
263	کاریکاتیر بەشیر
263	شۆڕەبی
264	سۆزی پیرەمێرد
265	شیرێکی کاریکاتیری بەناوی (فائق توفیق) دەو
266	ئا دز کە دەبی
267	دل بە پەرۆشە
268	هەرا
268	بانگی بەیان
269	نەتەو
270	وشکە سۆفیەکان
271	سیابازی بووم
272	قافیە کوردی
274	پێکەنین
274	بای خەزان
276	بە عاشق کوژی
277	عەشقی عەسری
277	کەوتە ناو شێتان
278	بەھار ھات
279	بۆ پێکەنین
280	کەو
280	ئەفسووس
281	کاروان
283	ژیانی کورد

350 بۆكۆچى جەمىلە صدقى زەھەبى
 351 بۆپەرۋىن
 351 ماتەم
 352 بۆھاجى ئەلى ئاغا
 353 گولستان، پەنگى زەردە
 355 ماتەمى بەھار
 355 بۆرۈچى مەھەببى
 356 بۆسەيد ئەھمەدى خانەقا لە كەركۈك
 356 شىنىيەن مەستەفا مەزھەر
 357 بۆكۆچى مەلا ئەزىزى موفتى
 357 ناسۇرىيە تازە بۆدلى كوردەھارى
 358 مەزگەوتى خورمال
 359 چوارىن
 359 بۆكۆچى مەلا ئەفەندى (ھەولېر) (مەلا گېچكە)
 360 بۆكۆچى شىخى ھىسام الدىنى تەوتلە
 361 بۆفەيسەلى كۆرى ئەھمەد ئەفەندى كە لە ھەولېر كۆزراۋە
 361 بۆكچانى سەلىمانى
 364 بۆخەزمەتگوزارىك
 365 بۆعلاءالدىن سىجادى
 365 بۆخەزمەتگوزارىك
 366 دەمى بەيانىيان
 367 ئەى كىچىنە
 368 ئەى كىچىنە
 368 گۆزەنەكى مەكتەبى كچان
 369 سەبەر
 370 تازە گۆلى چىمەن
 370 بەستەى كوردى
 371 گۆرانى
 372 گۆرانى سەپورت
 373 گۆرانى بەھار
 374 گۆرانى نەسرەن

322 ھەندى ئەلەين
 323 مەتۋەى ھاتنە دىنەى (ھۆشمەند)ى ھەسەن بەگى جاف
 324 شەيخەكانى پەيەمبەرد بۆ ئەمىن زەكى بەگ
 327 شەيخە قانع ۱۹۳۹
 329 بۆچەلى مەستەفا پاشاى يامولكى
 329 بۆ ئەمىن زەكى بەگ و صالح بەگى صاحبقران
 330 بۆسانخەى كچى ئەمىن زەكى بەگ
 330 كۆرتەپەكى ژيان و بەرھەمى ئەمىن زەكى بەگ
 331 سى شەيخ بۆ شىخ مەھمەدى خال
 333 شەيخە سەيەم بۆ شىخ مەھمەدى خال
 335 بۆكۆچى شىخ ئەزىزى بۆ شىخى نوورى شەيخى صالحى شەيخى
 336 دوو شەيخە پەيەمبەرد بۆ ئەبەدولواحد نوورى
 336 بۆچەلى ئەبەدولواحد نوورى
 337 ئاھى زار
 337 بەدكار
 339 دوو شەيخ بۆ كۆپىكى ھەسەن فەھمى بەگى جاف
 340 قەلەندەر
 340 ئاى گىيانە جەرگەم
 341 بۆكۆچى سەيد نوورى نەقىب
 341 بۆكۆرەندەى يانەى فەرمەنبەرانى سەلىمانى
 342 ھەفصە بەھارە
 343 بۆشەھىدان مەستەفا خۇشناۋ و مەھمەد قودسى
 344 بۆداخستنى گۆقارى گەلاۋىژ
 345 بۆگۆقارى گەلاۋىژ
 346 بۆگۆقارى گەلاۋىژ
 346 دوو شەيخە پەيەمبەرد بۆ مەھەببى
 346 بۆكۆتەبى جەنگى جەھانى
 347 شەيخەنى نەو نەمامىك
 348 دۆلەكەم غەمگىنە
 348 بۆ ئەھمەد بەگى توفىق بەگ
 349 دوو شەيخ بۆكۆچى جەمىلە صدقى زەھەبى

399 بهیتیک بۆ شیخ سەلامی شاعیر

399 دلسۆزی

400 بۆ مەعرەزی کچان

401 بۆ رۆژنامەى ژيان

401 دیوانەى ناشاد

402 بۆ کۆچی عبدالقادرى کورې سەید ئەحمەدى خانەقا

403 شیعرى نوخشەى تازە شاعیر

405 شیعرى نوخشەى تازە شاعیر

408 پێرەوى شاعیرىکى بى ناو

409 بەزەبى

410 پەنا بەخوا- «بۆ سەید عەلى بسم الله»

375 گۆرانی جەۋن و بەھار

376 دَل گەشایەوہ

376 گلەیی لەکەس ناکەم

377 بەندی شەمال

380 بەندیکی مێژوویی

382 بۆ شێخ قادری گۆیتەپەیی

383 بۆ عزت ئەفەندی

383 پیروزیایی فرزندى تازەى مەلیک

384 بۆ شێخ عومەرى خانەقا

384 بەبۆنەى دەرچوونەوہى رۆژنامەى ژین

385 ناوێرین بڵێن

386 دەستکردى کچان

387 باوک و فرزندى

387 بۆ عەلى کەمال ئەوڕەحمان

387 بەکرى گىراو

388 شاعىرى پىنەچى

389 بۆ شێخ نوورى شێخ سالىح و جەنابى کورى

389 دواى هىتلەر

390 بۆ وەسى عىراق

391 خىوەتى دنیا

392 توانجى مىللەت

393 بۆ زىوەر

394 بۆ زىوەر

394 بەندى پىرى

395 فەریادى دوورى - بۆ رەشىد نەجىب

396 وردە زىو

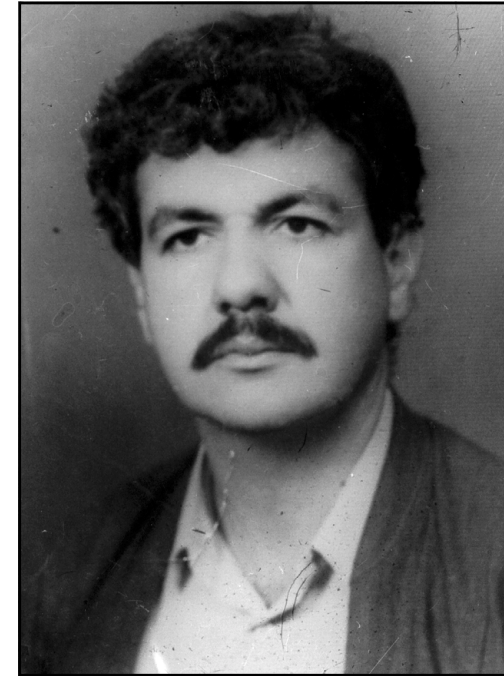
397 پەندى رۆژگار

397 ھار و مار

398 بۆ رەشىد نەجىب

398 بۆ مەرگى حاجى ئەحمەدى حاجى کەرىم

399 ھەلمەت

ئومىد ئاشنا

* لە بنەمالە يەكی رۆشن بىر و ئايىنپەرورە لە
سلىمانى سالى ۱۹۵۵ لە داىك بوو.

* سالى ۱۹۷۸-۱۹۷۹ پەيمانگای پىنگە ياندنى
مامۇستايانى لە ھەولتەر تەواو کردوو و لە
ناوچەکانى قەرەداغ و دوکان و دەريەندىخان و پاشان
سلىمانى مامۇستا بوو.

* لە سالى ۱۹۷۸ ھەندامى يەكپىتى نووسەرانى
كورد بوو.

* لە سالى ۱۹۹۴ خانە نشين كراو لەسەر داواى
خۆى. بۆ ئەو دەرفەتى تەواوى ھەبى بۆ خزمەت
کردن لە بوارى ساغ كردنەو و كۆكردنەو بەرھەمى
ئەدەبى و رۆشن بىرى نەتەو دەكە مان.

* پرۆژە يەكی ئەدەبى بەدەستەو بوو بەناوى (پرۆژەى
سەد كىتیبى كوردى) كە توانى نزیكەى (۷۰) ھەفتا
كىتیب و نامىلكەى لى چاپ بکات بەلام بەژمارەى
كەم بەھۆى بى توانایى مادی.

* سامانىكى ئەدەبى زۆرى بەجى ھىشتوو بەلام
زۆریەیان ھەر دەستوو سن.

* لە ۲۰۰۰/۱/۱۶ لە تەمەنى ۴۵ سالى و لە
ھەرەتى بەرھەمەتیناندا كۆچى داوى کردوو و لە
گردى سەیان نیتراو.

* ژمارە يەكی زۆر دەستوو و سى جگەر گۆشەى
بەناوى «سىامەند و سایە و شاد» لە پاش بەجى
ماو.

ئەم سى بەرھەمەى لە دەزگای ئاراس بالاو بوونەتەو:
- رەشید نەجیب: ژيان و بەرھەمى.

- ئەشكى باوان: بەرھەمە بالاو نەكراو كەنى كامەران
موكرى.

- پیرەمپىرد و پىداچوونەو يەكی نۆى ژيان و
بەرھەمەكانى: دوو بەرگ لە ۹۰۰ لاپەرەدا.

- و چەندان بەرھەمى تریشى بەرتوون.

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنییری

*

خاوهنی یمتیاژ: شهوکت شیخ یهزدین

سهرنووسه ن: بهدران شههمه دهیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ناراس، گهرهکی راپه رین، ههولیر

س. پ. ژماره: ۱

پیره هیرد

و

پیداچونه وهیهکی نوئی زیان و بهرهمه گانی

پیرەمپرد

و

پیداچوونەووەیهکی نوێ ژیان و بەرھەمەکانی

کۆکردنەووە و لیکۆلینەووەی

ئومید ئاشنا

بەرگی دووەم

ناوی کتیب: پیرەمپرد و پیداچوونەووەیهکی نوێ ژیان و بەرھەمەکانی
کۆکردنەووە و لیکۆلینەووەی: ئومید ئاشنا

بەرگی: دووەم

بلاوکراوەی ئاراس - ژمارە: ۸۷

دەرھێنانی ھونەری: بەدران ئەحمەد حەبیب

بەرگ: شکار عەفان نەقشبەندی

وێنەی بەرگ: ھێلکاریی یوسف عەبدولقادر

نووسینی سەر بەرگ: خوشنوووس محەممەد زادە

پیت لێدان: ئەمیر داود - ئاراس ئەکرەم - رەھێل رەشید

ھەلەگری: شێرزاد فەقی ئیسماعیل - ئەمیر داود - رەھێل رەشید

سەرپەشتی: دلاوەر صادق ئەمین

سەرپەرشتیی کاری چاپخانە: ئاورەحمان مەحمود

چاپی یەکەم - چاپخانەی وەزارەتی پەرەردە، ھەولێر - ۲۰۰۱

لە کتیبخانەی بەرپۆتەبەرایی گشتیی رۆشنبیری و ھونەر لە ھەولێر ژمارە (۳۱۴) ی سالی

۲۰۰۱ ی دراوەتی

حاجى تۇنىقى پىردەپىرە

ھىلكارى: يۈسۈف عەبدولقادر

گیپه

مامۆستا محەممەد رەسول ھاوار دەربارەى ئەم شیعەرە نووسیویە: جارتیکیان ئەحمەدى عەزیز ئاغا گپیەیان ئەبیت، چەند ھاوپیەکی خۆی بانگ ئەکا بۆ گپیە خواردن. پیرەمێرد لە بانگ کراوەکان نابیت، لە پاش چەند رۆژتیک پیرەمێرد بەو گپیەیی ئەحمەدی عەزیز ئاغا ئەزانیت، وەکو وتمان پیرەمێرد زۆر نەوسن بوو، بۆ هیچ شتیک گلهیی نەکردایە لەسەر خواردن گلهیی ئەکرد. لەبەر ئەوە بەم چەند دێرەى خوارەوه گلهیی خۆی بۆ ئەحمەدی عەزیز ئاغا ناردوو:

ئەحمەد با گپیەت بۆ ئەو تیپە بێ
 گپیەت خوارد بێ من، گوویت گپیەبێ
 خۆ من ئەو ساتە، ھاتبوومە لات
 تەفرە بۆ من بوو، شەفرە بۆ جامات
 وتیان کەللەکەت ھێشتا دەبیاران
 وەرگتان برنجی، کالی ئەخووسان
 ئەگەر وەک کەللە مێشکت داتەکن
 ئەبێ بەوەزیر، فەرشکت ئەتەکن
 وەک (کلار قازی) بێ دروومانی
 ناگری بن دیزە، زۆر بێ نامانی
 پێخۆلە چەورە، لە خۆت ئالای
 پێچکەى خۆت بەستوو، لە جێدا ماوی
 ھەر وەک شیلارگ، ھەوینی شیری
 لە نوکتەى وردا، پەیکانی تیری
 دەستی (عزەت) تە دەم لەسەر بێ
 ھەرمی بەھەشتت (۱) ئاودار و تەربێ
 کردەى تۆ و بردەى (نادی مەزلووم) بێ (۲)
 خراپەت دیار بێ، چاکەت بن گۆم بێ
 منیش کەشکەم ئەمڕۆ خوارد بێ تۆ
 بەرد ھاویشتنە، پاداشی کلۆ

(۱) ھەرمی بەھەشت: واتە شەقی بەھەشت، چونکە زۆر جار ئەلێن ھەرمیەکی تی ھەڵدا.

(۲) نادى مەزلووم: نیازی لە مالى حوسین مەزلوومە کە کابرایەکی زۆر ساویلکە و خوشبوو، زۆر کەس وەکو نادى بۆ رابواردن ئەچوونە ئەوی.

ئەحمەدی عەزیز ئاغا ش کە بەنوکتەبێژ و قسەخۆش و بەنەستەق بەناوبانگە، بەم سى دێرەى خوارەوه وەرانی پیرەمێردى داوەتەوه، وەرنامەکەى لەسەر نامەکەى پیرەمێرد نووسیویە:

خالە گیان یا خوا پرووی بزن (۱) پەش بێ
 منی پروو پەش کرد، ھەر ئەو بەش بێ
 بەخوا ئەو ساتەى تۆ تەشریفت ھات
 من زۆر مەشغول بووم، بەبیرما نەھات
 لە جیاتى گپیەى ئاوساوی نەکولاو
 پێشکەشت ئەکەم، دوو پەردە پلاو

(۱) بزن: ئەحمەدی عەزیز ئاغا نیازی لە بزن پرووی بوو، کە ناوی پوورە بەھى بوو، وەھم خەسووی ئەحمەدی عەزیز ئاغا ش بوو کە ئەو گپیەکەى لى ناو.

شەرى خەراجیان (۱)

«سالى ۱۹۲۴ کە شەيخ مەحمودى ئەمەر لەشکرى دۆزمنى لە شارەزوور شکاند، پیرەمێرد سالى ۱۹۲۶ بۆ یادی ئەو نەبەردە ئەم شیعەرى نووسیویە». ھەروەھا وەلامى رۆژنامەى (العراق) ی ئەو کاتەى داوەتەوه .

العراق (۲) ئەلێ، ئێو ئەرمەنین
 دەعاتان شوومە، بۆ هیچ لایق نین
 خۆیان ناناسن، بەتورک نابن
 خوا نەیداوێ، وەک کورد، ئازابن
 کورد ئەو کوردانەن کە بەغدايان گرت
 (أبو جاسم) ەکان، کەوتنە جرت و فرت
 دوو سال لەمەوپێش، خۆیان و فەوجیان
 لەسەر کانیهکەى، بەردى خەراجیان
 بە کەش و فشى بۆ کۆزە رەقە
 دوو سواری کوردیان لى کەوتە تەقە
 بە ئاخ (یا یومە) کەوتنە ھاوار
 بە پالەپەستۆ رایان کردە شار

ئەو پەمەزانەى لە دىنى پەمەزان
بەجەژنىان زانى لە تەنور خزان
نەبوايە بەهۆى بەرىتانىاوه
ئەخنكان بەدەس كۆللە و خورماوه
ساچى بكەم، نەبى، وەى تەيارە
حىزى و ئازادى ئەوسا ديارە

(١) ئەم شىعرەمان لە لاپەرە ٢١٩ى ئەو كەشكۆلەوه وەرگرت كە نەجمەددىن مەلا سالى ١٩٣٧ بۆ (محەممەد ئەمىن حەمە صالح ئاغای قزلبجى) نووسىوه. نەجمەددىن مەلا لە سەرەتای شىعرەكەوه نووسىويه «لە سالانى ١٣٤٣ى ھەك شەيخ مەحمود جەيشى عەربى لە شارەزور شكاند، حاجى تۆفيق بەگ ئەمەى فەرمووه» ئنجا بۆيە من نووسىومه كە پيرەمپرد بەيادی ئەو شەرەوه شىعرەكەى نووسىوه چونكە سالى ١٩٢٢ ياخود ١٩٢٤ پيرەمپرد لە تورکیا بووه. وە لە سەرەتای سالى ١٩٢٥ دا گەراوه تەوه.

(٢) رۆژنامەى (العراق)ى: ئەو سەرەدەمە ھىزى كۆنەپەرستى عەرب و بەرىتانىای داگیركەر دەبیرد بەرپۆه نووسىبووى كە كورد ئەرمەنبییه!!

دەنگى وەتەن(١)

١٩٢٤

لە ئەستەموڵەوه ھەلسام، لە خەودا بووم، ھەتا ئێرە
لەسەبرى (في المنام) دابووم، كە چاوم كەردەوه لێرە
حەياتىكى ترم دى، خزم و خویشان دەورەيان دابووم
سەرلەنوئ ھاتمەوه دنیا، بەرۆح وەك تولى (٢) ساوابووم
ئەمە دوو پۆژە جەژنى رۆحمە، دەنگى وەتەن دەبىەم
خودا دیدارى ئێو شەم نسیب كا، زۆر ئەبىنى پىتم
ھەوالئ ئێو چۆنە؟! بێمەوه؟ یا ئێو دێنە لام
نسیب ئەبزانئ، چەند رۆژىكى تر، مەعلوم ئەبئ ئەنجام

(١) مامۆستا محەممەد رەسول ھاوار: لە بارەى ئەم شىعرەوه لە لاپەرە ١٧ى دیوانى پیرەمپرد نووسىويه: - «شەيخ مەحمودى مەزن ئالای شۆرگىترى و داواکردنى مافى گەلەكەى ھەلگەردبوو، پیرەمپرد لە پرسىنى حال و ئەحوالى ئەو سەرەدەمەى كوردستان ئەم چەند دێرەى بۆ يەكێك لە خزمەكانى لە شارى سلێمانى كە «مستەفا سائىيى» خوشكەزای بووه ئاردووه. ئەو ھەلبەستەم لە دەستخەتێكى خۆيەوه وەرگرتووه، لەژێرەوه نووسراوه «خالى باكمالى بى حالت» ھەرچەندە مستەفا سائىب ئەلئ ئەم ھەلبەستەى لە تورکیاوه ئاردووه بەلام من لى

دوودلەم، چونكە لە مەعناى ھەلبەستەكەيەوه لەو ئەچىت كە لە جىگەيەكى نزىك كوردستانەوه ئاردىتتى و لاى من وايە لە تورکیاوه گەراوه تەوه بەسەر شام و ھەلبەدا ھاتبىتە بەغداد و چەند رۆژىك لە بەغدا ماو تەوه و لەوێو ئەو ھەلبەستەى ئاردووه بۆ مستەفا سائىب».

(٢) لە كوردیدا باوہ دەلین -تولف- واتە مندالى ساوا كە لە راستیدا لە -طفل-ى عەرەبىيەوه وەرگىراوہ.

«رۆحم فرى، لەسەروردى بەرزى نىشتمانەوه، بێدەنگ و سەنگ(١)
وام زانى كە ئەم كۆنە مەلبەندە ئەكاتەوه بەشوێنى دەنگ
بووبوون بەيەك، لەش و رۆحم، بۆ دیدەنى دۆستايەتى كۆن
ناله و ئەواى دلەم بوو، داخەم، لەنەى بەرۆحەكە ھىنايە تەنگ

١٣١٧ى رۆمى/ ١٩٠١ى زاینى

(١) ئەم شىعرە لە لاپەرە ١٨ى دیوانى پیرەمپردى م. ھەدا بەتوركى بەخەتى پیرەمپرد لەژێر وینەيەكى سەرەدەمى لاوتى خۆیدا لە تورکیا نووسراوه. بەلام روون نبیە كە ئایا پیرەمپرد خۆى كەردوویە بەكوردی یاخود كەسێكى تر.

بەبۆنەى دەرچوونەوهى گۆفارى گەلاوێژەوه

ئۆخەى گەلاوێژ(١) وا دەرکەوتیەوه
وەك چرای بەختى، كورد سەرکەوتیەوه
یانەى سەرکەوتن(٢) بەتۆ پرووناكە
كوردستان بەرووى، تۆ فەرەحناكە
شەوقى دیدارت پرووناكى چاوه
ئىتر تەوژمى گەرما نەماوه
گوزەرگات بورجى (دار السلام)ه(٣)
دیارى ژین بۆتۆ، دوعا و سەلامە

(١) گۆفارى گەلاوێژ تەمەنى دە سال بوو ١٩٣٩-١٩٤٩ لەو ماوہەدا گەلئ جار تووشى گىروگرفتى داخستەن و بى پارەيى بووه. ئەم شىعرەى پیرەمپرد بۆ دەرچوونەوى سەر لەنوئى گۆفارهكەى دواى داخستنى. ديارە ئەمە لە سالانى پيش ١٩٤٩ دا بووه چونكە لەو سالەدا بۆ ھىجگارى داخرا. ھەرۆھا گەلاوێژ ئەستىرەيەكە دواى چلەى ھاوین دەرەكەوئ.

(٢) يانەى سەرکەوتن: رۆشنبرىانى كورد لە بەغدا پىكيان ھىنا.

(٣) دار السلام: واتە شارى بەغداد.

بهستن

له كۆمه‌لی كۆنی دواكه‌وتووی كوردده‌واریدا پروپوچیک هه‌بوو، پێیان ده‌گوت (به‌ستن) واته‌ له كاتی ژن هه‌ناندا كه‌ بووك و زاوا ده‌چوونه‌ په‌روه‌رده‌، كابرا نه‌ده‌بوو به‌ زاوا و كارده‌كه‌ هه‌ندیک دوا ده‌كه‌وت. هه‌ندێ پێ و پیرێژن به‌پاره‌ گوايه‌ ئه‌و گيروگرفته‌یان چاره‌سه‌ر ده‌کرد. به‌لام له‌ میتره‌ زانست هۆی ئه‌مه‌ی دۆزیوه‌ته‌وه‌ و شته‌كه‌ یا هۆی ده‌روونییه‌ یاخود ناته‌واویییه‌کی له‌شه‌. وه‌ موفتی پێنجوینی شاعیر له‌ به‌کێ له‌ شیعره‌ كۆمه‌لایه‌تیه‌کانیدا باسی ئه‌و ده‌ردی دواكه‌وتنه‌ی کردووه‌ پیره‌مێرد له‌ رۆژنامه‌که‌یدا شیعره‌که‌ی بۆ بلاو کردۆته‌وه‌ و هه‌روا بۆ تام و قسه‌ی خوش‌چهند به‌یتێکی خۆی وه‌ك جوهره‌ وه‌لامیک بۆ شیعره‌که‌ی موفتی نووسیوه‌، وه‌ باسی ئه‌و پیره‌ژنه‌ی کردووه‌ كه‌ له‌ سلیمانی ئه‌و به‌ستنه‌ی ده‌کرده‌وه‌ و ناوی داده‌ عاسم بووه‌:

«تا داده‌ عاسم، له‌ دنیا مابێ
رووی قه‌دی سپی، خوای لێ په‌زا بێ
سلیمانی‌شمان، له‌گه‌ڵ ته‌ترافی
عائدی ئه‌وه‌ خۆی و ئینسافی
چۆنی ئه‌یه‌ستت، یا ئه‌یجه‌پینێ
هه‌ر کار دروست بێ و زوو بیپه‌پینێ
خۆ ئه‌و شیخ نه‌بوو به‌حوکمی دوعا
جن و دیوه‌کان موسه‌خه‌ر بکا
که‌وابوو مه‌علوم حیکمه‌تی تیايه‌
خۆت لاده‌ ئیتر تۆ له‌م به‌لایه‌!

ده‌، شت

ده‌، شتم هه‌ند لاگرانه‌، راستی پێی سه‌ختم ته‌واو
ناری عاشق، نوێی فاسق، کیبر و خۆبادانی پیاو
ده‌ردی به‌رتیل، رووی به‌خیل، گالتیه‌ی ره‌زبل، ئه‌رکی ده‌لیل
ده‌نگی ناسازی موئه‌زین، برسییتی و هه‌وراز، به‌دیل
ده‌ردی سه‌ر ئه‌م نۆیه‌، ده‌ردی سه‌ریه‌ بۆ ئه‌م عاله‌مه‌ (١)
لێره‌ نازی (٢) نازیکه‌ر (٣) پێیان بلێی هه‌یتله‌ر که‌مه‌

(١) له‌ نوسخه‌ی لای ئیمه‌ دا ئه‌م به‌یته‌ به‌م جوهره‌یه‌:

«ناز و نووی تازه‌ پیاکه‌وتوو له‌گه‌ڵ ئه‌م عاله‌مه‌

لێره‌ نازی نازییه‌کان پێیان بلێی هه‌یتله‌ر که‌مه‌»

(٣.٢) نازی یه‌که‌م واتا نازکردن. نازی که‌ر: ئه‌وانه‌ی سه‌ر به‌نازییه‌کان، که‌ خۆیان به‌گه‌وره‌ ده‌زانن و له‌ هه‌یتله‌ر
یان گه‌وره‌تر پێ بلێی هه‌یتله‌ر به‌لایانه‌وه‌ که‌مه‌.

چاو (١)

١٩٤٩

چهند تاكه‌ به‌یتێکی پیره‌مێرد كه‌ به‌شێوه‌ی ورده‌کاری سه‌باره‌ت به‌چاو نووسیونی:

«قه‌هدم كه‌هوانه‌، دڵ به‌ (قه‌د)ی تۆیه‌ چاوه‌روان (٢)
میوانی (تێر)ی خوشتر ئه‌وی، خانه‌خۆی، كه‌هوان»

«ئه‌گه‌ر چاوم به‌تۆزی ریت برێژم
به‌ فرمی‌سك، داری تو‌بای تیا ئه‌نیژم»

«له‌ دلم‌ا، تا خه‌یالی چاوی كـاـله‌
هه‌مه‌وو عاله‌م له‌ پێش چاوم خه‌یاله‌»

«ته‌لی چرایه‌ك له‌ چاوی تۆوه‌، بۆ كو‌نجی دلم‌ پاك‌یشراوه‌
ئه‌و ده‌مه‌ی تۆ ئه‌روانیته‌ من، ته‌لی كاره‌بای دلم‌ پچراوه‌»

«شیعری بلند كه‌ ته‌علیقی ئیله‌هامی پێوه‌یه‌
ئیله‌هامی شیعری من، له‌ نیگای چاوی تۆوه‌یه‌»

«چاو كه‌ ده‌ردی دووری تێكه‌وت، ئاره‌زووی گریان ئه‌كا
نیوه‌ موویه‌كیش كه‌ كه‌وته‌ چاوه‌وه‌، هه‌ر ژان ئه‌كا»

«تۆ له‌ پێش چاوم نه‌مای، گیانی‌ش له‌ شه‌ما ده‌رچوووه‌
هه‌روه‌كو ئاوینه‌ سوورده‌ت لاچوو، عه‌كسی‌ش لاچوو»

به شکو به جارئ بینه وه له کۆلمان
بو خۆمان بئ گیجهڵ بین له ولاتی خۆمان

(۱) شیعره کانی ئەم لای لایهیه له باره‌ی کیشه‌وه وهک یهک نییه. ته‌نانه‌ت له زۆر جیگادا نیوه دێره‌کان له‌گه‌ڵ یه‌کتر کیشیان جیا یه.

که‌شتی، پاپۆر

له دار و ئاسن و ئاگر، شتتیکم دی له‌ناو ئاوا
سهره‌وتی نابێ رۆژ و شه‌و، چه‌ خۆر که‌وتن، چه‌ خۆر ئاوا
له‌یه‌ک بێن راده‌کا به‌و ئاوه‌دا، وه‌ک ئەسه‌پی پرتاوه
له‌ ئاوايه و ئەمه‌نده تینووه، ناو جه‌هرگی سووتاوه
له‌سه‌ر ئەو تینوه‌تیه‌شدا، ئاوه‌یه‌شته قورگی خنکاوه
سه‌ر و پێ و ده‌ست و چاو گوێی نییه، بێ رۆحیه‌شه و ئەروا
به جارئ شارئ هه‌لده‌گرئ، که‌چی هێشتاکو جئ ماوه
نهره‌ی وه‌ک شێره، سه‌د شێر و نه‌هه‌نگی به‌حر ئەترسیئ
به‌ چالاکی وه‌کو بازه، که‌چی بێ بازوو و هه‌نگاوه
به‌سه‌ر پشتا ته‌رات ئەکرئ، ئەمه‌نده سه‌خته ناله‌خشی
له‌پێشدا کاروانی بو ده‌هینان له‌و په‌ری دنیاوه
له‌ژێر به‌حرا، به‌گولله ئەیکوژن، رێی راستی گیراوه

دنیا، ده‌ستکه‌وتن

جارێک له‌کوێستان له‌ده‌م که‌لی خان
سه‌رخه‌وم شکان هه‌ندی‌ک له‌پاش نان
ژێر راخه‌ر نه‌بوو، بنووم له‌ سه‌هری
یه‌ک دوو که‌له‌رمم، له‌بێن دار بێ
پام خست به‌یادی له‌ش و لاری یار
وه‌ک کلووی سه‌پی نازک و نازدار
که‌ ئەبزوومه‌وه، ئەو جیه‌ری ئەهات
به‌و جیه‌ری جیه‌ری، که‌ومه‌وه ئاوات

خۆزگه له‌شیکی ناسکی وام ئەدی
به‌لام خه‌ویک بوو نه‌هاته‌دی
ئهم‌رۆ یه‌کیکی له‌ش سه‌پی و نازک
گۆمه‌ته‌ی ئەدا وێنه‌ی کار ناسک
به‌ ده‌ورما ئەهات، ها بگره و بینه
وه‌ک چۆله‌که‌که‌ی شوان خه‌له‌تینه
ئهم‌چووم به‌شوینیا، ئەو قونه‌ی ئەکرد
ها لی‌ره و له‌وێ ده‌ستم بو ئەبرد
جرتیکی کی‌شا و وتی من دنیا
کاتیکم زانی له‌ چۆل و ته‌نیام
دنیا ده‌ستکه‌وتن خه‌یالی خامه
ژنیکه وه‌سلی هه‌ر ئیحتلامه!

چیرۆک به‌شیعر

کیژۆله‌ی خوینده‌وار(۱)

کچی‌ک بوو، ناوی جه‌میله
جوان و ناسک و نه‌شمیله
عومری یا نو، یا ده‌ سال بوو
زۆر زیره‌ک و به‌که‌مال بوو
له‌ کاری ناو مال زانا بوو
هه‌تاکو بلایی وریا بوو
رۆژێ له‌ مال هاته‌ ده‌ری
نه‌ختی به‌ته‌نیا بگه‌رئ
هه‌لسا چووه‌ ده‌رکی سه‌را
نه‌رم و نیان و به‌حه‌یا
سه‌یری ئەترافی نه‌ئه‌کرد
نه‌خیرا ئەرویشته و نه‌ورد
له‌ رێ تووشی پۆلی کچ بوو
هه‌ر رۆی تا لی‌یان نزیک بوو

گوئی گرت له باس و قسه یان
هیچ تینه نه گه یشته لیتیان
یه کیان نه یوت (ئیستیوا)
خه تیکه نه رز دوو که رت نه کا
نه وی تر نه یوت خه تی توول
سئ سهد و شهسته به ئوسول
یه کی نه یوت عه سری نه قتماع
پاپای نه وروپا، بۆ ته معاع
هه زار ئیشی گه ندی نه کرد
هیچ که سئ مه نعی نه نه کرد
جه میله که نه مانه ی بیست
عیلم و زانستی نه ویست
زۆر به زه بی هات به خوڤیا
که بی بهش بوو له خوڤندنا
نه ویش گهر خوڤنده وار بوایه
ده بوو گشتی بزانیایه
چووه مالتی به غه مگینی
به په شیوی و بی شیرینی
دایکی وتی نازه نینم
بۆچ وا په شیوت نه بینم؟
چی قه و ماوه، چی پروویداوه؟
دلت له سههر چی شکاوه؟
پیمان بلتی له چیت که مه؟
چیت گهر که، بۆ چیت غه مه؟!
گواره و کرمهک و لاگیره
(صبح الخیر) و پینج لیله
گه ردنلغ و بازن و گوو
قاپ قورئانت^(۲) هه یه توو
له بهرگیشا خو ته وای
ئیتتر بۆچی په شوکاوی؟!

وتی: دایکی خو شه ویستم
له هه موو شت کار دروستم
به لام هه ر خوڤندم که مه
که زۆر ئیحتیاجم به مه
عه ییه بۆ من که جاهیل بم
له ژیانای بی حاسل بم
وتی: کچی نازه وهرم
به سههر رۆح و به سههر سههرم
باوک بیته وه ئیواره
له م روه وه نه یکه م چاره
به لکو بتنیریتته مه کته ب
فیر بی عه قل و عیلم و نه دهب
ئیواره باوکی هاته وه
دایکی زوو چوو به لایه وه
قسه ی جه میله ی تیگه یان
وتی به سههر رۆح و به گیان
هه رچی جه میله نه یه وی
منیش رازمه و نه مه وی
کچیان خسته مه کته به وه
به دلیکی فه ره حه وه
کچه نه وه ندی سه عی کرد
هه تا ییکه مینی وهرگرت
هه موو سال به سه عی و هونه ر
به یه که مه می نه هاته دهر
هه تا هه شت نوو سالی پیچوو
کچ له مه کته ب ته و او دهرچوو
کرا به دختووری ژنان
ناوی دهرچوو له گشت جیهان
به مه دحه وه باسیان نه کرد
به بلندی ناویان نه برد

هه‌رچی له مه‌کته‌ب تیکۆشی
به‌رگی شه‌ره‌فی ئه‌پۆشی
هه‌رچی نه‌زان و ته‌مه‌له
خوار و بێ قه‌در و ده‌فه‌له

(١) ئهم شيعره له ديواني پيره‌ميڤردى م. ه. دا بلاونه‌کراوه‌ته‌وه.
(٢) قاپ قورئان: ملوانکه‌يه‌که له ئالتون. قوتوويه‌کى بچووکى پتوويه که قورئانى تيايه.

عيزرائيلى به‌هه‌شتى^(١)

عيزرائيلى به‌هه‌شتى
کۆلى نايه سه‌ر پششى
پياوى بوو زۆر فه‌قيير بوو
سه‌رراى فه‌قييرى، پير بوو
خاوه‌نى مال و منداڵ
نه‌يبوو نانى، له‌ناو مال
به‌ ئاره‌قى ناوچه‌وان
به‌ قه‌وه‌تى پاله‌وان
ده‌چوو چيلکه‌ى ئه‌هانى
بۆ نانى، منداڵانى
هه‌موو رۆژى به‌يانيان
ئه‌چوو بۆ کۆيو و شاخان
ئه‌وه‌نده‌ى خۆى ئه‌يتوانى
دارى ئه‌نا له‌ شانى
دارى ئه‌دا به‌ پاره
ئه‌يدا به‌نان بێچاره
رۆژى له‌ژير کۆله‌دار
له‌ گيانى خۆى بوو بيزار
له‌شى پى بوو له‌ عه‌ره‌ق
هه‌ردوو چاوى بوو ئه‌بله‌ق

دارى دا به‌سه‌ر به‌ردا
به‌ردى دا به‌سه‌ر ئه‌ردا
کۆله‌که‌ى که‌وته ئه‌ردى
زاهيىر بوو ئاهى سه‌ردى
بانگى کرد يا عيزرائيل
تۆ بێره لام به‌ته‌عجيل
رۆحم ناوى به‌م حاله
چيبکه‌م، له‌م عومره تاله
قسه‌ى له‌ناو ده‌ما بوو
عيزرائيل لێى په‌يدا بوو
وتى منت بۆ چييه
ئهم هاواره‌ت له‌ چييه
پيره له‌ ترسى گيانى
جوابى قسه‌ى نه‌زانى
واقى وړما مامه‌ى پير
وتى هه‌ر تۆى ده‌ستگير
له‌ژير کۆلى گرانام
له‌گه‌ل داد و فوغانام
بۆيه هاواري تۆم کـرد
فريام که‌وى ده‌ستويد
عيزرائيلى به‌هه‌شتى
کۆلى نايه سه‌رپششى
ئهمجا پيره به‌يه‌ک غار
کۆله‌ى فريانده ناو شار

(١) ئهم شيعره له ديواني پيره‌ميڤردى م. ه. دا بلاونه‌کراوه‌ته‌وه.

(مه‌لای مه‌زبووره) چووبووه سهر دارئ
لقیـکی ئه‌بـری بـیکا به‌بارئ
ئه‌یویست ئه‌و لقه‌ی خۆی وا له‌سه‌ری
له‌بندا ببـیرئ عه‌قلـی وای بـری
رـبـوارئ پـتی گوـت، مه‌لای سه‌ردارئ
ئه‌و لقه‌ی ببـری ئه‌که‌ویه خوارئ
مه‌لا لـتی نه‌یـست، سا ئه‌و به‌رئ بوو
ئه‌م له‌گه‌ڵ لقدا سه‌ره‌نگرئ بوو
که‌که‌وته خوارئ، وتی ئه‌م پیاوه
له‌غه‌یب ئه‌زانئ و وه‌لی ته‌واوه
وای کرد، چو پتی گوـت که‌رامه‌تداری
تۆ که‌زانیت من ئه‌که‌ومه‌ خوارئ
ئه‌لبه‌ت ئه‌یشزانی که‌من که‌ی ئه‌مرم
تو خـوا پـیم بـلئ، له‌به‌رت مـرم
وتی، عومری تۆ، پیت بـلیم چه‌نده
به‌سی بای سکی، ئه‌و که‌ره به‌نده
منیش به‌وانه‌ی که‌(قوپون) ئه‌کـرن
ئه‌لیم، لقی ژیر خـوتان ئه‌بـرن
میلله‌ت داریکه‌، که‌سی به‌رداره
چۆن لق و پۆپی، ئه‌شکی ئه‌و داره
ده‌ستی داد زۆریان ئه‌خاته خوارئ
که‌چی عار نانین، به‌که‌وتن جارئ
وا چاکه‌ به‌داخ نیشانه‌یان که‌ین
که‌ عاریان نه‌نا، ره‌وانه‌یان که‌ین

(۱) ئه‌م شیعره له‌ دیوانی پیره‌مێردی م. ه. دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

دوینئ له‌ بازار له‌ناو گـوزه‌ردا
جاری دوو خانی شه‌رقیان ئه‌دا
کورپیک به‌سیما و چاکه‌ت و پانتۆل
سه‌رتکی رووتی، به‌زولف و کاکۆل
به‌ عاره‌یی ساف، به‌ده‌نگیکی ره‌ق
ئه‌یوت (ادخنوا من دخان الشرق)
له‌گه‌ڵ وتی شه‌رق، شرق، شرق له‌ دواوه
یه‌کـیک جـرتـیکی وای بۆ به‌ر داوه
ئه‌فه‌ندی ئاوری دایه‌وه و مندال
رای کرد و کابراش له‌ دووی که‌وته بال
ئه‌م خه‌لکه‌ هه‌موو کردیانه هه‌را
پـیـچه به‌ده‌وره‌ی کرد له‌ گوزه‌را
قور گیرابوه‌وه بۆ سواغی دوکان
که‌وتبووه سووچن، نه‌یاندی هیچیان
منالئ پـیـخاوس، هیچ باکی نه‌بوو
نه‌چه‌قیه ناو قور سووکن بۆی ده‌رچوو
به‌لام ئه‌فه‌ندی به‌قـۆـنده‌ره‌وه
چه‌قی و نه‌یتوانی بیته ده‌ره‌وه
ته‌کانی خۆی دا، له‌په‌و روو بۆی که‌وت
هاته ده‌ره‌وه، وه‌ک ده‌عبای ئه‌شکه‌وت
هه‌موو دوکاندار، ئاویان پیا ئه‌کرد
هه‌ر چه‌ندیکیان کرد قوریان لانه‌برد
ئافه‌رین منال له‌گه‌ڵ قافیه‌ت
هه‌ر بژین له‌گه‌ڵ عومر و عافیه‌ت

گالتهی بهراست^(۱)

۱۹۳۹

(خدر) بوو پیاوی، (حهسهن نهفهندی)
 کهس پیتی نهغهگوت کهرت بهچهندی
 کویتخای دهراگابوو، جیتی خواجانشین
 فهرهنجی پۆش بوو، زستان و هاوین
 رههجهری مالیک پۆژی نهخۆش کهوت
 ناچار نهو پۆژه بیگاری بهرکهوت
 پینج کهری نهبرد بۆ دیتی (کهلهکن)^(۲)
 که لهسهه خهرمان، کای بۆ دابگرن^(۳)
 له ری خۆی سواری کهریکیان بوو بوو^(۴)
 که نهیژماردن، ههر چواریان مابوو
 وتی، ئای خۆم، پینج کهرم بیبوو
 وا چواریان دیاره، نهوی تر کوئی چوو؟!
 دابهزی و پای کرد یهکسهه بۆ دواوه^(۵)
 وایزانی، کههره، له دواوه ماوه
 بۆ دواوه روانی، هیچ دیار نهبوو
 گهراپهوه لای کههران زوو بهزوو
 که تهماشای کرد، پینج کهر تهواوه
 لهم فهن و فیله، سههری سووپماوه
 زۆر ماندوو بوو بوو، دیسان سواریهوه
 له بهرهو ژتیره سههروهخوار بووه
 دیسان که روانی کهر چواریان ماوه
 گریا، وتی: من چیم لی قهوماوه؟!
 خۆی خسته خواری بهدوعا و نزا
 نهپاراپهوه، له بارهگای خوا
 دوعای گیرا بوو، روانی کهر پینجه
 رزگاری بوو بوو، لهم دهره و رههجه

نیتر نهیتوانی پروات بهپییان
 خۆی ههلهدایه سهه کهریکی تریان
 دووباره بهزمی لی هاتهوه دی
 وتی نههجاره کهره گورگ خواری
 ههروا لیتی خواری گهیییه نیوهی ری
 بهرهو پیری هات، خلهی کویتخای دی
 بانگی کرد کویتخا، له دهورت گه ریتم
 له کویتوه خوا تۆی، گهیانه سهه ریتم
 نهمرۆ جنۆکه، گالتهه پتی نهکهن
 جاری کهریکم نه دزن و نه یهه
 وتی خدر ئاغا چند کهرت پتی بوو؟
 چهن دیان ماون، چهندت له کیس چوو؟
 وتی، پینج کهرم هینابوو له شار
 که نهیژمیهرم، هاتوته سهه چوار
 کویتخا تیگه یشت که گونی و گیزه
 لیک ناکاتهوه کابرای قوربه سهه
 نهو کهرهی کهوا خۆی سواری بووه
 چونکه نایبینی، له بیهری چووه
 وتی دابهزه، ههی بهندهی بی غهش
 پینجی بۆ ژمارد، خۆشی کرد به شهش

(۱) نهه شیعره له چیرۆکیکی مهلای مهزیورهوه وهه گهیراوه.

(۲) کهلهکن: دتییه که لای ژوورووی سلیمانیهوه.

(۳) کای بۆ دابگرن: واته کا له رهشکه دا بههستنهوه بۆ بار کردنی.

(۴) لای م. ه نووسراوه له ری خۆی سواری یهکیکیان بوو بوو.

(۵) نهه بهیته له دیوانی پیره میتردی م. ه دا بلاو نهکراوه تهوه.

دهرسی مهلای هه یاسی^(۱)

قل أعوذ، تو بیتره
 شهو کورته و پۆژ درتیه

بۆیه پیاو گێژ و وێژ
 هه‌رچی ئه‌کریته بیچیه‌ژ
 شیر که ترشا بیریه‌ژ
 ژن که پیر بوو بینیه‌ژ
 بێ دراو (۲) کوشته‌ی نوێژه
 پاره‌دار زه‌ینی تیه‌ژه (۳)
 دره‌و دره‌وی لیه‌ژه (۴)
 گوشت گوشتی مه‌ری گیه‌ژ
 تام له‌لای ژنی دریه‌ژ
 باوی بێ رۆژوو و نوێژه

(۱) مامۆستا م. هه‌ دربارهی ئه‌م شیعره له‌لایه‌ره ۳۹۴ ی دیوانی پیره‌مێرد دا نووسیویه: (مه‌لاکان) به‌تایه‌تی مه‌لای کۆن هه‌موو نوکته‌بازوون و هه‌زیان له‌م جۆره هه‌له‌ستانه کردوه، له‌بیرم دێ که منال بووم، ئیواران مه‌لاکان له‌سه‌ر سه‌کۆی مزگه‌وتی (شیخ بابا عه‌لی) له‌ گه‌ره‌کی (سه‌ر چیمه‌ن) ی سلیمانی کۆ نه‌بوونه‌وه و (شیخ بابا عه‌لی) یش که به‌نوکه‌یه‌یه‌ به‌ناویانگ بوو، هه‌موو ده‌ستیان نه‌کرد به‌ده‌مه‌ته‌قی و نوکه‌ پیره‌مێرد ئه‌و هه‌له‌سته‌ی به‌ده‌م به‌کێک له‌و جۆره مه‌لایانه وتوه.

(۲) بێ دراو: بێ پاره، واته که پیاو لات بوو سه‌ر ئه‌کاته سه‌ر نوێژ کردن.

(۳) زه‌ینی تیژ: واته زیره‌ک.

(۴) دره‌وی شوینی لیژ: ئه‌وانه‌ی که دره‌و ئه‌که‌ن شوینی لیژیان زۆر بێ خۆشه. چونکه سه‌ر به‌ره‌وه‌خوار دره‌و ئه‌که‌ن و زۆر ماندوو نابن.

دوینی شه‌و شه‌یتان

۱۹۴۳

دوینی شه‌و، شه‌یتان، هات به‌پێکه‌نین
 وتی، ئیه‌علازم هیناوه بۆژین
 خۆت که‌لک نییه، پیت پیناکه‌نم
 نایه‌م به‌لاتا، وه‌ک خا‌لۆژنم
 ئیه‌علازی دانا و سووکی بۆی ده‌رجوو
 روانیم مه‌ئالی، ئیه‌علان ئه‌مه‌ بوو
 تاقمی (زه‌بانیه‌) ی جه‌هه‌نهم بیستان
 ئیه‌ستا نۆزده‌یان هه‌یه به‌بیستان

25

قورئان فه‌رموویه: تسعة عشر
 یه‌کیکیان که‌مه کار ناچیه‌ته سه‌ر
 مانگانه‌ی ئه‌وان هه‌زار دیناره
 کیه تالیبی چونه له‌م شاره
 هه‌ر مانگی هه‌زار دینار که‌م نییه!
 بۆ ئه‌ربابی خۆی خراپی چیه‌یه؟
 وای ئیمه به‌ژین ئیه‌علازی ئه‌که‌ین
 چوار شه‌رتی هه‌یه، به‌یانی ئه‌که‌ین
 شه‌رتی یه‌که‌میان ئه‌بێ به‌دکار بێ
 نابێ به‌کرده‌ی چاک له‌ که‌داربێ
 دووه‌م به‌له‌شی پیس رایبه‌واردبێ
 نه‌خه‌له‌تابی، نوێژی کردبێ
 سه‌یه‌م هه‌رچی پیتی ئه‌لین موسکرات (۱)
 قه‌ت بواری نه‌بێ، بیست و چوار سه‌عات
 چواره‌میان نامووس، لای می‌شووله بێ
 سوتندی به‌شه‌ره‌ف وه‌ک په‌پوله بێ
 ئه‌مجا هه‌ر که‌سه‌یک ئه‌یه‌وی بجێ
 پا‌کا بۆ ئه‌وه‌ی له‌کیسی نه‌چی

(۱) موسکرات، مسکرات: هه‌موو جۆره خواردنه‌وه‌یه‌ک که ئه‌و که‌سه مه‌ست بکات.

مه‌لا سی پاره (۱)

۱۹۳۹

پیاویک بوو ناوی مه‌لا سی پاره بوو
 ده‌سته‌پاچه و مانگر و په‌تیاره بوو
 خه‌لک وتی بادانه‌نیشی وا به‌تال
 هینایان کردیان به‌مامۆستای منال
 ئافره‌تیه‌کی بوو، که‌ته‌ی چل شووکه‌ره
 ده‌م شری و ته‌رییه‌ر و په‌رده لابه‌ره
 چۆی کیشی ره‌شه‌له‌ک، به‌ره‌وکی بووک
 دل به‌جی هینه‌ر، به‌مه‌کر و نووکه نووک

26

چل قرانی بوو، به مامانی و خەلات
 بۆ مەلا ئەیدا بە کەر کاروان بکات
 پارە کە وەرگرت مەلا پرووی کردە شار
 دای بە گوێدرێژێکی ڕەختە ی خەرجی بار
 هاتە وە هەوساری بەستە قوڵی خۆی
 سێ کەسی چوختی بە پیلان کەوتنە دوی
 هات یەکیکیان کەوتە لنگە و چەند و چۆ
 تا مەلا یە کجاری غافل بێ لەخۆ
 دوو هەمین ڕەشمە ی لەسەر کەر کردە وە
 خستیه سەر خۆی، لەنگەری بۆ گرتە وە
 هەر بە پێودانی کەرە هەنگاوی نا
 تا ئەوی تر هات کەری بردە پەنا
 سێ هەمین گوێدرێژە کە ی دوور خستە وە
 کەر برا هێشتا مەلا ئە پێستە وە
 پیاو کە ی بوو بوو بە کەر خۆی ڕاتە کان
 ڕەشمە کە ی خۆی گرت و هەوساری پسان
 کاک مەلا ئە و سایە ئاوی دایە وە
 چاوی کەوت بە و پیاو هەلۆستایە وە
 بانگی کرد من تۆم کړی کەر بووی کەچی
 ئیستا و دوو پیت هەیه و لە پیاو ئەچی
 پیتی و ت ئینسانم بەلام زۆر توند خووم
 شیت و نادان بووم بە گژ دایکما ئە چووم
 ڕۆژێک لیم دابوو، دوای کرد بووم بە کەر
 چەند لە ژێر باری گرانا، بردمە سەر
 ئیستە چاوی کەوت بە من ڕەحمی بزووت
 و دوای کرد بووم بە پیاو لووت و بزووت
 باوەری پێ کـرد وتی: لا چۆ برۆ
 قەت بە عەقڵی خۆت مەبە ئیتر خەرۆ
 خۆشی چوو بۆ دێ قسە ی گێرا یە وە
 کەوتە دەم خەلکی، کە دەنگی دایە وە

خەلک لە لایان خۆش بوو، باربووی بۆ کرا
 پارە یەکی زۆرتری بۆ رێکخرا
 هاتە وە بازار کە کەر بکړیتە وە
 تیفکری عەینی کەرە بۆی دیتە وە
 چوو بە گوێیا و ت بەسریه و لۆمە وە
 ئە و گۆدی خواردووتە من نایخۆمە وە!

(١) پیرەمێرد ئەم شیعە ی لەسەر چیرۆکیکی مەلای مەزبورە رێکخستووە.

بەیتی مشک و پشیلە

لەبیرمە جاری، باوکم بۆ ئێران
 بە سەفەر چوو بوو، سەفەری خێران
 هەندێ کتیی بی بۆ من هینابوو
 بەیتی پشیلە و مشکیشی تیا بوو
 نووسی بووی ڕۆڵە ی خاوەن ئەقل و هۆش
 بێخۆتینە وە بەیتی گۆریه و موش^(١)
 پشیلە مشکێ توخن ئە ئە کەوت
 بەفیل خۆی خستە کونجیکی مزگەوت
 مشکان بەشایی و بەتلی لی لی
 دیاریان بۆ برد بەقلی و بلی
 مژدەیان ئەدا پشیلە عابیدە
 نەزەر لە میچکە، ناکا، زاهیدە
 بەدلیکی ساف لێی گۆردبوونە وە
 بەدەست لەمـلـان لێی وەردبوونە وە
 ئەیانوت ئۆخە ی ئە و سـمـیلـ جـوانـه
 چۆتە کلێلە، ئەم دەم و دانە
 زۆریان پێ خۆش بوو کە نایانگری
 پەلاماری دان، کەچی لە پێ

چوار و پېنځی گرت، به راست و به چه پ
 سی و چوارنیکیشی هاویشسته ژیر له پ
 تولهی نهو بهینهی پېشوووی لی سهندن
 بهزیکه و جووکه، سهری هلکه نندن
 هه چهنده سوخی به که ول و پوژست بی
 چون باوه نه که هی جانده و د ژست بی
 خوویه ک سروشتی نه زهل بیبه خشی
 به هیچ ناگوری، به هیچ نابه خشی
 ناین و نوبنیش، زوو دهرده که ووی
 دروزن زه حمه ته، ناشتای بهر که ووی

(۱) گوبه و موش: واتا پشیل و مشک، نه بهیته له فارسییه و ده گراوه.

گوئی ناگردان

پووره تلخیان بزنیکی بوو
 سبهینان بو بیتره نه چوو
 کیته لای نه برد نه یدوشی
 له مالته و دایه پووشی
 روژئی مام رتوی دوزیه و
 سهه ری لادا به دزیه و
 ملچه ملج شیری هلثوران
 پوور تلخیان کلکی په پان
 رتوی رای کرد بو ناو رتویان
 لیان کرد به چه پله ریزان
 هه ی رتوی کلکی بپاوه
 نیجگاری نابرووی تکاوه
 رتوی هاته لای تلخیان
 لی پاپابه و به گریان

وتی کلکه قولیم ویده
 داپیر وتی شیرم پیده
 رتوی وتی شیرم نییه!
 داپیر وتی، نه یز چییه؟
 رتوی روژست سهری کز کرد
 خوازینی شیري له بز کرد
 وتی: بز شیر و داپیردا
 داپیر کلکه قولیم ویدا
 بز وتی با دار گه لا دا
 گوانی بز له شیر قه لا دا
 نه مجا بز شیردا بو داپیر
 کلکه قولیت بیتیه و گیر
 رتوی هلثسا چوو بولای دار
 گریا و دهستی کرد به هاوار
 دار وتی با کانی، ناو دا
 لقی من سهوز بی و گه لا دا
 رتوی رووی کرده لای کانی
 مشووری بهر نه ویش هانی
 کانی وتی کیژ چوبی کا
 نارهقی خوی له کانی کا
 کانی نهوسا ناو بو دار دا
 دار سهوز بی و گه لا به بار دا
 گه لا بو بز بی و بز شیر دا
 له تولهی شیري داپیر دا
 داپیر شیري دی له جیدا
 نهوسا کلکه قولیتی ویدا
 هاواری بولای کیژ هانی
 کیژان بیتي بو سهرکانی
 کیژان کهوشی سووریان نه بوو
 په نایان برده بهر که وشدروو

كهوش دروو ناردیه لای مامر
هیلکهی بۆ بکا به قهره قهر
مامر دانی لای داوا کرد
هاواری بۆ بهر جوتیار برد
جوتیار دانی دا به مامر
مامر چیکلدانی بوو پر
به گاره گار هیلکهی بۆ کرد
بۆ وهستای كهوش فروشی برد
وهستا كهوشی بۆ کیژ دروو
کردیانه پیتیان زوو به زوو
چۆپی له سههر کانی کرا
له کانی ئاو بۆ دار برا
دار گه لای دا و بز شیرى دا
ریتی شیرى داپیری دا
داپیر کلکه قولتی دایه وه
به بنیشته تال گیرسایه وه
ریتی چووه ناو ریتیان
لییان کرد به گالته کیشان
وتیان بونی بنیشته تال دئ
دهربان کرد هاته وه بۆ دئ
دهستت جلی جوانی دزی
کردیه بهر به ده عیه و فیزی
هاته ناو ریتیان زوو به زوو
وتیان هه ئه مهت له کوئ بوو؟
وتی: له بن گۆمیکایه
سه د ئه وهندهی تری تیایه
وهرن بچین نیشانتاندهم
وهک من ده ری بیئن به دهم
بردنیه سههر گۆمی سههر ئاو
به کیکیان خۆی خسته بن ئاو

به بلقه بلق ئه وه خنکا
ئهم ئه یگوت وا بانگتان ئه کا
هه ممو خویان تی فرییدا
به جاری خنکان له ویدا
ریتی دنیای نه برده سههر
کردهی به دی خۆی هاته بهر
راوکه ریکی لای پهیدا بوو
کوشتی و بازایی کوتا بوو
ههرچی وهک ریتی فیلباز بی
تووش ئه بی، نابی دهرباز بی
خوا راسته و راستی لا خوشه
چهوتی سههره نجامی بۆشه

مام چه وهندهر

۱۹۲۶

مام چه وهندهر زیرینۆکی
پیرو بوو، دایم ئه کوکی
شیفی دهبری لای ویله دهه (۱)
بهردیکی گه وهی هاته بهر
نووی گاسنه کهی تی گیران
بهرده کهی له جیتی خۆی جولان
کونیکی زلی لای دهرکهوت
تاریک و قول بوو وهک ئه شکهوت
به پێ پیلکه چووه خواری
ههر رۆبی تا گه بییه غاری (۲)
حهوت کوپه ئه لماس و گه وههر
که له شیرى ئالتون له سههر
سههری کووپه کانی لادا
ئه لماس شهوقی وهک چرادا

سه‌ری کووپه‌که‌ی قایم کرد
 ده‌ستی بۆ ئەلماسی نه‌برد
 ئیواره‌ هاته‌ ماله‌وه
 به‌ خه‌پله‌ی هه‌رزنی تاله‌وه
 ملی راکیشا وه‌ک گاجووت
 جله‌گای راکست و لیبی نووست
 سه‌به‌ینی پۆژی لی بووه‌وه
 وه‌ک پۆژان بۆ جووت چوه‌وه
 جار جار سه‌ری خه‌زنه‌ی ئەدا
 تا سالتی ده‌ستی لی نه‌دا
 به‌هار هات وه‌ردی دایه‌وه
 ماندوو بوو پالی دایه‌وه
 روانی گورگی به‌چه‌مه‌وه
 وا هات، شتی به‌ده‌مه‌وه
 لیبی راپه‌ری به‌پلاری
 شته‌ی له‌ ده‌م خسته‌ خوار
 که‌ دی منالیک‌کی بچووک‌ه
 چاو داقلیشاو بزیزۆکه
 داینا و نه‌ختی بووژایه‌وه
 ئەمجا که‌چوو به‌لایه‌وه
 وتی: به‌سووک تیتیم مه‌روانه
 باوکم پاشای جنۆکانه
 وادی به‌هه‌زار سه‌واره‌وه
 جار لی بشاره‌وه
 که‌ وتی مژده‌ی چیت ئەوی
 تۆ ماره‌یی دایکمت بوی
 روانی وا شای جنۆکان هات
 بانگی کرد، کوپم چی لی هات؟
 تاجی شاهیم به‌سه‌ره‌وه

بۆ تۆ و کورده‌م بده‌ره‌وه
 جوتیار وتی له‌ تاج گه‌ری
 ماره‌یی دایکیم بده‌ری
 بانگی کرد هه‌ردوو گوێچکه‌ی گرت
 به‌ سه‌ریا خوتند، له‌ هۆش خۆی برد
 مسته‌کۆله‌ی دا له‌سه‌ری
 لغاوی له‌ ده‌م ده‌رپه‌ری
 هه‌لیگرت و گه‌رپه‌یه‌وه
 مام چه‌وه‌نده‌ریش مایه‌وه
 هاته‌ هۆش خۆی واقعی و پرما
 وتی یاران چیم لی قه‌وما
 به‌ شوین کلکی گادا ویلم
 ئەم ده‌شته‌ بۆک‌کی ده‌کیلم
 من گه‌نجی بی رهنجیم ده‌سکه‌وت
 بۆچی بیکه‌م به‌پاشه‌که‌وت
 چوو سه‌ری خه‌زنه‌که‌ی لایه‌رد(۳)
 هه‌ردوو گیرفانی لی پر کرد
 هاته‌ ناو شار به‌دزیه‌وه
 زه‌رنگه‌ریکی دۆزیه‌وه
 ئەلماسیک‌کی پی نیشان دا
 (جوو)ه شیت بوو له‌ تاواندا
 به‌ پینج سه‌د لی‌ره‌ی سه‌واکرد
 دای و خانویه‌کی په‌یداکرد(۴)
 پۆژ به‌پۆژ پاره‌ی لی زیاد کرد
 تا له‌ شارا ناوی ده‌رکرد
 هه‌رچی پوشده‌ و که‌م ئیحسانه
 لغاو کراوی شه‌یتانه
 ده‌ستی هاوجنسی خۆی نه‌گری
 تیر له‌ مالی ناخوا، ئەمری

مال دهست مېرد و ژن نه که وئ
به زم و به ږه زم نه بئ هه شه وئ

(۱) وئله ده: د بیه که له ږڅه هلاتی سلیمانیه وه.

(۲) غار: نه شکوت

(۳) نهو بهیته له دیوانی پیره مېردی م. ه دا نه نور سرابو.

(۴) له نیوه دېری (ږڅ به ږڅ پاره یی لی زیاد کرد) هوه تا کوتابی له دیوانی پیره مېردی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

عشق پاک

۱۹۴۴

درویشی مه یلی دنیای نه مابوو
به یادی خواوه ږوو له سه حرابوو
ږڅی ږ جو موعه چووبووه ناو شار
کچی کی جوانی دی له ږاگوزار
نیگاهیک هات وهک تیر دای له جهرگی
گه یانندییه کاتی ټاکامی مهرگی
لال و پال لیبی کهوت بئ هوښ، بئ زبان
به زه بییان پیا هات خه لکی بوی گریان
تومزه نهو کچه، کچی وه زیر بوو
جوان و دلیر و ټاقل و ژیر بوو
نهم نه فسانه یه کهوته شاره وه
باوکی به دایکی وت بی شاره وه
ژن وتی نهمه نه فسانه ی عه شقه
شوره تی شیتی مه جنون سهرمه شقه
یا نه بئ درویش له ناو دهریر
نهو ساته ش خوینی ناهق نه تگری
چار هه نه مه یه که درویش بیینی
به هه ږه و گوره وای بترسیینی
که ږوو بکاته وه سه حراکه ی جاران
جاریکی تر خوئی نه خاته مه یدان

یا باریکی وای لی نه هه لنه سی
که باری قورس بئ ئیتر نه وه سستی
وه زیر درویشی بانگ کرد به خه لوهت
پتی وت ژن هیان ناکری به هیمهت
سه د گه وه هری وای دانه ی شهو چراغ
بدره وشیته وه به شهو له ناو باغ
له گه ل سه د گورزی دانه ی مرواری
هه ر دانه یه کی به های خه مرواری
نهمانه بیینه، کچت نه دهمی
گیر ددهت ناکه م ساتیک و دهمی
درویش که نهمه ی بیست له خوشیا
که شکولی هه لگرت، ږووی کرده دریا
به جوش و خرؤش، یا هو یا من هوو
مه لیکه ی دهریای هیانیه به ږوو
وتی بهو خوایه ی عه شقی خسته سهر
ئیسسته دهریاتان لی ده که م به به ږ(۱)
نهم که شکوله تان لی نه خه مه کار
دهریا وشک نه که م نه میننی دیار
بانگ که به که موه ل، گه وه هه ر دهریتن
له گوئی نهم به حره هه لی ږژینن
مه لیکه ی دهریا جاری دا جاری
گه وه هه ر دهریتن هه ر یه که ی باری
ئیتر به جاریک گه وه هه ر دهری
بوی بوو به خه رمان دانه ی مرواری
درویش هاته وه، چووه لای وه زیر
وتی نه ی مه ردی به هوښ و ته دبیر
نه گه ر تو نه وسا بتکو شتمایه
نه بوو توښ به زولم که ست نه مایه
ئیسستا خوا ویستی له په رده ی په نهان
سپری عه شقی پاک بخاته مه یدان

ئەمەرم رەوا بوو بەسەر دەربادا
 ئیتەر لە عەشقی مەجازیم لادا
 کچ و گەوهەر و مرواری بۆتۆ
 پروو بکەمەوه خوا نەبم رەنجەرۆ
 چونکە ئەمانە، نامینێ بۆ کەس
 هەر مەیلی خواپە باقی و فریاد رەس
 قودرەتی خواپە هیممەتی مەردان
 دای بەمپروولە حوکمی سلیمان
 ئەمانە پەندی پیشوونیا
 کە بەزمانی، مەل و توویانە
 هەر سێ پەندەکە زۆر بەهادارن
 لە جیاتی خۆیان گەلیک بەکارن
 خۆ ئەگەر بیت و خوشەوستانی خوا
 دەستکەوئ عاشق تیری پێ ئەخوا
 مەستی مەیلی خوا زەوقیکی تیاپە
 ناگاتە پایە ئەو ئەم دنیاپە

(١) بەر: وشکایی، خاک، زەوی.

پەندی بانێدە

١٩٣٥

باخەوانیک بوو، لە دێی کۆستە ی چەم
 باخیکی جوانی، هینابوو بەرەم
 هەرچی میوەیەک ناوی بیستبوو
 ناشتبوو بەرپز پێکی خستبوو
 گولێ هینابوو لە پێیە چنار
 لێی دابوو چنار گول بوو بە بهار
 بیست و چوار چەشنی تری لێدابوو
 رەونەقیکی وای بەو باغە دابوو

ئەیانوت ئەمە باغی ئیرەمە
 بلیی بەهەشتە هیشتا هەر کەمە
 دەوری باغەکە هەموو هەنجیر بوو
 چەشنی هەنجیری شاری ئیزمیر بوو
 قەلەباچکە یەک وای پێ فێر بووبوو
 بەیانیا ئەیخوارد هیند لێی تیر بووبوو
 لەدوای تیر خواردن هەلی ئەوهران
 میوەی تریشی تیکرا ئەژاکان
 رۆژێک باخەوان تەلە ی بۆ دانا
 پێوە بوو، قیڕە کرد لە تاوانا
 باخەوان هیندە داخ لە دلایوو
 چەقۆی دەرھینا سەری بپری زوو
 قەلەباچکە کە لێی هاتە زبان
 وتی مەمکوژە لالۆی باخەوان
 بەو شەرەتە جاریک کە تا دەمینم
 ئیتەر دیداری باغت نەبینم
 سێ ئامۆژگاری واشت بۆ ئەکەم
 یەکی گەنجی بیت بەبی زیاد و کەم
 یەکەم ئەو شتە ی کەوا مەحالە
 شوینی مەکەوه رەنجت بەتالە
 دووهم غەم مەخۆ کەمال لە کیس چوو
 عومریش ئەروا، غەم ئەبی بەدوو
 سییەم بەدرۆی کەس تەفرە مەخۆ
 بە شوین کردووی حەرامدا مەچۆ
 باخەوان ئەمە ی وای چوو بەدلا
 چوو بەرەللا ی کەرد لە دوای چلا
 قەل فیری و چوو سەر لقی دارێ
 کە کەس نەتوانی بیخاتە خواری
 پرووی کردە کابرای باخەوان وتی
 داخەکەم بۆتۆ کە بی قسمەتی

من گه وهه ریکم له ناو زگا بوو
 بتفرۆشتایه، به ملیۆن ته چوو
 باغه وهان وتی: وهره ئاشنابه
 لهم باغه ی مندا سهه به ره لابه
 قهه به پیکه نین وتی من ئیستا
 په ندم دای که چی له لات نه وهستا
 من نه موت به شوین مه حالا مه چۆ
 جارێکی تر من چۆن دیمه لای تو
 وتم: غهه مه خو که مال له کیس چوو
 ته بینم په نگه هه لـ بزکا زوو
 وتم به درۆ باوه رت نه بهی
 له زکی قهه لدا گه وههه چۆن ته بهی؟!

هارون الرشید

١٩٣٤

هارون الرشید پۆژی دنگیر بوو
 تهو پۆزه پۆژی مه رگی له بیر بوو
 ته یوبست تی بگا، پۆژی پیش مردن
 بو تیگه یشتهوو چی چاکه کردن
 وتی: بۆم بانگ که نه جه عفه ری وه زیر
 جه عفه ره پیاوی بوو به راو و ته دبیر
 هات و کرپۆشی بو خه لیهه برد
 خه لیهه فه رموی، جه عفه ره ده ستوربد
 بنیره، سی کهس، یه کیکیان تجار
 دووهم فه للاح بی، سییهه م موسیقار
 تهه م سیانه بیتن، خوشت راوهسته
 بزانه کامیان ته دبیریان راسته
 هه رسیکیان هینان به هه له داوان
 به شه پرزه یی گه یه نه بهر دیوان

خه لیهه توند بوو، بیانوی پی گرتن
 هه موو به ئیعدام مه حکوومی کردن
 به لام تهو پۆزه هه تا ئیـ سواره
 مۆله تی دانی، پاشتر سیداره
 تهوان پۆینه وه، ئیـ سواره داهاهات
 خه لیهه ناردی، دیسان جه عفه ره هات
 جلیان لی گۆری مال به مال گه پران
 رووی کرده مالی تجار له پیشان
 روانیان تجار بی هۆش له په وروو
 لیتی راکشاه وهک نیوه مردوو
 وتیان تو هه لسه، ئیمه ده رویشین
 جله وی قه زات بو راته کیشین
 وتی: لیم لادهن، من وا را بووردووم
 سه له مم ماوه، بو ته وه مردوووم
 له ویتوه چوونه مالی گۆینه ده
 روانیان به زمه و قاقایه و خه نده
 چوون لییان پرسی: تهه به زمه چییه؟
 بۆچ بنیادهه نیت؟ وا غه مت نییه؟
 وتی لیم گه رپن، ساتیکم ماوه
 سه عاتیکی تر عومرم ته واهه
 دنیا خویشیه و چاک به سه ربردن
 لنگ بزواتنی پی ناوی مـ مردن
 تهه جا چوونه لای جوتیاری هه ژار
 روانیان بیست جوت گای خسته ته کار
 وا به په له په ل توو داده چیـ ننی
 وهک تهه م دنیا یه تا سهه ر بمیـ ننی
 پرسیان خو تو ئیـ واره تهه مری
 تهه م شیـ و وهرده، تازه بۆچ تهه پری؟
 وتی پیشینان بو ئیمه یان کرد
 ئیمه بۆچ نه یکه یین بو منالی ورد؟

ئەگەر ئەمەردۆ بى و من تۆۋ نەچىنم
 مىللەتەكەمان بەچى بژىنم؟
 من خۆم ئەتوانم بەدوو نان بژىم
 بەلام خزمەتى ولات نەكەم چىم؟
 ئەۋەدى كە خىرى بۆۋەتەن نىيە
 بەچى ئەيزانى كە دوزمن نىيە؟

گورنەتەلە

هەشت نۆ منالى لاسار
 ھەستان دەستيان دايە دار
 وتيان بۆكەشافە ئەچىن
 وا چاكە لە ئىستتاۋە فىر بىن
 ھەر رۆيشتن جووتە جووتە
 تا سەركەۋەتن لە ھەرۋوتە
 لەۋى رۆژيان لى ئاۋابوۋ
 گورنەتەلەيەكيان تيا بوۋ
 وتى تاريكمان بەسەر ھات
 مار و مېروۋ لە كون دەرھات
 ۋەرن بچىنە كۆرە شىۋى
 خۆمان مات كەين لە نەديۋى
 ئەم پىلانەيان تەۋاۋ كەرد
 تروسكە ئاگريكيان چاۋ كەرد
 وتيان ئەم ئاگرە دىيە
 نان و پىخەفیشى لىيە
 ھەستن خۆمان گورج كەين بچىن
 بۆ ئەمشەۋە مىۋانيان ئەبىن
 ھەر رۆيشتن و شاخ و كىۋ بوۋ
 تىفكرىن دى نەبوۋ دىۋ بوۋ
 دەلە دىۋ لە گۋى ئاگردان
 خەرىك بوۋ نانى ئەبىزان

داينان لە گۋى ئاگردانى
 سەر و نانى گەرمى دانى
 وتى منداڭ گەۋرە نەبوۋن
 فىرى گەرانى وا نەبوۋن
 دىۋ وتى وا خىۋا ناردى بۆم
 ئەمشەۋە يەككىيان لى ئەخۆم
 منالى ماندوۋ ھەموۋ لىيە خەفت
 تەنھا گورنەتەلە نەخەفت
 دەلە دىۋ، ئەپىرسى بەجەخت
 منالينە كىتەن نەخەفت
 گورنەتەلە پارايەۋە
 ئەترسا بىانخوۋا دىۋە
 دىۋ پىيە ئەۋت تۆ بۆ نانوى
 برسيتە و لىمان بەبىانوۋى؟
 گورنەتەلە سەر پەرە خەپرەك
 ئەگەر نەنوۋى ئەتكۆژم بەكوتەك
 وتى، بلىم بۆچى نانوم؟
 دايكەم فىرى بىشكەي كەردووم
 دىۋەلە جىيە خۆى پاپەران
 ساجىك بىشكەي پى بىزان
 خواردى، وتى تى خۆشە
 تىلە سەر نەخۆيت بۆشە
 ھەستتا رۆيشت تىلە ھىنا
 لەبەر گورنەتەلە دانا
 وتى ئىتەر بىانوۋت ماۋە
 ھەر چىت وىست ھەمووم ھىناۋە
 وتى ھەموۋ شت تەۋاۋە
 ھەر ئاۋى بىژنگمان ماۋە
 تۆ ئاۋ لە بىژنگا بىنە
 ئەگەر نەنووم بىخنىكىنە

دهله دپوی عهقل ناتهواو
 بیژنگی هه لگرت چوو بۆ ناو
 بیژنگ ناوی رانه گه گرت
 له داخانا شهقی نه برد
 چوو بنیشت ته تال بێنی
 به بیژنگیا بنووسی بێنی
 دهله دپوه به رهو ممال هات
 ته ماشای کرد وا رۆژه لات
 سهیری کرد ویرانهی به تال
 نه ممالی ماوه نه ممال
 سهری خووی دا به بهردیکا
 یه کجاری ده می پیکادا
 منالیش بۆ ناو شار چوونه وه
 به دایک و باوک شاد بوونه وه

تۆله

١٩٤١

شاکه مـلـۆـزـم ته مهـل و بیکار
 ئەسووپایه وه، له کۆلانی شار
 ئەولای عهیزاغا رۆژی تووشی هات
 وتی مه گه ری بچو بهر سنعات
 وتی ئاغا من سنعات نازانم
 ئەگه ره کهرم بێ کاروان نه توانم
 ئاغا ئەمری کرد که ریکیان دایه
 دارکیشی نه کرد که وته سه رمایه
 کورتانی تازهی بۆ کهری کپی
 باره داریکی لی ناو لیتی خوپی
 گه ییه دوکانی ساماغای ده لاک
 ئەم ساماغایه پیاوی بوو بێ باک

به سه رتاشینی، له شای نه خوپی
 دهستی غه شیم و ناشی نه بپی
 ده لاک بانگی کرد خاوهن باره دار
 بیفرۆشه به من مه یبه ره بازار
 که ره کهت هه رچی پیتویه به چه ند
 مه رامی وابوو بیکا به گۆبه ند
 شاکه وهیزانی ته نه ها دار نه کپی
 نهیزانی به فیل هه ناوی نه بپی
 وتی باره کهم ئەدهم به قـراـنی
 وتی قبوولمه پاره کهت هانی
 که داره کهی خست ته می بوو بپوا
 ملی کهری گرت گپرایه وه دوا
 وتی من وتم هه رچی پیتویه
 دیاره کورتانیش به که ره وه یه
 کورتانی لی سه ند شاکه به هه را
 رای کرد بۆ شکات گه یشته سه را
 سه رتاپای گرتنه قویر و به گریان
 هاواری برده لای پاشای بابان
 ده لاکیان بانگ کرد بۆ خزمهت پاشا
 وتی ئەم پیاوه که وتوته حاشا
 که رچی پیتویه هه مووم کپیوه
 له گهـلـ کـوـرتـاـنا نـرخـم بپیوه
 بهو رهنه شاکه به بی بهش ده رچوو
 ئەویش که وته فیل به یانیه ک زوو
 که ره کهی بر دوو چوو له لاک
 وتی پاره یان داومی به پیستاک
 خۆم و ره فیقم سه رمان بتاشه
 وتی هه ردو وکتان سی شایی باشه؟
 سی شایی دایه و خووی لی بووه وه
 که ره کهی هینا کردیه ژووره وه

وتی ږه فیقم ئه مه یه یاللا
 بیتاشه، ده لاک، کردی به هه لالا
 چوونه لای پاشا دیسان بو شکات
 پاشا ئه مه ی بیست پیکه نینی هات
 ئه مری کرد ده لاک به سابوون و ئاو
 سه رتاپای گویدریتژ بتاشی ته و او
 ده لاک کورتانی که ری لی کرا
 شاکهش خه لاتنی قورسی پی درا

قوله ږهش

۱۹۴۲

قوله ږه شیک بوو به پالنه وانی
 کهس نه ی ئو یرا شانبات له شانی
 له ږژی شه ږا بچوايه مه یدان
 تبپیک له شکری ئه خست به بی گیان
 به سه ر ږوسته می زالا زال ئه بوو
 دوشمن به نه عره ی ژینی تال ئه بوو
 به لام خوویه کی زور بی مه عنای بوو
 لییان نه دایه بو شه ږ نه ده چوو
 ئه بوايه چل کهس لی دایه ئه وسا
 له پاش چل کهسه قینی هه لته سا
 ږژییک قه ومه که ی دوشمن ده وری دا
 هیچ کهسی ساغیان نه ما له ږیدا
 هاواریان بو برد، که وتبوو به ده ما
 وتیان هه ی نامه رد، وا که سمان نه ما
 وتی: بی که لکه، نه که وتوومه قین
 مه گه ر چل دارم پیاکیشن به تین
 پیره می ږدیک لی چوو پيشی
 پی و ت جیی چله ی پارت ئه یه شی

که و ته وه بی ری، پار چیان لی کرد
 خوی گیف کرده وه هه ستا ده ستو ږد
 ده ستی دایه شیر ږووی کرده دوشمن
 ږه گی زینده گی ده رکیشان له بن
 قول قینی هه ستی دوشمن په ست ئه کا
 به لام که ی بو که ی گو یه نگ خه ست ئه کا (۱)

(۱) ماموستا م. هه ده یاره ی ئه م به یته نووسیویه: به راستی ئه وه ی پیره می ږد وتبووی، وا هاته دی، قوله ږه شه کانی
 ئه مه ریکا و گه لی شوینی تر وا خه ریکن گو یه نگ خه ست ئه که ن. به ر له وانی ش ماو ماو له ئه فه ریقادا گاله ی
 کرد و دوشمنانی ولاتی ده ربه ده ر کرد. به لام من وایزانم پیره می ږد لی ږه دا له جیاتی قول نیازی له کورد بووه و
 ئه وسا نه یو یستوه ده ری به ری.

ئهو چیرۆکه شیعیانیه که پیره می ږد کردوونیه کوردی

چاو برسی

له عه ره بییه وه وه رگیراوه

۱۹۳۵

ږژییک عاره بیکی جبوور
 ئه هاته وه له ږیگی دوور
 گه یشته لای قه سری شیرین
 له می رغوزاریکی شیرین
 دابه زی قواوه لتی ئه کـرد
 هه گبه ی له سه ر حوشتـر داگرت
 نان و هیلکه و گۆشتی تیا بوو
 که ږوانی کو ږیک په یدا بوو
 سلاوی کرد له لای دانیشت
 کابرا گرژ بوو لچی داهیتشت
 سه ری شو ږکرد نانی ئه خوارد
 کو ږهش هه ر پارووی ئه ژمارد
 عاره ب پرسی تو کو ینده ریت؟
 وا له شه رم و حه یا به ریت!

وتی بیگانه نیم یارم
 ئەمساڵ لای ئیوه جوتیارم
 ئەمجا وتی: اشلون الحال
 چۆن چاکن مـاـڵ و منال
 کورپە وتی: بەکەیفی تۆن
 شوکور هەموو بەرەنگ و بۆن
 وتی: خومەییسی کورم
 دەشت و کـیـو بۆ ئەو ئەبـرم
 وتی: الحـمـد لله تەواوە
 پیگەیشتووە و بەشەرت پیاووە
 وتی: دایکی چۆنە، ساغە
 وتی: چاکە و بەدەمماغە
 وتی: ماینیکی چاکم بوو
 وتی: جوانوو ماینیکی بوو
 وتی: تانجییه زەردم ماووە
 وتی: هەمیشە لە راووە
 کابرا لە خووشیا ناوەک هار
 دەمی بۆ پاروو کـرد بەچوار
 تیکە زلی بەیەکا دا
 هیچ بەشی کورپە لای نەدا
 ئەوی لەبەری مـاـیـهـووە
 نایە هەگبە و پـیـچـایـهـووە
 کورپە هێجگاری حەپەسا
 دلی تیکەل هات لە برسا
 لەو کاتەدا ئاسکیک رابوورد
 کابرای عارەب سەیری ئەکرد
 کورپە وتی تف لەم دنیایە
 ئیستا تانجییه زەرد بمایە
 نە ی ئەهیشت ئەم ئاسکە برۆ

عارەب پرسى چى لى قەوما
 کورپە وتی: پۆحى سـپـاـرد
 گۆشتى ماینهکەتى زۆر خوارد
 وتی: ئەى ماینهکەم چى بوو؟
 وتى فيى لى هات و شيت بوو
 لەقەى لە کورپەکەت دابوو
 کورپە گيانى تيا نەمايوو
 پۆليس هاتن ماینيان کوشت
 خەبەرى راستيم نايە مشت
 زاتەن ژنەکەت نەمايوو
 خانووى بەسەردا پرووخابوو
 عارەب بەگريان بۆى دەرچوو
 نان و هیلکەى هەموو بـيـر چوو
 کورپە مـيـراتى پى برا
 ئەوەندەى خوارد هەتا بچرا
 پۆلە ئامـۆـژـگـارـيت وابى
 وەختى نان خەلکت لە لا بى
 بەروو خووشى بلتى فەرموون
 بەو خەلک ليت ئەبى مەمنوون
 چاويش مەبەرە نانى کەس
 ئەوى خوا داوێه بـيـخـۆ و بەس
 سەیری بەخیل چى لى قەوما
 بۆ کورپەى چاوبرسيشى نەما

عابیدئ کونجی مزگه وتیکی گرت
 به شه و به پوژ عیبادەتی کرد
 به قالیکیش بوو دراوسیتی مزگه وت
 جار به جار چاوی به عابید ئەکه وت
 وتی ئەم پیاوه کاسبی ناکا
 چاوه پیتی خیره بۆ من وا چاکه
 به خیری مردووم هه موو ئیواران
 هه نگوبنی به من له گه ل دوو سی نان
 به لکو تیر بخوا و ببووژیته وه
 ئاگری برسییتی بکوژیته وه
 به دلکی تیر بۆ شه ونوێژ هه لسی
 به دوعای ئەو خه ل له خه م بره خسی
 به و نیه ته وه له پیتی خوا دا
 نان و هه نگوبنی به عابید ئەدا
 چه ند پوژئ عابید نه فسی خوێ تیر کرد
 کووپه له ی هینا و پاشه که وتی کرد
 نانی وشکی خوارد هه نگوبنی هه لگرت
 زۆری بۆ نه چوو کووپه له ی پر کرد
 پوژئ که روانی وا کاسه ی پر بوو
 نه فسی غالب بوو ته مای (۲) لی خه بوو
 کوپه هه نگوبنی له تاقا دانا
 بۆی که وته خه یال چاوی خوێ لیک نا
 وتی ئیستا ئەم هه نگوبنه جوانه
 ده روپیهم به نئ هیشتا هه رزانه
 و اچاکه ئەم پوژ بیبهم بیفرۆشم
 بیدهم به مه ری شییری بدۆشم

سالی ناینده مه ر ئەبی به دوان
 زاووزئ ئەکه نه بۆم ئەبن به ران
 پوژ و خوریان ئەکه م به پاره
 ئەیدهم به مو لکی خوړگه و ئاوباره
 مو لک له ده ست ئاغا و به گزاده ئەبرم
 مو لکی مه لیکی خه یالیش ئەکریم
 مو هه ندیس دینم له ئەو روپاوه
 به سه رگرده که ی لای کانی (با) وه
 قه سری (۳) راکیشم خه وه نه قدار ی
 ناوی خو م ئەنیم شای کورده واری
 خه یال بۆ و بۆر بۆ، زۆر بۆ باخام بۆ
 پیاوی خه یال باز ئەبی ناکام بۆ
 بایدایه وه سه ر خه یالی هه نگوبن
 خو ی برده رتیه ی شای ساحیب نگین (۴)
 ناردی کچی شای عه جه می هینا
 نه دی و بدی بوو ئاخیری نه هینا
 حازر و بزر کوړیکی لی بوو
 بۆ جینشینی ئومیدی پیتی بوو
 کوړه که ی پوژئ له روویا وه ستا
 جنیوی پید، قینی لی هه ستا
 داریکی لییدا به دهم داره وه
 هه نگوبن به ریشیا هاته خواره وه
 تومه ز داره که ی که وت له کووپه له
 هه نگوبنه که ی بوو به دلۆپه ی په له
 به قالبی سابوون، ریشی پابوه وه
 هه نگوبن و خه یال، لیک جیابوه وه
 ئیوارهی لی هات به سکی برسی
 له شه ونوێژ که ی پیشووی نه پرسی
 قه سر و ژنه که ی که وته وه فیکری (۵)
 ئەمجا نه یزانی بۆ کامیان بگری

بە ئائومىيىدى لە نوپىزى لادا
بە بەنگ و بادە خەمى بەبادا
بەشوپىن خەياللا كەوتە بەنگ كىشى
شاھى لە دەست چوو كەوتە دەرويشى
پى ھەلخىزىنە ۋەسەسەى ئىبلىس
رېشى تەمەكار بەقنگى موفلىس

- (۱) لەكاتى خۇيدا كە پىرەمىرد ئەم شىعەرى بلاۋ كەردۆتەۋە نامازەى بۆ سەرچاۋەكەى نەكردوۋە!
(۲) تەما: تەماع
(۳) لای م. ھ. نووسراۋە (كۆشكىك) بەلام لە ئەسلەكەى پىرەمىرد (قەسرى) نووسراۋە.
(۴) ۋشەى (ساحىب) بوۋە بە (خاۋەن)!
(۵) ۋشەى: (فىكرى) لای م. ھ. بوۋە بە (بىرى).

بەردتاش (۱)

۱۹۴۲

بەردتاشىك عەشقى خۋاى كەوتە سەر
خۋاى خۆش ئەۋىست و لەرا پى خەبەر
بۆ خۋاپەرستى چۈە كىيوى (طور)
شاخەكەى تاشى بۆ خۆى كەرد بەژوور
ۋاى ئەزانى خۋا ۋەك ئىمە ۋايە
دەربەستى نان و نوپىز و كەۋايە
ئەيوت خۋاى خۆم بىنايى چاۋان
رۆژىك ۋەرە لام بىبە بەمىۋان
دەست و پىت ئەشۆم بەسابوون و ئاۋ
نالچەى پىلاۋت ئەخەمە سەرچاۋ
ئەچم لە لای شۋان شىرت بۆ دىنم
عوود و بخوردت بۆ ئەسووتىنم
ماندوۋى سەر خەۋىك بشكىنە لە لام
ئىشكىت ئەگرم، مەترسە ئازام

ئەپارايەۋە ۋ ھەروا ئەينالان
بە سۆز و گىربان جەرگى ئەسووتان
تا رۆژى مووسا چۈە كىيوى طور
گوپى لە دەنگى بو، ئەينالان لە دوور
چۈە پىي ۋت كابر: بۆچ تۆ نازانى
خۋا بەشەر نىيە پىت بەمىۋانى
جارىك من ۋتم خۆتم نىشانە
فەرموۋى، نامىنى، خۆت ئەزىت مەدە
سەنگ تەراش گىربا بەدلشكاۋى
خۋا فەرموۋى مووسا تۆ ناتەۋاى
خۆشەۋىستى من بۆچ ئەرەنجىنى
ئەۋ دلهى منى تىام ئەيشكىنى
ئەۋى بەزىان زكەرى من ئەكا
ھىچە، ئەم بۆ من، ۋا كىوكون ئەكا

- (۱) پىرەمىرد ئەم چىرۆكەى لە كىتەپى (ئىسماعىل نامە) ۋە ۋەرگرتە. كە چىرۆكىكى تىيايە بەناۋى (سەنگ تەراش) ۋە.

پەندە ۋ ئامۇزگارى بۆ بازىگان (۱)

پىاۋىكى كورد چۈە بۆ بەسرا
سبەينان شىرى ئەگىر
بەكاۋ يەك ئاۋى تىئەكەرد
قازانچى زۆرى لى ئەكەرد
سەرمایەى بوۋ بەسەد لىرە
ھەستا بىتەۋە بۆ ئىرە
سوۋارى پاپۆر بوۋ بۆ بەغدا
شەۋىك لەبەر مانگە شەۋدا
خەرىك بوۋ پارە بىزمىرى
خۋا خراب بۆ خراب ئەنرى

وهرگیراوه، کابراش کورد نهبووه. بهلام پیره میترد له پتی ئەم چیرۆکه هۆنراوهوه نامۆژگاری بازرگانهکانی خۆمانی کردووه که فرۆفیتل نهکهن.

مهیموون و دارتاش

«لهعهربهیییه وه وهرگیراوه»

١٩٣٧

پیایوکی دارتاش مهیموونیکي بوو
بۆ هه موو ئیشیک له گه لیا نه چوو
هۆگری بوو بوو لای هه لوه ستابوو
مهیموون شاگرد بوو دارتاش وهستا بوو
که نه یوت ته شوئ، زوو بۆی نه هیئا
شه قه ی مشاری بۆ دانه هیئا
پۆژیک وه ستاکه ی داری نه قلاشت
جار جاره به پواز له نگه ری نه داشت
به ته ور داره که ی نه قلایشانده وه
به پواز له یه که ی نه ره وانده وه
وه ختی نیوه پۆ چوو بوو بۆ سه ر ئاو
مهیمون هاته جیی وهک وهستای ته و او
خۆی قیت کرده وه له جیی نه و دانیش
کلکی خۆی به شوین قلیشدا داهیش
پوازی ده ره یئا و کلکی پیوه بوو
که وته قیژ و هوو پ ناگری تی به ره بوو
قلیشی جیی پواز یه کدگیر بوو بوو
کلکی مهیموونی تونگ تی چه سپی بوو
مهیموونی غه شیم بوو به فاقه وه
نه ینالان به دهم واقه واقه وه
له واقه ی مهیموون خه لک گردبوونه وه
چوونه پی شه وه، لپی ورد بوونه وه
کلکی گیرابوو، له قلیشی دار
ریگه ی نه ده بوو که وتبووه هاوار

مهیموونی قه پتان په یدابوو
نه و کیسه ی لیره که ی تیابوو
فرانی و به دارا هه لگه را
کـوردـه ئارامی لی بر
ریشی رنیه وه به گریان
هاواری برده بهر قه پتان
قه پتان هه ر چه ند لپی توند نه بوو
مهیموون به ره و ژوورتر نه چوو
تا گه ییه ته وه قه سه ری دار
لیره یه کی بۆ خسته خوار
یه کیکی هاویشته ناو ئاو
تا سه د لیره که ی کرد ته و او
یه کیکی بۆ ئاو یه کیکی بۆ کورد
ئا به م پییه به شی نه کرد
کوردی شیت بوو له تاوانا
هه ستا چوو به گژ قه پتان
قه پتان هه ر وا واقی ورما
له م هه رایه سه ری سوپما
به کورده ی وت: تو خوا به دبه خت
ئه م پارده یه ت له کوئ ده ستکه وت
وتی: شیر فرۆشیم نه کرد
به چه ند سالم گرده وه کرد
وتی: تیگه یشتم چییه
سووچی مهیموونی تیا نییه
نیوه ی هی ئاو بوو که وته ئاو
تۆش به شی خۆت وهرگرت ته و او
کاسب خۆشه وستی خواجه
هه رام بۆ که سب ناگر و کایه

(١) مامۆستا م. ه. ده رباره ی ئەم شیعره له لاپه ره ٤٢٤ ی دیوانی پیره میتردا نووسیویه: ئەم چیرۆکه له بیگانه وه

وہستا لہ تاوا سہراوی نہ کرد
 ہاتھوہ پوازی لیدا دەستو برد
 مہمیون رزگار بوو بہ کولہ مہرگی
 بہلام ژانہ کەہی گەشتبووہ جەرگی
 مہمیون چۆن ئەبیت بہ وەستای دارتاش
 بولبول و قازو^(۱) نابن بہیژلداش
 ناگاتہ پایہ مہردی ناحساب
 نان بو نانہوا گۆشتیش بو قەساب
 قەت رتیک ناکەون حوشتەر و قەزازی
 ھەورامی و سواری، مەلا و پرمبازی

(۱) لای م. ھ. نووسراوہ (بولبول و لەقلەق).

شیعرە ئاینییەکانی پیرەمێرد

دلیکم ئەوئ^(۱)

۱

۱۹۳۷

پەرودەردگارا دلیکم ئەوئ
 کە ئاگری ھەوا ریتی تێ ئەکەوئ
 ئابروویەکی بێ زرق و ریا
 تۆ، تۆ بناسی و پادشا، گەدا
 خواپە خواستی تۆ بە بەھانەپە
 دەردکردنیشت بە بەھانەپە!
 ئەگەر لێم پرسن، قارتیکم نییە^(۲)
 نیشزانم مایە بەندەگیم چییە
 ئنجاکە وابێ چۆن ئەگەمە تۆ
 کەواتە بەخۆم بلێم رەنجەرۆ
 دیسان من لە تۆ ناھومیید نابم
 بەخوام ناسییوی ھەر دەبی چابم

ئەگەر پێم بلێی مەیکە و پێم بکە
 دەستەلاتی من چۆن ژوور خۆت ئەخە^(۳)
 کردەوہی منت خۆت قەرار داوہ
 ئیتەر ئارەزووی من لە کوئ ماوہ
 رۆحم بەرەزای تۆوہ سروشتە
 ئارەزووی نەفسم حۆری بەھەشتە
 لێقای تۆکە خۆی بەرۆح ئەنوینی
 ئیتەر ئارەزووی نەفسم نامینی
 لە جەھەنمدا بەیادی تۆوہ
 کوئی بەھەشتت ناکەم بەبۆوہ
 خەلک وا دەزانن نور عبادەتە
 نازانن دادت بە عینایەتە
 زۆرمان بیست عابید بەگومرا دەرچوو
 ساف دلپەسەندی لای بارەگات بوو

(۱) ئەم شیعرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ھ. دا بلاونەکراوەتەوہ.

(۲) قارت: کارت. مەبەستی لەوہیە کە کردەوہی باشی ئەمەندە نییە بچیتە بەھەشت.

(۳) پیرەمێرد ئەم شیعرە ئاینییانە خۆی ناو ناوہ (نالە ی پیری پیران).

پەرودەردگارا تەماشای ئەکەم^(۱)

۲

۱۹۳۷

پەرودەردگارا تەماشای ئەکەم
 خۆم لە کردەوہی خۆم حاشا ئەکەم
 دل و زبانی تۆ داوتە بەمن
 بەھەوا و ھەوەس لێم بوون بەدورژمن
 ئەمەوئ دلەم تەنھا تۆی تیا بێ
 لە یادی غەیری تۆ تەوہللا بێ

ئەوسا زبەنم زىكرى تۆدەكا
 ئەتوانم بىممە بەندەى بارەگا
 ئەگىنە ھەروا بىنمەو
 تۆوى بەدنامى ئەچىنمەو
 چەند خۆشە نەشئەى تۆم لە دلا بى
 شەقم لە چەند و چوونى ھەلدابى
 ئازادە سەر وەك بەرزەكى بانان
 بکەومە سەوداى ئارەزووى جانان
 تاجى ئەدھەمى بنىمە سەر سەر
 فەرمانرەوا بىم لە بەحر و لە بەر
 ياخو پەرۋانەى نوورى لقات بىم
 رۆحم پەرۋانە و خۆشەم فەيدات بىم
 زۆر كەس پەرۋانەن بۆ شەم جەمەلى
 با منىش بىممە سفتەى جەمەلى

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ. دا بلاونەكراوئەو.

نالەى پىرى پىران

۳

۱۹۳۷

پەرۋەردگارا وا بەرە بەرە^(۱)
 سەوداى ناسىنى تۆم لەسەر سەرە
 دلم ھەمىشە رەزاي تۆى ئەوئ
 گيان لەبەدەنما ساتى ناسرەوئ
 ئەگەر لە خاكەم گىايە برۆئ
 بەزبانى حال لە زىكرت ئەدوئ
 ھەر ماكىنەيەك كە گوئى لى دەگرم
 ئاھەنگى زىكرى تۆى لى وەرەدەگرم

مەستىكم بادەى ئارەقم ناوئ
 سارد نابىتتەو، دل بەھىچ ناوئ
 چەند خۆشە لەتۆئى پەردەى نىھاندا
 شەو نور ئەبىنم لە ئاسماندا
 عەينى تەجەللا، ئاگرى كوئ (طور)ە
 ئەم نزيكتەرە و لە شارەزورە
 كەسى نزيك بى بەبەندەگى خۆئ
 تۆ نزيكتەرى لە جىسمى خۆئ بۆئ
 خەلكى بەعەشقى حسنى شىت ئەبن
 لىقاي تۆ وجود دەردىنى لەبن
 كە وجود نەما جا نۆبەى جانە^(۲)
 جان جىئى تەجەللای جلوہى جانانە
 ھەرچى كە قووتى رۆحى تيا نەبى
 بى تام و كامە لايبە با نەبى

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ. دا بلاونەكراوئەو.

(۲) جان: واتە گيان، رۆح.

خوداى بى نياز^(۱)

۴

۱۹۳۷

خوداى بى نياز بى خويش و ھامراز
 بە (دوو) خەلكى چاك بىكە سەرفراز
 يەكپىكيان ئەمەى غەرەزم نەبى
 لە راستى ھىچ كەس (عوض)م نەبى
 كەس لە كەردەووم، زبان نەبىنى
 دلم ژەنگ نەگرى بە بوغز و كىنى
 ھەرچى دەربارەى من بەد ئەندىش بى
 بەتيرى قەھرى تۆ دلەى ريش بى

دووهم قهناعهت له ئاز ئازاد بم
 هەر چیم بدهیتى، بهوه دلشاد بم
 كه بى نیاز بم له ئههلى دنيا
 هەر تو دهناسم بهتاقى ته نيا
 ئهوسا بو هيچ كهس ناهه تهشى ريس
 له ههموو مالى ناهه كاسه لیس
 له تو ناسيندا خوايه زور كاسم
 هوشیكم بهرى تو پى بناسم
 هەر تو ره بهرى له كارى چاك
 (بهدى) ش خوم نهيكهه هيچ كهس پيم ناك
 ئهگهر خراپهه به ئهمرى تو بى
 چون ئه بى جه زام ديسان به تو بى
 حاشا ئيسنادى زولم به تو نادهه
 نه فسم نايه لى له گوناها لادهه
 خوايه مه رته بهى ره زام به درى
 له دهوله مهندى و گه دايم گه پى
 «خوايه ئهه دلهى كه تو داوتمى
 نامه وى بوش بى له يادت ده مى
 ئه مه وى گولتى له گلم به درى
 رهنگ و بوى يادى راى تو له سه ربى
 كردگار فهرمووت بيكه نه ته هيشت
 فهرمووت مه يكه، شه يتانت تى هيشت»

(۱) ئهه شيعره له ديوانى پيره ميردى م. ه. دا بلاو نه كراوه ته وه.

بو ميعراج (۱)

ه

۱۹۴۹

سبهى شهو، شهوى، ئهسراى ميعراج
 به هيچ (نه بى) يهك، نه درا ئهه تاجه

مهولهوى (۲) فهرمووى به علم اليقين
 صار رحمه، على العالمين
 من المسجد الحرام الأنفس
 الى المسجد الأقصى المقدس
 ئه مه (صريح)ى (نص)ى قورئانه
 ئهوى ئينكارى، كرد بى ئيمان
 شه وه و خه لوه تى، به ينى يارانه
 جى راز و نياز، ده رده دارانه
 «شه وه و خه لوه ته، مال بى ئه غياره
 گشت عالم نووستو، دوست خه به داره» (۳)
 - نه عتى - عصمتى بخارى - خوشه
 هاى هاى له وه عشق و جوش و خروشه

(۱) ئهه شيعره له ديوانى پيره ميردى م. ه. دا بلاو نه كراوه ته وه.

(۲، ۳) به سه رها تى ئهه زياره تهى مهولهوى بو لای سه يد فه تاحى جه بارى زور بلاوه و به چهنه شيوه يهك باس
 كراوه. ته نانهت ماموستا مه لا عه بدولكه ريمى موده رس له ديوانى مهولهويدا، زياره تى مهولهوى و خوئنده وهى
 تاكه شيعره كهى (بيسارانى) بو لای (شيخ عه بدولره حمان خالصى تاله بانى) زانپوه!!

به لام راستى كاره سات بهه جو زه يه كه له ديوانى (*) (سه يد فه تاحى جه بارى) دا نووسراوه: مهولهوى ده چيت بو
 لای سه يد فه تاحى جه بارى له ناوچهى جه بارى، له وى پرسى بار له مالى سه يد فه تاح دهكات، ده لىن چوه ته دى
 تاوئيره رز مهولهوى له گه ل ئه وه شدا كه سه ره لئواره و ناوه خت ئه بى له وئوه ئه چيت بو ئهه دىيه، له وئيش ده لىن
 خه لكى ئاوايى ههموو له (به هاره هه وارن)، مه لايش له گه لئانه. مهولهوى كاتى له چيغ و جى گاي سه يد فه تاح
 نزىك ده بيتته وه ده بينى بهه نپوه شه وه خه ربكى خوا به رستى بهه، بويه ئهه شيعره ي بيسارانى ده خوئىتته وه:

«شه وهن، خه لوه تهن، مال بى ئه غيارهن

ئا لهه گهرد وتهن، دوس خه به ردارهن»

مه لايش به بى وه ستان وه لامى ده داته وه:

«ئيرادهه ئيه دن وهى كه له پوسه وه

شه ونالين وه شه ن وه لای دوسه وه»

(*) ديوانى مه لای جه بارى - عه بدولجه بار محمه د جه بارى ل ۱۹ - ۲۰ سالى ۱۹۶۸.

خوای گه‌وره و بزورگ پادشای ږتی نیاز^(١)
 بئ ه‌اوبه‌ش، بئ که‌س، بئ شوین بئ ه‌اوراز
 تېگه‌یش‌تنت دامی تی‌ت‌بگه‌م
 پیم لینا ه‌هر توئی، بئ زیاد و که‌م
 چاوم ه‌ل‌ب‌ری، ئاس‌م‌انم دی
 وتم بئ وه‌ست‌تا نه‌ه‌ات‌وته دی
 نه‌گه‌ر کرده‌وی بئ (گا)^(٢) نه‌ب‌وایه
 نه‌شیا بئ ست‌وون ږانه‌وه‌ست‌ایه
 دیاره ه‌هر چه‌رخئ پیاو دروستی کا
 کاتیکت زانی س‌ووا و تی‌کش‌کا
 چه‌رخئ ما‌کنه‌ی نه‌م ږوژ و شه‌وه
 بئ ه‌لم و به‌ن‌زین نه‌خ‌ول‌یت‌ه‌وه
 چه‌وری بئ ناوی، هیچ ژه‌نگ نا‌گرئ
 لیک ه‌ل‌ناوه‌شی ده‌ست‌تی تی‌ن‌اب‌ری
 ه‌هر له‌و ږوژ‌ه‌وه، که‌ه تی‌ک‌خ‌راوه
 هی‌شت‌تا جه‌ږیک‌ی لی نه‌گ‌و‌ږاوه
 ه‌هر به‌و پ‌ی‌و‌دانه، که‌ه بو‌ت داناوه
 وا د‌یت و ده‌چئ، هیچ نه‌وه‌ست‌تاوه
 بئ گ‌و‌ږه و بره بئ چ‌ریه و بئ ده‌نگ
 تی‌ک‌ږا له‌ کاران یه‌ک ږه‌نگ یه‌ک ئاهه‌نگ
 تو نه‌بو‌ویت‌ایه چ‌و‌ن تی‌ک نه‌خ‌را
 نه‌مانه له‌ کو‌ئ پ‌یک‌ه‌وه نه‌ن‌را
 چ‌و‌ن چه‌رخئ گ‌ه‌ردوون بئ ده‌ست‌تی وه‌ست‌تا
 له‌ کارا نه‌بوو ه‌ه‌تا‌کو‌ئی‌ست‌تا
 ئاش بئ ئاش وه‌ست‌تا نان‌ږیت‌ه‌وه
 (گا) بئ (هو)ی جو‌تیار نا‌گه‌ږیت‌ه‌وه
 سه‌ده‌ه‌زار ه‌زار نه‌ست‌ی‌ره‌ناسان

نه‌و دیو خ‌ی‌وه‌تیان نه‌دی به‌ئاسان
 منیش نه‌گه‌ږیم که‌ه تو بناسم
 نات‌د‌و‌زم‌ه‌وه کو‌ږر و که‌ساسم
 چ‌او‌یک‌م به‌ری توئی پی‌ب‌بینم
 (أرني)^(٣) بی‌تر نیم، که‌رده‌وه بینم
 ده‌ستم پی‌گرت‌ووی شه‌رم‌نده‌م مه‌که
 بو به‌خشین (گونای)^(٤) ز‌و‌ر و که‌م یه‌که
 ه‌هر که‌رده‌وه‌یه‌ک له‌ من ږووی داوه
 له‌پ‌یش که‌ردنا، لای تو نووس‌راوه
 که‌ له‌و ته‌خته‌یه‌ی^(٥) لای تو نووس‌را بئ
 کی ږئ ده‌که‌هوئی بل‌تی وا ناب‌ی

(*) له‌ل‌په‌ږه ٣٧٦ی دیوانی پیره‌م‌یردا پ‌یش نه‌م شی‌عه به‌یت‌یک ه‌یه نه‌لئ:

«نه‌گه‌ر خ‌وات ناسی ب‌پ‌ا‌ږیره‌وه

به‌ز‌مانی خ‌و‌ت بلا‌ت‌یره‌وه»

(١) نه‌م شی‌عه له‌ دیوانی پیره‌م‌یردی م.ه‌دا له‌ل‌په‌ږه ٣٧٦دا بلا‌و ک‌راوه‌ته‌وه.

(٢) گ‌وايه نه‌ل‌تین زه‌وی له‌سه‌ر پ‌شتی گ‌ایه و گ‌ایه‌کش له‌سه‌ر پ‌شتی ماسیه. که‌ دیاره زانست له‌م سه‌رده‌مه‌دا نه‌و
 ج‌و‌ره خ‌ه‌یاله‌ ک‌و‌نانه‌ی پ‌و‌چ کرد‌و‌ته‌وه.

(٣) أرني: ئاماژه‌یه ب‌و‌ات‌ای ه‌ه‌زه‌تی مووسا که‌ داوای له‌ خوا کرد‌و‌وه خوئی ن‌ی‌شان بدات، خواش به‌وات‌ای «لن
 تراني» وه‌لامی داوه‌ته‌وه.

(٤) گونا: گونا، خ‌ه‌تا، تاوان.

(٥) خیام له‌ چ‌وارینه‌یه‌کید‌ا به‌یت‌یک‌ی ه‌یه له‌و وات‌ایه ده‌چئ. به‌یت‌ه‌که‌ ده‌لئ:

«چ‌اکه و خ‌راپه ه‌ه‌رچی که‌ نه‌یک‌ه‌م

یه‌ک، یه‌ک، تو نووسیت، من نه‌که‌ی به‌دناو»

جه‌ژنی مه‌ولوود^(١)

٧

نه‌م‌ږو مه‌لودی پ‌ی‌غه‌م‌به‌رمانه
 نه‌و پ‌ی‌غه‌م‌به‌ره‌ی که‌ ږه‌به‌رمانه

خوا فەرمووی ئەگەر تۆم شک نە ئەبرد
 چەرخى ئەفلاکم دروست نە ئەکرد
 بۆ ئەکم ناردیە ئەم سەر زەمینە
 بَلَّيْن (رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) ه
 دیارە پەحمەتی خوا هەر وا ئەبێ
 ئەم دینە پاکەى لى پەیدا ئەبێ
 هەر لە پۆژەهلات، هەتا پۆژئاوا
 چرای ئەم دینەى تییـا هەلکراوە
 ئەگەر دینەکەى وا چاک نەبواوە
 چۆن ئەم برەوێ ئەخستە کایە
 تیفلێکی بێکەس^(٢) خۆى نەخوێندەوار
 خودا بەو دینە، کردی بەسەردار
 کاتى موعجیزەى قورئانى نواند
 ئاینى هەموو، میللهتى شیواند
 ئاگر و ئاوى کرد بەهەرەمە
 هەرچی بۆ بَلَّيْن، هیشتا هەر کەمە
 خوا پتی سروشتى لە دەست خۆى ناوە
 هەرچۆنى ویستى، هەروا خوێنقاوە
 بە ئایەى عەدلىی کەوا دێرێکە
 موشربەکانى هینایە رێگە
 بۆچ فەخر نەکەین بەو پێغەمبەرە
 کە بۆ ئەنبیایا هەر ئەو سەرورە
 موسلمان ئەبێ، کردەوێ چاک بێ
 موسلمانەتى بەقسە نابێ
 کە (واى) (متى) ئەو ئەهاتە بەر گویم
 لە شەرمەزاری نازانم لەکویم
 حەیفە دین ئەمە و خۆمان بەدکار بین
 پۆژى شەفاعەت لای شەرمەزار بین

با لەم پۆژەدا بەچاویکی تەر
 پۆحى مەولەوى بکەین بەرپەر

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانى پیرەمێردى م. ه. دا بلاو نەکراوەتەو.

(٢) مەبەست لە پێغەمبەر (محەممەد) ه (ص).

ئەگەر^(١)

۸

۱۹۴۷

ئەگەر گوناھکار بیی ئەو هۆشە
 بزانی عەفوم چەند لە لا خۆشە
 گوناھ و تۆبە ئەکا بەعەمدى
 تا ئارەزووى من بەی نییەتە دى
 هەندیکیش ئەلین خوا لە هەقى خۆى
 خۆش ئەبێ و نایبى هەقى من و تۆى
 مسقالە زەرپەر (شراً) یەرپەر
 زۆر ورد دەنووسرا ئەم لاپەرپەر
 راستەکەى وایە کە ئەم دوعایە
 سزا و لیبووردن هەمووی بەخواوە
 پێغەمبەرى وا هەیه قاتلە
 لە (أولو العزم) کەچى داخڵە
 تۆ خوا بنیـرە دلى و پیرانە
 مەروانە حیکمەت هەروا کوپرانە

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانى پیرەمێردى م. ه. دا بلاو نەکراوەتەو.

پۆژی ئەزەل بوو سەرەتای عەدەم
من و عەشقی تو ھا تەبویینە بەرھەم
ئێستاکە بە پۆژ بیکەسم و پرغەم
بە پۆژ یادی تو بۆ بوو بە ھاو دەم
خوایە لە قاپیت شتییکم ئەوئ
دەست پادشاھ و مالداری ناکەوئ
ئەوان خواھیشتیان بە موئک و مائە
منیش بە تەنھا مەیلی تو خەیاڵە
من ھەر چیم بوئ کە تو نەتەوئ
دیارە بێ شەرم چنگم ناکەوئ
ئەو نەدەم ئەوئ کەوا بێ خەشی
چاکەییە و زەرەر لە تو ناکەوئ

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ھ. دا بڵاو نەکراوەتەو.

بانگییک لە لاھووتەو

نوورێک ئەبێنم لە پروی جیھاندا^(۱)
بە پروی زەمین و بە ئاسماندا
گوتم لە بانگییکە لە لاھووتەو
تیکرا ناسوووتی پێ بزووتەو
دوای «لا اله الا الله» ئەلئ
پەسول اللہییە محەممەد بەلئ
ئەم محەممەدە کە خودای گەورە
لە گەل فریشتەئە ئاسمان بە دەورە

سەلەواتیان دا، لە دیداری ئەو
پۆژی جەمالئ ئەو ھەلئ ئەمشەو
ھیلالی مەکە و بەدری مەدینە
لە مەغریب ھا تە مەشرق ئەم دینە
خوا فەرمووی ئەگەر تو شک نەتەبرد
چەرخێ ئەفلاکەم دروست نەتەکرد
بۆ ئەکەم ناردیە ئەو سەر زەمینە
بۆ ئێ «رحمة للعالمین» ھ
دیارە پەحمەتی خوا ھەروا ئەبئ
ئەم دینە پاکەئە لئ پەیدا ئەبئ
لە ئادەمەو دین قەل کراوە
ئالتونئ تیزاب ھەر بەو دراوە
ئەمە بو تە دەلیل و ئیسپات
پێغەمبەری تر لە دوای ئەو نەھات
غلەئ غایەئ ئیجاد و دەرکەوت
خاتەمی خەقئ ئەنبیای بەرکەوت
بئ باوک و دایک ھەم نەخوێندەوار
خوا بەم ئاینە کردی بەسەردار
ھەر موعجیزەیک لە پێش ئەودا بوو
بە ئایەتیکئ قورئان بەسەرچوو
بروانن ئایەئ عەدلی دێرێکە
چۆن بتسپەرسەتی ھێنایە پێگە
ئای ئەوسایە دین چەن بەقووت بوو
خەبەرێان ئەگرت بە یاھووی یاھوو
داخەکەم ھەول و قووتمان تێکچوو
شیرە شەرزەکان ناوێرنە جوو
ئەوسایە بانگی (اللہ اکبر)
(بەدر و حەنینئ) ئەکرد موسەخەر
چونکو لامان دا لە خوا شوناسی
خواش بۆ ئە ئیمەئ خستە کەساسی

ئەگینا خوا خۆی، فەرمووی موسولمان
 بیستیان دوو سەدە بۆ رۆژی مەیدان
 دەوای ئەم دەردە پەشیمانییە
 چارە ی پەسگاری پیتی رەحمانییە
 با لەم شەویدا بەدیدە غناک
 هانا بەرینە بەر شااهی لەولاک

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م.ه.دا بڵاو نەکراوەتەو.

خۆشەویستی خوا^(١)

١١

١٩٤٩

پێغەمبەرەکی خۆشەویستی خوا
 فەریامان کەوێت و توو بیت و خوا
 سەراي (سبحان الذی اسرا) ی تو
 پیتی زیارەتی خەزەت خودای تو
 ئیستە بەخوێنی ئیسلام گۆلگۆنە
 (بیت المقدس) حەورای صەهیونە
 قەومی نەجیبت کەوتە تەنگانە
 جۆلە کە کوژیان ئەکەن ئامانە
 (صلاح الدین) ی کورد بەو خەزەتە
 ئیمە ی ڕوو سوور کرد و بەو خەزەتە
 بەم ڕەنگە کورد و عەرەبی عێراق
 بۆ فەیداکاری کەوتە ئیتیفاق
 تۆش لە پشتیان بە بۆ ئەم جیهادە
 بەم یەکیەتیە ڕۆحی تۆش شادە
 یا عەلی خۆ تۆی (فاتح) ی خەبیەر
 (ذوالفقار) لە تۆی کالان بێنە دەر

ناخ چیبکەم ئەگەر پشتیان ناگرن
 بەرگە ی شەقیکی کورگەل ناگرن
 من بەپەژاردی هاو حالییەو
 بە عومری هەشتا و سێ سالییەو
 فرمییسکم بەسەر ڕیشی سپیدا
 دادەپرژینم لە ڕووی نەبییدا
 گورزی گۆدرزبان لی بکەوێتە کار
 زاتەن هەر چل شەو ئەژی سەگی هار
 (بخت النصر) یان (گیو) ی گودرزە
 پەیرەوی گیوی کورد لامان فەرزە

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م.ه.دا بڵاو نەکراوەتەو.

خوا ئیمە ی^(١)

١٢

١٩٣٩

خوا ئیمە ی ڕەنگ ڕەنگ سروشت پێداو
 ڕەنگی هیچ کەس ی بەکەس نەداو
 ئەبینی دوو کەس بە یەک ئەشوبهین
 کەچی بە کردار لە یەکتەری جوتین
 یەکی ئارەزووی بە شیرینی یە
 ئەوی ترمەیلی شیرینی نییە
 یەکی وەک بێزوکەر ترشی ئەوی
 نە، ناوی مەبە، ئامان نامەوی
 یەکی سەودایی شیعری مەوزوونە
 یەکی بە تیری شیعری دلخوونە
 هیوامان هەبە بەکشە مرە
 ئەلی پیت و تووم کەشە تۆمرە

سا توخوا مـره و بـره چـهن دوورن
 هـهر چـهند کـولانه و گـۆر هـهر دوو ژوورن
 کـۆنه پـیاوێکـمان، بـه تـه قـه ی قـه زوان
 نه دینی له لا، ماوه، نه ئیمان
 مه لایه کمان بوو، تهوت سی پاره
 ته هاته و تهوت به نیـزه ی یاره
 په حمهت له سوفی یاره ی زرپۆش
 بۆی رام نه کردین ئیستری چه موش
 ئیستا دهسته یه (تۆری) کهم سهروت
 به قه مچی یارهش نایه نه سه رپوت
 یاره مرد له لای نامهرد نه نیژرا
 بو گردی یاره چهند شیعر بیژرا
 خوژگه ئەمزانئ ئەم سره چیه
 ناوی هیچ کهسی له ناوا نییه
 که چی تو ته لێی بامیه کهم ترشه
 ئەم هه موو خه لکه رووی له تو گرژه
 ده، باو کم ئیره خو که رکوک نییه
 (مه لا بامیه) ی بی بهو تو په ییه
 یا ته گهر ترشی و ترسی خراپه
 رووی خو ت ترش مه که شیرین به چاکه
 ته گینه که تو مۆن و ترش رووی
 ده می کهس کیسه نییه بیدرووی
 هی وامان هیه که له خوا ته دوئ
 پسگاری له خوا بو کئ ته برئ
 بۆچ پیغه مبه ریان له شار به دوور کرد
 ئیمان ناهینرئ به کهس دهستو برد

(١) ئەم شیعـره له دیوانی پیرده مێردی م. ه. دا بلاو نه کراوه ته وه.

ئەو کەسە ی (١)

١٣

١٩٤٨

ئەو کەسە ی کهوا فه قیر نه وازه
 له گه ل فریشته ی عه رشا هامپازه
 وه ک کوێر به پێدا مه پۆ وریا به
 تا نه که ویه چال، بانگ که ی ته ی بابە
 له ژیر سه قفیکدا ی کۆله که ی نییه
 ته گهر برووخی ده سه لات چیه
 ئەم سه قفه کهوا بی کۆله که یه
 نازانی بو تو ساییه ی تاکه یه
 کاتی که ته زانی ته هاوێژنه چال
 یا کفنت ته بی، یا بی په شته مال
 ماری گۆر ناری دۆزه خ له به ره
 بو ئەم دوو ده رده چی چاره سه ره
 ته گهر ماجوونی خوا په رستیت برد
 خو ت لهو دوو ئیشه پاراست و ده رکرد
 زۆر خو ت مه خه ره گێژی دنیا وه
 چهند مه له وانی تیـدا خنکا وه
 نه فست ماری که پیکو په ی شه یتان
 گهر فرسه ت دا ته گه زئ به ددان
 خوا پیمان ته لئ، پتی چاکه بگرین
 بو ئیـمه یه تی ته زانی ته مـرین
 ته گینه دیاره ته و باکی نییه
 ئیـحتیا جیکی پیاو چاکی نییه
 باری گونا هـی قورسـمان که و ته سه ر
 ته بین به که ری شه لی بار نه به ر
 سووچی خو ت له پیش خه لکا ببینه
 هه سوود ده رباره ی پیاو چاک به قینه

به چاوبرسيه تي هه لمه كوته ره ناو
 مورغ بو دانه يه نه كه ويته داو
 كه له كاروانا پارهت پي نه بوو
 هيچ ترست نه بي بي پشتين بنوو
 نه گهر زيانته له كه سي دابي
 توش ديتيه وه پيت روتيك مابي
 پازي دهروونت مه لي له لاي كهس
 دهم دراو مه به خوت بزانه و بهس
 وربابه وهك كووتر به پيدا مه رو
 داوي شه يتان و چال زوره بو تو
 له ژير سه قفيكدا كوله كه ي نييه
 كه رووخا رووخا رووگيري چييه
 هم سه قفه كونه بي كوله كه يه
 له گهل كوله كه ي تودا تاكه يه
 تي بگه ريگه ي دوورت له بهره
 چاكه بو نه ولا تويشوي سه فهره
 خوا فهرموويه تي ري چاكه بگري
 بو ئيمه يه تي كه دوايي نه مري
 نه گينه له بهر پيغه مبه نه بي
 چ ئيحتياجي به ئيمه نه بي
 باري گونا همان كه كه وته سه رشان
 ناچارين نه بين به كه ري شه يتان

(۱) پيرميرد چهند جاريك هم شيعره ي بلاو كردوته وه: سالي ۱۹۴۲ له ژيني ژماره ۶۸۲ دا. سالي ۱۹۴۶
 نوسخه ي ديواني م. ه. سالي ۱۹۴۸ له ژيني ژماره ۹۲۶ دا. له نوسخه ي م. ه. دا شيعره كه ناته واوه و بريته
 له نۆ بهيت. به لام نهوي ئيمه نووسيمانه حه قده بهيته و له زور جيگدا له و جياوازه. نهوا ليره دا نوسخه
 ناته واوه كه ي ديواني پيرميردي م. ه. ده نووسينه وه كه له لاپه ري ۳۸۴ دا بلاوي كردوته وه

«نه و خوا پيداوه ي برسي نه وازه
 له گهل فريشته ي عهرشا هامرازه
 بته وي له گهل خوادا خه ريكي بي
 نه بي له پياوي به دكار ته ريكي بي

شيخ و سوفي (۱)

۱۴

۱۹۴۷

شيخ چاو له دهستي سوفي نه فامه
 نيشزاني نه وه ي نه يخوا هه رامه
 وه كيلى خوايه ، به ههشت نه فروشي
 وهك مانگاي گه لباخ موريد نه دوشي
 به لي مه شهوره كه سوال كيميايه
 به پاره ي موريد خاوه دنديايه
 نه گهر مه رد ي خواي سوالت بوچ نه وي
 پاريز و ترشي چون ريك نه كه وي
 تا هم حاله مان هه روا بميني
 تا واته خوازين به وه زعي دويني

(۱) هم شيعره له ديواني پيرميردي م. ه. دا بلاو نه كراوته وه.

خوشه ويستي خوا (۱)

۱۵

۱۹۴۸

پيغه مبه ره كه ي خوشه ويستي خوا
 هيچ كه سي ترت نه هاتوه له دوا
 دياره هه ر كاريك خوا پي سپارد ي
 وات كرد كهس نه ي كرد بو به كي نارد ي
 فرماني خواي خوت وا هينا يه دي
 ناردني كه سي دي پيوست نه دي
 هه ر چوني ويستي تو وات كرد دهركه وت
 به وه خاته مبي خاته ميت بهركه وت
 تويش خوت چونت ويست سروشتت وايه
 نه مه خاتيمه ي لوتفي خودا يه

خۆی و فریشتەى بەدیاری تۆ
 سلاواتیان دا له دیداری تۆ
 وا ئیمه‌یش ئەمری خوا به‌جی دینین
 سه‌له‌وات ئەده‌ین مه‌لود ئەخوینین
 به‌لام تاریکه‌ هه‌موو لایه‌کمان
 وا (جوو) یش ته‌ماعی کردۆته‌ لاکمان!

(١) ئەم شیعره‌ له دیوانی پیره‌مێردی م. ه. دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه‌.

خوا کاتێ ویستی^(١)

١٦

١٩٤٩

خوا کاتێ ویستی خواپی بنوینێ
 ئەمپۆی بۆ داناین له‌ شوینێ دوینێ
 ویستی پرووی زه‌مین بێ به‌کارزار
 نه‌وه‌ی ئاده‌می هینایه‌ پرووی کار
 دنیا به‌یه‌کدا هاتوه‌ و ئەژهنی
 خۆیشی له‌سه‌ردا پیتی پێ ئەکه‌نی
 له‌و میانهدا دانای هه‌لبژارد
 پێ پیشاندانی خۆی به‌وان سپارد
 ئنجا ئەوانه‌ی که‌ خوا ئەناسن
 ده‌ستی ئەوانه‌ ئەگرن که‌ کاسن
 ئەیانبه‌ن بۆ سه‌ر پتی عیلم و زانین
 بۆ توێشووی ڕیگای ئەولا پیک هانین
 دوو ڕیبه‌ هه‌ردوو سه‌ریه‌ک ئەچنه‌وه‌
 کوێرایی نه‌بی لیک جوو نابنه‌وه‌
 یه‌کێ ته‌ریقه‌ت، یه‌کێ شه‌ریعه‌ت
 ناشکرا و په‌نه‌ان هه‌ردوو حه‌قیقه‌ت
 حه‌قیقه‌ت ده‌ریا و شه‌ریعه‌ت گه‌می
 ته‌ریقه‌ت غه‌رقه‌ گه‌ر لادا که‌می

ته‌ریقه‌ت له‌سه‌ر سی قوه‌ت به‌نده‌
 به‌و سییه‌ خوای خۆی ئەناسی به‌نده‌
 یه‌که‌میان فه‌نا و دووه‌میان وه‌فا
 سییه‌م لیقایه‌ سه‌مه‌ره‌ی جه‌فا
 فه‌نا خۆ به‌خۆ ڕسگار کردنه‌
 به‌ کوشتنی نه‌فس گه‌ره‌و بردنه‌
 وه‌فا په‌یمان و شه‌رت به‌جی هینان
 ئنجا ئەگه‌يته‌ لای لیقای یه‌زدان
 که‌ له‌ خۆت بۆی دۆست لات حازره‌
 جاو شوڤا و کوترا ئنجا گازه‌
 ئەوی که‌ ئەهله‌، گشت کاری سه‌هله‌
 خودبینی پیشه‌ی شه‌یتانه‌ جله‌
 که‌ نه‌فست فروشت زیوکی قالی
 خۆفروشتیت کرد دیزه‌ی به‌تالی
 نوێرت به‌قه‌زا ئەگه‌رپه‌ته‌وه‌
 دلی دۆست په‌نجای ئەه‌رپه‌ته‌وه‌
 مایه‌ی خۆشه‌ختی قه‌له‌نده‌رییه‌
 هه‌رچه‌ند له‌ ڕیش و سمیل به‌رییه‌
 که‌ هاته‌ سه‌ر پتی په‌زا و قه‌ناعه‌ت
 پادشاهیکه‌ بێ په‌نج و میحنه‌ت
 دنیا هه‌ر چۆنی، بیگری وا ئەپروا
 که‌ دووی نه‌که‌وتی ئەوت دێ له‌ دوا

(١) ئەم شیعره‌ له دیوانی پیره‌مێردی م. ه. دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه‌.

نالهی کۆن

١٧

١٩٤٥

خـــــــــــــــــوايه‌ زینده‌گی بده‌ به‌دلم
 هینده‌ دل مردووم بۆ خۆم خه‌جلم

من خۆم نازانم داوای چیت لئی بکهه
 ههر ئهوهه ئهوی پیتی لای تو ده رکهم
 شیتتی واهیه شهق ئهوه شیتتی
 عاشقه و شیهوی شیتتی ئه نویتتی
 من دیوانه ی تو به تاقی ته نییا
 واه شهق هه لئه دهه له ههردوو دنیا
 ئه و رۆژه ی گه لئی له شت داپشتم
 تو زیك له لیکای خو ت ت ت خستم
 واه به و مایه یه ، گه شتمه مه رام
 ته نها تو ئه و به هشت په شمه لام
 ئه و دی به مائی دنیا باییه
 چاوی له گه نهج و پادشاییه
 پیشه ی هه لکردی من گه داییه
 مه یلی تو به من شادی و شاییه
 ئه زانم منت به خو ت دروست کرد
 هه و ل و هه سوودیت له دلم لابرده
 تو به تو دانا بووم من به شی خو م برده
 که و ابو هیچمان زیانمان نه کرد
 خو ت له قورئانا وهات فهرمو بو (۱)
 «رضي الله عنهم ورضوا عنه»

(۱) له لاپه ره ۳۸۲ ی دیوانی پیره میردی م. ه. دا نووسراوه: (خو ت له قورئاندا ئاوهات فهرمو)

سه ره مستی ږووسوور

۱۸

۱۹۴۳

خوایه ئه م دله م هیزیککی بهرئ
 که غه م له ناو خو ی بکاته دهرئ

من خۆم نازانم چی بو من چاکه
 تو به مه یلی خو ت دلم ئاواکه
 پایه ی تو ناسین ئه گه ره درکه وئ
 ئیتر کئ دنیا و دیناری ئه وئ؟
 من که دیوانه ی تویم به ته نییا
 شه قیک هه لئه دهه له ههردوو دنیا
 دلم هه میشه یادئ تو ئه کا
 گیان له ریتی تو دا جستوجو ئه کا
 له م خو شیا نه دا ئه گه ره بی و برم
 بوئی تو ی لئی دئ گیاکه ی سه ره قه برم (۱)
 به هه شت مه دهح ئه که نه به ناو و داوئ
 من لیکای خو ام بی به هه شتم ناوئ
 عاشق که به راست دهستی له گیان شت
 په کی سه یران و گه رانی خو ی خست
 دیاره که یاری ئه و وه فایه ی دی
 کامی و یسائی بو دینیت ته دی
 خوایه ئه یزانی که من تو م ئه وئ
 مه عشوق چه رایه ی به تو ئه که وئ
 خوایه نامه وئ تا عه تم زور بی
 نه وه کا نه فسم به وه مه غرور بی
 خو م به گونا هکار ئه ده مه قه لله م
 تو خو ت فهرمو ته هه ز له عه فوه که م

(۱) ئه م به یته له دیوانی م. ه. دا چاپ نه کرابوو.

بو مه ولود

۱۹

۱۹۴۵

پیغه مبه ره که ی خو شه ویستی خوا
 هیچ که سی ترت نه هاتوو له دوا

زۆر پېغەمبەر هات بەرودوا تیکرا
 خاتەمی خاتەم، بەهیچ کەس نەبرا
 بەر لەوەی ئادەم کەوا «صفی» بوو
 تۆ «مصطفی» بووی بەلام خەفی بوو
 مایە خیلقەتی ئەفلاک «لولاک» ه
 بە «الم نشرح» سەدری تۆ پاکە
 «والضحی» سوتیدی پر نووری رووتە
 «واللیل» بۆ طورە سەودای مووتە
 نیرگز «مازاغ البصر» جوانی کرد
 سوورمەیی طور چاوی تۆ هەرزانی کرد^(۱)
 مانگ بەپەنجەیی تۆ دوو کەرت و شەق بوو
 پەرۆیز^(۲) بەنامەیی تۆ جیتی پێ لەق بوو
 بوومەلەرزەیی تۆ کەوتە دنیاوە
 لەوساوە گۆلی «ساود» هەستاوە
 «سبحان الذی أَسرى» سەراتە
 «قاب قوسی» نیش، (أذنی) جیگاتە
 سوورەیی «والنجم» ت ئەدرەوشیتەو
 گۆلی ئاینت ئەگەشیتەو
 «انا فتحنا» ت طورەیی بەیداغە
 ئایە «مزل» کەوا شیری داغە
 خوا سلاواتی لە دیدارت دا
 ئەو نوورەیی دیارە لە دیدارت دا
 تۆ نەبوویتایە، بەئاگری نەمرود
 نەسلی ئیبراهیم نەدەبوو مەوجود
 ئەو ئیبراهیمەیی تۆ نەوێ ئەو
 لە کوردستاندا دەرکەوت برەوی^(۳)
 باپیرە گەورەت فەخری کوردانە
 مەلەبەندی ئەو ئەم جی و مەکانە
 توخوا هەر لەبەر دلی ئیبراهیم
 دەرمان دەواکە، کە هەر تۆی حەکیم
 تۆ و ئەم پۆژەیی تۆی تیا هاتیە دنیا

چارمانکە هیوای بەتۆبە تەنیا
 هەروەک (رحمة للعالمین) ی
 دیارە تەنگانەیی ئیسمەش ئەبینی
 تۆ خۆت ئەزانی کە کورد دیندارن
 بە ئایینی تۆ سەلابەتدارن
 خۆمان بەئەهلی ئیمان ئەناسین
 کەچی کەچرەوین بۆیە کەساسین
 کە تۆ لە لای خوا خاترت ئەگیری
 وا بکە نیفاقمان لەناو هەلگیری
 ئەوسا ئەبینی چە ئومەتیکین
 لە پتی خزمەتی ئایندە یەکین

(۱) کە تیشکی خوا لە چیا (طور)ی داو لە سینا. چیاکە هەمووی سووتاوه و بووه بەکل. لەبەر ئەو هۆیە لە
 کۆنەوه لە کوردەواریدا کل بەشتیکی پیرۆز داتراوه.

(۲) پەرۆیز: مەبەست لەو نامەییە کە پێغەمبەر بۆ (خەسرەوی پەرۆیز)ی شای ئێرانی نارد، هەتا موسولمان ببیت
 شاعیری مەزنی کورد (خانای قویدی) لە کتیی (شیرین و خەسرە)دا پاسی ئەم رووداوه دەکات. بروانە ئەو کتییە
 کە بەرێز ئەدیبی قەلەم ڕەنگین (محەممەدی مەلا کەریم) پێشەکی بۆ نووسیبووە و ساغی کردۆتەووە و لە چاپی داوه.

(۳) لە قورئاندا هاتوووە دەلیت: ما کان ابراهیم یهودیاً، ئەمە بەلای پیرەمێردەووە و هەساغ بۆتەووە کە ئیبراهیم کورد بووه.

ناله‌ی پیری پیران

۲۰

۱۹۳۷

ئەیی بەخشایندەیی خاوەندی عەتا
 ئەیی خوداوەندی پۆشندەیی خەتا
 ئەیی بێ نیازی تەواو نەناسراو
 ئەیی تەنهای ناودار هەزار و یەک ناو
 ئەیی دەسەلاتدار، دەست ناگاتە تۆ
 ئەیی پەرورەدگار، هانای گشت بەتۆ
 نەشئەیه‌ک بەدە بەگیانی مردووم
 رووناکی چاوی هەوا کوێر کردووم
 خەوایە نازانم چیم لە تۆ بوئ؟
 هەر چیم بەدەیتێ من ئەوهم ئەوئ

پهروهردگارا عوزرم پهسه نډکه
 له راستی گونا ه جلهوم توندکه
 هه موو عومری خوم خوم دام به بادا
 هیشتا کو شهیتان یه خه به رندا
 بوون و نه بوونم له لایه کسان که
 له وهختی غه مدا شادیم ناسان که
 خوايه نه ترسم له گونا هی خوم
 دهستم راکیشه دهسته و سانی توم
 خوايه خوماری توم وا له سه ردا
 شیعی سویاسی توم وا له به ردا
 سه ر و زمانم به فکر و سهنات
 هه ر وا بیله وه هه تا دیمه لات
 نهنگی دنیایی له لای من خوشه
 به نهنگی لای خوت من دامه پو شه
 سه رم به سه ودای عه شقی تو گیتزه
 خاکی رووهر دیم پیادا مه بیتره
 خوشه ویستی توم هه لبارد بوم خوم
 له پتی رهزاتا هه روا به لاجوم
 (گه می) یه کی نوح، بره خسینه بوم
 له گیتزه سه رکه وم نه که ومه بن گوم
 پهروهردگارا هه ر چیت هه لبارد
 خه رمانی هه سستی نه وهت دا به باد
 به وه موفلسن خه لک که نیانه
 من به بوونی زور مالم ویرانه
 فه زلت بی گران شوکرت بی زبان
 غه پیری تو که سم نییه له جیهان
 خوايه نه وه که سه ی که تو نه ناسی
 که سی تر ناکری به له ته داسی
 مه یلی تو وا بی بجمه جه هه ننه م
 به هه شستم ناوی به رهزا به نده م

خوايه دانام که، نهک دانای به دحال
 بیناییم به ری پتی نه که ومه چال

نالهی پیری پیران

۲۱

۱۹۳۷

پهروهردگارا نه گهر هه ر مووی
 زبانیکم بی شوکرانه گوی
 شوکری نیعمه تی تو ته واو ناکه م
 له چیت سروشت دام من هه ر نه و خاکه م
 نه و زبانه ی من شوکری پی نه که م
 تو پیت به خشیوم بی زیاد و که م
 خوايه سړی خوم لای هه رکه سیک و ت
 خومی پی سوو تام وهک سه ره بزوت
 هه ر تو می میرووله یش رازی به تویه
 سوو تاوی شه وقت سازی به تویه
 ده رگای بزورگان شه و دائه خری
 قاپی تو به شه و هانای بو ده بری
 گه وره ی دنیایی ده سستی بچوک نه گرن
 به و چاکه یه خه لک له به ریان نه مرن
 تو خود او وندي که خه لقت کردوین
 شه یتان گه وره یی تو ی له یاد بردوین
 له گه ل نه وه شدا هه ر تو به خشنده ی
 ناغان ناپریت که ره م کوننده ی
 خوايه پیتم خوشه، سه رم به ره
 په رده ی نامووسم به خه لک مه دره
 خوت نه زانی خه لک چهنه بی مروه تن
 هه لیان بو هه لکه وت چهنه که م فرسه تن

بهسکی برسی دامنی لهسه بهرد
بهلام مهخه دهست پیاوی نامهرد

نالهی پیری پیران

۲۲

۱۹۳۷

خوایه هاوارم تهنهها بهتویه
تۆ نه بی عاالم بهچل و چۆبه
دوو بالم بهرئ که پیتی بفرم
بالی دوو تهیری نهحسی پی بفرم
یه کهم کۆلاره تهماعی نهگهت
دووهم سیسار کهچهلهی شههوت
ئه گهر ئهم دوانهم توانی بال شکاند
نیچیری مهردیم له دنیا فراند
خۆ ئه گهر ههروا ئهم دووانهم سوار بی
تهبی ناوی من کههری ژیر بار بی
خوایه وا من خۆم تهماعم ناوی
فرموو ئهو وازم لی بینتی تاوی
روو بکاته شویتنی که تهویان تهوی
شه و رۆژ دلایان بۆ تهو نهسرهوی
تهماع پارهیان پی کۆ بکاتهوه
ههتا له تویان دوور ئهخاتهوه
له بهر مهگ حالی دنیا ئهگۆرئ
خۆ دیاره پاره ناچیتته گۆرئ

نالهی پیری پیران

۲۳

پههنومای گوم بووی ههردهی ههواپی
ئهله کتیریکی تهلی بینایی

81

پیم لی شیواوه و گرده نشینم
بیناییم لیله و تۆ پی نابینم
پینگام نیشان ده پادشای بزورگ
گورگی بۆرت کرد بهدلیل بۆ تورک
(یونس) ت له ناو زگی ماسیدا
ژیان و چرای لیقای خۆت پیتدا
ئهو «لا اله الا انت» هی گوت
بهزه بیت پیا هات پهحم بۆی بزووت
من له ئه زه لدا ئه مههم کرده بهر
بۆیه باوهرم کرد به پیغه مبهه
نامهوی بیشبیم به فرستادهت
تهنها سهرخۆش بم به نه شهی بادهت
هۆشیکت داومئ که دنیا م نهوی
خۆشه و یستی تۆم ئه گهر بهر کهوی
با وجود میهرت پیاو ئه سوو تینتی
که لکی خواردنی خۆشی نامیتنی
قهیناکا ئیتر هیچی خۆش ناخۆم
تهنها مه یلیکی خۆت بنیره بۆم

نالهی پیری پیران

۲۴

تهنها خوایه کههی زهوی و ئاسمان
له هه موو شویتنی، پهیدایت و په نهان
له بهنده گییدا بهوه سه ره رزم
که له دیوانی تۆدا ئه له رزم
ئامان چهند خۆشه که راده وه ستم
جار جاره بۆ تۆ نوێژ داده به ستم
الحمد ئه خوینم، روو له تۆ ئه کهم
به غائبانه حه مدت بۆ ئه کهم

82

که گهیمه نهوهی بلیم -ایاک-ه
 بهنه شئهی حزوور دلم رووناکه
 چونکه نهو دهمه وام له حزوورا
 دلم خوئی تهشوا له دهريای نوورا
 تهچمه لای پیاوئی کهوا گه وره بی
 به فهیزی خوایی گه وره ده وره بی
 خو ته گهر وهک من جلی چلکن بی
 به ریش و سمیل چارهی کوکن بی
 له لای قاپیه وان ههر ده رکراوه
 ههر قاپی تویه که نه گیراوه
 به نه داما ییکی پر گونا هه وه
 بو نویت تهچینه ریزی شاهه وه
 من که لبقای توم هه رزان دهسکه وئی
 له بورده بازی به ندهت چیم نه وئی
 خوایه وام لی بکه ناگام له خوم بی
 که وتم (الله) ههر له گهل توم بی
 نه وهک به زبان دوعا بخوینم
 له دلدا رهگی خه لکی ده ریتم
 به په زامه ندی دلم پر جوش بی
 ههرچی تو بیکه ی نه ودم لا خوش بی
 که ههر چیت کرد و به چاکم زانی
 دهستم ماچ نه کات خوشگوزهرانی
 نه گهر شیتی بی شیتی ته و او شیت
 خاک و خار و زیخ نه که ونه بهر پیت

نالهی پیری پیران

۲۵

۱۹۳۷

خوایه به عه قل ریم پی نه بردی
 پیریزنه برام پی کردی
 دواي نه وهی زانیم کهوا تو خوای
 بو بیکهس کهسی و بو داماو په نای
 ئیتر زور وردی ناخوینمه وه
 گوربسی حیکمهت ناخوینمه وه
 چونکه پیغه مبه عه قل کولی بوو
 له تو ناسیندا عه قل کولی بوو
 «قالب قوسین او ادنی لدیک»
 فه رمووی، «لا احصی ثناء علیک»
 نامه وئی کونهی زانت بزائم
 له گه وره بیتدا مات و هه یرانم
 به لام نه مه وئی به سوزیکی عه شق
 خوشه ویستی توم بیت به سه رمه شق
 سه رمه شقی عه شقی په نهانی وایی
 کهس پییم نه زانی و توم له دلا بی
 نه و (سه نگ ته راشه) ی^(۱) له کتوی طوور بوو
 به عه شقی توه له عالم دوور بوو
 نه یگوت: تو وده لام به میوانی
 نه چوو له لای شوان شیریه نه هانی
 شوکور من نالیم وهک من نه وسنی
 نه یزانم دائم میوانی منی
 یه عنی حازری هه میشه له لام
 به لام من بو نه وس له تو ته وه لام
 تو خوا تو هه رچه ند که، لامه کانی
 که بو خانه ی دل ته شریفت هانی

فهرموو ههچ كهسى تيايه با ههستى
 نهنگه لای ئاغا نۆكه ر بوهستى
 (اذا جاء الحق زهق الباطل)
 زاخاوى دلى پى ئه بى حاسل
 ئه و زهوقهى نوورى مه عريفهت ئهيدا
 گه نجي رووى زه مين پى ناي پهيدا
 ياخوا به يادهى عه شقت سه رخوش بم
 تا ئه چمه ژير خاك مهست و مه دهوش بم
 من كه له زهوقى دنيا موسته غنيم^(۱)
 ئيتتر به ليقاى مه يلى تو ئه ژيم
 كهس له قاپى تو، نا ئوميد نابى
 با ئه م داوايهى منيش ره وابى

(۱) نيشانهيه بۆ ئه و چيروكه فارسىيهى كه ناوى (سنگ تهراش) ه. ئه و چيروكه ههلبهسته و سه رداكهى ئه لى:

سنگ تهراشى بوود اندر كۆهى طور
 سنگ تهراشى كرد گفتم يا غفور

كورتى چيروكه كه ئه و ديه كابرايهكى ديوانه له بهرد قاپ و قاچاى داتاشيوه و له شوانهكان شيرى پهيدا كردووه و زيافتهى بۆ خوا كردووه كه ببیت به ميوانى و له ناو ئه و قاپه بهردانه دا ئه و خورشانهى بۆ پهيدا كردووه كه بيوخت ئه م چيروكه به شىكه له چيروكهكانى ناو كتيبى (ئيسماعيل نامه) م. ه.
 (۱) ئه م بهيته له نوسخهى م. ه. دا چاپ نه كراوه.

نالهى پيرى پيران

۲۶

خوايه ئه وانهى كه بى باوه رن
 هيچيان نه ديوه وا ههله وهرن
 ئه گينا سه يرى باغيكى گول كه ن
 ته ماشايه كى به عه قل و دل كه ن
 ئه و رهنكه جوانهى په ردى (هه رجاى)^(۱)
 به زه رهبينى تيشكى بينايى

لېتى ورد بينه وه كه ئه و سنعته
 كى ده لى زادهى خووى ته بيه ته؟
 گه لای (گول په سهند)^(۲) كام مه قهست پرى
 (په رده عروسى)^(۳) كى په ردهى درى
 كى هات (لاولاوى)^(۴) به دارا ئالان
 كام دهست گه رده نى (وه نه وشه) ى شكان
 ئه مانه نه يسا بل پين بى گيانن
 ماده يه ك رووى دا زۆر كهس ئه يزنانن
 ئاغای شيوه كه ل يه كيكيان تيا بوو
 كه ئاغال ئاغای قادراغای ناو بوو
 پى بريندار بوو، لى كرد به خۆره
 ئه هاتنه سه رى هه كيم به نۆره
 رۆژيک (مه وله وى) هه كيمى بانه
 پى وت ره حمت بى به م منالانه
 ئه م دهرده پيسه ئه ته نيسته وه
 پياو ئه بى لييان دوور كه و پسته وه
 ئاغالا له دوور دى چووه بن دارى
 راکشا و روانى بۆ كشا مارى
 ئه ميش بيتار بوو چاوى لى قووچان
 تا هاته سه رپى خۆى هيچ نه جوولان
 هه رچه ند خه لک و خوا له دوور پهيدا بوو
 تا ئه وان هاتن مار پيوه دابوو
 پى چاك بووه وهك دۆخى جاردى
 خو ئالين ئه مهش ته بيه ته ناردى
 به رده زله كهى ناو ئاوى دووكان
 كه بۆ ئه ندازهى ئاو بووه به نيشان
 شاره ميروولهى له ناودا ئه ژى
 ئه و يش ته بيه ته هيناويه ته دى؟
 ئه م ئاسمانه كه بى ستوونه
 بۆ كـرـده وهى تو بوو به غمونه

چەرخى ماكىنەى ئەم رۆژ و شەو
 بى ھەلەم و بەنزين ئەسۋورپىتەو
 چەورى پى ناۋى ھىچ ژەنگ ناگرى
 لىك ھەلناوھى دەستى تى نابرى
 ئاش بى ئاش وەستا ناسۋورپىتەو
 گا جووت بى جوتيار ناگەرپىتەو

(۴، ۳، ۲، ۱) ئەوانە ناۋى گولن.

نالەى پىران

۲۷

۱۹۳۷

خوابە فەرمووتە، خۆت لە قورئانا
 لە پەرسىتىشى جن و ئىنسانا
 خەلقى جن و ئىنس، بۆ عىبادەتە
 پەرسىتنى تۆ رپى سەعادەتە
 ھەدىسى قودسىش ھەردوو يەك باسن
 كەنزی پەنھان بووم وىستم بماسن
 ئەو بۆ عىبادەت، ئەم بۆ ناسىنە
 ئەم دوو ئايەتە بۆ يەك ئايىنە
 (خلقت الحق لكي أعرف)
 بۆ كى دەست ئەدا ھەروا زوو بەزوو
 سا مەگەر رىشتەى ھىدايەتى تۆ
 بۆ ئەو رايەلە بىت بەتان و پۆ
 «ئەگىنا بى تۆ ئەو رپى رەحمەتە
 نوقتەى دپتە سەر ديارە زەحمەتە» (۱)
 تو خوا با رەحمەت نەبى بەزەحمەت
 (نبى) ت بەرەحمەت ناردوو بۆ ئوممەت

ديارە موحتاجى دوعاى عەبدت نيت
 ئەگەر نەتناسن تۆ دەرەستى چىت؟
 ئەزانم بۆچى وا لوتف ئەنوېنى
 دەستىنېژى خۆتن نايانشكىنى
 ديارە ئاۋ خەلقى پەرورەدگارە
 سنعەتېكى واى لېوھە ديارە
 «ئەو دارەى كە خۆى ھىنايېتىيە بەر
 نوقومى ناكە ئەيخاتە سەر سەر» (۲)
 ديسان فەرمووتە كە پەرورەدگار
 زۆر لە لاى خۆشە عەفوى گوناھكار
 بزائە زەوقى عەفوى من چەندە
 گوناھكار ئەبى بەعەبدى بەندە
 خۆمن ناوېرم ئەمە بېنمە دى
 ئەگىنا منىش عەفوى تۆم ئەدى
 بەلام ئەوېشە باسېكى جوتېيە
 ئەو پىاۋەى لەو بەگات لە كوتېيە؟
 من لە مانەم چى پىرېژنانە
 ئەتناسم ناچمە سەر گوتسەوانە
 من ئەمەم بەسە ھەتاكو دەمەرم
 زەوقېك لە يادى عەشقت وەرگرم
 خۆش گوزەرانى بەدلخۆشىيە
 ئالاندنە دنيا فەرامۆشىيە
 دنيا داۋىكە كەوتووينە ناۋى
 دىنمان ئەخەينە بەھا و پىناۋى
 ھەدىسە دنيا و دىن يەك ناگرن
 ھەر لايەى داۋىك لە يەك دائەبىرن

(۱) پىرەمپرد ئەو شىعەرى لە مەولەۋىيەو ۋەرگرتوو ۋە ھەر خۆى لە شوتېنكى تردا ئەو شىعەرى لە ھەورامىيەو ۋە گۆرپو ۋە بۆ شىۋەى سلىمانى بەم جۆرە:

رەحمەت و زەحمەت نوقتەيان فەرق بوو
 ئەو نوقتەيە بوو كە لەمن تەوق بوو

(*) یادى مهردان. مهلا عه بدولكه ريمى موده ريس بهرگى يه كه م ل ۵۲۱.

89

مانگی پۆڭو

۲۹

مانگی پۆڭو بە چلە ھاوین
ئاگری جەھەنەم پیتی ئەبى، بى تىن^(۱)
ئەوى بە پۆڭو ئەبووریتە
دەرگای بەهەشتى بۆ ئەكریتە
لېوى پۆڭو وان كە بەلغ ئەگرى
پەردەى قاپى خواى بۆ لا ئەبرى
كە دەست و دەم و زمانت پاراست
ئەوسا ئەتوانى بلى پۆڭو و راست
خۆت برسى بیت و هەژارت تىركرد
ئەوسا بزانه ئىمانت دەربرد
پۆڭو پەيرەوى ریتی یەزدانىیە
وەك نویت و پۆڭو ریاىى تیا نییە

(۱) لای م. ه. نووسرايو ئاگری جەھەنەم پیتی ئەبى، بە تىن كە دیارە ئەو پیتچەوانەى مەبەستەكەى پیرەمیتردە و راستیەكەى ئەودیه كە ئیمە نووسیمان.

ئەو عەشقە

۳۰

۱۹۴۷

ئەو عەشقەى لەگەل جنسى بەشەرە
بە هەواى نەفسە، دواىى بەشەرە
خۆشەوېستى خوا، كە بەگيان بەندە
وەك شەراب هەتا كۆن بى پەسەندە
ئەو سەرمەستىيەى كە لە پۆڭا بى
دەل ئاوا ئەكا، هەر چەند رووخا بى

كە يادى خودا، هاتە دلەو
بەسۆز و نالە و جۆش و كۆلەو
ژەنگى دەل لەگەل فرمىسكى چاوا
پاك ئەكساتەو و ئەيدا بەئاوا
دەل پاك بىتەو و ژەنگى نەمىنى
عەرشى كەركار يەكسەر ئەبىنى
هاى لەو خۆشيه و لەو لىقاي خوايه
سەلتەنەتەىكى ئەوتۆى تىدايه
شا بەسەپانى خۆى راناگرى
ئەم رووى زەمىنە بەفلسى ناكپى
ئىجا با خاوەن پاىيە جىهەانى
بتوانى شانى بەدا لە شانى
ئەوانەى كەوا بەمەسنەت بايىن
لەگەل چەرخ^(۱) گۆررا، گشت چەرخى^(۲) يابىن
خوايه شوكرانەى تۆ تەواو ناكەم
لە ساىيەى تۆو مەن ئەو بى باكەم
كە ئەم فەلەكە پیتی نەلیم وەلەك
شەكرى چايشم بوو بە (بەلەك)^(۳)
هەر لە ژوورەو دەم ھاوین و زستان
هەرچى ئازايە بۆم بىتە مەيدان^(۴)
جلى ھاوینەم گۆرى زستانە
ئەویش ھى خەلەكە وا پىنج سالانە^(۵)
زۆر جىل و بەرگى تازە ئەبىنى
لەشى لەش پىسى تىدا نەمىنى
كە مەرگ ئەو بەرگەى لى ئەكاتەو
تاتەشۆر لەشى پاك ئەكاتەو

(۱) چەرخ: پۆڭار، سەردەم.

(۲) چەرخى: جۆرە پارەيكى كاتى دەولەتى عوسمانى بوو بەرامبەرى بىست فەلس بوو. وانا كە پۆڭار گۆراو وەرچەرخا ھىچ كاميان يەك چەرخى ناھىتن.

(۳) مامۆستا م. ه. دهرياره‌ی (به‌لک) ده‌نووسیت! له شه‌ری جیهانی دووه‌مدا فریای ئه‌وه نه‌ده‌که‌وتن که له شوێنی خۆیدا شه‌کر بپاڵتێون و سپی بکه‌ن، به‌لکو هه‌ر به‌زه‌ردی ئه‌یاننارد و تامی له شیرینی پیه‌گی به‌لکه‌ ئه‌چوو. لای خۆمان ئه‌و سه‌رده‌مه ته‌مبین ئه‌و جۆره شه‌که‌ری دا به‌ش ئه‌کرد.

(۴) پیره‌مێرد وه‌ک له زۆر شوێنی شیعر و په‌خشانه‌کانیدا ئاماژه‌ی بۆ کردووه هه‌میشه و چوار وه‌رزه له ژووری قه‌له‌نده‌رخانه‌که‌یدا بووه.

(۵) مامۆستا م. ه. له‌م باره‌یه‌وه نووسیویه: لام وایه ئه‌و قاته جله‌ی که پیره‌مێرد له‌و دێره‌دا باسی ئه‌کات ئه‌و چاکه‌ت و پانتۆله‌یه (به‌هائه‌دین نووری) که متصرفی سلیمانی بوو له سالانی ۱۹۴۲-۱۹۴۳ دا پیتشکه‌شی کردووه به‌پیره‌مێرد و قاتیکیش بۆ (بیکه‌س) بۆ ته‌قدیریان.

(ناسینه‌وه‌ی شیعرێ چهند شاعیرێک له شیعره‌کانی)

پیره‌مێرددا و ئه‌و شیعرانه‌ی که پیره‌مێرد وه‌ری گێراون

«ئهم به‌شه بریتیه له ده‌ستنیشان کردن و نووسینه‌وه‌ی ده‌قی ئه‌و شیعره فارسی و هه‌ورامیه‌یه‌ی که پیره‌مێرد وه‌ری گرتوون و وه‌ری گێراون، له کاتی خۆیدا پیره‌مێرد ئاماژه‌ی بۆ ناو و شیعرێ شاعیره‌که کردووه و مامۆستا محممه‌د ره‌سول هاواریش په‌په‌وه‌ی ناوبردنه‌کانی پیره‌مێردی کردووه. به‌لام به‌داخه‌وه هه‌ندیک له‌و شیعرانه له کاتی خۆیدا نه‌ پیره‌مێرد ئاماژه‌ی بۆ ناوی شاعیر و شیعره‌که کردووه، واته وه‌ک شیعرێ خۆی بلاوی کردوونه‌وه و نه‌مامۆستا هاواریش بۆیان گه‌راوه هه‌تا ناوی شاعیر و ده‌قه‌کان بدۆزیته‌وه، بۆیه‌کا له دیوانه‌که‌یدا وه‌ک به‌رهه‌می پیره‌مێرد ناسراوه.

ئێمه پاش هه‌ول و به‌شوێندا گه‌ران و ماندوووبوونێکی زۆر توانیمان ئهم کیشه‌یه ساغ بکه‌ینه‌وه. هه‌روه‌ها به‌ئه‌مانه‌ته‌وه ناوی ئه‌و به‌پێژانه‌مان هێناوه که پیتش ئێمه هه‌ندیک له‌و ده‌قانه‌یان دۆزیوه‌ته‌وه و له جێگای خۆیدا ده‌قی کاره‌کانیاغان نووسیوه.

(شیعره‌کانی مه‌وله‌وی)^(۱)

یه‌که‌م:

هاوده‌می فه‌ره‌اد(*)

۱۹۳۹

هاوده‌می فه‌ره‌اد، سه‌رکرده‌که‌ی خه‌م
پێنه‌که‌وت خه‌مان، جه‌مه‌که‌ین له‌گه‌ڵ خه‌م
«هیه‌وایه‌کم بوو بۆم نه‌چووه سه‌ر
ئه‌مویست به‌بۆنه‌ی بۆنکزی بێ که‌ده‌ر»

«ئای به‌و یاده‌وه ئێسته‌ش سه‌رخۆشم
به‌و شنۆی بایه، هیتشتا مه‌ده‌هۆشم»
کاتیکی به‌و گه‌ردن زبوی سافه‌وه
وه‌ک ئاسکی خوته‌ن به‌بۆی نافه‌وه
«له‌و توون بۆ ئه‌و توون گۆمه‌ته‌ی ئه‌به‌ست
عه‌تر ئامیز بوو رووی کۆ و هه‌رد و ده‌شت»
ئه‌و بۆنه‌ خۆشه، شه‌مال ئه‌پیه‌خشان
ده‌رمانی ده‌ردی دووری ئه‌گه‌یان
په‌رده‌ی دلتسه‌نگی لا ئه‌برده‌وه
هه‌رده‌م ژبانێ نوێ ئه‌کرده‌وه
دره‌نگت پێ چوو، چه‌واشه‌ی چه‌پکه‌رد
ته‌سه‌له‌لایه‌ک بوو، ئه‌ویشی لا‌برد
ئێسته ئه‌و گه‌نجه، ئه‌و لار و له‌نجه
به‌سه‌ر په‌نجه‌ی زۆر دلت کرد په‌نجه
ئای له‌ش پێ برین، دلت به‌خه‌ریکی
دیدار به‌م دووری، مه‌رگ به‌و نزیکي
ئه‌لای کێ به‌رین، داخواری ته‌دبیر؟
هه‌ی داد له ته‌دبیر، هه‌ی پۆ له ته‌قدیر
خۆ ئهم به‌دبه‌خته‌ی خۆشی نه‌دیوه
به‌ختی په‌شی خۆی زۆتر ناسیوه
له‌م چاره‌نووسه‌ی قوربانی دولبه‌ر
نه‌ک جارێک چوار جار (الله اکبر)
«له گێژی ده‌ریای ناشووبی زه‌مان
بۆ که‌شتی خه‌لاس ئه‌بووه بادبان»

(۱) ئهم ناسینه‌وه و ساغ کردنه‌وانه په‌یوه‌ندی به‌شیعره‌کانی ناو دیوانی (پیره‌مێردی م. ه.) وه هه‌یه نه‌ک شیعره‌کانی کتییی -پۆخی مه‌وله‌وی- که پیره‌مێرد خۆی له سالێ ۱۹۳۵ دا چاپی کردوه.

هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌ژبان و شیعرێ مه‌وله‌وی ته‌ماشای ئهم دوو سه‌رچاوه‌یه بکه:

۱- دیوانی مه‌وله‌وی: مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌ریس ۱۹۶۱ ی زاینی.

۲- یادی مه‌ردان: مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌ریس لا په‌ره ۳۶۲ (یادی مه‌وله‌وی).

(*) ئەم شیعەرە وەك دەبینی چوارده بەیتە. چوار بەیتی شیعری پیرەمێردە کە تێکەڵەئێشیشی کردوو لەگەڵی و دەبینی گۆڕینی شیعریکی مەولەویبە بەناوی (خالوی مەنزل چی، سەرکردەکی دەرد) وە لەلایە ۲۱۵ی دیوانی مەولەوی مەلا عەبدولکەریمی مودەررەسدا بڵاوەکرێتەوە. لە لایە ۱۸۸ی دیوانی پیرەمێردی نەمری محەممەد رسول ھاواردا ئەم شیعەرە بەشیعری پیرەمێرد دانراوە و نووسەر تەنھا ئاماژەی بۆ نیوە دێرێک کردوو کە پیرەمێرد لە مەولەوی وەرگرتوو کە نیوە دێری ئەک جاریک چوار جار (الله اکبر)ە مامۆستا (عوسمان ھەورامی) لە گۆڤاری (بەیان)ی ژمارە ۹۵ی سالی ۱۹۸۴دا ئەوەی دیاری کردوو کە ئەو شیعری مەولەویبە و دەستینیشانی دیوانی مەولەوی و لایە ۱۹کە کردوو، بەلام دەقی شیعەرەکان و بەیتەکانی مەولەوی و پیرەمێردی جوێ نەکردۆتەو و نەینووسینەو و ئنجا ئەو بەیتانەی لەم دیوانەدا خراونەتە کەوانەو شیعری پیرەمێردە ئەمەش دەقی شیعەرەکی مەولەویبە:

خالۆی مەنزلچی، سەرکردەکی دەرد
تەمام بەتۆ بی، ئای یە چیشت کەرد
وختی بەو گەردەن، سیم صافەو
چون وەش غەزالان، وە بۆی نافەو
دەورم دا وە پیچ، ئەو کاو و بەردە
بۆ پەخشانی بێ، ئەی ھەرد بەو ھەردە
ئەو بۆ جەو تەردەف صوب نەسیم ماو ھەرد
ھەر جە دوورەو، زام ساریش مەکەرد
خەیلی دێرێ کەرد، ئافەرین چەپگەرد
بەو بۆ دلشاد بیم، ئەویش لایەرد
ئیسە ئەو گەنجە، بەو لار و لەنجە
پەنجە کەرد پەنجە، شی پەری (پەنجە)
ئیسە تەن وە زام، دل وە خەریکی
دیدار وە دووری، مەرگ وە نزیکی
ئەو لا کێ بەروون ئەی راو تەدبیرە
ناخ جە تەدبیرە، داخ جە تەقدیرە
خەیر، مەینەت زەدە، جە گیان ھەراسان
بەختە سیاکی ویش، زووتر ناسان
پەی فەنای ئەو ھەم، جە دووری دل بەر
نەک جاری، چوار جار، الله اکبر

دیوانی مەولەوی - مەلا عەبدولکەریمی مودەررەس لایە ۱۹۵

تکایە بۆ تێگەشتن لە واتاکانی ھەر بەیتێک لە شیعەرە کە تەماشای دیوانەکی مەولەوی بکە. بەلام ئەوی پێویست بێت سەبارەت بەمونا سەبەیی و تەن ئەم شیعەرە، مامۆستا لە دیوانەکی مەولەویدا وەھای باس دەکات:
لەم قەسیدەییوە وا دەردەگەوێ کە لە لاواندەوێ لاویک لە شێخەکانی (پەنجە) و (پاپالە)دا و تراپن. ئەو لاوێ کە و تێتە خوار و لەشی تێکشکا بێ و بڕا بێتەو بۆ ماڵ و لەوێ مردبێ، وە وا دەرنەگەوێ لەسەفەریکی راوا پروی

دابێ، وە مەولەوی بەم قەسیدەیی گەلی لە کابرای بنە راوچیەکان بکا کە بۆچی ئاگاداری ئەو کورە نەبوو تا وای بەسەر ھات.

ھەرھە پیرەمێرد ئەم شیعەرە جاریکی تریش گۆڕیوە و لە ژینی ژمارە ۸۳۴ی سالی ۱۹۴۶دا بۆلاری کردۆتەو. ئەم شیعەرە لەژێر ناوی (مەولەوی)دا بڵاو کردۆتەو. ئەوا بۆ بەروارد ئەویش دەنووسینەو:

«شۆخی دیدەبان، سەرکردەکی دەرد
ھیوام بەتۆ بوو، ناخ ھەناسە سەرد
وختی بەو گەردن سیم صافەو
وەک ئاسکی خوتەن بەبۆی نافەو
ھەزارەت ئەکەرد لەسەر شاخ و بەرد
پرچت پەخش ئەبوو لەم ھەرد بۆ ئەو ھەرد
ئەو بۆنە خۆشە شەمال ئەبھینا
ھیندە نەدەما دووری لەبەینا
چەپگەرد دەریکی ھینا دەستویر
بەو بۆنە شاد بووم، ئەویشی لایەرد
ئیسە ئەو گەنجە، ئەو لارولەنجە
پەنجە پەنجە کرد بردی بۆ پەنجە
ئیسە لەش برین دل بەو خەریکی
دیدار بەو دووری مەرگ بەو نزیکی
ھانا بەرمە کوێ بۆ ئەم تەدبیرە
ناخ لەم تەدبیرە داخ لەم تەقدیرە
ھەر چەندە لە کەس رام نەپرسیو
بەلام بەختی خۆم زۆرتر ناسیو
مەل کەچی تیغم لە دووری دل بەر
نەک جاری چوار جار (الله اکبر)

تێ چێن

لە دیوانی (پۆچی مەولەوی) پیرەمێرددا، دەقی ھەورامی ئەم چوارینەییە نەنووسراوە و پیرەمێرد ناوی ناو (تێ چێن) و اتا شیعری خۆیەتی و لەگەڵ شیعری مەولەویدا تێ چێنی کردوو. بەلام وەک ئەبێن چوارینە کە تەواو کاریگەری مەولەوی لەسەرە!

«وام زانی ئارەق خۆیناوی دلمە
زەدە پەیکانی موژگانی دلمە

وتم دل تامی زامی بردهوه
ناخ بای باوهشین ساردی کردهوه»

بلاوه کهوته ناو هاومالانم

ئەم شیعەری مەولەوی دەقەکەیی لەلایە ٥٤٠ ی (دیوانی مەولەوی مەلا عەبدولکەریمی مودەریس) دا نووسراوە. پیرەمێرد دووجار گۆریبویەتی بۆ سەر شێوەی سلیمانی، جارتیک لە لایە ٢٢٣ ی دیوانی پیرەمێردی م. ه. د. دا بلاوکراوەتەوه بەناوی (وا دوا بەدوا) و مامۆستا هاوار بەناوی پیرەمێردەوه بلاوی کردۆتەوه. جارتیکیش پیرەمێرد لە ژمارە ٩٥٧ ی پۆژنامەکەیدا (ژین) لە سالی ١٩٤٩ دا بەجۆریکی جیاوازتر بلاوی کردۆتەوه. بۆ ساغ کردنەوهی لێرەدا هەرسێ دەقەکە دەنوسین هەتا خۆینەر بەراوردەکەیی بۆ دەرکەوێ:

شیعەرەکەیی مەولەوی:

یاران بەرشییەن جەیی زێد و زامن
گرد تەفرەقە بین چون خەیاڵی من
گەرد کۆچشان ئانا دیارەن
دەک لیلاویت بۆ چۆنت قەرارەن
سەنگی بارهۆش، پێش بار فامت
دەواری شادی چیخی ئارامت
لوان چەنی کۆچ، خالۆکەیی هام فەرد
ئێستە بار وستەن نەهەوارگەیی هەرد
تۆ چیش مەکەری کەم هۆشی کەم فام
پەرئ عەیب و عار مەندەنی جەلام
سـاچەنی ئەرۆح یاوه وەیاران
باتەن بۆ وەسەنگ مەندەیی هەواران

دیوانی مەولەوی ل ٥٤٠

دەقی دیوانی پیرەمێردی م. ه.

وا دوا بەدوا

وا دوا بەدوای یەک کۆچیان کرد ئاوەل
تەنھا من ماوم پێم پۆچۆتە گل

یاران بەپەلی دەورانی دوژمن
بلاوبوونەوه وەک خەیاڵی من
تۆزی دوا کۆچی ئەوان دیارە
بەو تۆزە چاوی دل بێ قەرارە
شۆین هەوارگەیان، کۆچک و کەلەکە
بەردی پێ دەردی دەشتی فەلەکە
ئەو بەردە رەشەیی کۆچکی ئاگردان
هەم بەختی من و یادی هام فەردان
بەوه تەسەللای دلی خۆم ئەدەم
کەوتوو مە دوايان بەماوهی زۆر کەم
پۆیین باشتەرە لە زویری و زاری
مەرگ لەگەل ئاوەل جەژنە و کەیفەداری

لەو گۆرینەیی پێشوو دا پیرەمێرد بێر و کەشی شیعەرەکەیی مەولەوی وەرگرتوو و خۆی دای رێشتۆتەوه. بەلام لەم گۆرینەدا کە سالی ١٩٤٩ بلاوی کردۆتەوه خۆی بەستۆتەوه بەدەقی شیعەرەکەیی مەولەوییەوه و (دە) بەیتی لەو دوانزە بەیتە گۆریبویە و لە دوا بەیتی دەیهەمەوه هەتا بەیتی بیستەم واتە دە بەیتی دوايي ئەوه شیعەری خۆیەتی و پەییەندی بەدەقەکەیی مەولەوییەوه نەماوه. پیرەمێرد ئەم جۆرە بۆ زیاد کردنی شیعەرە گۆرپاوانەیی زۆرجار پەیرەو کردوو. دەقی گۆرینەکەیی شیعەری مەولەوی و (دە) بەیتی دواييەکەیی خۆی:

بلاوه کەوته ناو هاومالانم
تەفروتوونا بوون وەک خەیاڵانم
کۆچیان کرد، ها، ها، تۆزبان دیارە
هاوار من جیمام لەم شۆین هەوارە
باری قورسی هۆش، پێش باری فامم
دەواری بەخت و چیغی ئارامم
هەمووم نارد لەگەل کۆچی خالۆما
مامەوه لە تەک تەنیايي خۆما
ئەگەر زوو نەگەم بەقافلەیی یاران
ئەبم بەکۆچکی، مەندەیی هەواران
دەردا کە مردم لە دووری ئەوان

دەرد بۆم ئەگەر ئۆدەك مال دزراوان
 ساقى بەجوانى من تۆم نەدىو
 بەپىرىش (بىرى) بىرم تەپىو
 كەواتە ئىستا، لەماوئى بەرزان
 جامىك بەرئ، بەلام بەهەرزان
 تىنئى بخەرە جەرگ و هەناوم
 لەكاروان براو زۆر بەجىماوم
 ھای تاكەى نووستن ھەلسە درەنگە
 بەنووكى قەلەم بۆ ئىل بجەنگە

دوو بەیت لە شىعرك

پىرەمىرد ئەم دوو بەیتەى دواى شىعركى مەولەوى وەرگىراو لە كاتى خۇيدا دەستنىشانى
 سەرچاوەكەى نەكردووە.
 لىرەدا دەقى دوو شىعەرەكە و گۆرپنەكە دەنووسىن. وە تەواوى ئەم شىعەرە لە دیوانى مەولەوى
 لاپەرە ۳۳۰ بلاوكرائەتەو.

«خەستەى خارى خەم، خەم خەيالە وىم
 وەكزەى دەروون، تەن زووخالە وىم
 بئى ئەبرۆى ھىلال، ئەو نىھالە وىم
 نىھت نادروست عىد بەتالە وىم
 گۆرپنەكەى پىرەمىرد:

«خەستەى خارى خەم، دىل مەلالە خۆم
 بەكزەى دەروون، لەش زووخالە خۆم
 بئى ئەبرۆى ھىلال، ئەو نەوھالە خۆم
 نىھت نادروست، عىد بەتالە خۆم»

بەندى خاوكەر

سالى (۱۹۳۵) كە پىرەمىرد دیوانى (پۆحى مەولەوى) چاپكرد لە لاپەرە ۳۱۸-۳۱۹ دا
 دەقى ھەورامى شىعەرەكە و گۆرپنەكەى خۆى بلاوكرەدەو. وە لەسالى ۱۹۴۶ دا لە ژمارە ۸۱۹ ی
 (ژین) دا بەناوى بەندى خاوكەرەو دوانزە دىرى بلاوكرەدەو كە ھەر ھەمان شىعەرە بەلام

ئالوگۆرپىكى كەمى تىادا كەردووە. وە لەكاتى خۇيدا ھونەرمەندى دەنگخۆش (پەشۆل) ئەم
 شىعەرەى بەمەقامىكى خۆش دەگوت. لىرەدا دەقى شىعەرەكەى مەولەوى و ھەردوو گۆرپنەكە
 دەنووسىن.
 مەولەوى:

خەرامان ئاما نەتۆى پەردەو
 نىقاب جەسەفحەى جەمىن كەردەو
 چىھرەى دلەى زار خووى گەرمى پىدا
 عەكسش ھویدا منمانا تىدا
 باوہشپىن مەكەرد ئەو صەفحەى بئى گەرد
 نازكیش جەباد ئىحتياط مەكەرد
 نەتۆى ئاينەى جەمىنى چوون گول
 كەم مەكەرد نم نم خووى پوخسارى دل

وەرگىرانی يەكەم: ۱۹۳۵

خەرامان دەرکەوت لە توپى پەردەو
 نىقابى لەسەر رووى لاپەردەو
 دلەى من نىشتە سەر ئارەق وەك ئاو
 عەكسى ئەوى تىا ديارى دا تەواو
 ھىندە نازك بوو بە باى باوہشپىن
 سەر كۆلمى ئالى پى ئەبوو لە خوپىن
 لە توپى ئاوينەى پوخسارى وەك گول
 وشك ئەبەووە ئارەقەكەى دل

گۆرپنى دووہم: ۱۹۴۶

بەرىكەوت دەرکەوت لە گۆشەى پەشمال
 وەك مانگ لە ھەورا بنوئى جەمال
 كاتى نىقابى حىجاب ئەپۆشى
 بە نىگای خەيال گۆناى ئەپۆشى
 ھىندە ناسك بوو بەباى باوہشپىن
 سەر كۆلمى ئالى پى ئەبوو لە خوپىن
 ئارەقى دلم ئەمەندە سەرکەوت
 ئەو شىوہ جوانەى ئەوى تىا دەرکەوت

وتم: ئۆخەي، ئەم ئارەقى گولە
خوتناوى تىرى موڭگانى دله
وا دلم تامى زامى بردهوه
ئاخ باى باوھشېن ساردى كردهوه!

لەفەيزى مەولەوييەو بۇ شېخ نوورى شېخ سالىح

م. نوورى

«مامۇستاي سەرتىل»

پېرەمىرد لە كاتى خۇيدا ئەم شىعەرى مەولەوى وەرگىتپاوه و لە (رۆحى مەولەوى) دا لە لاپەرە
۳۳۷-۳۳۹ دا بلاوى كردهوه. هەر وهه له ژماره ۴۳۱ ى (ژين) ى سالى ۱۹۳۵ دا لە ژيتر ناوى
(لە فەيزى مەولەوييەو بۇ شېخ نوورى) بلاوى كردهوه. بەلام ئەمجارە لەشەش بەيتەو بوو
بەهەشت بەيت، واتە پېرەمىرد دوو بەيتى خۆى تېهەلگىش كردهوه و لە چەند جىيە كدا
دەستكارى ددەكەشى كردهوه. بۇ بەراورد هەرسى ددەكە دەنوسىن و دوو بەيتەكەى
پېرەمىردىش دەستىشان دەكەين: هەر وهه له نووسىنەو هەموو ددەكە هەورامىيەكاندا پشتمان
بەديوانى مەولەوى (مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس) بەستوو.

مەولەوى:

مامۇستاي سەرتىل، شىرىن كەلامان
تەشرىفى خەيرت، باوهر وەلامان
نە شنۆى بەدكار، نەبۆى بەدوازەن
وەحشىيان هەم پاز، تەيران دەم سازەن
شەتاوان چوون سەيل ديدەمەن جارى
پىچ مەدان چەنى زامانى كارى
تۆ نە سەرگوزەشت سزاي دەردى لەيل
مەن نە حىكايەت ئازىزى بى سەيل
ساتى پەي وىما بنىشمى وەشاد
بەو پازانەو خەم بەدەين وەباد
تا فەلەك ديسان نەي راگوزەردا
بوينمى چىششى هانە ژيتر سەردا

(ديوانى مەولەوى مەلا - عەبدولكەرىمى مودەرىس) لاپەرە ۳۹۷

گۆرىنى يەكەم:

مامۇستاي سەرتىل شىرىن كەلامان
تەشرىفى خەيرت بىنەرە لامان
نە شنۆى بەدكار نە رېي بەدخواهان
وەحشىيان هەمراز تەيران هەمراهان
شەتاو وەك لافاو ديدەى مەن جارى
پىچ ئەدا لەگەل، بىرىنى كارى
تۆ لەسەرگوزەشت، سزاي دەردى لەيل
مەن لە گەلەى ئازىزى بى سەيل
ساتى بۆ خۆمان دانىشەن بەشاد
بەو وردە پازە، خەم بەدەين بەباد
تا فەلەك ديسان لەرئى گوزەردا
ئاخۆ چى تىرى وا لە ژيتر سەردا؟!

گۆرىنى دووهم: ئەو دوو بەيتەى خراوەتە كەوانەو شىعەرى پېرەمىردە

بۆ م. نوورى شوباتى ۱۹۳۵

مامۇستاي سەرتىل شىرىن كەلامان
دەمەو بەهارە، فەرموو وەلامان
«وام بەگەردەكەى سۆفى يارەو
دوورم لە يارى، دۆ ئەغىيارەو»
نە شنۆى بەدكار نەبۆى بەدخواهان
نە تانەى وەزىر، نە حوكمى شاهان
ئاوى ساف وەك سەيل دەدەى مەن جارى
پوو لە دجلەكەى، مەيل نادىيارى
وەرە، هەردوو كەمان بىيەنە هام فەرد
تۆ، دۆ بەسزاي لەيلىت پىر لەدەرد
«مەن بەئەفسانەى وەتەن خواگرتوو
بە رەنجە پۆيى لە جىهان بووردوو»
ساتى بۆ خۆمان، بنىشەن بەشاد
بەهامپازى يەك خەم بەدەين بەباد

بزانين فهلهك ته مجاره چيمان
بو ته رتيپ ئه دا و دينيتيه ريمان

سهرداري زومره ي فهلاكهت كيژان بو مهحموود جهودهت

پيره ميترد دوو جار ئه م شيعره ي مهوله وي وه رگيپاوه. جاريك له سالي ١٩٣٥ دا تهواوي شيعره كه ي له (رؤحي مهوله وي) دا بلاوكرده وه. وه له سالي ١٩٣٧ بههوي له سيداره داني نيشتمانپهروه (مهحموود جهودهت) مهوه جاريكي تر بلاوي كرده وه. بهلام ته مجاريان ههتا بهيتي چواردههم (جگه له بهيتي ٦-٧) وه رگيپاوي شيعري مهوله وييه و له وه بهدوا ههتا كوتايي شيعره كه شيعري پيره ميترد خويه تي. وه بي ئه وه ي ماموستا م. هه ديارى بكات له ديوانه كه دا بهناوي پيره ميترد وه دايناوه. ههروه ها پيره ميترد مه بهست و ماناي شيعره كه ي له لاواندنه وه وه گوريوه بو بييري نيشتمانيي. بهم جوړه سي دهقي شيعره كه دهبيت بخهينه پيش چاو. هه وراميه كه ي مهوله وي و ههردو گورپه كه ي پيره ميترد. ههروه ها له پيش ئيمه دا له ژماره ٩٥ ي گوفاري (به يان) ي سالي ١٩٨٤ دا ماموستا عوسمان هه ورامى ئاماژه ي بو ئه وه كردو وه كه ئه و شيعره ي لاپه ره ٣١٤ ي ديواني پيره ميترد به شيكه له شيعريكي مهوله وي بهلام ماموستا دهقي شيعره كان و دهستكاري و تهواوكرده كه ي پيره ميتردى نووسيوه. ئيمه ليته دا بو بهروارد دهينو سين.

مهوله وي:

سهردار زومره ي، مصيبت كيژان
فهريمان فهريماي مولك، دهروون پر ئيشان
باده ي خه م وهرده ي، مه رگ ناكامان
زام ناسور كه فته ي، دهروون پر زامان
په رده ي دل وه نيش، مه وداي خه م پاره
چار نه به رده ي دهر دله ي بي چاره
وه ختي سه يل چه م دهروون پر خاران
تاو مه وست چوون تاو، ئه وه ل به هاران
بزي كزه ي كه واو، جه رگم چوون جار ان
هه م، وه ي، ته م مه وست، ئه و رووي ستاران
بو پرووز جه رگ، قرچه ي پارچه ي دل
بوي هوون جو شياي، دهروون پر چقل

ئيد چون توف سهخت ته م وست ئه و كووان
ئه و وينه ي لافا و، بالا ي تو ره وان
هه ناسه ي سياي، سه رد دلسوزي
به رد م دا وه به رد (برد العجوز) ي
يانئ نامه كه ي، خه م ئيشا كه رده
مه رقوم قه لثم، وه خه م شهق وه رده
شوله دا وه گري شه راره ي نارم
دهميا و جو شدا دله ي خه مبارم
من وه رجه ئاماي نامه ي زگاريت
زووته ر جه خه بهر كووس دياريت
خاترم چه ند رؤ خه سته ي خه مان بي
چه مانم چوون تاف، صاف چه مان بي
جه ئاماي نامه ت چه مه ريم به رز بي
شاديم شيويا شينم سه د ته رز بي
شه مع شام شووم، ماته م هور گريا
تاي ته ل سه متوور، شادي و زهوق بر يا
شاي شاديم شكيا، سوپاي خه م جه م بي
به يداخ ده ماخ، شيوه ي ماته م بي
ده خيل بيم وه نوتق، خه مان لال كه رده م
لالام جه خه يال، خه م غاره ت به رده م
نامه رد، يه واده ي شين بي شو مه ن
هيچ كووس نيه ن، يه كووس نومه ن
ساده ي، هه ي په ي كه ي هه ريه ك جه لايئ
باوه رين ئه وساز شيوه ن سه دايئ
خه يال غه مگين بي، نوطق ئاما وه ده نگ
ئيد مو ات وه سو زاي له ي سه د ره نگ
ناكام ئه يام كامه رانيم رؤ
به ر نه وه رده ي باغ، نه وجوانيم رؤ
...هتد...

سەرداری زومەری، فەلاکەت کێشان
 فەرمان، فەرماي مۆلک، دەروون پێنشان
 بادەي غەم خوردهی، مەرگی ناکامان
 برینی ناسۆر، دەروون پێ زامان
 پەردەي دڵ بەئیش، دەروون خەمبارە
 دەردی بێ دەوای، دڵەي سەد پارە
 وەختی لافاوی، چاوی پێ باران
 جۆشا وەک تاوی، ئەوێ بەهاران
 قەرچەي کەبابی، جەرگم تەمی کرد
 بەری ئەستێرەي، ئاسمانی گرت
 هەناسەي رەشی، ساردی دڵسۆزی
 بەری دا لەبەرد (برد العجوز)ی
 یەعنی نامەکەي، غەم ئینشا کردوو
 زادەي قەلەمی، بەغەم شەق بردوو
 شوعلەي دایە گری، شەرارەي نارم
 بە مووشەدەمەي، دڵەي غەمبارم
 من لە پێش ئەوێ، کە نامەي تۆ بێ
 بەر لەو خەبەرە، کە کۆستی نۆ بی
 چەند رۆژی دڵم، تەنگ و گیرا بوو
 چاوم دەفیری و گریانی تیابوو
 کاغەزەکەت هات ئینجا بەیەقین
 شاییم لێ گەرا، بەچەمەری شین
 چرای ئێوارەي، شادیم وەرگەرا
 تەلی سەمتووری، شەوق و زەوق برا
 شای شادیم شکا، رووی کردە فیرار
 بەیداخی شادیم، کەوتە نیوێ دار
 دەخیل بووم بەنوتق، دەنگی لێ نەهات
 هانام برده بەر، خەیاڵ ئەویش مات

بە پرووی جەرگ قەرچەي پارچەي دڵ
 بەجۆشی خۆینی، دەروونی پێ چل
 ئەم وەک طەوفی سەخت، تەمی سەر کێوان
 ئەو لافاو قووی، کرد بەقور پێوان
 نامرادان وادەي، شینی بێ شوومە
 کەسم نەمردوو، وا کۆستی نۆمە
 سا دەي شین بۆ کەي؟؟ هەریەک لەلای
 بینینە جونبوش، گریه و سەدای
 خەیاڵ غەمگین بوو، نوتقم هاتە دەنگ
 ئەیلان واندەو، بەسۆزی سەد رەنگ
 ناکامی ئەيام، کامەرانییم رۆ
 بەر نەخواردووی باغ، زیندەگانیم رۆ
 ...هتد...

گۆڕینی سییەم:

ئەم شیعرە لە لاپەرە ٣١٤ ی (دیوانی پیرەمێردی محەممەد رەسول ھاوار) دا بڵاوکراوەتەو.
 بەلام ئاماژەي ئەو نەکراوە کە چوار دەبیتی جگە لەبیتی ٦، ٧ گۆڕینی شیعرێکی مەولەوییە و
 هەر بەناوی شیعرێ پیرەمێردەو بڵاوکراوەتە.

بۆ مەرگی محەمەود جەودەت

١٩٣٧

سەرداری زومەری، فەلاکەت کێشان
 فەرمان، فەرماي مۆلک، دەروون پێنشان^(١)
 بادەي غەم خوردهی، مەرگی ناکامان
 برینی ناسۆر، جەرگی پێ زامان
 پەردەي دڵ بەئیش، مەودای غەم پارە
 دەرد لە بانێ دەرد، دڵەي ئاوارە
 وەختی لافاوی، چاوم وەک باران
 تەمی ئەبەستە، سەر رووی ستاران
 هەناسەي سیام، لەبۆ کپووزدا
 بەردی دا بەرۆح (برد العجوز)دا

«دەرامەتییەكەى، ئازىزم دەركەوت
 بارانى گىرىەى، يارانم بەركەوت»
 «خۆ من دەمىك بوو، چاوم ئەفەرى
 فرمىسكى خويتم، لە چاوم ئەسەرى»
 خاترم چەند رۆژ، خەستەى خەمان بوو
 چاوانى سەرم، وەك چاوان وابوو
 ئەمجا واوەيلا و، چەمەرم بەرز بوو
 ژيانم شىوا، شىنم لا فەرز بوو
 چراى پروناكىم لى كوژايەو
 دەركىاى ژيانم داخەرايەو
 شاى شادىم شكا، روى كرده فىرار
 بەيداغى شادىم هاتە نىوہى دار
 بى پەروا نالام، بەلاوانەو
 كەوتە شىوہنى ناو لاوانەو
 ئەم چەند شىعرانەى ئەخوتىد بەگىيان
 دلى دلبەردى، ئەكرد بەگىيان
 ناكامى ئەيام، كامەرانىم رۆ
 بەر نەخواردوى باغ، زىندەگانىم رۆ
 لىرە بەدواو دەبىت بەشىعرى پىرەمىرد:

فەيدى وەتەن و دلسۆزى مىللەت
 نمونەى سەخا و ئازايى و غىرەت
 سەر و مالى خۆى، بۆ ئىمە دانا
 بە، بەدئەكى نەمانوت: دانا
 ئۆف ئاگرى لەناو جەرگا ئەگرى
 زوبانم سووتا و قسەم بۆ ناكىرى
 نازانم پىشەى مەردى تەق و كەم
 بەيدى چارەى جەرگى سووتاوكەم
 وا من تاى تارى شىعەرم پراو
 شەوى تارم هات، نۆرم تەواو

دەردى مەرگمە، رۆينم ديارە
 توخوا سا رەشۆل نۆردى قەتارە
 ھەى رۆ رۆيەك بکە، بلاوینەو
 سەنگى سەختى دل بتاوینەو
 سەرسامى ماتەم، زمانى بەستووم
 پەكى زايەلەى مەرسىەى خستووم
 لام ئاشکرايە، كە ئىتر ئەمەرم
 ئاگر بەرپۆتە تۆمارى شىعەرم

(۱) لاى م، ھەبەلە نووسراو: فرمانى ملك دەروون پرىتشان.

سۆزى پىرەمىرد

ئەم شىعەرە لە لاپەرە ۱۶۴ى (ديوانى پىرەمىردى نەمرى محەممەد رەسول ھاوار)دا بەشىعرى
 پىرەمىرد ناسراو و ھىچ شتىك لەبارەيەو نەنووسراو. بەلام ئىمە ساغمان كردهو كە لەو
 چوارە بەيتەى شىعەرەكە ھەشت بەيتى يەكەمى شىعرى (ئەحمەد بەگى كۆماسى) يە. بەيتى نۆيەم
 شىعەرىكى (مەولەوى) يە. ئەو پىنج بەيتەى دوايشى شىعرى پىرەمىردە. واتا پىرەمىرد لە كاتى
 گۆرپىنى شىعەرەكەدا شىعرى خۆى و مەولەوى تىكەل كردهو. بى ئەوہى دەستنىشانىيان بکات و
 بى ئەوہى مامۆستا ھاوارىش لە ديوانەكەيدا ئەمەى ئاگا لى بووى. ئىمە لىرەدا دەقى ھەورامى
 شىعەرەكەى كۆماسى و گۆرپەكەى پىرەمىرد دەنووسىن كە نەجمەددىن مەلا لە كەشكۆلى (حەمە
 سالىخ ئاغاي قزلى)دا لە لاپەرە ۹۶دا بۆى تۆمار كردهو.

لەلايەكى ترىشەو، شىعرى ديوانەكەى م. دەنووسىنەو و لە شوئىنى خۆيدا ئامازە بۆ
 شىعەرەكانى كۆماسى و مەولەوى و پىرەمىرد دەكەين. ھەرەھا ئەم شىعەرە (ھەورامى) يەكەى لە
 ديوانى مەولەوى مامۆستا (مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس)دا لە تىببى (پ)دا بەشىعرى مەولەوى
 ناسراو و چاپكراو. بەراى من كە ئوسلوپى شىعەرەكە و دەستپىكرەنى لەھى مەولەوى ناچىت و
 بە بەلگەى دەستنوسەكەى مامۆستا نەجمەددىن مەلا بەشىعرى كۆماسى دەزانم. ھەرەھا
 مامۆستا (عوسمان ھەورامى) لە بەيانى ژمارە ۹۵ى سالى ۱۹۸۴دا روى كردهو كە ئەو
 شىعرى (كۆماسى) يە و دەقى ھەورامىيەكەى لەبەر ديوانى مەولەوى نووسىوہتەو و گۆرپەكەى
 پىرەمىردى نووسىوہ. لە كەشكۆلە دەستنوسەكەى (كۆماسى)دا لە لاپەرە ۹۶دا نەجمەددىن مەلا
 بەم شىوہى ھەردو دەقە وەرگىراوہكەى نووسىوہ كە ديارە گۆرپەكەى لە كاتى خۆيدا ھەر پىرەمىرد
 خۆى بلاوى كردهو.

ئەحمەد بەگى كۆماسى

ئەم شاعىرە لەتەك مەولەوى، ھاو زەمانن، لەگەل يەك شەرە شىعريان كەردووە (۱) حاجى قادرى كۆبى، ئەلەي:

دوو وەحىدن محەممەد (۲) و ئەحمەد (۳)
يەككى (كۆماسى) يە، يەككى (دەريەند)

«پەژارەت شادىم جە بىخ ئاوەردەن (۴)
دووریت ريشەى دڵ، خەيمە كەن كەردەن
فیراقت فەرەقم، وە تووتیا كەرد
جیاییت ئازام جەهەم جیا كەرد
وەسواسەت وەى تەور، ئیش دان وە جەرگم
وە مەرگت قەسەم، رازیم وە مەرگم
وێت بدەر ئینساف نەو نەمام نو
مەردەن خاستەرەن، یاخو دووری تو؟
مەردەن يەك ساتەن، ئەر و احەكەى وێم
دووریت ھەرساتى سەد مەرگەن پەریم
مەر جەستەى خەستەى من جە فۆلادەن
بەند دووریت وینۆ ھیمان دڵشادەن
دەك پەحمەت ئەو قەبر گشت وەفاداران
خسوسەن ئەو كەس، شای وەفاداران

(۱) وىستوویە بۆ شىعرى دۆستایەتى خۆشەويستیان بۆ يەك ناردووە.

(۲، ۳) مەبەست لە ھەمە ئاغای دەريەند فەقەرە و ئەحمەد بەگى كۆماسیيە.

(۴) دیوانى مەولەوى مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس ل ۱۰۸-۱۰۹.

گۆرینەكەى پیرەمێرد:

لەحمەد دەرچوو،...

دوورى تو ھىجگار لەحمەد دەرچوو
پەژارەت شادى لە دڵدا نەھىشت
پۆحم عەزابى جەھەننەمى چىشت
فیراقت فەرەقى كرد بەتووتیا
ئەعزام بەعەزاب لێك بوونەو جیا

تیرىكى وەھات داوہ لە جەرگم
بەمەرگت قەسەم رازیم بەمەرگم
توخوا خۆت بۆ نەونەمامى نو
مردن خۆشتەرە یاخود دوورى تو
ساتیکە و جارێك ئاکامى مردن
دووریت ساتیکى مەرگیکە بۆ من
بۆج جەستەى خەستەى من لە پۆلایە؟!
بەگورزى ھىجران ھىچى لى نایە
قەبرت پر نووربى شای سینه سافان
میرزا یاقووبى ئەدیى جافان
شىعرى دڵسۆزیت ھەسبى ھالەم
وێردى زوبانى بەستە و لالەم
چەرخی چەپ بۆ من چنیویە كەلەك
من بەردم داوہ لە شووشەى فەلەك!
پەھەندەى كەردم لە رووى بەھانە
گاھى (ئەسفەھان) گاھى بۆ (بانە)
فرسەتم نادا ساتى بتبىنم
تۆزى بەرپىكەت بەچاومما بىنم
يا شەرحى شەوى دوورى دووبارە
عەرزكەم بۆ تەسكین، دڵەى ئاوارە!
دووریت ئاگرى بەردایە ناو جەرگ
خوايە يا ويسال يا تاقەت يا مەرگ

گۆرینی دووھەمى پیرەمێرد:

«ھاوار تىپەرى، ھاوار تىپەرى
دوورى بالاكەت، لەحمەد تىپەرى
پەژارەت ھىزى، لە ئەژنۆم بىرى
لە ھىلانەى دڵ، شەوقى دڵ فرى
فیراقت فەرەقى، كرد بەكۆى مەفرەق
دڵ بەشەوقى غەم، وەك شەبەق بوو شەق

تۆجۆي بويتهوه و، گيان جيا بووهوه
 پۇژى پرووناكم، تاريك بووهوه
 تيريكى وههات، داوه له جهرگم
 بيزارم له ژين لام خوشه مهرگم
 توخوا خوۆت بيللى نهونهمامى نو
 مردن خوۆشته ياخود دوورى تو
 مردن جاريكه و زوو ئهپرتهوه
 دووريت دهرديكه، ئهتهنپتهوه
 «پهنگه جهستهى من، شووشهى پۇلا بى
 هيند بيرهنجين، هيشتا هر مابى»
 «چهرخى چهپ كردار خستووميه سهما
 وهك بهردم دابى له شووشهى سهما»
 «نايهلى ساتيك بسرهم بوخوم
 ئهمه سالتيكه من چاوهرپى تو
 باشهويك لهلات دهردم ههليپم
 تامى شهكهري رازت بچيپم
 ئنجا بشمرم هيچ باكم نابى
 گهرمه گۆرمه، نان و كهبابى
 ئيستا له داخا، هيچم پى ناخورى
 نهوسن چۆن بهرگه برسيى ئهگرى
 «دوو شته ريگه رزگارى من بى
 يا يار هي من بى، يا يار هيمن بى!»

مهولهوى:

وادهى سفيدى شكوفه پيرين
 شكوفهى باخچهى پيرى دلگيرين
 شكوفهى باخچهى پيرى سفيدى
 سهرمايه ميوه عيرفان هه ئيدى
 نه باخچهى سونبول تارمودى تاردا
 سىپى شكوفهى پيرين دياردا

باقهى زوئى و زارى و دلگيرين
 پهى پهى زياد كهرد پهژارهى پيرين
 ئاخىر پوى وههار نهوجوانيمه
 ئهوهل پوى پايز زيندهگانيمه
 ههناسهم چون باى خهزان مهخيۆ
 پهى پهى بهرگ شاخ شاديم مهريۆ
 خهدهنگ بالام چهمان كهمان وهرد
 راست وه نيشانهى فهنا روو ئاوهرد
 كهم كهم پيرى خهم، وهقامهت مدو
 دهم دهم وهعهدى پوى قيامهت مدو
 پيرى يهكسه رزور جهزانوم سهندنه
 سه ر وهگردندا هر وه زور مهندنه
 ساقى پام بهستهى، زنجير پيرين
 دهسم دامانت وادهى دهسگيرين
 چابوك به و رهفتار بى درهنگهوه
 خهرامان به و ناز بالاي شهنگهوه
 جامت جهم ئاسا لهپرتهر جهمهى
 پيم نۆش كهر وهياى بهزم ئاراكهى
 مهستى وه پيران، جوانى مدو
 هيىز دووبارهى زرانى مدو
 پيم دهر تا پهى پهى پيوه هه كهررون
 پاى سهخت ساراي مهحشر طهى كهررون
 هتد...

پيرههتيرد بهيتى ههشتهم و نۆيه مى ئه و شيعرهى وهرنهگيراه و شيعرهكه خو بيسهت بهيته،
 له و بيسهت بهيته پيرههتيرد دوانزهى وهرگيراه. ئنجا شيعره وهرگيراهكه دهنوسين و سى
 بهيتهكهى پيرههتيرد لهناو كهوانه دا ديارى دهكهين.

خهدهنگى بالام، وهك كهمان خهم بوو
 روو له نيشانهى ئه و دنيايه بوو
 سامى وا پيرى ليم بوو بهزنجير
 دهستم داوينت تهنه توى دهستگير

زووکه به له نجه ی بډرنگه وه
 به ئال و والای بالای شه ننگه وه
 به جامی جه می جه مسه ری سه رجهم
 په گی نه دمام تیک به سته به ههم
 وام گورج که ره وه به مهستی جوانی
 تازه کاته وه نه م پیره ی فانی
 پیتم بده تا پیتم هیزی پی بهی کا
 بی وچان پله ی پی مه حشر ته ی کا
 «ناخ ره شول ساتوش به قه تاره وه
 تا دهمرم خوتم لی مه شاره وه»

گیانه دلکه م

۱۹۴۳

پیره میتر نه م شیعه ری مه وله وی دوو جار وهر گیتراوه. گورینی به که م زور له دهقه وه نزیکه و
 نه وه دووهم هندی دهستکاری تیدا کردوه. لیردها ههردوو وهر گیترا نه که و دهقی شیعه رکه ی
 مه وله وی دهنووسین.

ههروه ها ماموستا محهمه د ره سول هاواریش له لاپه ره ۱۹۷۷ ی دیوانی پیره میتر ددا ههردوو
 وهر گیترا نه که و دهقه که ی مه وله وی نووسیوه. به لام له بهر نه وه له دهقی هه ورامیی به که دا هندی
 هه له ی تیدا هه یه، بو نه مهش په نامان برده بهر دیوانی (مه وله وی) ماموستا (عه بدولکه رمی
 موده پرس) ل ۵۴.

مه وله وی:

نازیز وه مه رگت، دل نه خرۆشه ن
 ناره زووی خه دهنگ، په نجه که ی تو شه ن
 خه یلیتوه ن نامان نیره که ت، نامان
 نامان وه سه ر وخت، بیمار زامان
 وه خته ن ساکن بو، قوربان ساتیرئ
 ده ماخش به رزن، ده خیل زنجیرئ
 نه ووجه حیکمه ت بهر بشو وه بهر
 جار جار وه تیرئ دل نه واییش کهر

وهش وهش تای توغرای ویت بنمانه پیش
 با هه ر ناسور بو، زوو نه بو ساریش

گورینی به که می پیره میتر:

نازیز دلکه م کلوکو به تی
 ناره زووی تیری په نجه ی تو به تی
 ده می که تیر تیری تو لی پراوه
 برینی کون بو، ئیشی نه ماوه
 لووتی زور به رزه، سا قوربان تیرئ
 په ل نه بزیوئ نامان زنجیرئ
 به تابه کی زولف زوو مه هاری که
 به تیریک تر کوله واری که
 تا تو پرده ی زولفت بکه به دامی
 با ساریتر نه بی، ناسور بی زامی

گورینی دووهم:

گیانه، دلکه م، کلوکو به تی
 ناره زووی تیری په نجه ی تو به تی
 ده می که گیقه ی تیره که ت نایه
 چی بکه م ژیر نابی به لایه لایه
 به ستوومه ته وه به هه وا به نی
 به ملاو به و لادا، هه روا مل نه نی
 من وام نه زانی که دل پییر نه بی
 نه گه ریت ته وه، لای من ژیر نه بی
 که چی ناسره وی سا قوربان تیرئ
 زور سه ره روه یه نامان زنجیرئ
 تاو تاو تو پرده ی تای پیشانده تار تار
 لووتی زور به رزه بو بکه به مه هار

ئه پرس چو ن

نه م شیعه ره له لاپه ره ۱۷۶، ۱۷۷ ی دیوانی پیره میتر دی ماموستا هاواردا بلاو کراوه ته وه

به شیعری پیره میترد دانراوه.

شیعره که چوار بهیته. بهلام له (که شکۆلی قزلی مامۆستا نه جمه ددین مهلا) دا له لاپه ره (۸۸) ی بهشی شیعره کانی مهوله ویدا، به شیعری مهوله وی دانراوه. مامۆستا تهنه رۆحه که ی نووسیوه، واته گۆرینه که ی پیره میترد. هه ورامیه که ی مهوله وی نه نووسیوه، دیاره شاره زایه کی وهک نه جمه ددین مهلا هه روا له خزیه وه ئه م شیعری به شیعری مهوله وی دانه ناوه و ئیمهش که ته ماشای شیوه و ریبازی شیعره که مان کرد راست بو ئه وه چوین که شیعری مهوله وییه، ئیمه گۆرینه که ی پیره میترد له رۆشنایی دهست نووسه که ی مامۆستا نه جمه ددین مهلا دا ده نووسیوه هه تا دهقه که ی مهوله ویمان دهست دهکه ویت، وه چهند جیاوازیه که له نیوان شیعره که ی لای نه جمه ددین مهلا و دیوانه که ی پیره میتردی مامۆستا (هاوار) دا هیه. هه ردوو دهقه که ده نووسین:-

ئه پرسی چۆن

مامۆستا (نه جمه ددین مهلا) شیعره که ی له ژیر ناوی (خه یالێکی ورد) دا نووسیوه:

«ئه پرسی، چۆن، لهش و دیده و دل
دل، ژیر برۆتی کردوو به مه نزل
تو خوا لیتی گه رێ، له سۆز و تابدا
زاری په سه نده، له ژیر میحرابدا
فرمیسکی دیدهش، به سه ره به دندا
هاژه ی کرد، لافاو، دهستی پی به ردا
گه، هاژه ی دلت، داچله کینێ
هه رهس، زۆر سه نگی، سه خت ئه جۆلینێ

شیعره که -له دیوانی پیره میتردی م. ه. دا:

«ئه پرسی، چۆن، لهش و دیده و دل
دل، ژیر برۆتی کردوو به مه نزل
تو خوا لیتی گه رێ، له سۆز و تابدا
دوعا، گیرایه، له ژیر میحرابدا
چاویش لافاوی، فرمیسک زۆری سه ند
پیلووی گلینه ی، له ریشه هه لکه ند
هاژه ی ئه و، دلت، دانه له رزینێ
هه رهس زۆر به ردی، قورس ئه جۆلینێ

ناسینه وه ی شیعره کانی وه لی دیوانه له شیعره کانی پیره میتردا

۱- هه ی نا ئومیدی:

ئه م شیعری وه لی دیوانه و هه ردوو گۆرینه که ی پیره میترد مان له م دیوانه دا نووسیوه و به روا ردمان کردوو له بهر ئه وه به پیتیستان نه زانی دووباره لیره دا بینووسیوه.

۲- بایه قوش نالان:

ئه م شیعره له دیوانی پیره میتردی مامۆستا هاوار دا له لاپه ره ۲۰۳، ۲۰۴ دا بلا وکراوه ته وه ته وای شیعره که به شیعری پیره میترد دانراوه و به ناوی (تاق تاق که ره) وه چاپکراوه. به لام له راستیدا شیعره که دوانزه بهیته و دوو به شه. به شیکیان شیعری پیره میترد و به شیککی گۆرینی چهند بهیته کی شیعری (بایه قوش نالان) ی وه لی دیوانه یه.

بهیته ی که م و دوو م سییه م و هه وته م و نۆیه م و دهیه م و یانزه و دوانزه واته ههشت بهیته ی پیره میترد. بهیته ی چواره م و پینجه م و شه شه م و هه شته م شیعری وه لی دیوانه یه. واته چوار بهیته ی وه لی دیوانه یه.

لیره دا ئه و چوار بهیته ی شیعره که ی (وه لی) به شیه ی خۆی ده نووسیوه و ته وای دوانزه بهیته که ی شیعری دیوانه که ی پیره میتردیش به رانه بری ده نووسین هه تا خۆینه ره وهرگرتنه که ی ته وای بو ساغ بیهته وه. پتیسته بلێن ئه م دیرانه مان له دیوانی (وه لی - عوسمان هه ورامی) وهرگرتوه و به ریزیان له گۆقاری (به یان) ی ژماره ۹۵ دا ئاماره یان بو ئه م وهرگرتنه کردوو.

«من خیل شادیم شه خسی که رد تالان
تو چیش پیت ئامان، هامده رد سالان!
من په روانه ی شه وق، شه م جه مالتیکم
کوشته ی نیگای ناز، سو سه ن خالتیکم
نالهم جه سوکن، سه ودا ی ئه و یارهن
دلهم جه دووری ئه و بی قه راره ن
من سفته ی سۆزان شو له ی ئه و نوورم
به رۆ هه راسان به شه و ده یجوورم»

دیوانی وه لی دیوانه ئاماده کردنی عوسمان هه ورامی ل ۲۹ سالی ۱۹۷۶

تاق تاق کهره کهی، سهرداری کانی
 بۆچ ئەنالئینی، ههتا بهیانی
 هیچ کهس ناتوانی، تا رۆژ بنالئ
 مهگر عاشقی، سهودایی خالئ
 ئەوا من دیاره، بۆ یار ئەنالئم
 تۆ په یجۆری کیتی، هاوار به مالئم
 «من گه نجوی شادیم جهردهیهک بردی
 تۆ چیت لئ قهوما، کئی وای لئ کردی»
 «من روخساریکی وینهی شه مەم دی
 دهردی په روانه م لئ هاتۆته دی»
 «نالهی من له شهوق ئەو روخسارهیه
 ئاهم له دووری ئەو دیدارهیه»
 تۆ کئی دهروونی وا ههلقهرچاندووی
 کام کافر^(۱) وا بهم دهردی گه یاندووی
 «من سووتاوی ئەو، شوعله و ئەو نوورەم
 دیوانه ی جهزیه ی، ئەو کیتی (طوور)م»
 موسا (ارنی) ی وت، کهوته تکا
 به (لن ترانی) ئابرووی تکا
 منیش ته مه نای، دیدارم ئە کرد
 له جیاتی دیدار، ئەم عه شقه م وەرگرت
 دیاره من و تۆ ههردوو هام فهردین
 ههردوو کمان وەک یهک، تووشی یهک دهردین
 وهره ههردوو کمان، ناله مان یهک خهین
 به لکو بهم عه شقه، نیشتمان سه رخهین

(۱) لای م. ه. نووسرابوو (کام بهفر وا بهم دهردی گه یاندووی) که دیاره وشه ی بهفر ههلهیه و -کافر راسته.

۳- ههروهه پیره میتر له شیعه کانییدا گه لئ جار بهیت یاخود نیوه بهیتی وهلی دیوانه ی

به کارهیناوه یاخود بیرى عه شقی رۆحی لئ وەرگرتوووه و له شیعرى خویدا وهستایانه
 توندوو به تیه وه.

شیرین ناوی شه م

پیره میتر ئەم شیعره ی له رۆژنامه ی ژینی ژماره (۶۰۷) ی ئابی سالی ۱۹۴۰ دا به ناوی
 (دهباشانیه وه) بلا و کردۆته وه. به لام له راستیدا بریتیه له وەرگێرانی شیعرى (بارک الله شه م) ی
 وهلی دیوانه. هه ندئ ئالوگۆری تیدا کردوو و له دواییشدا چوار بهیتی خو ی له کۆتایی
 شیعره که وه بۆ زیاد ده کات و له ماناشدا ئەو بهیتانه له رهوتی مانای شیعره که ی وهلی دوور
 ده که ویتته وه و له دلداریه وه ده چیت بۆ نیشتمانی. دهقی شیعره هه ورامیه که ی (وهلی) و
 وەرگێرانه که ی پیره میتر دهنووسین. ئەم شیعره له دیوانی پیره میتردی مامۆستا هاواردا
 بلاونه کراوه ته وه.

بارک الله شه م^(۱)

بنازوون به و زات، خولقنایش چون شه م
 نه قاش قودرهت، کیشانیش په قه م
 جه ی سهر زه مینه، وینه و میسلت که م
 جه شهوق پێشان، نوور سو یحده م
 قه وس ئاسمان، پێچ وهردهن چون خه م
 ئەبرۆت چون که مان، خالق ئەعزه م
 خه دهنگ مه شانۆ، نه دلای پر خه م
 دلّت چون ئاهو، مودبر ماس په م
 نیم نیگات ئەفسوون جادووی هاروت که م
 خه دهنگ موژگان چنگ پێکان جه سته م
 بی په روا پێکۆ به جه وور و سته م
 زولفت پۆشنا ئافتاب چون ته م
 وینه ی زیبایی مه سیحای مه ربه م
 روخسار به وینه ی مانگ چارده هه م
 ده هه ن چون حوقه، سه رچه شمه ی زه مزه م
 سی و دوو دندانت مرواری سه رجه م
 له ب یاقوتت پیاله ی عه جه م

خالت سوله‌یمان که‌ردش به خاتهم
 دوو قه‌ندیل نوور پیتش مه‌واچان چه‌م
 دوو سیب سینت، نه‌وره‌س گولّ به‌دهم
 بیللا وینه‌شان تاجه به‌هشت که‌م
 خوداوه‌ند به‌ی ته‌ور توش ئاردی فه‌ره‌م
 ساهه‌ر به‌ی ته‌رزه نامش نیای شه‌م
 به‌نامت دنیا ره‌وشه‌نه‌ن سه‌رجه‌م
 نوتقت گیان به‌خشه‌ن، جه خواوه مه‌ره‌م

(۱) ئەم دەقه له دیوانی ودلی دێوانه‌ی عوسمان هه‌ورامیییه‌وه وه‌رگیراوه.

وه‌رگیرانه‌که‌ی پیره‌مێرد ۱۹۴۰

شیرین ناوی شه‌م

چهند خو‌شه‌ دایکی، ناوی ناوه شه‌م
 ناوی خو‌ش موله‌م، له له‌وح و قه‌له‌م
 ده‌ستی قودره‌تی، خوا کردی به‌شه‌م
 تا خوا سوره‌تی خه‌لک ته‌کا ره‌قه‌م
 له نه‌قشی خودا، وینه‌ی ته‌و زۆر که‌م
 شه‌وقی ته‌ویلی، نووری سو‌یحه‌ده‌م
 قه‌وس و قه‌زه‌حی جه‌مین خه‌م به‌خه‌م
 که‌وانی برۆی سه‌ریان داوه هه‌م
 دلێ سه‌وداکارتر له ترس و خه‌م
 چاو وه‌ک ته‌و ئاسکه‌ی به‌ناز ته‌کا ره‌م
 برووسکه‌ی پۆژی من ته‌خاته ته‌م
 برژانگ وه‌ک تیری ئاو دراو به‌سه‌م
 جه‌رگی عاشقان، ته‌برن به‌سته‌م
 زولفی به‌عه‌تری گه‌ردنی پێ نه‌م
 لووتی ده‌ستکردی پرگار و قه‌له‌م
 سه‌رگۆنای وینه‌ی مانگی چواره‌هه‌م
 قوتوی له‌علی ئال، ناویان ناوه ده‌م

سی و دوو مرواری له‌ده‌مدا سه‌رجه‌م
 له پووکی کالّا چه‌سپیوه مه‌حکه‌م
 واته‌ی گیان به‌خش وه‌ک عیسی‌ی مریه‌م
 موعجیزه‌یه‌که، خوا کردی که‌ره‌م
 فه‌رمانه‌وايه لای شاهی عه‌جه‌م
 خالی لای لیوی نوخته‌ی رووی خاتهم
 له‌سینه‌ی دوو سیو تازه‌ی گولّ به‌ده‌م
 (مه‌م) کوژه، بۆیه، ناویان ناوه مه‌م
 شیرین و بێ شیر، شیرین بۆی، سه‌نه‌م
 هیشتا هیچ که‌سی نه‌یناوه‌ته ده‌م
 بالّا نه‌مامی نه‌و توولی ئیره‌م
 نه‌مامی عه‌ره‌ر له سو‌جده‌ی داخه‌م
 به‌خه‌یال ناف ئاو ده‌زیتسه ده‌م
 به‌لام به‌شیوه‌ی ته‌ده‌ب نامه‌هره‌م
 ته‌م سه‌راپایه، مه‌دحیکه زۆر که‌م
 له‌مه به‌و لاوه، نه‌یتوانی قه‌له‌م

«من وه‌سڵم ناوی، عه‌شقم ده‌بێ که‌م
 ته‌و ناوی شه‌مه، من ده‌وره‌ی ته‌ده‌م
 جا وه‌ک په‌روانه بۆ بێته به‌ره‌م
 بسووتیکم به‌گه‌ر گیانم فیداکه‌م
 بوو به به‌ده‌خشان ده‌باشان سه‌رجه‌م
 بردی، بوو به له‌عل شیعری موله‌م
 به‌لام ئاخ قه‌دری نازانن چی بکه‌م
 ئاخ ولاته‌که‌م، داخ ولاته‌که‌م»

یاران نه‌و به‌هار(*)

پیره‌مێرد دوو جار ئەم شیعری وه‌رگیراوه. جارتیک له ژینی ژماره ۵۶۹ی حوزەیرانی ۱۹۳۹ دا
 و جارتیکیش له ژماره ۸۶۳ی مارتی ۱۹۴۷ دا هه‌ردوو جاره‌که ده‌ستنیسانی کردووه که شیعری

(وهلی دیوانه) یه بهلام له گۆږینه کهی ۱۹۴۷ دا زۆری له شیعره که لاداو و گهلی بهیت و مه بهستی شیعریی خوی تیکه ل کردووه. بۆ بهروارد ههر سێ دهقه که دهنووسین:

«یاران نه وههار»^(۱)،...

ئه مسال وه به ختم، بێ فه نه وههار
 ئاماو دامن، کۆچ ته لمیت بار
 هه رچه ند نیگام که رد، نه دیم کۆچ یار
 خیلان گشت ئامان وه ریز دامن
 په خش بین وه دامن بارگهی ئیمامان
 نه کۆچ یار بی، نه دهنگ یاران
 وههار وه نه بی، وه ژار مـارـان
 هه ر گول به رهنگی به ئامانه خاک
 ئه وان گول خه ندان، من دیده نه مناک
 هه ر خو نجی وه نه بی وه په یکانی
 هه ر گول وه نیش خار هیجرانی
 هه ر لالی داخین، وه سه د هه زار داخ
 داخ منیان وه دل، هه سه ر ته کیشم ناخ
 سونبول چون نیشته ر نیش مه دۆم نه دل
 تیشته رهن جه خار نه پام به گ گول
 نه رگس مه وینۆ، نه ندووم به رز مه بۆ
 ئاهر وه جه سه ته م، قه قنه س ته رز مه بۆ
 سه سه نان زوان تانه کی شان لیم
 جه داخ دووری دوور وه لات ویم
 سه یر چه مه ن پیم چون ژار مارهن
 هه ر ئید مه ژنه ون قاچان وه هارهن
 په ی چیش! جه دووری شای (شه م) جه مینم
 هاوه خته ن به رشو، گیان شیرینم
 یاران، هامسه ران، ساچۆن مه بۆ چوون
 من (طه به س) جامه ن، شه م کۆت ئه و سه ر توون

(۱) ئه م شیعره له دیوانی وهلی دیوانه ی عوسمان هه ورامییه وه وه رگیراوه.

* ئه م شیعر و وه رگیرانه له دیوانی په ره میتیدی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.

وه رگیرانی ۱۹۴۷

یاران نه وههار

ئه مسال وه به ختم، بێ فه نه وههار
 زه وقی زینده گیم بوو به ژاری مار
 دنیا جه دیده م چۆل و ته نگ و تار
 هه ر گول به رهنگی، سه رکیشا له خاک
 ئه وان گول خه ندان دیده ی من مناک
 هه ر خو نچه بو من، بوو به په یکانی
 په رهی هه ر گول، خاری هیجرانی
 هه ر لاله داخی به سه د هه زار داخ
 داخی نا له دل هه سه ر ته کیشم ناخ
 گول نه ورۆز و لاله و گه زیزه
 سووریان به خوین جه رگی ئازیزه
 من ئه مسال به هه ر شادیم ناشاده
 نه ورۆزم ناوی ره نجم به باده
 رۆله ی شیرین و گشت هاوه لانه م
 ته فر و توونا بوون وه ک خه یالانه م
 به هاری وهی ته ور ئیللم لی دووربی
 له ناو جه رگمدا گری ته ندوور بی
 سه د خو زگه م به سال نه وه به هه ر پار
 له گه ل گه ل و خویش سه یرانی گولزار
 به هاری ئه مسال جه سه ته م په شیوه
 چه وته کاره که م، نایی له رتیه

وه رگیرانی سالی ۱۹۳۹

یاران نه وههار،...

ئه مسال له به ختم، بێ شه وقه به هه ر
 ها تنه خواره وه، کۆچی بارگه دار
 هه ر چه نده روانیم نه مدی کۆچی یار

خیلان هاتنه وه گه یینه گه رمیان
 بهزین له دهوری دوانزه ئیمامان
 نه کوچی شه بو نه شیوهی ئه و یار
 عه یشی به هارم بوو به ژاری مار
 گول سهری کیشا له تویی په ردهی خاک
 گشت گولێ خه ندان دیدهی من نمناک
 هه ر گول خونچه یه بو من په یکانی
 هه ر په ردهی گولێ درکی هیجرانی
 هه ر گولاله یه ک داخی بو دلم
 هه ر هه وری به رقی له رووی مه نزلم
 نه رگس ته بینم چاوم کوتر ته بی
 هه لوای گول ه زه رد له لام سویر ته بی
 سه وسه ن زبانی تانه ته کی ششی
 به بوئی سونبول سه رم ده ئیششی
 سه یری چیمه ن لیم وه ک نه قسی ماره
 هینده ته زانم ته لێن به هاره
 چونکو له دووری شای شه م جه مینم
 هه ر وه خته ده رچی گیانی شیرینم
 وینه ی په ژاره ی مه بعوسی مه ئیوس
 به گریان هه که و ته هه رده ی طوس
 هیوامان که و ته به هاریکی تر
 زستان ده ست ته ژنو، نیشته ی گوئی ناگر
 هه ر ته وده ی چاکه به ئومید ته ژین
 ئومید نه مینی ئیمه ش و نا بین

نازداری جافان

پیره میرد له سالی ۱۹۴۷دا ئەم شیعره ی وهلی دیوانه ی وه رگێراوه. چوار بهیتی دوا یی
 شیعره که هی پیره میرده. هه ندی جیا وازیش له نێوان شیعره که و وه رگێرا نه که دا هه یه. جگه له وه ی
 که پیره میرد ناوی وهلی دیوانه ی نه نووسیوه و شیعره که ی به ناوی (هه رده مه) وه بلا و کردۆته وه.

ئهمه ش دهقی شیعره که و وه رگێرا نه که یه تی.

مه حبووب جافان(۱).....

مه حبووب بی عه یب، تایفه ی جافان
 سه ر قه تار په م، عه نه ره بو نافان
 سه رکیش ره وێل، موشکین کالافان
 ناهووی مود برماس، مه کان نه هه رده
 چووزه ی سونبول چه ر، نه سا سل که رده
 خاویر و خالدار (خه تا و خوته ن) مال
 ته تار (تایف)، شوخ شیرین خال
 وه ته ن نه زامه ن، سه ره به رز له یلاخ
 سه یر سه ر کوان، سه یادان وه داخ
 چه رخ و چه م سیا، جوست و چالاک په ر
 شه یدای شکار دۆز، چنگ وه هونا و ته ر
 لاچین شه ش دانگ سه ره ره جه لات خیز
 شه مقار تیز بال ته یر توند گوریز
 شه مع شاپه سه ند گشت سیا یانان
 نام تۆن نه به زم خوسره وان، خانان
 به شه وق جه مین (شه م) روخساره وه
 کیت نه دا و ده دم گه ره ی ناره وه
 به و قاش قه تران دل پی ئیشاوه
 ستوون یانه ی کیت نه کی شاوه
 به و دیده ی سیای سورمه سای سیوه نگ
 موژانت وه هوون کێ نه که رده ن په نگ
 به و نیم نیگای ناز به و له نج ه ولاره
 ئاخ ره ره گ کیت، نه که رده ن پاره
 به و نیم نیگای ناز پیوار نه په رده
 ئاخ ره کیت نه که رد وه نازیز مه رده
 به و بالای ئه و توول وه نه و ره سته وه
 به و کوکۆی کلاف ده سته ده سته وه

واچە دلى كىت نەستانان وە زوور
ئاخىر يانەى كىت نە كەردەن خاپوور
من دىوانە بىم، جە داخ تۆۋە
داخ نىاي وەبان دەماخ جە نۆۋە

(۱) دەقى ئەم شىعرە لە دىوانى وەلى دىوانەى عوسمان ھەورامىيە ۋە ھەگىراۋە.

ۋە رگىرپانە كەى پىرەمىرد: ۱۹۴۷

نازدارى جافان...

نەۋەى نەۋ خالان، سەر ئىلى جافان
سەر جەلەى رەۋەى عەنبەرىن تافان
شەۋقى پىشانى شىرىن كالافان
بەۋ چاۋە رەشەى دلى پىتى ئىشاۋە
ستوونى رەشمال، كىت نەكىشاۋە
بەنىم نىگەى ئاز، قەدرت پەرۋەرە
ئازىز كىت نەكەرد بەئازىز مەردە
بە شىۋەى شىرىن شەم رۇخسارەۋە
كىت نەدا بەدەم، گەرى نەرۋە
بەۋ تىرى دىدەى سورمەسەى سىۋەنگ
پەيكەنت بەخوین كى نەكەرد گول رەنگ
بەۋ لارولەنجەى خەرامانەۋە
كىت نەداىە خاك بەزامانەۋە

«من نەمزانىبوو، تۆۋا كوشندەى
پىشەى جەرگ و داۋ زولفان كەشندەى
بۆ خۆم ئەۋىم، بەرپەگەى خۆما
لە پىر تىشكى ھات، كىشەى پەرۋوما
بەدەم دەردەۋە، دلىم راپچەنى
ئاۋرى داىەۋە و تىر پىم پىكەنى

تومەز دەستى خۆى لى ۋەشاندىبوم
دلى بەزامى تىر ئىشاندىبوم»

كوچكى ھەۋاران

۱۹۴۸

پىرەمىرد سالى ۱۹۴۸ ئەم شىعرەى وەلى ۋە رگىرپاۋە. بەلام شەش بەيتى خۆى تىنھەلگىش
كردوۋە و لە شۆتىنى خۆدا خستوومانە كەۋانەۋە. پىرەمىرد لەم شىعرەدا ئامازەى بۆ ئەۋە كردوۋە
كە شىعرەى وەلى دىۋانەى ۋ ئەم چەند دىرەى لە پىشەكىيە كەيدا نووسىۋە:-

«رەنگە جارىكى تىرىش من ئەم نالەى بەسۆزەى وەلى دىۋانەم نووسىيىتەۋە، بەلام چونكى
خۆشەم ۋەك ئەۋ داخى پىشۋى ئىلى جافم لە دلدایە ھەموو سالى ۋادەى خىلە و خوارى مالى
گەۋرە ئەم شىۋەنە بۆ خۆم ئەنۋوسمەۋە. ھەر منىش ماۋم بۆيان بگىرىم».

شىعرەكەى وەلى دەنۋوسىن و ئىجا ۋە رگىرپانە كەى پىرەمىرد:

سەنگ ھەۋاران^(۱)، ...

سەنگ سىياسەنگ، سفتەى ھەۋاران
مەلۇل ماتەم، پەس مەندەى ياران
چون من ھام شەرىك، دەرد پەژاران
تۆسەنگ، يەكەم ھەۋارەن
يە پەى كى رەنگت، ئازىت بارەن؟
سفتەى سەۋداى عەشق كامىن نەۋ ھالى
بى دەنگ و بەدەرەنگ، مات و مەلالى
تۆجەداخ كى سفتە و سۆزانى؟
پەس مەندەى ھەۋار كامىن ھۆزانى؟
پاس ۋاچە ھىجران، كىت نە دلى داخەن؟
جە ھىجران كى بەركت قەلاخەن!
سەنگ وات سىا، بەخت ستەمكىش خەم
پەروانەى پەشىۋ، دوور كەفتەى پاي شەم
مەر نەزانى، لىلاۋىت لىلەن
يە ئەى جامەسكەن گوزەرگەى خىلەن
يۆرت و چراگەى خىل جافانەن
جەى عەيش و نىشات عەنبەر نافانەن

ههوارگه‌ی ره‌وێڵ خێڵ مورادین
 ماوا‌ی شه‌وق و زه‌وق زومره‌ی دلشادین
 من هه‌وار شه‌م شای په‌روانانم
 خان خال‌خاسان، سیا یانانم
 پایز کۆچ خێڵ مه‌یان وه‌ دامان
 ته‌شریف ماوه‌ران وه‌ی زێد و زامان
 من سفته‌ی ئه‌و شه‌وق شۆله‌ی شه‌م چاره‌م
 داخین ئه‌و نوور سه‌حه‌ر ستاره‌م
 ئێد که‌واتش پێم، سه‌نگ هه‌واران
 من جه‌ ئه‌و به‌ته‌ر لال بێم جه‌ زوان
 زانام سفته‌ی شه‌وق ئه‌و شه‌م پوخساره‌ن
 داخدار داخ‌مای ده‌ست ئه‌و یاره‌ن
 منیچ نه‌ هیجران شای شه‌م پوخساران
 هابیم وه‌ هام‌ه‌نگ سه‌نگ هه‌واران
 ته‌ن چوون سیاسه‌نگ هه‌واران من
 پادشای خه‌م‌کیش، خه‌مداران من

(١) ده‌قی ئه‌م شیعره له دیوانی وه‌لی دیوانه‌ی عوسمان هه‌ورامی وه‌رگیراوه.

وه‌رگیرانه‌که:

کوچکی هه‌واران^(١)

سه‌ختی به‌خت ره‌ش، شوفته‌ی هه‌واران
 مه‌لولی ماتهم دوور که‌وته‌ی یاران
 وه‌ک من هام شه‌ریک خه‌م و په‌ژاران
 تو خوا کوچکی کبێ، له کام هه‌واری
 وا به‌دوودی ئاه، سیا هه‌مباری
 تو له داخی کێ، سووتای سوۆزی
 جیمای ماوا‌ی، کام خێڵ و هۆزی
 راست بلێ داخی کێ له دل‌تایه
 بو له‌یلی کام ئێڵ به‌رگت سیایه

وتی سیا به‌خت، سته‌م‌کیشی خه‌م
 په‌روانه‌ی په‌شێو، دوورکه‌وتووی پرووی شه‌م
 بۆچی نازانیت، لێلایت لێله
 ئه‌م شوپنه‌ ماوا و گوزه‌رگای خێله
 شوپن ماله‌ گه‌وره‌ی ئێلی جافانه
 هه‌وارگه‌ی په‌ری زوڵف گولانه
 پاز که‌م کۆچیان دێته‌ دوو ئاوان
 دینه له‌نجسه و لار نازداری باوان
 «شه‌وقی جه‌مالیان ئه‌دا له پرووی ئاو
 په‌ری ئاسمان ئه‌کشینه ژێر داو»
 «که سه‌ر ده‌ردین له گۆشه‌ی ره‌شمال
 وه‌ک مانگ له هه‌ورا ئه‌نوین جه‌مال^(٢)»
 «چه‌م و هه‌وارگه پر ئه‌که‌ن له نوور
 هه‌ر چراخانه له نزیک و دوور»
 «هیشتا نه‌یدیوه دیدی ئه‌م ده‌وره
 زه‌مه‌مه‌ی عه‌یش و سه‌فا به‌م (طه‌وره)»
 «ئه‌ترسم (که‌چ)یی چه‌رخێ رۆژگار
 چاوێکی پیسیان لێ بخاته کار»
 به‌ زانی حال به‌ردی بێ زبان
 ئه‌مه‌ی گوت منی هینایه‌ گریان
 زانیم که ئه‌ویش یار و هاوده‌مه
 وه‌ک من په‌روانه‌ی دیداری شه‌مه
 هه‌ردوو به‌ردیکین سفته‌ی دل سهردین
 هه‌ردوو گرفتار ئیشی یه‌ک ده‌ردین
 «پیرتکی تریش مانده‌ی ئه‌و ده‌وره
 گشت سالت ئه‌گری بو ماله‌ گه‌وره

(١) ئه‌م شیعره له دیوانی پیره‌مێردی م.ه‌ دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

(٢) پیره‌مێرد ئه‌م به‌یتیه‌ی له شیعریکی تریشدا به‌کار هێناوه و سه‌ره‌تای شیعری (به‌ندی خاوه‌ری) به‌و به‌یتیه‌ ده‌ست پێک‌دوووه و ده‌چینه‌وه سه‌ر به‌یتیکی مه‌وله‌وی.

بیزاری ھۆزان

پیرەمێرد ئەم شیعەری لە ساڵی ۱۹۳۷دا وەرگێراوە.

دەقی شیعەرە ھەورامییەکی (وەلی) بیست و دوو بەیتە. ئەم کردووێ بەشانزە بەیت و بەیت و نیو بەیتی خوشی تیکەڵ کردوو لێرەدا بۆ بەراورد دەقی شیعەرەکی و گۆرینەکی دەنوسین. وەلی:

بیزای ھۆزان^(۱)

ھا بێم وە مەجنون، بیزای ھۆزان
ئەگەر وە دۆزام، بەیان دڵسۆزان
مەگەر نە ھەردە نەجەم بدۆزان
ئەریاران یەکی ئەو یادم ئاران
یا ھام جەھەردان یا جە کۆساران
ھەر جاییە مەقام ماوا مەجنون بۆ
مەنزلگە مەجنون، مات و مەحزوون بۆ
ئەو مەنزل مەقام، ئەو مەنزل جامەن
ئەو ماوا و مەکان یۆرت و ماوامەن
ھەر جاییە خاک زەمین پەرنەم بۆ
جە ھەر کۆ کۆمای وەحشیان جەم بۆ
ئەوجا، جایی سەیلات گریان منەن
ئەو کۆ ماکۆ مای دیوان منەن
ھەر سنگی چەگی دەس یارم بۆ
یاران ھەر کەس یار خەم گوسارم بۆ
ئامانەت ھەواڵ من پەرسان چیش
مەر ئەو بواجۆ حال وێلیم پیش
ئەر بەی نیشانان نیشانەم نەبۆ
ئاساری جە یۆرت وێرانەم نەبۆ
تاقی بزنان بۆ شەرت و شوونم
بۆ سەودا جە فیکر سەودای مەجنونم

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی وەلی دیوانە عوسمان ھەورامییە وەرگیراوە.

وەرگێرانەکی پیرەمێرد:

بیزاری ھۆزان

وا بووم بەشیستی بیزاری ھۆزان
بێنە پێ و شوینم خویش و دڵسۆزان
مەگەر لە ھەردە نەجەم بدۆزان
ئەگەر یادم کەن دۆست و خەمخواران
یاوام لە ھەردان یا لە کۆساران
ھەر جییە خاکی زەمین تەر بۆ
ھەر گردی (کەلی) وەحشی لەسەر بۆ
ئەویان ئمناکی گـریانی منە
ئەمیان کۆمەلی دیوانی منە
ئەگەر بەم ڕەنگە نیشانەم نەبۆ
ئەوونە یانە وێرانەم نەبۆ
ئنجای بزنان بۆ سەر و شوینم
گەردن ئازاد بۆ شەم لە خوینم
ھەر ئۆبالی من بەئەستۆی ئەو بۆ
بەختی من ھەر شەو ئەو ماھی نەو بۆ

یاشا لە نۆو

پیرەمێرد ئەم شیعەری وەلی دیوانە لە ساڵی ۱۹۳۷دا وەرگێراوە. دەقەکی ۲۴ بەیتە. گۆرینەکی پیرەمێردیش ھەر بیست و چوار بەیتە. وەکی شیعەرەکانی پێشوو ھەندێ جار لە بەیت و واتا و نیو بەیتدا لە شیعەرەکی دوور کەوتۆتەو. دەقی ھەورامی ئەم شیعەرە لە کەشکۆلی (مەحمود پاشای جاف) ھە وەرگرت، کە بەرێز (عەلی بەگی حسین بەگی جاف) خستیە بەردەستمان و نەکی ھەر ئەم شیعەری وەلی بەلکە بۆ زۆر دەقی ھەورامی ئەو شیعەرە پیرەمێرد وەری گێراون سوودمان لێ وەرگرت. وەھەر دەقیەک لە کەشکۆلەکی پاشای (لای عەلی بەگ) ھە وەرمان گرتی ئاماژە بۆ دەکەین و بەراستی ئەو جۆرە پیاو دڵسۆزانە وەکی عەلی بەگ شایانی ھەموو رێژیکن.

یاشا جە نۆو

یاشا جە نۆو،...

یاشا نەو پایز باوەر جە نۆو

طوف تهر ئهنگیز پهیدا ببووه
 نهو نم باران بو وهسارا و کبوه
 بوارو قهتره نهونم نه سهردا
 وهکو کوی کلاف پر نه عهنبهردا
 بوارو سهردیی نهو پایز جهنو
 سپی ته م پوشو ساراو کهژ و کو
 بشیونو زهوق شادی لیاخان
 نه بورج له یلاخ ئیلان بو داخان
 وهرنه گشت ئیلانی، ئیل مرادی
 بهیان وه دامان وه زهوق و شادی
 پهم پهم په ویلان تهلمیت دار جاف
 پؤل پؤل قه تاران کوی کهوتون کلاف
 بهیان وه دامان قیبله م جه نیشان
 شادبان وه مهکان قه دیم جای ویشان
 تا منیچ وه دین شای شه م جه مینم
 روشن بو دیدهی دنیا پی وینم
 یاشا وه حاجه ت شای دولدول سوار
 حاسل کهی مراد په روانه ی هه ژار
 زوو به یو هه وای پایز جه نووه
 تا دیدهم وه دین شه م شاد ببووه
 ئهوان شاد وه زهوق، من شاد وه شه م بام
 تا ساکن به خهیر چه رخ هه فته م بام

وهرگیزانه کهی پیره میترد:

یاشا له نوپوه،...

پایزکی نو، بینه له نوپوه
 بیکا به توف و په هیله ی باران
 لافاو هه لسینی له کو هساران
 باران بباری به خور له سهردا
 به توی کلافه ی پر له عهنبهردا

کهژ و کو و سارا، بیبهستی سههول
 نازدار کوئلوانه، بیبهستی ته کوئل
 بشیوی شادی و خوشی لیاخان
 شه م و باوانی بگرین له داخان
 ئیلانی مرادی خورپه ی تی کهوی
 له تاوی سهرما هیچ کهس نه سهرو
 بار و بارخانه ی ره ویلانی جاف
 پؤل پهری گهل، گشت سورمه کلاف
 بینه خواره وه له هه موو سهردا
 بکهونه شادی و قیبله م له ته کدا
 سا به لکو منیش شای شه م جه مینم
 به دیدهی دنیا ی رهوشه م بیینم
 یاشا به حاجه ت شای دولدول سوار
 په واکه ی نیاز په روانه ی هه ژار
 جا به م رهنگه زوو پایز بنیره
 با دیسان شه م بیینم لیره
 هه موو ئیلانی جاف بی هه ر کهسه
 من ته نها نووری شه می خوم به سه

قیبله کهم هه ی شه م

پیره میترد له سالی ۱۹۴۹ دا ئه م شیعه ری وهلی وهرگیزاوه. دهقی شیعه رکه ی وهلی ۱۳ بهیته. لای پیره میترد بووه به ۱۸ بهیت. واته پینج بهیت یاخود ده دیری لی زیاد کردووه. ههردوو دهقه که دهنوسین. ههروه ها وهک پیشتر نووسیمان سالی ۱۹۴۰ دیسان ئه م شیعه ری گزپوه و ناوی ناوه (شیرین ناوی شه م). تکایه بروانه وهرگیزانه که ی لاپه ره (۹۰).

بارک الله شه م،...

بنازون بهو زات خولقنايش چون شه م
 نهقاش قودره ت، کیشانیس په قه م
 جه ی سه ر زه مینه، وینه و میسلت که م
 جه شهوق پیشان نوور سوچده م
 قهوس ئاسمان پینج وهردهن چون خه م

ئەبرۆت چون كەمان خالق ئەعزەم
 خەدەنگ مە شانۆ نە دلەى پر خەم
 دلت چوون ئاهوو مودبەر ماس پرەم
 نيم نىگات ئەفسوون جادووى ھارووت كەم
 خە دەنگ موژگان چنگ پىكان جەستەم
 بى پرەوا پىكۆ بەجەور و ستەم
 زولفت پزشنا ئافتاب چوون تەم
 وینەى زىيایی مەسیحای مەریەم
 پروو خسار بەوینەى مانگ چاردهەم
 دەھەن چون حوقە ، سەر چەشمەى زەمزەم
 سى و دوو ددانانت مروارى سەرجهەم
 لەب ياقووتت پىالەى عەجەم
 خالت سولەيمان كەردش بەخاتەم
 دوو قەندیل نوور پىش مەواچان چەم
 دوو سىب سىنەت نەورەس گول بەدەم
 بىللا وینەشان تاجە بەھەشت كەم
 خوداوندەى تەور توش ئاردى فەرھەم
 سا ھەر بەى تەرە نامش نىای شەم
 بە نامت دنیا رەوشەنەن سەرجهەم
 نوتقت گيان بەخشەن جە خواوہ مەرھەم

وەرگىرپانەكە:

قىبلە كەم ھەى شەم
 خۆت بەشىوہى شەم ناوہكەشت شەم
 نەقاشى سروشت تا كىشای رەقەم
 نەقشى وا نىيە بو بى نىشى كەم
 جەبىنت فەجرى سىپى سوبحدەم
 قەوس و قەزەجى لە سەردا بو خەم
 برۆت دوو قەوسە ھەردوو سەرىەھەم
 دل و دەروونم پر لەخەم و ھەم

دىدەت دىدەى ئاسك سل كەردووى بەرەم
 پىچى پرچەكەت بەپىچ وەك ئەرقەم
 برژانگت وەك تىر ئاودراو بەسەم
 لە ئەنگاوتندا پر زۆر و ستەم
 ئەگرىجەت زولمات بەحەيات پر تەم
 لوتت بەپرگار درا لە قەلەم
 گۇنات دوو مانگن حەوت حەوت چواردهەم
 دەمت نوقتەى وەھم پر ناوى زەمزەم
 سى و دوو ددانانت جەواھىرى جەم
 شاباشى جلەدى مولكى جەم سەرجهەم
 دەنگت رۆح ئەدا وەك عىسای مریەم
 خوا ئەو موعجزەى پى كەردووى كەرەم
 لىوت ياقووتى كانى سەر ئادەم
 بو زامى دلى عاشقان مەرھەم
 لە راستى رازت سەد سويحان ئەبەكەم
 ھەر چەند تەعريفى بکەم ھىشتا كەم
 خالت بو سەجعى سلىمان خاتەم
 وا سلىمانت خستە ژىر قەدەم
 دوو سىوى سەردەشت تازەى گول بەدەم
 لەسەر سنگتايە ناويان ناون مەم
 سەرگەردى مەمت خاتوو زىنى مەم
 وەلى دىوانەت داگىر كەرد لە شەم
 بالات بەئال و والا وەك عەلەم
 گا لەرزان، گا لار، گا راست و گا خەم
 سەراپات شىوہى رۆژىكى بى تەم
 بە تەمى عالىەم ئەخاتە ماتەم
 بنازم بەسونع خەلاقى عالىەم
 شەمى ھەلگىرساند ناویشى نا (شەم)

یاران تاریکه

هامسه ران تارهن،...

ئه مسال نه وه هار نه دیدهم تارهن
زهوق زینده گیم، چون ژار مارهن
دنیا نه دیدهم (وادی القهار) هن
گشت عالم نه وهخت فەسل نه وه هار
شاد مەبۆ وه زهوق گولان گولزار
من ئه مسال وه هار شادیم ناشادی
په ریشان جه گشت، په نجم وه باد بی
بلبل شاد وه گول، من په نجه پۆ بیم
په نجه پۆ جه زهوق وه هار نو بیم
ئه مسال نه وه هار فیشتهر جه سالان
پازانش په ونهق پهنگ گولالان
ههردان ههله تان، ساران، ههواران
خهیمه گول پۆشان خاسته نه جارن
من هه کای ویه نه دیدهم خار بی
هه سهووی وه نه وه ژار مار بی
هه چه مهن سهوادی جوانیم چاخ که پۆ
هه لالی سهردا، دهروون داخ که پۆ
هه شکۆفی شهوق شیوهی (شهم) پیش بی
مدیه و نه پیشدا خاترم پیش بی
وه هاری وهی تهوور، نه وه جه لام دوور بی
چمان نه دیدهم نیش زهنبوور بی
من وه شلهیم وه سال نه وه هار پار
هه رهسوب سهحر مه دیام بالای یار
وه هار ئه مسال په شیوه جهسته نان
دوور جه دنیا و دین ئاوات وهسته نان

(۱) دهقی شیعه که ی (وهلی) مان له دیوانی وهلی دیوانه ی عوسمان هه ورامیه وه وه رگرت.

یاران تاریکه، یاران تاریکه
ئیمسال بیناییم، لیل و تاریکه
پوشته ی زینده گیم خاو و تاریکه
دل له شه پۆلی خه مدا خه ریکه
عالم به شهوقی فەسل نه وه هار
که وتۆته سهیران چیمهن و گولزار
من له به هاردا شادیم ناشادبوو
کز و نائومی د پهنجم به باد بوو
بولبول شاد به گول من په نجه پۆ بووم
ناکامی ژین و به هاری نو بووم
ئیمسال نه وه هار خوشتر له سالان
پازاندوویه وه پهنگی گولالان
ههردوو ههلهت و لوتکه ی ههواران
سهوز و سوور پۆشن باشتر له جارن
من گول و گولزار له چاو ما خار بوو
سهووی نه ورۆزی لام ژههری مار بوو
تهلی وه نه وشهم، لا سه رنگوون بوو
گولالهم له لا داخی دهروون بوو
په لکی یاسه مهن شیوهی شهمی بوو
ئهمدی به حه سه رت دیدهم ته می بوو
به هار هات و شهم له لای من دوور بوو
وهک په روانه ی کویر دیدهم بی نوور بوو
سه د خوژگه و حه سه رت به به هاری یار
هه موه به بیانیه ئهمدی بالای یار
ئیمسال نووری شهم نه یدا له چاو م
دوور له دنیا و دین نائومی د ماوم

هەر من ناشادم (١)

هەر من ناشادم،...

گشت عالەم شادن، هەر من ناشادم
هەر من نه یان وهلای ههق دادم
هەر من ناموورد قاپی موورادم
هەر من بازی باز، نهردن نه بارهه
هەر من رای شهش دهر، بهندن نه چارهه
هەر من ناسازن، فهلهک وهبه ختم
هەر من گیرۆدهی ئازار سه ختم
هەر من چهرخ چهپ چه نیم وهقینهه
هەر من تالهه پهست خاک زه مینهه
هەر من ستارهه سیایی نه سهه
هەر من فریشتهه، کهفتهه دهریه دهر
هەر من ئیقبالم خاویر و خهفتهه
هەر من نهرووی ئهرز رای راسم چهفتهه
هەر من خه میدهی، دهر گهر دوونم
هەر من جورعه نوش جام مه جنوونم
هەر من پهروانهی پهشیو حال جهستهه
هەر من پهه سفتهی خه مناک و خهستهه
هەر من چون بلبل یهک فهسلم وهسلنه
هەر من سی فهسل عه مرم بی نهسلنه
هەر من رۆی رهوشهه وه دیدهم تارن
هەر من زینده گیم چون ژار مارن
هەر من گرفتار جهه ور عازوم
هەر من پهه دی دۆست دیده لیلاوم
هەر من سزاکیش دوود داخانم
هەر من چه مه رای رای له یلا خانم
هەر من پهه دی دۆست له یلاخ نشینم

ها وهختهه به رشو گیان شیرینم
تا ئه ورۆ که خیل مه یان وه دامان
من هام نه سزا و جهه ور بی سامان
هەر موشکل گوشاد بدۆم مرادم
وهرنه تا مه ردهن خاتر ناشادم

(١) دیوانی وهلی دێوانه، عوسمان هه ورامی - لاپه ره ٧٩ .

وهه گێڕانه که ی پیره میترد:

هەر من ناشادم، هەر من ناشادم
هه موو کهس شاده، هەر من ناشادم
هەر من ناگاته لای خوا دادم
هەر من نائومی د قاپی مرادم
هەر من یاره که ی به ختم تو راوه
هەر من شهش دهری نه ردم گیراوه
هەر من وا چه وته فهلهک به به ختم
هەر من گیرۆدهی عه زایی سه ختم
هەر من چه رخی چهپ وا لیم به قینهه
هەر من ناله سهخت جیگهه زه منیهه
هەر من نهستی ردم ره شه سه ره سهه
هەر من فریشتهه و تله دهریه دهر
هەر من ئیقبالم شوین نه هات که وتهه
هەر من سه رگه ردان ریی راستم چه وتهه
هەر من گهرد و خول ریی توونا و توونم
هەر من باده نوش جامی مه جنوونم
هەر من وهک بولبول وهسلم یهک فهسلهه
هەر من سی فهسلهه عومرم بی نهسلهه
هەر من هه راسان پای هه رده و توونم
هەر من له یاری خهه سه رنگوونم

هه‌ر من به‌په‌رداخ وێلی داخاانم
 هه‌ر من چاوه‌پوان ریتی ئیلاخانم
 هه‌ر من به‌بێ دۆست ئیلاخ نوشینم
 نزیکه‌ ده‌رچیت، گیانی شیرینم
 تا ئه‌و رۆژه‌ی خێل ئه‌گه‌ریته‌وه
 من ده‌رگای شادیم لێ نا‌کریته‌وه
 مه‌گه‌ر خوداوه‌ند بدات مرادم
 ئه‌گینا هه‌تا مه‌حشه‌ر ناشادم

هه‌ی شه‌می شه‌وان^(۱)

وه‌لی:

هه‌ی شه‌می شه‌وان،...
 هه‌ی شه‌م پێ شه‌وق، چل چرای شه‌وان
 هه‌ی زینده‌گی من، هه‌ی رۆح په‌وان
 هه‌ی مه‌ردومه‌ک دیده‌ بێ خه‌وان
 هه‌ی ئاهووی مودبر نه‌ سایه‌ سل‌که‌ر
 هه‌ی هه‌وای به‌رز له‌یلاخان نه‌ سه‌ر
 هه‌ی عه‌نبه‌رین خاڵ سۆسه‌ن کلاف
 هه‌ی رۆشنایی سیامال جاف
 هه‌ی من په‌روانه‌ی په‌ر نه‌ تاو تو
 هه‌ی من گه‌یژده‌ی زولف خاو تو
 تو جاری نامای وه‌ سه‌ر وه‌خت من
 گۆش نه‌دای به‌ئا، زام سه‌خت من
 نه‌ په‌رسای داخو من په‌ی تو چونم
 بێ باک بای جه‌تین قرچه‌ی ده‌روونم
 هه‌وای له‌یلاخان ده‌ماخ که‌ردی شاد
 به‌خوا جه‌یفت که‌رد منت شی جه‌ یاد
 بێ مروه‌تیت که‌رد ئه‌ی شه‌م ده‌رباره‌م
 من په‌ی تو قه‌یس سیا ستاره‌م

واده‌ی من و تو دیوان خـوا بو
 مه‌ر من جه‌و دیوان دادم په‌وا بو
 وه‌رنه‌ هائیسسه‌ تو‌م به‌سلامه‌ت
 با ئه‌ی هه‌ق مانتو تا رۆی قیامه‌ت

(۱) دیوانی وه‌لی دێوانه، عوسمان هه‌ورامی لایه‌ره ۸۳ .

وه‌گێڕانه‌که‌ی پیره‌مێرد:

هه‌ی شه‌می شه‌وان، هه‌ی شه‌می شه‌وان
 هه‌ی شه‌می به‌شه‌وق چل چرای شه‌وان
 هه‌ی زینده‌گی من، هه‌ی رۆح په‌وان
 هه‌ی گه‌یینه‌که‌ی دیده‌ی بێ خه‌وان
 هه‌ی وه‌ک به‌ختی من سه‌رگه‌شته‌ی سارا
 هه‌ی زولف پێ له‌ بۆن عه‌نبه‌رین سارا
 هه‌ی ئاسکی سرکی له‌ سیبه‌ر سل‌که‌ر
 هه‌ی هه‌وای به‌رزی ئیلاخان له‌سه‌ر
 هه‌ی عه‌نبه‌رین خاڵ سۆسه‌نی کلاف
 هه‌ی پرووناکایی په‌شمالانی جاف
 هه‌ی من په‌روانه‌ی په‌ر سووتاوی تو
 هه‌ی من گه‌یژده‌ی زولفی خاوی تو
 تو جارێک نایه‌ی به‌سه‌ر وه‌ختی من
 گوێ ناگری له‌ ئاه، زامی سه‌ختی من
 ناپرسی ئاخو، من بێ تو چونم
 بێ باکی له‌تین قرچه‌ی ده‌روونم
 هه‌وای کوپستانت وا بو بووه‌وه
 جه‌یفت که‌رد منت له‌بیر چووه‌وه
 بێ مروه‌تیت که‌رد ئه‌ی شه‌م ده‌رباره‌م
 من بو تو قه‌یسی سیا ستاره‌م
 وه‌عدی من و تو دیوانی خوا بیت
 مه‌گه‌ر ئه‌و رۆژه‌ دادم په‌وا بیت

ئەگىنا ئىستا تۆ بەسەلامەت
 ۋا ئەم ھەقەى من كەوتە قىامەت

ياران لە جەرگم

لە دەقى ھەورامى شىعرەكەى ۋەلى دىوانەدا شىعرى (ياران لە جەرگم و ياران ۋەسىيەتم ئەمە
 بى لاتان)، يەك شىعرە. بەلام بەھۆى نەشارەزايىيەۋە لە دىۋانى ۋەلى دىوانەى (مەحمود خاكى
 و.س.ع. شادمان)دا كراۋە بەدوو شىعر. لىرەدا دەقى راستى شىعرەكە و گۆرپنەكەى پىرەمىردىش
 دەنوسىنەۋە.

ياران نە جەرگم (۱)

ياران نە جەرگم،.....

تير (شەم) ئەمشەۋ دريا نە جەرگم
 بەۋ خەدەنگ ئاما، ئاكام مەرگم
 شەھىدم كەفەن مەكەن ۋە بەرگم
 شەھىد ۋەبى غەسل، بى كەفەن خاسەن
 ھەر كەس شەھىدەن، ھون بى قەساسەن
 تەنبا بەھون زام جەرگەۋە
 بسپاردىم ۋە خاك ھون ۋە بەرگەۋە
 با بەۋ ئەندام گول ۋەنگىمەۋە
 پەروانە ئاسا بى دەنگىمەۋە
 شوشتەن نەگىلنو ھون زامانم
 بەى تەۋر پەسەند گشت شەھىدانم
 بەلام ۋەسىيەتم ئىدەن جەلاتان
 ھەر چەند كەفتەنان دوور ۋەلاتان
 با گلگۆم تەنبا، جە راى خىلان بۆ
 نزىك ھەۋارگەى سەر ۋەتيلان بۆ
 مىلى بەئەنداز، بەژن و بالاي شەم
 بنىەن جە فەرەم، بەبى زىاد و كەم
 تاقى بەۋىنەى، تاق برۆى ئەۋ
 كە سوجدەگاھ گيانم بۆ بەشەۋ

بنويسن بەھون جەرگ سەر كەردەم
 كەمن بەتير شەست شەم مەردەم
 پەى چىش ئەۋ شەمە تاتار چىنەن
 جە زىد بىزارەن، جەبەل نشىنەن
 بەلگم ئەۋ قىبلەم جە راگوزارى
 راش گنۆ، ۋە سەر گلگۆى من جارى
 بزانۆ زەدەى شەست وىشەنان
 داخ ۋە گل بەردە، ھەسەت كىشەنان

(۱) ئەم دەقە لە دىۋانى ۋەلى دىۋانەى عوسمان ھەورامىيەۋە ۋەرگىراۋە.

ۋەرگىرانەكەى پىرەمىرد:

ياران لە جەرگم، ياران لە جەرگم
 تيرى شەم ئەمشەۋ، درا لە جەرگم
 بەۋ تيرە گەيىمە ئاكامى مەرگم
 شەھىدم كەفەن مەكەن بەبەرگم
 من ئەۋ شەھىدەم بوومە پىناۋى
 ئەۋى شەھىدە كەفنى پى ناۋى
 ھەروا بەخوئىنى زامى جەرگەۋە
 بىننىە ژىر خاك، خوئىن بەبەرگەۋە
 با بەۋ ئەندامەى گول ۋەنگىمەۋە
 پەروانە ئاساى بى دەنگىمەۋە
 شتن نەگۆرپى خوئىنى زامانم
 بەۋە پەسەندى ناو شەھىدانم
 بەلام ۋەسىيەتم ئەمە بىت لاتان
 ھەر چەند كەۋتوومە دوورە ۋلاتان
 تەنبا گۆرەكەم لەپتى خىلان بى
 نزىك ھەۋارگەى سەر ۋەتيلان بى
 كىلىكى بەرزش بەقەت بالاي شەم
 لە ژوور سەرم بىت بى زىاد و بى كەم

تاقییکیش وینهی تاقی نهبرۆی نهو
 که سوجدهگاهی گیانم بیت بهشهو
 بنووسن بهخوین جهرگی سرکردووم
 که من بهتیری دهستی شه م مردووم
 چونکه نهو شه مه تاتاری چینه
 له دهشت بیزاره ههوار نشینه
 بهلکو هه لکه وی له پری گوزاری
 پیکهی بخاته سه رگۆرم جاری
 بزانی کوشتهی دهستی خو به تی
 له خاکا مه یلی پهنگ و بو به تی
 جوابی سوئالی گۆریشم وایه (۱)
 دیاری مه حشه رم شو پری له یلایه

(۱) نه م بهیته له دهقی شیعه که ی (وهلی) دا نییه. دیاره که شیعی (پیره میترد) ه.

یاران مه جنوونم (۱)

یاران مه جنوونم،...
 دپوانه، واریس قهومی مه جنوونم
 ئاخکیش زۆخ نۆش زام نه دهروونم
 وینهی مه جنوون ویل ئاواره ی توونم
 نه ورۆکه مه جنوون زۆخ زام قنیات
 جورعهی نه جهل چهشت، شی نه رۆی مه مات
 من که رد به وارس، خاس و کهست ویش
 گشت وه من سپهر د، ههرچی ئاما پیش
 خه م چهنی هجران، په ژاره و خه یال
 ئاخ و داخ و دهر د، دلگیری مه لال
 ویلی و چول گهر دی و سه رگهر دان سه ر
 سه ودا و سیاست یه ک جه یه ک به تهر

بی خور دی رۆوان، بی خاوی شهوان
 په فیک زومره ی دهیری سه ر کوان
 شین و واوه یلا و زام په ر نه سه
 فه ریاد نه به رد، ئیش کۆنه و نو
 یه ک یه ک جه م که رد م، ته مام سه راسه ر
 نهو وههون دل، نویشت وه دهفته ر
 وات من مه جنوونم، تو دپوانه به
 هامرای وه حشییان بیدیان به
 ئاله م گشت ته مام یه کسه ر مزانو
 که س نه پیش تاقه ن جای نهو بسانو
 من که رد م حه رام جه ویم خورد و خه و
 هابیم وه وارس، نیشته م نه جای نهو
 به لئی خه مم هه ن نه ی دنیای فانی
 هه م فانی که رو مه جنوون سانی
 فرۆزان ده ور دنیای پامال بو
 وه بی من یا گه ی مه جنون به تال بو

(۱) نه م شیعه ی وهلی چواره بهیته. به لام له وه رگینه که ی پیره میتردا بووه بهه ژده بهیت، دیاره که چوار بهیتی
 لی زیاد کردووه و هه ندی جیاوازی له نیتوانیاندا هه یه. هه روه ها دهقی هه ورامییبه که له دیوانی وهلی دپوانه ی
 عوسمان هه ورامییبه وه وه رگیراوه.

وه رگینه که ی پیره میترد:

یاران مه جنوونم

یاران مه جنوونم، یاران مه جنوونم
 دپوانه و واریس، قهومی مه جنوونم
 ئاخکیشی زووخ نۆش زامی دهروونم
 وه ک مه جنوون ویل و ئاواره ی توونم
 مه جنوون خه فته تی، کرد بوو به قنیات
 پیاله ی مه رگی چهشت که وته رووی مه مات
 شیتی و خه مباری و مه حروومی و یسال
 دای به من به ئیرس کردی به هاو حال

خەم و ھىجران و پەژارە و مەلەل
 ئاخ و داخ و دەرد، پەشىوى خەيال
 وىل و چۆلگەردى و بەلەي ئىخەگر
 سەوداى سىياسەت يەك لە يەك بەدتر^(۱)
 ئادابى مەينەت جەفای پۆزگار
 كزە و سۆزە و تاو دلەي بى قەرار
 برسىتى پۆزان، بى خەوى شەوان
 فرمىسكى دىدەي وەك ئاوى رەوان
 شىن و واوەيلاي زامى ھاتووە سۆ
 ھاواری ئازار زامى كۆنە و نۆ
 گردى كەدەو يەك يەك سەراسەر
 بە خويىنى دلى نووسىيە دەفتەر
 دای بەمن وتى، جىنشىنم بە
 لەسەر ئەم ئىرسە تۆ ئەمىنم بە
 ئىستا مەجنون مرد من لە جىيى ماوم
 زۆرى عەشقى خۆم ئەمەي پىداوم
 زۆركەس ھەولەي دا، كەس لایەق نەبوو
 ھىچ كەس بەدلىيى پاك عاشق نەبوو
 خەو و خۆراكم لە خۆم ھەرام كرد
 لەگەل چەپگەردى چەرخا دەرم برد
 تاكو ئەم فیزەم لەووە دەست كەوت
 قابىليەتى، جنونم بەركەوت
 ئای مەجنون رۆحت بەجەنتەت شاد بى
 چاكەي تۆم تا مەرگ ئەبى لەياد بى
 بەلام ئەترسم ئەم دنيای فانی
 ھىندە نەژىنى مەجنونى سانی
 سەدای جنونى پەي دەربەدەر بى
 جگەر گۆشەكەم، ئاھ دەربەدەر بى

(۱) لەو نىوہ بەيتەدا بەناشکرا ديارە كە چۆن پىرەمىرد وىستويەتى بەھۆى شىعرى دلدارى وەليیەوہ مەبەستى
 سىاسى خۆى دەرىپت.

ئۆف برىندارە

بەلەي مەنەو ئەم شىعرە، ئەوئەندە ئوسلوب و واتای پىرەمىردى تىايە رەنگە شىعرى پىرەمىرد
 بىت و لاسايى وەلى دىوانەي كەدبىتەوہ. جگە لەوہى لە ھىچ لایەكەوہ دەقى ھەورامىيەكەي ئەم
 شىعرەي وەلى چنگ ناكەووت و تەنھا ئەوہى پىرەمىرد تا ئىستا لە ئارادايە.

ئۆف برىندارە

ئۆف برىندارە، ئۆف برىندارە
 تۆى جەھەركى مەنە، وا برىندارە
 ھەر چاوى مەنە، لە خەو بىزارە
 ھەر دلى مەنە پىر لە ھاوارە
 ھەر ئاھى مەنە سەمەي گەرتووە
 سەقى گەردوونى كون كون كەدووە
 ھەر ئالەي مەنە دنيای بىزران
 ناقووسى دىرى بەشىوہن زپان
 شىوہنى مەنە بەكەژ و كۆوہ
 دەم بەھاواری لەيل و پۆرۆوہ
 تا ئەو پۆزەي خىل دىتە خواریوہ
 پرووى شەم ئەبىنم لە كەنارەوہ
 ھەروا سەرشىت و خويىنە بەرگم
 لە ھىجرانى شەم ھەسەت بەمەرگم

چۆل نشىنە خۆم^(۱)

وەلى:

چۆل نشىن وىم،.....
 چون قەيس مەجنون، چۆل نشىن وىم

بهخت سیا و شووم، دلّ خه مین ویم
 مه حرووم دیدار، دنیا و دین ویم
 ئه رامهندهی دهوور، بی ویا نه ویم
 ره فلیق وه حشی، ویران یانه ویم
 پابه ست زنجیر، مه کر لیوه ویم
 سه رسام و سادار زهدهی دیوه ویم
 دوور که فتهی وه تن هه راسان ویم
 مه حرووم مه جلس گشت خاسان ویم
 سه رتاپا سفتهی گره ی نار ویم
 دلّ پاره ی قولا پ نیش یار ویم
 قامه ت خه مزده، رسوای عام ویم
 شهیدای بی هوش و عقل و فام ویم
 وه تیر تانه ی ناکه سان ویم
 دۆساخ هه رده ی کورده ستان ویم
 مه حبووس زنجیر خه یالان ویم
 پرووزهد دیوان هامسه ران ویم
 گیرۆده ی مهینه ت دلّ گران ویم
 بی قه در و قیمه ت جه لای ناس ویم
 تن لوخت عوریا ن بی کراس ویم
 گیرۆده ی فره نگ تازه دیل ویم
 که شتی شکسته ی به حر نیل ویم
 مایه لاو به رده، بی هاومال ویم
 دلّ سیا قه قنه س، کو ی زوخال ویم
 شه رمه نده ی عه شره ت سه ر ئه قگنده ویم
 رووسیای دهرمال خودا و بهنده ویم

(۱) ئه م دهقه له دیوانی وهلی دیوانه ی عوسمان هه ورامبیه وه وه رگیراوه.

وه رگیرانه که ی پیره میترد:

چۆل نشینه خۆم، چۆل نشینه خۆم
 چوون قه یسی مه جنوون چۆل نشینه خۆم
 بهختی سیا و شووم دلّ خه مینه خۆم
 مه حروومی دیدار دنیا و دینه خۆم
 ئاره منده ی دوور بی دیا نه خۆم
 ره فلیقی وه حشی ویران یانه خۆم
 سه رسامی سادار زهده ی دیوه خۆم
 پابه ستی زنجیر مه کر و رتیه خۆم
 دوور که فتهن وه تن هه راسانه خۆم
 مه حروومی مه جلس گشت خاسانه خۆم
 سه رتاپا سفته ی گره ی ناره خۆم
 دلّ پاره ی قولا پ نیشی پاره خۆم
 قامه ت خه م زهده ی رسوای عامه خۆم
 شهیدای بی هوشی عقل و فامه خۆم
 وه تیری تانه ی ناکه سانه خۆم
 ده ستاخ هه رده ی کوردستانه خۆم
 مه حبووسی زنجیر، خه یالانه خۆم
 مایه ی فیکر و هوش وه تالانه خۆم
 پرووزهدی دیوان هام سه رانه خۆم
 گیرۆده ی مهینه ت دلّ گرانه خۆم
 بی قه در و قیمه ت جه لای ناسه خۆم
 تن لوختی عوریا ن بی کراسه خۆم
 گیرۆده ی فره نگ تازه دیله خۆم
 که شتی شکسته ی به حر نیله خۆم
 مایه ی لاویرده بی هاوماله خۆم
 دلّ سیا قه قنه س کو ی زوخاله خۆم
 شه رمه نده ی عه شره ت سه ر ئه قگنده خۆم
 رووسیای دهرمال خودا و بهنده خۆم

پهري په شمالان

ناونيشانى دهقى ئم شيعرهى وهلى (شای سیا يانان) ه. له وەرگيرانهکەى (پيره ميترد) دا بووه به (پهري په شمالان) شيعرهکەى وهلى ده بهيته و وەرگيرانهکەى نو بهيته.

شای سیا يانان^(۱)

شای سیا يانان، شای سیا يانان
شوخ شیرین شوق، شای سیا يانان
(شه م) شيفا به خش، شادی په روانان
سه رکيش په وپل، دیده قه ترانان
ته تار (طایف)، تایفه ته تار
سپی ماس سل، سوب نه سه ره قه تار
پاز پزهى نه بات، په ند په وپلان
ناز و نه زاکهت، نازدار خیلان
جهيران چه ریده وهردهی له ییلاخ
دلگیران ودهرد سه ییادان جه داخ
ناهوی گهرمه سپر، ههرده و ههلهت دهیر
شاهین شمش دانگ، شوخ دیده تهیر
داخ تۆ نیای وه ریشهی جه رگم
سارپتش نه بو تاوهړۆی مه رگم
من ناشی سه ییاد، تۆ صهید قوچاخ
به رشیت جه دهستم، سه د جار ناخ و داخ
مه رهه م خوداوه ند که رامات بی شو
ئم جار شاد که رۆ دیدهی من به تۆ
وه رنه من صه ییاد سه رگه شتهی سارام
جه داخ تا مه رگ جه هجران دارام

(۱) دیوانی وهلی دپوانه، عوسمان هه ورامی لاپه ره ۵۶

وه رگيرانهکەى پيره ميترد:

پهري په شمالان، پهري په شمالان
ئهستیرهى گهشى بورجی په شمالان

شه می شيفا به خش شایی پهریان
ده ليلهی قه تار، دیده قه ترانان
پاز وینهى نه بات په ندی په وپلان
ناز و نه زاکهت، نازدار خیلان
جهیرانی ههردهی په وهردهی ئیلاخ
عاشقانت پر دهر، راوکه ران به داخ
ئاسکهکەى گهرمیان ههرده و ههلات سهیر
شاهینی شمش دانگ، شوخی دیده تهیر
داخ تۆ ناوته له ریشهی جه رگم
سارپژ نابیت تا سه ر وادهی مه رگم
من خه شیم راوکه ر تۆ چاکی نیچیر
هه ر چه ند هه و لم دا بۆم نه هاتیه گیر
مه ر ئه و خوابیهی به خشندهی که ره م
هه رخوی من و تۆ دلشاد کا به هه م
ئه گینا وا من شوینم سه حرایه
تا ئه مرم پی شه م هه ر واوه یلایه

به کۆی زوخال بیت

دهقى شيعرهکەى وهلى ههشت بهيته، له وەرگيرانهکەى پيره ميترددا بوته ده بهيت. وهلى:

قییبله م زوخال بو،^(۱)...
یانەى باوانت، وه کۆی زوخال بو
دایهت نابینا، زوانش لال بو
باوه مه ده بای، شادیت به تال بو
هانام به و خودای، بی ته ناف مالهن
ئه رجه من سه ردی مه یلت خه یالهن
دوور جه بالای تۆ باوانت چۆل بو
چون قه یس ئاسا و که لپۆس نه کۆل بو
بهی ته ور بی کهس، بای کهست نه مانۆ

شيعرهكانى (بييسارانى) له (ديوانى پيره ميژدى نهمر)دا و نهو شيعرانهى بييسارانى كه پيره ميژدى وهري گيژاون

ئاي تيرى تانه

پيره ميژدى له سالى ١٩٤٨دا له ژماره ٩٣١ى رۆژنامه كهيدا ئهم شيعرهى بلاو كردۆته وه. بهلام نهى نووسيوه كه شيعرى (بييسارانى)يه. ئيمه دهقى هه ورامى شيعره كه مان دۆزيبه وه و شيعرى (بييسارانى)يه. ليژدها شيعره كهى بييسارانى و وه گيژا نه كهى پيره ميژدى بلاو دهكهينه وه. شيعره كه شەش بهيته. پيره ميژدى چوار بهيتى خۆى بۆ زياد كردوه و له مه بهستى بنه رتهى شيعره كه لای داوه. شيعره كه سكالايه كى دلداريبه و ئهم كردوويه به باسيكى سياسى.

ههروهها بهههله ئهم شيعره له لاپهه ٥٧ى ديوانى وهلى ديوانهى (مهحمود خاكي)دا - چاپى دوهم به شيعرى (وهلى) دانراوه.

ههروهها بۆ بهلگه كى راستى بيروپراي ئيمه مامۆستاي شاردهزا (عوسمان هه ورامى) له لاپهه (٥)ى ديوانى وهلى ديوانه دا ئاماژهى بۆ ئه وه كردوه كه ئه و شيعره، شيعرى بييسارانيبه نه ك وهلى ديوانه.

نه داروو تانه...

نه داروو تا قسه ت تهواناي تانه
به وينه مهنوون ويل و ديوانه
مه شوون وه چۆلدا مه سازوو يانه
به رگى تهت جه وهلگ دره ختاني چۆل
په ي ويم مه ورازووت، مه گير و نه كۆل
يهك سياسهنگى منيه و نه بالين
تهك مده و پيوه په رده شه و نالين
په ي ديم مه گيتلوو، سهروهش نه كاوان
مه ر مه لان مه ردهن بيديشان ماوان!!
خاوم به راحت، گه شتم به دل واز
نه نه زان په فبيق، نه په قيب ده مساز! (*)

(*) عوسمان هه ورامى، ديوانى بييسارانى - ده سنوس -.

بايه قوش نه شوون باوانت وانۆ
تا نه كهى هه واي بورج له يلاخان
چون من خه مين باي دل پر نه داخان
وه رنه تو به و بورج به و ده ماخه وه
به و بورج ده ماخ پاى له يلاخه وه
ده ردينى چون من ديوانه ي ناشاد
جه ئاستانه ي تو كهى مه گنۆ وه ياد

(١) ديوانى وهلى ديوانه، عوسمان هه ورامى لاپهه - ٦٤ -

وه رگيژا نه كهى پيره ميژدى:

به كۆى زوخال بيت، به كۆى زوخال بيت
مالى باوكه كهت به كۆى زوخال بيت
دايكت نابينا، زويانى لال بيت
باوك مردوو بيت، خوشيتان تال بيت
به و خوايه قه ستم، مال بى ته نafe
ئه گه ر له گه ل من، مه يلت خيلافه
دوور له بالاي خۆت، باوانت چۆل بيت
خزمان وينه قه يس پۆستيان له كۆل بيت
خيلى خوشانت، تووشى تالان بن
به پهنگى عيبرهت كورد و گوران بن
بى كهس داميني، كهست نه ميني
بايه قوش له شوين مالتان بخوينى
بشزانى ئه وه به دوعاى منه
وا بى كهس ماوى خوشيت لى ونه
ئه گينا تو به و شا ده ماخه وه
به بورجى ئيلاخ پاى له يلاخه وه
تو چۆن ئه بينى ديوانه ي ناشاد
له وى چۆن منت ئه كه ويته ياد
چۆن رازى ئه بى به منى ديوانه
واريسى مهنوون قه يسى زه مانه

ئای تیری تانه،.....(۱)

تاقه‌تم تاق بوو، له تییری تانه
مه‌گهر وهک مه‌جنوون ویل و دیوانه
پوو بکه‌مه سه‌حرا، ده‌رچم نازانه
له ئاوه‌دانی، ده‌رچم بچمه‌ چۆل
سه‌ر پووت پی خاوس، لۆنگ بگره‌ کۆل
«له‌گهر دوو خولی ده‌ور بی خه‌به‌ر بم
بی خه‌م و خه‌یال، نازاده سه‌ره‌م»
شه‌و ته‌نیا سه‌نگی بکه‌م به‌بالین
له‌گه‌ل مورغاندا ده‌ست بکه‌م به‌نالین
که‌ رۆژم لی هات روو بکه‌مه‌ کیوان
پیم ئه‌که‌ویتیته، گوزه‌رگه‌ی دیوان
«له‌ ته‌ک دیواندا بیم به‌هام‌پراز
نه‌ک له‌گه‌ل پیاوی دوو رووی حيله‌باز»
«ئیس‌تا هاوده‌رد و خه‌مخور نه‌ماوه
درۆ و ده‌له‌سه و جاسووسی باوه»
«نازانم تاکه‌ی ئه‌بن ئه‌مانه
وا ده‌رده‌که‌وئی ئاخ‌ر زه‌مانه»
«یا هادی مه‌هدی بنییره زووکه
(خو) یه‌کیش له‌ناو کۆمه‌لی (جوو) که!»

(۱) ئه‌و به‌یتانه‌ی له‌ که‌وانه‌دان شیعری پیره‌میرد-ن.

له‌ناو په‌زانا

له‌ لاپه‌ره‌ ۱۵۰ی دیوانی پیره‌میردی مامۆستا (هاوار) دا شیعریک بلاوکراره‌ته‌وه‌ به‌ناوی
(له‌ناو په‌زانا)، به‌بی ئه‌وه‌ی ئاماژه‌ بکریته‌ بۆ سالی نووسینی شیعره‌که‌ و خاوه‌نی شیعره‌که‌!
واته‌ هه‌ر به‌شیعری پیره‌میرد دانراوه‌! به‌لام له‌ راستیدا شیعی (چراغ وه‌په‌زان) ی

(بیسارانی)یه. پیره‌میرد بیر و شیوه‌ی شیعره‌که‌ی وه‌رگرتوه‌ و له‌ سیبیه‌ریا ئه‌و شیعه‌ری
نووسیوه‌. وه‌ له‌ ژماره‌ ۵۸۵ی سالی ۱۹۳۹ی رۆژنامه‌که‌یدا بلاوی کردۆته‌وه‌. هه‌روه‌ها جاریکی
تریش له‌ ژماره‌ ۸۸۷ی سالی ۱۹۴۷ی رۆژنامه‌که‌یدا شه‌ش دپیری له‌و شیعه‌ وه‌رگيرپاره‌ و شه‌ش
دپیری خۆی بۆ زیاد کردوه‌! شیعره‌که‌ی بیسارانی هه‌ژده‌ دپیره‌ واته‌ نۆ به‌یته‌. وه‌رگيرپانی یه‌که‌می
پیره‌میرد بریتیه‌ له‌ چل دپیر واته‌ بیست به‌یت. وه‌رگيرپانی دووه‌می بریتیه‌ له‌ دوانزه‌ دپیر واته‌
شه‌ش به‌یت. ئیمه‌ هه‌ر سی ده‌قه‌که‌ ده‌خه‌ینه‌ پيش چاوی خوینه‌ر.

چراغ وه‌په‌زان(۱)

چراغ وه‌په‌زان،.....

ئارۆ راگه‌م كه‌فت، شيام وه‌په‌زان
به‌ زوان حال په‌رسام ئه‌ی خه‌زان
ته‌ن بیه‌ن مه‌جروح چوون ماران گه‌زان
واتم ئه‌ی خه‌زان، ره‌زیده‌ی چه‌مه‌ن
ئوستاد نه‌قاش په‌له‌م یه‌مه‌ن
سه‌به‌ب جه‌ چیشنه‌ن ره‌نگ زگاره‌نی
سه‌رتاپا هوونین دل ته‌فگارهنی
واتش ئه‌ی بی مه‌یل ناگا جه‌ روئی
دیم ئاما ویه‌رد زولف ئه‌شه‌د بوئی
خه‌رامان ویه‌رد به‌سه‌د نازه‌وه‌
به‌ دیدهی سیوه‌نگ سرمه‌ سازه‌وه‌
مه‌ودای موژانش نیشتنه‌ن نه‌ جه‌رگم
به‌ هوون ئه‌وه‌ن ره‌ژیان به‌رگم
سامن زایفیم جه‌ بۆنه‌ی له‌یلنه‌ن
عامیان مه‌واچان ره‌شته‌ی سه‌ویله‌ن
ئیمه‌یچ چوون ئه‌وان هوون دل وه‌ردیم
جه‌ دووری یاران داخ وه‌گل به‌ردیم

(۱) دیوانی بیسارانی - عوسمان هه‌ورامی - ده‌سنوس.

پیره‌میرد:

له‌ناو په‌زانا، له‌ناو په‌زانا
ئه‌گه‌رام به‌ناو، رستی میوانا

میوم دی له توتی، شیوهی عوربانا
 گرژ بووبو له ناو گهلا پیزانا
 وهختی به وهرزی تهرزی خوش تهرزی
 سه ری بهرز نه کرد به بهرگی سه وزی
 هی شوی مرواری گهردنی بهرزی
 به بای غروری شوخی نه لهرزی
 تیف تیفه ی نه دا نم غه ی باران
 بو تامه تامه ی گرزی مه ی خوران
 گه لای بو خه نه ی زولفی نازداران
 تریکه ی نه بو به دیاری یاران
 ئیستا بی بهر و بی سه و سامان
 رهنگ زهردی وهره سهر تا به دامان
 به شنوی خه زان وینه ی نه مامان
 نه لهرزیتسه وه ئامان سه د ئامان
 پرسیم: نه ی هه له م، دانه ت بی هه له م
 بوچ زهره هه لگه پای به دهردی وهره م؟
 سه راب له میوه ی تو دپته به رهه م
 نه بی به شفای په ژاره و نه له م
 تو خوا پیم بلتی، چیه نه م دهرده؟
 نه م په شیویه و نه م په نگه زهرده؟
 نه م بی په نگیه به م قه وزه ی سه رده؟
 نه م مه لولویه چوون نازیز مه رده
 وتی: لیم گه ری، دهروون له غه م که یل
 منیش هه ره وک تو که وته سه ودای له یل
 عاشق بووم به پروی نه ستیره ی سیوه یل
 شور ی که وتبووه دلکه ی پر مه یل
 پرشنگی جلوه ی هه لی قهرچاندم
 سه ودای دلدار ی جه رگی سووتاندم
 دوا یی بی مه یلی خو ی پی نواندم
 بای بی وه فایه ی هه لی وهراندم

وه سیه تی من بی جوانت خوش نه وی
 کی دیویه وه فا لای جوان ده سکه وی
 گیر دده ت نه کا به ته نه ها شه وی
 له پر وک ناسکی سل لیت نه په وی
 ئیستا وک جوانان روله ی زه مانه
 که مه ندت نه که ن به گیانه گیانه
 بو ئیش پیلالت له سه ره چاوانه
 که ئیشیان نه ما ئیسکت گرانه

وه گترانی دووهم:

پیم که وته باخی،.....
 چول و بی په رژین، له په نای شاخی
 ناگا، چاوم که وت، به گوله باخی
 په ل و پوشکا و دهروون پر داخی
 گه لای زهره بو بو، رژابووه خواری
 سه ری هه لدا بو له جه رگی خاری
 «خار له شوینی گول، دل پر جه خاری
 ده ک فه له ک یاخوا، به ردت لی باری»
 گولخونچه له ده ست، گولین نه سینی
 روله ی نازیزی دایکان نه مرینی
 چیغ و ده واری کورد نه پرووخینی!
 پیم بلتی، توله ی چیه؟! نه یسینی!؟

دلله ی بی ته دبیر

نه م شیعه ری (بیسارانی) له ژماره ۹۶۸ ی سالی ۱۹۴۹ ی رۆژنامه ی (ژین) دا پیره میترد بلاوی
 کردو ته وه و نه ی نو سیوه که شیعه ری (بیسارانی) به. هه روه ها وه ری گپراوه بو سه ر شیوه ی
 سلیمانی و له دوا ی شیعه که ی بیسارانییه وه بیست و دوو دپری خو ی بو شیعه که زیاده کردووه،
 که شیعه که خو ی ده دپره.

دلله ی که متهر ویر^(۱)

دلله ی که متهر ویر،...
 دلله ی که م خه یال، که م فام و که م ویر

شۆ جانفیدایی جه پەروانە گیر
 پەروانە دارۆ، جە شۆلەئە ئاییر
 وینەئە پەروانە، پەر مەیل و وەفا
 پەرەئە وەسلەئە دۆس بکێشە جەفا
 تا بەئێرە عەشق دڵ بەند نە سۆزۆ
 کەئە ساکن مەبۆ، دۆسەش مەبۆزۆ
 وێت دەربە ئاییر وینەئە پەروانان
 تا جە تایفەئە مەجنوونت وانان

.....
 (١) دیوانی بێسارانی (عوسمان هەورامی) دەسنوس.

وەرگێڕانەکەئە پیرەمێرد:

دڵەئە بێ تەدبیر،...
 دڵەئە کەم خەیاڵ، کەم هۆش و کەم بێر
 «پێریش بووی هەمدیس بێ بەینەت و پێر
 نایەبیتە سەربار، بەشیر و بەتیر» (١)
 هیچ نەبێ لەرێتی دڵا بەشەوق بە
 وینەئە پەروانە، بەعەشق و زەوق بە
 پەروانە بۆلای دۆست بێ پەرەوا
 بۆ ئەجری جانان هێند بەپروایە
 گرگر بە دەوری گرا ئەگەرێ
 ئەلێن ئەسووتیی، ئەلێ لێم گەرێ
 گیانی بۆ گیانان نەبەتە خەیاڵ
 لێی گەرێ یاخوا بێ بەکۆی زوخاڵ
 هونەر ئەوەیە، ئەسووتی بێ دەنگ
 هاواری نییە، بێ نالە و ئاهەنگ
 ئێمە بەعەشقی جوان دڵ گەرم ئەبین (٢)
 هێند هاوار ئەکەین کە بێ شەرم ئەبین
 کە تۆ بۆ عەشقی هەق تێ ئەکۆشی
 لەوی وەرگرە، شێوەئە خامۆشی

ئەو بێ دەنگییە و سۆزی پەروانە
 لە دەرسی عەشقا بوو بە ئەفسانە
 دڵە، کە نیتە عەشقی پەروانە
 سەرت هەلگرە و بچۆرە وێرانە
 هەتا ئەتوانی لەوێ هاوار کە
 لەگەڵ گەل مەبە، تەرکی هاوار کە
 تۆ کە پێرێکی وا کۆنەسالی
 هێشتا لە سەودای ئەگرێجە و خالی
 برینی کۆنت تازە کەرەوه
 لە درۆزنەکان گەرە بەرەوه
 بە پێری تیرێ وەرگرە لەیار
 بۆرۆژی حەشرت بێ بەیادگار
 بێ زەخمی خەدەنگ موژەئە ماھ پەیکەر
 عارەبە دەشتی مەحشەردا گوزەر
 بێ زەخمی خەدەنگ موژەئە ماھ رووان
 نەنگەن وەسەحرای قیامەت لوان

.....
 (١) ئەو بەیتە شیعری پیرەمێردە.

(٢) لێرە بەدواوە شیعری پیرەمێردە.

گیانە ئەو پۆژەئە

ئەم شیعەرە (بێسارانی) دەقەکەئە چوار بەیتە، لە وەرگێڕانی پیرەمێرددا بۆتە نۆ بەیت. بەیتە
 بەکەم و دووهم و سێیەم شیعەرەکەئە وەرگێڕاوە و وازی لە بەتێ چوارەم هێناوە. لێرەدا تەنھا
 بەیتەکانی بێسارانی دەخەینە کەوانەوه.

پیرەمێرد سالی ١٩٤٩ لە ژمارە ٩٦٩ی پۆژنامەکەیدا لەژێر ناوی (بێسارانی)دا ئەم شیعەرە
 بلأو کردۆتەوه.

چراغ ئەرساتی (١)

چراغ ئەرساتی دوور گنون جەتۆ
 نەمانون شەللا، بوینون ئەورۆ

خیال چون نیشته، دل مهکا و نو
دل جه دیدهم سهیل، زوخ مهتاو نو
دیدهم بیناوی، تیش نمه مانو
پهروبال نه دور، زولمات مهشانو
به شقی شای شاهان، هه بهر گوزیده
بیناییم تونی، بوشوم وه دیده

(۱) دیوانی (بیسارانی کیومرث) لایه ۸۲

وه رگپرانه که ی پیره میتد:

«گیانه نهو رۆژهی تۆی تیا نابینم
خوا بکا نهیبینم بر نهکا ژینم»
«خه یال نهو رۆژه، دینن به دلدا
وهک ههلبچه قق چقل به گولدا»
گرپیک نه خاته ناو جه رگمه وه
وه خته پال بدا به مهرگمه وه
زیانم نابن له گهل کسهس بدووم
ههولن ههوالن نه فسهس یهک و دووم
«چاوم بینایی، تیدا نامینن
هوشم نازانن، نه مپۆیه یا دوئ»
خو دیاره وا تویش که وتیه بن مهیلی
له وهفا و مهیلا توش هاوتای لهیلی
که واته با من تهفر و توونا بم
تهنها شتیک ما که به تهما بم
تو خوا دواي مهرگم به راگوزاری
پن بنن به سهه خاکمدا جاری
گوئ بگره له دهنک نه شیده عه شقم
بزانه بو عه شقی پاک من سهه مه شقم

یاران حالی دهر

پیره میتد نهو شیعهی به ناوی (بیسارانی) یه وه له ژماره ۹۹۰ ی سالی ۱۹۴۹ ی رۆژنامه کهیدا
بلاوکردۆته وه. ئیمه دهقی هه ورامی نهو شیعه ره مان له دیوانی بیسارانیدا دۆزییه وه. شیعه که و
گۆرینه که هه ر یهک پینج بهیته. به لام له دوا بهیتی شیعه کهدا پیره میتد مانا که ی به پینچه وانه وه
تیگه ییه. بیسارانی ده لیت (خواجه نه بنی نازی غولامی بکیشیت) پیره میتد نووسیویه: ئاغا
ناکیشی نازی غولامان.

بیسارانی:

چراغ حالی دهر (۱)، ...،

بن خه بهر جه دهر، نه زان حالی دهر
جه پرووی نازه وه، نه ر من نازم کهرد
خاس نیه ن جه وناز، خاتر گپروت گهر
کرده ی گۆستاخیم، جه پرووی نازه وه ن
نازم هه به رهنج، بن نه ندازه وه ن
نه گهر نه بهی، وه یا گهی نازم
که ی ناز مه که روون، هه ی ئاوات وازم
نه ی سوخن په ندن، جه قه دیم ئامان
(خواجان) مه کیشان، ناز غولامان

(۱) دیوانی بیسارانی (کیومرث) لایه ۸۵

پیره میتد:

یاران حالی دهر، ...،

له کو ی به زمی، بن خه حالی دهر
له پرووی زهر و له هه ناسه ی سهرد
نازانم بوچی دلت گرتی گهر
من دهر دی دووری به بن نه ندازه
هینامیه سهه نه ورد رازه
نه گینه توخوا به کئ نه نازم
په نای من هه ر تۆی ئاواته خوازم
په ندی پینشینان په سه نده لامان
ئاغا ناکیشی نازی غولامان

مهيلت کۆن نابى

پيره ميترد ئەم شيعرهى له ژماره ۷۸۷ى سالى ۱۹۴۵ى رۆژنامه كيدا له ژيتر ناوى (بييساراني) دا بلاو كردۆتهوه. ئيمه دهقى شيعره كه مان له ديوانى بييسارانيدا دۆزيبهوه. لهو دهقه دا شەش بەيتە، پيره ميترد بەيتىكى خۆى بۆ زياد كردوو و بووه بەحهوت. ئەمەش هەردوو دهقه كه .

چراخم جهویر^(۱)

چراخم جهویر،...

جه دماى مهردەن غەشىم جهویر
ئەگەر وه گەلکۆم رات گنۆ ته قدير
خاک ئەلخەدم مەبووت دامن گیر
زەنهار وه گەلکۆم پانه کەرى کەم
رۆح پەوانم — دارۆت وه چەم
نەواچی مەردەن، ها نه ژيتر گل
هيمای مهيل تۆم بەرنه شيهن جه دل
ئەورۆ جه ئەلخەد سەر ماروو وه بەر
وه مهيل تۆوه مەشوون وه مەحشەر
جه بۆنهى تۆوه بەهەشت مەدان پيم
وهرنه چ کارەم، کى زانو من کيم

(۱) ديوانى بييساراني، عوسمان هەورامى - دەسنوس.

وه رگيترانه كەى پيره ميترد:

مهيلت كۆن نابى بەسەد سالت پيبرى
بیشمرم لەولا هەر تۆم لە بیری
له شیره خۆرى هەتاكو ژیری
مهيلم لای تۆیه، بەبى زویری
دواى مەرگم ئەگەر بییتە سەر گۆرم
زیندوو ئەبەوه کفن ئەگۆرم
نەلێتى مردوو کەوتۆتە ژيتر گل
گیان دەرچوو، مهيلت، دەرناچی له دل

ئەو رۆژەى ئەچمە سەحراى قیامەت
قەد و قامەتە، بۆ من قەد قامەت
بە عەشقى تۆوه بەهەشت ئەدەن پيم
ئەگینه من چيم؟! کى ئەزانى کيم
باوجود ئەگەر دۆزەخ بى جیگام
بەبەدى تۆوه بەهەشتە لەلام

له هیلانەى دل

ئەم شيعره له لاپەرە ۱۶۶ى ديوانى پيره ميتردى مامۆستا (هاوار) دا بلاو كراوه تەوه. وه ئاماژەى بۆ كراوه كه شيعرى پيره ميترده و بەناوى بييسارانيبهوه نووسراوه. بەلام مامۆستا هاوار كەوتۆتە دوو هەلەوه كە لیڕەدا راستیان دەکەینەوه.

له سەرەتای شيعره كەدا نووسيوه: «ئەم هەلبەستەى خواوەندەش له كاتى خۆيدا پيره ميترد بەناوى بييسارانيبهوه بلاوى كردۆتەوه، بەلام هى خۆبەتى، تەنها دێرى چوارەم هى مەولەوييه و تێهەلکێشى کردوو. لەگەڵ ئەو دێرانەى تردا».

يەكەم: وهك لیڕەدا دەبينن، وه دهقى هەورامى شيعره كه دەنوسين شيعره كه شيعرى بييسارانيبه و پيره ميترد وهى گيتره و خوشى هەر بەناوى بييسارانيبهوه بلاوى كردۆتەوه.

دوهم: لەبەر ئەوەى ئەو بەيتەى كە مامۆستا هاوار دەلێت شيعرى مەولەوييه، هەر خۆى له دهقه هەوراميبه كەى بييسارانيدا هيه وه بييسارانى پيش مەولەوى بووه ئيتتر چۆن ئەگونجى شيعرى ئەو لەناو شيعرى خۆيدا دانيت. بەلكو بەپێچهوانهوه مەولەوى گەلى جار ناوى بييسارانى له شيعرى خۆيدا هانيوه و شيعرى ئەوى هيناووته ناو شيعرى خۆبهوه. وه ناگونجى بلتين پيره ميترد ئەو بەيتەى لەناو شيعره كەى بييسارانيدا داناييت چونكه وهك وتمان له دهقى شيعره كه خۆيدا ئەو بەيتە هيه. هەروەها پيره ميترد ئەو شيعره وەرگيترهوه له رۆژنامه كيدا بلاو كردۆتەوه. بڕوانه ژينى ژماره ۵۵۹ى سالى ۱۹۳۹. شيعره كەى بييسارانى بريتیه له حەوت بەيت، پيره ميترد پينج بەيتى لى وەرگيترهوه. له برى دوو بەيتە كەى دواى شيعره كه دوو بەيتى خۆى له جى داناهه.

چراخم نه دل^(۱)

چراخم نه دل،...

دل پەر ئاهرن، بۆ، وهس شوّم نه دل
نازکته رەنى تۆ جه پەرەى گول
نەدارى تاقەت زولف شاخ سونبول

دلّ ٿاھ مھڪيڻو ڳري مھيو ۽ ٻه بهر
 نه ٻا، نه ڇڻه ٿا پيت ياوڙ زهره
 تڏا مھنيشھ، هھي بهرگوزيده
 بو باجات ڪهروت، وه باني ديدة
 مڙھم هھم ٻروڻ، ڪهروت وه پهرچين
 تا پيت نه ياو ۽ ناواڪسي به ديبين
 ٽھوسا ته ماشاي سهرجوڙي رهوان ڪهر
 بالات ويٺهه نه ڏسته نيشان ڪهر
 عجب يا گهتهن نه مامي وا يھم
 پايه بلندي پهرئ سهر سا يھم

(۱) ديواني بيساراني، عوسمان هورامي، دهنوس.

پيرهميرد:

له هيلانهي دل، له هيلانهي دل
 شابازي گياني، له هيلانهي دل
 ٽھو له شه جوانه ناسڪتر له گول
 له ٿاهي گهرمي دل ٿي پر سڪل
 ڪه وايي باري ٿي بهرگوزيده
 بگوڙهه وه گلي نه ڏيده
 برڙانگه ڪانم ٿي به پهرڙين
 ري گوزهر نادا به ڏيده به ديبين
 «به ههر چوار دهورا له ٿاوي ڏيدهم
 جزيره ڪت بو ڏينم به رهم»
 له وي وهڪ پهری جزيره واق واق
 چونڪه تاقانهي دانيشه به تاق»

گهلاي درختان

پيرهميرد ٽھم شيعره ٿي (بيساراني) يهوه، وهرگرتوه، ٽه گهرجي دهقاودهق شيعره ڪهي
 وهرنه گيتراوه، بهلام وهرگرتنه ڪه به ٿاڪرا دياره. ههروهه ڇهن بهيتي خوشي ٿيڪه ٿي ڪردوه، وهڪ

له شيعره ڪاني پيشوودا ڪردبوڙي. ٽهمهش دهقي شيعره ڪهي بيساراني و ٽهوي پيرهميرده. وهتهنها
 ٽهم ههوت بهيتي پهيوهندي بههرگيترا و وهرگرتنه ڪهوه ههيه.

پاره پارهش ڪهر، وڻگي جامهي دار(۱)
 رڙهه رڙهه بي گهر ٿامه بهوار
 ستونان مهنن، سهرتاپا سياه
 ويٺهه غولان جهه بههش زيا
 منيچ چون تهوان، دهورون سفته نان
 به يادي غهزه به جار ڪهفته نان
 پهل پهل خهزانان مهرپزان به خاڪ
 مھڪهران به نيش پهردهي دل چاڪ چاڪ
 دل جهامي غاز پهردهي جهسته ويٺ
 ڪهتره ڪهتره هوون جيا مھيو ليش
 مھيوته دهوران ڏيدهي پر خومار
 مھوارو پروي زهره خهزاني خه مبار
 ههر خهزان وهلگي زار مھپزيو
 دل دهوروش به ديبين ٽھو مھخيڙيو»

(۱) ديواني بيساراني ڪيهرٿ، لاپهره - ۵۰ -

پيرهميرد:

گهلاي درختان ههلهويه سهر خاڪ
 من بوڙان ٽه گهرم به ڏيدهي غه مناڪ
 به جاري سووتا جهرگ و ههناوم
 تڪ تڪ وهڪ فرميسڪ خوين دي له چاوم
 چونڪو منيش وهڪ، گهلاي ٽھو داره
 بهندي جگهرم ڪهوت، برينداره
 دؤستي هاومالم، لي بوو بهدوشمن
 بهختمان وهرگهرا ههردو سهر و بن
 تهفري شهيانه قاييل و هابيل
 شهري دوو برا دهرديڪه، هایل

من هیواداری شوان بووم، کهچی شوان
ئەو لە پیش گورگا دامیه بهر گۆچان
یارەب به حاجەت سای سەرەواله
نوشست نه یه نئی ئەم بنه مالە
ئەم جاره برا له پشت برا بوو
به لام بلیم چی قه زای خودا بوو

گیانه وه نه وشه و چنوو له گه ل گول

- ئەم شیعری بیتسانی ١٥٧ ی دیوانی پیرەمێردی نەمردا بە ناوی پیرەمێردەوه بلاو
کراوەتەوه و مامۆستا هاوار لە پیشەکییه کهیدا نووسیویه:
لە کاتی خۆیدا ئەم هەلبەستە (واتە پیرەمێرد) بە ناوی بیتسانییه وه له رۆژنامه کهیدا بلاو
کردۆتەوه. به لام له راستیدا زادهی ههست و بیرى خۆیه تی». .
لێره دا مامۆستا (هاوار) کهوتۆته چەند هەلەیه کهوه.
١- شیعەرکه شیعری بیتسانییه نهک پیرەمێرد. وه دهقاودهق پیرەمێرد وهری گێراوه بۆ سەر
شێودی سلیمانی.
٢- شیعەرکه به ناو نیشانی (دیاری) یه وه بلاو کراوهتەوه به لام له راستیدا پیرەمێرد خۆی
نووسیویه (بۆ بانوی جاف).
٣- بهیتی سییه می وه رگێرانه کهی پیرەمێردی نه نووسیوه و چۆته سەر بهیتی چوارەم. ئەمەش
بهیتی سییه مه.

هەر سێکیان تیکرا گف تو گوژیانه
ههولێ هاتنی خزمهت تو یانه

«دهقی شیعره هه ورامیه که له گۆفاری بهیاندا ژماره (٧٩) لاپه ره ٤٣، له نووسینی عوسمان
هه ورامی وه رگیراوه».

چراخ وه نه وشه و چنوو چهنی گول
عه زمی رای و یصال تو شان ها نه دل
چنوو جه سه رکۆ، وه نه وشه جه جه
گول جه گولستان وه هم بییه نه جه
واتشان به من، به نه دهی فالانی
چوون حال نه نهی به حال مزانی
بونه رای ئەللا بکه ره ککاری
بیاموی وه لای ئەو دولبه ره جاری

چراخ ها هه ر سیم به سته نه به ده سته
چ ده سته، ده سته ی زوگاران به سته
هه ر سیم ها ئاوه رد چوون خاکه ساران
هه ر یۆ مایه ی وئ وه چه م مداران
چنوو په ی زولفت په شیو حال شه نه
وه نه وشه سه ودای خال خیال شه نه
گول په ی جه مینت مه سوچو چو شه نه
جه دووریت نیشته نه رووش خاری خه م
ساحیب مایه نی بلند بۆ پایه ت
باوايه گێران، هه ر یۆ جه سایه ت

وه رگێرانه کهی پیرەمێرد:

گیانه وه نه وشه و چنوو له گه ل گول
سه ودای دیدنه ی تو یان کهوته دل
چنوو له کیوان، وه نه وشه له چه م
گول له گولستان یه کیان گرت سه ر جه م
هه ر سێکیان تیکرا گف تو گوژیانه
هه وئلی هاتنی خزمهت تو یانه
هاتنه لام وتیان: تو رابه رمان به
ئه مه مان بۆ بکه و تاجی سه رمان به
ئه وا هه ر سیم به ستن به ده سته
هاتنه خزمهتت به ده سته ی به سته
هه ر یه ک به ر نه گن مه رامی پیته
بۆ نیازی خۆی خاکی به ر پیته^(١)
چنوو بۆ زولفت، لوول و په شیوه
وه نه وشه، مل که چ، خالی لای لیوه
گول که نازکی گونای تو ی دیوه
چقلی خۆی له ژیر پیی هه لچه قیه وه
تۆ سایه به رزی شای شیرین ئەندام
با له سایه تا بگه نه به مه رام

(١) له نوسخه ی لای ئیمه دا نووسرا بوو «گیانیان به دیاری خاکی به ر پیته».

لیږدهدا پټوبسته ټوه پوون بکهینهوه که ماموستا (عوسمان هورامی) له گوڅاری بهیانی ژماره ۷۹ ی سالی ۱۹۸۲ د سځ هونراوهی بیتسانی و هونراوهیهکی فخر العلمای کوردستانی (مهردوخی) ساغ کردبوهوه. شیعرهکانی بیتسانی بریتی بوون له (چراغ و نهوشه و چنور چینی گول، وهی من دردهدار، چراغ شهید). هروهها شیعی (نازک سارا و دهشت)ی فخر العلمای ساغ کردوتهوه. ئیمه لیږدهدا دهقی شیعی (وهی من دردهدار)ی بیتسانی و (نازک سارا و دهشت)ی فخر العلمای مهردوخیمان له نووسینهکی ماموستا عوسمان هورامیهوه وهرگرت که لهو ژمارهیهی (بهیان)دا بلاوی کردبوه.

وهک من دردهدار

ټم شیعره له لاپهړه ۱۶۰ ی دیوانی پیره میږدی ماموستا هاواردا بلاو کراوه تهوه. ټهگرچی نووسراوه (بهناوی بیتسانی)یهوه بلاوی کردوتهوه بهلام نووسر بهشیعی پیره میږدی داناوه. له راستیدا ټو شیعره پیره میږد له شیعیکی بیتسانییهوه وهرگیپراوه و له رڅنامه ی (ژبن)ی ژماره ۵۶۵ ی سالی ۱۹۳۹ د بلاوی کردوتهوه. دهقی شیعهکه و وهرگیپراوه که ی پیره میږد دنووسین هه تا بۆ بهراورد نزیکی و دووری وهرگیپراوه که له دهقه کهوه دیار بیت:

وهی من دردهدار،... (۱)

وهی من سا بهیای کهسیو دردهدار
بدیا بهشیوهی نه قشی نهو وههار
هورگرتا مایه ی درد و خهم ههزار
جه نهو گولان رهنګ، جه نهو رڅزان ناخ
جه شهونم ټسرين، جه دوود تهم و ناخ
جه و نهوشه خهم، جه نه رګس خومار
جه گوللان هون، دیده ی شهو بیدار
جه خونچه پیکان، جه سوسن خار
خاری نه دل بۆ، جه زه خمی یاری
جه بالای نه مام، تیری خاری جه رګ
جه گولګون هونانو، گول گول گهردهن به رګ
جه درده داران هه مننه نان وهس
مدیه و مهوینو و هه نن نیهن کهس

تهن وه داخ و درد خه مان مهسپاروون
چهنی بی دردان هیچ کار نه داروون

(۱) گوڅاری بهیان ژماره ۷۹ سالی ۱۹۸۲ عوسمان هورامی.

پیره میږد:

وهک من دردهدار، وهک من دردهدار
ټای بۆ یاریکی، وهک من دردهدار (۱)
سهیری بههار کهن، دیاره و دیار
گولان ببین، رهنګ رهنګ بهقه تار
له هه رهنګیکیان، خهمی وهرګرین
به هه غهمیکی تیرو پر بګرین
له و نهوشه شین، له نیرګس خومار
گولاله خوینی، دیده ی شهو بیدار
له غونچه پیکان، له سوسن گول خار (۲)
له نهو رڅ (۳) بۆ دل زامی پر بازار
چنور وهک پیوه ند، چنار سیداره
ههمیشه بههار، وهک وهره مداره
ریحانه په لکی شینی ماته م بی
مینا مینای غم با نه شئی که م بی
بهلام هه رهنه ها خوم درده دار بم
هه ر غم بهباری غه مان غمبار بم

(۱) دیری دووم و چواره بهه له لای م. ه پاش و پیتش کهوتبوو له بهر نوسخه ی رڅنامه که راستمان کردوه.

(۲) لای م. ه نووسرابوو: له گول سوسن خار.

(۳) نهو رڅ: گوله نهو رڅ، مه بهست له جوړه گولیکه که پیی ټلین (نهو رڅ) لیږدهدا مه بهست له جهژنی نهو رڅ نییه.

گیانه ټه میږم

له لاپهړه ۱۶۶ ی دیوانی پیره میږدی م. ه دا ټم شیعره بهشیعی پیره میږد دانراوه. بهلام له راستیدا شیعی بیتسانییه و پیره میږد وهری گرتوه و خو دیار شتوتهوه و له هندی شوتندا بهیت و نیوه بهیتی وهک خو گوپوه. له دهقه کهدا شیعه که ده دپره، لای پیره میږد بووه به شانزه

دېر. دياره كه خوى چەندى لى زباد كړدوه؟!.

چراغم شههید(۱)

چراغم شههید، چراغم شههید
وهختی و هنیگات مه که یرم شههید
بۆ به شقی خودای همید و مه جید
جه زولفی سیات یهک تایی وه حید
بوزم نه گهردهن به وینهی زونار
به و زوناره وه بشوو وه مه زار
تا ئه رمه له کان به یانیم وه سه ر
وینان به زونار تۆم به ستهن که مه ر
شهرمی زولفی دیز، سیات که رانی
عه زابی دۆزهخ، پیم نه ده زانی

(۱) گۆډاری بهیان ژماره ۷۹ ی سالی ۱۹۸۲، عوسمان هه ورانی

وه رگپران و داپشتنه وه که ی پیره میترد:

گیانه ئه ژمیرم، گیانه ئه ژمیرم
بۆ ئاکامی مهرگ، نه فهس ئه ژمیرم
کاتی به نیگای، تۆ گیان ئه سپیرم
تیپی فریشته گشت دینه سه یرم
خۆم به شه هیدی عه شق ئه ژمیرم
مه قبولی مزگه وت په سه ندی دیرم
تا ویک له و زولفه ی سه ودای زهره تار
له گهردما بیت به وینه ی زه نار
قه باله ی عیسا و ئه حمه دی موختار
پاریزگارم بن له دوو توتی مه زار
ئه وسا فریشته دینه سه رینم
تا لیم بپرسن رینگای تاینم
شهرمی تای زولفی لوولی وهک زه نار
فریشته کانم لى ئه کا به یار

هیچ کهس ناتوانی بلتی کوری کیتی
یا خه لکی کام دیتی؟ یا له کوپوه دیتی

نازک سارا و دهشت

ئهم شیعره له لاپه ره ۱۷۱ ی دیوانی پیره میتردی ماموستا هاواردا بلاو کراوه ته وه. به شیعری
پیره میترد دانراوه. لیره دا سه بارهت بهم شیعره سه رنج و تیبینی خۆمان به چەند خالیک پروون
ده که ی نه وه.

۱- شیعره که شیعری پیره میترد نییه و شیعری (فخر العلمای مه ردۆخی) شاعیره که
نازناوه که ی هه یران بووه. وهک ماموستا عوسمان هه ورانی له و ژماره یه ی گۆډاری به یاندا
نوسیبویه، شیعره که به شپوهی تایبه تی ناوچه ی سنه نووسراوه.

۲- پیره میترد سی جار ئهم شیعره ی وه رگپراوه، وه له رۆژنامه که یدا بلاوی کړدۆته وه. له هه ر
سی جار که دا ئالوگۆزی له شپوهی وه رگپراوه که دا کړدوه و به ئاره زووی خوی، چۆنی بۆ ها توه
به یتی خوی تبادا داناوه و به یتی له دهقه که فریداوه و به یتی مه وله ی به یی ئاماژه بۆ کړدن تبادا
داناوه. به لام هه ر له یه کهم وه رگپراوه نووسیبویه که ئه وه وه رگپراوی شیعری فخر العلمایه.
ئهمه ش ئه و جارانه یه که بلاوی کړدۆته وه.

ا- ژیان - ژماره ۵۶۷ سالی ۱۹۳۹.

ب- ژین - ژماره ۶۲۷ سالی ۱۹۴۱.

ج- ژین - ژماره ۹۵۴ سالی ۱۹۴۹.

۳- مه وله ی شیعریکی هه یه بهم جۆره دهست پی دهکات:

نازک ته دارهک، فه سه ل وه هاران

شیرین ئاراییش هه رده و کۆساران

جۆره نزیکیه که هه یه له نیوان ئهم شیعره و ئه و ی (فخر العلمای) دا. که شاعیر چەند به ییتیکی
مه وله ی له شیعره که ی خۆیدا داناوه. وه له کاتی خۆیدا پیره میترد ئه و شیعره ی مه وله ی
وه رگپراوه بۆ سه ر شپوهی سلیمانی و به شپوه که ی خوی ده ستکاری شیعره که ی کړدوه له کاتی
وه رگپراوه له بابه تی وه سف و عه شقی دلداری مه وله و به وه بر دوو به ته سه ر باسی نیشتمانی و
سکالای دلی خوی. نوسخه یه کی ئهم وه رگپراوه مان له که شکۆلی نه جمه ددین مه لاه وه رگرت، که
به خه تی خوی له لاپه ره ۴۴ دا نووسیبویه تیه وه. وه که شکۆله که ی پشکه ش به (حه مه سالح
ئاغای قزلی) کړدوه. هه روه ها جاریکی تریش له رۆحی مه وله ویدا وه ری گپراوه و ئه مه یان زۆر
نزیکه له دهقه که وه.

۴- به پیتی ئهم ساغ کړدنه وانه ئیستا ئیمه ئهم دهقانه مان له بهر ده ستدایه و بۆ به راورد و

ئەمانەتتى ئەدەبىي ھەمموى دەخەينە پېتىش چاوى خويئەران.

۱- دەقى شىعەرەكەى (فخر العلما) و ھەرسى وەرگىپرانەكەى پېرەمىرد.

۲- دەقى شىعەرەكەى مەولەوى و ھەردوو وەرگىپرانەكەى پېرەمىرد. وە لە بەشى شىعەرە وەرگىپراوەكانى مەولەويدا ئەم دوو وەرگىپرانەى پېرەمىردمان نەنوسى، بەو مەبەستەى لىپرەدا بىنوسىن و خويئەر باشتەر لە نزيكى و جياوازيبەكان بگات.

ھەروەھا ئەو بەيتانەى لە كەوانەدا دامناون شىعەرى مەولەوين.

بەم جۆرە بۆ مەبەستىكى ئەدەبىي و بەراوردى زانستى، دەربارەى ساغ كەردنەوہى يەك شىعەر ھەوت دەقمان خستە بەر چاوى خويئەر.

دەقى شىعەرەكەى شاعىر (فخر العلماى مەردۆخى).

نازك سارا و دەشت، شىرىن كۆسارى^(۱)
سەفای بەھەشتى، تېدا دەبارى
«گول شىوہى روخسار، نازىز دەنوئى
بولبول وە روويدا، چوون من دەخوئى»
لالە كەم كەم چا، وەلاو دەكاتۆ
دەوئىزى مەستە و شەراو دەخواتۆ
شەتاو، وەك فرمىسك چاوم ئەدا جۆش
سەيلاو ھەروەك خويئەر دلا ھاتۆ خرۆش
ھەر پالى بەردى، ھەر رووى قەدپالى
پەى سەفای خاتەر سەيركەر دەنالى
ئاخ بۆ دلخوئى ئازارى نەوئى
غوصصەى بى مەيلى، ئازارى نەوئى
دەستى يەك بگرن ھەردوو لەگەل يار
سەيىرى وەھار كەن ديارە و ديار
نەك وەك من ھەر يەند خەم لىم بىيەن كۆ
گول فيشتەر زامم تىرى وە ستۆ
«سا نەيچى، دەى نەى، سا دەروئىش دەفى
قەزای پەنجەتان، لە ئەعزام كەفى»
«تۆ بەو سەدای دەف، ئەو بەو نالەى نەى
جەرگم لەت لەت كەن، ريشەى دل كەن پەى»

بەل وەھا كەمى زامم ساكن بۆ
ساتىكيچ دنيا وەكامى من بۆ
نەموت بيشەى عەشق خارى شىر گىرەن
چلەى چنگوللى قوللاپەى شىرەن
چلەى لەناو دل ھەر كەس مەحكەم كەرد
دەستى ھەلنەگرت، ريشەى دەرھورد

(۱) گۆفارى بەيان ژمارە ۷۹ سالى (۱۹۸۲) عوسمان ھەورامى.

وەرگىپرانى يەكەم: سالى ۱۹۳۹ نوسخەى ديوانى پېرەمىردى م. ھ.
نازك تەدارەك، فەسلى بەھارە
زەرىف ئارايىش، ھەردە و كۆسارە
گول شىوہى روخسار نازىز ئەنوئى
بولبول بەروويا وەك من ئەخوئى
گولالە شەونم سەرمەستى ئەكا
دەللى رووى يارم بەدمەستى ئەكا
فرمىسكى چاوم شەتاو ئەدا جۆش
وہنەوشە لەتاو دەردى من شىن پۆش
ئای بۆ دلخوئى كە زارىبى نەبى
غوصصەى بى مەيلى دلدارى نەبى
بدا بەقىبلەم عەرزەى زەلىلیم
باش تىي گەيئىن لە ھەردە گىلیم
بەلكو پىك كەوين پۆژىك لە گەل يار
سەيىرى بەھار كەين ديارە و ديار
«سا نەيچى دەى نەى ھای دروئىش دەفى
قەزای پەنجەتان لە گيانم كەفى»
تۆ بەسەدای دەف ئەو بەنەواى نەى
جەرگم لەت لەت كەن ريشەى دل كەن پەى
ئای بۆ ساقىيە چوارەدە سالە بى
بىنى شەرابى پى پىالە بى

به لām شه رابی کۆن و چل ساله
 به لکو رزگار بم له دهست ئهم حاله
 ئه موت پيشه ی عه شق خاری شیر گیره
 چنگی چنگ نییه قولایی شیر
 په نجه ی له ناو جه رگ هه ر که سیک گیر کرد
 ئامانی نادا پيشه ی ده رهاورد

وه رگێرانی دووه می: ۱۹۴۱

نازک ته داره ک، فه سلی به هاره
 زه ریف ئارایش، هه رده و کۆه ساره
 گول شیه ی روخسار دل به ر ئه نوین
 بولبول به روویدا، وه ک من ئه خوین
 گولاله چاوی، بلا و کورده وه
 له شه ونم باده ی عه شقی خواره وه
 شه تاو وه ک فرمی سک، چاوم هاته جۆش
 گولاو وه ک خوینی، دل که وته خرۆش
 به شنۆ نه سیم، چنوو ر ئه له رزی
 ئه مدیه و دیویه، هه ر ته لی ته رزی
 ئای بو دل سوژی، قه راری نه بی
 ده ردی بی، میسلی دل داری نه بی
 بدا به قیبله م نامه ی زه لیلیم
 بیگه ینیتی، شه رخی مه لوولیم
 ده سستی یه ک بگرین هه ردوو له گه ل یار
 سه یری به هار که ین دیاره و دیار
 به باده ی مه سستی، هه سستی، بستینین
 به لکو چه ند رۆژی دلشاد بمینین
 با و جوود دنیا، له راحه ت دووره
 ئه وی لیتی دووره، ئه و په نگی سووره

وه رگێرانی سییه م: ۱۹۴۹

نازک ته داره ک، فه سلی به هاره
 شیرین ئارایش، هه رده و کۆه ساره

گول شیه ی، روخسار نازیز ئه نوین
 بولبول به روویدا، وه ک من ئه خوین
 گولاله ورد ورد، چاو ئه کاته وه
 به باده ی شه ونم مه ی ئه خواته وه
 به شنۆ شه مال چنوو ر ئه له رزی
 ئه مدیه و دیویه هه ر تای به ته رزی
 شه تاو وه ک فرمی سک چاوم خرۆشا
 گولاو وه ک کولی دلی من جۆشا
 گولشه ن به رگی سه وز پۆشا له نوته
 هه ر چلی گولی، بولبولی پیوه
 به په زا به و چین توغرای تاو تاوه
 که وته ته له نجه به م لا و به و لاوه
 ئای بو دل سوژی قه راری نه بی
 خه می بی مه یلی دل داری نه بی
 ده سستی یه ک بگرین هه ردوو له گولزار
 سه یری به هار که ین، دیاره و دیار
 پیکه وه خه می دل بده ین به باد
 ساتی له قه یدی جیهان سه ر نازاد
 نه ک وه ک ئیستای من کز و په نجه رۆ
 سه یری گول زامم دینیته وه سو
 «ساقی مه ی، مو تریب نه ی ده رویش ده فی
 قه زای په نجه تان له گیانم که وی
 مه ی و نه ی و هه ی، که ف و ده ف و زه ف
 هه ر شه ش له ده ورین له هه ر شه ش ته ره ف
 سا به لکو که می، دل م ساکن بی
 ساتیکیش دنیا به کامی من بی
 نه موت پيشه ی عه شق خاری شیر گیره
 چنگی چنگ نییه، قولایی شیر
 په نجه ی بو جه رگی هه ر که س راکیشا
 ئامانی نه دا، ریشه ی ده رکیشا

نازک ته‌داره‌ک فه‌سه‌ل وه‌هاران^(۱)
 شیرین ئارایش هه‌رده و کۆساران
 گۆل چون پرووی ئازیز نه‌زاکه‌ت پۆشان
 وه فراوان چون سه‌یل دیده‌ی من جۆشان
 مەدیان گۆل‌لانی نه‌پای دهره‌ندان
 ئه‌و به‌کته‌ر وینه‌ی ئاره‌زوومه‌ندان
 چ خاس خاس شینۆ نه‌ ئیواراندا
 سه‌وزه وه پرووی خاک جه‌رگه‌ی یاراندا
 بوین ره‌عشه‌ی وه‌جد دله‌ی پاکشان
 عه‌یان نه‌شنیای سه‌وزه‌ی خاکشان
 جه‌ی گۆشه‌ خاسته‌ر نیه‌ن مه‌سکه‌نێ
 ساقی گیان ئامان خومار ئه‌شکه‌نێ
 هۆرینه، سو‌یحه‌ن، دل تازه‌ خواوه‌ن
 شنۆ پای کاوه‌ن، گۆشه‌ی سه‌راوه‌ن
 سه‌وزه‌ی خاک پاک یاران هام فەرد
 فره‌مان وه فەرش به‌زم ویمان که‌رد
 که‌و سه‌وزه‌ی ئیمه‌یج نه‌کام هه‌ردی بۆ؟
 وه‌فەرش مه‌جلیس کام هام فەردی بۆ؟

(۱) دیوانی مه‌وله‌وی - مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس - ل ۴۳۱ .

وه‌رگێڕانی یه‌که‌م ۱۹۳۵

نازک ته‌داره‌ک فه‌سه‌ل به‌هاره
 زه‌ریف ئارایش هه‌رده و کۆساره
 گۆل وه‌ک پرووی ئازیز نه‌زاکه‌ت پۆشه
 به‌فراو وه‌ک لافاو دیده‌م به‌جۆشه
 سه‌یرکه‌ن گۆل‌لانی له‌ پای دهره‌ندان
 پیکه‌وه‌ن وینه‌ی ئاره‌زوومه‌ندان
 چه‌ند جوان ئه‌شنێ له‌ ئیواراندا
 سه‌وزه به‌پرووی خاک گه‌لی یاراندا

بروانه ره‌عشه‌ی ده‌روونی پاکیان
 دیاره له‌ جلوه‌ی سه‌وزایی خاکیان
 هه‌له‌سه به‌یانه دل تازه‌ خواوه
 شنۆ به‌رکاوه، گۆشه‌ی سه‌راوه
 له‌م گۆشه‌ خۆشته‌ر نییه‌ سکه‌نێ
 ده‌خیل هه‌ی ساقی: خومار شکه‌نێ
 سه‌وزه‌ی خاکی پاک یارانی هام فەرد
 چه‌ند جارمان به‌فەرش به‌زمی خۆمان کرد
 که‌ی سه‌وزه‌ی ئیمه‌ش له‌کام هه‌ردی بۆ
 فەرش مه‌جلیس کام هام فەردی بۆ

وه‌رگێڕانی دووهم ۱۹۳۶

نازک ته‌داره‌ک فه‌سه‌لی به‌هاره^(۱)
 شیرین ئارایش هه‌رده و کۆساره
 گۆل وه‌ک پرووی بۆلبۆل نه‌زاکه‌ت پۆشا
 به‌ فراوان چون سه‌یل دیده‌ی من جۆشا
 شاخه‌ی شه‌تاوان، بۆی عه‌تری شه‌ووی
 خه‌یمه‌ی گۆل‌لانی له‌ داوینی کۆ
 پرچی به‌ره‌زا له‌ سایه‌ی دهره‌ندان
 ده‌ست له‌مالان وه‌ک حه‌سه‌رت مه‌ندان
 گۆل به‌سه‌رمه‌ستی خه‌نده به‌لیوه
 هه‌ر چلی گۆلی بۆلبۆلی پێوه
 له‌ ورشه‌ی شه‌ونم له‌تۆی په‌رده‌وه
 نیرگس به‌مه‌ستی چاوی کرده‌وه
 لاوان به‌عه‌شقی نیشتمان سه‌رمه‌ست
 بۆ جه‌ژنی نه‌ورۆز روویان کرده ده‌شت
 هه‌له‌سن به‌یانه دل تازه‌ خواوه
 شنۆ بای کاوه‌ گۆشه‌ی سه‌راوه
 له‌م گۆشه‌ خۆشته‌ر نییه‌ مه‌سکه‌نێ
 ساقی گیان قوریان خومار شکه‌نێ

توخوا گۆینده، تۆش قه تاره كهت
سه دای سوب سه حەر پای كۆساره كهت
به لكو بیینه جۆش نهوجه وانانمان
بیینه رپی خزمهت بۆ خانمان

(۱) كه شكۆلی نهجه ددین مه لا ل. ۴۴ دهستنوسه كه لای مامۆستا عبدالرقيب يوسف پارێزراوه.

گیانه له پرخه‌ی خه‌وی خامدا

ئهم شیعره له دیوانی پیره‌مێردی مامۆستا هاواردا بلاونه‌کراوه‌ته‌وه. به‌لام پیره‌مێرد سالی ۱۹۳۹ وەرگێرانی ئهم شیعره‌ی بلاو کردۆته‌وه. وەرگێرانه‌که‌ی ئه‌وه‌نده شاعیرانه بوو که شیعره‌که له‌ناو کۆر و کۆمه‌لانی ئه‌دیبه و ئه‌دهب په‌روه‌راندا هه‌میشه به‌سه‌ر زاره‌وه بوو و ده‌گوترايه‌وه. لهم دواییه‌شدا هونه‌رمه‌ندی ده‌نگخۆش که‌ریم کابان به‌ناوی خه‌نه‌به‌نده‌نه‌وه ئاوازی بۆ دانا و کردیه گۆرانییه‌کی خۆش.

چراخ داجاری^(۱)

چراخ داجاری بۆ وه‌خاومدا
پا بنیه وه بان هه‌ردوو چاومدا
مه‌واچه موژه تیشته‌ره‌ن جه خار
بای گول ئه‌ندامم مده‌رو ئازار
من به‌ی موژه‌ی خار یه‌خه‌یلی وه‌خته‌ن
به جاپو کاری نه‌رای تۆم جه‌خته‌ن
شه‌و و رۆ نه‌رات په‌ره‌ی ئه‌ی سه‌ودا
یه‌ک یه‌ک بی‌تی شکسته مه‌ودا
بۆ وه بی ئه‌ندیش، پا بنیه لی‌شان
بدیه بینایی، هیچ مه‌نده‌ن تیش‌شان؟
ئه‌گه‌ر تیش‌شان بۆ، غه‌یر جه‌هون فیشته‌ر
هیجرانت فیشته‌ر، لیش مه‌دۆ نیشته‌ر
سه‌حه‌ر مه‌زانی، بالا زه‌ر ستوون
پات وینه‌ی هه‌نا رۆیا بو به‌هون

(۱) عوسمان هه‌ورمی - دیوانی بیسارانی - ده‌سنوس.

وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌مێرد:

گیانه له پرخه‌ی خه‌وی خامدا
پی بنی وه‌بان هه‌ردوو چاومدا
مه‌لی برژانگت تیژ وه‌ک چقل
ئه‌چه‌قیته پیی نازکی وه‌ک گول
به برژانگی تیژ بۆیه خۆش‌حالم
خاکی به‌ر ده‌رگای تۆی پی ئه‌مالم
هه‌ر چهند تیژیش بی بۆ پیی تۆ نه‌رمه
بۆ تی هه‌لسوونی به‌رپیته‌ دل گه‌رمه
سا فه‌رموو پییه بنی سه‌ر دیدم
ئهو دیدی بی تۆ هیچ که‌س نه‌دیدم
ئه‌گه‌ر نه‌قشیکه‌ی غه‌یری تۆی تیاب
توخوا کوتری که‌ با نابینا بی
که پیته هه‌لبری سه‌یرکه چهند جوانه
به خۆینی دیدم خه‌نه‌به‌نده‌نه

یاری په‌رچه‌م لوول

(یاری په‌رچه‌م لوول) ناوێشانی ئه‌و شیعره‌یه که پیره‌مێرد وه‌ری گێراوه و له‌ لاپه‌ره ۲۱۰ ی می‌ژووی ئه‌ده‌بی کوردی مامۆستا (علاءالدین سجادی) دا به‌ناوێشانی (شیرین زولف لوول) نووسراوه. لی‌رده‌ ده‌قی هه‌وارمی شیعره‌که و وەرگێرانه‌که ده‌نوسین. ده‌قه‌که یانزه به‌یته وەرگێرانه‌که پینج به‌یته.

«شیرین زولف لوول...»^(۱)

فیدای زولفت بام، گا گرژهن گا لوول
گا چوون سیامار په‌شیوه‌ن مه‌لوول
گا وینه‌ی لۆلاو مه‌پنچ‌چینه‌ توول
گا په‌خش مه‌بو نه‌ ده‌وری جه‌مین
گا لوول وه‌رده‌ن چین وه‌ بانی چین
گا جه‌م وه‌رده‌ن چوون چه‌مه‌ره‌ی چین
گا په‌ی جه‌مینت بییه‌ن وه‌ په‌رچین

گاهێ پەشیوەن گاهێ گرنجەن
 گا گا ملمانە نە دەوری زنجەن
 گا تاتان نە دەس گەردشی شەمال
 گا خەفتەن ساکن نە دەورانی خال
 دیدەم چیش مەبۆ تایی جە و زولفە
 جە و زولف وەشبۆ لولوی سەر کولفە
 وزیم نە گەردەن، عەمری و یەردەم
 تەجدید بو پەیی دەفە هونانوان وەردەم
 شای شیرین پەیکەر جەمین جامی ساف
 بکیانە پەڕیم تایی جە و کلاف
 بدان بە دەستم ئەی بەرگوزیدەم
 چوون تەوافچیان مالتووش نە دیدەم
 مالتووش نە چەم ساکن بو جە دەرد
 دل بێی بەزوخال، با نەبوو بە گەرد

(١) دیوانی بیتسارانی - عوسمان هورامی - دەسنووس.

پیرەمێرد:

یارێ پەرچەم لولول،...
 فیدای پرچت بم گا گرژە گا لولول
 گا وەک سیامار پەشیوە و مەلولول
 گەھ وینەیی لاو لاو بە پیچ و بە تولول
 گاهێ خەم بوو وەک چەمەرەیی چین
 گاه لە دەوری پرووت بوو بە پەرژین
 گاهێ پەشیوە لە دەستی شەمال
 گاهێ خەوتوو لە دەورانی خال
 شای شیرین پەیکەر جەمین جامی ساف
 چی ئەبێ گیانە تایی لە و کلاف

های له بهیانهدا

له دیوانی پیرەمێردی مامۆستا هاواردا لاپەرەیی ٢٨٦ ئەم شیعەری بیتسارانی و وەرگێڕانەکی
 پیرەمێرد نووسراوە. بەلام له کەشکۆلی کەلهپووری کوردی مامۆستا (محەممەد عەلی قەرەداغی) دا
 لاپەرەیی ٢٢١ ئەم شیعەری بەشیعەری (حەسەن کەنۆش) دانراوە و له پەرەوێزدا نووسراوە. ئەم
 پارچە له کەشکۆلی (مەلا عەزیزی ریشاوی) وەرگیراوە. ئێمە پشتیمان بە دیوانی بیتسارانی
 مامۆستا عوسمان هورامی بەستوووە لێردەدا. وە هەردوو دەقەکە و وەرگێڕانەکی پیرەمێرد
 دەنوسین. هەردوو دەقەکە هەر یەک چوار بەیتە. لای پیرەمێرد بوو بە شەش بەیت!

بیتسارانی:

جە بهیانهوه،...

حالتی پێم یاوان جە بهیانهوه
 خالتی دیم جە بهین دوو بهیانهوه
 مەدرەوشۆ چوون نەجم وە بهیانهوه
 حەیان لولول وەردەن وە بهیانهوه
 وەبان بەیدا مە شنیانەوه
 حەکاكان دەور گرد بهیانهوه
 کێ دین مە غریب وە بهیانهوه
 مستەفا^(١) هەتا سەر نیانەوه
 هەر ها وە حەسەرەت ئەو بهیانهوه

(١) مستەفا: مصطفى، مەلا مستەفای بیتسارانی

حەسەن کەنۆش:

جە بهیانهوه، جە بهیانهوه
 حالتی پێم یاوا، جە بهیانهوه
 خالتی دیم نە بهین دوو بهیانهوه
 چون نەجم مەدرەوشۆ وە بهیانهوه
 حەکاكان دەور گشت بهیانهوه
 کێ دین مە غریب وە بهیانهوه؟
 تا (حەسەن) وە خاک سەر منیانەوه
 هەر وام وە حەسەرەت ئەو بهیانهوه

های له بهیاندا، های له بهیاندا
 های له بهیانهی، دیم له بهیاندا
 خالی له مابهین جووته بهیاندا
 نه ستیره ی بهیان له تویی بهیاندا
 دوو مار په حلقه دهوری بهیاندا
 تا پتی بهی نه بی دز له بهیاندا
 کی توانی نه مه شهرح و بهیاندا
 په شه ئی سواره له دم بهیان دا
 ماری لای بهیان بویه نیهان دا
 هر کس دهس بهی ماری لی هان دا
 نه مه وئ له خوا مهرگم نیشان دا
 سهر له بهیاندا سهر له بهیاندا

دلّه داخی نو

نهم شيعره له ديوانی وهلی ديوانه ی (خاکي و، س.ع. شادمان) دا به شيعری وهلی دانراوه. وهک زوړ بهی ناته و او بیه کانی نه و ديوانه که له ژماره نایه. به تاییه تی چاپی دووهمی ۱۹۸۳ دهقی هورامی شيعره که نه نووسراوه. له وهش دلنیا نیم ناخو پیره مېږد وهری گپړاوه ته سهر شپوهی سلیمانی یاخود که سیکي تر. به لام ماموستا عوسمان هورامی که شاره زایبیه کی ته و او ی هدی له ناسین و راستی و ناراستی نووسینه وه و شپوهی دهقی شيعره هورامی بیه کاند (که به گشتی شپوهی کرمانجی سهر و) ی پې ده لېن له لایه په پینجی دیوانه که بیدا (ديوانی وهلی ديوانه)، ناماژهی بو نه و کردوه، که نه و شيعره به هله که وتوته ديوانی (وهلی، خاکي) په وه و شيعری بیسارانیه. هه روه ها له ژماره ۹۵۸ ی سالی ۱۹۴۹ ی پوژنامه که بیدا، پیره مېږد ده قتیکی جیاوازی نهم شيعره ی شپوهی سلیمانی بلا و کردوته وه و نووسیویه شيعری بیسارانیه وه په که م دپری بهم جوړه دهست پې دهکات:

«دلّه داخی نو، دلّه داخی نو»

دلّه داخی نو

دلّه داخی نو، دلّه داخی نو
 چه ند هاوارم کرد، شه وان تا بهر و

به پتی نارده فته و چه وتیدا مهر و
 برینی جه رگت هینامه وه سو
 ناخ بو به خستی من، داخ دلّه بو تو
 به دهردی تو وه، زامداری خهمم
 گیر و دهی داوی، جه ور و سته مم
 چاو نه بیناوی ته می ماته مم
 چاو ده پتی دهستی، دوست و مهره مم
 تو وا له سه و دای زولفی عه نبر بو
 ناخ بو به خستی من، داخ دلّه بو تو
 چه ند م وت دلّه، هوشت بی نامان
 لاده له به لای بالا نه مامان
 ژورنالی دووری فتنه و نه مامان
 هیند له کارایه، بی حد و سامان
 تو تووش نه بی و من نه که ومه پوړ و
 ناخ بو به خستی من، داخ دلّه بو تو
 چارت نه و دیه شه و هه سته له خه و
 خوا له لای خو شه ناله ی نیوه شه و
 به سوژی دهرون ها ورکه ره نه و
 که ره مکار نه وه هیوادار به له و
 به لکو بییته وه حالی خو ت له نو
 ناخ بو به خستی من، داخ دلّه بو تو

دهقی ديوانی وهلی:

دلّه زامی نو

دلّه زامی نو، دلّه زامی نو
 بی زار و زاری کـــردم زامی نو
 تیری زامی تو کو کو بو وهک کو
 ناخ بو به خستی خوم، دلّه داخ بو تو
 هه کیمان که دین، نه بینن سزام
 دلیان نه سووتی بو به خستی سیام

سابگری، بگره دهست به زامه وه
 به زامی تیری نه ونه مامه وه
 که وتوو مه داوی، زولفی عه نبه ر بو
 ئاخ بو به ختی خوّم، دلّه داخ بو تو
 بی یار بی یاوهر، بی جیگا بی وهر
 وهک ماران گهسته ی زامی پر خه تهر
 حه کیمئ نییه بیت بو دهوای زام
 خه مخوژیک نییه دانیشی له لام
 دهقی هه ورامی شیعره که ی بیسارانی:

دلّه زامی نو، دلّه زامی نو^(۱)
 زایف و زه بوون، زه دهی زامی نو
 چهند تیری کاریت، نه دل گرتن کو
 ئاخ په ی به ختی ویم، دلّه داخ په ی تو؛...
 من زار و خه مناک، زه دهی تیری خار
 پیکای پیکان، تایفه ی کوففار
 دهروون سیاداخ، سوچیای خه مان
 بی زهوق و کهم چاخ، خاری سته مان
 کهردات و سه ر مه شق، زه مانه ی بی شو
 ئاخ په ی به ختی ویم، دلّه داخ په ی تو؛...
 فره م وات دلّه، مروه تت ئامان
 بو، مه وزه م نه گیج به حری بی سامان
 هه ر یه ند تاوی عه شق نه دهروون خزیای
 تاوه شو له ی شه م چراخان گریای
 تن بی به زوخال، سیا سفته ی کو
 ئاخ په ی به ختی دیم، دلّه داخ په ی تو؛...
 ئایری دووریت سه ره که رده ن نه دل
 جه رگم چون که باب پیکیان وه چل
 نازاران خه شم و غه زه ب گرتن لیم
 بی وهرمی شه وان بییه نه به خدیتم

جه تاوی زولفان سیای عه نبه ر بو
 ئاخ په ی به ختی ویم، دلّه داخ په ی تو؛...
 حه کیمان مه یان، مه وینان سزام
 شادته ماوهران وه سفته ی سیام
 ئیسه بگریه دهس وه زامه وه
 به زامی خه دهنک نه ونه مامه وه
 هه ر یه ند کیسه ئاه شه وان تا به ر بو
 ئاخ په ی به ختی ویم، دلّه داخ په ی تو

(۱) ئەم شیعرەمان بەهۆی مامۆستا عوسمان هه ورامییه وه دهست کهوت که به ریزیان له ریکهوتی
 ۱۹۸۷/۹/۱۴ دا به دهستخه تی خو ی بو ی نووسینه وه.

دووری پر دهرده

پیره میرد ئەم شیعره ی له ژماره ۹۴۳ ی سالی ۱۹۴۸ ی رۆژنامه کهیدا له ژیر ناوی
 (بیسارانی) دا بلاو کردۆته وه. دهقی هه ورامی ئەم شیعره مان دهست نه کهوت.

دووری پر دهرده،...

له داخی دووری دهروون پر دهرده
 په نگم وهک گه لای پایزان زهرده
 نه به ردی به خته به بگره و به رده
 ته می ماته مم، دنیای تاریک کرد
 کویره وهری خه م، قه دمی باریک کرد
 «هیجران له جه رگم، هینده ی کردووه کار
 مات و بی دهنگم، وهک نه خشی دیوار»^(۱)
 ناله ی ئینتیزار ئە کیشم وهک نه ی
 چاو م به فرمیسک بووه پیاله ی مه ی
 له ت له تی جه رگم کردووه به که باب
 ئە مه نه ی و مه ی که باب و شه راب
 «سا توخوا فه رموو، سه ولی خه رامان
 قه دهم په نجه که، مروه ته ئامان»^(۲)

ئاخ نەمەردمايە تا وەكو جارئ
 پتەكەوتى تالە ئەيكرە كـارئ
 دابنيشتمايە لەگەڵ تۆ شەوئ
 بئ ئەوێ دەستم لە دەستت كەوئ
 مە بەسۆزى عەشق تۆ بەشیرین راز
 گاهئ لە تۆ ناز، گاه لەمن نیاز
 تیر سەرم دانیم، لە خاكی پیتا
 بە شاد مەرگی بمرم لە ریتا
 ئەوسا پتە ئەلێن شەهیدی عەشقە
 بۆ عەشقی بەراست ئەمە سەرمەشقە

(١، ٢) ئەو دوو بەیتەى لە کەوانەدان شیعری (بیسارانى) ن بەلام تەواوى شیعەرەكەمان دەست نەكەوت.

پیرەمێرد و شیعەرەکانى مەلا وڵەوخان (مەلا وڵدخان)

ئەو نەندەى مەن ئاگادار بێ پیرەمێرد چوار شیعری ئەم شاعیرەى وەرگێراوە. دەقى ھەورامى ھەر چوار شیعەرەكەمان دۆزبەو و بۆ بەراورد و نیشانەدانى شتووى وەرگێرانەكە ھەریەك لە شوێنى خۆیدا دەنوسین.

دەربارەى ژبان و بەسەرھاتى ئەم شاعیرە شتێكى ئەوتۆمان بەدەستەو نەبێ، جگە لە چەند دێتێك نەبێ كە نەجمەددین مەلا لە كەشكۆلى (مەیناى شكستە) و كەشكۆلى (حەمە سەلح ئاغاى قزلبجى) دا نووسیو.

لە یەكەمدا دەلێت: «ئەم زاتە لەگەڵ مەولەوى (سەید عەبدولرەحیم) دا ھاووعەسر - ھاوچاخن، شیعەرەكانى زۆر ورد و ئاھەنگدارە. لەسەر ئوسلوب و شتووى مەولەوى شیعری وتوو. ل ٢٠٠».

دووھەم: «ئەم شاعیرە لەگەڵ مەولەوى (سەید عەبدولرەحیم) ھاوودەختن، شیعەرەكانى زۆرى لە شیعری مەولەوى ئەچى، پێ مەعنايە. ل ٩٥».

شیرین بەنازە

پیرەمێرد لە ژمارە ٨٩٢ى سالى ١٩٤٧ى رۆژنامەكەیدا ئەم شیعەرەى (مەلا وڵەوخان) ی بەناوى (یارى خوا نەناس) ھو بەلاو كردۆتەو، بەبێ ئەوێ ناوى شاعیرەكە بنوسی. بەلام ئێمە دۆزیمانەو كە شیعری پیرەمێرد نەبێ و شیعری مەلا وڵەوخان و لە لاپەرە ١٠١ى بەشى یەكەمى كەتیبى كەشكۆلى كە لەپوورى ئەدەبى كوردى مامۆستا (محەمەد عەلى قەرەداغى) دا دەقى

ھەورامى شیعەرەكە بەلاو كراوەتەو. شیعەرەكە بیست و ھەشت دێرە و لاى پیرەمێرد شانزە دێرە و تەنھا ئەو دێرانە دەنوسین كە پەيوەندى بەوەرگێرانەكەو ھەيە.

شیرین نیگاتەن، شیرین نیگاتەن
 چەند وەختەن چون باز شیروان نیگاتەن
 مەعلومەن عیصمەت نە پێشمى پاتەن
 نەزانام پەى حال كئ تەمەنناتەن
 حەیفەن تۆ وە تەخت بڵند جاییو
 تەن وە تۆی خەفتان تورمەى شاھێو
 دەس كۆتا بكە، یەرەفتار نییە
 ئامشۆی وەگەرم صوب ئیوار نییە
 میرشكارت كێن؟ كئ فامت بەردەن؟
 مەعلومەن ھەواى شكارت كەردەن
 راسەن سەوداى عەشق جە ئەزەل بێەن
 (مەللا) ھام مەقەر ھام وەزنت نیەن

وەرگێرانەكەى پیرەمێرد:

شیرین بەنازە،...

روانبینى نیگای، شیروانى بازە
 ناز لەسەر پێیدا وەك سەراندازە
 نازانم (صیدای كێى لا نیازە
 بەم شتوویە خۆی (صید) نیچیر ئەكا
 ھەزاران شەیدای عەشق زنجیر ئەكا
 كارى تەسخیری شەخس و پیر ئەكا
 كەچی خۆى لە لاى پیر ئەسیر ئەكا
 گیانە حەیف بۆ تۆ كە بڵند جاھى
 بۆ ناو دلبەرەن لە ریزە و شاھى
 گەردن كەچی تۆن لە ماھ تا ماھى
 نازانم كئ تۆى خستە گومراھى
 لادە لەم رێیە كەچ رەفتارییە
 دواى نەتیجەى كەفتەكارییە

عالم له عه شقی تو هاواریه
تو بۆ کیته ئەم شین و زارییه

سەوزەلە ی چاوەش

له دیوانی (پیره‌مێردی نەمر) ی مامۆستا هاواردا لاپەرە ١٦٩ شیعریک بلۆ کراوەتەوه به‌ناوی (سەوزەلە ی چاوەش) وه به‌شیعری پیره‌مێرد دانراوه و هیچی له‌بارەوه نه‌نووسراوه. به‌لام ئەو شیعره شیعری (سەوزە ی سیاچەم) ی (مەلا ولەوخانە) و له لاپەرە ١١١ ی که‌شکۆلی که‌له‌پووری ئەده‌بی کوردی مامۆستا محەمەد علی قەرەداغیدا ده‌قه‌که‌ی بلۆ کراوته‌وه. ده‌قه‌که‌ حەقدە به‌یتە و وه‌رگێرانه‌که‌ چاواره به‌یتە. ئێمه دوو ده‌قی وه‌رگێراوی ئەم شیعره‌مان لایه. یه‌کیکیان له دیوانی پیره‌مێردی مامۆستا هاوار دایه و ئەوی تریان به‌ده‌ستخه‌تی پیره‌مێرد خۆبه‌تی که‌ وینه‌که‌ی لێره‌دا نیشان ده‌ده‌ین و شیعره‌که‌ش ده‌نوسینه‌وه.

سەوزە ی سیاچەم،...

من داخین که‌رده‌ن سەوزە ی سیاچەم
وه‌ختی زولف و پرچ لوول مده‌ی وه‌هم
عالم به‌دحاله‌ن، وه‌خالت قه‌سه‌م
پرچت لوول مه‌که‌ر، عالم په‌شیوه‌ن
لیوت مه‌غانه مه‌للا پیتیش لیوه‌ن
به‌و دیده‌ت وه‌ که‌یل سورمه‌ی بین مه‌که‌ر
پرچت وه‌ په‌رچین رووی جه‌مین مه‌که‌ر
ده‌س ماوه‌ر وه‌زولف سیا زوخالدا
پرچت لوول مه‌که‌ر وه‌رووی ده‌سمالدا
پرچت لوول مه‌که‌ر گل مه‌لوولته‌ن
مه‌لوولیم وینه‌ی پرچ لوولته‌ن
وینه‌ی داخیان دل داخین مه‌که‌ر
(مه‌للا) داخی زولف قازاخی مه‌که‌ر
هه‌نی ده‌سه‌ن ناز ئیشاره‌ی چاوان
ئاخر زه‌ره‌رت وه‌ (مه‌للا) باوان
سەوزە ی سیاچەم، پرچ لوولی، چاومه‌ست
پرچی لوولی تو من کوشتەن وه‌ قه‌ست

ئیشاره‌ی دیده‌ت وه‌ من منمانی
مه‌که‌ر وه‌ نه‌قه‌ست گیانم مستانی
(مه‌للا) مکی‌شو نازت وه‌ ئەنداز
پرچ لوول تو من کوشتەن وه‌ ناز
هه‌ر هام وه‌و حالات په‌شیو حاله‌وه
وه‌س ته‌مه‌نناکه‌ر نه‌ ده‌رماله‌وه
جه‌رگ و دل‌م دای وه‌ په‌یکانه‌وه
وه‌س ته‌مه‌نناکه‌ر نه‌ ئه‌یوانه‌وه
سەوزە ناز مه‌که‌ر، ناز کیشته‌ کیه‌ن
نازکیشته مه‌للان، مه‌لا شیت بییه‌ن
به‌و قورئان قه‌سه‌م، شای شه‌که‌ر پازان
هه‌ر کفن مه‌نده‌ن، په‌رتم بدرازان
نه‌پای ئام‌شو، نه‌رای دل نیه‌ن
مه‌للا ئینتیزار سەوزە ی پرچ لووله‌ن
هانای هام‌سه‌ران وییه‌رده‌م نه‌گشت
سەوزە ی پرچ لوول وه‌للا مه‌للاش کوشت

وه‌رگێرانی یه‌که‌م:

سەوزەلە ی چاوەش، سەوزەلە ی چاوەش
پۆژی ره‌ش کردم، سەوزەلە ی چاوەش
وه‌ختی زولف و پرچ، لیت ئەبن به‌نه‌خش
عه‌قل و هۆشی من، هه‌ردوو ئەبن په‌خش
پرچت لوول مه‌که‌ر، حال‌م په‌شیوه
کی ناشی‌وینێ ئەو طوره و شیوه؟
(روح القدس) ه‌ س‌ر‌پ‌ری ئەو لی‌وه
هه‌ر ت‌ای زول‌ف‌یک‌ت دل‌یک‌ی پ‌ی‌وه
په‌شی به‌خ‌ستی من ک‌لی چاوت‌ه
پ‌شته‌ی ح‌ه‌یا تم زول‌فی خاوت‌ه
ئ‌ه‌م چ‌ه‌ند پ‌ۆژ‌ه‌یه، ک‌ه‌ه‌وا باوت‌ه
دل‌م م‌ه‌ش‌ک‌ینه ک‌ه‌ پ‌یناوت‌ه

کوشتەى نازى خۆت زۆر مەدە نازار
 زولفت نەبیتە پەرژىنى پوخسار
 با رۆژ نەگىرى و نەكەومە ھاوار
 عاشق لە نازار زوو دەبى بىزار
 پرچت لوول مەكە، دلەم مەلوولە
 شىوێ مەلوولیم وەك پرچی لوولە
 تۆماری شەرحى دەردم بەتوولە
 تەربىي وەسل و بەختم شەفتوولە
 بەسم بكوژە بەتیری غەمزە
 غەمزەت ئەندامى هینامە لەرزە
 قەتلى دلدارت لە لای تۆفەرزە
 سەوزەى بى بەینەت ئاخ داخ سەوزە
 ئیشارەى دیدەت بەمن ئەنوینى
 خەرىكى ئەوێ گیانم بستینى
 وا گیانم دايتى ھەر تۆ بمىنى
 بەشەرتى لەسەر قەبرم بخوینى^(۱)

(۱) لای م.ھ نووسراوە (بەمەرجى لەسەر قەبرم بخوینى). واتە وشەى (شەرت) ی گۆرپو بەمەرج.

وەرگێڕانی دووھەمى پیرەمێرد، کە شاعیرانەتر و نزیکترە لە دەقەکەو: وەك لە فۆتۆی دەستخەتەکەیدا دەیبینی لە ژێر ناوێشانى (مەلا وەلەوخان) ی راستەقینەدا وەرى گیراوە.

سەوزەى سیاچەم، سەوزەى سیاچەم
 ئاخ داخ زۆرە، سەوزەى سیاچەم
 کاتى زولف و پرچ لوول ئەدەى وەھەم
 حالم بەدحاله، بەخالت قەسەم
 پرچت لوول مەكە، حالم پەشیو
 لێو مەنئى سەر لیۆ، گیان لەسەر لێو
 ئەو دیدە سیات سوورمەبەین مەكە
 پرچت پر چینی، پروی جەبەین مەكە

دەست مەبەرە سەر، زولفی زوخالدا؟
 پرچت لوول مەكە، دلەم مەلوولە
 مەلوولیم وینەى، ئەگرىجەى لوولە
 بەسیەتى نازى ئیشارەى چاوان
 مەلا^(۱) مەكوژە، بى گونا و^(۲) و تاوان
 سەوزەى سیاچەم، پرچ لوولى چاومەست
 بۆ پێوەندى من، لوولیهكەى بەقەست
 کاتى تىلای چاو، بەمن ئەنوینى
 تیر ئەدەى لەدل، گیانم ئەستینى
 ھەر چەند ئەو تیرە، بەشىوێ نازە
 بەلام نازیش بى، ناز، بەئەندازە
 مردم بەم حالەى، پەشیو حالەو
 ھەر گەرد و خولە، لە دەرمالەو
 جەرگت لەت كردم بەپەیکانەو
 خۆتم بۆ دەرخە لە ئەوانەو
 سەوزە، ناز مەكە، ئیتەر بۆ كێتە؟
 ناز بۆ (مەلا) بوو، وا، ئەویش شیتە!
 سوێندم بەقورئان، هیندە كوشتەى تۆم
 ھەر كفن ماو، كە بیدروون بۆم
 نەپێى ئاموشو، نەپێى دەلیلە
 مەلا لە دووریت كەفتە و زەلیلە
 ھاوارم بەرن بۆ براى ھاویشت
 سەوزەى سیاچەم، براكەتى كوشت
 با ئەویش شوین خوین براى خۆى كەوئ
 بەلكو تیرىكى غەمزەى بەر كەوئ

(۱) مەلا: مەبەست خۆیەتى - مەلا وەلەوخان

(۲) گونا: گوناھ-

شای وه‌له‌د چاوان

پیره‌میت‌د له ژماره ۵۷۲ ی سالی ۱۹۳۹ ی رۆژنامه‌که‌یدا ئهم شیعره‌ی (مه‌لا وله‌وخان) ی وه‌رگێراوه. ده‌قی شیعره‌که‌ بیست به‌یته. وه‌رگێراوه‌که‌ شانزه‌ به‌یته. هه‌روه‌ها ده‌قی هه‌ورامی شیعره‌که‌ مان له‌ کتێبی (که‌شکو‌لی که‌له‌پووری ئه‌ده‌بی کوردی) مامۆستا (محهم‌مه‌د عه‌لی قه‌رداغی) یه‌وه وه‌رگرت. لاپه‌ره‌ی ۱۰۹.

«شای وه‌له‌د چاوان، شای وه‌له‌د چاوان
غه‌زاله‌ی خوته‌ن، شای وه‌له‌د چاوان
شیوه‌ت مه‌ر (شیرین) ئه‌رمه‌نی باوان
نیم نیگات (فه‌ره‌اد) کوشت وه‌بی تاوان
ئهو شه‌رت و ئیقرار، شیرین ئهو یاد که‌ر
عیشق و دل‌داریت، دانگێ زیاد که‌ر
ئاره‌زووی دیدار، دین (فه‌ره‌اد) که‌ر
(شه‌ودێز) نه‌ حه‌لقه‌ی که‌مه‌ند ئازاد که‌ر
وێت بی‌پۆش وه‌ په‌خت شه‌و په‌نگ شه‌تاوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد، کوشت به‌بی تاوان
شه‌ودێز زین که‌رد وه‌ تفاقه‌وه
وه‌ په‌خت و په‌شمه‌ی ته‌مه‌راقه‌وه
ده‌ماخت وه‌ بورج کۆی ئافاقه‌وه
بی خه‌وف نه‌رزه‌نگی نه‌و سه‌رتاقه‌وه
شه‌مال بۆی عه‌ترت وه‌ (کۆکه‌ن) یاوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوشت وه‌ بی تاوان
چون شیرین نه‌بورج په‌نجه‌ره‌ی جام‌پێز
وه‌س که‌ر نیگای ناز عه‌ین ئاهو و بی‌ز
وه‌س ده‌رسته‌تیه‌ی (شیرۆ)ی شه‌ره‌نگیز
با نه‌وه‌رۆ هون خوسه‌ره‌و په‌رویز
شیرۆ په‌رێت جه‌رگ خوسه‌ره‌و شکاوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوشت وه‌بی تاوان
شیوه‌ی مه‌حبووبیت ها وه‌خاله‌وه
په‌سمت مه‌نشوورنه‌ی مه‌حاله‌وه

قه‌تاره‌ی گوله‌نگ لال و باله‌وه
ته‌شریف به‌ر وه‌زێد (چه‌مچه‌مال) وه‌و
چه‌مچه‌مال نه‌ شاه‌سه‌ندت نه‌ باوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوشت وه‌بی تاوان
شیوه‌ی مه‌حبووبیت وه‌شیرینه‌وه
قه‌ده‌م په‌نجه‌که‌ر نه‌ (هه‌رسین) وه‌و
ته‌شریف به‌ر وه‌کاو بی‌سته‌تینه‌وه
وه‌ مه‌یل وه‌رین فه‌ره‌اد وینه‌وه
وه‌ ناز نازه‌وه‌ چه‌رخنای چاوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوشت وه‌بی تاوان
حه‌یفه‌ن په‌ی شه‌خسێ ساحیب جه‌مین بۆ
وه‌ قامه‌ت له‌یلێ وه‌ په‌نگ شیرین بۆ
عیشق و دل‌داریش وه‌ خه‌شم و قه‌ین بۆ
چون شیرین قاتل فه‌ره‌اد چین بۆ
حسابت ئێده‌ن نه‌ پای حساوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوشت وه‌ بی تاوان

وه‌رگێراوه‌که‌ی پیره‌میت‌د:

شای وه‌له‌د چاوان، شای وه‌له‌د چاوان
غه‌زاله‌ی خوته‌ن، شای وه‌له‌د چاوان
شیوه‌ت وه‌ک شیرین، ئه‌رمه‌نی باوان
غه‌مه‌زه‌ت فه‌ره‌ادی کوشت به‌بی تاوان
دل‌سۆزی و شه‌رتی شیرین به‌یادکه‌
شه‌ودێز له‌په‌شمه‌ و پێوه‌ند ئازادکه‌
به‌رگێ بی‌پۆشه‌، په‌نگی شه‌تاوان
عیشوه‌ت فه‌ره‌ادی کوشت به‌بی تاوان
شه‌ودێز زین که‌ به‌تفاقه‌وه
به‌په‌خت و په‌شمه‌ی ته‌مه‌راقه‌وه
ده‌ماخت به‌بورج کۆی ئافاقه‌وه
بی خۆف له‌ زه‌نگی بانێ تاقه‌وه

شه‌مال بۆنی توژی له‌فه‌ره‌هاد پژان
 نازت فه‌ره‌هادی کوشت به‌بی تاوان
 وه‌ک شیرین له‌بورج په‌نجه‌ره‌ی جام‌پیز
 به‌س بچه‌رخینه‌ی چاوی ئاهو و بی‌ز
 به‌س بده‌هانه‌ی شیرۆی شه‌رانگیز
 با نه‌پژئی خوینی خه‌سه‌ره‌وی په‌رویز
 شیرۆ خه‌سه‌ره‌وی بۆت خسته‌ی ئامان
 عه‌شقت فه‌ره‌هادی کوشت به‌بی تاوان
 شیوه‌ی شیرینت وا به‌خاله‌وه
 ناوت مه‌شه‌ه‌وره‌ی له‌مه‌خاله‌وه
 به‌بالی باه‌وه‌ی له‌علی ئاله‌وه
 بنیشه‌ی به‌سه‌ر (چه‌مچه‌مال) ه‌وه
 چه‌مچه‌مال بۆ توژیازی باوان
 نیگات فه‌ره‌هادی کوشت به‌بی تاوان
 حه‌یفه‌ بۆ که‌سی خاوه‌ند جه‌بین بی
 به‌قامه‌ت له‌یلی به‌رنگ شیرین بی
 له‌گه‌ل عاشقان به‌خه‌شم و قین بی
 به‌عه‌شق کوشنده‌ی فه‌ره‌هادی چین بی
 وا ناوت که‌وته‌ی ریزه‌ی به‌دناوان
 عه‌شقت فه‌ره‌هادی کوشت به‌بی تاوان

بادی لیلاخان (بادی له‌یلاخان)

ئهم شیعره‌ که‌ پیره‌مێرد دووجار وه‌رگێڕانه‌که‌ی بلاوکردۆته‌وه‌ به‌هۆی سی سهرچاوه‌وه‌ سی بیروپام له‌لا دروست بوو.

سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌م بریتیییه‌ له‌ که‌شکۆلی نه‌جمه‌ددین مه‌لا که‌ بۆ حه‌مه‌ سالح ئاغای قزلی نووسیوه‌ و له‌ به‌شی (ئه‌سل و پۆحی) مه‌وله‌ویدا به‌شیعری مه‌وله‌وی داناوه‌ و ده‌قی هه‌ورامی و وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێردی نووسیوه‌. بروانه‌ ٣٨٧، ٣٩٧ به‌یادی مه‌لا ولدخان.

سه‌رچاوه‌ی دووهم، دیوانی مه‌لای جه‌باریه‌، که‌ له‌ لایه‌ره‌ی ٣٩٧ دا ئه‌و شیعره‌ به‌هه‌ندی جیاوازییه‌وه‌، به‌ناوی (بادی له‌یلاخان) ه‌وه‌ به‌شیعری (مه‌لا فه‌تاحی جه‌باری) دانراوه‌ و له‌

په‌راویزیا نووسراوه‌ «مه‌لا فه‌تاح له‌ کاتیکدا ئهم پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌ی بۆ دۆسته‌که‌ی (له‌یلا خان) نووسیوه‌ته‌وه‌ خۆی له‌ ولاتی پۆم بووه‌ و بیرى نیشتمان و دۆست و ئه‌غیارانی کردووه‌».

سه‌رچاوه‌ی سێیه‌م، دوو ژماره‌ی پۆژنامه‌که‌ی پیره‌مێرد خۆیه‌تی، یه‌که‌م، ژماره‌ ٣٨٤ ی سالی ١٩٣٣، دووهم ژماره‌ ٨٦٤ ی سالی ١٩٤٧، که‌ له‌ هه‌ریه‌ک له‌و ژمارانه‌دا ئه‌و شیعری (مه‌لا ولدخان) ی بلاو کردۆته‌وه‌. له‌ نوسخه‌ی ٣٨٤ دا شه‌ش به‌یتی یه‌که‌می وه‌ک خۆی هێشتۆته‌وه‌ و وه‌ری نه‌گێڕاوه‌ و له‌وتیه‌ که‌ ده‌لیت «ئاخ زۆر ده‌میکه‌ دوورکه‌وته‌ی له‌یلم» وه‌ری گێڕاوه‌ته‌ سه‌ر شیوه‌ی سلێمانی.

وه‌ له‌پێشه‌کیدان نووسیویه‌ «ئه‌مه‌ش به‌یادی مه‌لا ولدخان» ئیتر نه‌ینووسیوه‌ که‌ ئه‌مه‌ شیعری مه‌وله‌ویییه‌ یان نا؟ به‌و پێیه‌ ده‌بی شیعری مه‌لا ولدخان بیت، چونکه‌ له‌ شیعره‌که‌شدا دیاره‌ که‌ شاعیر باسی خۆی ده‌کات و ناوی مه‌لا ولدخان ده‌هینیت. بۆ ئه‌وه‌ش که‌ په‌نگه‌ شیعری مه‌وله‌وی نه‌بیت، له‌ دیوانی مه‌وله‌وی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌پسدا ئه‌و شیعره‌ به‌رچاو ناکه‌وی و له‌ دیوانی مه‌وله‌وی و پۆحی مه‌وله‌وی پیره‌مێردیشدا ئه‌و شیعره‌ نابینرێ. به‌هه‌ر حال ئیتمه‌ به‌ناوی مه‌لا ولدخانه‌وه‌ بلاوی ده‌که‌ینه‌وه‌ هه‌تا له‌ داها‌توودا خۆمان یا براهه‌کی ئه‌دیبه‌ به‌به‌لگه‌یی له‌م به‌لگانه‌ی ئیستای من باشت ئه‌م باسه‌ ده‌سه‌لمینیت. هه‌روه‌ها له‌وه‌ ده‌جیت که‌ نه‌جمه‌ددین مه‌لا ئه‌و شیعری له‌ نوسخه‌ی ژماره‌ ٣٨٤ ی پۆژنامه‌که‌وه‌ راگوتستبیت که‌شکۆله‌که‌وه‌!

لێره‌دا ده‌قی شیعره‌که‌ی مه‌لا ولدخان و مه‌لا فه‌تاحی جه‌باری ده‌نوسین و وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێرد که‌ له‌ده‌قی هه‌ورامی ناو که‌شکۆله‌که‌ی نه‌جمه‌ددین مه‌لا وه‌ری گرتووه‌ بلاو ده‌که‌ینه‌وه‌.

مه‌لا ولدخان:

بادی له‌یلاخان، بادی له‌یلاخان
 بادی عه‌نبه‌ر بۆی، بورجی له‌یلاخان
 مه‌شاطه‌ی چه‌ره‌ی بلند ده‌ماخان
 شانه‌زه‌ن وه‌ زولف به‌رازه‌ی شاخان
 شیاپی گیسووی چنوری زاخان
 ته‌سکین دله‌ی زامداری داخان
 پێشدادی نه‌فخه‌ی نه‌و خونه‌ی باخان
 په‌هه‌به‌ر و شقه‌ی شه‌وبۆی ئیلاخان
 ده‌قاق شه‌هید سۆنه‌ و کولاخان
 جاروکه‌ش وه‌ گرد نه‌و حجله‌ و کاخان
 یه‌ خه‌یلێ وه‌ختن دوور که‌فته‌ی له‌یلم
 ئاواره‌ی وه‌تن، وێلی دوجه‌یلم

گومکردهی یاران سەرگه‌شتهی بیدم
 غه‌یر نه‌تۆ که‌س نیه‌ن ئومیدم
 نامه‌یی نه شه‌رح دل‌ه‌ی پر دهردم
 سۆزێ نه‌ه‌جران هه‌ناسه‌ی سهردم
 نویسام وه‌هون زامانی کاریم
 به‌ ره‌ش په‌ی یاران تو وه‌ دیاریم
 بو‌ره‌ بگه‌ریاش وه‌ هه‌وزانه‌وه
 بده‌ره‌ش وه‌ده‌ست دل‌سۆزان‌ه‌وه
 هه‌ر که‌س جه‌و ده‌مدا سۆزه‌ش ته‌ دل بو
 دیک‌ی ده‌روونش په‌ی من وه‌ کو‌ل بو
 مگروان ماچان لێ‌لایم لێ‌ل‌ه‌ن
 یه‌ نامه‌ی مه‌ل‌لان جه‌ هه‌ردان وێ‌ل‌ه‌ن
 ده‌خیله‌ شه‌مال نه‌ رووی دل‌شادی
 باوه‌ره‌ نامه‌ی گه‌ردن ئازادی
 ئه‌ر زانوی چه‌نیم ها وه‌راوه
 ئاردی ورو‌دی په‌یک‌ی جه‌لاوه
 ک‌ی زانو چون بو‌ئ‌ه‌ی دنیای یادی
 با بب‌وت نه‌به‌ین گه‌ردن ئازادی
 نه‌ک ئه‌جه‌ل دهردم وه‌ترست زانو
 دینی یارانم وه‌حه‌سره‌ت مانو

وه‌رگه‌ڕانه‌که‌ی پیره‌مێرد:

بادی له‌یلا خان، بادی له‌یلا خان
 بادی عه‌نبه‌ر بۆی بورجی له‌یلا خان
 مه‌شاطه‌ی چه‌ره‌ی ب‌ل‌ند ده‌ماخان
 شا زه‌ن به‌زو‌لف به‌ره‌زای شاخان
 شینیای گ‌یسووی چنووری زاخان
 مه‌ره‌مه‌ی دل‌ه‌ی زامداری داخان
 له‌ره‌ی ر‌یشووی خاوتارای به‌یداخان
 له‌رزه‌ی زنجیره‌ی ئاوی شتاخان

پێشدادی نه‌فخه‌ی، نه‌و خونه‌ی باخان
 په‌هه‌ری شقه‌ی شه‌وبۆی ئیلاخان
 ده‌ق‌اقی شاپه‌ر سه‌قر و ک‌لاخان
 جارو‌کش وه‌کرد نه‌و حه‌له‌ و کاخان
 ئاخ زۆر ده‌م‌یک‌ه‌ دوورکه‌وته‌ی له‌یلم
 ئاره‌زووی دیار وێ‌لی دوج‌ه‌یلم
 یاران لێ‌م گوم بوو سهرگه‌شته‌ی به‌یدم
 ته‌نها بۆ تۆیه‌ هیوا و ئومیدم
 نامه‌یه‌ له‌ شه‌رح دل‌ه‌ی پر دهردم
 سۆزی له‌ هه‌جران هه‌ناسه‌ی سهردم
 نووسیومه‌ به‌خوێن برینی کاریم
 بیه‌یه‌ بۆ یارم له‌بری دیاریم
 بیگ‌یره‌ مال مال به‌هه‌وزانه‌وه
 به‌ قه‌وم و قیله‌ و دل‌سۆزان‌ه‌وه
 هه‌رچی ده‌بینی که‌ سۆز له‌ دل‌ه‌
 بۆ سهرگه‌ردانیم جه‌رگی به‌کو‌له‌
 به‌ گه‌ریان ده‌ل‌ی لێ‌لایم لێ‌ل‌ه‌
 نامه‌ی مه‌لاکه‌ی له‌ هه‌ردان که‌یله‌
 بیده‌ره‌ ده‌ستی ب‌ل‌ی وه‌سی‌ته‌
 (مه‌لا ولدخان) په‌نجه‌رۆ و شی‌ته‌
 سه‌ره‌تای زووخاوه‌ نه‌ جه‌رگ‌ش سه‌ردان
 بکه‌ونه‌ فره‌ش یاران هام فه‌ردان
 ده‌خیله‌ شه‌مال له‌ رووی دل‌شادی
 بۆم بێ‌نه‌ نامه‌ی گه‌ردن ئازادی
 ئه‌گه‌ر بزانی چه‌ن چاوه‌رپێ‌ی تۆم
 زوو هه‌وال‌یک‌ی له‌یلا دینی بۆم
 وا چه‌رخ له‌گه‌ل من که‌وتۆته‌ ساردی
 با له‌ به‌ینا ب‌ی گه‌ردن ئازادی
 نه‌ک ئه‌جه‌ل لێ‌مان ب‌بینی فرسه‌ت
 دیده‌نی یاران بخاته‌ هه‌سره‌ت

بادی له‌یلا خان، بادی له‌یلا خان
 بادی عه‌نبه‌ر باد، بورج له‌یلا خان
 مشنیای تای ریز به‌ره‌زای شاخان
 مه‌شاته‌ی گیسوی بلند ده‌ماخان
 نه‌سیم مه‌حروم مابه‌ین یاران
 شاره‌زای شوقه‌ی شه‌وبو نه‌وه‌الان
 نامه‌یه‌ک نه‌ شه‌رح دل‌ه‌ی پ‌ه‌ردم
 شه‌رحی نه‌ سه‌ودای هه‌ناسه‌ی سه‌ردم
 یه‌خه‌یلخ وه‌خته‌ن دوور که‌فته‌ی زیدم
 غه‌یر جه‌ تۆ وه‌ که‌س نه‌ن ئوم‌یدم
 نوسنام وه‌ زوخ زامان ک‌اری
 به‌ره‌ش وه‌ زامن تون وه‌ دیاری
 نامه‌م بگ‌یلان وه‌ هوزانه‌وه
 بده‌روش وه‌ ده‌س دل‌سه‌ۆزان‌ه‌وه
 وه‌و سه‌وز سه‌ینه‌ی دل‌ خه‌راشه‌وه
 هه‌مه‌سه‌ران یه‌ک یه‌ک بواناشه‌وه
 هه‌ر که‌س دل‌سه‌ۆز بوو سه‌وزیش نه‌ دل‌ بو
 دیک ده‌روونش به‌ی من وه‌ک‌ول بو
 بگ‌ره‌وان باچان ل‌یلایم ل‌یل‌ه‌ن
 به‌نامه‌ی مه‌للان ته‌زانی و‌یل‌ه‌ن
 شه‌مال ده‌خیله‌ تو وه‌ دل‌شادی
 باوه‌ر نامه‌یه‌ک گه‌ردن ئازادی
 ئه‌وه‌ من رۆ‌ییم وه‌لای (رۆ‌مه‌وه)
 مه‌ر دوعای خویشان باوه‌رۆ‌مه‌وه
 سه‌رنیام وه‌پای م‌ولک رۆ‌مه‌وه
 هه‌ر دوعای خاسان باوه‌رۆ‌مه‌وه

(۱) پروانه دیوانی مه‌لای جه‌باری، ئاماده‌کردنی (عه‌بدو‌ل‌جه‌بار محممه‌د جه‌باری). ل ۳۹ .

پیره‌م‌یرد و شیعره‌کانی میرزا شه‌فیع

پیره‌م‌یرد چهند شیعرتیکی (میرزا شه‌فیع)ی وه‌رگ‌ی‌پ‌راوه‌ و له‌ رۆ‌ژنامه‌که‌یدا بلاو کردۆ‌ته‌وه‌.
 ئه‌وه‌نده‌ی من ئاگادار بم‌ چوار شیعرێ ئه‌م شاعیره‌ی وه‌رگ‌ی‌پ‌راوه‌ته‌ سه‌ر شێوه‌ی سه‌لیمانی و بلاوی
 کردۆ‌ته‌وه‌.

- ۱- په‌عنای دل‌ په‌یکه‌ر.
- ۲- شیرین پیتی داوه‌.
- ۳- میرزام زامی هه‌ی.
- ۴- سه‌یوه‌یل وه‌ختیه‌تی.

هه‌ر‌یه‌ک له‌ شیعرێ دووه‌م و سه‌یه‌می چهند جارێک وه‌رگ‌ی‌پ‌راوه‌.

سه‌باره‌ت به‌ژیان و به‌ره‌مه‌ی ئه‌م شاعیره‌ برای ئه‌دیپ (ئوم‌یدی کاکه‌ره‌ش) له‌ هاوکاری ژماره
 ۸۴۴ ی ۱۹/۶/۱۹۸۶ دا نووسیه‌یه‌.

«ئه‌م شاعیره‌ له‌ سالی ۱۷۸۵ ی^(۱) زاینیدا له‌ ناوچه‌ی ئیلاخ هاتۆ‌ته‌ دنیاوه‌ و بو‌ی‌ژتیکی
 به‌ناوبانگی هه‌ورامانه‌. خاوه‌نی زانست و ئه‌ده‌بیاتی به‌رز بووه‌ شیعرێ به‌کوردی و فارسی هه‌یه‌،
 برای (ئه‌لماس خان)ی شاعیره‌، له‌ سالی ۱۸۳۵ ی زاینیدا کۆچی دوایی کردووه‌، په‌نجا سال
 ژیاوه‌».

(۱) له‌ رۆ‌ژنامه‌که‌دا نووسراوه‌ ۱۷۸۵ - ۱۸۳۵ ی کۆچی. که‌ دیاره‌ هه‌له‌یه‌ و سه‌له‌کان سالی زاینین.

یاری دل‌ په‌یکه‌ر

له‌ دیوانی پیره‌م‌یردی مامۆستا هاواردا لاپه‌ره‌ی ۱۷۵، شیعرێک له‌ژێر ناوی (یاری دل‌
 په‌یکه‌ر)دا بلاو کراوه‌ته‌وه‌، وه‌ به‌شیعرێ پیره‌م‌یرد دانراوه‌ و هه‌یچی له‌ باره‌وه‌ نه‌نووسراوه‌. به‌لام له‌
 راستیدا شیعرێ (میرزا شه‌فیع)ه‌ و پیره‌م‌یرد وه‌ری گ‌ی‌پ‌راوه‌. شیعره‌که‌ی شه‌فیع بیست و شه‌ش
 به‌یته‌ و وه‌رگ‌ی‌پ‌راوه‌که‌ی پیره‌م‌یرد بیست و یه‌ک به‌یته‌.
 شه‌فیع:

په‌عنای دل‌ په‌یکه‌ر^(۱)...

په‌عنای دل‌ ف‌ریب، پ‌یشه‌ی دل‌ په‌یکه‌ر
 زولف وه‌ هه‌فت له‌شکر، رای ده‌شت ر‌ه‌ی ک‌ه‌ر
 یانه‌ی ده‌ردینان وه‌ خاک نه‌ی ک‌ه‌ر
 هه‌رفی موچه‌وو وه‌ نه‌ت نه‌ی ق‌ار

بگيرد نه گۆش، پهرى رۆزگار
 دهقيقتى جهم كهر تهرهقهى هۆشت
 باپه ند (شهفيع) بهيو نه گۆشت
 عومرم عهزىزم نوور ديدة و دل
 ههرچى مهعشووقه، نمانۆ چون گول
 ههر كهر كه رۆ بۆش بهر تهرهف مهيو
 ژاكياى بى عهتر، بى شهرف مهيو
 ئهر سهد جهى فيشتهر پر هۆش و فامى
 يهك تهن قوبول كهر پهرى غولامى
 ئهويچ يهك بۆ جيهان ديدة بۆ
 سر پۆش خامۆش ئاراميده بۆ
 بزانۆ بهقهدر ديدة خومارت
 نهوانۆ پهى كهس تۆمار كارت
 مهيو تۆ رهنجش مهغدوور بدارى
 تاكه رۆت وه شهوق خزمهت گوزارى
 رۆ جه رۆبيشتهر مهيل تۆ پيش بۆ
 دل بهند قوللاب غولامى و يش بۆ
 ئامانهت مهرزن دهينت وه گهردهن
 به تال كهر خهيال فرهكهس كهردهن
 بايهك بهدهن بۆ رۆحت چهنى دۆست
 به وينهى بادام دوو مهغز و يهك پۆست
 چون مهيو مهفتوول پيچيان وههم
 زهرهيو مهيلتان جههم نه بۆ كه
 ههيفهن فرهكهس بوينو رهنكت
 دووربا دوور جهتۆ مهزپۆ زهنكت
 ههرزهى ههرزهكار ههرجايى مهبى
 داخل وه مهيدان رسوايى مهبى
 ئينتهى ئاخهر ههمسهران ويت
 تيرتانهى تال موازان پهرت

خاترشاد مهكهرو وهههرزهكاران
 مهكهرووت وه پوول نارهواى شاران
 ويت مهدهر وهدهست فرهكهس خهيلي
 با وهره وهياى مهجنوون و لهيلي
 شهرت و وهفشان تا رۆى مهردهن بى
 فيكر و زيكشان زارى كهردهن بى
 ههزار مهشاخ نهتيجهى عهرهب
 ساحيب شهوق و زهوق تهرانهى تهرهب
 ساق گهردهنشان چون بلوور ساف
 جه دوور مهدرهوشان بى لاف و گهزاف
 پهى چيش كه لهيلي كهس نهبى چهنى
 تهمنه نهكهرد ئه وشهخسى ههنى
 مهجنوون لۆنگى داشت عهسا و كهشكۆلى
 مهگرتش مهكان نهههردهى چۆلى
 لهيلي ههزار كهس تهمنه مهكهردش
 ههر مهواتش قهيس تا گيان سپهردهش
 (شهفيع) ئه رهنجه پهرى تۆش بهردهن
 نهسيحهت خاس پهرى تۆش كهردهن

(۱) دهقى ئه شيعره له كهشكۆلى (محمود پاشاى جاف) ده وههرياره.

وههريارهكهى پيرهههرياره:

يارى دل پهيكهر، يارى دل پهيكهر
 يارى دلفريب، ريشهى دل پهيكهر
 نمونهى نهخشی خودای بانى سهر
 شيوهى شيرينت خوسرهو شهيدا كهر
 ساي زولفانت پي تارى زولمات
 دهمت لهناويا سههراوهى ههيات
 ههوت گورزی پرچت ههوت لهشكري پهى
 بازوو شكيتنى سههه كاوسى كهى

سپوت نارنجی زوله یخای په ست کرد
 پوژي پروت مانگی که نغانی مه ست کرد
 جه مالت مه جال بی نوقته ئەکا
 جه لای جه لالت دل پوخته ئەکا
 ئەمهت پی ئەلیم به دلسوزانه
 تووړه یی نه بی و تووړ و به هانه (۱)
 قینت هه لنه ستی گوی بگره له من
 پابه ندی من بی نه که به ندی دوشمن
 گوله کهم، ناوت لای عاشقان گوله
 ناوی لای به ندهت وەک به ندی دلّه
 گول که وته دهستی خراب و چاک
 بونی نامینی ئیتر ئەژاک
 گول بۆ که سیکه قه دری بزانی
 بیدا له سهر وەک چقه ی سولتانی
 هه ندی سهر سهری دواي جوان ئەکه وئ
 گولی بۆ بونی سه عاتیک ئەوئ
 دواي ئەوه که وته دهستی و بونی کرد
 هه لیه پچورکینی وەک شیت دهستبرد
 به نای ناروا ناوی ئەزپئ
 په رده ی عیسمهت و جوانی ئەدرپئ
 تووخت مه ده دهست هه رزه ی هه رزه کار
 دوور با نه بیته په ندی پوژگار
 دوستی یه کییک به، دانا و سپ پوئش بی
 هه رچی ببینی مات و خاموئش بی
 توواری شوخیت نه خوینیت ته وه
 وەک به ندهت تاسهر بمینیت ته وه
 پوژ له پوژ پشتر عه شقی زیاد بی
 هه میشه مه یلی ئیوه ی له یاد بی
 یه که به دن یه که پوئ یه که نه فەس یه که دوست
 ببینه بادامی دوو مه غز و یه که پوئست

ته نه مه جنوونیک لیوه ی لۆنگ به شان
 نه که لووتو پووتی نارواي شاهان
 خو ئەگه ر سالی ژوور سی بست که وئ
 چاو باشقال نابی ته نه توی ئەوئ

(۱) لای م. ه ئەم نیوه به یته به هه له نوو سراپو - تووړه یی ئەبی و تووړه به هانه -.

شیرین پیتی داوه

پیره میرد سی جار وەرگێرانی ئەم شیعری بلاو کردۆتەو یه که مجار له ژماره ۵۶۸ ی
 پوژنامه کهیدا سالی ۱۹۳۹ . دووهم جار له ژماره ۷۶۰ ی پوژنامه کهیدا سالی ۱۹۴۴ ئەمجاره
 دهستکاری دهقه که ی کردوو و لیتی زیاد کردوو. سییه م جار له گه لاوێژ.

ئەوی جاری دووهم و سییه م وەک یه که له بهر ئەوه دوو وەرگێرانی بلاو ده که ی نه وه. هه روه ها له
 که شکۆلی که له پووری ئەدهبی کوردی مامۆستا (محەمەد عەلی قەه داغی) دا ته نه ها وەرگێرانه که ی
 پیره میرد بلاو کراوه ته وه. پروانه بهرگی دووهمی ل ۱۳۳ . ئەوهش هه مان وەرگێرانی ژماره
 ۵۶۸ ی پوژنامه ی (ژین) ه.

وه رگێرانی یه که م:

شیرین پیتی داوه، شیرین پیتی داوه
 ئەو جووته سیوه ی که خوا پیتی داوه
 سه د سه نعان له دین بۆی وەرگه راوه
 شاهان شعوربان ناوه به لاوه
 سیو له سهر سینه ی نه مام رواوه
 ئەو سیوه ریشه ی دلی کیشاوه
 دوو شه که ره سیوی تازه ی گول به دهم
 پیست ته نک ناسک نمونه ی ئیرهم
 له تویی کراسی که تانی عه جه م
 ئەدره وشین وینیه ی ئەستیره ی ناوته م
 ده وریان به دوگمه ی زیوین ته نراوه
 ئەو سیوه ریشه ی دلی کیشاوه
 نه قشی سیو وەک له وح به زادی ئەرژه نگ
 کالای سهر بالای نالای شوخ و شه نگ

بنازم بهسـونع نیگارندهی ږهـنگ
 مهـحکى کرد بهسـیو سیوهـیلی سیـوهـنگ
 تهـلای دهـست تهـوشار باوى نهـماوه
 تهـو سیـوهی ږیـشهـی جهـرگى کیـشـاوه
 سیـوی شارراوهـی ژیر سوخـمهـی تهـلهـس
 عالـهـم بـز مردووی بـون نهـکردووی کهـس
 بالا تهـوول نهـی ږي هـهـواو هـهـوهـس
 سیـو لهـرزى بهـباى هـهـناسهـی نهـفهـس
 بـید موـشک لای تهـو بـونی نهـماوه
 تهـو سیـوه ږیـشهـی ږوـحى کیـشـاوه
 وهـک قهـندیلې زیو هـهـلاوهـسـراوه
 بهـچلـى گـوـلى داری توپـاوه
 کهـزانی پهـنجهـی بـو ږاکـیـشـراوه
 تهـتویتـهـوه وهـک شهـکر بهـچاوه
 لای شاعـیر توخـمهـی تفاحـی ناوه
 تهـو سیـوه ږیـشهـی دلـى کیـشـاوه
 گول له شهـرمى تهـو کهـوتوته عهـرهـق
 وهـک سیـوی بهـهـشت ږي نوور و ږهـونهـق
 سهـر گول پهـمهـی وهـک ږهـنگى شـقق
 قهـیتانی دهـورى ږشتهـی لیقای هـق
 شکـلى دوو مارى له دهـور کیـشـاوه
 تهـو سیـوه ږیـشهـی دلـى کیـشـاوه

وهـرگـیـږانى دووهم:

لاساى توحفهـی تفاح

تهـو کچهـ جوانهـی که به (س)ى ناوه^(۱)
 له سینی سینهـی، که، زیوی خواه
 دوو سیـوی تازهـی تیا دانراوه
 له کردهـوى خوا سهـرم سوورپـاوه
 له قـالبـى دوړ سیـو داړیـژراوه

ږیـشهـی جهـرگمى ږي ږاکـیـشـراوه
 شـیوهـی سیـو لهـوحى بهـهزادى تهـرژهـنگ
 سیـحرى هـهـلـه گيانداره و بـی دهنـگ
 جلوهـی له ئیـعـجاز (ید بیضا) وه
 تهـو نوور هـیـانى منى کیـشـاوه^(۲)
 هـر له دهـست تو دى فهـردى فـریاد ږهـس
 توحفهـیهـکى وا لوکـس و تهـنفهـس
 له دوور تهـرووشى بهـشنوى نهـفهـس
 کهـچى نهـژاکى بهـسهـر پهـنجهـی کهـس
 دامـاوم له ږووی سنعى خوـداوه
 تهـو سیـوه گيانى منى کیـشـاوه
 نهـمامى (سهـرو) ه و سیـو موـتوربهـیه
 مهـلـین تهـو سیـوه هاوړهـنگى بهـیه
 بهـهـیـى ږووزهر د چـون رایهـی تهـوهـیه
 تامى (نوـشـدارو)ى (کاوس)ى (کهـى) په
 چى بکهـم مار هـهـلقهـی له دهـورى داوه
 ږي دهـست دريـژبى دهـستم ږاوه
 تهـلـین بهـهـشتیش سیـوی وای تیا په
 من تهـنیا تهـمه تهـوى لهو خوا په
 تهـو سیـوهم باتى هـر لهـم دنیا په
 حازر بهـقهـرزدان لام ناړهـوا په
 هاوار زوړ ئاخ و داخم کیـشـاوه
 تاسهـی تهـو سیـوه گيانى کیـشـاوه

(۱) پیره میتړ د یاره له وەرگېړانۀدا ویستوویه لاسایی شتوۀی شیعر دانانۀکۀی (شۀفیع) بکاتۀوه. بۆیه له دهقۀکۀ دوور کۀوتۀتۀوه و تهـو جارۀش کۀ له گۆفاری گۀلاوړۀدا پلاوی کردوۀتۀوه. ناوی (میرزا شۀفیع)ی نههیناوه!!.

(۲) لهو پارچۀیهـدا شیعرۀکۀ بووه بهـدوو بهیت، کۀ دهـبوا سى بهیت بواپه.

میرزام زامى حهـی

له شـیوهـی (گـوران) دا کهـوا باوه پـیـى تهـلـین شـیوهـی (هـهـورامى) سى دهـقى تهـم شیعره هـیه،

ئەگەرچى لە ئاۋەڭ و باسەكاندا جياۋازيان ھەيە بەلام ھەر بەھەمان شىۋە و جوړى قافىيە وتراون و لەو دەچى يەك لاسايى ئەوى تىرى كوردبىتتەو. پيرەمىرد لە ژمارە ٦٩١ ى پوژنامەكەيدا سالى (١٩٤٢) دەقە ھەورامىيەكەى بلاۋ كوردۆتەو نووسىۋە (بەندىكى مېرزا شەفيە بەزبانى خۆى). وە لەژمارە ٩٨٦ ى سالى ١٩٤٨ دا وەرى گىپراۋە بۆ سەر شىۋەى سلىمانى و پيرەمىرد دەقەكەى لە كەشكۆلى مەحمود پاشاى جافەو وەرگرتوۋە.

دەقىكى كەى ئەم شىعەرە لە كەشكۆلى كەلەپوورى كوردى (مەمەد عەلى قەرەداغى) ل ١٣٨ بەناۋى (غولام شاخان) ھە بلاۋ كراۋتەو. وە ئامازە بۆ ئەو كراۋە كە ئەم شىعەرە و ئەوى (شەفيە) زۆر لە يەك نىزىكن وە لە ھاۋكارى پوژى ١٥/١/١٩٨١ دا كاك (مەمەد صالح عەبدولكەرىم) جوړىكى تىرى ئەم شىعەرەى بەناۋى (پارچە شىعەرىكى بلاۋ نەكراۋەى ئەلماس خان) ھە بلاۋ كوردۆتەو.

لىرەدا دەقى شىعەرەكەى (مېرزا شەفيە) لەبەر كەشكۆلى (مەحمود پاشاى جاف) دەنووسىنەو و وەرگىپراۋەكەى پيرەمىردىش كە لە سالى ١٩٤٩ دا بلاۋى كوردۆتەو دەنووسىن.

«مېرزام زام ھەى،...

كەس نىيەن چوون من، زەدەى زامى ھەى
تىپى ھەى چوون تىپ، ھەفت لەشكەرى رەى
پىنچ رىشەى نەخل عومرم كەردەن پەى
سالى ھەى وە حوكم سەرنوشت ھەى
دمەى شەھرىۋەر نەھەنگامەى دەى
مەعلووم بۆ جەلات دل بى ھۆش خەى
من زامم جەھەى كەى ئاۋەردەن كەى
دلەى كۆسەل كۆس كەفتەى وەى بەوەى
ئاۋەرد نەخەيال سەير باخچەى بەى
دوۋ بەى دىم نە شاخ عەرەر ئاساى نەى
نە فەوق نەمام جفتى سىياھەى
مەئموورەن وە ئەمر موستەحفىز بەى
دل وات ھەى دەردىن مەدارا تاكەى
من وە فتواى دل دەس بەردم پەى بەى
بەى نەخۆف دەس شى نەپەناى ھەى
ھەى شىياپەى دەس وەفەرموودەى نەى
دل كەفت نە قوللاب تورك سىياھەى

لەرزىم سىتىزام شىم نە بەھر خۆى
كەلىمەى تەوحىد وانام پەياپەى
ھانام كەرد ھەى دۆس ھەى دلسۆزان ھەى
دل چىش كەرد بەویش نە تەماشى بەى
ئىستە نەھىجران ھەى و بەى و نەى
دل مشۆ نەھۆش ھەردەم پەيا پەى
پەى دەرمان دل كەوتەى وەى بەوەى
پۆشام لۆنگ پۆس دنيا كەردم تەى
قەدىم كەكىمان وەدەرد بەردەن پەى
پەنەم واتشان ھەى بى خەبەر ھەى
ئەگەر ئەفلاتوون جەنە و مەبۆ ھەى
نۆش داردوش نەگەنج خوسرەوان كەى
مەپىزۆت نە حەلق ھەردەم پەياپەى
زام ئەفەى يان تەك پەروەردەى نەى
ئالوورەى عەرەق عەتر زەردەبى بەى
سارپىش نە بۆكى كەردەن كى كەى
مەزانى (شەفيە) دل بى ھۆش خوەى
كەى مېۆ سارپىش زەردەى زام ھەى
كۆبۆۋە باللات خاك وە بەرزى نەى
تا فەسل دىوان مەحشەر مەبۆطەى

وەرگىپراۋەكەى پيرەمىرد:

مېرزام زامى ھەى
كەس نىيە وەك من گەستەى زامى ھەى
تىپى ھەى وەك تىپ ھەوت لەشكەرى رەى
پىشەى نەمامى عومرى كەردم تەى
حوكمى ھەى بەحوكم سەرنوشتى ھەى
لە دواى مانگى لە ھەنگامەى دەى
دلەم زامار و وا كەوتە وەى وەى
ھەر بەداخەوەم كەى بى بىكەى

دلهی کۆست کهوتهم بهئاوازی نهی
 کهوته خه یاللی سهیری باخچهی بهی
 دوو بهی له لقی عهه عهه ئاسای نهی
 پاسه وانیا نه جووتی سیاهه
 مه ئموورن به ئه مر کردگاری حه
 ناتوانی به بیان به شه ویش ده رکه
 من به ته فرهی دل دهستم برد بۆ بهی
 بهی به وهی وهی خۆی خسته په نای حه
 حه گهستی دهست و گهرمی هه ناسه
 کۆله واری کرد کولی کرد په نجه
 دهست له رزی و دهستی بهردا له به خه
 که و تمه که لیمه شاده به حه حه
 وا هه چهند ئه کهم بۆم ناکری چاره
 هه هاواری به رزه چریکه
 ده ئیم گۆپت بی بگری تۆ واده
 مه گهر به شیریه مه مان دهوای که

به هاری نوێ ږهنگ

له دیوانی پیره میږدی ماموستا هاواردا لاپهږه ۲۳۶ شیعریک بلاو کراوه تهوه به ناوی
 (به هار، به هار تازه ږهنگ) وهیچی له باره وه نه نووسراوه و به شیعری پیره میږد دانراوه. به لام
 ئیمه دهقی هه ورامی ئه و شیعره مان له که شکۆلی (مهحمود پاشای جاف) دا دۆزیه وه. پیره میږد
 دوو جاری جیاوازه له یه کتر ئه و شیعره وه ږه گپراوه و بلاو کردۆته وه. جارتیک له سالی
 (۱۹۴۲) دا و جارتیک له سالی (۱۹۴۹) دا. سه بارهت به ژبانی ئهم (میرزا موسا) یه، هه
 ئه وهنده زانراوه که نازناوی (بیمار) بووه و خه لکی زه ردیاوای قه ره داغ بووه.

وه هار جه نو ږهنگ،

دیسـان نه وه هار هم نمنا ږهنگ
 ته رز ته مووره ی تاف وهش ئاههنگ
 لاله بهراما چون لال جه رووی سهنگ

شکۆفه ی باخان وه رهق شکاو کهرد
 هه ر چللی جه للی، منمانۆ وه فره
 هه ر گول موینی بیداره نه جه خاو
 چه مه نان که یله نه جه بۆی نافه ی ناو
 وه نه وشه ی وه نه وش ئه سرین نه سرین
 بیه نه وه زینه ت سه حه نه به ساتین
 نه ورۆزی گولان خه میه ی سی ستوون
 په ی به زم ئارایی هۆردانه هاموون
 ما باقی گولان دیدهی نیم خه و
 چون مهستان جه به زم باده ی که یخوسره و
 گشت تورمه ی قرمز عه ره ق چین وه سه ر
 له ب ئالووده ی مه ی عه قیق ئه حمه ر
 بولبول وه نه غمه ی هونین (ماهور) (۱)
 چون شیرین نه پای خوسره و گرته نه (موور) (۲)
 ته ئسیر ناله ی مورغان چه مه نه
 ئایره نه په ی دل دوور که فته ی وه ته نه
 که یف و سه رمه سته فسل نه و وه هار
 گشتان نه ده شتان سه یر سه وه زه دار
 په ی که سی وه شه نه دل وه ئومید بۆ
 نه ک چون من غه رب دوور که فته ی زیډ بۆ

(۱) ماهور مهقامیکی موسیقای ئارام به خشه.

(۲) شیوه نه که بۆ مردوو نه کری.

وه رگپراوی یه کهم: ۱۹۴۲

به هار تازه ږهنگ، به هار تازه ږهنگ
 دیسـان نواندی به هار تازه ږهنگ
 وینه ی ته مووره تا فگه ی خو ش ئاههنگ
 لاله ی ئال ده رهات وه ک لال له رووی سهنگ
 گوپکه ی دره ختان ئاوس به گه لان
 با ئه ی کاته وه بۆ نه شه ی دلان

گولان خه والوو له خه وهلساون
 بوژهنگی دلان وهک نهرمه ساون
 وهنهوشه بهنوش نهرینی نهرین
 سهرخوشه و گهردن کهچه بو تاین
 بولبول بهنغمه شوری پهلهوی
 (قه تاری ره شول) به نیوه شهوی
 تهئسیری ناله ی مورغانی چه مهن
 ناگره بو دل دوورکه وتهی وهتهن
 که یف و سهرمهستی^(۱) فهسلتی نهوبه هار
 سهیری سه بهزار دیاره و دیار
 بو که سی خوشه دل به ئومید بی
 نه وهک من غه مبار ئاواره ی زید بی

(۱) سهرمهستی، په هله نووسراوه سهریهستی

وهرگیترانی دووهمی:

به هاری نوئی پهننگ
 دیسان نهوبه هار، نه نوینی پهننگ
 تاف به خورهی ساف سازی خوش ئاهنگ
 لاله ئه پره قستی له سهر سه حنه ی سهننگ
 دره ختی باخان وا گوپکه ی دهر کرد
 ههر چلتی جلی تازه ی له بهر کرد
 کوپه ی گول تازه هله سن له خه و
 دهم و چاو نه شون به ئاونگی شه و
 وهنهوشه له بهر نهرینی نهرین
 گهردن کهچه ئه کا ماته مین سهرشین
 له ولوه خونچه پی پی پی ده که نی
 له نجه ی قه هقه ههیش شوخی نه نوینی
 تیپی گولانی چه مهن نیوه خه و
 دهچن بو به زمی شیرینی خه سره و

تهئسیری ناله ی مورغانی چه مهن
 گری دلّه بو شییوبای وهتهن
 که یف و سهرمهستی فهسلتی نهوبه هار
 گهشتی دهشت له گهل دهستی دوست و یار
 بو که سی خوشه دل به هیوا بی
 نهک به بهردی دهرد لانه ی شیواو بی

له خه وه ستابووم

له دیوانی پیره میتردی ماموستا هواردا له لاپه رهی ۲۲۱ دا شیعریک به ناوی (قمبر عهلی) یه وه
 بلاو کراو ته وه. له ویدا نووسراوه که ئه وه شیعی پیره میترده و به ناوی قمبر عهلی یه وه وتویه.
 به لام له راستیدا قمبر عهلی یه کیکه له شاعیره کانی شیوه ی گوران و ئه و شیعره شیعی ئه وه
 و پیره میترد وهری گیراوه. وه ماموستا هوار به مهی نه زانیوه و ههر به شیعی پیره میتردی داناوه.
 وه ئه م شاعیره به (قمبر عهلی رهوانی) ناویانگی هیه. پیره میترد له (ژین) ی ژماره ۵۷۷ ی
 سالی ۱۹۳۹ دا، وهرگیترانی ئه م شیعه ی بلاو کردو ته وه.

ههروه ها جاری دووهم له ژینی ۹۸۱ ی سالی ۱۹۴۹ دا بلاوی کردو ته وه. ئه مه شیعه که ی
 (قمبر عهلی) یه وهک له که شکوئی (مهحمود پاشای جاف) دا نووسراوه.

«بیدار که رده وه، ...»

ئیمشه و باد به ختم بیدار که رده وه
 شه و شه قه ی شهرم جه ویش به رده وه
 صوب له ب وه خنده ی شهفه ق زه رده وه
 بهرق پیش خانه ی شه و صوب ستیزا
 سوپای ستاران له رزاو گوریزا
 جه سه ر مناران بلند بی نه دهر
 خی ز بانگ بهرز (الله اکبر)
 بولبول وه نه غمه ی خوش ئاواز بهرز
 وهنده وه جه بام سهر مه فتول طهرز
 جیهان دیده گان، جیهان ئافهرین
 گرد که وتن ئه و شون فکر دنیا و دین
 که سی داوای تهخت پادشاهیشه ن
 که سی فکری ویر بی نه واییشه ن

كەسئى وەخەرمەن جەواھىر دارۆ
 كەسئى ستارەش سەنگ لىش مەوارۆ
 شىخ نەفكرى وىر كەشف و كەرامات
 موترىبان ئەو پاي نەغمە و مەقامات
 بت پەرستان گرد كلىساiane
 مەى نۆشان سەرمەست كونج مەيخانە
 عاشقان بئى ھۆش پا جەسەر نەناس
 رەقىبان را چەفت رەھەند وە ناخاس
 بەدكار ئەوپاي بەد خىر ئەندىش ئەو خەير
 حاجىيان ئەو حەج دەيرى يان ئەو دەير
 گەردوون وەھەر كەس كارى سپەردەن
 بەگشت سەرنوشت رووى پەشتى پەردەن
 من شووم ستارەى سەر زەمىنانم
 كەس نەزانۆ جە كامىنانم!؟

وەرگىپرانەكەى پىرەمىرد:

لەخەو ھەستابووم، لەخەو ھەستابووم
 بەر لە بەيان بوو، لەخەو ھەستابووم
 شعور لە كەللەى خالى پەستابووم
 گويم راگرتبوو، بۆبانگ وەستابووم
 شەوشەق، كراسى خومى خۆى داكەند(۱)
 ئوفوق بەشەفەق كەوتە شەكەر خەند
 بەرقى پىشخانەى سەحەر ستىزا
 سوپاي ئەستىيران لە رۆژ گورىزا
 لەسەر منارە سەرىزى بئى دەر
 بۆلەند بوو بانگى (الله اكبر)
 بولبول بەنەغمەى خوش ئاوازی بەرز
 ئەيخويند لەسەر چل بەنالەى سەد تەرز
 ئافەرىدەگان ھەرىك بەرەنگى
 بۆكرد و كۆشى دەنگ و ئاھەنگى

يەكئى ئەكەوتە شوين خولياى شايى
 يەكئى ئەگىريا لە بئى نەوايى
 يەكئى ھەستابوو پارەى ئەژمارد
 يەكئى دامابوو بۆنيو ھۆقە ئارد
 شىخ لە رايىتەى كەشف و كەرامات
 گۆرانى بىژىش شەيداي مەقامات
 بت پەرست ھەولئى كليساiane
 ەھەرق خۆرەكان مەستى مەيخانە
 بەد كار شوين بەدى و خىرەومەند بۆخىر
 حاجى بۆكەعبە راھبان بۆدېر
 ھەر كەس كاريكى پى سپىراوہ
 لە رۆژى ئەزەل خوا بۆى داناوہ
 ھەر من بئى كارم وەك كابرأى پىرەم
 خوشم نازانم كە لە كام تىرەم!؟

(۱) لای م. ھ ئەم بەيتە بەم جۆرە دەستكارى كراوہ:

شەو شەوكراسى خومى خۆى داكەند
 ئاسۆ بەشەفەق كەوتە شەكەر خەند

وەرگىپرانى دووھمى پىرەمىرد: ۱۹۴۹

بىيىدارى كىردم،...
 باى سەختى بەختى بىيىدارى كىردم
 زەنگى شەو زەنگ وشيارى كىردم
 تووشى خەيالى دلدارى كىردم
 شەوى تاريك و دەردى دوورى يار
 لە بارەگاي ھەق خستميە ھاوار
 پەردەى لىلى شەو ھەلپىچرايەوہ
 دەرگاي رەحمەتى خوا كرايەوہ
 بەرقى پىشخانەى سەحەر ستىزا
 سوپاي ستارە لەرزا و گورىزا

له سهه مناره‌ی بێندی بێ سهه
 بهرز بوو ئاوازه‌ی (الله اکبر)
 بولبول به نه غمه‌ی عه شقی گولوه
 جوشي نه خسته که لله و دلهوه
 به چاری نه هلی جیهان خروشا
 هه کهس بۆ پوژی خۆی تیده کوشا
 دهوله مه‌ند سوودی لیک نه دایهوه
 فه قیر بۆ نانیک نه سووپایهوه
 عابد به ناله‌ی (يا هو، يا من هو)
 موترب بۆ به زمی مه‌یخوران نه چوو
 بت په‌رست له پای بتدا سه‌ر به خاک
 زیکی ده‌رویشان نه گه‌یییه نه فلاک
 حاجی بۆ حج و دز بۆ جه‌رده‌یی
 کارخانه‌یش کاریان به‌ی په‌رده‌یی
 هه کهس کاریکی پی سپیرا بوو
 گه‌ردوون وه‌ک پوژان هه‌ر له ده‌ورا بوو
 هه‌ر چیت نه‌روانی نه‌یزانی چیه
 هه‌ر منم شوینی مه‌علووم نییه
 خویشم نازانم که چیم و له کویم
 ده‌نگی دۆستی راست نه‌هاتۆته گویم
 «یا دۆست نه‌ماوه یا من نه‌مدیوه»^(۱)
 فران فرانه له‌م دیوه و دیوه
 کلاوم نییه ده‌ستی پیابگرم
 نه‌یشزانم که‌وا بێ کفن نه‌مرم
 ته‌ن ته‌ن وته‌نه خه‌لک نه‌یفرۆشی
 هی وایشمان هه‌یه نیریش نه‌دۆشی»

(۱) شیعره‌که خۆی له‌ویدا ته‌واو ده‌بی و نه‌وسی به‌یته شیعی پیره‌میرده.

هه‌روه‌ها پیره‌میرد نه‌م شیعره وه‌رگێراوه‌ی (میرزا موسا) ی له ژماره ۷۴۶ ی (ژین) ی سالی ۱۹۴۴ د بڵاو کردۆته‌وه.

دیدهم تۆ خودات به‌هه‌ق ناسیهوه
 تۆ سازاند به‌ی مانه‌ند و شیوه
 تۆی کرد به‌سه‌رمه‌شق گولی به‌هاران
 به‌سه‌ر قافله‌ی تیپی نازداران
 شوکرانه‌ی جوانیت شه‌وی چوارده‌ی مانگ
 وه‌ره ماله‌که‌م به‌یانی پیش بانگ
 تا به‌کامی دل سوجدت بۆ به‌رم
 پیلاو و نازت به‌خه‌مه سه‌ر سه‌رم
 من پوژی نه‌وه‌ل که تۆم دی به‌چاو
 تیریکم درا له جه‌رگ و هه‌ناو
 به‌داو و ده‌رمان ساپیشی نایی
 مه‌گه‌ر تۆ چاره‌ی بکه‌ی به‌نیگایی
 په‌شی به‌ختی من له خالی تۆیه
 په‌نگ زه‌ردیم لیمۆی په‌نگ کالی تۆیه
 زه‌عیفیم وینه‌ی گه‌لای پایزه
 خه‌م و مه‌ینه‌ت و هیجران به‌پریزه
 هیناومیه‌انه‌ته کاتی گیانه‌للا
 یاخووا بالای تۆ دوور بێ له‌به‌لا
 تایی له‌ توره‌ی زولفی موشکینت
 له‌و کلافه‌ی خاو بۆ عه‌نبه‌رینت
 پیتم بده نه‌زری به‌زری بالات بێ
 زه‌کاتی حوسنی خالی ئالات بێ
 نه‌وسایه هیچت له‌سه‌ر نامینێ
 خوا خوینی منیش له‌ تۆ ناسینێ

های قوربان تاکه‌ی

پیره‌میرد له ژماره ۶۹۱ ی سالی ۱۹۴۲ ی پوژنامه‌که‌یدا شیعریکی وه‌رگێراوه و ناوی

شاعیره که شی نووسیوه بهم جوړه «شاعیرئ ههیه که (صرعی) ناوه، ئه مه هی ئه وه، بۆ ئه و بیتراوه». ئیمه له کهشکۆلی مهحمود پاشای جافدا، دهقی هه ورامی ئه و شیعره مان دۆزییه وه. بهلام سهبارهت بهژیان و بهره می ئه م شاعیره هیچمان دهست نه کهوت. ئه مه دهقی شیعره که وهرگیرانه کی پیره میترد.

های قوربان تاکه ی ئه ی ئینتیزاری
تای تاقت برپان که ی ته شریف ماری
فیدات بام ساده ی بۆ نه ی سهرده مدا
خه فته بهر وه جهرگ بهزمه که ی جه مدا
خه یلپوهن دیدی هه راسانه که ت
مه حروومهن جه گهر د بهر ئاسانه که ت
بخرامه وه ناز ئه ی بهرگوزیده م
پا بنیه ر وه بان بینایی دیدم
بهل جه مه میه نه ت گهری پالا که ت
په وشه ن بۆ په ی دین به ژن بالاکه ت
ئه ر باری ته شریف شه معه که ی دینم
ها وه خته ن ئه جه ل بۆ وه سه رینم
ئه و مه که شای جه و هیهجرانه که ی ویت
مزانای وه حال دیوانه که ی ویت
ئیسه چون هیهجران دووریت نه وه رده ن
سه ر مه ودای په یکان نه دل نه ویه رده ن
ئیتتر نیت وه ته نگ بی قه راری من
وهی زایه له ی بهر ز شین و زاری من
ها وه خته ن جه یو من هیهجرانه که ی ویت
سه ر سلا مه تی من بوازان لیت
ئه مجار جه و دما چیش مه که ی جه ده ست
فه ریادی (صرعی) و عه ده ده که ی ئه له ست

وه رگیرانه کی:

های قوربان تاکه ی وا چاوه ی بام
تای تاقت برپا وه خته به ی بام

فیدات بام ساده ی شه وئ له نا کا
له شپوه ی جلوه ی مانگی پرونا کا
به پرووی شه مالا بکه به مالا
مل له ده سمالا، پی له خر خالا
به لاروله نجسه هه ی بهرگوزیده
دیده که م پییه بنی سه ر دیده
به سه رگه ردت بام با گهردی که وشت
چا و پروون کا بۆ دین بالای بی خه وشت
هینده بزانه ئه گهر بیی و نه یه ی
به زۆر ئه مکوژی و ئه بیه پیاو کوژی
ناخ چی بکه م خۆزگه تۆیش عاشق ئه بووی
ئه وسا بۆ پرسه ی عاشقی خۆت ئه چی
ئیتستا نازانی سه ودای عه شق چیه
هه زار هاوار که م تۆ باکت نییه
زۆری نه ماوه ئه مرم و ئه مبه ن
دیاره سه رخۆشیی من له تۆ ئه که ن
ئه و من رۆییم تۆ به سه لامه ت
چۆنی له ترسی پرسى قیامه ت

پیره میترد و مهجدووبی شاعیر

(مهجدووب) شاعیرێکی شپوهی (گۆزان) هه ورامیه. شاعیرێکی ههیه بهناوی (قیبله مەلال) بۆ که پیره میترد سێ جار وهری گیراوه، جارتیک له دیوانی پیره میتردی مامۆستا هاواردا له لاپهړه ی ۱۷۰ دا بلاو کراوه ته وه بهناوی (وهک ژهه رتال بی) نووسراوه بهناوی مهجدووبه وه بلاوی کردۆته وه. واته به لای مامۆستا هاوار وه شاعیری پیره میترده و بهناوی ئه و شاعیره وه نووسیوه. بهلام وهک لیتره دا دهقی هه ورامیه که ی دهنوسین شاعیری مهجدووبه و پیره میترد وهری گیراوه. جاری دووم پیره میترد ئه م شاعیره ی له رۆژنامه کهیدا ژماره ۵۸۰ ی سالی ۱۹۳۹ دا بلاو کردۆته وه. جاری سێیه م له ژینی ژماره ۷۴۰ ی سالی ۱۹۴۴ دا بلاوی کردۆته وه. ئیمه وهرگیرانی دیوانه که و ئه و سێیه م جار دهنوسین.

مه‌جذووب

قیبله‌م مه‌لال بۆ،... (۱)

دلێ غه‌یر جه‌ خه‌م خالت مه‌لال بۆ
 ئەو دل ئەردانه‌ی شه‌ه و چرای لال بۆ
 تو خودا بازه‌ش یا وه‌زووخال بۆ
 دیدی دایما نه‌دینه‌و پالات
 هه‌رده‌م نه‌ ره‌ژێوه‌ گه‌ردی پالات
 ئەو دیده‌ دیدی جه‌یر توند خیز بۆ
 تو خودا بازه‌ش باسو‌ما بی‌ز بۆ
 سه‌رێ وه‌رسه‌ری که‌مان بۆ هه‌ر رۆ
 شه‌وان سه‌ر نه‌دۆ وه‌ ئاستانه‌ی تو
 ئەو سه‌ر ئه‌ر سه‌ردار ده‌وران دوون بۆ
 تو خودا بازه‌ش با سه‌رنگوون بۆ
 ده‌ستی ده‌س نه‌دوت نه‌که‌مه‌ر په‌یوه‌س
 نه‌شوت وه‌گه‌رده‌ن په‌یا په‌ی، ده‌س ده‌س
 ئەو ده‌سته‌ ئه‌رده‌س جه‌لاد به‌ور بۆ
 تو خودا بازه‌ش با به‌سته‌ی جه‌ور بۆ
 پایێ په‌ی په‌یره‌و تو نه‌بۆ، وه‌ پا
 وه‌رای یانه‌ی تو نه‌شوو وه‌ پارا
 ئەو پا ئه‌ر پای پاک به‌در مونی‌ر بۆ
 تو خودا بازه‌ش با نه‌زنجیر بۆ
 قیبله‌م با ده‌سم جه‌ دامانت بۆ
 (مه‌جذووب) نه‌ زومره‌ی غولامانت بۆ

(۱) ئەم شیعره‌ به‌هه‌له‌ له‌ دیوانی وه‌لی دێوانه‌ی مامۆستا عوسمان هه‌ورامیدا به‌شیعری وه‌لی دانراوه‌. به‌لام مامۆستا عوسمان هه‌ورامی خۆی له‌ گو‌قاری (به‌یان)دا ژماره‌ ۹۵ی سالی ۱۹۸۴دا روونی کردۆته‌وه‌ که‌ ئەو شیعره‌، شیعری مه‌جذووبه‌ و به‌هه‌له‌ له‌ویدا دانراوه‌.

وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێرد:

وه‌ک ژه‌هر تال بێ، وه‌ک ژه‌هر تال بێ
 تامی زبانه‌م با هه‌ر وا تال بێ

دلێ بێ غه‌می خالت مه‌لال بێ
 ئەو دلێ دانه‌ی شه‌ه و چرای لال بێ
 با گه‌وه‌هه‌ری تاج رۆسته‌می زال بێ
 تو خوا لێی گه‌رێ با به‌زووخال بێ
 سه‌رێ سه‌ره‌رز بی‌ت بۆ باره‌گای تو
 به‌ شه‌ه و سه‌ر نه‌دا له‌ باره‌گای تو
 ئەو سه‌ره‌ سه‌ردار ده‌ورانی دوون بێ
 تو خوا لێی گه‌رێ با سه‌رنگوون بێ
 دیدم دیدیه‌ک نه‌بینی چاوت
 چاوت نه‌رێژی به‌گه‌ردی پی‌لالت
 ئەو دیده‌ دیدی ئاهووی ته‌نیا بێ
 تو خوا لێی گه‌رێ با نابینا بێ
 ده‌ستی پر نووری یدی بی‌ضا بێ
 ئەگه‌ر له‌ ده‌سته‌ی زولفت جودایی
 هه‌ر چهند فرعه‌ونی پێ پر ئازایی
 ئەو ده‌سته‌ با هه‌ر به‌سته‌ی قه‌زابی
 په‌ی په‌ی په‌ی په‌یجورت نه‌بێ په‌یاپه‌ی
 وه‌ک سی‌به‌ر پێگات نه‌پیوی په‌ی په‌ی
 ئەو پایه‌ پایه‌ی عه‌رشێ ره‌حمان بێ
 یاخوا پا به‌سته‌ی کو‌تی زبندان بێ

وه‌رگێڕانی سی‌یه‌می پیره‌مێرد سالی ۱۹۴۴

دلێ مه‌لال بێ
 دلێ له‌ خالت، خالتی مه‌لال بێ
 تو خوا لێی گه‌رێ با به‌زووخال بێ
 ئەو دلێ دانه‌ی شه‌ه و چرای لال بێ
 سه‌ر، سه‌رمه‌ست نه‌بێ به‌مه‌ی مه‌یخانه‌ت
 به‌ شه‌ه و سه‌ر نه‌دا له‌ ئاستانه‌ت
 ئەو سه‌ره‌ سه‌ری سه‌رداری چه‌رخ بێ
 له‌سه‌ر برپندا وه‌ک سه‌ری به‌رخ بێ

دیدم دیدیهک نه‌بینی بالات
 دائم نه‌پژئی به‌گه‌ردی بالات
 ئەو چاوه ئەگەر چاوی شایبی بی
 یاخوا هەر کوێر و بی بینایی بی
 دەستی که دەستی تو نه‌نیتە دەست
 بۆ خزمەتی تو نه‌جوولێ پەبوەست
 ئەو دەستە ئەگەر (یدی بیضا) بی
 یاخوا ئەو دەستە هەر بەسزا بی
 پێیەک که له پێی تۆدا دیل نه‌بی
 وەک قەیسسی دوجەیل ئارا گیل نه‌بی
 ئەو پێیە ئەگەر پێی فریشتە بی
 له خشتە چوویی و هەر شکستە بی
 (مەجذوب) له زومەری غولامانت بی
 دەستی بەنده‌گی بەدامانت بی

پیره‌مێرد و (داخی) شاعیر

له دیوانی (پیره‌مێردی نه‌مری مامۆستا هاوار) دا لاپه‌ری ۲۴۴ شیعریک بلأو کراوه‌ته‌وه به‌ناوی (دله با به‌س بی) وه به‌شیعری پیره‌مێرد دانراوه. به‌لام له راستیدا ئەو شیعره شیعی (داخی) شاعیره. وه پیره‌مێرد دووجار ئەو شیعره‌ی وه‌رگێراوه و له رۆژنامه‌که‌یدا بلأوی کردۆته‌وه.

جاری یه‌که‌م: ژین ژماره ۸۱۲ سالی ۱۹۴۵.

جاری دووهم: ژین ژماره ۹۳۰ سالی ۱۹۴۸.

جاری دووهم نووسیبویه شیعی (داخی به‌راست) واته شیعی داخییه و به‌ناوی داخییه‌وه هه‌ڵه‌به‌ستراوه و نه‌نووسراوه.

لێره‌دا پێویسته ئەوه‌نده‌ی که به‌ده‌ستمانه‌ویه سه‌رباره‌ت به‌داخی و ژیان و به‌رهه‌می بخه‌ینه پێش چاوی خوێنه‌ران:

۱- له کتیبی (یادی مه‌ردان) ی مامۆستای پایه‌به‌رز (مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌ریس) دا به‌رگی دووهم لاپه‌ری ۴۱۲، ۴۱۳ دا سه‌باره‌ت به‌داخی و ئەو شیعره نووسراوه:

«دۆستیکی تری مه‌وله‌وی (شیخ عبدالله‌ی داخی) یه‌که‌ شاعیریکی به‌رز بووه و هەر چه‌ند

به‌باشی بۆم ساغ نه‌بووه‌ته‌وه کتیه، به‌هه‌ندی نیشانه‌دا وا دیاره شیخ عبدالله‌ی مراد وه‌یسی خالۆزای مه‌وله‌وی بی. به‌نیشانه‌ی ئەوه‌شا که مه‌وله‌وی گه‌لی پارچه شیعی خۆی بۆ ئەم نووسیه، ئەبی ئەمیش شیعی زۆری بۆ ئەو نووسی بی». هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌و شیعره‌ی لێره‌دا مه‌به‌ستمانه و ده‌ق و وه‌رگێرانه‌که‌ی ده‌نوسین له لاپه‌ری ۴۱۳-۴۱۴ دا مامۆستا ده‌فه‌رموی «ئیمه‌ وای بۆ ئەچین داخی ئەم پارچه شیعره‌ی به‌بۆنه‌ی کوچی دوا‌یی مه‌وله‌وییه‌وه و بۆ لاوانده‌وه‌ی وتی».

هه‌روه‌ها مامۆستا عوسمان هه‌ورامی له‌ گۆڤاری (به‌یان) ی ژماره ۹۵ ی سالی ۱۹۸۴ دا له‌م باره‌یه‌وه نووسیویه «ئەم شاعیره‌مان هاوچه‌رخ و هاوده‌می مه‌وله‌وی بووه و نامه و هۆنراوه‌شیان بۆ یه‌کتر ناردووه. له‌ دیوانی مه‌وله‌ویدا لاپه‌ری ۱۰۲، ۱۰۵ هۆنراوه‌یه‌کی مه‌وله‌وی تۆمار کراوه که بۆ ئەم شاعیره‌ی نووسیوه، له‌به‌ر ئەوه‌ی زۆر په‌یوه‌ندی به‌م به‌شه‌وه هه‌یه، به‌پێویستم زانی لێره‌دا بینوسمه‌وه: مه‌وله‌وی ئەم پارچه هه‌ڵه‌سته‌ی له‌ وه‌رامی شیخ عه‌بدوللای داخییا نووسیوه، که شاعیریکی به‌رز بووه، وه زۆر جار نامه‌ی به‌هه‌ڵه‌سته‌ بۆ مه‌وله‌وی ناردووه و ئەویش وه‌رامی داوه‌ته‌وه. جاریکیان مه‌وله‌وی له‌ وه‌رامدانه‌وه‌دا دوا ئەکه‌وی. داخییش غه‌زه‌لیکی بۆ ئەنێری وه له‌ غه‌زه‌له‌که‌یا گه‌لیی ئەکا به‌رامبه‌ر به‌دواکه‌وتنه‌که‌ی».

هه‌روه‌ها مامۆستا عوسمان ده‌نوسیت «له‌م هۆنراوه‌یه‌دا نۆ به‌یت شیعی مه‌وله‌وی به‌ر چاو ئەکه‌ون، نه‌ک تاقه شیعیکی داخی بۆ خۆی ناما‌ژه‌ی هه‌موو هۆنراوه‌کانی مه‌وله‌وی ئەکات».

لێره‌دا ده‌قی هۆنراوه‌که‌ی (داخی) ده‌نوسین، وه‌ک مامۆستا عوسمان نووسیویه و له‌ پال ئەویشدا مه‌به‌ستی خۆمان که هه‌ردوو وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌مێرده ده‌نوسین:

«دله باوه‌س بو، دله باوه‌س بو»^(۱)

هوشیار به‌ر واده‌ی مه‌ستیت باوه‌س بوو

زیامت باوه‌س وده‌س هه‌وه‌س بوو

وه‌س فامت نه‌ فیکرکه‌رده‌ی عه‌به‌س بوو

باوه‌س خه‌یاالت خه‌یاالی خال بوو

وه‌س حالت په‌ی زولف زوخال بد حال بوو

وه‌س وه‌ته‌مای وه‌سل نازک نه‌وها‌لان

سه‌رمایه‌ی عومرت بده‌ر وه‌ تالان

بدیه هه‌مده‌ردان، هه‌م فه‌ردی هه‌م مه‌شق

نازک خه‌یا‌لان ده‌روون ده‌ریای عه‌شق

گر‌دین وه‌ خه‌یا‌ل نازک که‌رده‌وه

وه‌ باری فی‌راق ئە‌ندۆی ده‌رده‌وه

هه‌ریه‌ک وه خه‌یال نه‌وه‌ه‌ایکه‌وه
 وه په‌ژاره‌ی خه‌م بووم لالیکه‌وه
 مه‌زه‌ی باده‌ی ناب حه‌قیقی چه‌شته‌ن
 نه‌ی وارگه‌ی په‌رشو‌پ وه ناکام وه‌شته‌ن
 خالی بی یاگه‌ی نازک خه‌یالان
 بی مه‌دداح مه‌نده‌ن نه‌و نوخته‌ی خالان
 مه‌یخانه‌ی خالی، مه‌یخواران بی شه‌وق
 باده‌که‌ش ماته‌م باده‌نو‌ش بی زه‌وق
 زیاد جه‌ گردین شای سینه‌ی سافان
 مه‌خدوومی (مه‌عدووم) (مه‌وله‌وی) (۲) جافان
 جاداری ره‌ویه‌ی (بی‌سارانی) بی
 ساحیب ته‌ریکه‌ی هادی و ثانی بی
 ئه‌شعاری (یوسف) (ئه‌بیاتی) خانا
 جه‌ خه‌یال خاسیش وه‌هیچ مه‌نمانا
 فهردی وه‌ش مه‌زموون (مه‌لا) که‌ی گۆران
 ئه‌بیاتی ته‌رکه‌ی مه‌دداحی بۆران
 واتای واجیوه‌ند (خانا) ی دل خه‌مین
 فهرمووده‌ی (شه‌فیع) ده‌روون ماته‌مین
 ئه‌فکارا به‌کار (صالح) ی که‌رده
 ئه‌بیاتی نه‌بات - نه‌جف - په‌روه‌رده
 بی نموون جه‌ فیکر خه‌یال خاسیش بین
 بی وجود جه‌لای خاسان خاسیش بین
 واده‌ی موناجات (قاضي الحاجات)
 وه که‌زه‌ی ده‌روون سه‌دده‌ق دل هه‌رسات
 ئه‌ی دانه‌ی نه‌فیس شه‌فافته‌ر جه‌لال
 مه‌سفت وه‌ قه‌له‌م سه‌رنووکی خه‌یال
 «یا جه‌ گۆنای من که‌رم ناوانته‌ر
 په‌حمت جه‌ تاوان من فراوانته‌ر»
 «تۆم هه‌نی وه‌تاک دانا و توانا
 تۆم هه‌نی، هه‌نی وه‌کییم بوو هانا»

نه‌فه‌سلی فیراق وه‌سه‌د زاری و ده‌رد
 ئه‌ی لاله‌ نه‌ گه‌نج خاتر به‌ر ماوه‌رد
 «تاقه‌ت بی وه‌هون جه‌ سه‌ختی زامان
 تک تک چه‌نی هه‌رس پێزا وه‌ دامان»
 نه‌ وه‌ختی هه‌جیران خاتر نا شادی
 وه‌ی چه‌ند به‌یت مه‌وات گه‌رده‌ن ئازادی
 «من شه‌وی ناله‌م جو‌ش ئاوه‌رده‌ بوو
 سه‌گی ئاسانه‌ت بیدار که‌رده‌ بوو»
 چوون واده‌ی هه‌وه‌س باده‌ی حه‌قیقی
 ماماش وه‌ خاتر جیلوه‌ی ته‌حقیقی
 ته‌نخوا‌ی وه‌جه‌ی مه‌ی مه‌یخانه‌ی باقی
 ئه‌ی دانه‌ مدا شاباش وه‌ ساقی
 «یاران ویه‌ردن نو‌به‌مه‌ن وه‌ی ده‌ی
 ئیسه‌ وه‌ کاره‌ن ساقی نه‌شه‌ی مه‌ی»
 واده‌ی ئاره‌زووی دیدی جه‌مین گول
 چوون واز که‌ر قفل سندوقخانه‌ی دل
 ئه‌ی لولوی نه‌خت په‌سه‌نده‌ی خاسان
 په‌یدا که‌رده‌ی سه‌عی بی شو‌ی غه‌واسان
 مه‌وست ئه‌و سه‌حرا په‌ره‌ی حه‌کا‌کان
 تا بوو وه‌ زینه‌ت جه‌رگه‌ی دلپاکان
 «باله‌خانه‌ی چه‌م دیوانه‌که‌ی توو
 پا نه‌نا وه‌و گل ئاسانه‌که‌ی توو»
 «تکه‌ش عاجز که‌رد خه‌یالت تیشدا
 ئازیز بو‌ جارێ پا بنیه‌ر پێشدا»
 ته‌عریفی تفه‌نگ خالۆی هه‌جیرانبار
 وه‌ی فهرده‌ مه‌که‌رد نه‌ عاله‌م ئیظه‌ار
 «خاراوی خانان، طاق قوول، لول وهرده
 چوون نیگای دل‌به‌ر هه‌زاره‌ که‌رده»
 «دروستی و هه‌لمه‌ت قه‌ضا خه‌یال طهور
 نار و ناله‌ و دوود په‌عد و به‌رق و هه‌ور»

بدیه (مهولهوی) بهو خه یالته وه
 وهی گشت جه واهیر دانهی لاله وه
 غه یوری مه عشوق حقیقی حازر
 وه نیم ته جه لاله نه صورهی ظاهر
 دیت چه نی کوورهی دهروونش که رد سه رد
 چوون پای خه یالان نازک گهردهش به رد
 ئینصافه ن وه سه ن ههرزه ی بی مایه
 وهس عومرت وهی طهور بدر وه زایه
 بی به ده لهن عومر، خاسش ههر پاسه ن
 باختش په ی مه عشوق بی به ده ل خاسه ن

(۱) ئەم شیعره بریتییە لە چل و یەک بەیت، لە نۆسخەی کەشکۆلی مەحموود پاشای جافدا سی و هەوت - ۳۷- بەیت بوو.

(۲) ئەو ناوانەی لە نێوان دوو کەوانە نووسراون هەمووی ناوی شاعیرن وە ئەو بەیتانەی لە ناو کەوانەی بچووکدان بەیتی (مهولهوی)ن.

وه رگی پانی یه که می:

دله با بهس بی، دله با بهس بی
 هۆشت بی ئیتر مهستیت با بهس بی
 ههوسارت با بهس به دهس هه وهس بی
 بهس هاو نشینت له گه ل ناکهس بی
 با بهس خه یالت به دحالی خال بی
 بهس مه ئالی عومر پامالی مال بی
 بهس ئاره زووی وه سل نه و بهر نه مامان
 بهتخته قور و سه رتا به دامان
 سه یرکه هام فەردان هام ده رس و هام مه شق
 نازک خه یالان دهروون ده ربای عه شق
 هه موو به ناله و ئاهی سه رده وه
 به سوژی دووری و کزه ی ده رده وه
 ههر کهس به مه یلی نهو خالی که وه
 به په ژاره ی خال چاو کالی که وه

به نابه کامی بادهی مه رگیان چیشته
 هه وارگهی پر شوڕ جیهانیان جی هیشته
 شوینیشیان گوم و نازک خه یالان
 ده وره یان چۆل بوو پیروژه خالان
 مه یخانه خالی مه یخواران بی شه وق
 ساقی ناباقی خال خاسان بی زه وق
 کوچی دوایی کرد شای سینه سافان
 مه خدوومی (مه عدووم) مه وله وی جافان
 (بیسارانی) بوو، شیخی بیساران
 زه مزه مه ی ئه بیات نه ما وه ک جاران
 ئه شعاری (یوسف) شعاری (خانا)
 له رپی ئه ده بدا گـوـرج و ته وانا
 واتهی (وه له و خان) خانی شاعیران
 فه رمووده ی (شه فیع) پیری ماهران
 ئه بکار ئه فکار (صالح) ی کورده
 نه باتی ئه بیات (نه جه ف) په روه رده
 سوژی دهروونی (دیوانه که ی شه م)
 کفته ی (رهنجووری) دهروون ده ربای خه م
 شاعیری به رزی کوردیمان زۆر بوون
 له رپی ئه ده بدا به زات و زۆر بوون
 په ی ده رپه ی که وتنه رپی ئه و دنیاوه
 وه ک تاق تاق که ره ههر (داخی) ماوه
 داخه که م ئه ویش که پیره میرده
 له داخی ئه وان به ئاهو و ده رده
 پرووی وا له قایی (قاضي الحاجات)
 به ناله ی شه وان که وته موناجات
 ئه پارێتته وه بو ژید و مه لبه ند
 گیرۆده ی جه هله ن، پرگار بن له به ند
 ئه لێ ئه ی خودای مولک و ئینس و جان
 بمانپارێزه له ته فره ی شه یتان

به‌ژانی زامان خویشی لیم بیزرا
 پیالهی عه‌یشم وه‌رگه‌را و ریترا
 تاقت بوو به‌خوین له ئیشی زامان
 له‌گه‌ل فرمی‌سکا، پژایه دامان
 به ئاهی سارد و به‌فرمی‌سکی گهرم
 به پرسی سپی که لپی ئه‌کرئ شهرم
 نۆره‌ی به‌زه‌بی و ره‌حمی تو‌مانه
 ئه‌گینه رۆ رۆی دواپی رۆ‌مانه

وه‌رگێرانی دووهمی: که له دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا بلاو کراوه‌ته‌وه:

دلّه با به‌س بئ، دلّه با به‌س بئ
 وه‌ره‌وه هۆش خۆت دلّه با به‌س بئ
 جلّه‌وت با به‌س به‌ده‌س هه‌وه‌س بئ
 به‌گري سه‌ودا دلّت قه‌فنه‌س بئ
 با به‌س خه‌یالت خه‌یالی خالّ بئ
 به‌پیری عه‌قلّت وړکی منالّ بئ
 تاکه‌ی په‌یجوری دیدی بازانی
 تاکه‌ی گیرۆده‌ی گه‌ردن قازانی
 سه‌یرکه هام فەردان هام دهرد و هام مه‌شق
 نازک خه‌یالان ماسی دهریای عه‌شق
 هه‌ربه‌که به‌داخ له‌یلتیکی بئ مه‌یل
 دهردی پر میحنه‌ت دلّ له هه‌یجران که‌یل
 به‌ره‌و دوا چوونه هه‌وارگه‌ی ژێر خاک
 ناوی ون کـردن، ده‌ورانی بئ باک
 خالییه شوینی نازک خه‌یالان
 نه‌ما گۆرانی ئه‌گریجه و خالان
 له هه‌موان پشتر شای سینه سافان
 مه‌خدوومی (مه‌عدووم) مه‌وله‌وی جافان
 جینشینی ئه‌و (بیسارانی) بوو
 خاوه‌ن ته‌ریکه‌ی هادی ثانی بوو

ئه‌بیاتی (یوسف)، دیوانی (خانا)
 (مه‌لاکه‌ی گۆران) شاعری دانا
 ئه‌شعاری ره‌نگین (دیوانه‌که‌ی شه‌م)
 واته‌ی (ره‌نجووری) ده‌روون پر له‌خه‌م
 من که له شیعردا ناگه‌مه ئه‌وان
 هاوار ئه‌به‌مه‌ به‌ره‌گای به‌زدان
 هانام به‌تۆیه ئه‌ی خودای بی‌چوون
 عه‌فوت له تاوان به‌نده‌گان ئه‌فزوون
 منیش دواي ئه‌وان ئه‌رۆم به‌نۆبه
 له گونا‌ه تۆیه، به‌خشنده‌ش، تو، به

ئه‌و شاعیرانه‌ی مه‌لا عه‌بدوڵلای داخی ناوی هه‌یناون ئه‌مانه‌ن: مه‌وله‌وی، بیسارانی، یوسف،
 خانا، مه‌لاکه‌ی گۆران، وه‌لی دیوانه، ره‌نجووری، شه‌فیع، مه‌لا ولدخان، نه‌جه‌ف، صالح.

پیره‌مێرد و شیعریکی (پیر میکائیل)

پیره‌مێرد له رۆژنامه‌که‌یدا^(١) شیعریکی ئه‌م شاعیره‌ی شیوه‌ی (گۆران)ی وه‌رگێراوه و
 پێشه‌کییه‌کی کورتی بۆ شیعره‌که‌ نووسیه‌وه، به‌م جۆره:

«ئیمه پیر میکایلیکمان بووه که ئه‌م ئیلی جافه له ته‌نگانه‌دا هاواری ئه‌که‌نی، ئه‌م زاته وه‌کو
 له‌ویلایه‌دا که‌رامه‌ت‌داره، له شعیشا به‌شداره. جار جار هه‌ندێ شیعری ئه‌و ئه‌نووسم، هه‌یممه‌ت و
 به‌ره‌که‌تی حازر بئ ئه‌مه‌ته»^(٢).

هه‌روه‌ها مامۆستا محه‌مه‌د عه‌لی قه‌ره‌داغی نووسیه‌وه «ده‌رباره‌ی ئه‌م شاعیره‌یش شتیکی
 ئه‌وتۆم ده‌ست نه‌که‌وت. ئه‌م شاعیرانه‌یش که‌ لیته‌دا ده‌یاننووسم له‌که‌شکۆلی مه‌لا عه‌زیزی
 پێشواوی وه‌رگیراون و به‌روونی ناوی (مه‌لا میکاییل)یان له‌سه‌ر نووسراوه»^(٣).

ئنجا مامۆستا نۆ پارچه شیعری ئه‌و شاعیره‌ی هه‌ر به‌شیوه‌که‌ی خۆی نووسیه‌وه به‌لام ئیمه له
 دیوانی ته‌واوی بیسارانیدا که مامۆستا عوسمان هه‌ورامی ئاماده‌ی کردووه و ده‌سنووسه، ده‌قی
 ئه‌م شیعره ده‌نووسینه‌وه.

مه‌ولام گوڵخونجی ساوا و نه‌شکوفته
 سه‌ودای چه‌ند بلبل تیدا نه‌هوفته
 هه‌یمای نه‌پریان نامش به‌گولئ
 نه‌ژنه‌وان به‌گۆش ناله‌ی بلبلئ

به نیم نیگای ویش هیچ نم زانو
چند شیخ سنعان ئیمان مهستانو
نهر بلبل نه رووش نه غمه بوانو
دین دینداران باتل مه مانو
ئانه که سیوه نه شکوفته ساوا
داخو یانه کی پیش مه بوو ئاوا

(۱، ۲) پروانه ژین ژماره ۸۶۶ سالی ۱۹۴۷ .

(۳) که شکۆلی که له پوری ئه ده بی کوردی محمده علی قهرداغی ل ۲۲۷ .

وه رگپرا نه که ی:

مه ولام گولخونچه ی ساوای نه شکوفته
وه بۆن عه ترش یانه ی دل پوفته
سه ودا ی چند بولبول تیشدا نهوخته
نهرگس شه و بیدار نه و هیما ن خوفته
ناوای ناری هیشتا به گولئی
نه که وتۆته گوتی ناله ی بولبولئی
با ی به یان که نه و له خه وه ههستی نی
له شیخی سنعان ئیمان نهستی نی
دهرده دار له سه ر نهو شکوفته ی وا
به بۆنی عه تری خه م نه دهن به با
گول خونچه یه که نه شکوفته ی ساوا
ناخو مالتی کی پی ده بی ئاوا

پیره میرد و شیعیکی هه سه ن ئه فه ندی مامی

پیره میرد چند جار یک باسی ئه م هه سه ن ئه فه ندی مامه ی کردووه که شاعیر بووه و به لام
شیعه رکانی فه وتاون، له یه کێ له ژماره کانی رۆژنامه کهیدا^(۱). به ناوی (یادی رابووردو) وه وه
باسیکی کورت و شیعیکی مامی نووسیوه: «دراوسیه کمان بوو، (حه مه ی قاله به نا) ی ناو بوو،

دهنگی زۆر خوڤ بوو هه سه ن ئه فه ندی مام خوی دابویه فیتری مه قامات و شیعیکی خوڤی
کردبوو. به عاده تی ئه وسایه دوو ژنی هه بوو هه ردووکیشیان جوان بوون، رۆژی قینی هه لده سی
به جارێ هه ردووکیان ته لاق نه دا، شه وی به سه رادی که سیانی لا نبیه، ناگری تی به رنه بی، ده ست
ئه کا به شیوه ن، گۆرانیه کی (حه سه ب حالێ) خو ی نا زانی، دپته لای مام چند شیعیکی
به شیوه ی شیوه ن بۆ ئه نووسی ئنجا به سۆزه وه ئه یگوت، زۆر ته ئسیری بوو هه ندیکم له بیر ماوه،
ئه مه بوو:

به دوو تیر دل بریندارم، ره وانه خوین له دامانم
له ناو فرمی سکی خو ما غه رقه، سه ر تا به دامانم
وه سیته دوو ژنه ی دوو دل، دل ئاسووده نییه یه ک ده م
منیش نه و دوو دلنه ی ویرانه مال بووم وا په شییمانم
خودا تا دای به من، وای دا به جارێ وه سلتی دوو دولبه ر
ده سه یری چی به سه ر هی نام فه له ک چۆن کردی تالانم
ئه میشم چوو، ئه ویشم چوو، وه کو کوردی له جه ژنان بوو
بینای ژین و ژبان تیکچوو به جارێ مالتی ویرانم

(۱) پروانه ژین ژماره ۸۴۴ ئابی ۱۹۴۷

نه و به هار ره شه^(۱)

۱۹۳۹

پیره میرد وه رگپرا نی ئه م شیعه ی (بیسارانی) له رۆژنامه کهیدا بلاو کردۆته وه و خو ی نووسیویه
که شیعی (بیسارانی) یه، ئیمه ده قی هه ورامی شیعه رکه مان له دیوانی بیسارانی ماموستا
عوسمان هه ورامیدا دۆزیه وه و بۆ به راورد ده ینووسین.

«نه و به هار ره شه، نه و به هار ره شه
له پیش چاوی من، نه و به هار ره شه
هه وری ماتم ره نگ روو له گه رده شه
من به سه ر گولدا، گریانم به شه
نووری بیناییم له جی دا نه ما
ئه ستیره ی به ختم وا له ناو ته ما
پی شادیم کووره له داوی خه ما
ره نگم به هییه، له ده ست وه ره ما

هەر چەند ئەبینم پەردەى خونچەى گول
 وینەى ئەو گولە، لەت لەت ئەبى دڵ
 ماته مى و بهار دەردیکە مشكل
 بولبول، مەخوینە، پتر لەسەر چل
 هەر گول ناسۆرى هەر سۆسەن خارى
 هەر گولشەن زامان هەر لاو لاو ماری
 هەر پۆژى شەوى، هەر شەوى تارى
 بە دەست دنیاو، لە گیان بیزارى

(۱) پروانه ژین ۵۶۱ سالی ۱۹۳۹ .

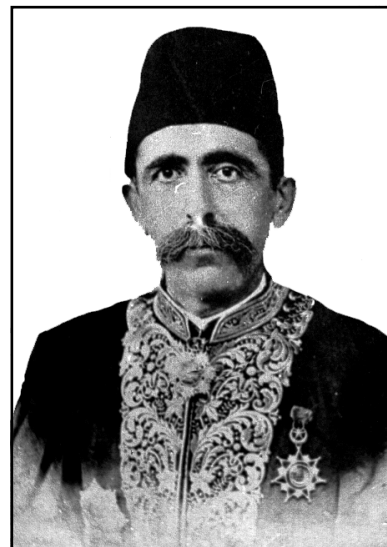
دەقى شیعەرەكە:

ئەو وەهار سیان،...
 ئەمـسـالـ وە تـالـەـم نـەـو وەهار سیان
 نوور بینایی جـە دیدەم جـیـان
 بە هیچ پەنگیدا مـەـتاو و دیان
 مـن هـەر یـەـنـد مـەـگـنـوم چەم بەدین گول
 چوون خونچەى نەوخیز لەت لەت مەبو دڵ
 هەرگول نەشتەرى، هەر سۆسەن خارى
 هەر چەمەن زبندان، هەر شەتاو ماری
 وە بەخـتـم بدیە تەور شـیـوـبان
 سـپـای مـەـیـنـەـتـان وەنەم دىوبان

لەیل بەجەمال

۱۹۴۴

ئەم شیعەرە بەتاشکرا دیارە کە شیعەری یەكێ لە شاعیرانی شیوەی (گۆران - هەورامی) یە و
 پیرەمێرد وەری گێراوە، بەلام وەك گەلێ پارچە شیعەری تر كە لەبەر دەستماندا، پیرەمێرد ناوی
 كەسى لەسەر شیعەرەكە نەنوسىو؟!. گەلێ گەراين و ماندوو بووين دەقى هەورامییەكەمان
 نەدۆزیو!

مەحموود پاشای جاف

نەجەددین مەلا
لە نەوڕۆزی سلێمانیدا

لهیل به جه مآل، لهیل به جه مآل^(۱)
 ده رکهوت له روویدا، جلوهی زولف و خال
 دلّی به ند ئە کرد به ریشووی ده سمال
 نیم نیگای شیخی ئە خسته خه یال
 ئە گریجهی جه رگی ئە کرد به زووخال
 پیکه نینیکی بۆ خه م و مه لال
 جارێک بۆ یه کجار هه ر وهک مشت و مال
 هه زار رۆسته می ئە خسته ناو چال
 له گه ل دره ختان ئە یسمی شغال
 گولاو ئە فشانی گولی گونای ئال
 پیتی به بۆن ئە کهوت ئە مرد دایکی ئال^(۲)
 تیری برژانگی وهک خه دهنگی زال
 عاشقانی خوێ ئە خست لال و پال
 پرشنگی چاوی به خوماری کال
 سه رانهی ئە سه ند له دیدی غه زال
 واتهی ئەو ده مه و به دوو لیوی ئال
 لوقمانی په ک خست له ئە قل و که مآل
 (حجر الاسود) بۆی بوو بهو به خال
 حاجی ته وافی خوێ ئە کرد به تال
 مینای گه ردنی به جلوهی جه لال
 قوربانی پیاویی بۆ ده بوو هه لال
 له دوگمه ی سوخمه و کوزمه ی به یی کال
 عه تری شه مامه ی ئە با بای شه مآل
 میخه ک به ند له سه ر سینه ی زیوی قال
 خرنگی دی له گه ل پاوانه و خرخال
 شیرینی ئە رمه ن که و ته گروگال
 به لایه لایه ی بانوی چه مچه مآل
 خوێ نواند وهک مانگ له بورجی ره شمال
 کوردستان پر بوو له شه وق و جه مآل

به قه له می سوور به په نجه ی شمشال
 فتوای مه رگی دام وهک نایه ی قتال

- (۱) پروانه ژین ژماره ۷۶۶ سالی ۱۹۴۴
- (۲) له کاتی خویدا که مندالی ساوا ئە مرد و وهک ئیستا دکتۆر و ده رمان نه بوو ده یانگوت (شه وه) یاخود (ئال)
 گرتوویه تی. ئە مانه شتیکی ئە فسانه یی برون.

زیلله ی زایه له^(۱)

پیره میترد دوو جار ئەم شیعه ری شاعیر (کلّاشی) ی، وه رگیتراوه، جارێک له سالی ۱۹۳۷ دای و جارێکیش سالی ۱۹۴۵. له که شکۆلی مه حموود پاشای جافدا شیعه رێک هه یه به ناوی (نه و به ر نه مامی) له سه ریه وه نووسراوه (شیعه ر مه لا مسته فای کلّاشی)، تارمایی و کاریگه ری ئەو شیعه ر له شیعه رکه ی پیره میترد دایه. به لام سی به ییتی دوا ی شیعه رکه ی پیره میترد په یوه ندی به و ده قه وه نییه.

زیلله ی زایه له ی له رزانه و لاگی ر
 پۆیله و تاسه سه ر به ن له رزی و سی تیر
 زه ی قه تاره و لاره ی ژتیر گه ردن
 چه ند که سی خسته چه له مه ی مردن
 به شه وقی سینه و بۆنی میخه که به ند
 شیخی کرد به په ند، سوّفی کرد پا به ند
 هاوارم به خوا له لاره له نجه
 په نام به یه زدان له غه مزه و خه نجه
 ره گی گیانی به ست به ده ست و په نجه
 چاو هه لئه خلیسکی بۆ سه ر ئەو گه نجه
 به تای داوی زولف که مه ندی گورگی ر
 دلّی چه ند که سی کردووه به نیچیر
 به شیرری برۆی وهک گونا هکاران
 له ت له تی کـردووه جگه ری یاران
 بۆ به ده ختی سه خت به دئیقبالی من
 بۆ ره نجه پۆیی و ویران مالیی من

له پټی گوزهریک ږوژئ تووشی بووم
 وهک برووسکهی ههور شهوقیدا له پرووم
 تیری برژانگی کیشایه ناو دهست
 نایه کهوانی سهختی برژی مهست
 گوښا و گوښ کیشای په نجهی لی بهردا
 وهک گیښه شمعار کشا له سهردا
 دای له په پهی دل جیگا کهی خه تهر
 له گازی پشتم نووکی چووه دهر
 دهستی زه لیلیم گرت به زامه وه
 به لنگه فرتی بوی تلامه وه
 ئیستاش برینم که وتوته ناسور
 له گیانه لادام وا به دهستی زور
 دکتوری نییه بیت بو دهوای زام
 خه مخواری نییه دانیشی له لام
 بی یار بی په فیک بی ماوا و بی دهر
 وهک ماران گهستهی زامی پر خه تهر
 «لیفه شپه کهم ته دم به سهردا
 به خه یال ته ویش دینم له دهردا
 چی بکه م جیگا کهم ری بهو ناکه وی
 بیکه م به میوان بو تاقه شه وی
 توخوا لیتی گهری با ههر خه یال بی
 نامه وی عه شقم کزی ویسالی بی»

(۱) پروانه ژین ژماره ۷۷۳ سالی ۱۹۴۵ .

به نندی نای نای (۱)

پیره میتد هم شیعری له شپوهی (گوزان) دوه ودرگپراوه بو سهر شپوهی سلیمانی. به لام وهک
 خوئی نووسیویه خاوه نه کهی نه زانراوه کتیه. نیمه دوزمانه وه که شیعری بیسارانییه (۲). پیره میتد
 نووسیویه «به کورینی، به نندیکی نای نای-م، له نای نای بیژکانی وهک، مچه نوریهی، و باوه
 زهینه ل، بیستبو، ئیستایش نازانم هی کتیه؟! وا ته وندهی که له بهرم ماوه، به شپوهی خویمان

ته ینوسمه وه، خوژگه یه کتیک بوی ته دوزیمه وه هی کتیه؟!» .

ته مشه و گریکی وام کهوته دهر وون
 بلنسهی گه یییه توی سه قفی گهر د وون
 له کلپه ی ناگر، که زوری هانی
 هاوارم ته کسرد هه ی ناوهدانی
 نای خیره ومه ندی ته هلی په حمه تی
 گوزدهیه ناوم بگه یه نیستی
 به هاوارمه وه هات نه وهاله یی
 شیرین ته ندای چوارده ساله یی
 چوست و چالاکي به گورجی و به تاو
 په لاماری برد بو گوزده یی ناو
 گوزدهی هه لپری و کردیه سهرما زوو
 وه یزانی ناوه، تومس ز نهوت بوو
 من له دوورده وه بونی نهوتم کسرد
 به لام ته و رشتی پیم دهستو برد
 به دهست و زبان ته لالامه وه
 نهوتم پیا مکه ته پارامه وه
 له بهر بهختی من، نه هاتی ته جهل
 هاوارمی نه بیست له بهر په له پهل
 که نهوت نذیکی ناگر کهوته وه
 ناگر سهرله نوئ گری بهسته وه
 ئیستاش سووتاوی ته و ناگری عه شقم
 له راو و رسما پوخته ی ته و مه شقم
 لافی عاشقی بی سهره نجامه
 تا، وا نه سووتی ناپوخته و خامه

(۱) پروانه ژین ژماره ۸۸۵ سالی ۱۹۴۷ .

(۲) هم شیعردمان له دیوانی بیسارانی ماموستا عوسمان هورامی ودرگرتوه.

دهقی شیعردکهی بیسارانی بریتیه له نوبهیت، وهک له دیوانی دهستنوسی ماموستا عوسمان
 هورامیدا نووسراوه، به لام لای پیره میتد بووه به دوانزه بهیت. وانا سی بهیتی لی زیاد کردووه.

ههردوو دهقه که مان خسته پێش چاوی خۆتێهه ران.

ئەمشەو ئایرێ گری بەست نە دەروون
بەلێسەش یاوا وەسەقفی گەردوون
جە کورەیی ئایر، جە بەلێسەیی نار
ستێزەم چوون بەرق، ئاو کەردم هاوار
جە هاوار هاوار شفا و لالەیی من
جەهەیی ئاو هەیی ئاو شین و زالەیی من
تمەز مژنەوۆ یەک خۆدا تەرسێ
مسلەمان سیفەت ڕاگەیی هەق پەرسێ
ماوەروۆ گۆزەیی نەفت (بیت المال)
مە شانۆ وەرپووی گری بەستەیی شەمال
پێسە مەزانووی گۆزەیی ئاوەن
تمەز یەخوۆ نەفت تەوێن پێت تاوەن
گۆزەیی نەفتش کەرد وەبەلێسەمدا
قرچەیی گۆزەیی نەفت یەند ستێزەمدا
هەر تا سەحەر بی هەر سۆزەم بەسۆز
سەحەر سفتەیی کۆم باد بەردش چوون تۆز
هەر کەس وێنەیی من ئێقباتش چەفتەن
مەوا چووهیی ئاو نەسیسش نەفتەن

پیرەمێرد و شیعریکی یوسف بەگی ئیمامی

پیرەمێرد لە ڕۆژنامە کەیدا لەژێر ناوی شاعیریکی نەناسراودا شیعریکی وەرگێراوە. شیعەرە کە
خۆی یانزە بەیتە، پیرەمێرد سیانزە بەیتی لێ زیاد کردووە و بۆتە بیست و چوار بەیت، ئێمە
نیشانەمان لە نێوانیاندا داناوە.

دەقی شیعەرە هەورامییە کە مان دەست نەکەوتوو، بەلام لەهەر لایەک کە بالاو کراوە تەوێ بەشێوەی
سلیمانی هەر یانزە بەیتە.

سەبارەت بەژبانی ئەم شاعیرە ئەوەندەمان دەست کەوت کە لێرەدا دەینووسین: «یوسف بەگی
ئیمامی لە تیرەیی ئیمامییە کە یەکیکە لە ئێللی جاف لە دەوری محەممەد پاشای کورێ
کە یخوسەرە بەگدا ژیاوە پیاویکی بەجەرگ بوو، جارتیک باریەکی لە چیا دەبێ پلنگ دەیکوژێ،

بۆ ڕۆژی دوايي یوسف بەگ ئەچیتە هەمان شوێن و لەوێ پلنگە کە دەکوژێ و بەو بۆنە یەوێ
شیعری دەلی» (١).

(١) ڕپوانە هاوکاری ژمارە- ٨٤٤ - ١٩/٦/١٩٨٦ چەند سەرنجێک لە کەشکۆلی کەله پووری ئەدەبی کوردی -
ئومێد کاکە ڕەش.

کەوتە ئارایش (١)

کەوتە ئارایش، کەوتە ئارایش
نازداری جافان کەوتە ئارایش
لە پاش ئارایش هاتە فەرمايش
تەلمیت بەندانە بۆ لای دیزبایش
خۆی خستە بەرگی سەفەرییەو
بە لارولەنجەیی دلەرییەو
تافتەیی ئال و تاقەیی هندی زەرد
پۆشای بەبالای عەرەری بێ گەرد
تاجی لە سوورمەیی کشمیری سەد ڕەنگ
لە وێنەیی نەخشی بەهزادی ئەرزەنگ
شەدە و سرکەیی کێشا بەدەورا
ڕۆژ شیرینتر بوو لە هالەیی هەورا
دەسمالی شیلەیی عەنکەبووتی ڕەنگ
کێشای بەدووشا شاھانە ئەو ڕەنگ
بەو ئال و والای شۆخی شیرین تەرز
دلی شێردلی ئەهینایە لەرز
پیشەیی جگەری ئەپساند بەپێو
برژانگی گیانی ئەبرد لە جێو
ئاسکی شیروانە چاو بەنیگاوە
گاگا لە ڕووی ناز ئاوری ئەداوە
قەد و قامەتی بوو بەقەدقامەت: (قدقامت)
کە هەستا، هەستا شۆری قیامەت

.....

بهو گرشمه و ناز خه رمانه وه
 كسه وته پئی له ریتی دواوانه وه
 پیتی نایه ركاب سوار بوو دهستوبرد
 په ری ئاسمانی ئاوزهنگی بو گرت
 خوئی خورشیدی بوو بارهیشی شیرئ
 بوراقی میعراج، به خوائی ئه سپیرئ
 شیر و خورشیدی شیعارئ ئیران
 لهو شیوهیه وه هاتوته مهیدان
 كهلی شاكهلی پر كردبوو له نوور
 دهشتی گهرمیان بوو به وادی (طور)
 به پئی خاوسی چووم به رهو پییری
 نه متوانی راكهم داد له دهست پییری
 ئه وه به سه یادی هه لوه ستایه وه
 كه وانی برۆی توند كیشایه وه
 تیری برژانگی هات دلمی پیکا
 دل و دروونگی هه لدروو پیکا
 ئیستایش زامی تیر نا دیاریمه
 یادی ئه و تیرهی یادگاریمه
 ئاخ دهستی چه رخ و تیره بارانی
 نه ئه و ئیلای هیشت نه نازدارانی
 شوین ماله گه وری كۆهگای چاومه ستان
 بوو به مه كوگای جهرده و خارستان
 دهك فهلهك به قین، كویراییت دایه
 بوچ وابه زه بییت به كه سه نایه
 له جیتی به گزاده و شیرین سواران
 پر له چه قه ل و گورگه هه واران

(۱) له كه شكۆلی كه له پووری ئه ده بی كوردی مامۆستا محمهد عه لی قه رده اغیدا ل ۱۱۹ ئه م شیعره به ناوی
 عبدالله به گی ئیسماعیل به گه وه نووسراوه ته وه .

یار شیوهی چۆنه؟!

پیره میترد دوو جار ئه م شیعره ی له رۆژنامه کهیدا بلاو کردۆته وه . له جاری یه کهمدا که بلاوی
 کردۆته وه سالی ۱۹۴۳، ناوی شاعیره کهی نه نووسیوه . جاری دووهم که سالی ۱۹۴۹ بلاوی
 کردۆته وه ناوی شاعیره کهی نووسیوه و توویه «شاعیری نه خوینده وار حه سه ن که نوش» له راستیدا
 به وەرگیرانه کهدا دیاره که (حه سه ن که نوش) ی خاوه نی ئه و شیعره ، هه ر چهنده نه خوینده وار بووه ،
 به لام شیعره کهی زۆر جوان و شاعیرانه یه . شتیکی ئه و توۆ سه باره ت به ژبانی ئه م شاعیره
 به دهسته وه نییه . یاخود رهنگه هه بی و ئیمه دهستمان پيدا نه گه یشتبی . به داخه وه دهقه
 هه ورامییه کهی ئه م شیعره جوانه مان دهست نه کهوت .

له لایه کی تریشه وه مامۆستا محمهد ره سول هاوار له دیوانی پیره میتردی نه مردا لاپه ری
 ۱۷۳، شیعره کهی به هی پیره میترد داناوه و ئاگاداری ئه وه نه بووه که ئه وه شیعره ی پیره میترد نییه .
 هه روه ها په راویزی بو شیعره که کردووه و باسی ئه وه ی کردووه که پیره میترد نه یوستوو له
 وه سه کهیدا له خوار سنگی ئافره ته که وه باس بکات!!.

یار شیوهی چۆنه(*)

وه رگیرانی یه کهمی سالی ۱۹۴۳

یار شیوهی چۆنه ، یار شیوهی چۆنه
 بی چاوینی بی ، یار شیوهی چۆنه
 برۆی مائی جیم ، چاو خانه ی نوونه
 گولنکه ی پووشین کلابتوونه
 کارخانه ی دهستی خودای سرورشته
 له به شه ر ناکا حۆری به شه شته
 هه ر چه ند له نه سلی دایکه حه وایه
 به لام غوونه ی نه قششی خوايه
 ئافه ریده سونع ، بی هاوتای ئیزد
 دووری له حوكمی چاوه زاری به د
 جله ویه جه دوه لی چاوی سوورمه پێژ
 چاوی ئاسکی کردوو گێژ و وێژ
 برژانگ سیافام به سوورمه ی کۆی (طور)
 به تیری نیگای دل خانه ی زه نبوور

پرووی سفیده‌ی سویح، به‌شقه‌ق قرمز
 شیرینتر له پرووی شیرینی هورمز
 لووت ته‌لای خسره و قالای نه‌وجه‌لا
 زم‌پرووتیه‌ند بووه له گو‌شه‌ی ته‌لا
 هه‌ناسه‌ی ده‌وای دل‌ه‌ی پر خه‌مه
 به‌ئه‌موس‌تیه‌له ناوی مره‌مه
 دوو په‌ره‌ی گول‌نار ناوی ناوه لی‌و
 ماچی‌کی لی‌وی شیخ‌ئه‌خاته کی‌و
 سی و دوو ددانی دانه‌ی مرواری
 له قوتووی له‌علا جلوه‌ی دیاری
 هه‌ر چوار ته‌ره‌فی یاقووت ته‌نیویه
 یاقووت یاقووتی گیانه کی‌ دیویه
 چه‌ناگه‌ی زیوی سپی قال بی‌خال
 کو‌ی غه‌بغه‌ب مینای پاکتاوی زولال
 گه‌ردن گه‌ردنی ئاسکی خوته‌ن گیل
 یا گه‌ردنی قاز ده‌لیله‌ی ره‌ویل
 سونعی شیرینی ده‌ستی سروشته
 وینه‌ی جه‌مالی حو‌ری به‌هه‌شته
 کی‌ئه‌لای نه‌سلی جنسی هه‌وایه
 ئافه‌ریده‌ی ده‌ست زاتی خوایه
 های له و هستا‌یه‌ی چند سنع‌ت سازه
 سه‌یر که‌ن ئه‌و شیوه و گرشمه و نازه
 سه‌یری جه‌دوله‌ی دیده‌ی سوورمه‌پژ
 له چاویا چاوی غه‌زال گی‌ژ و و‌پژ
 برژانگ ر‌پژراوه به‌کلی کو‌ی (طور)
 دل کون کون ئه‌که‌ن وه‌ک شانه‌ی زه‌نیوور
 سه‌ر گونای سپی ئالوده‌ی قرمز
 داخی نایه دل شیرینی هورمز
 لووتی ته‌لای قال جه‌لادراوه
 زوم‌پروتی له‌سه‌ر ته‌لا داناوه

هه‌ناسه‌ی ده‌وای سه‌رعی و سه‌رسه‌ری
 سلیمان مو‌ری نایه سه‌ر سه‌ری
 چالای تینویتی ناوی حه‌یاته
 قه‌تره‌ی ئاره‌قی ده‌وای مه‌ماته
 قو‌ل به‌بازی‌ه‌ند دانه‌ی لاله‌وه
 په‌نجه به‌ره‌نگی خه‌نه‌ی ئاله‌وه
 سنگ ته‌خته‌ی عاجی شه‌تره‌نجی شاهان
 شاماتی شاهان ئه‌خاته ئامان
 دوو سی‌وله و سنگه ته‌لیسم به‌نده
 که‌س نه‌یزانیوه به‌های سی‌و چه‌نده
 له‌وه به‌ره‌و خوار بو‌که‌س نه‌بینرا
 په‌رده‌ی ئه‌ده‌بی به‌سه‌را کی‌شرا

(*) پیره‌مێرد جاری سێیه‌م له ژماره ٦٣١ ی ژینی سالی ١٩٤١ دا ئهم شیعری بلاو کردۆته‌وه.

وه‌رگێڕانی دووه‌می ١٩٤٩

جه‌مالی چۆنه، جه‌مالی چۆنه
 تبارک الله، جه‌مالی چۆنه
 برو‌ی سه‌ری جیم چاو مالی نوونه
 جن ده‌ستی وه‌شان‌د، به‌شم جنوونه
 دوو په‌ره‌ی گول‌نار ناوی ناوه لی‌و
 په‌ری سه‌رقافی بو‌که‌وتۆته کی‌و
 سی و دوو ددانی لولوی گه‌وه‌ره
 به‌زه‌رده‌خه‌نه گیان و دل‌به‌ره
 ده‌وری به‌حه‌لقه‌ی یاقووت ته‌نراوه
 (طلسم) ه و له‌ده‌و زه‌مزه‌م به‌ستراوه
 چه‌ناگه‌ی گو‌ی زیوکه‌می‌کی چاله
 خال‌یکی تیا‌یه هاوار له‌و خاله
 گه‌ردن گه‌ردوونه‌ی ئاهوی خوته‌ن کی‌ل
 گه‌ردنکه‌چیه‌تی سه‌د شیرین و له‌یل

چالئى تىنوبه تى چەشمەى حەياتە
 لە شىيرىنى دا ئاوى نەباتە
 قوئل بەبازىبەند دانەى لالەوہ
 حەلقەى زولف بەسەر لىمۆى کالەوہ
 دەست دەستەوانەى زەردووى تىدا
 مریەم خۆى دەستى ھیناوە پىدا
 گوارەى گوئى کاتى ئەلەرتتەوہ
 ڤەگى گيان بەناز ئەکىشىتەوہ
 سنگ بلوورى ساف ئاوتنەى زبوە
 مانگ عەکسى شىوہى خۆى تىدا دیوہ
 با شاعىرىشى (حەسەن کەنۆش) بى
 لەوہلا، ئەشى ھەر ڤەردەپۆش بى
 خواىە سنعەتى خۆت ڤەبارتیزە
 مەیدە بەنائەھل گيانى عەزیزە
 ئەسپەردەت بارگەى دوانزە ئىمام بى
 تا قەرنى دواىى دنیاى بەکام بى

لەسەر دیارى

پیرەمێرد ئەم شیعەرى وەرگێراوە و لە ڤۆژنامەکەیدا^(١) بلاوى کردۆتەوہ بەبى ئەوہى ناوى شاعیرەکە بنووسیت، یاخود باسى ئەوہ بکات کە شیعەرەکە وەرگێرپراوە! ئیمە لە ئەنجامى گەران و پشکنین دەقى ھەورامى ئەو شیعەرە و خاوەنەکەیمان دۆزبەوہ کە شیعەرى شاعیر (ئەحمەد پریسی) یە و (پریس) دیکە لە نزیک ھەلەبجە. ئەم شاعیرە ھاوچەرخى مەولەوى بووہ. واتا (مەجدووب) ی شاعیرە.

مامۆستا مەلا عەبدولکەریمى مودەریس دەفەرمۆى «ئەحمەد پریسی کوڤى خەسرەو چاوەش و لەخىلتى میکایلتى جافە و لە دى پریس لەناو ھۆزى نەوڤۆلیدا دانیشستووە»^(٢). ھەرودھا مامۆستا لە کتیبە بەنرخەکەیدا (یادى مەردان) بەشى دووہم لاپەرەى ٤٩١ ھەتا ٤٩٧، شەش پارچە شیعەرى ئەم شاعیرەى بلاو کردۆتەوہ. لە دوا لاپەرەیدا نووسیویە:

«سالى لە دایک بوون و مردنى ئەحمەد پریسى نازانم، ئەحمەد پریسى لە دى پریس دانیشستووە و ھەر لەویش کوچى دواى کردووە. لە گۆرستانەکەى (ملەى مزيار) لە ژوور دى

پریسەوہ لەلای راستى ئەو ڤیگاوە کە لەپریسەوہ ئەڤۆیت (بۆ نەوڤۆلى پارچە) بەخاک سپێراوە».

نەسەر دیارى، نەسەر دیارى
 ئارۆ شەخسى دیم نەسەر دیارى
 چون چەشمەى حەیات خال زەنەخ دارى
 چەرخ چەم چون باز کەوتوون مەى تارى
 شەونم نە ڤووى بەرگ گول باغ بەھارى
 صەیادى صەیدان چون من ھەزارى
 جە صەفحەى جەبىن ساکار سامانى
 مەکتوب بى وە ئەمر شای لامەکانى
 سەرئىلتى ڤەوئل زولف کلافانى
 شەم شىوہ شیرین نەسل جافانى
 دیم دەس وەسەر سەر کەمان گرت مەحکەم
 کیشا تا سەر سەر کیش سەردان وەھەم
 خەمیا و ھەوادا عەلەم کەرد قامەت
 شەصتى نەوکەمان پەى کەردەى زامەت
 سەراسەر سارای تەن وە ھوونا وەرد
 ڤەرە ڤەرەى جەرگ ڤەرەن ڤەرەن کەرد
 تا چەرخى چەپگەرد مەردان وە پاوہ
 گل مەدەون وە زام ناسۆر نماوہ
 (مەجدووب) م جەزەل، ھەر دوور نەشادیم
 کوشتنەى سەر ڤەوئل ئىل مرادیم

(١) ڤروانە ژین ژمارە ٩٦٦ سالى ١٩٤٩ .

(٢) ڤروانە یادى مەردان، مەلا عەبدولکەریمى مودەریس، بەشى دووہم لاپەرەى ٤٨٨ .

وەرگێڕانەکەى پیرەمێرد:

لەسەر دیارى...

ئەم ڤۆ یارم دى لەسەر دیارى
 دەم کانى حەیات گەردن خالدارى
 دیدەى دیدەى باز دلان شکارى

صیادی نیچیر وەك من ههژاری
شیوهی لاهوتی ته‌رلان ته‌واری
سه‌ر په‌ویتی ئیل زولف کلافانی
شهم شیوهی شیرین نه‌سلی جافانی
دیم به‌له‌نجسه‌ولار له‌ راگوزاری
بۆ گیان کیشانی من هاته‌ خواری
که‌وانی برۆی کیشا به‌هه‌ودا
تیری برژانگی هاویشته‌ له‌سه‌ردا
گقه‌ی کرد و هات درا له‌ جه‌رگم
به‌خۆتیناوی دل گولگون بوو به‌رگم
شه‌هیدی عه‌شقم کفتم پی ناوی
پایه‌ بلن‌دم به‌ناو و داوی

پیره‌مێرد و چه‌ند شیعریکی (حه‌مه‌ ئا‌غای ده‌ربه‌ند فه‌قه‌ره‌) و (ئه‌حمه‌د به‌گی کۆماسی)

حه‌مه‌ ئا‌غای ده‌ربه‌ند فه‌قه‌ره‌ (تالعی) ١٧٣٢ - ١٧٦٥ ی زاینی. پیره‌مێرد له‌کاتی خۆیدا، چه‌ند جارێک (گلکۆی تازه‌ی له‌یل) ی به‌ناوی (حه‌مه‌ ئا‌غای ده‌ربه‌ند فه‌قه‌ره‌) وه‌ ده‌رگێراوه‌. یه‌که‌م جار له‌ تورکیا له‌ ژماره‌ ١٢ ی سالی ١٣٣٥ ی رۆمی که‌ ده‌کاته‌ سالی ١٩١٩ ی زاینی هه‌ر به‌شیوه‌ی خۆی شیعره‌که‌ی بلاو کردۆته‌وه‌ و دێی به‌دێی به‌رانبه‌ری کردووه‌ به‌تورکی. وه‌ پێشه‌کییه‌کی کورتی بۆ نووسیه‌ به‌تورکی تیایدا باسی شاعیره‌ نه‌خۆتنده‌واره‌کانی کورد ده‌کات که‌ به‌و حاله‌شه‌وه‌ زیره‌ک بوون و شیعری جوانیان داناوه‌. وه‌نووسیه‌ به‌و ده‌قه‌ هه‌موو شیعره‌که‌ نییه‌ و ئه‌و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی له‌ یاده‌. که‌ هاتۆشه‌ته‌وه‌ بۆ سلێمانی چه‌ند جارێک هه‌ر به‌ناوی هه‌مه‌ ئا‌غاه‌وه‌ گلکۆی تازه‌ی له‌یلی بلاوکردۆته‌وه‌. به‌لام له‌م دوا‌یییه‌دا چه‌ند نووسه‌ر و شاعیری که‌وتنه‌ سۆراغی خاوه‌نی راسته‌قینه‌ی و هه‌ردوو ده‌قی (گلکۆی تازه‌ی له‌یل) ی ئه‌حمه‌د به‌گی کۆماسی و (گلکۆی تازه‌ی بار) ی هه‌مه‌ ئا‌غایان به‌شیوه‌ی خۆیان بلاو کرده‌وه‌. له‌و مامۆستا به‌رێزانه‌ (ئه‌بویه‌که‌ر هه‌وری) له‌ کتێبی (شیعری کۆن و نوێ) دا که‌ سالی ١٩٧٥ ده‌رچوو به‌ باسی ژیان و به‌سه‌رهاتی هه‌ر یه‌ک له‌و دوو شاعیره‌ی کردووه‌، وه‌ ئێمه‌ سه‌رنجی خۆتێنه‌ر بۆ ئه‌و کتێبه‌ را‌ده‌کێشین و نامانه‌وی لێرده‌دا دووباره‌ی بکه‌ینه‌وه‌ و تکه‌یه‌ پروانه‌ لا‌په‌ره‌کانی ئه‌و کتێبه‌. ته‌نیا سه‌رنجێک که‌من سه‌باره‌ت به‌و کاره‌ی خوا لێخۆشبوو هه‌مه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ مافی پیره‌مێرد له‌ ده‌رگێرانه‌که‌دا خوراوه‌. چونکه‌ هه‌موو ئه‌و ده‌قه‌ وه‌رگێراوانه‌ی شیعره‌که‌ بۆ سه‌ر شیه‌وه‌ی سلێمانی له‌ لایه‌ن پیره‌مێرده‌وه‌ بووه‌.

هه‌روه‌ها (س. ع شادمان) چه‌ند جارێک له‌ گۆشار و رۆژنامه‌ کوردیه‌کاندا ئه‌م باسه‌ی

کردۆته‌وه‌ و بیرو‌رای نوێ و شی‌اوی قسه‌ له‌سه‌رکردنی ده‌رپه‌یه‌ له‌ گۆشاری (به‌یان) یشدا له‌م سالانه‌ی دوا‌ییدا هه‌ریه‌ک له‌ مامۆستایان مسته‌فا نه‌ریمان و مه‌حمود زامدار لێکۆڵینه‌وه‌ و ساغ کردنه‌وه‌یان له‌م باره‌یه‌وه‌ نووسیه‌وه‌. پروانه‌ ژماره‌کانی ١٠١، ١٠٦، ١١١ ی به‌یان. هه‌روه‌ها مامۆستا عوسمان هه‌ورامی له‌ (رۆشنی‌ری نوێ) ی ژماره‌ ٤٥ ی سالی ١٩٧٥ دا ده‌قی ته‌واوی شیعری (گلکۆ) ی ئه‌حمه‌د به‌گی کۆماسی بلاو کرده‌وه‌. له‌به‌ر دوور و درێژی شیعره‌که‌ ته‌نها وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌مێرد بلاو ده‌که‌ینه‌وه‌.

پیره‌مێرد جگه‌ له‌ پێشه‌کی و شیعره‌که‌ی گۆشاری (ژین) ی ئه‌سته‌موڵ که‌ نووسیه‌یه‌ و وه‌ری گێراوه‌ بۆ تورکی، له‌م ژمارانه‌ی رۆژنامه‌که‌یدا ئه‌م باسه‌ی هێناوه‌ته‌ پێشی.

١- ژیان ژماره‌ ٤٦٧ ی سالی ١٩٣٦

٢- ژین ژماره‌ ٦١٣ ی سالی ١٩٤٠

ئه‌وا ئێستا شیعره‌که‌ی (ئه‌حمه‌د به‌گی کۆماسی) که‌ پیره‌مێرد به‌شیعری (حه‌مه‌ ئا‌غای ده‌ربه‌ند فه‌قه‌ره‌) ی زانیوه‌ و وه‌ری گێراوه‌ته‌ سه‌ر شیه‌وه‌ی سلێمانی ده‌نووسین، له‌ نوسه‌که‌ی (ژیان) ی سالی ١٩٣٦ دا شیعره‌که‌ی به‌نا‌ته‌واوی وه‌رگێراوه‌، به‌لام له‌ کتێبه‌که‌ی مامۆستا (هه‌وری) دا به‌ته‌واوی بلاو کراوه‌ته‌وه‌.

گلکۆی تازه‌ی له‌یل،...

رۆژێک چوومه‌ سه‌ر گلکۆی تازه‌ی له‌یل
چوومه‌ سه‌ر قه‌به‌ری له‌یله‌که‌ی پر مه‌یل
له‌ دیدم باری فرمێسک وینه‌ی سه‌یل
چوومه‌ سه‌رینه‌ی به‌دله‌ی پر جۆش
کیلی مه‌زاریم ماچ کرد به‌په‌رۆش
وتم ئه‌ی ئازیز ئه‌لماسی ناو خۆل
موباره‌کت بێ یانه‌ی ته‌نیای چۆل
سه‌رێک هه‌لبه‌ر سه‌ولێ خه‌رامان
وا مه‌جنوونه‌که‌ت هات به‌قور پێوان
کۆچی بێ واده‌ت کارێکی وای کرد
دیوانه‌ی کـردم هۆشی له‌ ده‌س برد
بـلـێسـه‌ی عه‌شق و دووری بالا‌ی تو
گرێ خستۆته‌ لاشه‌ و تان و پۆ
وه‌خته‌ وه‌ک قه‌قه‌سه‌ له‌ش بێ به‌زوخاڵ
شاد بێ به‌تۆزی لاشه‌که‌م شه‌مال

يا وهكو مهجنوون شيتي لۆنگ بهكۆل
 لهش بى بهخۆراك وهحشيانى چۆل
 سوپىند ئهخۆم ئهى لهيل بهيادى پيرۆز
 بهو ئهگرىجانهى ژاكاوى ئالۆز
 بهو دانه خالهى پيرۆزه رهنگهت
 بهو جى تاريكهى كش و بى دهنگهت
 به يادى جوانى له دهس دهرچووم
 به جىگهى لهيلى تازه كۆچ كردووم
 لهو ساوه چهرخى چهپى بى ئامان
 تۆوى جوانى تۆى لهخاكا پوان
 لهو ساوه كه تۆى بهزۆر لى سهندم
 رەگ و ريشهى دل جهرگى ههلكهندم
 تۆى برد بۆ خانووى تازهى ناو مهزار
 منى هيشتهوه بۆ جهورى رۆژگار
 به وینهى مهجنوون دهروون له غهم كهيل
 ههر لهيل لهيلمه له ههردهى دوجهيل
 وینهى بى گهردت هامپازى پامه
 لهگهڵ جهفا و جهور دايم سهودامه
 دل پر له خهم و دهروون زوخالم
 كافر بهزهپى ديتۆ بهحالم
 شهوان زارى و شين رۆژان رۆ رۆمه
 يهكجار له دوورى بالاكهى تۆمه
 مال ويرانيم و بهختى شيواوم
 وهك ئاهوى سهحرا له رهو جيماوم
 جيتى هسانهوه م چيا و دهشت و ههرد
 خۆراك و ئاوم چهرمهسهري و دهرد
 حالى تۆ چۆنه شاي وهفاداران
 كى هاوپراوته سوپح و ئيواران
 لهو جى تاريكه تۆ بهپهنهانى
 لهگهڵ كى ئهكهيت پازى نيهانى

لهباتى قۆلى قهيسى غهمگينت
 كام بهردى ئهلهد وا لهسهرينت
 داخه ئهوا داخه لهيلى خاتر نهنگ
 بۆ زولفى رهشى شيواوى ژيتر سەنگ
 به دهى شانه كهدهات ئههينا
 ئهتکرد بهپهريژين بهرووى جههينا
 ئهوا چاره رهشهى ئاهو بيزى تۆ
 ئهوا قهوسى ئهبرۆى شهو ئهنگيزى تۆ
 ئيستته بهدهستى چهرخى نيلى رەنگ
 بى رهنهق بووه وهك نهقشى رووى سەنگ
 ئيتر بۆ سۆماى ديدهم تار نهبى
 زيندهگى لهلام زههرى مار نهبى
 ئهوا لاشه جوانهى نازكتر له گول
 بى بهخۆراك مار و ميرووى گل
 منيش سهرسام و ههتۆ خواردوو بم
 بهلاشه مردووى بهگيان زيندوو بم
 تۆ بهو زامهوه مهزار جىگهت بى
 من بهم نازهوه كۆسار پيگهه بى
 خولاسه ههر چهند شين و زاريم كرد
 خۆم تلانهوه و بى قهراريم كرد
 خۆلى قهبرهكهه ئهكرد بهسهرما
 بهنينۆك جلم ئهدرى له بهرما
 نهجوابيكم بيست نهراز نه دهنگى
 نه خشهى پووشى نه لهردى سەنگى
 بهدهس ئهه مالى بهرووى جههينما
 خۆلم تيكهك كرد لهگهڵ ئهسرينما
 هيچ كهلكى نهبوو شين و گريه و رۆ
 لى پارامهوه ديسان سههرلهنۆ
 وتم ئهى نازدار، لهيلهكهى دلسۆز
 ههكىمى دهرمان دهردى مهجنوون دۆز

له بهر چی مهيلم له لات سارد بووه؟!
 پهيمانی پيشووت له ياد دهرچووه؟!
 من بهم دلای خواو بئ قهرارهوه
 به برينه کهي ئيسسته و پاروهوه
 وا له ژوور سهرت نه گريم نه نالم
 خاکی قهره کت به ليو نه مالم
 تو هيچ دهر به ست نيت به بئ قهراريم
 به قورپيووان و شيوه و زاريم
 زور پارامه وه به دلای مه حزوون
 هه تا بلایسم گه يشته گه ردوون
 ديم وا دهنگي هات له ژير خاکه وه
 لهو قهری تاريخ هسه رتناکه وه
 وا هاته بهرگويم وهک رازی جاران
 وتی ئه می جنوون و تلی کوساران
 سویند بهو یه زدانه بئ هاوتا و ته نیا
 که بالای منی له تو کردووه جیا
 نه وهنده خاکم له جهسته باره
 نه ریگهی وهلام نه رپی گوفتاره
 وام له ژير خاک و هه وای ساردی سهنگ
 ئیتر من چی بکهم که نه تگاتئ دهنگ
 له ناو خانووی خوئ نه سیر کراوم
 به تاي زولفی خوّم زنجیر کراوم
 نازانم بوچی وام لی کراوه
 مل و قاچ و دهس زنجیر کراوه
 نازانم بوچی ئیسسته بهم پهنگه
 لهش جنراوی ژیر ته رافه می سهنگه
 گوناهم چی بوو له دنیا می فانی
 غهیری دلدار می به بئ په نهانی
 بوچی ئه دنیا وایی وه فایه
 له جیاتی وه فایه بهشی جه فایه

به لئ تو ههرچهند که نه کهي زاری
 شاران نه گه رپی به بئ قهراری
 بهس که لکی چیه؟ سوودی نادا پیّت
 بچو بگری بو به ختی رهشی خوّت
 لهو دنیا هیچ کهس به ناوات ناگا
 لی رهشا هیچ کهس به فریات ناگا
 ههر کهس له دایک بی یا بوو بیت
 بو شاری ئیمه ئاخری ههر دیت
 ههر چهند تو ئیستا زور بئ قهراری
 له گیانی خوّت و دنیا بی زاری
 کاتی توش ههر دی رژی له رژیان
 له شاری ئیمه ئه بی به میوان
 ئیتر ئه می حمه د بو کوچی شازن
 نه بئ شيوه کهي تا رژی مردن

پیره میرد و شیعیکی طالعی

(حه مه ئاغای دهر به ند فه قهره)

پیره میرد له سالی ۱۹۴۷ دا ئه می شیعه می بلاو کردو ته وه و نازناوی (طالع) یا (طالعی) له کو تایی شیعه که دا هاتو وه که دیاره شیعی حه مه ئاغای دهر به ند فه قهره یه . به لام پیره میرد له م وه رگتپانه دا زور له دهقی شیعه که دوور که وتوته وه!.

«قیبله م ئیتیفاق،...
 قیبله م ئه ر مه بوت چه نیم ئیتیفاق
 ئه ر ده واکه ری دهر دانی فیراق
 مه بوون وه سه رگه رد خالانی طاق
 بینایی دیدم، گوزیده می ئافاق
 دل به تون مایل هم به تون عوشاق
 تایی جه تاتای گیسووی پر نیفاق
 یا بویی نه عه کس خالان ئه رزاق
 عه لاکه ر وه حال جه سته می ئینحیراق

باعیشتن پهی که یف دلّ مدان مه ذاق
 تاکه ی هه ر دهنگت بهرز بۆ جه ئافاق
 هه ر طاق طاقمه ن چوون طهیری طاق طاق
 (طالیع) تا زیندهی دهووری ئافاقه ن
 چون طهیری طاق طاق ویردش هه ر طاقه ن

وه رگێپانه که ی:

نازیز موشتاقه ،.....

دلّ بۆ ته وافی که عبه ت موشتاقه
 سه برم نه ماوه ، تاقه تم تاقه
 وه ک تاق تاقکه ره وێردم تاق تاقه
 له شم سووتاوی ئاگری فیراقه
 گیرۆده ی عه زاب دهووری ئافاقه
 قوربان زانیومه به ئیتیفاقه
 هه ر چه ند ته کلیفی (ما لایطاق) ه
 له دهستی زولفت هه ر تایێ تاقه
 هه ودا ی به قیه ی زام دلّی عوشاقه
 به تاقی برۆت که تای سه رتاقه
 سوچه گای راستی زومره ی عوشاقه
 تا طالع^(۱) زیندووی جه ور و موشتاقه
 موشتاقی زولفی بیگه ردی تاقه

(۱) طالع یا خود طالعی: نازناوی شیعری (حه مه ئاغای ده ربه ند فه قه ره) بووه.

دیسان، پیره میرد و شیعریکی شه فیع

پیره میرد سالی ۱۹۴۷ ئەم شیعره ی وه رگێپراوه ، به لام ناوی شاعیر و سه رچاوه که ی نه نووسیوه ،
 ئیمه له که شکۆلی (مه حمود پاشای جاف) دا ده قی شیعره که مان دۆزیه وه ، که شیعری (میرزا
 شه فیع) ه و پیشتریش هه ر له م دیوانه دا چه ند شیعریکی وه رگێپراوی شه فیعمان له لایه ن
 پیره میردوه نووسی.

«سووه یل جه ختشنه ،.....»

روێ نه و سووه یل جه هه د و جه ختشنه

خرید کالای زه رپین ره ختشنه
 رهزا ئینتزار واده ی وه ختشنه
 گه رده ی یه راقش لوا وه شاران
 په ی پۆشاک ی به رگ عه رعه ر چناران
 صوف جه شام ئاوه رد ، به که رس جه (باکو)
 تورمه جه کشمیر ، ته خت هۆلاکو
 موقه دده م جه میسر ، لۆی جه له نگاهوور
 دیپا جه ده که که ن ، ئەکسون جه لاهوور
 ئەطله س جه فه رنه گ ، سووتی جه طه به س
 جه مه لتان قه له م خه ت زه ده ی سه د په س
 خارا جه جوارپه رخ مه خمه ل جه قزله ر
 ئەو په نگ باف جه ئەسل په حره ی نه نده ر
 جه کاخ ما هوون ، ئەلماس نیلی
 جه سماقی که توون ، ئالای خه لیلی
 جه کاشان زه رپاف ، زه مین طه لایی
 جه ئەسه رب ئاوه رد نه قش دووتایی^(۱)

(۱) شیعره که دوورو درێژه و ته نها ئەوه نده مان لی نووسیوه.

وه رگێپانه که ی پیره میرد:

سیوه یل وه ختیته تی،...

سیوه یلی پایز ، جه هه د و جه ختیته تی
 فریدی پارچه زرین په ختیته تی
 گه لاپێزانه وه ریزان به ختیته تی
 جار درا قوماش بێن له شاران
 بیپۆشن به رگی عه رعه ر چناران
 ئاوریشم له شام نیلی له باکو
 تورمه له کشمیر ته ختی هۆلاکو
 زربه فت له میسر لونگ له لنگاهوور
 دیپا له (ده کا) ئاسووت له لاهوور

ئەتەس لە فەرەنگ گەرمەسوت لەتەس
 لە مەلتان قەلەم خەت زەدەى نەورەس
 خارا لە خوارزم مەخمەل لە قەزلەر
 ئەورەنگ باف لە ئەسل بەحرەین بەندەر
 لە کاخ ماھوت پو، ئەلماسى فەیلی
 لە شماخ کەتان ئالای خەلیلی
 لە کاشان زەرەفت زەمین تەلایی
 لە اسرabad جاو بەرى دووشایی
 لە شیروان پارچەى کوبەکچی ئابی
 لە بەسرە جانیس توحفەى عەنابی
 لە تەوریز قوماش قوتنى وەزیری
 لە موسل شالى پرسی جزیری
 خەتایی لە موک خاقانی فەغفور
 لە بابل قەسەب شاھانە دەستوور
 مەتبەق لە موور ئەحرامیش لەبەن
 لە جیھان ئاباد پشت لیفی گوکەن
 کیخا لە مەعرەز بازارى سەردەشت
 زنجیرەى زەریف لە کارخانەى رەشت
 ئەسفەهان دیبای نیمچە مەداخل
 لە کرمان شالى ئالای ھەزار گول

بیدی مەجنوونی^(۱)

ئەم شیعەرە لە لاپەرە ٢٩٤ی دیوانی پیرەمێردی مامۆستا ھاواردا بلأو کراوەتەو و نووسراوە
 (بەناوی بێسارانێیەو و توویە) و اتا شیعری پیرەمێرد و بەناوی بێسارانێیەو بلأوی کردۆتەو.
 بەلام ئێمە دەقی ھەورامی شیعەرەکەى (بێسارانى) مان^(۲) دۆزییەو و پیرەمێرد لەگەڵ ھەندى
 دەستکاریدا شیعەرەکەى وەرگێراوە.

بیدی مەجنوونی، بیدی مەجنوونی
 بلأ بەرز و نەرم، زار و زەبوونی
 بە لارولەنجە، لەیلا نموونی
 بەلام لە داخى دل سەرنگوونی

ئاوارە و لەرزەن بەگوى تافەو
 پەخشان بەشنۆى ھەوای سافەو
 عەنبەربار بەبۆى مسكى نافەو
 پەخشان بەپەلکى زەركلافەو
 بە دەنگى تافگەى ساز و سەمتوورى
 ئەینۆشى بادەى ئاوى بلوورى
 سایە بانى بان تەختى گەنجوورى
 بەلام تەمت تال بەدەردى دوورى
 و تەم: شۆرەبى، دەستینیشانى دۆست
 سیبەر دەوای (تا) (۳) سەلفات و زینک (۴) پۆست
 درەختان سەربەرز بەبى قۆرت بى سۆست
 بۆچ سەرت شۆرە وینەى کەفتەکۆست^(۵)
 جەوابى داڤەو بەزبانى حال
 بۆچ تۆ نازانى پیرى کۆنەسال
 مەن سەربەرزىک بووم شیرین پەر و بال
 سوجدەم بردە بەر بلأى سۆسەن خال^(۶)

(۱) بیدی مەجنوونی: شۆرەبى

(۲) ژین ژمارە ٨٤٧ سالى ١٩٤٦ .

(۳) وا بەناوبانگە کە سیبەرى درەختى (بى) بۆ (تا دار) باشە و کە بچیتە ژێرى (تا) کەى لە کۆل ئەکەوئ.

(۴) سەلفات و زینک: حەببىکى زەرد کە دەدرێت بە تا لێھاتوو.

(۵) کەفتە کۆست: کۆست کەوتوو.

(۶) شیعەرەکە تەواو نەبوو و پیرەمێرد ئەوەندەى لى وەرگێراوە.

شیعەرەکەى بێسارانى: (۱)

تەرز بید تار،...

تەرز بید چوون زولف، مەلەرز و بەتار
 بە ھەوای پرشنگ تاف بى قەرار
 نەپای بالوول کۆ سەخت وەرنسار
 وەلگ بید زایف، تەرز توول زەبوون
 زەبوونتەر جە تەرز تاي گوللاو توون

مه‌له‌رز و به‌باد سه‌رد سه‌بایی
 نه‌ پرووی گولّ سۆز ساق مینایی
 په‌رسام ئه‌ره‌هی بید ده‌نیشان ده‌ست
 ته‌رک ته‌ر ئه‌ندام سای سه‌هه‌ند په‌یوه‌ست
 چی‌شه‌ن دره‌ختان رووشان نه‌ بالان
 تو‌سه‌ر سه‌راویز پرووی زه‌مین مالان
 بید ئاما جواب به‌زوان لال
 چوون په‌رسات حالّم بوا چوون هه‌وال
 منیچ نه‌و نه‌مام نازک نه‌و ئاو بیم
 سه‌ر ته‌رز له‌رزان تاف سه‌راو بیم
 ناگا په‌ی ته‌قدیر دید ده‌سیاو
 خاو ئالوودی سوب خیزا جه‌ خاو
 ئامانه‌ سایه‌م مه‌خسه‌ل دا خالان
 کو‌کو، کو‌ی خه‌رمه‌ن خه‌مان دا تالان
 جه‌و ساوه‌ جو‌یای ئه‌و نازاره‌نان
 پوچی سه‌راویز بی قه‌ره‌ره‌نان

(۱) دیوانی بیسارانی، عوسمان هه‌ورامی، ده‌سنووس.

خودایه، به‌هار

پیره‌مێرد ئه‌م شیعه‌ری به‌ناوی (بیسارانی) یه‌وه‌ و توه‌، له‌وه‌ش ده‌چی که شیعه‌ری بیسارانی
 بیت، مامۆستا م.ه‌ نووسیویه که پیره‌مێرد ئه‌م شیعه‌ری له‌ به‌هاری دوا‌ی شه‌شی ئه‌یلوولدا و توه‌.
 له‌ کاتی‌که‌دا شیعه‌که‌ سالی ۱۹۳۹ بلاو کراوه‌ته‌وه‌. ته‌نها به‌لگه‌ش ئه‌وه‌یه که سروشتی
 شیعه‌که‌ی بیسارانی بو‌ کۆست که‌وتن و ماته‌مه‌ و نیوه‌ دێری دوا‌ییشی که ده‌لێت «به‌هار خه‌زانی
 حوزنی ئه‌یلووله‌» له‌ واتای پیره‌مێرد ده‌چی‌ت.

خودایه به‌هار، خودایه به‌هار
 بگه‌رپته‌وه‌ بو‌ زستان به‌هار
 وه‌ک هه‌وری به‌هار بو‌ خۆی بگری زار
 رۆژی پرووناکی بیته‌ شه‌وی تار

وه‌نه‌وشه‌ی شین پۆش مل که‌چ نگوون سار
 سۆسه‌ن کون کون بی، به‌نینۆکی خار
 ده‌نگی که‌و به‌ری له‌ ده‌وری کو‌سار
 سروه‌ی با نه‌بی له‌سه‌ر په‌لکی دار
 ئه‌ستیره‌ی سیوه‌یل وینه‌ی تازێدار
 ره‌شپۆش بی شه‌وقی نه‌بینی دیار
 هه‌وته‌وانه‌ لیک به‌ری، تاروما‌ر
 له‌یلا به‌ناهی مه‌جنوونی هه‌ژار
 له‌ ئاسماندا بو‌ی نه‌بی قه‌رار
 زراوی زوه‌ره‌^(۱) به‌تو‌قی به‌قار
 دجله‌ که‌ف چین و لیل دیوانه‌وار
 پی له‌ زنجیردا بنالین زار
 قیبه‌که‌م رۆبی دلم مه‌لووله‌
 به‌هار خه‌زانی حوزنی ئه‌یلووله‌

(۱) زوه‌ره‌: مه‌به‌ست له‌ ئه‌ستیره‌ی زوه‌ره‌یه‌.

پیره‌مێرد و شیعه‌که‌ی مه‌حموود پاشای جاف

له‌ لاپه‌ره‌ ۳۳۸ی دیوانی پیره‌مێردی مامۆستا هاواردا، شیعه‌ریک بلاو کراوه‌ته‌وه‌ به‌ناو‌نیشانی
 (یادی مه‌حموود پاشای جاف) وه‌ مامۆستا هاوار وه‌های زانیوه‌ که شیعه‌ری پیره‌مێرد ده‌ و بو‌یادی
 مه‌حموود پاشای وتوه‌، به‌لام له‌ راستیدا ئه‌و شیعه‌ره‌ شیعه‌ری مه‌حموود پاشا خۆیه‌تی و له‌
 لاوانده‌وه‌ و شینی شه‌ش برابردا وتویه، که مه‌حموود پاشا مه‌رگی هه‌ر شه‌شیانی بینیه‌، ئه‌و
 شه‌ش برابره‌شی بریتین له‌: وه‌سمان پاشا، هه‌سه‌ن به‌گ، هه‌مه‌ عه‌لی به‌گ، سلیمان به‌گ، فه‌تاح
 به‌گ، قادر به‌گ، وه‌ ئه‌م قادر به‌گه‌ ئه‌وه‌ نییه‌ که مه‌وله‌وی شیعه‌ریکی شین و لاوانده‌وه‌ی زۆر
 به‌رزی له‌ کاره‌ساتی کو‌چ کردنی‌دا و توه‌، به‌لکو ئه‌مه‌یان برای مه‌حموود پاشا بووه‌ و قادر به‌گی،
 لای مه‌وله‌وی مامی مه‌حموود پاشا بووه‌. به‌م پێیه‌ ده‌بیت، مه‌حموود پاشا شیعه‌ری تریشی
 هه‌بیت، ئنجا یاخود ئیمه‌ ده‌ستمان نه‌که‌وتوون، یاخود له‌ کاتی خۆیدا ون بوون!

ئه‌وا لیته‌دا ده‌قی شیعه‌که‌ی مه‌حموود پاشا و وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌مێرد ده‌نووسین.

هه‌روه‌ها ده‌قی هه‌ورامی ئه‌م شیعه‌ره‌مان له‌ که‌شکۆله‌که‌ی (مه‌حموود پاشای جاف) خۆیه‌وه‌
 وه‌رگرت، که مامۆستای دلسۆز و به‌ریز (عه‌لی به‌گی حسین به‌گی جاف) خسته‌یه‌ به‌رده‌ستمان

وادهی خیلّه و خوار

وادهی خیلّه و خوار ئیلاخ بیزانه
وادهی گهرمه سیتر سه حرای شیروانه
براکانم هیچ کهسیان نییه دیار
وهک جاران سوار بن بۆ راووشکار
هانا هاسی بهور، سی نامدارم رۆ
سی پلنگ هیمنهت شیر کردارم رۆ
سی شاهین، سی باز، شیروان ماوام رۆ
سی پلنگ نه هیب، وهقت داوام رۆ
سی (سهعد وهقاص) سهر ئاوردهم رۆ
سی رۆ نه زولفان داخان بهردهم رۆ
ئیللا (سوله یمان) ئه و بی ئه ندیشه
ئه و جههد و غیرهت عه داوهت کیشه
ئه و شمشقار شوخ نه ریمان شیمه
ئه و مهرد مهیدان بی خه وف و بیمه
ئه و شوپره سواره گورجی نه زینه
ئه و حاته م هیمنهت سه رحه د نشینه
هاریه ی یه ده کان نیه هاش وه تاوبی
سه رزمین به عه شق هات هات راوبی
ئیسته نادیار رووی سهر بیساته
تالعش نه گیتی نهرد ناهاته
نه نه فه تاح بهگ ئه و روسته م پهنگه
ئه و پیله ته نه ته نه بورز و نه ههنگه
ئه و هه لۆ هیمنهت قه هار قینه
ئه و دهست و بازووی شوخ پهنگینه
سه رتاپا ته یار وینه ی فلا مه رز
جه سه همش ماته نه زه واره ی گۆده رز
ئیسته نادیار دهشت شیروانه

داخ ئه و سه رمه شق کول ده ورانه
نه نه حه سه نه بهگ ئه و نه وجوانه
ئه و شیوه ی شیرین، ئه و میهره بانه
ئه و میهر مه زن ئه و توول لاوه
ئه و باهوو به ده ن، ئه و چه رخ و چاوه
ئه و فه غفور نه ژاد مه نشووری جه عام
دنیای پر مهینه ت وه نه ش نه دا کام
نه نه قادر بهگ ئه و ته یار شه خته
ئه و کهس بیکهس یانه ش ده ربه سته
خانمان خه ریک نه هاتیی ده رده ن
ئیش فه تاح بهگ عه لاوه ی ده رده ن
جه زوبان لال بم که چه نه کارتانه
مه نده ن وه بی سهر ده سته ی سوار تانه
فه لکه هانه فیکر سه و دای مه کر و فه ن
خاک وه بی زنجیر شیر مه کرۆ به ن^(۱)
ده ی لی بۆ جه په نگ سایه نیشانتان
هو ردارۆ ماردم ئاته ش ئه فشانتان
وه لالا ئه ر فه لکه برایتیش مه رد
یا چون تو، ئاه سه رد مه کر د
ئه ویش سیفته ی جه رگ ویش مشنه فته وه
تا ئه به د جه مه رگ دوور مکه فته وه
برا، چون فه لکه که سه ش نه مه رده ن
مه رگ جوانان وه عاده ت که رده ن

(۱) بهن: بهند، زنجیر.

وه رگێرانه که ی پیره میترد:

وادهی خیلّه و خوار، ئیلی جافانه
دهمی گهرمه سیتر دهشتی شیروانه
له براکانم کهسیان نییه دیار
وهک جاران سوار بن بۆ راو و شکار

هانا، بربان شوین نادیارم رۆ
 سى پلنگ ههيبهت شير شكارم رۆ
 سى شاهين سى باز شيروانى ماوا
 فهلك له زۆريان كهوتبووه داوا
 ناي سليمان بهگ عه دالهت پيشه
 له ديوى كيوى قاف بى نه نديشه
 نهو شوژه سواره زينته تى زينه
 نهو حاتم هيممهت سهرحه د نشينه
 چابوك سوارى بهناو و داو بوو
 له شيروانه دا هات هاتى راو بوو
 ئيستا ناديار سه روى بيساته
 له دواى نهو عه شرت روى له نه هاته
 هيجگار فهتاح بهگ نهو رۆسته م پهنه
 نهو پيله نه نهى شيوه نه ههنگه
 نهو شاباز هيممهت نهو هه لوقينه
 نهو شان و باهو نهو سه هم گينه
 سه رتاپا بلند وينه فهرامورز
 نه هاته له رزه له نه عره نه لبورز
 نهوى تيا نييه دهشتى شيروانه
 بو به له لاي من چو و ويرانه
 ناخ بو قادر بهگ دوستى مه ولهوى
 گهردن كه چى بوون شيرى سه ر زهوى
 هه ر نهو زانيويه شينى بو بكا
 هه ر به يتيك جامى فرميسك له ته كا
 خانمان خهريك شين و هاواره
 داخى فهتاح بهگ له سه ر گشت باره
 ناخ لال بم له كوئين شوژه سوارانيان
 بيندهنگ و ئاههنگ گه لى يارانيان
 بهو خوايه فهلك گه ر براى نه مرد
 به ناله دنيائى هه راسان نه كرد

دهستى نه نه چوو به مه رگى جوانان
 ويران نه نه بوو جيتى خان و مانان
 خوئى كه سى نييه و جه رگى بى ئيشه
 مه رگى مه ردانى كردووه به پيشه

پيره مپرد و شيعريكى مه لای جه بارى

گه لى جار لهو كتيبانهى كه چاپكران و له كه شكۆ و دهست نووسدا شيعرى (مه لا ولدخان) و (مه لای جه بارى) تيكه ل بوون، وه شيعرى نه م كراوه بهى نهو و به پيچه وانه شه وه.

هوى نه م تيكه ليه نه وه به كه هه ردو شاعير له كوئايى شيعره كانياندا نازناوى (مه لا) يان به كار هيناوه. هه روه ها ئوسلوبى شيعر دانان و سروشتى شيعره كانيان كه زور رومانتيكييه نزيكن له به كه وه و بگه هه ر له بهك ده چن. له به ر نهو هه ر له م ديوانه دا كه شيعرى (باده ليه لا خان) ي مه لا ولدخان نووسرا، ته ماشامان كرد له لاپه ره ٣٩ ي ديوانى (مه لای جه بارى) دا ده قى شيعره كه چاپكراره. هه روه ها شيعرى (شيرين به سته وه)، هه ر به هه مان شيوه.

ليته شدا شيعريكى مه لای جه بارى به شيوه خوى و وه رگيترانه كهى پيره مپرد دهنوسين. نهو وه رگيترانه مان له كه شكۆلى (حه مه صالح ئاغاي قزلبى) دا دۆزیه وه لاپه ردى ٩٥ كه نه جمه ددين مه لا به خه تى خوى سالى ١٩٣٧ بوئى نووسيوته وه. لهو كه شكۆله دا ماموستا نه جمه ددين مه لا شيعره كهى به شيعرى مه لا ولدخان داناوه. نهو يش له پيره مپرديه وه وه رگرتووه به لام له راستيدا شيعره كه هى (مه لای جه بارى) يه و پيره مپرد به نازناوى (مه لا) كه دا لى تيك چوو. وه ده قى شيعره كه به شيوه خوى له لاپه ره ٣٥ ي (ديوانى مه لای جه بارى) دا^(١) توماركراوه. له به ر نهو وهى مه لای جه بارى شيعره كانى ناسك و هه لقولاوى سۆز و نه نديشه به كى خاوين و قوول بووه، له نيوان زور شيعردا دهناسرينه وه. هه روه ها ماموستا (علاء الدين سجاده لى) له (ميژووى نه ده بهى كوردى) دا^(٢) لاپه ره (٣٠٧ - ٣١٨) دا شيعرى (ميرزام يا وه عده لى نهو وه هارانه ن) و شيعرى (شيرين تاتا كرد) ي نووسيووه و گه لى وه سفى شاعيرييه تى مه لای جه بارى كردووه.

ئنجى بو ساغ كردنه وهى نه م شيعره كه شيعرى مه لای جه بارى به و بۆ ده رخستنى چۆنيه تى وه رگيترانه كهى پيره مپرد هه ردو ده قه كه دهنوسينه وه.

(١) پروانه (ديوانى مه لای جه بارى) ناماده كردنى عه بدولجه بار محهمه د جه بارى.

(٢) ميژووى نه ده بهى كوردى - علاء الدين سجاده لى ٣٠٧ - ٣١٨ .

به‌هار

ساقی سادەى شى وه‌هار ئاماوه
 گولان سه‌ركيشان نه‌تۆى سه‌حراوه
 هه‌واى دل‌گوشاد ئه‌رد به‌هه‌شته‌ن
 فه‌ر وه‌رووى سه‌حراى گه‌رمه‌سپىر وه‌شته‌ن
 واده‌ى باده‌ى ناب سه‌ه‌ير وه‌هاره‌ن
 سه‌ر زه‌مىن مه‌زه‌هر لقاي دلداره‌ن
 زه‌مه‌مه‌ى مه‌زاق دل ئه‌فگارانه‌ن
 سه‌داى ته‌پل تيپ ده‌رده‌دارانه‌ن
 وه‌قت نوشاونوش سه‌بوى قه‌رقه‌فه‌ن
 ده‌نگ زه‌له‌ى زيل دائره و ده‌فه‌ن
 دره‌خته‌ن، سه‌وزه‌ن، شنۆى شه‌تاوه‌ن
 نه‌ورۆزه‌ن سوزه‌ن هه‌واى پاى كاوه‌ن
 مه‌يه‌ن، مه‌عشوقه‌ن، موحبه‌ته‌ن مه‌يله‌ن
 خه‌مان له‌بېزه‌ن، پيالان كه‌يله‌ن
 شه‌ره‌ن شورشه‌ن غه‌وغان غريوه‌ن
 مه‌ر جلوه‌ى جه‌مال دلان فريوه‌ن
 نه‌ گشت ديارى ته‌جه‌لاى تووره‌ن
 فيتنه‌ى گيرودار قه‌تل مه‌نسووره‌ن^(١)
 -فنا في الله- هان مه‌ست دله‌فگا
 بى باک مه‌واچان (أني أنا الله)
 په‌ندان سه‌رمه‌ست جان فيداى جانان
 (أنا الحق) چون زكر زاهيد مه‌وانان
 بوتنا بگيرين خسره‌وى به‌زمى
 چه‌نى هه‌ستىيه بكه‌رين په‌زمى
 به‌زمى چون مه‌جلس به‌همه‌ن وه‌كام بۆ
 گاه هه‌ديس جه‌م، گاه باسى جام بۆ
 گاگوش نه‌ سه‌داى چه‌قانه و چه‌نگ بۆ
 چه‌م نه‌ ته‌ماشاي ساقى گولپه‌نگ بۆ
 ئه‌ى ساقى ده‌خيل من وه‌ى زامه‌وه

التفاتی که‌ر بو وه‌لامه‌وه
 عیلاجی پیم ده‌ر سوودمه‌ندم بو
 باعث حه‌يات قه‌يدبه‌ندم بو
 رستگارم که‌ له‌ى به‌ند و دامه
 قه‌ده‌م ره‌نجان که‌ر وه‌عه‌دم ته‌مامه
 ته‌ش‌ریف باوه‌ره وه‌و سه‌بووته‌وه
 وه‌و پيال‌ه‌ى گولپه‌نگ چون ياقووته‌وه
 وه‌و سینه‌ى سیمین زه‌رف زپه‌وه
 وه‌و جام گول فام بۆى عه‌نبه‌ره‌وه
 هه‌ر که‌س بگيلو جامی په‌ى کامی
 ده‌رمان په‌ى ئیش هه‌ر ده‌رد و زامی
 موتریب تۆیش وه‌ چنگ دلنه‌وازه‌وه
 وه‌و سوز سه‌متوور سه‌داى سازه‌وه
 وه‌و موزيقه‌ى مه‌شق سه‌د قانونه‌وه
 ده‌م وه‌ سه‌داى ساز ئه‌رغه‌نوونه‌وه
 مه‌ر باچان (مه‌لا) یش نه‌هه‌ستى هوش ربه‌ست
 بى وه‌کاسه‌ل‌یس مه‌ستان ئه‌له‌ست
 مه‌يل‌ی که‌ به‌ناز به‌سبووته‌وه
 به‌و ده‌مى گولپه‌نگ وه‌ک ياقووته‌وه

(١) مه‌به‌ست له‌ شه‌هيد کردنى (مه‌نسوى حه‌للاج)ه.

به‌هار

ساقی سادەى وا به‌هار هاته‌وه
 گول سه‌ریان کيشا له‌ بساته‌وه^(١)
 ليقاي دل‌گوشاي ئوردى به‌هه‌شته
 ته‌جه‌للای جه‌لاى دل جه‌لاى گه‌شته
 شه‌ونم خشلى کرد به‌سه‌ر سونبولدا
 بولبول بانگى دا به‌گوپچکه‌ى گولدا

وادهی بادهی ناب سههیری بههاره
 چیمهن فهرشی سهوز بهر پیتی دلداره
 دهمی نوشانوش شنه‌ی قه‌رقه‌فه
 فه‌سلتی زړه‌ی زیل دائره و دهفه
 زه‌مزه‌مه‌ی جو‌شی دل‌ئه‌فگارانه
 ده‌نگی ته‌پللی تیپ ده‌رده‌دارانه
 شو‌ره، شو‌رشه، داوایه شه‌ره
 جلو‌هی جه‌مالی دلف‌رینه‌ره
 گول‌ه بول‌بوله بههاره سه‌یره
 له‌گول‌شه‌ن ده‌نگی (صبح‌الخیر)ه
 مه‌یه، مه‌عشووقه، نیگایه، مه‌یله
 مه‌ستی چاوی مه‌ست پیال‌ه‌ی که‌یله
 دره‌ختان سه‌وز و شنۆی شه‌تاوان
 نه‌ورۆزه، سه‌وزه، هه‌وای پای کاوان
 له‌هه‌ر وادیه ته‌جه‌للای (طور)ه
 فیتنه، گیرودار، داری (منصور)ه
 (فنا فی الله)یه، مه‌ستی دل‌ئه‌کا
 بی‌په‌روا ده‌ل‌پن (انی‌أنا الله)
 په‌ندانی سه‌رمه‌ست جانفدای جانان
 وه‌ک زکری ده‌رویش (انا الحق) واتان
 هه‌ی ساقی ده‌خیل من به‌م زامه‌وه
 دامان‌گی‌رتم بی‌به‌لامه‌وه
 جام‌یکم به‌رئ بۆم سوودمه‌ند بی
 مایه‌ی په‌هاییم له‌قه‌ید و به‌ند بی
 مه‌یل‌ک که، بۆ‌ناز به‌سب‌ووته‌وه
 به‌و ده‌می گول‌په‌نگ وه‌ک یاقووته‌وه
 به‌و سینه‌ی سیمین زه‌رفی زه‌رده‌وه
 به‌و باده‌ی گول‌ناب بۆن عه‌نبه‌ره‌وه
 مو‌تریب تو‌ش به‌و چه‌نگ دل‌خوازه‌وه

به‌و سه‌ۆزی سه‌متوور سه‌دای سازه‌وه
 به‌و موسیقه‌ی مه‌شق سه‌د قانونه‌وه
 به‌و نه‌وای پر عه‌شق ساز ئه‌رغوونه‌وه
 به‌زمی وه‌ک عه‌یشی به‌همهن به‌کام بی
 گاه‌حه‌دییسی عه‌شق، گاه‌به‌حسی جام بی
 گاه‌مه‌جلیس مه‌خموور، دید‌هی ساقی بی
 گاه‌مه‌ست و مه‌ده‌وش باده‌ی باقی بی
 هه‌ر که‌س وه‌رگرئ جامی بۆ‌کامی
 ده‌رمانی ده‌رد و مه‌ره‌می زامی
 پتی فه‌نا و مه‌ستی سه‌رپکی لی‌ده‌ین
 عار و نامووسی هه‌ستی فرپیده‌ین
 خه‌ل‌ک با هه‌ر بل‌پن (مه‌لا) چوو له‌ده‌ست
 بوو به‌کاسه‌لی‌تس مه‌ستانی ئه‌له‌ست

(١) به‌لای منه‌وه گه‌ر بینووسیا به - گول‌سه‌ریان کیشا له‌توتی خاکه‌وه - جوانتر بوو.

میرزا یاقووب

ئه‌جمه‌ددین مه‌لا له‌که‌شکۆلی (قزلی) دا لا‌په‌ره‌ی ٩٧ نووسیبویه: (هاوزه‌مانن له‌گه‌ل حاجی قادری کۆبی). له‌شیعرپکیا (واته‌ حاجی) ئه‌ل‌ئ:

حیکمه‌ت و نه‌زمی میرزا به‌عقووب
 وه‌ک فه‌لاتوونه شیعه‌ره‌کان وه‌ک

ئه‌م شیعه‌ری (میرزا) بریتیبه‌ له‌سیانزه‌ به‌یت، دوو نبوه‌ به‌یتمان له‌به‌ر نه‌مانی به‌شیکی لا‌په‌ره‌که ده‌ست نه‌که‌وت. دیاره‌ که‌شیعه‌ره‌که‌ش (پیره‌می‌رد) وه‌ری گیراوه^(١).

دل‌مه‌ستی یار بوو،...

ئه‌مشه‌و دل‌مه‌ی نو‌ش، سه‌رمه‌ستی یار بوو
 به‌باده‌ی گول‌په‌نگ، لی‌توم سپ‌شاد بوو
 ده‌می ده‌ما ده‌م، بۆ‌سه‌ و که‌نار بوو
 دل‌که‌ییوه‌ گه‌نج وه‌سل‌ی حه‌بیبی
 گاه‌ئ له‌بالا، گاه‌ئ نشیبی!

کوردی مامۆستا محەممەد عەلی قەرەداغیدا تۆمار کراوە. وە لە پەرۆیزدا نووسراوە: ئەم پارچە لە (نووسراوی پەرێشان) وەرگیراوە و دەسکاری شێوە هەورامییەکی ئاشکرایە».

زێنخای سانی،...

زێنخانی میسری دەوری جوانی
پیشووی پیتی سەرێست دەوری پێشانی
پیزی بەست وینەی سوپای ئێرانی
برۆ شێوەی قەوس ئۆستادی مانی
پەڕیووتە سەر دیدە قەترانی
برژانگ وەک تیری چەرکەس کەمانی
پەڕی جەگ سمی، لاهوت مەکانی
عەین عەینی وەک عەین، شابازی لانی
بە نیچیر ئەگرێ شەهلای شیروانی
ئەنف ئەلف نەقش ئۆستادی مانی
عارەقی رەونەق عەتری رێحانی
دەم قەترە ئای مای زیندەگانی
گیان ئەدا بەسەد سەدسالی فانی
لێو لەعلی یەمەن بەدەخشی کانی
وەک یاقیق لە دەور دانە رومانی
گەردن وەک بلوور بادە کەیان
بە جووتە سیوێ باغی جینانی
هەمیلای ساحیر بابلستانی
خانات خستە دووی شێخی سەنعانی

کەهانەت

لەبەشی شیعری (ئاینی) پیرەمێرددا ئەم شیعری (کەهانەت)ەمان لەیاد چوو بوو. لێردا دەینوسینەو. ئێنجا پەڕیووتی بابەت و ناوەڕۆکی ئەم شیعەر و شیعەرەکی (عێل بەگی جاف) و بیروپراکەکانی مامۆستا محەممەد رەسول ھاوار کە لە لاپەرە ٢٥٦ی دیوانی پیرەمێردی نەمردا نووسیویە، وە باری سەرنج و تێبینی خۆمان، دەربارە، لە پێشەکی ئەم دیوانەدا لە بەشی پیرەمێرد و شیعردا دەنوسین. ئەمەش دەقی شیعەرەکی پیرەمێرد کە تارمایی شیعری (هەروا

گا دەستە زولفان سیای چوون عەنەبر
وێک خەرمانە مانگ لە دەوری ئەختەر
ئەیکرد بەدەستە یار بەدەستی خۆی
ئەپێچایە زام ساریش ئەبوو بۆی
دولبەر وەک ساقی خۆی مە دەگیرا
منی وەک (سەنعان) لە دین وەرگیرا
ئەو ساقی و ئەو جام ئەو بادە گولنار
ئەدرەوشایەو، عەکسی... (٢)
ناگا، نەردی بەد، خال حالی هینا
بەیانێ کەزە شەمالی هینا
گوتم لێ بوو دەنگی سۆفی دەریا دل
بانگی کرد هەلسە بنوسە بەدل
هەلسام بەدلە لەتوپیەتەو
زوبان بە کـ فـ فـ و... (٣)
نە، مە، نە مەینۆش، نە مە پەرست بوو
شیشە دل بەدەست دلبر لەت لەت بوو
پاپەریم لەخەو سەرسام و مەدھۆش
نە لەیل، نە ساقی، نە سۆفی نە جۆش
منیش لە زێد (٤) و وەتەن ئاوارە
وێک ئاسکە تەنیا کەوتە هەزارە

(١) دەقی هەورامی ئەم شیعەرەمان دەست نەکەوت

(٢، ٣) ئەم شوێنە لە دەستنوسەکی نەجمەددین مەلاد نەما بوون.

(٤) زێد: نیشتمان، شوێنی لە دایک بوون.

شیعریکی خانای قوبادی

لە کەشکۆلی (نەجمەددین مەلاد)دا کە بۆ (حەمە صالح ئاغای قزلی)، نووسیوە لە لاپەرە ٩٦دا شیعریکی (خانای قوبادی) نووسراوە، دیارە ئەویش لە گەڵ شیعەرەکانی ھاوشانی خۆیدا پیرەمێرد وەری گیراون و نەجمەددین مەلاد لە رۆژنامەکانی (ژبان)ی وەرگرتوون، یاخود لە هەندێ دەستنوسی پیرەمێردەو. هەروەها ئەم شیعەر لە لاپەرە ١٤٠ی کەشکۆلی کە لە پووری ئەدەبی

بووه و ههروا دهیی (عیل بهگی جاف) ی پتوه دیاره.

هه‌رچی پتغه‌مبه‌ر خه‌به‌ری داوه
له‌ باسی کاری دنیا و عوقباوه
فه‌رمووی نیشانه‌ی تیکچوونی جیهان
بئی باوه‌رییه و زه‌عیفی ئیمان
زۆر که‌م ئه‌مینئ نوتژ و جه‌ماعه‌ت
له‌ ئه‌مانه‌تیش ئه‌که‌ن خیانه‌ت
عزته‌ ئه‌چیته‌ لای پیاوی زالم
قه‌در و ئیمانی نامینئ عالم
بره‌ و ئه‌ستینئ شه‌راب و قومار
مال گران ئه‌بئی له‌ شار و بازار
کوشتن و دزی و تالانی و درۆ
فه‌قییر و هه‌ژار ده‌خاته‌ رۆ رۆ
ده‌وله‌مهند زه‌کات ناده‌ن به‌ئیحسان
راستی نامینئ زۆر ئه‌بئی بوختان
گۆرانی سووک و قسه‌ی ناره‌وا
په‌سه‌ندتر ئه‌بئی له‌ زبکری خوا
پیاو به‌ئه‌میری ژن ئه‌چیت به‌پتوه
له‌ مه‌جلیسدا نان ئه‌خۆن به‌پتوه
پیاو دانه‌نیشئ و ژنان ئه‌گه‌ڕین
شه‌رم نامینئ ژن و پیاو هاوڕین
دایک و باب قه‌دریان لای کوپ نامینئ
که‌س له‌ مه‌کته‌بدا قورئان ناخوینئ
پیت و به‌ره‌که‌ت ئه‌روا له‌ ئهرزی
کوپ و کچ پتک دین له‌ پرووی بئ عهرزی
ئه‌مه‌ نیشانه‌ی ئاخ‌ر زه‌مانه
واده‌ی ده‌جال و فیتنه‌ی شه‌یتانه
له‌ ته‌م و دووکه‌ل دنیا پر ئه‌بئی
له‌ سئ جیگادا زه‌وی رۆ ئه‌چئ

که‌س گوئ له‌ ئه‌میری چاکه‌ ناگری
له‌ نه‌هی عاله‌م، نه‌هی ئه‌کرئ
په‌حم و به‌زه‌یی لای که‌س نامینئ
هه‌ر که‌سه‌ به‌شی خو‌ی ئه‌فرینئ

دیسان - مه‌وله‌وی و چه‌ند شیعریک

نامه‌یه‌ک و شیعریک:

پیره‌مێرد له‌ سالی ۱۹۴۹د^(۱) به‌سه‌ره‌هاتیکی مه‌وله‌وی و نامه‌یه‌کی تۆمار ده‌کات، نامه و
شیعره‌که‌ به‌فارسییه و پیره‌مێرد وه‌ری گێراوه و نووسیویه «داخه‌که‌م ئه‌م کاغه‌زه‌یش فارسییه،
هیشتا ئه‌وسایه مه‌وله‌وی نه‌که‌وتۆته‌ کوردی نووسین، ناچار!، ئه‌بئی وه‌ک ئاساره‌کانی تری
ئه‌مه‌یش بکه‌ین به‌کوردی»^(۲).

لیته‌دا پیره‌مێرد زانیارییه‌کی نو‌ی و خالێکی گرنگمان بۆ تۆمار ده‌کات که‌ مه‌وله‌وی له
سه‌ره‌تای ته‌مه‌نی ئه‌ده‌بی خو‌یدا به‌فارسی نووسیویه. «نامه‌ فارسییه‌کانی له‌ یادی مه‌ردانی
مامۆستا (عه‌بدولکه‌ریمی مده‌رس) دا زۆریه‌ی بلاوکراوه‌ته‌وه»^(۳). پیره‌مێرد نامه‌ شیعریه‌که‌مان به‌م
جۆره‌ بۆ وه‌رده‌گێرتته‌ سه‌ر شێوه‌ی سلیمانی:

مه‌وله‌وی

کاغه‌زێکی زۆر خو‌ش و سه‌یری مه‌وله‌ویییه، که‌ له‌وبه‌ری (زه‌هاو) ده‌و ئه‌گوتیریته‌وه‌ ده‌وری
هه‌له‌بجه، ئه‌وسایه‌ شێخ عه‌لی ئه‌بابه‌یلئ قائمقامی هه‌له‌بجه‌ ئه‌بئ، ده‌روپشتی سالی ۱۲۷۴-
۱۲۷۵ دوا‌ی ئه‌وه‌ که‌ محه‌مه‌د به‌گی که‌بخوسه‌وه‌ به‌گ به‌عنی (حه‌مه‌ پاشای باوکی مه‌حمود
پاشا) و ئه‌وانی تر ئه‌که‌ن به‌قائمقام، خو‌ی سه‌رئێلئ به‌جئ نایه‌لئ وه‌سمانی خانه‌ ئه‌کا
به‌کاربه‌ده‌ست. وابه‌زانه‌م ئه‌م وه‌سمانی خانه‌یه‌ یا برا یا باوکی دایکه‌ پیرۆزه‌یه، شاره‌یس برای بووه،
که‌ ماده‌ی عه‌زیزی شاره‌یس و کوژرانی حه‌مه‌ پاشا، ته‌ئریخییه، ئه‌و عوسمانی خانه‌یه‌ گه‌لئ
به‌دکدار و ناهه‌مواری بۆ خو‌پشانی مه‌وله‌وی ئه‌بئ. ئنجا مه‌وله‌وی و مه‌حمود پاشا ئه‌ناسئ و
مه‌حمود پاشایش دیاره‌ چه‌ند مه‌وله‌وی خو‌ش ویستوه، کاغه‌زێکی بۆ مه‌حمود پاشا نووسیوه
دوو فه‌سله، یه‌کیکیان به‌شیعه‌ره‌ که‌ ماحه‌رای په‌زاله‌ت و قه‌رپ و جری عوسمانی خاله‌ و
شاره‌یسی برای په‌ت و گوریس و جل و هۆر و هه‌مانه‌ کۆکردنه‌وه‌ و مو‌لکی خه‌لکی داگیرکردنی
ئه‌حمه‌دی کامه‌ران و په‌سوول و خه‌مالئ تیا نووسیوه. فه‌سلئ دووه‌میان (نشر و نظم) ه‌ و نکته‌ و
جناس و حکمت و فه‌لسه‌فه‌یه. داخه‌که‌م ئه‌و کاغه‌زه‌یش فارسییه، هیشتا ئه‌وسایه مه‌وله‌وی
نه‌که‌وتۆته‌ کوردی نووسین، ناچار، ئه‌بئی وه‌ک ئاساره‌کانی تری ئه‌مه‌یش بکه‌ین به‌کوردی:

موهاجیر بووین که هاتین، خواستی خوا بوو
 (عهلی) (۴) مان دی، خه لافهت بهو درابوو
 له تهئسیری (محهممه د) (۵)، میری گه ووره
 خه لافهت گه بییه، سهر (عوسمان) (۶) به دده ووره
 دلّی ساداتی ئیمه ی، هینده ره نجانده
 به هه شتی سهر زه مینمان بوو به زیندان
 به جاری پیکوری خۆی خسته سهرکار
 هه راجی خسته ناو، وهک قاری بازار
 هه موویشی که وته دهس شاو دهسی خانه
 گوریس و پته، جل و هۆر و هه مانه
 موانه و چه ووره سانه و بزنه دوو خه
 له گه ل سوورانه، خه رچی مه رده له و خه
 هه مووی ته سلیمی ئه حمه د کامه ران بوو
 خله مالتی ره سوولیش ئاشه وان بوو
 له هه ر شوینتی به راو ئیکیان ئه بیینی
 ئه یانگوت مولکی باوکمانه یه قینی
 به ئیرس هی ئیمه یه ئه م شوین هه واره
 مه ری تیا سه ره یه یه خوینی دیاره
 که باوکم، گای زبانی لیره دا کوشت
 له سهر ئه م جوگه، دایکم، ورگه که ی شوشت
 نیشانمان وایی، دایکم، ورگی ته ر کرد
 گه ماله بازکیش ریخۆله که ی برد
 غه ریب و بیکهس و داماو له ناوا
 هه موو ره نج و هیوامان چوو به ناوا
 له خوا پارینه وه، کاتی دوعا بوو
 دوعامان لای خودا، گیرا بوو چا بوو
 ئیتر به گزاده، نانوتین له لای ئه و
 سته مگه ر رۆژی تاریک بوو وه کو شه و
 ئه مه سه ریوتی ئه وزاعی غه ربیی
 وه ته ن ئاواره ی دهردی بی نسیبی

ئمه (مه عدوومی) یه عینوانی ئه سلّی
 به به دبه ختی هه میشه دوور له وه سلّی

(۱) پروانه ژین ژماره ۹۵۵ شوباتی ۱۹۴۹ .

(۲) هه مان سه رچاوه .

(۳) پروانه یادی مه ردان مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس .

(۶) مه به ست له (شیخ عه لی ئه بابهلّی) یه .

(۵) محهممه د: مه به ست له حمه پاشای جافه . محهممه د به گی که یخوسره و به گ .

(۴) عوسمان: وه سمانی خانه .

هاوین، هاوینه

مه وله وی له م شیعه ریدا په یوه نندییه کی جوانی گه رمی و گره ی هاوین و گره و سووتانی دلّ و
 ده روونی خۆی پیک ده هیئتی، ئه م شیعه ر کار ده کاته سهر پیره میترد و ئه یگۆریتته سهر شیوه ی
 سلیمانی:
 مه وله وی:

ها من، ها من وار، گه رمیش جۆش ناوهر د(۱)
 فه زای نه زم، به زم، نه و گوللان به رد
 بوولّ وه یانه ی جه م، نه و گوللان شه ند
 چه مه ن بی نه وای ناله ی بولبولّ مه ند
 تای به ره زای شه نگ نه سای مه غاران
 شیپو یا چون زولف ته عزیه داران
 ها، کاوان، کاوان دلّ چون دلّ پیشان
 هه ردان وه سه ردا هه ردان په یو پیشان
 دووریت ئایر وست وه یانه که ی من
 یانی یانه ی دلّ ویرانه که ی من
 هه وای ئایرین، سه ره وه خت ئایرین
 دلّ ئایرین، به دبه خت ئایرین
 وه ی گشت ئایره وه خه یالّم خامه ن
 به ختم ناپوخته ن فامم نه فامه ن
 وه ی بلّیسه وه گه ردیم باقییه ن
 واده ی ئایرین باده ی ساقییه ن

به شق پيالهي مهست چاوه كهت
 بهو په شيوبي چين پاى كلاوه كهت
 با بهى مهى به لکم تير مهستی
 سو چنويه كسه ر خاشاك ههستی

(۱) ديوانى مهولهوى - مهلا عهبدولكهريمى مودهريس. ل ۵۲۲ .

وهرگيترانه كهى پيره ميترد:

هاوين، ها وينم، گهرماي تاوى سهند
 نه شئى جوانى له دهست به هار سهند
 ژيله موى خسته، سهر، سهرخونجهى گول
 چه مهن بى نهوا، له نهواى بولبول
 باى بهرپه زاي شنگ له ساي مغاران
 شيواوه وهك زولف تازيه داران
 ئاسوكه ساسه و سهرى سوپماوه
 به شينى سهوزهى قورى پيتواوه
 دووريش ئاگرى بهردايه مالم
 مالى دلته كهى ويرانه مالم
 ههوا ئاگرين، سهروخت ئاگرين
 دل و بهختى سهخت، تيكرا ئه گرين
 بهو گشت گرپه وه، وجودم خامه
 به ختم نابخته فامم نه فامه
 له كوردهى گرپا گهردم باقىيه
 وادهى ئاگرين بادهى ساقىيه
 به عه شقى پيالهي مهستی چاوه كهت
 بهو په شيوبي چين بهر كلاوه كهت
 با، بى، مهى به لکم ئاگرى مهستی
 ئاگر بهرداته خاشاكي ههستی

ئارايشيكى به پرووى جهين دا(۱)

ئارايشيكى به پرووى جهين دا
 شهرمى به مانگى دوو ههفته مين دا
 نه گريجهى كورپه، پهري تاوس تار
 كهلافهى سهوزى وهك بهندى زننار
 كه باى باوه شين شنى بز دهبرد
 له خوشيانا ههله پركيتى نه كرد
 بهله نجه نه كهوت به پرووى قه مهردا
 گاه، روو له ميحراب، گاه له حه جهردا
 پرومته، گاه په نهان، گاهى نه درهوشى
 گاه گيان نه سينى، گاهى نه بيه خشى
 له ژير ميحرابدا دلته ي پر له دهرد
 بهو زه ننهاره وه، ته وافى نه كــرد
 ههر نهو عه شقه بوو له مه جازه وه
 خستميه په ناي بى نياز وه
 چهن خوشه ئينسان وا بى نياز بى
 له قهيد و بهندى چه رخ سهرفراز بى
 نهو دلته كهى كهوا نوورى خواى تيا بى
 به گهرد و باوى دهوران ليل نابى

(۱) پيره ميترد نووسيوه (نازانم ئهم شيعره هى كتيه) پروانه ژين ژماره ۸۵۰ سالى ۱۹۴۶، بهلام ئيمه
 دۆزمانه وه، شيعرى (عهبدوللا بهگى سمايل بهگى زهنگه نه) يه.

دهقى شيعره كهى (عهبدوللا بهگى سمايل بهگ) به شيوه زهنگه نه.

«شيرين ئارايش صفحهى جهين دا
 خه جلهت وهروى ماه دوو ههفته مين دا
 كورپه نه گريجان تووك طاوس تار
 سهوزه كلافان چون پرستهى زه ننهار
 چون ره قاص وه سوز صه داي سهنج ساز
 وهباى باوه شين مامماوه پهرواز

مه‌شنیا وه‌بان قورسی قه‌مه‌ردا
 گا وه‌ پرووی محراب گا وه‌ حه‌جه‌ردا
 گا په‌نه‌ان نه‌ برج گا مه‌دره‌خشاوه
 گا حه‌یات مه‌ سهند گا مه‌ به‌خشاوه
 هه‌ر لابی سه‌دجار دله‌ی پر جه‌ دهره‌د
 به‌و زه‌ناره‌وه‌ ته‌وافش مه‌که‌رد

ناره‌ق وه‌ک شه‌ونم

پیره‌می‌رد له‌ ژماره ۷۷۵ی سالی ۱۹۴۵ی رۆژنامه‌که‌یدا، پیتشه‌کییه‌کی کورتی بۆ ئەم شیعره‌ نووسیوه و به‌شیعری (شیخ‌مسته‌فا) تیگه‌ییوه، وه‌ نه‌ینوسیوه‌ ئەو شیخ‌مسته‌فایه‌ کییه و نازناوی چیه‌؟! چونکه‌ ئەو سه‌رچاوه‌یه‌ی لێی وه‌رگرتوه‌ ته‌نها ئەوه‌نده‌ی وتوه‌ که‌ شیعری شیخ‌مسته‌فایه‌. ئیمه‌ کاتێ به‌دیوانی مه‌وله‌وی (مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی مده‌رس) دا گه‌ڕاین له‌ لاپه‌ره ۱۱ دا ده‌قی هه‌ورامی ئەو شیعره‌مان دۆزییه‌وه‌ که‌ له‌ ناوه‌راستی شیعرێکی (مه‌وله‌وی) دایه و سه‌ره‌تای شیعره‌که‌ ده‌لێت.

«ئەم جار سه‌خت ته‌ره‌ن زامم جه‌ جارن»
 چل مدۆ دايم چون گه‌سته‌ی ماران»

...هتد ۹ل

هه‌روه‌ها ئەم شیعره‌ به‌شپه‌وه‌که‌ی خۆی له‌ به‌رگی ۲۶ی گو‌فاری ده‌نگی گیتی تازده‌دا لاپه‌ره‌ی ۴۴۷ دا مامۆستا (گیوی موکریان) بلای کردۆته‌وه‌، وه‌ پیتشه‌کییه‌کی کورتی بۆ نووسیوه‌، به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی مامۆستا گبو هه‌ورامی نه‌زانیه‌و شیعره‌که‌ زۆر هه‌له‌ی تیکه‌وتوه‌ به‌م پێیه‌ ئیمه‌ سێ ده‌قمان له‌به‌رده‌ستدایه‌، دوو ده‌قی هه‌ورامیه‌که‌ و ده‌قیکی وه‌رگێڕاوی پیره‌می‌رد. لێره‌دا ده‌قی شیعره‌که‌ وه‌ک له‌ دیوانی مه‌وله‌وی مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمدا نووسراوه‌، ده‌نوسینه‌وه‌ و وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌می‌ردیش دوا به‌دوای ده‌نوسین.

عه‌ره‌ق چون شه‌ونم، نیشته‌ن نه‌ پرووی گول
 ته‌ر که‌رده‌ن تاتای توغراکه‌ی سونبول
 جه‌ قازان خه‌م دل که‌رده‌ن وه‌ ئاو
 وه‌ درۆ ماچۆ مه‌گی‌پرو و گولاو
 نازیزم گولاو بۆی خۆی کو‌لم تۆن
 ئه‌ر بۆی تۆ نه‌بۆ، بۆی گولاو جه‌ کو‌ن؟!
 زه‌ره‌ی بۆی زولفت که‌فته‌ن نه‌ به‌رزان
 بۆی گولان که‌رده‌ن جه‌ به‌رزان هه‌رزان

نازیز وه‌ مه‌رگت گه‌ر ئینسافت بۆ
 هه‌نی کافیه‌ن بۆی زولفت په‌ی تۆ
 ئیتر چ حاجه‌ت ویت مه‌ده‌ی عازاو
 قه‌بوول که‌ری جه‌ور مه‌گی‌پری گولاو؟!

وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌می‌رد و پیتشه‌کییه‌که‌ی، که‌ به‌هۆی ده‌ستتوسه‌که‌ی ناو که‌شکۆلی مه‌حمود پاشا وه‌، به‌هه‌له‌ به‌شیعری شیخ‌مسته‌فا زانراوه‌!!.

«شاعیری‌کمان بووه‌، شیخ‌مسته‌فا، که‌ مه‌حمود پاشا له‌ ئه‌سته‌مول دیوانه‌که‌ی ئەوی له‌ (موحسینی کوره‌زای شیخ‌قادر) ده‌ست که‌وتوه‌؟! له‌ که‌ناری که‌شکۆله‌که‌ی، نووسیویه‌تییه‌وه‌! ئەمه‌، غه‌زه‌لیکیه‌تی»:

ناره‌ق وه‌ک شه‌ونم، نیشته‌وته‌ پرووی گول
 نمی‌کیشاوه‌، تایی توپه‌ی سونبول
 نازیز، گولاو خۆی، بۆی کو‌لمی تۆیه‌
 نه‌گینه‌ بۆنی خۆشی له‌ کو‌تیه‌
 تابه‌کی زولفت که‌وتوه‌ته‌ به‌رزان
 بۆنی گوللوی پێ بووه‌ هه‌رزان
 نازیز به‌مه‌رگت خۆت بۆت خۆشه‌
 بۆنخۆشی گولان له‌ لای تۆ بۆشه‌
 چه‌ ئیحتیاجت به‌بۆی گولاو
 بۆنی تۆ له‌ پرووی جیه‌اندا باوه‌

دیسان پیره‌می‌رد و دوو به‌یتی بی‌سارانی له‌ شیعرێکی (مه‌وله‌وی) دا

مه‌وله‌وی له‌و شیعره‌دا که‌ باسی پیری و دل‌گیری خۆی ده‌کات (۱) له‌ کو‌تایی شیعره‌که‌ی خۆیدا ده‌یکات به‌یه‌ک، وه‌ پێش سێ به‌یته‌که‌ ئاماژه‌ بۆ ئەوه‌ ده‌کات که‌ بی‌سارانی (ماوا - مه‌ئاوا) ئەمه‌ی وتوه‌:

پیره‌می‌رد وه‌ری گێڕاوه‌ته‌ سه‌ر شپه‌ی سلیمانی:
 نه‌وات وێرانه‌ی دل که‌ره‌رۆ ئاو
 چه‌نی به‌سته‌ی فه‌رد، بی‌ساران (ماوا)
 «ئهما گشت جه‌ وه‌خت نادانیم بی‌یه‌ن
 فه‌سل مه‌ستی و عه‌یش جوانیم بی‌یه‌ن

ئیسە، ھا جە گشت پەشیمانیم بەرد
فەسل پیریمەن جوانیم و بەرد
وادە پیریمەن یاوانم نۆبە
تۆبە مەن تۆبە، کەرەمدار تۆبە» (۲)
هەر چیم کرد کردەى نەو جوانیم بوو
دەمى سەر مەستی و پرووى نادانیم بوو
ئێستە واپیریوم کەوتوومە تۆبە
تۆبە، تۆبە مە، لى بووردوو تۆبە

(۱) دیوانى مەولەوى - مەلا عەبدولکەریمى مودەریس ل ۱۰۸ .

(۲) دیوانى بێسارانى - عوسمان هەورامى - دەسنووس.

پیرەمێرد و شیعریک لە بارەى (حەج)ەوه

ئەم شیعەرە لە لاپەرە ۲۳۰ى کەشکۆلى (قزلبی) نەجمەددین مەلادا نووسرا بوو. لە دیوانى پیرەمێردى مامۆستا ھاواردا بلالو نەکراوەتەوه. شیعەرەکە مانایەکی بەرزى نەتەوئێبى و کۆمەڵایەتى هەیه، کە هەر چەند پیرەمێرد خۆى حاجى بوو و لە تەمەنى لاوتیتیشدا حەجى کردوو، بەلام لە پاش بەساللا چوون و تاقى کردنەوهى ژيان و بارى کۆمەڵایەتى نەتەوئێبى بەم جۆرە لەو مەسەلەیه گەشتوو، کە دەنوسیت:

ئەلفى مرادت، فرپى دا، مردى
شوین مراد کەوتى، بۆ (دەرم) مردى (۱)
پۆژوو و نومازت کە بۆ نیاز بى
وێک عاشقیکی کە پیشەى گاز بى
نوێژى زۆر پیشەى پیرێژنانە
پۆژوویش ئەسلەکەى بۆ پەمەزانە
کابە بناغەى براى خەلیلە
دڵ نەزەرگاہى رەبى جەلیلە
سیاحتى حەج سەیری جیهانە
ئەوى بەکار بى بەخشینی نانە
دڵ دەشکینی و دەچى بۆ کابە
مەچۆ، مەزالم، لەسەر خۆت لایە

من زیارەتى کابەم کرد بەلام
زیارەتى دڵ پیتشتەرە لەلام
لە دەشتى (مینا) قوربانى دەکەى
بۆ گورگ و چەقەل دیارى دەبەى
لێرە سەرى برە و بێدە بە برسى
دەبیت بەقەلای (آیة الكرسي)
دەزانى کەوا دنیا فانییە
واى دەگرى تا سەر زیندەگانییە
ئەگەر تۆ تا سەر هەر بژیايتایە
ئەشیا بۆ دواى تۆ جیگا نەمایە
وێک پیتش تۆ جیگای خۆى دابوو بەتۆ
تۆش جیى خۆت بدە بەیەکى و پرۆ
ئەگەر پى داگرى بلیى من ناپۆم
تۆش وێک یارۆکان ئەهوانە بن گۆم
کە لەسەر پشتم ماسى دانرئ
تێرە کەلەکى دیارە سەرناگرئ

(۱) دەرم: درهەم - پارە.

لە دەرگای پەحمەت

پیرەمێرد ئەم شیعەرە ئاینیەى خۆى لە ژمارە ۸۳۹ى سالى ۱۹۴۶ى رۆژنامەکەیدا بلالو کردۆتەوه. بەلام بەداخهوه شیعەرەکە لە پرووى کیشەوه ناتەواوه، یاخود، تیکچوو، کیشەکان لە نێوان ۱۰، ۱۱، ۱۲دا یارى دەکەن، نازانم پیرەمێرد چۆن هەستى بەمە نەکردوو؟! لەوهش ناچى لە چاپى رۆژنامەکەدا تیکچوو بیت، چونکە زیاتر لە جار و دووجار ئەو ناتەواویانە دووبارە بۆتەوه. ئێمە شیعەرەکە دەنوسین و بەرانبەر هەر دێرە شیعریک کیشەکەى بەرگەى خۆمان دیارى دەکەین.

لە دەرگای پەحمەت رێگایە دەرخە: ۱۰ برگە
لە رێى داماوایا ئەم پیرە سەرخە: ۱۰ برگە
لە تۆوه هەرچى دەستی کەوت نیگاہى: ۱۲ برگە
سەفای هەردوو جیهان ناکرئ بەکاهى: ۱۲ برگە

له هه وری په حمهت باران به جارئ: ۱۰ برگه
 به سهر پوځی عه زیزانا ببارئ: ۱۱ برگه
 تنوکی دواى تهوان بو من دهوايه: ۱۱ برگه
 نه گینا که و ته و کارم له دوايه: ۱۱ برگه
 نه زانم چاکه یه کم نه بووه بو خوم: ۱۱ برگه
 به لام وا ئوممه تی پیغه مبه ری توم: ۱۱ برگه
 له کرده و هی خوم خه جالته هات به سهر ما: ۱۲ برگه
 نه ری پی عوزر و نه پرووی پارانه و دم ما: ۱۱ برگه
 نه مه نده شه رمه زارم من له م و له م: ۱۱ برگه
 که کهس نه مبینی بمنیره جه هه ننه م: ۱۱ برگه
 به لام تو خوت که مبه خشی به بی پرس: ۱۲ برگه
 به وه رزگار نه بم له لام نامینی ترس: ۱۲ برگه
 له لایه کیشه وه کردوومه پروا: ۱۱ برگه
 که مه ئیوس نییه بو په حمه تی خوا: ۱۰ برگه
 نه مه م بو مایه وه ئومیده وارم: ۱۱ برگه
 که خوت فهرمووته من ئومورنه گارم: ۱۱ برگه

قیبله م نه کیشی

پیره میتد ئه م شیعری له سالی ۱۹۴۴ (۱) دا وەرگتپراوه وه ناوی بیسارانی له سهر شیعره که داناوه. ئیمه دهقی شیعره که مان له که شکوئی که له پووری ئه ده بی کوردیبه وه (۲) ده سته که وت. هه ندی جیاوازی له نیوان ده که وه و وەرگتپراوه که دا هه یه. ماموستا محمده علی قهره داغی له که شکوله که یدا به شیعری (مه لا میکایل) یاخود (پیر میکایل) ی داناوه. ههروه ها ده ستیشانی ئه وه ی کرده وه که له ته نبشت ئه م شیعره وه له که شکوله که ی (مه لا عه زیزی ریشاوی) دا به خه تیکی تازه نووسراوه بیسارانی له دیوانی (بیسارانی) ماموستا عوسمان هه ورامیدا له ریزی شیعره کانی (بیسارانی) دا نووسراوه (۳).

قیبله م نه کیشو،...

سهری که سه وداى خالت نه کیشو

خاطری به غه م تو نه یه ندیشو
 به زام ناواک صوب سه حهر ئیشو
 سه ری وه لای تو سه ر نه دو شه وان
 پایی که نه دیو وه لات وه ده وان
 ئه و پاسه ر سه رنگون کلکوی تازه بو
 ئه و پاگه سته ی مار بی ئیجازه بو
 ده ستیو نه که رۆ سه یران باخت
 نه که رۆ خدمه ت به رزیی ده ماخت
 ئه و ده سته به سته ی جه لالاد گه ور بو
 هه ر پۆ جه نووه سزاش به ی ته ور بو
 دیدیو نه وینو هه ر سه حهر په نگت
 زبانیو نه بو شه و به ها مده نگت
 ئه و دیده ئه سه رش بی مدارا بو
 ئه و زوبان به سه نگ سیای سارا بو
 قیبله م دووری تو یه کجار منش کوشت
 بیللا به یته ور بو بیزارم جه گشت

(۱) پروانه ژین ژماره ۷۴۰ سالی ۱۹۴۴.

(۲) که شکوئی که له پووری ئه ده بی کوردی، محمده علی قهره داغی، به رگی دووهم، لاپه ره ۲۲۵، ۲۳۴، ۲۳۵.

(۳) دیوانی بیسارانی - عوسمان هه ورامی. ده ستوس.

وه رگتپراوه که ی پیره میتد:

قیبله م نه کیشی،...

سهری که سه وداى خالت نه کیشی
 دلئ بو مه یلت پی رانه کیشی
 هه ردووکیان به دهر دکتوپر بیشتی
 سهری که سهرت لی نه دا به شه و
 پییه له ریتا نه که ویتته په و
 سه ر سه رهنگریی قولله ی خراپ بی
 پی به ندی ژاری کوله وه یباب بی

دهستى دهست نه گري به سنگه وه بۆت
لووتى كه دايم پر نه بى له (بۆ) (١) ت
ئه وه دهسته بهسته ئيشى شكاو بى
ئه وه لووته به تيغ قه زاپراو بى

(١) بۆ: بۆن. بۆت: بۆت.

له نيوان ئهمه د به گى كۆماسى و مهولهوى دا

ئه حمه د به گى كۆماسى ئهم شيعره بۆ مهولهوى دهنوسيت:

ئه گهر بۆ سۆبى به مه لاله وه
بگاته لای تۆ به شه ماله وه
ئه وه بۆ كۆزى سووتوى جهرگمه
(مه عدوم) (١) مه علومه وادهى مهرگمه

(١) مه عدوم: نازناوى شيعرى مهوله وييه.

مهولهوى وه لامى ئه داته وه:

ئاره زوى مهرگى خۆت كردوه (*)
گوايه رسكاريت وا دهرردوه
وهك من سه رسه ختى وهك من ئه خوئنى
بۆسۆشت لى بى هيشتا ئه ميني

* پيره ميترد ئهم شيعرانهى وه رگيپراوه.

دوو پارچه شيعرى (فخرالعلمای كوردستانى) و (مه جذوب) كه پيره ميترد وه رى گيپراوه.
پارچه شيعرى يه كه م، ته نها به يتى يه كه مى نه بيت كه ده قى وه رگيپرانى به يتى شيعره كهى
(فخرالعلمای) يه، ئيت به يته كانى دوايى زۆر له ده قه كه دووره.

«تا، برۆ و زولفى تۆ ته ماشامه
ميقاتى نوئى سوبح و عيشامه
به سه ئارايىش ديه كهى مه ست
دل هه ريه كى بوو وا كه وته ده ست

به ههر گهر دى ئاشووبى ده كهى
ئيت هه چى تر نه ما كه بيه
دل شه وه زولفى شه وه ننگدا
سوئندى خوارد دلى به هه چ كه س نه دا
به يانى رۆژى روخسار داى ديار
كلام الليل يحوه النهار»

شيعره كانى مه جذوب

ئه گهر ئه پرسى جهستهى من چۆنه
ده ردم گهرانه حالم زه بوونه
تا جه لای جه بهى يار به ركه ماله
حه ياتى مه جنوون روو له زه واله
تا دل گرفتار مه يلى حه بيه
من مهرگم ميوان دهردم نسيبه

ميرزام قه لای خاو

يه كيك له وه به نده ميژووييانه لايه نيكى ژيانى نه ته وهى كورد و به سه رها تيكى گرنگى
به نه مرى هيشته وه، به ندى (ميرزام قه لای خاو) ه. ئهم به نده كه به شيعر هونرا وه ته وه، باسى،
شونه وارى يه كيك له قه لاکانى (خان ئهمه د خان) ده كات. وهك چۆن (جه ماله ددينى زهنورى)
له به يته كهى خۆدا كه ههر له م ديوانه نووسيمان، باسى لايه نيكى ژيان و ئازايى خان ئهمه د
خان ده كات. پيره ميترد گرنگيه كى زۆرى به م جۆره به ند و به يت و ميژبانه داوه و بۆ ته وهى ون
نه بن و ژماره به كى زياترى رۆشن بيران ئاگادارى بن و سوودى لى وه رگرن، وه رى گيپراوه ته سه ر
شيوه ي سليمانى.

سه باره ت به خاوه نى به يتى يا خود به ندى (ميرزام قه لای خاو) چهند بيروپرايه ك هه يه، ئه و يش
له وه وه سه رى هه لدا وه كه نازناوى (فه قى) كه شاعيره كه يه له كوتايى شيعره كه دا هاتوه،
هه نديك به (فه قى) قادرى هه مه وه ندى ده زانن و هه نديكيش به (فه قى) ره شيد) كه به (فه قى)
خه لووزيه ي) يش ده ناسريت.

له مهر ئهم (فه قى) يه، سى بيروپرا هه يه كه ديه خه يه پيش چاوى خوئنه ران، و ئيمه ش بيروپراى
خۆمان ديارى ده كه ين.

مامۆستا (عەلی باپیر ئاغا) لە کتییی (شاعیرە ناو ون بووەکانی کورد)دا نووسیویە:

فەقی خەڵووزەیی

«میرزا رەشید خەلکی دیتی خەڵووزەیی ناوچەیی مەریوانە، بەفەقی خەڵووزەیی ناوی دەرکردووە. خۆبەندنی لە لای (مەلا ئەحمەد)ی باوکی (مەلا کاکە حەمەیی ناری) تەواو کردووە. لە سەرەتای سەدەیی چوارەهەمی کۆچیدا لە دنیا دەرچوو. ئەم هەلبەستەیی خوارووەی باسی وێرانەیی (خاوە) ئەکا، کە بەکێک بوو لە قەڵا گەرنەکانی (خان ئەحمەد خان) کۆری (هەلۆ خان)، حوکمداری شارەزور، ئەم قەڵایە لە سنووری پێنجویندا هەلکەوتووە. ساڵی ۱۹۳۷ی زاینی فەرەج بەگی برای مەحمود خانی کانی سانان گەلی بەردی نووسراوی لێ دەرھیناوە.

ئەمەش هەلبەستەکیە!».

هەرودەها لە گۆڤاری بەیانی ژمارە ۷۰ی ساڵی ۱۹۸۱دا کاک (جەمال محەممەد) بیست و نۆ بەیتی لە دەقی ئەم بەندە بلاوکردۆتەو وە پێشەکییەکی کورتی بۆ نووسیویە کە بەشیکی دووبارەکردنەوی نووسینەکی (عەلی باپیر ئاغا)یە، بەبێ ئەوەی دەستیشانی ناوی بەریت یاخود دەستیشانی سەرچاوەکی بکات!!.

لە ساڵی ۱۹۸۰دا تەواوی شیعەرەکانی (فەقی قادری هەمەوێند) لە دیوانیکدا، لەلایەن مامۆستا (مەلا عەبدولکەرمی مودەریس) و (فاتح عەبدولکەرم)دا چاپ و بلاو کرایەو. لەلایەن ۷۳۹ی دیوانەکەدا ئەم بەندە بلاو کراوەتەو کە بریتییه لە ۳۵ بەیت و دیارە تەواوی بەندەکیە. لە پەرەداغی شیعەرەکەدا نووسراوە «دۆستی بەرێزمان کاک محەممەد عەلی قەرەداغی ئەم پارچە شیعەری لەبەر دەستووسیکی خۆیخۆشبوو نەجمەددین مەلا بۆ نووسینەو کە لەلای کاک محەممەد مستەفا ھۆشەنگ حەمە بۆر دیبووی. پاشان لە دەستووسیکی کەشدا بەکەمێک جیاوازییەو دیمان درابوو پال (فەقی خەڵووزی) یا (فەقی قەڵەوزی) ناویک. تیکرا لامان وایە راستە شیعەرەکی فەقی قادری، بەلام لە ئەم دەست و ئەو دەست کردنا هەندێ گۆران بەسەر چەند وشەیکیدا هاتوو».

بەرەوای ئێمە بەندە، شیعەری (فەقی قادری هەمەوێند)ە. بەھۆی نازناوی (فەقی)کەوێ لەگەڵ ناوی (فەقی خەڵووزەیی) تیکەڵ بوو. شیعەرەکان و توانای شاعیریەتی فەقی قادری گەواھی دەدەن کە ئەم بەندە هێ ئێو بێت، بەلام سەبارەت بە (فەقی خەڵووزەیی) من هیچ شیعەر بەرھەمەکیم نەدیو، هەتا شتیکی لەبارەو بلیین.

بەندە قەڵای خاوە

میرزام قەڵای خاوە، میرزام قەڵای خاوە

نارۆشیم وە سەیر بۆر قەڵای خاوە

دڵ زەدەیی هێجران دەروون پڕ زووخاوە
کەردم خەیاڵان دنیای ناتەواوە
پەرسام جە سەنگی بۆر زەمانە
بێ زەوق و زینەت مەندەیی وێرانە
تۆ وە عیشق حەق گەردوون پەر ذات
کێ پێژا رەنگت؟ کێ نیا بنیات؟!
کوانی بەگلەران صاحیب سوپا و سان
کێ ئوستاد هاورد تۆش بنچینە نان
کام وەستای نادر نە سەرودخت بی؟!
چەند خان و بەگلەر لەسەر تەخت بی؟!
کوا رەفیق راست دیدە قەطرانان؟
کوا سان مەجلیس پیر و جوانان؟
کوا خان و شاهان کەول سمووری؟
کوا قاو و قلیان چینی و فەغفووری
کوا دار کوا دیوان فەرموودەیی خانان؟
کوانی بزورگان، کوا حوکمرانان؟
کوانی دەرویشان بەئەللا ئەللا؟
کوانی سەیدان، کوا شیخ کوا مەللا؟
کوا تەفەنگداران لە بۆر قوللە؟
لە دەنگ بارووت، لە شریخەیی گوللە؟
کوا خواجە و غولام کەمەر زیوینان؟
کوا ترچەداران ماھ جەبەینان؟
کوا ھۆ ھۆی مەیدان چابوک سواران؟
کۆ ئەو شادی و زەوق جەبەر قەراران؟
کوا شانشینت و بەردەیی زەمانە؟
کوا صاحیب تەخت قەلای وێرانە؟
قەلادا جواب قوللەیی جارووساز
جاگەیی تۆیخانە و مەندەیی بێ ناز
وات: پەیی چیش پەرسی ئەبلەیی دێوانە

ئەحوال پەرسى شەرح و يەردەى زەمانە؟
 واتش: ئەى ھەتيو لىوھى ھەرزەى كال
 بى عەقل و بى فام دەروون پى زووخال
 يەقەن تۆلە خەوف خودا ناترسى
 ھەوال دەوران دنيا مە پەرسى
 دەوران دنيا پەى كەس نەمەندەن
 بىچىنەى شاھان نەبىخ ھۆركەندەن
 عەرض ھەن خەمەت ھەر چىت ھەن نياز
 گۆش بەدەر وە ھەرف قەلاچەى بى ناز
 راستە من قەدىم جاگەى جانان بىم
 شەرىك و ھەمراز شای كەيانان بىم
 ھەم سەراپەردەى ھەرمەسەرا بىم
 ھەم شانشىنگەى خان و دارا بىم
 مەكان و مەئوای مىر و سولتان بىم
 قاپى ھكۆومەت پۆم و ئىران بىم
 ھەم سەيرانگەى خاص پۆل پەندان بىم
 دايم جەولانگەى زولف كەمەندان بىم
 دەستكار وەستەى قەدىم سالان بىم
 تەخت بەگلەران كەمەر لالان بىم
 شاھان موخلىصان من سازان جەنۆ
 نەققاش كارى بى چەند ماھو چەند پۆ
 بەو شایى و لۆغان پى شەوق و زىنەت
 تا من تەمام كەرد ھاكىم بەھىكمەت
 لە دەنگ تۆپان تەقەى دوور ئەنداز
 كەژو و كۆ و سەنگ مامما بەئاواز
 لە بۆرج قوللە تۆپ مەدان ئاتەش
 زەمىن مەلەزا تا ئەندام عەرش
 لوطف خوداوەند وە نەم بوو ظاھىر
 من ھەم بەقەلغان تۆپ و (جەزىر)

نە قوللە ماگە و نە صاحىب تەخت
 جە كۆن سەلم و توور؟ كوا صاحىب پەخت؟
 ھەركەسەس بوینۆ من بەویرانى
 قەد دل شاد نەكا وەى دنياى فانى
 يە فەقى واتەن دەروون پى جەفا
 پەى كەس نەمەندەن دنياى بى وەفا
 يە (فەقى) واتەن، قەبرىش پى نوور پۆ
 پۆخش جە عەذاب قىامەت دوور پۆ
 يە (فەقى) واتەن دەروون پى جەخار
 (رب نجني من عذاب النار)

پىرەمىرد بەشىكى وەرگىراو:

مىرزەم قەلاى خا، مىرزەم قەلاى خا
 ئەمپۆ چوومە سەير بۆرجى قەلاى خا
 من زەدەى ھىجران دلى پى زووخا
 كەوتمە خەيال دنياى ناتەواو
 پروم كەردە بارەى بۆرجى كۆنە سال
 پىرسىارم لى كەرد بەزوبانى حال
 وەرە پىم بلى تۆبىت و خودات
 كى پەنگى پىشتى؟ كى ناو پەبىنات؟
 كام وەستەى نادر بەسەر وەختت بوو؟
 چەند خان و چەند بەگ لەسەر تەختت بوو؟
 كوا، خان و شاھان كەولى سەموورى؟
 كوا قاو و قلىان چىنى فەغفوورى؟
 كوا تەفەنگداران لە بۆرجى قوللە؟
 لە دەنگى بارووت، لە شىرخەى گوللە؟

پىرەمىرد و شىعەرەكانى (شىخ ئەبو وەفا) ى كوردى

كتىبى (يادی مەردان) بەشى دووھى بەتایبەتى سەراوھەكى گەلى بەنرخ و پى بەھا بوو پۆ
 ناسىن و شارەزابوون لە شىخە نەقشەندىيەكانى ھەورامان و ژمارەپەكى زۆر لە ئەدىب و

شاعیره‌کانی ئەو ناوچه‌یه، به‌راستی مامۆستا (مەلا عەبدولکەریمی مودەریس) و کۆرەکانی شایانی هەموو پێژ و ستایش و پاداشتیکن، بۆ ئەو هەموو خزمەتەیان کە بەرامبەر بەنەتەوه و ئەدەبیاتی نەتەوه‌کەیان کردوویانە. ئێمە بۆ ناسین و دیاری کردنی شیعەرەکانی (شیخ ئەبو وەفا) پشتیمان بەو سەرچاوە بەنرخە بەستوو. مامۆستا دەفەرموێ:

«ئەم زاتە واتە (شیخ عەبدولرحمان ئەبو وەفای کۆری شیخ عوسمان سیراجوددین)، لەناو چوار کۆرە ئیرشادکارەکی شیخ عوسمان سیراجوددیندا کۆری دوو هەمیانه، لە وەرزی بەهار لە پێنجی موحەررەمی ١٢٥٣ی هـیجرەتدا لە دایک بوو و دایکی وا مەشهوورە، برازای مەولانا بوو»^(١). «حاجی شیخ عەبدولرحمان ئەدیبیکی ناسک و شاعیریکی پایە بلندێ چەرخێ خۆی بوو، دیوانیکی شیعری بەفارسی هەیه، بیستوومه لای کۆرەکانی شیخ صادقێ برازایەتی کە جاران لە دیتی (گۆلپ) دائەنیشان»^(٢) «سەد حەیف و داخ کە شیعری کوردییان دەسگیر نەبوو، جا نازانم بەکوردی شیعری نەوتوو، یا وتوویەتی و دەستی ئێمە نەکەوتوو»^(٣).

پیرەمێرد گەلێ شیعری (شیخ ئەبو وەفا)ی لە فارسییه‌وه کردوو بەکوردی، ڕەنگە ئەوێ کە پیرەمێردی بۆ ئەم کارە ڕاکێشایبێت لایەنی پێڕۆزی و پایەنی ئێم زاتە و تەڕ و پاراوی و ناسکی شیعەرەکانی بووبێت. لەبەر ئەوە هەرچی ئەو شیعراوە هەیه کە پیرەمێرد بەناوی (شیخ ئەبو وەفا) وە بڵاوی کردۆتەوه شیعری فارسی (شیخ ئەبو وەفا)یە و پیرەمێرد کردوویه بەکوردی، بەلام لەهەندێ جێگای ئەو شیعراوەدا بەیت و نیوه بەیت یاخود پارچە شیعری خۆی تێکەڵ کردوو!!

مامۆستا محەمەد ڕەسول هاوار لە زۆر جێگای دیوانی پیرەمێردی نەمردا نووسیویه ئەم شیعەرە شیعەرە پیرەمێرد خۆیەتی بەلام بەناوی ئەبو وەفاو بڵاوی کردۆتەوه. بەلام بەداخووه مامۆستا کەوتۆتە هەڵەو و ئەو شیعراوە شیعری شیخ ئەبو وەفان. لە لایەکی کەشەوه دەبێت ئەو بەلێن کە ئەو کاتە مامۆستا هاوار ئەو دیوانە پیرەمێردی لە چاپ دا، هیچ شوێنەوارێک لە کتێبخانەی کوریدا، لە شیعری شیخ ئەبو وەفا نەبوو. هەتا ئەم دوااییه واتە سالی ١٩٨٣ کە مامۆستا مەلا عەبدولکەریم لە بەشی دووهمی (یادی مەردان)دا باسی ژیان و بەسەرھاتی ئەم شاعیرە و بەشیکی دیوانە فارسییه‌کی بڵاو کردوو. بەلام بەداخووه هەموو دیوانەکی نییه و مامۆستای گەورەمان مەلا عەبدولکەریم هەر ئەوەندە دەستکەوتبوو. لەبەر ئەم ھۆیە دەقی چەند شیعریکی وەرگێراوی ئەم شاعیرەمان واتە فارسییه‌کی نەدۆزیووه. تەنها وەرگێرانەکی پیرەمێرد دەنوسین و ئەو پارچانەش کە فارسییه‌کەمان بەدەستەوێه ئەوا هەردوو دەقی فارسی و کوردیه‌کە دەنوسین.

(١) یادی مەردان: بەرگی دووهم، ل. ٩٩.

(٢) یادی مەردان، بەرگی دووهم، ل. ١٠٥.

(٣) هەمان سەرچاوە ل. ١٠٦.

هێند، لە دووری تۆ

ئەم شیعەرە (شیخ ئەبو وەفا) بریتییه لە حەوت بەیت، پیرەمێرد شەش بەیتی کردوو بەکوردی. وە پێنج بەیتی خۆی بۆ زیادکردوو! لە دیوانی مامۆستا هاواردا دەستکاری شیعەرە کراوە و دوا بەیتی پیرەمێردیش نەنوسراوە^(١). لێرەدا شیعەرە کە وەک لە ڕۆژنامە کەدا^(٢) پیرەمێرد خۆی نووسیوه، بڵاودەکەینەوه.

شیخ ئەبو وەفا:

از فراق تو چنان دیدەدی خون بار گریست
کە دل سنگ بەحال دل من زار گریست
اشک سرخ شفق از دا من گردون بچیکید
برسیه روزی من بسکه شب تار گریست
شب هجران توام مرگ ببالین آمد
تا سحر بهر من خستەدی بیمار گریست
بر سر مزرع بختم چو گذر کرد سحاب
خشک لب دید، دلش خون شد و بسیار گریست
عقد دندان، تو در خاطر زارم بگذشت
دیدەدی من همه شب گوهر شهوار گریست
تیر مژگان ترا دید چو دل باز نمود
زخم خمیازه و برخنەدی سوار گریست
خطه مصر محبت به وفا معمور است
زانکه نیلی است بهر گوشه که یکبار گریست^(٣)

(١) دیوانی پیرەمێردی نەمردا ڕەسول هاوار ل. ٣٢٧

(٢) ژین ژمارە ٩٨٣ سالی ١٩٤٩.

(٣) یادی مەردان بەرگی دووهم ل. ١٢١

وەرگێرانەکی پیرەمێرد: (١)

شیعری (شیخ ئەبو وەفای کوردی).

هێند لە دووری تۆ، بەکۆل، دیدەدی خوێنبار گریا^(٢)
بەردی ڕەق ھاتە زمان و بەنەوای زار گریا
ئاسمانیش، لە شەفەق گریه‌یی خوێنینی ھەل‌پشت
هێند بەسەر ڕۆژی ڕەشیدا کە شەوی تار گریا

شەوی دووریت که ئەجەلم هاتە سەر و نەیکوشتەم
تا بەیانی لەگەڵم بوو، بۆ دڵی بیمار گریا
هەور بەسەر باغی گۆلی بەختی منا تێ ئەپەری
بەزەیی هاتەو، وا وشکە، بەناچار گریا
ریزەدانی تۆ، شەویەک هاتە خەیاڵی من، بۆیە
چاو بەفرمێسکی وەکو گەوهەری شەهوار^(۳) گریا
خطەیی میسری موحبەت، که بەوفا ئاوايه
چاوی من چاوهیی (نیل)ه^(۴)، وەکو جۆبار گریا
دڵی بیتجارە لەدەست جەور و جەفای مەھ پووان^(۵)
قەبری دەرویشە وەکو گۆلی زریبار گریا
که نه‌ما نووری نه‌قشبەندی له‌هه‌ورامانا
پیری هاوار بوو، که‌وا پیری له‌هاوار^(۶) گریا
قەرەداغێکه ته‌می دیدە شینی قەرەداغ
که‌وته تیماری^(۷) برینداری له‌تیمار گریا
ئەم هەموو دەردی گرانه که له‌دەست یار کێشام
نالەیتکم نه‌بوو بۆ مه‌ینه‌تی من یار گریا
به‌نه‌فامی که‌ ئەیان وت ئەمه‌ کۆنه‌ برمی^(۸)
ئەو نه‌پرووخواوه، به‌حالیان دڵی زامار گریا

(۱) ژین ژماره ۹۸۳ سالی ۱۹۴۹ .

(۲) لای م.ه نووسراوه به‌ناوی (شیخ ئەبو وه‌فا) وه‌ وتوویه‌تی.

(۳) گەوهەری شەهوار: گەوهەری شاهانه

(۴) نیل: پروباری (نیل)ی میسر که سه‌رچاوه‌کانی له‌حه‌به‌شه‌وه دیت.

(۵) لێره دو‌او‌ه شیعری پیره‌مێرده.

(۶) هاوار: دێیه‌کی زۆر خۆشه له‌هه‌وراماندا و دانیش‌توانی (کاکه‌یی)ن له‌هه‌له‌به‌جه‌وه بۆی ده‌پۆیت.

(۷) تیمار: له‌ کوردستاندا چهند دێیه‌که هه‌یه ناویان (تیمار)ه. لێره‌دا مه‌به‌ست له‌ دێی (تیمار)ی قەرەداغه.

(۸) برمی: به‌زمی خۆنیشاندانه‌کانی سالانی چل و په‌نجاکان که ئەیانوت پرووخی!. جاریکیان له‌به‌ر نه‌زانی و دو‌اکه‌وتوویی له‌سالی ۱۹۴۸دا له‌ ده‌رگای مال و چاپخانه‌که‌ی پیره‌مێرده‌یان نووسیبوو (پرووخی پیره‌مێرده)! پیره‌مێرده‌یش له‌ رۆژنامه‌که‌یدا به‌نووسینی (برنادشو) وه‌لامی ئەو هه‌رزه‌کارانه‌ی دابوووه، بروانه‌ رۆژنامه‌ی ژین.

به یادی کۆن

ئەم شیعەری (شیخ ئەبو وه‌فا) له‌ لاپه‌ڕه‌ی (۳۰۲)ی دیوانی پیره‌مێرده‌ی مامۆستا هاواردا، به‌ناوی پیره‌مێرده‌وه‌ بلاوکراوه‌ته‌وه‌. به‌لام له‌ لاپه‌ڕه‌ ۳۳۰ی (یادی مه‌ردان) به‌رگی دو‌وه‌مه‌دا، ده‌قی فارسی شیعەره‌که‌ی (شیخ أبو الوفا)مان دۆزیه‌وه‌:

کـمـنـد آفـگـنـدـه‌ بـر رخ زلف را، لیل و نه‌هار است این
فـرـوزـان کـرـده درشب آفتابی را، عـذراست این
به تیر غـمـزه ام چشم سیه مستش ز دو گـفـتـا
زـمـا از گلشن ناز و تراکت یادگار است این
بـخـوابـم روی زیبا نیـز نـمـایـد گـهـی، آری
کـه مـزـد گـریه‌های دیدە‌ی شب زنده دار است این
به هنگام وداعت ناله درهر اسـتـخـوان من
چو بهلول دل ازکف داده گویی نی سوار است این
مـرـنـج از دل به‌چین زلف بی هنگام اگـر نـالـه
که بس بیمار و بی تاب و پریشان روزگار است این

وه‌رگێترانه‌که‌ی پیره‌مێرده‌:

به‌پروویا زوئفی په‌خش‌شان ک‌ردووه‌، له‌یل و نه‌هاریکه‌
له‌شه‌ودا رۆژی په‌نه‌ان ک‌ردووه‌، ش‌یوه‌ی ع‌وزاریکه‌
به تیر‌یکی تیلە‌ی چاوی د‌لی له‌ت ک‌رد و بانگی ک‌رد
ئەمه‌ بۆ تۆیه‌ ئەم نازه له‌ د‌لتا یادگار‌یکه‌
دوعاخ‌وازی‌ت که‌ ک‌رد، ئ‌یتسکم به‌جاری که‌وته ناله‌نال
له‌ناو ئەو ناله‌دا بالۆ‌لی د‌لخ‌و‌ش نه‌ی س‌وار‌یکه‌
خه‌یا‌لم وابوو شه‌و بی‌یت‌ه خه‌وم، چی بکه‌م خه‌وم نایه
خه‌تای گریان و سووچی دیدە‌ی شه‌و زینده‌ دار‌یکه‌
ئەگه‌ر ب‌توانیایه‌، نه‌مده‌ه‌یش‌ت د‌ل ه‌ب‌ند ب‌نال‌ین‌ئ
به‌لام چی ل‌یده‌که‌ی ب‌ ع‌ار و ش‌یت و که‌وته‌کار‌یکه‌
له‌ناو شاری د‌لانا ج‌ار ئە‌ده‌ن، ک‌ئ ب‌ئ که‌ ه‌وش‌یار ب‌ئ
له‌هیچ لایه‌ جواب نایه‌ عه‌جه‌ب خام‌وش شار‌یکه‌

پیره‌مێرده‌ له‌ شیع‌ریکی خۆیدا لاسایی ئەو ش‌یوه‌ی ش‌یع‌ر دانانه‌ی (شیخ ئەبو وه‌فا)ی ک‌ردۆته‌وه‌،

شيعرهكه‌ی (بۆ ملك الشعرا) (په‌مزی مه‌لا مارف) وتووه.

دلێ دل ڤاگره چونكو له‌گه‌ڵ تۆ، كوونه ياريكه

دهمێ هاو‌دهم به، به‌لكو پيٽ نه‌لێن ئازرده كارتيكه

پيره‌مي‌رد و شيعريكي وه‌رگي‌راوی شيخ ئه‌بو وه‌فا كه سالی ١٩٤٥ بلاوی كردۆته‌وه. به‌لام ده‌قه‌كه‌يمان ده‌ست نه‌كه‌وت.

به‌ ڤۆژ زولف بي‌ني‌يته سه‌ر ڤوو، ئه‌لێن هاو‌اره ڤۆژ گي‌را

به‌شه‌و ڤووی ده‌ركه‌وئ، مژده ئه‌ده‌ن، وا جه‌ژنه مانگ گي‌را

به‌ شه‌و ناله‌ی نه‌خۆش، جي‌ی ڤه‌حمه، من بي‌ تۆ بنالێم

ئه‌لێ لاچۆ هه‌له‌وه‌ڤ، ده‌نگ مه‌كه، دز دي‌ته سه‌ر شوينم

وتم، تۆ ده‌رم ئه‌كه‌ی، پي‌ی من به‌مووی ئه‌گري‌جه به‌ستراوه

وتی، سه‌يري درۆی كه، ئي‌سته ئه‌گري‌جه له‌ كوئ ماوه؟!

وتم، بي‌له بنووم، بي‌يته خه‌وم، شا‌يه‌د ته‌سه‌لل‌ام بي‌

وتی، مه‌عشووقه دل‌يان سارده، بازاڤ گه‌رمی ئه‌نوئين

وتم، تۆ وا بلێ، ئي‌مه‌ش به‌جاري ئه‌ده‌ين لي‌تان

وتی، تا مفلس هه‌ر وان، مه‌گه‌ر مال بي‌ته سه‌ر ڤيتان

وتم، من ڤووی جي‌هه‌انم بي‌، به‌ساتي وه‌سلتي تۆی ئاده‌م

وتی، كه‌م ده‌سه‌لاتييه، وا هه‌لال خۆری به‌نی ئاده‌م

وا، له‌ دووريت

پيره‌مي‌رد سالی (١٩٤٥) ئه‌م شيعره‌ی له ژماره ٧٩٦ ی ڤۆژنامه‌كه‌يدا بلاو كردۆته‌وه، به‌بي ئه‌وه‌ی ناوی هيج شاعيريكي له‌سه‌ر دا‌بنيت!! ئيمه له‌ ديواني (شيخ ئه‌بو وه‌فا) دا له‌لا‌په‌ره ١٤٤ ی يادی مه‌رداندا ده‌قی فارسی ئه‌م شيعره‌مان دۆزيبه‌وه، كه‌ چوارده به‌يته، پيره‌مي‌رد پينج به‌يتی لي‌ وه‌رگي‌راوه، به‌يتی، به‌كه‌م و دووه‌م و سي‌هه‌م و چواره‌م و هه‌وته‌م. به‌يتی پينجه‌می وه‌رگي‌راوه‌كه له ده‌قه‌كه‌دا به‌يتی چواره‌مه.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شيعره‌كه زۆر بوو، ته‌نها ئه‌و به‌يتانه ده‌نووسين كه پيره‌مي‌رد وه‌ری گي‌راوه!

از غم هجر به‌جان آمدم، اي جان، مددي!

گل رخا، مغ بچه‌گان، باده فروشان، مددي!

خالی از سجده‌ی روی تو نيابم سر موی!

پيچ و تاب خم گيسوی پريشان، مددي!

به‌جنون دل كشم چاره، زنجير كنيد

حلقه‌ی سلسله‌ی طره‌ی پيچان مددي!

چو قناديل حرم از تو مظاهر روشن

چشم مينا، نظري! ديده‌ گريان، مددي

وه‌رگي‌راوه‌كه‌ی پيره‌مي‌رد:

وا له‌ دووريت، هه‌ره‌تی مه‌رگمه هاوار^(١)

جوانه‌كان بي‌چوه موغان، باده فروشان هاوار

جازيبه‌ی عه‌شقی به‌زۆر واده‌سی گرتووم ئه‌مبا

ئه‌ی (خضر) ڤاهبه‌رم به، شه‌هی مه‌ردان هاوار

دلێ ديوانه، كه‌ في‌ی تووش بووه، زنجيري ئه‌وئ

هه‌لقه‌ی سلسله‌ی طره‌ی پيچان هاوار

وه‌كو قه‌نديلی هه‌رم، نوور له‌ هه‌موو لاوه‌ دي

چاوی تي‌ژم، وه‌ره، بنواڤه به‌گريان هاوار

(١) كي‌شی ئه‌م شيعره، هه‌ر نبوه به‌يتي‌ك له‌گه‌ڵ نبوه‌كه‌ی تری و له‌چاو به‌يته‌كاني تر‌دا له‌نگ و نا‌ته‌واوه. نازانم هه‌ر خۆی وه‌ها بووه ياخود له‌ ڤۆژنامه‌كه‌دا تينكچووه؟!

به‌وه‌م زانی

پيره‌مي‌رد ئه‌م شيعره‌ی (شيخ ابو الوفا) ی كردووه به‌كوردی و له‌ لا‌په‌ره‌ی ٢٩٠-٢٩١ ی ديواني پيره‌مي‌ردی ماموستا هاوار دا بلاو كراوه‌ته‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ديواني ته‌واوی ئه‌م شاعيره‌مان له ده‌ستا نبیه فارسيه‌كه‌يمان نه‌دۆزيبه‌وه:

به‌وه‌م زانی، ئه‌وه‌ی جوانه، دلێ وه‌ك سه‌هنگی خارا‌يه

كه‌ ئه‌لماس دولبه‌ره و شووشه برينيشی له‌ بارا‌يه

به‌ هه‌رفی گيان ئه‌به‌خشی، قووتی ئه‌حيات له‌زا‌يه

في‌دات بم، ئه‌ی موسو‌لمان، مو‌عجيزه‌ی عيسات له‌ كا‌رايه

ئه‌وی بووك جوان ئه‌كات مه‌نعی ته‌ماشايه، كه‌ تارا‌يه

به‌ شه‌رابی كه‌ره‌می خواوه

شيعری (شيخ ئه‌بو وه‌فا) ی كوردی و وه‌رگي‌رانی پيره‌مي‌رد: ^(١)

به‌ شه‌رابی كه‌ره‌می خواوه وه‌ها مه‌خم‌وورم

كه‌ سه‌ر ئازاد له‌ سه‌ودایی به‌هه‌شت و حوورم

مهست نه گهر نه عره ده کیشی، له (مه ی) ه، نهک هی خوی مهستی سه و دام و چه دهر به سستی مه یی نهنگو ورم ناهی من نا گره بۆ عهرشی خوا، سهر ده که وئ چیمه له وهی بالی فربشته ده سووتی، مه عزو ورم (۲) رۆژ و شهو لای منه، من بۆی ده گهر یم سه ر گهر دان نه مه سه ر پر پیکه له لامه، که چی من لیتی دو ورم (روح القدس) م به که مه ندی به شه ری که وتو و مه داو وه کو رۆژم که له عه شقا به سووتاو مه شه و ورم نه مه وهی په ر ده یی سه ر لاده م بمناسن کیم ئاخ نه ترسم که به سووتینی خه لایق نو ورم (۳) دل له (طوور) ی به ده نا ویستی به ناله ی (أرني) (۴) وه کو مو و سا به ته مه نای نه بوو ده ستو ورم نه و ده مه باد ده یی وه حده ت گه یییه فریای من سه رخو شیکم که نه (مو و سا) م نه کیوی (طوور) م چو و مه ناو دیری (فه نا) لافی (انا الحق) (۵) لی بده عه شقی حه ق جامی لبقای دامی به وه مه نصو ورم واته یه کی له لیبقای سپری (تجلی) ده رخه م تی ده گه ی چۆنه له سه ر له وحی که ده م مه سطو ورم من که چاو یکم به نا وینه یی دل ما گیی را هاته پیش چاو م که هه م (ناظر) و هه م (منظور)

(۱) نه م شیعره له دیوانی په ره میردی م. ه. دا له لاپه ره ۳۸۲-۳۸۳ دا بلاو کرا وه ته وه. هه روه ها له ژینی ژماره ۷۹۶ ی سالی ۱۹۴۵ دا.

(۲) لای م. ه. له بری (مه عزو ورم) به هه له نو سرا وه (مه غدو ورم)

(۳) لای (م. ه.) نو سرا بوو (طو ورم).

(۴) مه به ست له هه زه تی مو و سایه که دا وای له خوا کرد خوی نیشان بدا نه ویش تۆژی له نو وری خوی ده رخست که شاخی (طو وری) ی کرد به کل و سو و تان دی وه خوی نیشان نه دا و نه مه ئایه تی کی له سه ره. وشه کانی (أرني) ولن ترانی و طور) له و ئایه ته دایه.

(۵) و اتا کانی - انا الحق - و (منصور) و (تجلی) مه به ست له مه نسو وری هه لالاجه که له سه ر واتای (انا الحق) شه هید کرا و سو و تینرا.

خهوی بهخت

نه مه شیعی شیخ ابو الوفا ی کوردییه و په ره میرد وهی گپرا وه به لام مامو ستا هاوار له لاپه ره (۱۸۲) ی کتیبه کهیدا نووسیویه «نه م هه لبه سته ی خواره و دی به ناوی (شیخ ابو الوفا) ی کوردییه وه بلا و کردو ته وه به لام هه لبه سته ی خۆیه تی». شیعه که حه و ت به یته سی به یتی یه که م شیخ ابو الوفا یه و چوار به یتی دوا یی په ره میرده:

هیند خه وی به ختم گرانه، سه ر بکاته کو شی حه شر چاوی هه ل نایه به تینی ناگر و ته ئسییری به فر پیچ و تاب ی مه ی نه تی من ده سستی چه رخی به رکه وئ تیکی ده شکینی به ره نگیک شه و له ژانی نه سه ره وئ تۆزی ریکه که ت به چاوما بی، جه واهر، سو ورمه یه کا و له که ی خو م لا به هه شته و گونییه، شالی تو ورمه یه «ئاخ قه ناعه ت گه نجی باقی و ده و له تی بی مننه ته ئوده که م تو ونی حه مامیش بی له لام جه ننه ته بو یه بیزارم له مه ی نه و له قومی ژار قه نده یه قه هقه هه ی ئاوی سو وراحی دلکه ش و پر خه نده یه جاری جاران بوایه من عاشق نه بووم و شیت و ویت مائی سه ره سستی کچان ئاوا که شو کرانه ی نه ویت ئیسته بۆ عاشق که مه ندی زو لف نه ما وه بیگری خو م له بهر پیتی جوانه کانا، رانه کی شم بیگری!

په ره میرد و چهند شیعیکی (شیخ عومه ر ضیانه ددین کوری شیخ عوسمان سیراجه ددین)

مامو ستا (مه لا عه بدو لکه رمی موده ریس) سه باره ت به م زاته ده فه رمو وئ:

«نه م زاته له ریزی چوار کو ره گه و ره مور شیده که ی شیخ عوشمان سیراجو ددین دا، کوری سیته میان و برای باوک و دایکی شیخ مو حه مه د به هائو ددینه. له شه وی دو و شه مه ی ۲۶ ی جو ماده لئو و لای ۱۲۵۵ دا له دبی (بیاره) له دایک بووه و له شه وی دو و شه مه ی ۲۲ ی شه والی ۱۳۱۸ دا کۆچی دوا یی کردو وه و له ژو وریکا له نزیک خانه قا وه له بیاره به خاک سپی ترا وه.» (۱).

«شیخ عومه ر ضیانه ددین گه لی شیعی ناسک و په خسانی به رزی هه یه. په خشانه کانی هه مو و له شپوه ی نامه دان که بو نه م و نه وی نووسیوه. نازناوی شیعری (فه وزی) بووه، به لام جار جار

نازناوی تریشی داناوه. شیعی به کوردی (گۆزانی و کرمانجی) و فارسی و عهره بی ههیه» (٢).
پیره میتێر ئەم شیعهی له پۆژنامه کهیدا سالی ١٩٤٩ بلاو کردۆتهوه که وەرگیرانی شیعیریکی
فارسی (شیخ عومه) ه.

جذبەء عشق مرا کشت، حریفان مددی (٣)
شاهد فتنهء فتان حبیبان مددی
من در این دامگهم نیست خلاصی اصلا
پیچ و تاب شکن زلف پریشان مددی
ناوک چشم کند قتل من خسته بیا
ای بهای دیهء خون شهیدان مددی
نفسرا بازها کرد گرفتار هوس
قبلهء شام غریبان، شه گیلان مددی
روز بی مهر رخت همچو شب دیجور است
شمس رو، ماه جبین، مخزن عرفان مددی
برلب جوی سرشکم قد دل جوی توکو
سرد من، نخل چمن، گلشن مستان مددی
پرورش گر نکند شاه بخارا چکنم
شه گیلان مددی، حضرت عثمان مددی
معرفت گر نبود راه نه بر مقصود است
ای دلیل کرم و خضر غریبان مددی
(فوزی) ارنیست به خود راست ولی هست به تو
چشمهء رحمت و امید مریدان مددی

(١) یادى مردان - مهلا عهبدولکه ری موده پـس - بهرگی دووهم ل ١٤٩

(٢) یادى مردان مهلا عهبدولکه ری موده پـس - بهرگی دووهم ل ١٦٥

(٣) هه مان سه رچاوه ل ١٩٤ .

پیره میتێر نو بهیتی لهم شیعهی (شیخ عومه رضی اللہ عنہ) وەرگیراوه ته سهر کوردی، شیعه که
خۆی شانزه بهیته ئیتمه ته نهها دهقی ئەو بهیته مان نووسییه وه که پیره میتێر وهری گیراوه.
وهرگیرانه کهی پیره میتێر:

جهزیهی عه شقه وا ئەمکوژی یاران هاوار
شاهدم مهیلی شه هاده تیه حه بیبان هاوار

که و تمه داوێکه وه پسگاری نییه تا مردن
وهره رامکیتشه به زۆر زوێفی پهریشان هاوار
کوشتیهی زامی دل و تیری تیلای چاوێکم
وهره مایه دیه خۆینی شه هیدان هاوار
به هه وای نه فسه وه گیرۆدهی داوی هه وه سم
نالیهی شاهیه غه ربیان شه هیه گه یلان هاوار
پۆژی پرووی تو نه بی پۆژ شه وی دهی جووره له لام
شه مس پروو ماه جه بین شه معی دره خشان هاوار
جوبیاریکه سروشکم قه دی توێ تیا جوانه
نه خلی گیان، سه روی رهوان زیبیتی گولستان هاوار
پوخسه تی شاهیه بوخارا، منی نارده به غدا
شاهیه گه یلان مه ده دی حه زه تی عوسمان هاوار
پتی شوناست که نه بی پێگه ی هه ق ده رناکه ی
ئه ی ده لیلی سه ره تای راهی غه ربیان هاوار
(فهوزی) وا برسی و تینوو که له پێدا ماوه
خضری پتی چه شمه ی پر ره حمه تی ره حمان هاوار

نامهیهکی شیخ نه جمه ددین کوری شیخ عومه و وه لامه کهی شیخ عومه (١)

پیره میتێر دوو پارچه شیخ نه جمه ددین و شیخ عومه ری باوکی له فارسییه وه کردوه
به کوردی. ئەو شیعرانه وهک نامهیهک و وه لامه کهیه تی. به لام پیره میتێر نهینوسییه وه که نایا
ههردوو نامه که هه ره ئەو دوو شیعه چوار دێرهیه یه یاخو بهشی په خشانیه له گه لدا بووه! ههروه ها
ئه م پێشه کییه ی بو نووسییه:

«من له تافی جوانیدا جۆشی دهروونم، وهک تافی قه لبه زدی سافی شووشه ی مه ی، یا وهک
تافگه ی زه لم و به لئه و ئاشه به رزه که فی ئه چه ند. پێم که وه ته بیاره خزمه ت شیخ عومه ر. نه زه ری
ئه و ئه و جۆش و خرۆشه ی دێوانه بییه ی بو خسته ناله ی نه ی، نه یجه ی قه له مه وه. پۆیم، ساله ها
دوور که و تمه وه به لام هه ر نزیک بووم دوور و نزیک یه کسانه بو گیان. ها تمه وه به یازیکی خه تی
شیخ نه جمه ددینم چنگ که وه ته له خه تی من خو شتر، شیعه ری خۆی و باوکی تیا یه. ئاخ
شیعه دکانی فارسین، ناچار کرد من به کوردی. له پێشه وه نه جمه ددین بو باوکی نووسییه، ئه لێ:

ئه ی به تۆوه سه ری به رزه لق و پۆی ئیمانم
بی نیگای پهروه رشت (حذف)، ه، حرووفی گیانم

ئىرسى باوانە كە دەستم گەيىيە داوئىنت
گەر لە دەستى خۆمى بدم مەرگ بى لەجىتى ميوانم
شېخ عومەرىش بۆى نووسيوەتەو:

ئەى بەتۆ راست بووئە قەددى وەكو گۆچانم
دوور لەتۆ گۆژم و شىواو وەكو موو پىچانم
ئەو حەلە بەرزە بەسەر چەرخى بەرىندا نازم
كە لە (دەر) داو لەپىر بىيىت و بلىي ميوانم

(۱) ژين ژمارە ۸۵۶ سالى ۱۹۴۷

پىرەمىرد و چەند لاپەرەيهەك لە شانامە

پىرەمىرد ئەم چەند لاپەرەيهەى لە شانامەى فېرەوسىيەو وەرگىپراو. لەو هەش دەچىت هەندى
دەستكارى كردىت و شىعەرى خۆى تىادا دانابىت. هەر وەها ناوى تەواوى سەرچاوەكەى بەم جۆرە
نووسيوە «جلد ۳، لاپەرە ۳۶۷، ستوون ۶، دىر ۲۴».

لەوئى ناودارى هەبوو ناوى تىباک
سپىادارى لەشکر دەر وونىكى پاک
بەسەر (جەرم) دا بوو، بوو بوو پاشا
جەئاندارى پر هۆش و فەرمان پەوا
لەگەل حەوت كۆپى هەر يەكە شايى بوون
لەسەر ئەمرى (بەهمەن) بەلەشکر ئەچوون
كەوا ئەردەشپىر بگرن و بۆى بەرن
بەرىكى لەگەل ئەردەوان دەر بەرن
تىباک ئەردەشپىرى كە دى تىگەيى
لە ساسانىيانە بەشپىوئەى كەيى
لە زىن دابەزى و دەستى ماچ كرد بەقەدر
لە پىدا وەكو بەندە وەستا بەفەخر
بەلام ئەردەشپىر ترسى لى نىشت لەوئى
كەوا لەشكرىكى لەپىر هاتە رى
تىباكى جەهان دىدە پىرى بەبىر
كە زانى ئەترسى لەوان ئەردەشپىر

وتى سوتىند ئەخۆم بۆت بە (وتىسا و بەزەند)^(۱)
كە نابىنى هەرگىز لە ئىمە گەزەند
ئىتر ئەردەشپىر ترس و بىمى نەما
وتى باوكى من بە لە پرووى عالىەما
ئەویش هات و خۆى خستە باوئەشپەو
بە مزگىنى پاری گەلى بەشپەو
بە ميوانى پرووى كردە مالى تىباک
شەوئى بەزم و ئاهەنگ بوو تا رۆژى پاک
بەيانى تىباک بانگى كرد دەستوربد
كە بۆ شەپ دەچىن بىنەو سوارى كورد؟
لەویدا سپەهدار كە كەوتە ژمار
سوپاى كورد گەيشتبووە پەنجە هەزار
تىباک خۆى بۆ سەرلەشكرى كوردەكان
ئەچوونە شەپى بەهمەنى ئەردوان
نزیك كەوتەوئە هەردوو لەشكر بەتاو
لەویدا لەشكرىكى وەها كەوتە ناو
هەموو شارەزور بوو بە پرووبارى خوتىن
وەكو ناوى سوور، سوور بوو جۆگەى (دەلین)
تىباک شپىرى بى باک بوو حەملەى دەبرد
سوپاى (ئەردوان) يان شكاند گوردى كورد
فەراندىان گەياندىاننە ئەستەخر
لە تەئرىخى كوردا ئەمە بوو بەفەخر
كە كوژرا لەوئى بەهمەنى نەوجوان
دەمودەست خەبەر گەيىيە لای ئەردوان
هەموو لەشكرى پارسى خستە رى
هەتا هات سوپاى نىشتە سەر يەك لە رى
نزیك كەوتەوئە گەيىيە سەر ئەردەشپىر
دىسان قەومى كورد و تەباكى دلپىر

به ئازایی ئه و له شکره‌یشیان شکاند
(سه‌ر) و (تاجی) شای ئه‌ردوانیان فراند
ئیت‌ر ئه‌ردوانیان له‌ویدا که گوشت
سوپاکه‌ی ئه‌سیر بوون به‌ورد و درشت
له‌ پاداشی ئه‌و خزمه‌ته ئه‌رده‌شی‌یر
له‌وئ هاته‌وه مائی تب‌اکی پی‌یر
له‌به‌ر مه‌ردی کوردی و فه‌ر و نوور
که (جه‌رم) بوو ئه‌و ناوی نا شه‌ه‌ره‌زوور
له‌ گـۆلی زرتیباره‌وه تا ئه‌وئ
وتی نه‌ه‌ره ئاوێکی وای پی‌ ئه‌وئ
هه‌موو شاره‌زوور بی‌ته گولزار و باغ
له‌وێه له‌غه‌م که‌وته ژیر ساغ و داغ
هه‌موو خه‌لکی هینایه‌ زو‌لم و سته‌م
ئه‌وا ناوی ئه‌و جو‌گه‌یه بوو به‌زه‌لم

(١) مه‌به‌ست له‌ کتیی ئاوێستای زه‌رده‌شته. هه‌روه‌ها کتیی زهند.

پیره‌مێرد و شیعرێکی ناصر خسرو

ئه‌م شیعره‌ی (ناصر خسرو) له‌ لاپه‌ره ٢٥٤ی دیوانی پیره‌مێردی مامۆستا هاواردا، به‌شیعری پیره‌مێرد دانراوه. وه‌ مامۆستا هاوار پێشه‌کییه‌کی بۆ شیعره‌که‌ نووسیوه. ئنجا ئیمه‌ بۆ ساغ کردنه‌وه‌ی ئه‌م شیعره‌ و ساله‌کانی بلا‌وکردنه‌وه‌ و شوتنه‌کانی، ئه‌م چه‌ند خاله‌ ده‌خه‌ینه‌ پێش چاوی خوتنه‌ران و ئه‌و پۆشنه‌یرانه‌ی که‌ سه‌باره‌ت به‌به‌ره‌مه‌می پیره‌مێرد له‌ داها‌توودا هه‌ولێ له‌ مانه‌ی ئیمه‌ با‌شتر پێشکه‌ش ده‌که‌ن.

یه‌که‌م: راست کردنه‌وه‌ی چه‌ند بیروپایه‌ک:

مامۆستا هاوار ئه‌م پێشه‌کییه‌ی بۆ شیعره‌که‌ نووسیوه:

«ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی خواره‌وه‌ی پیره‌مێرد گویا له‌ سالی ٩٢٤ی پۆمیدا که‌ هه‌شتا له‌ تورکیا بووه، به‌زبانی کوردی و تووێه‌تی و له‌ پۆژنامه‌یه‌کی ئه‌سته‌مولدا چاپی کردووه، به‌لام له‌ کام پۆژنامه‌دا چاپی کردووه؟ ئه‌مه‌یان هه‌یج دیار نییه‌ و هه‌یج به‌لگه‌یه‌که‌مان به‌ده‌سته‌وه‌ نییه‌!!»

به‌لام من له‌و باوه‌ڕه‌دام که‌ پیره‌مێرد ئه‌و هه‌لبه‌سته‌ی به‌کوردی نه‌وتووه‌ له‌ تورکیا، خۆ ئه‌گه‌ر هه‌ر له‌ تورکیا و تبه‌یتی دوور نییه‌ له‌ پێشدا به‌تورکی و تبه‌یتی و له‌ پۆژنامه‌یه‌ک یا له‌ گۆفاریکی ئه‌ویدا به‌تورکی بلا‌وی کردبێته‌وه‌ که‌ ساتی گه‌راوه‌ته‌وه‌ بۆ کوردستان ئه‌و هه‌لبه‌سته‌ی گۆریوه به‌کوردی و بلا‌وی کردۆته‌وه‌. ئه‌م هه‌لبه‌سته‌م له‌ ده‌ستخه‌ته‌ کۆنه‌کانی پیره‌مێرد چنگ که‌وتووه‌ و له‌ کاتی خۆیدا له‌ گۆفاری گه‌لاوێژدا هه‌ر به‌و جو‌ره‌ش بلا‌و کراوه‌ته‌وه‌»^(١).

بۆ راست کردنه‌وه‌ی چه‌ند هه‌لبه‌یه‌ک و ده‌رخستنی بیروپای نویی ئیمه‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌لێین:

پیره‌مێرد بۆ یه‌که‌مه‌جار له‌ سالی ٩٠٨ی زایینی واته‌ ١٣٢٤ی پۆمی له‌ پۆژنامه‌ی (کورد)دا^(٢) (کورد تعاون و ترقی غزه‌ته‌سی)، ئه‌م شیعره‌ی، وه‌رگێڕاوه‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی و بلا‌وی کردۆته‌وه‌.

لای مامۆستا هاوار ١٣٢٤ی پۆمی بووه‌ به‌ ٩٢٤؟! که‌ په‌نگه‌ هه‌له‌ی چاپ بی‌ت. چونکه‌ پیره‌مێرد کاتیک له‌ ژماره‌ (٦،٥)ی گۆفاری گه‌لاوێژی سالی ١٩٤٢دا ئه‌م شیعره‌ی بلا‌و کردۆته‌وه‌ نووسیویه، «له‌ سالی ١٣٢٤ی پۆمیدا که‌ هه‌شتا له‌ تورکیه‌دا زبانی کوردی ناو و باوی نه‌بوو، پیره‌مێرد ئه‌م غه‌زه‌له‌ی له‌ غه‌زه‌ته‌ی ئه‌سته‌مولدا له‌ چاپ داوه»^(٣) له‌مه‌دا ده‌رده‌که‌ویت که‌ ١٣٢٤ سالی ده‌رچوونی پۆژنامه‌ی (کورد)ه‌، به‌کوردی و به‌تورکی. که‌ ده‌لیت (هه‌شتا له‌ تورکیه‌دا زبانی کوردی ناو و باوی نه‌بووه‌) واته‌ له‌و کاته‌دا ئه‌م ده‌ستپێشکه‌ری کردووه‌ و به‌کوردی شیعره‌ی بلا‌وکردۆته‌وه‌. ئنجا ده‌ سال دوا‌ی ئه‌و واته‌ سالی ١٩١٨ گۆفاری (ژین) به‌کوردی و تورکی ده‌رچوو. به‌م پێیه‌ وه‌لامی دوو پرسپاری مامۆستا هاوارمان دایه‌وه‌ که‌ شیعره‌که‌ له‌ پۆژنامه‌ی (کورد)دا بووه‌ و به‌لگه‌کانیش له‌و لی‌کۆلێنه‌وه‌یه‌ دایه‌ که‌ ئیمه‌ سه‌باره‌ت به‌پۆژنامه‌ی کورد له‌ گۆفاری به‌یانی ژماره‌ ١٩ی سالی ١٩٨٦ بلا‌ومان کرده‌وه‌. وه‌ هه‌لبه‌سته‌که‌ی به‌کوردی بلا‌وکردۆته‌وه‌، واته‌ وه‌رگێڕانه‌که‌ی!.

وه‌هه‌ر هه‌مان شیعره‌که‌ له‌ (گه‌لاوێژ)دا بلا‌وی کردۆته‌وه‌. وه‌ هه‌یج ناوێشانیکی بۆ شیعره‌که‌ دانناوه‌، له‌ کاتیکدا که‌ مامۆستا (دکتۆر ئه‌مین عه‌لی موتابعی) ئه‌م شیعره‌ و وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێردی به‌راورد کردووه‌، ناوێشانی (هه‌لۆکه‌ی پیره‌مێرد)ی بۆ داناوه‌!! وه‌ ئه‌م هه‌ولێ دکتۆر ئه‌مین موتابعی شایانی ستایش و ئافه‌رینه‌. ئیمه‌ پێش بلا‌و‌بوونه‌وه‌ی نووسیینه‌که‌ی دکتۆر موتابعی پشتمان به‌که‌شکۆلی (که‌ریم به‌گی فه‌تاح به‌گ) به‌ستبوو، بۆ به‌راوردی ده‌قه فارسی و کوردیه‌که‌. به‌لام ده‌قی شیعره‌که‌ی دکتۆر که‌ له‌ دیوانی چاپکراوی ناصر خسرو^(٤)دا خستویه‌ پێش چاو له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌ی ناو که‌شکۆله‌که‌ با‌شتر و بی‌ هه‌له‌تر بوو، وه‌ پشتمان به‌و به‌ست.

شیعره‌که‌ی پیره‌مێرد وه‌ک له‌ دیوانی مامۆستا هاوار و گه‌لاوێژدا بلا‌و کراوه‌ته‌وه‌ یانزه‌ به‌یت، نۆ به‌یتی (ناصر خسرو)ه‌، که‌ به‌یتی نۆبه‌می ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر به‌یتیک (سه‌عدی) و ئیمه‌ ده‌قه‌که‌ی ده‌نوسین. وه‌ به‌یتی ده‌ و یانزه‌ شیعره‌ی پیره‌مێرد که‌ بۆ شیعره‌که‌ی ناصری زیاد کردووه‌ و مه‌به‌ستی خۆی تیا ده‌رپویه. له‌ که‌شکۆله‌که‌ی لای ئیمه‌دا ده‌ به‌یت، له‌ دیوانه‌که‌ی ناصردا یانزه‌

به‌یته وەرگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێردیش هه‌ر یانزه‌ به‌یته‌ . و وه‌ک وتمان دوو به‌یته‌ی خۆشی بۆ زیاده‌که‌ی کردووه‌ .

بۆ به‌راورد و ساغ کردنه‌وه‌ی ده‌قه‌که‌ی ناصر خسرو و وەرگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێرد و دوو به‌یته‌ زیاده‌که‌ و به‌یته‌که‌ی (سه‌عدی)یش ده‌نوسین .

ناصر خسرو:

روزی ز سرسنگ عقابی به‌هوا خاست(۵)
بهر طلب طعمه‌ پروبال بیاراست
بر راستی بال نظر کرد و چنین گفت
امروز همه‌ملک جهان زیر پر ماست
گر اوج بگیرم، بپریم از نظر شید
می بینم اگر ذره‌ ای اندرتک دریاست
گر برسر خاشاک یکی پشه‌ بجنید
جنبیدن آن پشه‌ عیان در نظر ماست
بسیار منی کرد و ز تقدیر نترسید
بنگر که ازین چرخ جفا پیشه‌ چه‌ برخاست
ناگه‌ز کمینگاه‌ یکی سخت‌ کمانی
تیری ز قضا و قدر، انداخت برو راست
بربال عقاب آمد آن تیر جگر سوز
واز ابر مراورا به‌سوی خاک، فروکاست
بر خاک بیفتاد و بفلتید چوماهی
وانگاه‌ پر خویش کشید از چپ و از راست
گفتا، عجبی است این که زچوب است و ز آهن
این تیزی و تند و پریدنش کجا خاست
زی تیر نگه‌ کرد و پر خویش برو دید
گفتا، زکه‌ نالیم، که ز ماست که برماست
خسرو تومنی راز سر خویش بدرکن
بنگر به‌عقابی که‌ منی کرد چه‌ها خاست

(۱) پیره‌مێردی نهمر - محمده‌ رسول هاوار. ۲۵۴ل

(۲) رۆژنامه‌ی کورد - ئومید ناشنا - گۆڤاری به‌یان ژماره‌ ۱۱۷ ساڵی ۱۹۸۶

(۳) گۆڤاری گه‌لاویژ ژماره‌ (۶، ۵) ساڵی ۱۹۴۲

(۴) ناصر خسرو: له‌ شاعیرانی به‌ناوبانگی ئێهرانی سه‌ده‌ی پینجه‌مه‌ له‌ ساڵی ۳۹۴ی کۆچی له‌ به‌لخ له‌ دایک بووه‌ . وه‌ له‌ ۴۸۱ی کۆچیدا کۆچی دوایی کردووه‌ .

(۵) دیوانی (ناصر خسرو) چاپی طهران ۱۳۳۹ی خورشیدی ل ۴۴۹ .

به‌یته‌که‌ی (سه‌عدی)یش ئه‌مه‌یه‌:

«من از بیگانگان هرگز نـنالـم
کـه با من هرچه کـرد آن آشنا کـرد»

ئه‌مه‌ش وەرگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێرده‌:

له‌ سه‌ر به‌ردێک هه‌لۆیه‌ک هه‌لفری که‌وته‌ هه‌وا بـئـ غه‌م
هه‌وا بـئـیکی غرووری که‌وته‌ سه‌ر، تا که‌وته‌ سه‌ر عاله‌م(۱)
به‌ بایئیکی خه‌پۆ و بایی بوو، خۆی ئیجگار بلند زانی
په‌ری گیف کرد و بالی لیک ئه‌دا هه‌تا که‌و ئه‌یتوانی
که‌ که‌وته‌ عاله‌می خولیاوه‌، سه‌یری کرد هه‌موو دنیا
له‌ژێر بالی ئه‌وايه‌، هه‌ر ئه‌وه‌ له‌و ئه‌وجه‌دا ته‌نـیا
وتی، ئه‌مـرۆ له‌من به‌رزتر، له‌ ئه‌وجی عاله‌ما کـئـیه
کوهری ئه‌رمز له‌ژێر پـئـدايه‌، که‌س ناگاته‌ ئه‌و جـئـیه
ئه‌گه‌ر مـئـشووله‌یه‌ک بـئـت و بجوولـئـی، نابـئـ نه‌بـیـنـم
له‌سه‌ر شه‌پقه‌ و سه‌ری ئه‌گرن په‌رئیکی بالی ره‌نگـیـنـم
خولاسه‌ هـئـنده‌ فه‌خری کرد و خۆی بـیـنی له‌ نخوه‌ندا
که‌مانئیکی قه‌ده‌ر تـیـرئـکی هاویشـتـئـی له‌ غه‌فـلـه‌ندا
هـئـنـایه‌ خـواـره‌وه‌ خـواـر و زه‌لیل له‌و به‌رزبـیـه‌ له‌رزئـی
سه‌فـیـل و دـلـ برـیـندار که‌وت له‌و خـاک و خـوـئـنه‌دا گه‌وزئـی
که‌ سه‌یری کرد په‌ری خۆی بوو له‌ناو ئه‌و نووکه‌ په‌یکانه‌
وتی خۆمان به‌خۆمانی ئه‌که‌ین، بـئـ سووچه‌ بـئـگانه‌
به‌ راستی راست ئه‌کا سه‌عدی که‌ من هه‌رگیز له‌ بـئـگانه‌
گله‌ ناکه‌م، که‌ هه‌رچی پـئـم ئه‌کا خۆیه‌ و له‌ خۆمانه‌
«ده‌لـئـیـن دـلـمان له‌یه‌ک پاکه‌، برائـی دـیـنـیـن، له‌یه‌ک نه‌سـلـیـن
که‌چی چاومان به‌خـئـری به‌کـتری هه‌لـنـایه‌ که‌چ بـیـنـیـن»(۲)

«ههتا که ی چاوی عیبرهتمان له گلدا بی خوا چاری
حه کیم هه تۆی، بهخیر چاومان هه لینه بیینه ناو جاری» (۳)

(۱) لای م. ه نووسرا بوو: به بایکی غرووری بایی بوو، تاکه وته سههه عالم.

(۲، ۳) ئەم دوو بهیته شیعر ی پیره مێردە.

پیره مێرد و شیعرێکی مه خفی (۱)

له که شکۆلی نه جمه ددین مه لادا که بۆ (حه ممه د ئەمین کوری حه مه سالح ئاغای قزلی)
نووسیوه، له لاپه ره ی ۲۲۵ دا ده قی شیعه که ی (مه خفی) و وه رگێرانه که ی پیره مێردی نووسیوه.
هه روه ها له لاپه ره ی ۲۲۴ دا له م باره یه وه نووسیوه «حاجی توفیق بگ زیاتر له ترجمه ی شعردا
وریایی هه یه، شیعر، عربی، تورکی، فارسی ئه گۆرێته سههه کوردی عه ینه نه به شیعر مه عناکه ی
تیکی نادا، به رگی کوردی ئه کا به به را»

مه خفی:

کنعانیان اگر گلی روی تو بو کنند
کمتر هوای گلشنی مصر آره زوو کنند
پامال پشت پای توشد روی آفتاب
آنانکه منکرند بگو رووبه روو کنند
خیلی ملائک از پی نظاره صف کشند
آنجا شهید عشق توراشتو شو کنند
عشقم چنان گداخت که موران تر بتم
عضونه یا فتند که ناخن در و کنند
طاعت منکران محبت قبول نیست
صدبار اگر به چشمه ی کوثر وضو کنند
چاک درونی سینه ی من به نمی شود
گیرم اگر بهروشته ی مریم رفو کنند
جان آره زوو کند که تولب برلبش نهی
بعد از هزار سال که خاکش سبو کنند
این تشنه گی به جام قدح طی نمی شود
با ساقیان بگو که می دهر سبو کنند

غمهای دوست بر در دل حلقه می زنند
(مه خفی) بگو که خانه ی دل رفت و روکنند

وه رگێرانه که ی پیره مێرد:

که نعیانیان گۆلی پرووی تو یان به ده دست که وئ
باوه ر مه که که گۆلشه نی میسریان ئیتتر بوئ
پرووی رۆژ به پشته ی پیت شه قی خوارد ئاپرووی تکا
با، پرووبه پرووی بکا ئه و ی باوه ر به من نه کا
جییه شه هیدی عه شقی تیا پشۆن هه موو
ده سته ی فریشته کۆمه ل ئه به ستن به ئاره زوو
عه شق وای تواند و مه وه به شی میروو له کانی گۆر
ئیسکی نه مابوو چنگیکی لی گیر بکه نه به زۆر
نوێژی به بی محه به ت ئه بی، لا به لا به بی
ده ستنوێژی، با، به که وه سههه و مزگه وتی (کابه) بی
زامی دلم، بهروشته ی مریم که دینه سوئ
برژانگی چاوی جوان ته قه لی لی بدا ئه بی
گیان وای ده وئ ببی به گل و پیا برۆی و بیی
له و خاکه گۆزه یی بگری و لیتوی پتوه نیی
من تینویه تیم به جام و قه ده ح ناشکی بلین
ساقی به کوپه بیته شه رابی خومار شکین
ده رگای دلی منه غه می دۆست هاتووه لیبی ئه دا
(مه خفی) بللی که پاکیه وه که نه بی قه ره و سههه دا

(۱) که شکۆلی نه جمه ددین مه لا که بۆ (حه ممه د ئەمین کوری حه مه سالح ئاغای قزلی) نووسیوه. هه روه ها ئەم
شیعرانه له دیوانی پیره مێردی (م. ه) بلاو نه کراوه ته وه.

پیره مێرد و شیعرێکی ظهیر

زانبوه غمت در سینه ام راه فغان گم شد
ز بیداد تو ام حرف شکایت در زبان گم شد
نمیدانم چنه شایسته گی از من پدید آمد
که تسبیح از کفم افتاد و زنار از میان گم شد

چنان برهم زدی هنگامه‌ی روزی قیامت را
 که یک سر نامه‌ی اعمال مردوم درمیانه گم شد
 ز جستجوی تو غوغا چنان افتاد در محشر
 که طومار شفاعت در کف پیغمبران گم شد
 نمیدانم کد امین خنجر مژگان هلاکم کرد
 دو صف بریک دیگر خور وند و قاتل درمیان گم شد
 بیابانی است مالا مالال دل تاخیمه‌ی لیلی
 دوصد مجنون سرگشته دران ریگ روان گم شد
 چه بیخود خفته‌یی مجنون بهوش آی و سراغی کن
 که ام شب ناقه‌ی لیلی میان کاروان گم شد
 به رویی قبر مجنون بلبل و پروانه میگفتند
 که فرد قابل و اهل محبت در میان گم شد
 ز احوال (ظهیر)ی گر کسی پرسد بگو بیده‌ش
 بدان افتاد آن مرغی که شب در آشیان گم شد

و در گیتی آنه‌کی پیره‌میرد:

له سینه‌مدا غه‌مت هی‌ند نیشته سه‌ریه‌ک ری نه‌ما هاوار
 زبانیشم له ده‌س جه‌ورت سوا دادی نه‌ما ناچار
 سه‌رم سو‌رماوه تیناگم که ناشایسته‌ییم چی بوو
 که ته‌سبب‌حم له ده‌س ده‌رچو دلی زناریشم لی بوو
 قیامت قامه‌ت ه‌نگامه‌ییکی وای به‌سه‌ر هی‌نا
 سه‌راسه‌ر نامه‌ی نه‌عمالی تیا ون بوو سه‌ری تینا
 که ناوت که‌وته ناو ناو، شو‌رشیکت خسته ناو مه‌حسه‌ر
 که تو‌ماری شفاعت ون بوو لای پیغه‌مبه‌ران به‌کسه‌ر
 له‌لام مه‌علووم نییه کام خه‌نجه‌ری برژانگی کوشتوومی
 دوو سه‌ف دایان به‌یه‌کدا قاتلم ون بوو به‌مه‌وه‌وومی
 بیابانیکه سه‌رتاسه‌ر دله تا خیتو‌تی له‌یلا
 دوو سه‌د مه‌جنوونی تیا ون بوو لمی دوجه‌یلیان شیدا
 چه بی‌هوش لی‌ره نووستووی هه‌ل‌سه مه‌جنون پرسباریکه
 که‌ژاوه‌ی له‌یلا نه‌مشه‌و ون بووه نامه‌رد زووکه

که بو مه‌جنون نه‌یان لاوانده‌وه په‌روانه و بولبول
 نه‌یانوت پادشای نه‌هلی محبه‌ت گواستیه‌وه ژیر گل
 نه‌گه‌ر بی‌ت و که‌سی پرسی (ظهیری) کوا له‌کو‌تدایه
 بل‌ین مورغی که شه‌و ون بوو له هی‌لان‌ه‌ی، له‌داو دایه

پیره‌میرد و شی‌عیریکی (وه‌حشی) شاعیر

له‌م باره‌یه‌وه نه‌جمه‌ددین مه‌لا نووسیه‌وه «حاجی توفیق به‌گ ته‌رجه‌مه‌ی شی‌عیری فارسی وه‌حشی
 کردووه. وه‌حشی شاعیریکی فارسه، به‌شی‌عیر له‌گه‌ل برا گه‌وره‌که‌ی میراتی باوکی به‌ش کردووه.
 گویا هه‌رچی چاکه داویه‌تی به‌برا گه‌وره‌که‌ی و خراپه‌که‌ی بو‌خوی هه‌ل‌گرتووه که‌چی نه‌وی خراپه
 له هه‌مووی چاکتره!! به‌راستی نه‌م غه‌زه‌له‌ی خوا‌ره‌وه فکریکی ورده»^(۱).

گیانی برا به‌خو‌شی و‌ره ئی‌رسی باو‌کمان
 به‌ش که‌ین نه‌وی که چاکه هه‌مووی بو‌تو‌کاکه گیان
 من نه‌و برایه نیم که دزیت لی بکه‌م و‌ره
 من دای ده‌نیم به‌خو‌شی به‌شی خو‌تی لی به‌ره
 نه‌و جامه خالییه بو‌من و گو‌زه‌یش نه‌ده‌م به‌تو
 مانگای قسر به‌شی من و نو‌مه‌شکه پر له دو
 نه‌و ماینه پازده ساله نه‌وه تو‌هه‌لی گره
 چونکو نه‌زو‌که با به‌شی من بی نه‌و ئی‌پستره
 فه‌رشی زه‌میننی خانوو هه‌تا بان هی منه
 تا ئاسمان له بانه‌وه بو‌تو‌که بی‌بنه
 نه‌و یابو^(۲) وه‌په‌ت پسینه په‌زام با به‌رم که‌وئ
 نه‌و پشیل‌ه‌یه که هو‌گری باو‌کم بوو تو‌ی نه‌وئ
 بو‌من به‌رانه‌کان و له‌سه‌ر تو‌بی‌کا و جو
 سه‌یری شه‌ره به‌ران که حه‌زی لی نه‌که‌ی که تو
 نه‌و قه‌رزی زوری باو‌کمه بو‌تو‌که به‌ره‌مه
 ته‌نها کری دو‌کانه‌که بو‌من که زور که‌مه
 فه‌خری نه‌وه‌ی خانه‌دانیه‌که‌م دا به‌تو‌به‌لام
 من بو‌ره پی‌او‌ی کاسب نه‌بم که‌س نه‌یه‌ته لام

(۱) که‌شکو‌لی نه‌جمه‌ددین مه‌لا که بو‌مح‌مه‌د نه‌مین حه‌مه صالح ناغای قزلی نووسیه‌وه ل ۲۳۱

شیت و ژیر^(۱)

شیعری سه عدی و وه رگیپانی پیره میترد:

شیتیک ئه پوی به گۆشه ی شار
دی سه لکی که ریان کردووه به دار
وتی یاران من هۆشم به ستراوه
له و سه لکه که ره ی هه لا وه سراوه
وتیان ئه و ئیسکه بو چاوه زاره
ئه مه پارتیزی چاوی به دکاره
پیکه نی وتی ئه و سه لکه که ره
له چا و ئیوه دا پر مه غزتره
ئه و به زیندوویی که بار ئه کرا
نه قیزه ی له خۆی پی مه نه کرا
ئیسته چون به لا دوور ئه خاته وه
بو به قـــــوړ دره به ولاته وه

(۱) که شکۆلی نه جمه ددین مه لا بو قزلی ل ۲۲۹.

دووباره سه عدی و وه رگیپانی پیره میترد

فه یله سوو فیکی ده ریا دل فه رمووی^(۱)
هه ر چیت بده نی منه ته له دوی
ته نه ها جنیوه که بی منه ته
هه زم کردنی ته ویش زه حمه ته
بالو له شیت ته پرسی له هاروون
گوناهت ته وی یا زیو ئالتوون
هارون الرشید فه رمووی کاکه گیان
چون ئالتوون ئه دا به گونا ه ئینسان
بالو و وتی مال، وه ختی که مردی
میرات خوړ ئه ییا به ده ستووردی

به لام گوناهت به وه فـــــاتره
له قه بر و هه شرا له لات حازره

(۱) که شکۆلی نه جمه ددین مه لا بو قزلی ل ۲۲۹

پیره میترد و دوو شیعری شیخ رهزا

ئه م شیعره له دیوانی (شیخ رهزای تاله بانی) دا له لاپه ره ی ۱۱۴ دا چاپ کراوه، له دهقی
فارسیه کهیدا ههوت به یته، لای پیره میترد بووه به شهش بهیت، به لام له ماناکه ی نه گۆریوه.

ماه رمضان چون گذرد نوبت عید است
پیش از رمضان آمدن عید که دید است
کرکوک چرا بر همه آفاق ننازد
امروز که آرامگه این سه حفیداست
از عید غرض صحبت آن قدوهء سادات
سردار گروه شرفا (شیخ سعید) است
صد شکر که بامقدم آن یار عزیزان
هرسال دوعید آمد و امسال سه عید است
از سعدیی آن (شیخ سعید) است که امسال
مقراض حوادث سرمویی نبرید است
با آل نبی پینجه زدن پیشهء مانیت
این واقعه، تقدیر خداوند مجید است
نسبت نه کنو نست بدین درد (رضا) را
در روز ازل، عاشق و درویش و مرید است

کاتی شیخ سه عیدی حه فید و براکانی چوونه که رکوک شیخ رهزا خوش ئامه دی لئ
کردوون»^(۱)

مانگی ره مه زان تیپه ری ئه وسا ده می عبیده
هیشتا ره مه زانه که چی عیدی کی سه عبیده
مه قسه د له مه من وا که ده لیم جه ژنه له لاما
ته شریفی حه فیدی کی سه عبید شیخ سه عبیده
که رکوک به مه نازی هیه ئه مړۆ له جیهانا
ئارامگه هی پر شه ره فی چوار^(۲) حه فیده

سهه شوکور له رۆژی دهولهتی دیداری عهزیزان
سالان دوو جهژمان نهبوو نه مسال سی عیده
جه بهه و جبهیان نور و سه عادهت نه نوینی
نورپکی سه عادهت له سیاده تدا به دیده
ئیمه هه موومان خادمی نه ولادی نه بی بووین
چی بکهین نه مه تهقدیری خوداوهندی مه جیده

(۱) ژین ژماره ۸۳۴ سالی ۱۹۴۶

(۲) له دهقی شیعره که شیخ رهزادا نووسراوه (سی حهفید)ه.

شیعریک له ئیوان شیخ رهزا و پیره میژددا

له یه کیک له لاپه رهکانی که شکوله که می حمود پاشای جافدا، به ریز حهسه نه هه می بهگی
خوالیخوشبوو، به خهتی خوی چوار بهیت شیعری فارسی شیخ رهزای تاله بانی نووسیوه و له ژیریا
وهلامیکی پیره میژدی به هه مان شیوهی چوار بهیتی، بو شیخ رهزا، نووسیوه. لیژده هه ردوو
پارچه که و لیکدانه وه که ده نووسین. شایانی باسه ماموستای فارسی زانی شارهزا،
عهبدولقادی دهباغی شیعرهکانی بو ساغ کردینه وه و مانای لیکدایه وه. شیخ رهزا بو (وهسمان
پاشا)ی جافی نووسیوه:

کجا شد آن عنایت های پیشین
کجا شد آن کرامت های دیرین
نه گاهی پرسدم خانم نه پاشا
نه یادم میکند خسرو نه شیرین
و زین جانب نمیدانم سبب چیست
وزان جانب مگر ملای بیدین
نترسد از زبان آتشینم
-جعلناها رجوماً للشیاطین-

وهلامی پیره میژد:

رضای تلخ کامت خواند شیرین
دهانش ریش باد ان مرد کج بین
که کیخسرو به کیخسرو شبیه است
کجا شیرین بود چون حوری عین

توان حوری که از پاداش خیرات
زجنت امیدی با فرو تمکین
ملا محمل کش و نادر ندیت
رضا بنود که خوانندش شیاطین

مانای شیعرهکان:

شیخ رهزا نامه یهک بو وهسمان پاشای جاف ده نووسی و گلهیی لئ دهکا که نه خوی و نه خانم
واتا (خانی وهسمان پاشا)، هه والیان نه پرسپوه و پاشا و خانم به شیرین و خوسره و دادنه و
دهلئ من هیچ لهخومدا شک نابه رهنگه مه لای بی دین سۆفاری کردبی و ئیوهی دهرهق به من
بی لوتف کردبی، مه گهر مه لا ناترسی له زمانی ناگریم که وهک برووسکهی ئاسمان رهجمی
شهیاتین دهکا!؟

شیعرهکانی زۆر رهوان و پر مه عنايه و دهسه لاتی شاعیر به سه ره زمانی فارسیدا به باشی
دهگه یه نی. به لام پیره میژد دواي کۆچی دوايي شیخ رهزا وهلامی دهاته وه! خانی وهسمان پاشا
هه لده کیشی و دهلی:

رهزا که ده می تال بووه، له بهر نه ناردنی دیاری، تۆی له جینگه ی شیرین داناوه، که دهم بریندار
بی چونکه که یخوسره و به که یخوسره و ده شوپهی به لام که ی شیرین ده بیته حۆری به هه شت؟! تۆ نه و
فریشتی که له جهزای کرده و پر خیرت که له به هه شته وه که وتوو یته سه ره زهوی مه لا که ژاوهت
را ده کیشی و نادر له بهر ده ستندایه و رازی نابی که پیتیان بیژن شهیتان و به شهیاتی نی ناویان لئ
بنین.

پیره میژد هه لیه کی کرده وه که له باری میژوو بییه وه جیگای سه رنجه چونکه مه بهستی شیخ
رهزا له خه سه ره، خه سه روی په روژی به ناوبانگه به لام که یخوسره و له میژووی ئیراندا
که یخوسره و پیشدایه که دواي که یکاوس بووه به شای ئیران. به داخه وه شیخ رهزا نه مابوو دهنه
وهلامی ده دایه وه»

عهبدولقادی دهباغی ۱۹۸۷

پیره میژد و جهند شیعریکی موخته شه می کاشانی

پیره میژد له ژماره ۴۶۵ ی (ژیان) ی سالی ۱۹۳۶ دا، بو مه بهستی به راوردکاری چوار شاعیر،
که هه ره چواریان، چوار شیعریان بو یهک مه بهستی وتوو، نه ویش کۆچکردنی خوشه ویسته کانیان
بووه. شاعیرهکان بریتی بوون له:

- ۱- عهبدولحهق حامدی (تورک).
- ۲- موخته شه می کاشانی (فارس).
- ۳- حه مه ئاغای دهره ندفه قهره (گلکۆی تازه ی لهیل).
- ۴- شیعریکی عه ره بی که ناوی شاعیره که ی نه نووسیوه.

شیعره‌که‌ی موخته‌شەم لە لایەنی بەند و کێشەوه پێنج بەشە. بەیتی یەکەم و دووەم بەندیەکە، سییەم و چوارەم و پێنجەم بەندیەکە، شەشەم بەندیەکە، هەوتەم بەندیەکە.

شیعره‌که‌ی موخته‌شەم و وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێرد به‌م جو‌ره‌یه‌:

«اهل حرم دریده گریبان گشاده مود
فریاد بر در حرم کی‌ردیا شود
روح الامین نهاده بزانو سر حجاب
تاریک شد زدیدن او چشم آفتاب
چون خون زحلق تشنه‌ او بر زمین رسید
جوش از زمین به‌ذروه‌ عرش برین رسید
نخل بلند او‌جو خسان بر زمین زدند
طوفان به‌آسمان زغبار زمین رسید
باد آن غبار را بمزار نبی رساند
گرد از مدینه فلک هفتمین رسید
هست از ملال گر چه بر ذات ذو الجلال
او در دل است و هیچ دلی نیست بی ملال
ترسم جزای قاتل او‌چون رقم زنند
یکبار بر جریده‌ رحمت قلم زنند

وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێرد:

ئه‌ه‌لی هه‌ره‌م به‌پرچی بر او و یه‌خه‌ی در او
شینیان گه‌بشته‌ عه‌رش و ئه‌ویش سو‌ری که‌وته‌ ناو
(روح الامین) سه‌ری له‌سه‌ر ئه‌ژنۆ بوو شه‌رمی کرد
تاریک و لێل بوو رۆژ که‌ ته‌ماشای ئه‌وی کرد
ئه‌و گه‌رووه‌ وشکه‌ خو‌تینی ر‌ژا، که‌وته‌ سه‌ر زه‌مین
جو‌ش و خرۆشی خاک گه‌یییه‌ باره‌گای به‌رین
ئه‌و نه‌و نه‌مامه‌یان که‌ به‌سه‌ر خاکدا ر‌ماند
گه‌ردی غه‌می به‌حه‌و ته‌به‌قه‌ی ئاسمان گه‌یاند
ئه‌و گه‌رده‌لووله‌ با سه‌ری خست گه‌یییه‌ پێغه‌مبه‌ر
یه‌کسه‌ر له‌وێوه‌ گونبه‌دی ئه‌فلاکی گرت به‌ر
هه‌رچه‌نده‌ خوا له‌ غه‌م به‌رییه‌ و غه‌م دووره‌ له‌و
جێی ئه‌و د‌له‌ و د‌لێش غه‌می تیا به‌ ده‌گاته‌ ئه‌و

رەنگە لە کردەوه‌ی به‌دی قاتل بخو‌تینه‌وه
تۆماری ره‌حه‌تی هه‌موو عاله‌م بپێچنه‌وه‌(١)

(١) پیره‌مێرد ئه‌گه‌رچی ئه‌م شیعره‌ی موخته‌شەمی بۆ شیوه‌ن هیناوه‌ته‌وه‌ به‌لام موخته‌شەم لێرده‌دا شیوه‌نی هاوسه‌ر، یاخود خو‌شه‌ویسته‌که‌ی ناکات به‌لکو شیعره‌که‌ی بۆ شه‌هید بوونی کاره‌ساتی که‌ریه‌لا و شه‌هید بوونی (حسین) و توه‌. وه‌ له‌ مه‌به‌ستی پیره‌مێرد دوور ده‌که‌وێته‌وه‌. به‌لام پیره‌مێرد دیاره‌ هه‌ر نیازی له‌ باب‌ه‌تی شیعره‌که‌ بووه‌ که‌ (شین)ه‌.

وه‌رگێڕانی شیعرى دووه‌مى موخته‌شەم(١)

پیره‌مێرد له‌ پێشه‌کی ئه‌م شیعره‌دا نووسیبویه‌:

«مندال بووم، لای مه‌لا حسینه‌ گۆچه‌ ئه‌م خو‌تند، باوكم سالتیکیان له‌ که‌ریه‌لاوه‌ دوازده‌ به‌ندی شیوه‌نی (محتشمی کاشانی) بۆ ناردبووم، ئه‌وه‌نده‌ به‌سو‌ژه ئیستایش له‌ به‌رمه‌ ته‌نانه‌ت پار کردبووم به‌کوردی».

خوایه، چه‌ شو‌رشیکه‌؟ که‌ بۆ جملە عاله‌مه‌!!
دیسان چه‌ نه‌وحه‌یه‌ک و ته‌میک و چه‌ ماته‌مه‌؟
دیسان چه‌ شیوه‌نیکه‌؟ چه‌ مه‌حشه‌ریکه‌؟ پروی زمین
بێ ده‌نگی صور هه‌رای له‌ سه‌رای عه‌رشى ئه‌عه‌زه‌مه
گوایه‌ که‌ خو‌ر له‌ خاوه‌ری خوارو هه‌لات که‌وا
ئاشووبی شیوه‌نیکه‌، قیامه‌ت بلتیی مه‌
ناوی بنیم، قیامه‌تی دنیا، ئه‌لێن به‌لێ
ئەم مانگی شینه، وا ره‌شه، ناوی موحه‌رپه‌مه
دیوانی خوا که‌ جێی خه‌فه‌ت و خه‌م نییه‌ له‌وێش
پۆلی فریشته، سه‌ر له‌سه‌ر ئه‌ژنۆی عه‌زا و خه‌مه
جن و مه‌له‌ک، به‌شیوه‌نی ئیمه‌ له‌ گه‌ریه‌دان
بۆ ماته‌میکی ئه‌شه‌رفی ئه‌ولادی ئاده‌مه
رووناکی ئاسمان و زه‌وی رۆژی مشرقین
باوه‌ش نشین و پێشه‌ی جه‌رگی (بنی) حسین

(١) ژین ژماره‌ -٨٤٩- سالی ١٩٤٦.

پیره‌مێرد دواى ئه‌م شیعره‌ وه‌رگێڕاوه‌، شیعرێکی فارسی خو‌ی ده‌نووسیت، ئیمه‌ شیعره‌که‌

«خویشم له قه‌سیده‌یه‌کی فارسیدا که ته‌سویری سینه‌مای دورانم کردووه، هه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کان، له سه‌حنه‌دا حاله‌تی دنیای خو‌بان پتیشان داوه، تا هاتوته سهر زه‌مانی پیغه‌مبه‌ر له‌ویدا له شه‌ره‌فی نه‌وه‌وه سه‌حنه‌ی سینه‌ما هه‌لگیراوه و وتوومه:

انگه زمین منزلت اشرف رسول
بر خورد صحنه لیک نهان گریه بتول
هوشم ربود ولرزه در آفتاد بریدن
از بانگ وا حسین فلک گشت نوحه زن
آن ماجرا که رفت بر اولاد مجتبی
چون گویم آن گروه بود از قوم مصطفی؟
صد آخرین به محتشم، محتشم که گفت
شد سبحه کف ملک آن گوهری که سفت
ترسم جزای قاتل اوچون رقم زنند
یکباره بر جریده‌ی رحمت قلم زنند

مانای شیعه‌کان:

له شیعی هه‌وه‌ل هه‌روه‌ک پیره‌میرد خو‌ی ده‌لی، سه‌حنه‌ی شینه‌که‌ی گۆریوه و به‌به‌ره‌که‌تی هاتنه سهر دنیای پیغه‌مبه‌ری مه‌زنی ئیسلام، شپوه‌ی شبن به‌خو‌شی و پیکه‌نبن ده‌گۆرئ، به‌لام له هه‌مان کاتدا (به‌توول) واتا چه‌زده‌تی فاته‌ی کچی پیغه‌مبه‌ری مه‌زن به‌نه‌پتینی ده‌گری و فرمیسک ده‌بارپتئ. له شیعی دووه‌مدا: چاو‌پیکه‌وتنی نه‌وه سه‌حنه واتا نه‌سیرینی چه‌زده‌تی فاته، پیره‌میرد سه‌رسام ده‌کا و هو‌شی لئ ده‌ستپتئ و (چوارچپوه‌ی) له‌شی ده‌خاته له‌رزین و به‌گو‌یی دل‌هاواری (حسین رۆ) له هه‌موو سروشتدا ده‌بیستئ. له شیعی سیپیه‌مدا ده‌لی: نه‌وه کاره‌ساته دل‌ته‌زینه که به‌سه‌ر نه‌ولادی (چه‌زده‌تی عه‌لی) دا هات، من چۆن نه‌وه قاتالانه (داروده‌سته‌ی یه‌زید) به‌خزم و نزیک‌ی پیغه‌مبه‌ر یزانم؟!

له شیعی چواره‌مدا: پیره‌میرد ئافه‌رین له (محتشم‌ی کاشانی) شاعیری تازه‌بپتئ ده‌رباری سه‌فه‌وییه‌کان ده‌کا و ده‌لی: نه‌وه شیعه‌ری (محتشم)ه، بووه به‌زیکری مه‌لایه‌که و ته‌سبیحاتی پتیده‌کن، که وتوویه‌تی:

شیعی پتینه‌م: هه‌ر شیعه‌که‌ی (محتشم)ه، که پیره‌میردیش دووپاتی ده‌کاته‌وه و ده‌لی: ده‌ترسم له رۆژی قیامه‌تدا کاتئ که سزای قاتله‌کانی چه‌زده‌تی حوسه‌ین دهنوسن و پای

ده‌گه‌یه‌نن، غه‌زه‌بی خوا وا بیته جۆش که ئیدی ده‌فته‌ری به‌خشین و ره‌حمه‌ت بپتچنه‌وه و که‌س نه‌به‌خشن».

ئنجا ماموستای فارسی زانی شاره‌زا (عه‌بدولقادی ده‌باغی) سه‌باره‌ت به‌شیعه‌ره‌کانی، پیره‌میرد، دهنوسیت «شیعه‌ره‌کانی پیره‌میرد له باری شیعه‌رییه‌وه به‌رزن، به‌لام شه‌قلی کوردیه‌که‌ی پتیه دیاره و ناگاته راده‌ی شیعی سه‌عدی یا حافظ به‌تایبه‌تی که نه‌ده‌بیاتی فارسی سه‌د سال له‌مه‌وپیش هیشتا له‌ژیر ده‌سه‌لاتی ناخونده‌کاندا ده‌ینالاند، چونکه له سه‌ره‌تای ده‌سه‌لاتی سه‌فه‌وییه‌کانه‌وه تا سه‌ره‌تای دوری مه‌شرووتیه‌ت نزیکه‌ی چوارسه‌د سال له نه‌ده‌بیاتی فارسیدا به‌ده‌وه‌ری (فته‌رت) ناسراوه و له‌وه ماوه‌ دور و درپژده‌دا شاعیر یا زانایه‌کی نو‌ی نه‌هاته مه‌بدان و ته‌واوی شیعی و نه‌ده‌بیات بۆ نه‌وحه‌ بپتئ و تازه‌باری و له سینگ کوتان ته‌رخان کرابوو. پیره‌میردیش دیاره له‌ژیر تیشکی نه‌وه سه‌رده‌مه‌ی نه‌ده‌بیاتی فارسیدا ژیاوه. به‌لام له‌م ناخیه‌دا که دیوانی شاعیرانی وه‌ک، میرزاده‌ی عه‌شقی، ئیره‌ج میرزا و به‌هار و عارف و فه‌روخی دیوه. نه‌گه‌ر شیعی فارسی وه‌رگپرابئ شه‌قلی نو‌پخوازی و نو‌بپتئ پتیه دیاره».

پیره‌میرد، گه‌لی شیعی به‌فارسی وتوو و به‌لام زۆر که‌می لئ بلاوکرده‌ته‌وه و له کاتیکدا که له تورکیا بووه، شیعی و نوسینی ناردوو به‌هر یه‌ک له‌م رۆژنامه و گۆفاره فارسییانه‌ی که له ئیران ده‌رچوو. وه‌ک: رۆژنامه‌ی (شمس) و (شه‌فه‌ق سرخ) و گۆفاری (فه‌ره‌نگ). پیره‌میرد خو‌ی له‌م باره‌یه‌وه دهنوسیت «غه‌زه‌ته‌ی کوهستان که له تارانی پایته‌ختی ئیران ده‌رده‌چئ، تا ئیستا نه‌مدیبوو، نه‌م چه‌ندانه، چاو‌م پت که‌وت، با بلیم چاو‌م پت روون بووه‌وه، چونکو من مه‌فتوونی زبانی فارسیم و کاتئ له نه‌سته‌مول بووم گه‌لی خزمه‌تی غه‌زه‌ته‌ی (شمس)م نه‌کرد، که (سید حسینی ئیرانی) خاوه‌ندی بوو. نه‌وه سه‌رده‌مه که رۆژنامه‌ی (شه‌فه‌ق سرخ) و مجله‌ی (فه‌ره‌نگ) له‌تاران ده‌رده‌چوو، هه‌میشه من له نه‌سته‌موله‌وه مه‌قاله و شیعیرم بۆ نه‌ناردن. به‌ئیمزای (سلیمانی توفیق) یاخود (س.ت). هنگامی، هنگامه‌ی تبریز و مه‌شرووتیه‌ت و ره‌حیم خان چوه سهر (ستارخان) من له (شه‌فه‌ق سرخ)دا نووسیبووم:

هر خنجری که برتن تبریزبان زنند

تبریز جان ماست که بس بی امان زنند

ئستا خوا به‌رخورداری کا دکتۆر (اسماعیل نه‌رده‌لانی) کوهستانی سه‌ربلند ده‌ردپتئ (البرزیکه) نیشانه‌للاژینی (ژین‌ای نه‌بئ. که بیست و یه‌ک ساله و خو‌شی پیری پیره‌میردی ناخ خیر ده‌بئ»^(۱)

هر خنجری که برتن تبریزبان زنند

تبریز جان ماست که بس بی امان زنند

سردار رحم کن جگر خویش میدری

باهوش باش بر سرداری و می بری

نامت رحیم و رحم نداری بهانه چیست
این نام و نطفه ات بگمانم زمزس نیست

(۱) ژین - ژماره - ۸۵۵ - سالی ۱۹۴۷ .

مانای شیعه‌کان و چهند وشه‌یه‌کی پیشه‌کی:

پیره‌میرد له‌گه‌ل رۆژنامه‌ی به‌ناوبانگی (شفق سرخ) واتا (ناسۆی سوور) هاوکاری کردوه و ته‌نانه‌ت له‌کاتیکدا (په‌حیم خان) که سهرداری عه‌شره‌تیککی نازهربایجانییه له‌لایه‌ن شای ئیرانه‌وه ئیجازه‌ی پێ دده‌ری که بچیتته سهر ئازادیخوازانی ئیران له‌ شاری ته‌وریز که (ستارخان) سهرداریان بوو و هه‌موویان بکوژی، پیره‌میرد لایه‌نگری خۆی له‌ مه‌شرووته‌خوازانی ئیران دهرده‌برێ و به‌دلسۆزییه‌وه ده‌لتی: ته‌وریز گیانی ئیمه‌یه، واتا رۆحی نازادیخوازانه و ههر خه‌نجهریککی لی بدن وه‌ک له‌ گیانی گشت ئازادیخوازیککی بدن وایه که به‌بێ به‌زیی ده‌یه‌شین. له‌ به‌یتی دووه‌مدا، ده‌لتی: سهردار په‌حم بکه و به‌زیی به‌خه‌لکدا بیت، تو به‌نه‌فامی جه‌رگی خۆبشت دده‌ری، هۆشت هه‌بێ که به‌سه‌ر داره‌وه‌یت و لقێ ژیر پیتی خۆت ده‌بریته‌وه. که خۆبشت ده‌که‌ویتته خواره‌وه و ملت ده‌شکێ. ئیره‌دا پیره‌میرد مامۆستایانه و دلسۆزانه ئامۆژگاری ده‌کات و ئیشاره به‌شیعه‌که‌ی شیخی سه‌عدی ده‌کات.

به‌لام له‌ شیعی سیتییه‌مدا تووره ده‌بێ و ده‌لتی: ناوت په‌حیمه، به‌لام په‌حمت نییه، بیانوت چیه؟! وایزانه ئه‌م ناوه و ئه‌م توخمه هی فارس نییه، له‌ توخمیککی بیگانه بووی.

له‌رووی شیعه‌وه ئه‌م سێ شیعه‌ی به‌رزتره له‌وانی دیکه‌ی و ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که پیره‌میرد ئینسانیککی ئازادیخواز و دیموکرات و دژی مله‌ووری و ههر چه‌شنه دیکتاتۆرییه‌ک بووه. سهرکه‌وتنی مه‌شرووته‌خوازانی چ له‌ رۆم و چ له‌ عه‌جهم به‌لاوه به‌سه‌رکه‌وتنی ئازادی و مرۆفایه‌تی و فه‌وتانی زولم و زۆر و چه‌وسانه‌وه زانیوه و پیتی شادمان بووه. ئه‌و هه‌سته پیرۆزه شیعه‌کانی وه‌به‌ر دلان خستوه. ئه‌ینا له‌باری شیعییه‌وه ئه‌و چه‌ن شیعه‌ی سهرکه‌وتوو نییه به‌لام دلنیام که شیعی فارسی پیره‌میرد زۆر و به‌داخه‌وه فه‌وتاون، چونکه ئه‌و چوار دێره‌ی که سه‌بارت به‌شینی ده‌شتی که‌ربه‌لا هۆنیوه‌ته‌وه ئه‌وه دهرده‌خا و دیاره که غه‌زه‌له‌که ناته‌واوه و له‌ پێشدا چه‌ن شیعیکی دیکه هه‌بووه چونکه ده‌لتی (انگه‌ زمین) واتا ئه‌و وه‌خته به‌پیرۆزی و فه‌ری... لام وایه که شیعه‌ پاشه‌نده‌که‌ی (محتشم کاشانی) کردبیتته پاشه‌ندیککی خۆی و یستویه‌تی لاسایی یا په‌یره‌وی شیخ رها‌ی تاله‌بانی بکاته‌وه. به‌لام زانیویه‌تی که هاوتایی و به‌رانه‌رکی له‌گه‌ل شۆره‌سواریککی وه‌ک شیخ رها‌ی کاری شاعیره فارسییه‌کانیش نییه. بۆ وینه غه‌زه‌له‌که‌ی شیخ رها‌ی له‌ژیر سه‌ردیری «عشق حضرت حسین» له‌ لاپه‌ره‌ی (۱۱۲)ی دیوانه‌که‌ی، که له‌لایه‌ن (عه‌لی تاله‌بانی) و به‌چاودیری (فه‌تحو‌للا ئه‌سه‌د) چاپ کراوه، گه‌رچی پر هه‌له‌ی چاپیه به‌لام گه‌ر

بیت و بۆ به‌رانه‌رکی له‌گه‌ل ئه‌و چوار شیعه‌ی پیره‌میرد هه‌لی سه‌نگینی، ده‌بی پیره‌میرد و ته‌نی بیژین، کوجا مه‌رحه‌با و یا به‌فه‌رموده‌ی نالی په‌تک و هه‌ودایه.

عبدالقادری ده‌باغی ۱۹۸۷ زاینی ۱۳۶۶ هه‌تاوی

پیره‌میرد و شیعیکی مه‌ستووره (ماه شه‌ره‌ف خانمی ئه‌رده‌لانی)

له‌ سالی ۱۹۴۶دا پیره‌میرد، له‌ یه‌کیک له‌ نووسینه‌کانیدا باسی ئه‌و دیوانه‌ جوانه‌ی (مه‌ستووره) ده‌کات، که مه‌ستووره به‌چه‌ جوژه خه‌تیککی جوان نووسیویه‌تییه‌وه. هه‌روه‌ها کورته‌یه‌کی ژبانی تاییه‌تی و شاعیرییه‌تی. (ماه شه‌ره‌ف‌خان) ده‌نووسیت، له‌ کۆتایی نووسینه‌که‌یدا چه‌ند شیعیکی ئه‌و شاعیره‌مان پێشکه‌ش ده‌کات که په‌یوه‌ندی به‌خۆشه‌ویستی نیوان مه‌ستووره و (خه‌سه‌رو خانی والی سنه‌) وه‌ هه‌یه. به‌داخه‌وه ئه‌و دیوانه‌ نایابه‌ی که به‌و خه‌ته‌ جوانه‌ لای پیره‌میرد بووه و باسی ده‌کات، نازانین که‌وتۆته‌ کوێ و لای کییه؟! به‌لام وه‌ک باسی ده‌که‌ن ئه‌و دیوانه و گه‌له‌ ده‌ستنووسی نایابی کتیب‌خانه‌ چکۆله‌که‌ی پیره‌میرد که‌وتۆته‌ لای (شیخ محمه‌دی خال)، جگه‌ له‌و هه‌موو کتیب و ده‌ستنوسه‌ نایابانه‌ی (نه‌جمه‌دین مه‌لا)، که هه‌مووی گوێزرایه‌وه مالی شیخ محمه‌دی خال و وه‌ک ده‌لێن کتیب‌خانه‌که‌ی شیخ محمه‌دی خال ده‌ریایه هه‌رچی تیکه‌وت دهره‌اته‌وه‌ی نییه!!

ئه‌وا ئه‌و کورته‌ باسه‌ گرنگه‌ی پیره‌میرد پێشکه‌ش ده‌که‌ین و مانای ئه‌و شیعه‌رانه‌ی (مه‌ستووره)ش لیک‌ده‌ده‌ینه‌وه که به‌فارسی نووسراوه.

جه‌وه‌ری کوردی (۱)

کورد، که تازه‌ته‌وانین، ناو و ئاساری ئه‌ده‌بیاتیان بنووسین، سه‌رده‌فته‌ری خۆبێنده‌واره به‌رزه‌کان و سه‌رمایه‌ی فه‌خر و ستایشی کوردان (ئهمین زه‌کی به‌گ) یاخوا مه‌رگی نه‌بینم له‌به‌ره‌وه، به‌ره‌ به‌ره، خۆمانی پێ ناسیوین، وه‌ مه‌رحوومی جه‌ننه‌ت مه‌کان (مه‌حمود پاشای جاف)یش، هه‌ر له‌ سالی (۱۲۷۰) ده‌و تا وه‌فاتی کردوه، هه‌رچی شاعیری کورد هه‌یه به‌خه‌تی خۆی له‌ چه‌ند که‌شکۆلیکدا کوێ کردۆته‌وه. نیشان به‌و نیشان ئه‌مپۆ که‌شکۆله‌ گه‌وره‌که‌ی لای منه و بچکۆله‌که‌ی لای هه‌سه‌ن به‌گی کوره‌زای.

هیشتا زۆری وامان هه‌یه بۆمان نه‌هاتۆته‌ نووسین. له‌ میانه‌ی ئه‌وانه‌دا که‌چه کوردیککی وه‌ک تیشکی رۆژ له‌ ئاسمانی کوردستاندا بدره‌وشیتته‌وه به‌شیعر و، له‌ شیعه‌رکانی زیاتر به‌خه‌تی شکستی فارسی، که ته‌وانم بلستم له‌ هه‌موو ئیراندا وینه‌ی ئه‌و خه‌ته‌ جوانه‌ نه‌بینراوه. گه‌وه‌هریککی شه‌وچراغی کوردستانه، مه‌ستووره‌ی ناوه، به‌ش به‌حالی خۆم که‌ خه‌تی فارسی تعلیق و شکسته‌ی و خه‌تی دیوانی و (ثلث) و تورکی و چی و چی باش ئه‌نووسم و له‌

جوانیه‌که‌ی زیاتر شاره‌زای قاعده و سه‌بک و شتیوه‌یانم ناگه‌مه پایه‌ی نووسینی مه‌ستووره و شیعره‌کانیشی زۆر بالا‌یه. چهن‌دیک به‌ره به‌ره له (ژین) دا کردوومه به‌کوردی بۆ ئەمهی دوا‌ی من به‌کێک له (ژین) دا کۆیان بکاته‌وه، له چاپی بدا. ئەم مه‌ستووره‌یه به‌پر‌سیار که‌میکی شاره‌زا بووم، ناوی (ماه شه‌ره‌ف خانم) ه و ئەسل‌یان له نه‌وه‌ی (سلیمانی ئەلیاس ناغای گه‌ورهن) و له سلیمانییه‌وه چوونه‌ته (سنه) و له شیعره‌کانیا وا ده‌رئه‌که‌وئ که مه‌ربوتیه‌تی یا عه‌شق و عیلاقه‌ی به‌خه‌سره‌و خانی والی (سنه) وه هه‌بووه به‌ر‌پوايه‌تیک سکر‌تیری والی بووه. به‌مالی شیعره‌کانی ژنی بووه. له به‌یازه‌که‌دا له پیشه‌وه بیست و پینج غه‌زه‌لی له به‌حری (ئه‌لف) ده‌وه تا به‌حری (سین) له ئەشعار‌ی خه‌سره‌و خان نووسیوه، دوا‌ی ئەو له‌ژێر سه‌ره‌له‌وحه‌ی (من افکار م‌ذینه الر‌اقمه) دا دیوانی خو‌ی به‌و خه‌ته جوانه نووسیوه‌ته‌وه. ئەگه‌ر م‌ی‌ب‌ئ‌م ئەو خه‌ته به‌فتوگراف ئەکه‌م به‌کل‌تیشه و چاپی ئەکه‌م بۆ ئەوه‌ی ف‌تیری مه‌شقی ئەو خه‌ته ب‌ین.

ئەو خه‌ته له ئەوه‌ل د‌ت‌ر‌یه‌وه تا دوا‌یی د‌ت‌ری یه‌ک نه‌سه‌ق و یه‌ک ره‌نگ که‌لیمه‌یه‌ک و ه‌ر‌ف‌ت‌یکی نار‌ت‌یک و غه‌له‌تی تیا نییه. دوا‌یی شیعر‌ی ده‌رباره‌ی خه‌سره‌و خان ئە‌ئ‌ی:

کی ر‌ه‌د ه‌ند‌م در ب‌زم خ‌س‌س‌رو
خ‌اص‌ان ح‌ض‌رت خ‌دام در‌گ‌اه

له‌ج‌ی‌یه‌کی تر‌دا ئە‌ئ‌ی:

«گر خ‌س‌روم از م‌هر د‌هد بار به‌مش‌کو
خ‌نده به‌ب‌ساط ج‌م و کی م‌ی‌کن‌م ام‌شب»

یه‌ک‌ت‌یکی تر:

گرم خ‌س‌رو چو شیر‌ین از وفا پ‌ا‌پ‌ست ن‌ن‌مود‌ی
به عالم خ‌و‌یش را رس‌واتر از فر‌هاد م‌ی‌کرد‌م
گرم زان خ‌س‌رو خ‌ویان پ‌یام‌ی باد آ‌ورد‌ی
به م‌ژده جان شیر‌ین را ن‌شار باد م‌ی‌کرد‌م

مانای شیعره‌کان:

له شیعر‌ی هه‌وه‌له‌وه وا ده‌رده‌که‌وئ که مه‌ستووره ه‌زه‌ی له خه‌سره‌و خانی والی کردووه و ره‌نگه د‌ل‌داری یه‌ک‌تر بووین و وا ده‌رده‌که‌وئ که ئەم شیعره سه‌ره‌تای غه‌زه‌ل یا قه‌سیده‌یه‌ک ب‌ئ‌ی که ئاره‌زووی د‌ل‌ی خو‌ی ب‌ۆ‌چوونه لای خه‌سره‌و خانی ت‌یدا ده‌ر‌پ‌روه و س‌کال‌ای له هاو‌نشینه‌کان و ده‌ر‌گا‌وانه‌کانی خه‌سره‌و خان کردووه که ده‌ئ‌ی: که‌ی ر‌ت‌یگه‌ی من ده‌ده‌ن ب‌چمه ن‌یو به‌زمی خه‌سره‌و، هاو‌نشینه‌کانی تاییه‌تی و پ‌یاوه ده‌ر‌گا‌وانه‌کانی.

له شیعر‌ی دووه‌مدا ده‌ئ‌ی: ئەگه‌ر خه‌سره‌و له رووی خو‌شه‌ویستییه‌وه ر‌ت‌یگام بدا بۆ کۆش‌کی

تاییه‌تی خو‌ی، ئیدی ئە‌مشه‌و له خو‌شیاندا به‌به‌زمی جه‌مشیدی جه‌م و که‌یکاوس پ‌یده‌که‌نم. له دوو شیعر‌ی غه‌زه‌لی س‌ت‌یه‌مدا ده‌ئ‌ی:

ئ‌گه‌ر خه‌سره‌و چه‌ش‌نی شیر‌ین پ‌ی‌ی نه‌ده‌به‌ستمه‌وه، له دنیا‌دا خو‌م له فر‌هاد ر‌یس‌واتر ده‌کرد‌. ل‌یره‌دا ئ‌یشاره به‌هه‌ق‌ایه‌تی شیر‌ین و فر‌هاد ده‌کات. له شیعر‌ی ئ‌اخ‌ردا تامه‌زرو‌یی خو‌ی بۆ وه‌لام‌ت‌یکی خه‌سره‌و خان ده‌رده‌بر‌ئ و ده‌ئ‌ی: ئەگه‌ر (با) له‌لایه‌ن ئەو خه‌سره‌وی چاکانه‌وه یه‌یام‌ت‌یکم بۆ ب‌ی‌ئ‌ی، گیانی شیر‌ینم له مز‌گ‌ین‌یدا، وه‌ک قوربان‌یی پ‌یش‌که‌شی با ئە‌کرد‌. وشه‌کانی شیر‌ین و خه‌سره‌و و فر‌هاد ج‌یناس‌ت‌یکی جوانه که به‌وه‌ستایییه‌کی ب‌ئ‌ و‌ینه‌وه به‌یانی کردووه.

(١) ژین ژماره‌٨٣٣ سالی ١٩٤٦

شه‌وقی چرا

پ‌یره‌م‌ت‌رد له سالی (١٩٤٩) دا ئەم شیعر‌ی بلا‌و کرد‌ۆ‌ته‌وه. وه له دیوانی پ‌یره‌م‌ت‌ردی نه‌مری، مام‌ۆ‌ستا ها‌واردا (له لاپه‌ره‌ی ٢٢٣) دا چاپ‌کراوه، وه به‌شیعر‌ی پ‌یره‌م‌ت‌رد دانراوه. به‌لام ئەگه‌ر به‌وردی ته‌ماشای شیعره‌که بکه‌ین ئە‌ب‌ین‌ین وشه و سه‌بک و شتیوه‌ی شیعره‌که و ته‌نانه‌ت باب‌ه‌ته‌که‌ی زۆر نزیکه له شیعر‌ت‌یکی فارسییه‌وه. بۆ ئەم مه‌به‌سته که‌وت‌ینه پر‌سیار بۆ د‌ۆ‌ز‌ینه‌وه‌ی ده‌قه فارسییه‌که، به‌لام به‌داخه‌وه له‌به‌ر نه‌زان‌ینی ناوی شاع‌یره‌که نه‌ماند‌ۆ‌زیه‌وه. پ‌یره‌م‌ت‌رد شیعره‌که‌ی له ژماره ٩٧٩ ی (ژین) ی سالی ١٩٤٩ دا به‌ناوی (ئه‌حه‌ی جاو) ده‌وه بلا‌و کرد‌ۆ‌ته‌وه. هیواد‌ر‌ین له داها‌ت‌و‌ودا به‌هو‌ی د‌ل‌س‌ۆ‌زی ئە‌ده‌ب د‌ۆ‌ستانه‌وه ده‌قه‌که‌ی‌مان ده‌ست که‌و‌یت:

فه‌زل و ه‌ونه‌ر له‌ناو ته‌م و غه‌م‌دا دیار ئە‌ب‌ئ
شه‌وقی چرا له‌گه‌ل شه‌وی تارا به‌کار ئە‌ب‌ئ
پ‌ووش‌ینی ره‌ش به‌ده‌وری سه‌ری ق‌یبه‌له‌ما گه‌را
به‌ختی ره‌شم له ق‌ینی ئە‌وه داغ‌دار ئە‌ب‌ئ
م‌ی‌ح‌راب له ر‌استی تا‌قی بر‌ۆی ئە‌و چه‌مایه‌وه
پ‌شتی شکاو و ک‌ۆم به‌دیوار ئ‌یست‌وار ئە‌ب‌ئ
چاو‌م له دانه نه‌بووه، به‌دانه‌ی ئە‌زه‌ل قه‌سه‌م
پ‌ی‌م ب‌ۆ‌چ به‌دوا‌ی دانه گ‌رفتار و خ‌وار ئە‌ب‌ئ؟
م‌یوه که کال و ره‌ق ب‌ئ‌، لقی به‌رزه ته‌خت‌گی
ده‌ردی ته‌کامله، که گه‌بی خ‌اک‌سار ئە‌ب‌ئ

مانگ تا هه موو شهوئ هه لئ، بئ قه دره لای عه وام
 كه كه وته په ناوه بۆی نه گه پئین تا دیار ئه بئ
 نان لای خوا براوه ته وه روو له كهس مه نئ
 هه رچی كه نانی منه تی خوارد شه رمه زار ئه بئ

په چەت لادە

پیره میترد له ژماره ۹۹۵ ی سالی ۱۹۵۰ ی رۆژنامه كهیدا، ئەم شیعری بلاو كردۆته وه. به بئ
 ئه وهی هه یچی له باره وه بئ، وهك ناوی شاعیر، سه رچاوه ی شیعره كه! ئیمه ئەم شیعره
 به وه رگێراوی شیعریکی فارسی ده زانین، هه تا دهقه فارسییه كه یمان دهست دهكه ویت، ئه وا
 وه رگێرانه كه ی پیره میترد ده نووسین:

په چەت لادە، له روو، بنواړه رۆژی هه شری هه سه رتهكار
 له هه شرا ترسی ناگر، لیره شه وقی ناگری روخسار
 كه بئیته باخه وه ناگر ده خه یته جه رگی گول ئه وسا
 په ره ی گول ده بنه په روانه به ده ورتدا وه كو پرگار
 كه دهنگی تۆم له گوئ بئ وهك غراموفون په گی رۆحم
 وه ری ئه گری و شه وی ته نه یایی دیسان بۆ ئه كا تکرار
 كه شانهم دا له ریشم بۆنی عه تری لی ده هات زانیم
 كه شانهم و هك خه یالم پئی كه وتبووه زولفی یار
 به بئ حسی جه مال ئاوینه عه کسی ناگری هه ر من
 ئه وا ئاوینه ی دل عه کسی تۆ ئه نوینی جاروبار
 كه من تۆم بئ ئیتر به سمه هه موو دنیا له لام په شمه
 له هه شت باخچه ی به هه شتم چی، من و ژووریکێ چوار دیوار
 هه وام ناوی، هه وام دینئ، كه ته نه ها دوورم و ته نه ها
 مه به موئنس به ته نه ها ئینس و (تصحیف) تاته شه زینه هار

نه عتیکی سه نایی

پیره میترد وه رگێرانی ئەم نه عته ی (سه نایی) شاعیری گه وه ری سو فی، له ژماره ۹۹۳ ی سالی
 ۱۹۴۹ ی رۆژنامه كهیدا بلاو كردۆته وه، دهقی فارسییه كه ی نه نووسی بوو، هه وه ها سه رچاوه كه یشی
 دیاری نه كرد بوو هه تا وه دهستی بخه یین.

ئهی تاج به خشی ئه نبیا، ئهی نووری دیدهی ئه صفیا
 ئه و رۆژه ی تیا ئه درئ جه زا، بۆ عاسیان هه ر تۆی په نا
 ئه حکامی تۆ، (حبل المتین)، ئاینی تۆ، پئنگای یه قین
 تۆی (رحمة للعالمین)، هه ر تۆی ئیمامی ئه نبیا
 خوا كه فه رموویه تی (لولاک) دیاره كه تۆی مایه ی ئه فلاک
 به (الم نشرح)، سینه ت پاک، گیانی منت بئ فیدا
 نووری چاوی ئاده م هه رتۆی، ژهنگی دلی ئوممه ت ئه شوی
 له گول جوانتر به رده نگ و بۆی، هه لبراره دی سنفی خودا
 کردگاری جان ئافه رین، خۆی به تۆی فه رموو ئافه رین
 به هیوا ی رجای تۆ ئه ژین، بۆ ده ردی دل مان تۆی ده وا

پیره میترد و شیعریکی شامه زه هار

ئەم شیعره وه رگێراره دوو جار بلاو کراوه ته وه، جاری یه كه م له ژماره ۳۸۰ ی رۆژنامه ی (ژیان) دا
 له سالی ۱۹۳۳، جاری دوو هه م له دیوانی پیره میتردی مامۆستا هاواردا لایه ره ی ۲۱۸.
 پیره میترد له سه رد پئی شیعره كه دا نووسی بوه (په ی ره وی شامه زه هار) به لام وهك ئیمه پرس و پامان
 له باره یه وه كرد بۆمان ده ركه وت كه پیره میترد ده فاو دهق وه ری گێراوه. وه شیعره كه ش یه كێكه له
 شیعره به ناویانگه كان و شاعیره كه ش هه وه ها.

به روو پۆشینی تۆ، رۆژم شه وه زهنگیکه تی سه وه تار
 وه كو تاوس كه هه وری دی، ئه نا لئینئ، به گریه و زار
 په چەت روخساری داپۆشیت و من ده ردی گرانتر بوو
 به لئ دیاره كه رۆژتاوا بوو، ده ردی قورس ئه بئ بیمار
 په گی رۆحم به دیدهی تۆ وه په یوه سته و به سه رمه سته
 به سه د لادا ته راندت، ناپسئ سه خته وه كو بزمار
 له ده وری بئست ووندا، شه و كه دهنگیکه به سو ز ئه بیه ی
 ئه وه گیانی منه، بۆ بئكه سی فه ره ها ئه كا هاوار
 له دوجه یلا كه نا قه ی مه حمه لیکم دی ئه لیم له یله
 به ره و پیری ده چم، ئه شعاری قه یسی بۆ ده كه م تیکرار
 له جیئ قه یید خه ری زنجیری شئیتیم هئند له لا خۆشه
 له گه ل جو لام زه ری زنجیره كه م، پر ده كا ده ر و دیوار

ئەگەر شىتتى تەواو شىت بى، لەلايان ھېندە ماقوولى
بەرى پىت ماچ ئەكەن دىكى بىابان و سوپاھى خار
بە پەنجەى نازكى دولبەر، تەلى بى گيان ئەناليتنى
منى زىندوو بەدەنگى چۆن ئەكەم سۆرى جنون (اظھار)
ئەمانە شىعەرى مۆدەى كۆنە، وەك من پىر بووہ ئىستا
نە شىدەت بۆ وەتەن بى باشە، بەلكو پىي بىي رزگار
ھەموو عالەم لە دوو ئازادى وىلە بۆچى من وەك شىت
كەمەندى زولف لە ئەستۆى خۆم خەم، بىمە كەرى ژىر بار

عەشقى راست

پىرەمىرد دووجار ئەم شىعەرى وەرگىراوہ و بلاوى کردۆتەوہ. جارى يەكەم حوزەيرانى ۱۹۳۵ .
جارى دووھەم، حوزەيرانى ۱۹۴۴ .

جارى يەكەم ناوى ناوہ (عەشقى راست) و نووسىبوہ كە (شىعەرى مەولانا خالدا) ە و سى
بەيتى فارسى دەقى شىعەرەكەى مەولاناي لە تەكدا نووسىبوہ. جارى دووہم ناوى ناوہ (فەلسەفە)
و ناوى شاعىرەكەى نەنووسىبوہ. جارى يەكەم شەش بەيتە و جارى دووہم ھەشت بەيتە، لە ديوانى
مەولانا خالدى نەقشەندى (مەلا عەبدولكەرىمى مەدەرس) دا، ئەم شىعەرەمان بەرچاو نەكەوت.

عەشقى راست

چو مەجنون شد بەخلوتخانە ە خاک
ندا آمد براو از ایزد پاک
كە اى مەجنون چە آوردى بدرگاھ
بر آمد ازدل مەجنون يكى آھ
كە چندان شورى لىلى درسرم بود
كجا پرواى روز محشرم بود

وەرگىراى ۱۹۴۱:

كە مەجنون كەوتە خەلوەتخانەى بى خاک
نىدايە ھات لە قوبەى بارەگای پاک
وتى شىتەكە دىارى کردەوہت كوا؟
سەرىكى ھەلبىرى رووى كەردە لای خوا

وتى تۆ خۆت ئەزانى شۆرى لەيلا
سەرى وا گىژ و بژ كردم لە مەيلا
نە بىرى رووى جىھانم بوو نەمەحشەر
خەيالەم عەشقى لەيلا بوو سەرانسەر
لە لای خوا خۆش بوو ئەم جوايە رەوانە
بووہ ئەستىرە بۆ ئەم ئاسمانە
چە خۆشە شۆرشى ئەم عەشقە پاكە
بەللى عەشقى كە پاك بى ديارە چاكە

وەرگىراى سالى ۱۹۴۴

كە مەجنون، دوايى ھات و كەوتە توتى خاک
لەيان پەرسى فرىشتەى يەزدانى پاك
ئەرى شىتەكە، دىارى کردەوہت كوا
سەرىكى ھەلبىرى، رووى كەردە لای خوا
وتى تۆ خۆت بەشۆرى عەشقى لەيلا
سەرت واگىژ و وىر كردم لە مەيلا
نەبىرى خۆم و دنياىم بوو نە مەحشەر
سەر و دل پى لە لەيلا بوو سەرانسەر
لەلای خوا خۆش بوو ئەم واتەى رەوانە
بووہ ئەستىرەىەك لەم ئاسمانە

لەوہ دەچى شىعەرەكە لىرەوہ شىعەرى پىرەمىرد بيت:

منيش خۆزگە لە عەشقى نىشتماىنا
بە کردەوہى خۆم نەزانىايە لە مانا
بەللى، مەجنون كە ئەستىرەى سەمايە
جىيايە، وىللى، لەيللى بەھايە
ھونەر وايە كەسى كە مەرد گوزىن بى
بە چاكە و خزمەت ئەستىرەى زەمىن بى

نەعتى فارسى بەكوردى^(۱)

ئەى پادشاھى خاوەرى ژىر بورجى تەجەللا
قەسرت فەلەكە پال ئەدەيە عەرشى موعەللا

خهقی هه موو پیغه مبهه و ری دۆزه ده وای خوا
 شابازی (دنێ) کهوتیه ئهوجی (فتدلی)
 هه ندی له به یانی شهوی میعراجی تو (والنجم)
 بادت بووه (بس) و به یداخی (فتحنه)
 سویندیکه به مووی ریش و سه رت ئایه تی (واللیل)
 (والشمس) ی به رۆی تو وتوو بهاری (تعالی)
 تاجی سه ره (حامیم) و کهوات نوری (مزملم)
 شه رحه به (الم نشرح)، ئه لقابته (طه)
 قه ده سه روی ره وانی له بی رووباری (مدثر)
 میحرابی برۆیشت، بووه (قوسین او ادنی)
 شایانی به رت خه له عه تی (لولاک ولعمرک)
 ده ربانی ده رت (یوشع و ذوالکفل و مسیحا)
 نه ختیکی له جه مالت گه ییبه (ته له عه تی یوسف)
 ئه و ئاگره بوو خسته یه ناو گیانی زلیخا
 کرێنۆشی فریشته که ئه یانبرده به ر ئاده م
 بو گه وه ره که ی تو بوو له ناو جه به ه ی ئه و دا
 (یونس) له شه تی موسڵدا نه خنکا به هه وای تو
 پسگار بوو له ته نگانه که وای ماسی فریو دا
 موسا به عه سای هیممه تی تو نیلی دوو له ت کرد
 به و هیممه ته وه سیحری به تال کرد (یدی بیضا)

(١١) ژین ژماره (٩٥٢) سالی ١٩٤٩

پیره میرد و شهش چوارینی بابا تاهیری هه مه دانی (عوریان) (١)

پیره میرد شهش چوارینه ی بابا تاهیری وهر گێراوه و پێشه کییه کی کورتی بو نووسیوه،
 پێشه کییه که ی له کتیبی دیوانی بابا تاهیری (رهزا توفیق) وه وهر گرتوه، که به تورکی
 چوارینه کانی بابا تاهیر و خه یامی له بهر گیکدا له چاپداوه.

پیره میرد نووسیویه «رهزا توفیقی فه یله سوف و زۆر شاعیر، دیوانی بابا تاهیری ته رجه مه
 کردوو به تورکی، له ئهسته موڵ ته به کراوه، له گه ل چوار خسته کی خه یام پێکه وه له بهر گیکدان.
 ئه بی ئه مین زه کی به گ ئه وه ی بهر چاو نه که وتبێ. رهزا توفیق زۆر جوانی ته رجه مه کردوو، جا

نازانم شێوه ی کوردیی هه که ی به هۆی کوردیکی سلیمانیه وه هه ل کردوو یا هه ر خۆی شاره زای
 هه موو زمانیکه. ئه سلێ شێوه که ی (راجی) یه. رهزا توفیقیش به زبانی (راجی) داناوه و
 (نازه ری) خاوه نی ئاته شکه ده که ییش هه ر به راجی داناوه و به هه مه دانی ئه ناسی و ته خلوسی
 شیعی (عوریان) بووه.

نازه ر ئه لێ: بابا طاهر دیوانه یه کی فرزانه و هه مه دانییه کی هه مه دانه. به عاشقی شه یدا
 ناوبراوه. لکی ته ئریخی پیشه ی من نییه، ئه وه خوا به ئه مین زه کی به گی داوه. ته نه ا ئه مه نده
 ئه زانم که بابا تاهیر برای (شیخ عه لییه کۆسه ی دۆلپه مو) ه و که راماتی زۆر بووه! ئیتر به شی
 من له شیعه رکانیا یه، وا ئه یگێر مه سه ر شێوه ی خۆمان:

١

چه خۆشه، خۆشه و یستی، هه ردوو سه ر بی
 به یه کسه ر خۆشه و یستی ده ردی سه ر بی
 ئه گه ر مه جنوون دلی شوێکی تیا بوو
 دلی له ییلا له وه شوێی ده تر بی

٢

نه سیمی له و په ریشان کاکۆله دیت
 گه لێ خۆشته ر له بۆنی سونبۆله دیت
 خه یالی تو به شه و ده یگر مه باوه ش
 له دۆشه کما، به رۆژ، بینی، گۆله دیت

٣

من و عه شق و دلیکی گێژ و وێژی
 که برزانگ لیم ئه نیم، لافاو ئه پێژی
 دلی عاشق به داری ته ر ئه شو به ی
 سه ری سووتا، سه ری خوینا ئه پێژی

٤

گۆلآله ی کۆهساران هه فته یه که
 وه نه وشه ی جۆباران هه فته یه که
 له ناو شاری دلاندا جار دراوه
 وه فای سیمین غه داران هه فته یه که

۵

بەلایە دڵ، بەلایە، دڵ بەلایە
گوناهی چاوه، دڵ وا مویتەلایە
ئەگەر چاوه روومەتی شیرین نەبینی
لە کوئی دڵ تووش ئەبوو بەو هەلەلەلایە

۶

کە زوئقی تۆ لەگەڵ رووت بوو بەهاوێ
بەسەر گوێدا پەڕیشان ماوه سونبول
ئەزانم بۆچ لەسەر رووتدا بلایە
کە هەر داویکی، داوی دانێ بۆ دڵ

(۱) ژین ژماره ۶۰۳ ی سالی ۱۹۴۰

پیره‌مێرد و نۆ چوارینه‌ی خواجا عبیداللهی ئەنصار^(۱)

سالی ۱۹۴۷ پیره‌مێرد نۆ چوارینه‌ی خواجای وەرگیراوه، بەلام دهقه‌کانی له ته‌کدا تۆمار نه‌کردوون، هه‌تا ئێمه‌ش بیاننوسینه‌وه و به‌راوردیان بکه‌ین:

۱

خوایه ئه‌وی من له تۆم ئه‌وی ئه‌یزانی
لام داوه له زینه‌تی جیهانی فانی
بێ قه‌دره له لام ده‌یده‌ی شاهانی
خانه‌ی دلم چاوه‌پێیه بۆ میوانی

۲

هه‌ر چه‌نده که ته‌نگه‌تاوی ژێر باری جه‌فام
به‌م باره‌وه سا‌بر و په‌زامه‌ندی خودام
هه‌ر چۆنی بێ به‌س نییه له نامه‌ردان دوورم
ناهه‌لم ئەگەر له‌لا بێ، مه‌رگ خو‌شه له‌لام

۳

که‌وتوو‌مه که‌مه‌ندی گه‌ردشی دنیاوه
دوو هه‌لقه‌یه ده‌ست و پێمی پێ به‌ستراوه
شه‌و که‌وتوو‌مه ناو کو‌ری قوما‌ر و مه‌ستی
ئەم عومره عه‌زیزه سه‌یری چۆن دۆراوه

۴

پێی بێ ئەده‌بی ونه، به‌جایی ناگا
دورپێکه ئەده‌ب به‌ده‌س گه‌دایی ناگا
پێ پلێکه‌ی ته‌ختی پادشاهی ئەده‌به
تاجیکه به‌غه‌یری پادشاهی ناگا

۵

یادت بوو به‌هامده‌می دلی غه‌مگینم
تۆی تیا نه‌بێ هه‌رچی که هه‌یه نایبینم
فریادمه‌ یادی تۆ بگاته فریام
شه‌معی غه‌می تۆیه شه‌و له‌سه‌ر بالێتم

۶

لای من سه‌رو سه‌ودای که، که‌سی تر نابێ
پێی عه‌شقه که په‌روای که که‌سی تر نابێ
پێت که‌وتۆته ناو دلم ئیتر من به‌سمه
دڵ پر له سه‌فایه جای که‌سی تر نابێ

۷

تێکه‌ڵ مه‌به به‌م خه‌لکه نه‌وه‌ک مه‌غروور بی
گیرۆده‌ی خه‌لکی بی، ئەبێ له‌و دوور بی
پازی دلت به‌که‌س مه‌لێ، بێ هووده‌یه
هیچیش له‌که‌س مه‌خوازه نه‌وه‌ک مه‌غفوور بی

دهنکئی گهفی کهست که له گهردندا بئ
قهسرت له بههشتا که لهکردندا بئ
ئهو قهسره ئهرووختی بهپهلی (حق الناس)
زۆردار ئهبئی بهختی له سهرو و بندا بئ

به فقهقرو بهلا که هاوونشینت کردم
بئ خزم و کهس و کار و قهرینت کردم
فهروموت ئهمه جیبی ئهوهیه خویشم ئهویی
چاکهم چییه؟! وا گردهنشینت کردم

(۱) ژین ژماره ۸۷۸ی سالی ۱۹۴۷

چوارینهیه که له فارسییهوه

پیره میگرد ئهم چوارینه و گهلی شیعری لهو بابتهی ناو ناوه (شیعری کوئی عاشقانه)،
سهراچاوهی ئهم چوارینهیه و ناوی شاعیره کهی نه نووسیوه، تهنها وهری گپراوته سهرا کوردی:

«ئه گهر بئ ئاهئ هه لکی ششم وه کو بهرگی گه لا پیزان»^(۱)
له سینه م دهرده هینئ پارچه پارچهی جهرگی سووتاوم
ئه وهند پر ترس و بیمه ته هله کهی وای تیا به کووچهی عهشق
که مه رگیش ناویری روو بکاته عاشق، بویه وا ماوم!

(۱) ژین ژماره ۸۹۵ - سالی ۱۹۴۷

پیره میگرد و چوارینه کانی (شیخ سه عید ئه بولخهیر)

پیره میگرد له سالی ۱۹۴۸، شهست و پینچ چوارینهی شاعیری سوئی (شیخ سه عید
ئه بولخهیر)ی له فارسییه وه وه رگپراوته سهرا کوردی. ههرا چوارینیک، دهقه کهی و بهرام بهیری
وه رگپرا نه کهی، نووسیوه. ههروه ها پیشه کییه کی جوانی بو ناسین و به ره می ئهم شاعیره سو فییه
نووسیوه. له م دیوانه دا ئه و پیشه کییه و دهقی شیعره کان و وه رگپرا نه کانی پیره میگرد ده خهینه پیش
چاوی خوینه ران:

«زۆر ده مییک بوو روباعیاتی شیخ سه عیدی ابوالخیرم له م لاو له ولا ئه بیست، یا له هه ندی
گو شه ی به یاز و که شکۆلدا به رچاوم ئه کهوت. له دوو سئ جیهه ته وه، تهئ سیری ئه کرده دل مه وه،
جاری له نو قته ی ئه ده بیاته وه، هه ندی نو قته ی وای تیا به من له هیچ شاعیریکی ترم نه بیستوه.
دوای ئه وه هه ندی موناجاتی ههیه، سهرا نسهر مه عنه ویات و ئیلا هیاته، که ئه گهر که سئ به دل و
دهروونیکی پاک بیخویتی ته وه له باره گای خوادا، دهنگ ئه داته وه و فریشته کانی عالمی بالا
ئهینه ها و ناله و ها و دهنگ، له بهر ئه وهیه که دهسته یه که له ئه هلی ئیمان بو ههرا مهرامیکی دنیا
بئ، روباعییه کی ئه ویان دانا وه که ئه گهر ئه وهنده جاره بیخویتی نه وه خواستیان دیته دی، ئهم
نه وعه زاتانه کهوا له په رده ی په نهانیدا زوهد و تهقوا و له دواییدا ئیرشاد ئه کهن.

مهسلهک و را و ته ریه تی موخته لیفه یان ههیه که هه ریه که به ناویک ناو ئه برتن مه زه بهی ئه بو
سه عید سوئی بو وه که له ئه بی ئه لفه ضلی کوپی حه سه نی شاگردی ئه بی نه صری سه راجی
وه رگرتوه.

ئه ویش ئه چیت ته وه سهرا (جنید)ی به غدادی. به لئ ئهم نه وعه پرستشه چونکه په نهانییه و پتی
راستی شه ریه ته ی ئیسه لامیش ناشکرایه، خه لک لهو مه عنه ویاته ی (تصوف)ه ناگهن.
نه شاره زان، زۆر تر به (زندیق)یان ئه ژمیترن. ته نانه ت شیخ ئه بو سه عیدیشیان به وه ئیتها م کرد و
لای (مهحمودی غه زنه وی) شکاتیان لئ کرد، که ئه مه له سهرا رپگای شه ر ناپروا و ئه میش
گوا به به ئه بو عه لی ئین سینای وتوه کافره و ئین سیناش بهو روباعییه مه شهووره جوابی
دا وه ته وه، که له ئه ده بیاتی فرسا د شیوهی (رباعی) چوار خشته کی زۆر په سه نده، له رباعیاتیشدا
دوو زات له پیش هه موو شاعیره کانه وهن. شیخ ئه بو سه عید و عومه ر خه یام. ئه و روپایی زۆر تر یان
ئه دیه کانی ئینگلیز روباعیاتی خه یامیان له لا په سه ندره. که به هه موو زبانی ته رجه مه کرا وه،
به لام له عالمی ئیسه لامدا دیاره شیخ ئه بو سه عید پیشتره و قیاسی له گه ل خه یامدا ناکرئ. ئهم
به هه موو مه عنا یه که وه پیاوی خوا و پیری ته ریه قه ت بو وه. چواره سال به جه زیه ی (فنا فی الله) وه
له دهشت و بیابانی خا و راندا به ناله ی مه حه به تی ئیلا هییه وه سه حرا نه وه رد بو وه و به گژو گیا ژیا وه.
روبا عیاته کانی هه موو فیوضاتی عه شقی خوی تیا به و الحاصل ئهم نه وعه اعاضمه وهک
(فارابی) و (ابن سینا) و (شیخ ئه بو سه عید) فه لسه فه و تصوفیان له شه رقدا هینا وه ته
مهیدان. که عه وام له که نه ی ناگا و هه زه ته ی مه ولانا خالیدی خومان که (مجدد)ی ته ریه قه تی
نه قشبه ندییه، ئه فه رموئ،: ههرا ته ریه یه تار و پۆکه ی نه چیت ته وه سهرا شه ریه ت ئیلحاده. بویه
ئیمه که خوا و هیممه تی مشایخان فرسه تی داین دیوانی مه وله وی و مه ولانا خالیدمان کردو وه
به کوردی ئه مانه وئ روباعیاتی شیخ سه عیدی ئه بولخه یریش بکه یین به کوردی. روباعیاتی خه یام
زۆر کهس به هه موو زبانی ته رجه مه یان کردو وه. ته نانه ت شیخ ئه حمده ی شیخ سه لام له پیشدا و
شیخ سه لام له پاشدا کردو ویانه به کوردی به لام ئهم روباعیاتی شیخ ئه بو سه عیده نه کرا وه.

۱

شب خیز، که عاشقان به شب راز کنند
گردد درو بام دوست پرواز کنند
هر جا که دری هست به شب در بندند
الا در دوست را که شب باز کنند

۱

شهو ههسته، که شهو نیازی عاشق پازه
پوچی له دهه ری دۆست به هه وای په روازه
شهو، داده خری دهه کی هه موو جیگای
دهروازهی دۆسته وا به شهو دهروازه

۲

هنگام سپیده دم فروس سحری
دانی که چرا همی کند نوحه گری
یعنی که نمایاند در آیهی صبح
کز عومهر شپی گذشت و تو بی خبری

۲

پووناکی به یانی که له شیری سهه ری!
زانیوته که بۆچ ئەکا نوحه که ری!
یه عنی که له ئاوینه ی پوژا دیویه
عومرت شهو یکی تیپه ری تو بئ خه به ری!

۳

ای آنکه براندهئی حاجات توئی
هم قاضی و هم کان مهمات توئی
من راز دل خویش چه گویم باتو
چون عالم سرّ والخفیات توئی

۳

ئهی خوایه، به جیهینه ری حاجات هه ری توئی
هه م قازی و ریکه خه ری مهمات هه ری توئی
پیتی ناوی، من رازی دلی خوم لای تو بلیم
هیچ کاریکی شارراوه نییه لات، هه ری توئی

۴

ای جملهئی بیکسان عالم را کس
یک جو کرمات تمام عالم را بس
من بیکسم و تو بیکسانرا یاری
یارب تو به فریاد من بیکس رس

۴

ئهی بو هه موو بیکه سانی عالم توئی که س
که متر که رهمت بو هه موو مه خلوقت به س
من بیکه سم و که سی هه موو بیکه س توئی
مه م نیره وه لای که سی تر ئهی فریاد په س

۵

ما بامی و مستی سر تقوی داریم
دنیا طلبیم و میل عقبی داریم
کی دنیا و دین هردو به هم جمع شوند
این است که نه دین و نه دنیا داریم

۵

ئیمه که به مهستی مهیلی ته قوامانه
دنیا نه گرین و هه ولی عوقه بامانه
چون پیکه وه؟! دینه دهس دنیا و دین
بهو دوو دلییه، نه دین، نه دنیا بامانه

۶

ای در صفت و ذات تو حیران که و مه
از هردو جهان خدمت درگاه تو به
علت توستانی شفاهم تو دهی
یارب تو به لطف خویش یستان و بده

۶

حهیرانی سیفات و ذاتی تون ورد و درشت
لام خوشتره خزمهت له دنیا و له بههشت
تو دهرده نهدهی و دهوا و شفایش لای تو به
دهرد لابه بده شفا و زهنی بهپرشت

۷

ای خالق ذوالجلال و ای بارخدای
تا چند روم دریده در و جای بهجای
یا خانهئی امید مرا در دریند
یا قفل مهمات مرا در بگشای

۷

تهی خوابیه که کردگار و فرمانداری
تاکه‌ی بگه‌ریم بهنانی خزمه‌تکاری
یا دهرکی هم نومیده له‌سهر من داخه
یا بوم بکه‌ره‌وه قاپیه‌که‌ی رسکاری

۸

مازار دلی راکه تو جاننش باشی
معشوقه‌ی پیدای و نهانش باشی
زان من ترسم که از دل آزاری تو
دل خون شود و تو در میانش باشی

۸

نازاری مه‌ده، نهو دله تو، گیانی بی
مه‌عشوقه‌ی ناشکرا و پنهانی بی
ترسم له‌وه‌یه نهو دله نازاری نه‌دهی
خوینا و بی نه‌زیبی که تو میوانی بی

۹

سیما بی شد هوا و زنکاری دشت
ایدوست بیاو بگذر از هرچه گذشت
گر میل و وفاداری اینک دل و جان
ور عزم جفاداری اینک سر و طشت

۹

زیبینه هه‌وا و پهنکی زهنگاره دهشت
دوستم و ده با بلتین گوزه‌شته که گوزه‌شت
گهر بیت و وه‌فادار بی نه‌وه گیان و دل
خو بیت و جفاکار بی نه‌وه‌یشه سهر و ته‌شت

۱۰

راه تو بهر قدم که پویند خوش است
وصل تو بهر سبب که خویند خوش است
روی تو بهر دیده که بینند خوش است
نام تو بهر زبانی که گویند خوش است

۱۰

پتی تو چه به‌سهر بی، چه به‌پی بی خوشه
وه‌سلت سه‌به‌بی بی و به‌جی بی خوشه
پرووت دهرکه‌وئ ههر چونی بی نووری چاوه
ناوت ببریت و گویتی لی بی خوشه

۱۱

غمناکم و از کوی تو باغم نروم
جز شاد و امیدوار و خزم نروم
در درگه هم چو تو کریمی هرگز
نومید کس نرفت و من هم نروم

۱۱

دلته نگم و هاتووم به دلته نگ نارۆم
لای تۆوه دلم خوش نه بیی بیی دهنگ نارۆم
دهرگای که رهمت که ناهومیدی نابیی
دلخوش نه بيم و نه یکه مه ئاههنگ نارۆم

۱۲

با من بك حاجتي و روحي بيديك
اعرضت من الخلق واقبلت اليك
مالي عمل صالح استظهر به
قد جئتك واجباً توكلت عليك

۱۲

ئهی ئهو که سهی کاروبار و گیانتم به دهسه
لام داوه له خه لک و رووم له تۆ کردووه به سه
هیچ کرده و دهیه کم نییه پشت ئهستووور بيم
هاتوومه تهوه کولم فهرباد ره سه

۱۳

من بی تو قرار نتوانم کرد
از درگه تو قرار نتوانم کرد
گر برتن من زبان شود هر موئی
یک شکر تو از هزار نتوانم کرد

۱۳

بی پراز و نیازی تو دلم ناگری قهرار
سه برم نییه بی سوودیشه تۆران و فرار
ئه گهر بییت و هه موو مووی به دهنم بی به زیان
ناژمیترری سوپاس یه کیکی له هه زار

۱۴

ای انکه بحال دل نالان دانی
ازار و غم شکسته بالان دانی
گر خوانمت از سینه ئی سوزان شنوی
در دم نزنم زبان لالان دانی

۱۴

ئهی خواپیه خه بهر دهری دلی نالانی
ته سکینی خه می دهروونی که م حالانی
بانگت بکه می به سۆزه وه گویت لییه
دهنگیش نه که م ناشنای زبان لالانی

۱۵

سرتا سردشت خاوران سنگی نیست
کز خون دل و دیده بران رنگی نیست
در هیچ زمین و هیچ فرسنگی نیست
کز دست غمت نشسته دلتنگی نیست

۱۵

نابینی له ده شتی خاوهردا بهردی
بی خوینی دل و هه ناسه سهردی
هر بسته زه مینی که گیای لی دهردی
تیا که وتووه له داخی تۆ دهروون پر دهردی

۱۶

جانم به لب از لب خموش تورسید
وز لعل خموش باده نوش تورسید
گوش تو شنیده ام که دردی دارد
درد دل من مگر به گوش تورسید

۱۶

گیان گه یوده ته سهر لیو له له بی خاموش
ئه و له علی خه موشی مهستی سه هبا نوشت
بیستومه که خوا نه خواسته گویت ئیشاوه
دهردی دلی من مه گهر گه یشته گوشت

۱۷

ای سرّ تو در سینه ئی هر محرم راز
پیوسته در رحمت تو بربر همه باز
هرکس که بدرگاه تو آید به نیاز
محروم ز درگاه تو کی گردد باز

۱۷

سرّ له دهروونی مه حره مانی رازه
دهروازه ی ره حمهت شه و و پوژ وازه
هه رچی که له ده رگات به نیاز و نازه
وا دیاره که نائومید نییه مومتازه

۱۸

گر من گنه جمله جهان کردستم
لطف تو امید است که گیرد دستم
گفتی که بوفت عجر دستت گیرم
عاجز تراز این مخواه کاکنون هستم

۱۸

من، هه رچی گونا هه یه له ئه ستوم باره
هیوام به ویه مه رحه مه تی توم یاره
فه رمووته له ته نگانه دا ده ست ئه گرم
زیاتر له مه مه مه یله وه دوایی کاره

۱۹

افعال بدم زخلق پنهان میکن
دشواری دهر پیشم اسان میکن
امروز خوشم بدار فردا انجا
انچه از کرم تو آید احسان میکن

۱۹

ئه خلاق ی به دم له چاوی خه لک په نهان که
کاری که گران و سه خته بوم ئاسان که
ئه مپو له جیهان با به خوشی بیبه مه سهر
باقی که ره مم سبه یینی پی ئی حسان که

۲۰

ای آنکه به کنهت ترسد ادراکی
کونین به پیش کرم خاشاکی
از روی کرم اگر ببخشی همه را
بخشنده بود لطف تو مشتی خاکی

۲۰

ئه ی خواجه که تیت نه گه ییوه هیچ ئیدراکی
نیسبهت به سه خات هه ردو جهان پیتاکی
گهر بیت و هه مووی به خشی به که ره م
بن قه دره لات هه روه کو مستی خاکی

٢١

یارب به کـرم برمن درویش نگر
برحال من خسته ئی دلریش نگر
هرچند نیم لایق بخشایش تو
بر من منگر برکرم خویش نگر

٢١

خوایه به که رهه سه یری منی دهرویش که
په حمی به منی ناره ته تی دلریش که
هه ر چهنده که شایسته ی به خشینت نیم
مه روانه من گه وره یی خۆت دهرویش که

٢٢

غازی زپی شهادت اندر تک و پوست
غافل که شهید عشق فاضلتر از دوست
در روز قیامت این به اوکی ماند
این کشته ئی دشمن است و کشته ئی دوست

٢٢

غازی به هیوای شه هیدی که وتهک و دهو
نازانی شه هیدی عهش گه لی پیتشره لهو
ئهو کوشته ی دوژمنه ، برینی دیاره
خۆشبه خته ، به دهستی دۆستی کوژراوه ئهو

٢٣

ای انکه دوا ی درد منندان دانی
درمان و علاج مستمندان دانی
من شرح دل خویش چه اظهار کنم
نا گفته دو صد هزار چندان دانی

٢٣

ئه ی تو که دهوای ده رده داران زانی
دهرمان و عیلاجی بی قه راران زانی
پیتی ناو ی که من رازی دلم ئیزه ارکه م
من نه یشیلیم تو دهردی هه ژاران زانی

٢٤

من کیستم آتش بدل افروخته ئی
برخر من عشق چشم خود دوخته ئی
در راه وفا چو سنگ و آتش گزدم
شاید که رسم به صحبت سوخته ئی

٢٤

من کیم له دلا ، ئاگری هه لگیرساو ی
بو خزمه تی عهش چاو له پیدا ماو ی
بو ئاگری وه فا خۆم ئه که مه ئه ستی و بهرد
به لکو بگه مه سوحبه تی دلسووتاو ی

٢٥

یارب ز دوکون بی نیازم گردان
از افسر فقر سرفرازم گردان
در راه طلب محرم رازم گردان
راهی که نه سوی توست بازم گردان

٢٥

خوایه له دوو لاوه بی نیازیم بدهری
تاجیکی له فقری سه رفرازیم بدهری
لای تو به هیوام مه حره می پازیم بدهری
پیتی راستی نزیک و چاره سازیم بدهری

۲۶

دارم گنهی ز قطره‌ئی باران بیش
از شرم گنه‌فکنده ام سر در پیش
آواز آمد غم مخور ای درویش
تو در خور خود کنی و مادر خور خویش

۲۶

بارانی گونا، شه‌سته ره‌پیل‌هی بوو بۆم
له‌ش تهر، سړی سه‌رما و له‌شهر مامل کوم
ده‌نگی‌کی له‌غه‌بیه‌وه وتی ئه‌ی ده‌رویش
تۆ قاییلی خۆت ئه‌که‌یت و من لایه‌قی خۆم

۲۷

یارب زگناه زشت خود منف‌علم
وز فعل بدو خوی بد خود خجلم
فیضی بدلم ز عالم قدس رسان
تا محوشود خیال باطل ز دلم

۲۷

یاره‌بی له‌کرده‌وه‌ی به‌د شه‌رم‌نده‌م
به‌م باری گونا‌هه قورسه‌وه ده‌رمه‌نده‌م
فه‌یزئ بخه‌ره دلم له‌قودسیه‌تی خۆت
ده‌رکا له‌دلم خه‌یالی چوون و چه‌ندم

۲۸

یارب زقناع‌تم تو انگر گردان
وز نور یقین دلم هنور گردان
احوال من سوخته‌ئی سرگردان
بی منت مخلوق میسر گردان

۲۸

خوایه به‌قه‌ناعه‌ت له‌فه‌قیریم ده‌رکه
نوور‌یکی یه‌قینم له‌دلا ره‌ه‌به‌ر که
تا ده‌ست له‌م و له‌و نه‌گرمه‌وه بۆ نانی
بی منه‌تی خه‌ل‌کی کاری من مه‌یسه‌ر که

۲۹

این گنبد گبراز کجا پیدا‌شد
وین صورت قبر از کجا پیدا‌شد
خورشید مر از چشم من کرد نهان
این لکه‌ئی ابر از کجا پیدا‌شد

۲۹

ئهم گوم‌ه‌زی گاوره له‌کوی هاته‌ ظهور
ئهم صوره‌تی قه‌بره دلمی وا خسته فتوور
پوژی منیان له‌چاوی من په‌نهان کرد
ئهو هه‌وره ره‌شه له‌کو‌تیه پیدا بوو له‌دوور

۳۰

یارب بگشا گره زکار من زار
رحمی که زخلق عاجزم در همه کار
جز درگه تونیست مرا درگاهی
محروم از این درم مکن یا غفار

۳۰

تۆ بۆم که‌ره‌وه خوایه گری‌که‌ی کارم
که‌س که‌ل‌کی که‌س نا‌گرت، له‌خه‌ل‌ک بیت‌ارم
هه‌رتۆم هه‌ی و ده‌رگای که‌ره‌می تۆ شک ئه‌به‌م
رووم کردووه‌ته قاپیت بگه‌ره هاوارم

۳۱

مردان خدا ز خاکدان دگرند
مرغان هوا ز آشیان دگرند
منگر تو از این چشم برایشان کایشان
فارغ ز دوکون و درمکان دگرند

۳۱

پیاوانی خودا له سهر زه مینیکي ترن
مورغای ههوا له لانه ی بهرز نه فرن
مهروانه وان به چاوی خه لک چونکو نه وان
باکیان له دنیا نیه، جیی تر ده گرن

۳۲

گردست تضرع به دعا بردارم
بیخ و بن کوه را زجا بردارم
لکن ز تفضلات معبود احد
(فاصبر صبراً جمیلاً) از بردارم

۳۲

گهر دهستی ته مه ننا به دوعا بهرز که مه وه
پهنگه پهگی کتوی بهرز له سهر نه رز که مه وه
ته ما که خودا دهستی و یقاری دامی
(فاصبر صبراً جمیلاً) با بهرز که مه وه

۳۳

ای ذات رفیع تونه جوهر نه عرض
فضل و کرم نیست معلل به عرض
هرکس که نباشد تو عوض باشی ازو
وانرا که نباشی تو کسی نیست عوض

۳۳

ته ی زاتی بلندی تو نه جه وهر نه عرض
چاکه و په وشت پاکه له کین و له عرض
تو هه ی له بری ته وه ی ته لی من هیچ نیم
گهر تو ی نه بی بیشیی، کهس نابیی به عوض

۳۴

آمد سحری ندا ز میخانه ی ما
کای رند خراباتی دیوانه ی ما
خیز که پر کنیم پیمانه ی می
زان پیش که پر کنند پیمانه ی ما

۳۴

دهنگیکم ته بیست به یانی لای مه یخانه
ته یگوت وهره ته ی قه له ندهری دپوانه
با بهر له وه ی په یمانه ی تیمه پرکه ن
پرکه ین له مه ی موحیبه تا په یمانه

۳۵

ای فضلی تو خلق را هدایت کرده
مارا به لقای خود حمایت کرده
انعام تو عام است و سزا و کرم
با مؤمن و گبر صد عنایت کرده

۳۵

ته ی فه زلی تو پتی هیدایه ته بو گشت کهس
(حفظت) که په نای حیمایه ته بو من بهس
پرزق و نیعمه ت عامه به سهر دنیا دا
بو مسلم و گاور که ردمت فریاد پهس

۳۶

ای لطف تو روزو شب کند چاره‌ی من
احسان تو بیحد است دربارهی من
آندم که زند آتش شهوت شغله
فریاد ز نفس شوم امارهی من

۳۶

ئهی لوتفی تو پوژ و شهو دهکا چاره‌ی من
به‌خشندیه‌یی تو بی‌حه‌ده ده‌بارهی من
زور تیژه‌گری ناگری حرص و شهوه‌ت
هاوار مه‌که نه‌فسی شوومی ئیماره‌ی من

۳۷

یارب، یارب کریمی و غفّاری
رحمان و رحیم، راحم و ستّاری
خواهم که ز رحمت خداوندی خود
سرگشته‌ئی خویش رامز و نگذاری

۳۷

ئهی خواجه خواجه، خواجه‌کی لی‌بوردووی
ره‌حمی دوو جیهان به‌بنده‌ی خو‌کردووی
پووم کردو‌ته تو به‌گه‌وره‌یی خو‌ت خواجه
مزدهم بده‌ری بلتی ئیمان ده‌بردووی

۳۸

سبحان الله به‌هر غمی یار توئی
سبحان الله گشایش کار توئی
سبحانه الله به‌عزت (کن فیکون)
سبحان الله غفور و غفار توئی

۳۸

ئهی پاک و مونه‌زه له غه‌ما توّم یاری
سبحان الله گپری گوشای زورکاری
سبحانه الله عه‌بیت ئه‌بینی و ستاری
سبحان الله له گونا‌هی ئیمه تو غه‌فاری

۳۹

یک موغم ایام نداریم خوشیم
گر چاشت بود شام نداریم خوشیم
چون پخته به‌ما میرسد از مطبخ غیب
ازکسی طمع نداریم خوشیم

۳۹

باکمان له خه‌می جیهان نییه دل‌خوشین
قاوه‌لتی ئه‌خوین بو شه‌وی دایناپوشین
هه‌رچی به‌وی له مه‌ته‌خی غه‌بیه‌وه دیت
نازاده‌ی منه‌تی ده‌سنده‌ی خویشین

۴۰

در ملک وجود فرمان از تست
آرام دل بیسر و سامان از تست
مارا به‌دوای درد دل کاری نیست
درد از تو دل از تو درمان از تست

۴۰

له‌م عاله‌مه‌دا ره‌وایه فه‌رمانی تو
هه‌رچی هه‌یه دل‌خوشه به‌سامانی تو
کارم به‌ده‌وا نییه نگهبانی تو
دل، ده‌ردی له تووه دیت ده‌رمانی تو

٤١

گر لاف زَنَم که یار خویش خوا نَمَت نهئی
با من به و هفا و مهر نیکو است نهئی
وین طرفه تر آنکه از برای تو به من
خلقی همه دشمنند و تو دوست نهئی

٤١

گهر بَیَم و بَلِیَم که دَوستی دلداری نیت
یاخو که له گهَل مَنا و هفا کاری نیت
داخی نه وه کوشتوومی له پرووی تَوَه خهَلک
لِیَم دوزمَن به تَوِش بَلِیَم یاری نیت

٤٢

در سینه توئی و گرنه پر خون کنمش
در دیده توئی و گرنه جیمون کنمش
امید وصال تست جانرا ورنه
ازتن به هزار حیلَه بیرون کنمش

٤٢

تَوَم وای له دَلا نه گینه پر خوینی نه که م
چاو تَو نه بیینی، کویر و بی سهروشوینی نه که م
گیان بیّت و به دهوری سهری تَو دا نه گه پئی
نایگرمه وه خَوَم و پر شَق و جوینی نه که م

٤٣

اسرار ازل را نه تو دانی و نه من
این حرف معما نه تو دانی و نه من
هست این همه حرف، گفتگوی من و تو
چون پرده بر افتد نه تو دانی و نه من

٤٣

سَری نه زهلی نه تَو نه زانیت و نه من
حرفیکه نه مه ند قوولَه نه سهری دیاره نه بن
واته ی من و تَو نه مه ند پیتی دِپته وتن
تا په رده هه لئه گرن نه قسه ی تَویه نه من

٤٤

زاهد بووم، ترانه گویم کُردی
سردفتر بزم هرزه گویم کُردی
سجاده نشین یار قابل بودم
بازیچه ی کودکان کریم کُردی

٤٤

زاهید بووم و تَو گُورانی بیژت کردم
که و تَبوومه به زم و گِیژ و وِیژت کردم
یاری به و یقار و پیری سهر به مالّ بووم
مندالّت وروژاند و له نوِیژت کردم

٤٥

در کعبه اگر دل سوی غیراست نزا
طاعت همه فسق، کعبه دیراست نزا
ور دل به خدا و ساکن میکده ای
خوش باش که عاقبت به خیراست نزا

٤٥

دل بیّت و له که عبه ی یادی غیری خوا بی
نوِیژی وه کو کفری دهیره گیرا نابی
خَو بیّت و له مه یخانه له گهَل خَوای خَوی بی
تا کاتی ده رفعت و خیر خَوای خَوی لابی

٤٦

چون دایره ما زیوست پوشان تویم
در دایرهئی حلقه به گوشان تویم
گر بنوازی هم از خروشان تویم
ور ننوازی هم از خموشان تویم

٤٦

نیمه وه کو دهف له پوشت پوشانی توین
له و دائره دا حلقه به گوشانی توین
په نجه که له دل که وئ، خروشانانی توین
لاوانده وهت نه بی خه موشانی توین

٤٧

ای از قلم وجود بر لوح عدم
تصویر کمونات را کرده رقم
از رحمت خود نامه سیاهی چومرا
نومید مکن به حرمت لوح و قلم

٤٧

ئهی خامهی ئیجادی له سهد له وحی عهدهم
ههرچی له جیهانا هیه کردوویه ردهم
له و خیلقه ته دا خویه ئه گهر نامه، سیا-م
بمکه به سپی، به حورمه تی له وح و قه لاهم

٤٨

دیری است که زخم دل مانا سور است
از پای فتاده ایم و منزل دور است
احوال خود از کسی چه پنهان دارم
چون زلف پریشانی ما مشهور است

٤٨

چه ندیکه برینی دلی من ناسوره
بی هیترم و پیتم خستوه مه نرلی دووره
نایشارمه وه حالی خوم که و مه نروره
وهک ئه گریجه شیاویی من مه شهووره

٤٩

این یار که عهد دوستداری بشکست
میرفت و منش گرفته دا من در دست
میگفت که بعد از این به خوا بمبینی
پنداشت که بعد از این مرا خوا بی هست

٤٩

یار عه هدی شکاند و وتم دلّم ئه شکینیی
داوینم ئه گرت و که وتیوومه شوینی
لیم توند بوو، وتی مه گهر به خه و بم بینیی
پیتم گوت، من و خه و، ئه وه خه وه ئه بینیی

٥٠

مارا خواهی همه حدیث ماکن
خو، با ماکن، و زدگران، خو واکن
ما زیبائیم و یادما زیبا کن
باما، دو دله مباحش و دل یکتاکن

٥٠

گهر راست ئه که ی و منت ئه وئ من یادکه
خووی خوت بدهره من و دلی خوت شادکه
من جوانم و کاشانه ی جوان بنیادکه
یهک دل به دلت له دوودلی ئازادکه

۵۱

مشهور و خفی چو گنج دقیانوسم
پیداونهان چو شعله درفانوسم
القصة درین چمن چوبید مجنون
بنالم و در ترقی معکوسم

۵۱

په نهان و عه یان له گه نجی ته قیانوسم
بی ناله نه سووتیم گری ناو فانوسم
لهم باخی جنونه بهیده مه جنونیکم
سهر شوپی غمی تهر قبی مه عکوسم

۵۲

باستر توهر سوخته رازی دارد
باراز توهر بنده نیازی دارد
ای رازق بخشنده تو نومید مکن
انرا که به درگهت نیازی دارد

۵۲

سووتاوی لیاقت هه ریه که رازیکی هه ریه
هه ر بهنده ریه بهو رازه نیازتکی هه ریه
به خشنده که تو بی ناهومیدی ناکه ی
چونکو به هه وات سوز و گودازیکی هه ریه

۵۳

باکوی توهر کرا سروکار افتد
از مسجد و دیر و کعبه بیزار افتد
گر زلف تو در کعبه فشانند دا من
اسلام به دست و پای زنار افتد

۵۳

هه رچی که له گه ل نگاهی تو هاوچه شمه
دهیره و حه رهم و مالی خودای لا په شمه
داوین که له که عبه هه لته کینی ئیسلام
روو ناکه نه ، که عبه وه ، نه زانن خه شمه

۵۴

بیگانه ئی بیگانه تو گرد ماگرد
برگرد زخلق و آشنای ماگرد
طول امل دنیای دون کوته کن
این کوچه دری ندارد ازوی واگرد

۵۴

بیگانه له بیگانه به ده ورما بگه ری
بو من به ره ئاشنا له خه لکی بگه ری
توولی نه مه لی جیهانی دون کورت که ره وه
کو لانیکه ده رناچی ، وه ره لیبی وه رگه ری

۵۵

مائیم که فیل برنتا بدلت ما
برعدش برین برند هرشب کت ما
گر مورچه در اید انور خط ما
ان مورچه شیر گردد از هیبت ما

۵۵

فیل هیزی نییه هه لگری که رت و له تی من
شه و عهرشی به رینه شوین و ماوا و رته تی من
میرووله که که وته ژتیر په ناهو خه تی من
نه و میرووله شیر له گه ل هه بیه تی من

٥٦

بی پاد سران دشت خون اشامی
مردند به حسرت غم و ناکامی
محنت زدگان وادی عشق نزا
هجران کشید و اجل برد بدنامی

٥٦

بی پی و سهره کانی دهشتی بی نارامی
مردن به سزای دووریه و ناکامی
محبهت زده کانی و پیتی دهشتی عه شقت
کوشته ی غمی تۆن و بو ته جهل به دناوی

٥٧

ای بر امیدت تو شاهد همه ذات
تشکیک مشکک نکند نعت صفات
ذات تو در اندمی که اید به صفت
هم ذات ترا ذات تو باشد مرآت

٥٧

ته نهاییه کهت به زاتت باوهر دینی
شوبه ی تهوی نه تناسی ته سهر نانویتی
بو ته و که سه و له دووی سفات ته گهری
ئاوینه ی زاتی خو ته زات ته نویتی

٥٨

انروز که آتش محبت افروخت
عاشق روش عشق ز محبوب آسوخت
از جانب دوست سر زد این سوزوگداز
تا، در نگرفت شمع، پروانه نه سوخت

٥٨

ته و رۆژه که ئاگری مهحه بهت ده رکهوت
عاشق به نیگای دل بهری عه شقی به رکهوت
جلوه ی روخی دۆسته ته ئاگره ی واپیکهوت
پهروانه چرای دی، تا نه سووتا نه سرهوت

٥٩

ای نیکی نکرده و بدیها کرده
وانگاه خلاص خود تمنا کرده
بر عفو من تویه که هرگز بنود
ناگرده چو کرده، کرده چون ناکرده

٥٩

ته ی پیای خراپ له چاکه هیچ نادانی
هه روا به نیازی به خششی به زدانی
باوهر مه که، عه فویه که تو نایزانی
خوا هه ره قی خو ی ته به خشتی نه ک ئینسانی

٦٠

یارب به محمه مد و علی و زهرا
یارب به حسین و حسن و آل عبا
از لطف برار حاجتم در دو سرا
بی مشت خلق یا علی الاعلی

٦٠

خوایه به محمه مد و علی و زهرا
یارب به حسین و حسن و ثالی عه با
بۆم سووک و رهواکه کاروباری دوسرا
بی مننهت بیگانه خودای عوقده گوشا

۶۱

گرهر سحری باتو همیگویم راز
در حضرت تو همین کنم عرض نیاز
بی منت بندگانت ای بنده نواز
کار من سرگشته‌ئی بیچاره بساز

۶۱

بۆم بلوئ به یانیان له تهک تۆدا راز
تهنها ئهمه به که له خزمهتا عهرزی نیاز
بی منه تی بهنده کانت ئه ی بهنده نهواز
بی چاره‌م و کارم به که ره‌م خۆت بده ساز

۶۲

سریست زسنگ خاوران دانه‌یی لال
چون دانه‌یی اشک عاشقان درمه و سال
بنمود جلال دوست از پرده جمال
چون صورت حال من شدش صورت حال

۶۲

سرپیکه که به‌دري خاوه‌ران له‌علی ئال
ئه‌نوئیی له‌ره‌نگی ئه‌شکی عه‌شقی مانگ و سال
کاتی که جه‌مالی دۆست له‌روو پۆشی جه‌لال
ده‌رکه‌وت بووه‌ حالی من سووره‌تی جه‌مال

۶۳

ای آنکه منزهی و بی هم تائی
کسرا بنود ملک بدین زیبائی
خلقان همه خفته اند و در رابسته
یارب تو در رزق به‌من بگشائی

۶۳

ئه‌ی داوه‌ری ته‌نهایی و بی هاوتایی
بۆ که‌س نه‌لواوه‌ مولکی وا تا دوايي
خه‌لکی هه‌موو نووستوون به‌خه‌به‌ر تۆ ماوی
لیم بیسه‌ دوعا به‌خه‌لوه‌تی ته‌نهایی

۶۴

رفتم به‌کلیسه‌های ترسا و یهود
ترسا و یهود را همه رو به‌سوی تو بود
اندربی عشق تو به‌میخانه شدم
تسبیح ملک زمزمه‌ی عشق تو بود

۶۴

ریم که‌وته که‌نیشته و کلّیسه‌ی گاور و جوو
ته‌سبیح و سجوودی هه‌ردوو لا بۆ تۆ بوو
بۆ تۆ ده‌گه‌رام که‌ چوومه‌ ناو مه‌یخانه
نه‌عه‌دی دلّی مه‌ست له‌لام بووه (الا هو)

۶۵

روزی که چراغ عشق خاموش شود
در بستر مرگ عقل مدهوش شود
با بیدر دان مکن خدایا حشرم
ترسم که محبتم فراموش شود

۶۵

ئه‌و رۆژه‌ چرای ژیانم ئه‌کوژینییه‌وه
دوو باره به‌عومری نوێوه ئه‌مژینه‌یه‌وه
بۆ حه‌شر و حساب مه‌مخه‌ره‌ ناو بی دهردان
نه‌ک تۆم به‌فه‌رامۆشیه‌وه لی بسینییه‌وه

چهند تېيښه ک له سهر نهم چوارينه

- ۱- چوارينه (۳۳) سېک و دارشتنی له هې شېخ سعید ناکات.
- ۲- چوارينه (۵۷، ۵۴) له وه ناچې شيعری شعیب ابوالخیر بیت ههروه ها چوارينه (۵۹).
- ۳- چوارينه (۶۰) له شيعری شاعیرکی شيعه دهچیت.
- ۴- چوارينه (۳۴) يه کيکه له چوارينه کانی خه يام و تیکه ل به چوارينه ی شېخ بووه.

پېنج خشته کی سالم له سهر شيعری مهولانا خالد و وه رگپړانه کې پيره مېرد

پيره مېرد سې جار نهم شيعره ی وه رگپړاوه و بلاوی کردو ته وه و هه ر سې جاره که له ده که ی گوږپوه. يا بهيتی لبردووه يا لیتی زباد کردووه!

جاری يه که م دهقی شيعره که ی وه رگپړاوه و يه که بهيتی خوی بؤ زياد کردووه. له شه ش بهيته وه کردوويه به حوت. به لام پيشه کييه کی کورتی بؤ نووسيوه و باسی ئو بهيته ی خوی دهکات. به م جوړه: «نيمه فهيز و به هره يه کی و امان له روحی مهوله ی وه رگرت، توانيمان پايه يه که زوړتر سهر بکه وينه ئاسوی پرشنگی روحی مهولانا خاليد. خوا يار بې ديوانه که ی ئه ویش وه رگپړمه سهر کوردی. ئم ئاره زووی منه له مه عنه وياتی ئم روجه خاليديه، و ا ئه مجاره غه زلتيکی مه شهووری که سوز و تاسه ی سهر چنار و به که رجو و يادی نيشتمانه، نووسيمانه وه تنها يه که شيعری تازه يه که ئه ویش له رابيتی که راماتی خوږه وه يا ته و فیک، ته و فیکي له خوا وه».

جاری دووه م پېنج خشته کييه که ی سالمی له سهر شيعره که ی مهولانا بلاو کردو ته وه به لام ئه مجاره له شه ش پارچه ی پېنج خشته کييه که وه بووه پېنج. واتا پيره مېرد پېنج خشته کی شه شه می نه نووسيوه، يا خود بلين وه رنه گپړاوه که نازناوی سالم و هم مهولانا شى تيا دايه. جگه له وه ی دهستکاری شيوه و نووسینی کوردیه که ی سالمی کردووه. له نووسینی کوردی (شيعری کوردی ئو سهرده مه ی سالم) وه هيناويه ته سهر کوردی سالانی چله کانی ئم چه رځه!!.

جاری سييم به وه دهستکاریانه شه وه، له شيعره که نه گه راوه و پېنج خشته کييه کی خوی هاوېشتو ته ناو پېنج خشته کييه که ی (سالم) وه. وه بوته حوت به ند!!.

ليړده ها هه ر سې وه رگپړانه که ی پيره مېرد بلاو ده کينه وه، ههروه ها دهقی پېنج خشته کييه کی سالم (وه که خوی بې دهستکاری) ده خينه پيش چاوی خوږنه ران له ته که دهقی شيعره که ی مهولانا دا هه تا پېنج ده قمان له بهر دهستتا هه بيت و بتوانېن به راوردیان بکه ين و جيا وازيه کاغان بؤ ده رکه ویت.

دهقی شيعره که ی مهولانا:

موسم عید است وها نومیید از دیدار یار
عالمی در عیش و نوش و مادو چشم اشکبار
هرکسی با یار درگشت و گلستان است و من
ز اشک سرخم شدکنار از داغ هجران لاله زار
جان نثار مقدم جانان نکرده دم بدم
چيست بهره از تفرجهای تخت جان نثار^(۱)
بی نوا و دل پر از خار و غریب و درد مند
دست بردل، سر برزانو، چشم درره، دل فگار
سینه، سوزان، دل فروزان، کوچه کوچه، دربدر
کس مبادا همچو من آواره از یار و دیار
(بکه جویی) شد زهر چشم روان از خون دل
عاقبت کردم دوا، داغ فراق سرچنار
(خالدا) گر نیستی دیوانه و صحرا نورد
تو کجا و کابل و غزنین و خاک قندهار

(۱) نهم بهيته له تهخمیسه که ی (سالم) دا نه نو سرابوو. به لام له دیوانی مهولانا خالدی یادی مهردانی مهلا عه بدولکه ری موده پسدا نو سرابوو. ماموستا عبدالقادی ده باغی ده لیت ئو بهيته به شيعری مهولانا نازانم!
وه رگپړانی يه که می پيره مېرد:

جه ژنه من و ا ناهومید و بی بهشی دیداری یار
خه لکی خوړېم، من به خوړېم، ئاو له چاوم دپته خوار
گشت له گه شتی دهشته داوین پر گولاله ی ئال و من
ئشکی سووری داخی دووری دهوری کردم له لاله زار
بې نه واو و دل له خه م که یل و غریب و بې نسب
دهست له سهر دل سهر له ئه ژنو چاو له رینگا پرسیار
دل سووتاو و جه رگ براو، کوژان به کوژان دهر به دهر
که س به دهر دی من نه چي دوور که و ته بې یار و دیار
خوینی دل واهات به چاوما بوو به جوگه ی به که رجو
ههردو سهر چاوه ی چه میکن کردم تاسه ی سهر چنار
باوه مرده ی (باوه مرده) م ئال بوو لاغی چاوه که م
خوژکه ئه مدی پیم بلین و (باوه گیلدی) گه یبه شار^(۱)

پیم بلتی خالید، نه گهر تۆ وا ردهنده و شیت نه بی
تۆ له کوی و غه زنه یین و کابول، خاکی هیند و قه نده هار

(۱) ئەم بەیتە لە شیعرە کە دا شیعرێ پیره مێرده.

دهقی پێنج خشته کی سالم له سه ر شیعره که ی مه ولانا خالد (۱)

۱

دلّ له میحنه ت که یله رێم که ن، با له غه م ده رچم له شار
ئه مرۆ رۆژێکه له جه معی مه ردومان بگرم که نار
ده سته ئه ژنۆ دانیشم بێچاره و زار و نزار
«موسم عید است و مانومید از دیدار یار
عالمی در عیش و نوش و ما دوچشم اشکبار»

۲

ئه ی ربه یقان، بێن به مه ردی چاری ئەم بێچاره که ن
غهرقی لوجه ی ژهرفی ده ردم له و ده مه سه ر تا به ده ن
نه ونیهالی شادمانیم بۆ نه بی سا ریشه که ن؟
«هرکسی با یار درگشت و گلستان است و من
ز اشک سرخم شدکنار از داغ هجران لاله زار»

۳

ئه م جیهانه خولده بۆ مه ردوم، وهلی بۆ من سه قه ر
عومری شیرینم به ته لخی چوو له به ر طولی سه فه ر
قه ط له مودده ی عومری خۆمدا هه فته یی نه مدی حه ضه ر
«سینه سوزان، دلفروزان، کچه کچه، دریدر
کس مبادا همچو من، آواره از دار و دیار»

۴

له و ده مه تا حالّ له داوی دووریا که وتوومه به ند
نه بووه فارغ بم به تانی قه ط له ئافات و گه زه ند

رۆژ و شه و مه شغولی ئەم ذکره م به ناوازی به ند
بی نوا و دل پر از خار و غریب و درد مند
دست بردل ســـــر ریزانو چشم در ره دلفگار

۵

دێته گویتیم دایم به زاری ناله یی مه حزوونی دلّ
بی قه رار و ئیضطرابه سالّ و مه ه قانونی دلّ
داته پی کاخی مراد و تیکشکا ته ستوونی دلّ
«بکره جوی شد زهر چشمم روان ازخون دل
عاقبت کردم دوا داغ فراق سرچنار»

۶

که س نه بی (سالم) له دونیادا وه کو من تووشی ده رد
بی نه وا که وتوومه غوریه ت ناته وان و ره نگ زه رد
شیعری (مه ولانا) ده خویتیم، هه لده کیشم ئاهی سه رد
(خالدا) گرنیستی دیوانه و صحرا نورد
توکجا و کابل و غزنین و خاک قندهار

(۱) ئەنجومه نی نه دیبان - نه مین فه یزی. چاپی نوئی ۱۹۸۳ .

وه رگێرانی دووه می ته خمیسه که به ده ستکار بیه وه له لایه ن پیره مێرده وه

۱

دلّ له میحنه ت که یله رێم که ن به لکو زوو ده رچم له شار
ئه مرۆ رۆژێکه له جه نه ی مه ردومان بگرم که نار
ده سته ئه ژنۆ دانیشم بۆ حالّی خۆم بگرم به زار
رۆژی جه ژنه من ته ربیک و بی به شی دیداری یار
خه لکی خو پرده م، من به خو پرده ئا و له چاوم دێته خوار

۲

ئه ی ربه یقان بێنه فریام چاری ئەم بێچاره که ن
غهرقی لیته ی ده ردی مه حرومی بووه سه ر تا به ده ن

نهو نيهالی شادمانيم با، نهکا (با) ريشهکهن
گشت له گهشتی دهشته داوین پر گولالهی ئال و من
ئەشکی سووری داخی دووری کردمه لالهزار

۳

لهو دهمه‌ی دهوران له داوی دووریا خستوویمیه بهند
نه‌بووه ئارام به‌ئانی قهت له ئافات و گه‌زه‌ند
رۆژ و شه‌و که‌وتوویمه‌ واوه‌یلا به‌ئاوازی بۆله‌ند
بێ نه‌وا و دل پر له غم که‌یل و غه‌ریب و دهرده‌ند
ده‌ست له‌سه‌ر دل، سه‌رله‌ئه‌ژنۆ چاو له‌ ریگه‌ی پرسیار

۴

ئەم جیهانه‌ جه‌ننه‌ته‌ بۆ هه‌ر که‌سی و بۆ من سه‌قه‌ر
عومری شیرینم به‌تالی چو له‌به‌ر ئه‌رکی سه‌فه‌ر
قه‌ت له‌ موده‌ی عومری خۆمدا هه‌فته‌یه‌ نه‌مدی هه‌زه‌ر
دل سووتاو و جه‌رگ براو کۆلان به‌کۆلان دهرده‌ر
که‌س به‌ده‌ردی من نه‌چێ دوورکه‌وته‌ی یار و دیار

۵

چهند به‌سۆزه‌ ئه‌ی دل‌ه‌ی سووتاو کزه‌ و هاواری تۆ
دیده! ئه‌ی تۆ ئەم هه‌موو ئاوه‌ی که‌ کردووته‌ به‌جۆ
ئاوی زه‌لم و تانجه‌ه‌رۆ وشکن له‌ چاوتا بێ درۆ
خوینی دل واهات به‌چاوما بوو به‌جۆگه‌ی به‌که‌ره‌جۆ
هه‌ردوو سه‌رچاوه‌ی چه‌میکن!! کردمه‌ تاسه‌ی سه‌رچنار

وه‌رگیرانی سییه‌می پیره‌مێرد به‌ده‌ستکاریه‌وه: (۱)

دل له‌ میحنه‌ت که‌یله‌، پێم که‌ن به‌لکو، زوو دهرچم، له‌شار
ئه‌مپۆ رۆژێکه‌ له‌ جه‌معی مه‌ردومان بگرم که‌نار
ده‌سته‌ئه‌ژنۆ دانیشم، بۆ حالێ خۆم بگرم به‌زار
رۆژی جه‌ژنه‌ و من که‌ساس و بێ به‌شی دیداری یار
خه‌لکی خوێردم، من به‌خوێردم ئاو له‌ چاوم دیته‌ خوار

ئە‌ی ر‌ه‌فیق‌ان، ب‌ینه‌ فریام، چاری ئەم ب‌ی‌چاره‌ که‌ن
نوقمی لیته‌ی ده‌ردی دووریم، تیتی چه‌قیم سه‌ر تا به‌ده‌ن
نه‌و نه‌الی شادمانیم با نه‌کا، با، ر‌یشه‌که‌ن
گشت له‌ گه‌شتی ده‌شته، داوین پر گولاله‌ی ئال و من
ئەشکی سووری داخی دووری، ده‌وری کردمه‌ لاله‌زار

له‌و دهمه‌ی ده‌وران له‌ داوی میحنه‌تا خستوویمیه به‌ند
نه‌بووه ئارام و سه‌ره‌وتم هیچ له‌ ئافات و گه‌زه‌ند
رۆژ و شه‌و که‌وتوویمه‌ واوه‌یلا به‌ئاوازی بۆله‌ند
بێ نه‌وا و دل له‌ غم که‌یل و غه‌ریب و موسته‌مه‌ند
ده‌ست له‌سه‌ر دل، سه‌رله‌ئه‌ژنۆ چاو له‌ ریگه‌ی پرسیار

ئەم جیهانه‌، جه‌ننه‌ته‌، بۆ هه‌ر که‌س و بۆ من سه‌قه‌ر
عومری شیرینم به‌تالی چو، له‌به‌ر ئه‌رکی سه‌فه‌ر
قه‌ت له‌ موده‌ی عومری خۆما، هه‌فته‌یه‌ک نه‌مدی (حضر)
دل سووتاو و جه‌رگ براو، کۆلان به‌کۆلان دهرده‌ر
که‌س به‌ده‌ردی من نه‌چێ، دوورکه‌وته‌ بێ یار و دیار

چهند به‌سۆزه‌، ئه‌ی دل‌ه‌ی سووتاو، کزه‌ و هاواری تۆ
دیده! ئه‌ی تۆ؟! ئەم هه‌موو ئاوه‌، که‌ کردووته‌ به‌جۆ (۲)
ئاوی زه‌لم و تانجه‌ه‌رۆ، وشکن له‌ چاوتا بێ درۆ
خوینی دل واهات به‌چاوما بوو به‌جۆگه‌ی به‌که‌ره‌جۆ
هه‌ردوو سه‌رچاوه‌ی چه‌میکن، کردمه‌ تاسه‌ی سه‌رچنار

(شیوه‌ سوور)ه‌ ئەشکی دیدهم، په‌یره‌وی لافاو ئەکه‌م
شه‌و بۆلێسه‌م به‌رزه‌ وینه‌ی، باوه‌گورگور ناو ئەکه‌م
ده‌ست شکسته‌م بۆیه‌ مه‌یلی (مومیا)ی دی خاو ئەکه‌م
باوه‌م‌رده‌ی باوه‌م‌رده‌م (ئال‌بولاخ)ه‌ چاوه‌که‌م
خۆزگه‌ ئەم‌بیست پێم بۆلێن (وا باوه‌ گلدی) گه‌بییه‌ شار

کەس نەبێ (سالم) لە دنیا دا، وەکو من تووشی دەرد
دوو پەفییقی غوربەتن، رۆژی سیاھ و ڕەنگی زەرد
شیعەری مەولانا دەخوینم، هەڵدەکیشم ئاھی سەرد
پیتم بۆ (خالد) ئەگەر تۆ، شیت نەبی و سەحرانە وەرد
تۆ لە کوێ و غەزنەین و کابل، خاکی هیند و قەندەھار؟!

(١) دەنگی گیتی تازە بەرگی ٢٦ لاپەرە ١٨٣.

(٢) بە جۆ: بەجۆگە، بەچەم.

بە زولفم وت

لە فارسییەوه (١):

بەزولفم وت لەبەرچی ڕوو ڕەشی؟! گرژ بوو وتی چیبکەم
هەمیشە وام لەبەر ڕۆژا، بەناھی خەلکی گیاروم
بە دەوری دیدەما پەرژینی برژانگ پاسەوانیکە
ئیتەر ئەو ڕیتی نییە ڕاو کا و خەویش ناییتە ناو چاوم

(١) پیرەمێرد ناوی شاعیرەکی نەنوسیوه و مامۆستا هاواریش لە کتێبەکیدا تەنها ئەوەندە نووسیوه (ئەم دوو
دێرە لە شیعەری فارسییەوه وەرگرتووە).

پیرەمێرد و وەلامیک بۆ شیخ مەحموودی نەمر

لە سەرەتای ئەم دیوانەدا شیعەری (لە گوتم دێ دەنگی لای لایە و تەن) مان نووسی، کە لە
کاتی خۆیدا پیرەمێرد سەبارەت بەهەندێ ڕەخنە و گەلەبی خۆی بۆ شیخی مەزنی نووسیبوو.
دواایش بۆ دلدانەوهی شیخ و ڕوونکردنەوهی ھەقیقەتی مەبەست و خواستی شیعەرەکی، ئەم
شیعەری (ئەبێ بەخشنە) بۆ شیخ دەنووسیت. شیعەری گەلەبییەکی زادەیی و ڕەقەلەمی پیرەمێرد
خۆیەتی، بەلام داوای بەخشن و راست کردنەوهی، کە بەیەکێک لە شیعەرە ڕەوێ و ڕەدەکاری و
حیکمەتەکانی پیرەمێرد دادەنرێت لە راستیدا وەرگێڕای شیعەری فارسییە و پیرەمێرد وەک
زۆر شیعەری وەرگێڕای کە، هەندێ بەیت یاخود واتای خۆی تیا دا بەکار ھێناوە، شیعەرە
فارسییەکەمان نەدۆزیوە، گەلەبی ھەولمان دا، هەندێ کەس دەیاننوانی ئەو دەقەمان و دەدەست
بخەن، بەلام نازانم بۆ بەدەنگمانەو نەهاتن!! سەبارەت بەو شیعەرە دوو بەیتی فارسیمان
بەدەستەو دیە. یەکیکیان بەیتی ناو دەقی ئەو شیعەرە فارسییەکی کە پیرەمێرد شیعەرە کوردیەکی

لێ وەرگرتووە، بەیتەکی ئەمەیه:

«چوب را آب فرو نمی برد دانی چیست؟! »

شەرم دارد کەفرو برد پرور دهی خویش!

ھەرودھا (مەولانا خالیدی نەقشبەندی) بەیتێکی ھەیه، لەو بابەتی پەند و حیکمەتە کە
دەلێت:

«گـویند چوب زاب بود پرورش پذیر

اورا ازان فـرو نـبرد آب خـوشگوار» (١)

«ئاو دار لەسەر سەر ئەگرێ نوقوم نابێ بۆ ئەوێ

پەرودەدەیت، نوقمی بکا، بۆی دەبێ بەعار» (٢)

لێرەدا شیعەرە وەرگێڕاوەکە دەنوسین، ھەتا لە داھاتوودا، لەلایەکەو، دەقە فارسییەکە
سەرھەڵدەدات!!

نابێ ئەوەشمان لەیاد بچێت کە مامۆستا محەممەد ڕەسول ھاوار لە لاپەرە (٧٣) ی دیوانی
پیرەمێرددا ئاماژەی بۆ ئەم دەقی فارسی شیعەرە و وەرگرتنە پیرەمێرد کردووە و نووسیویە «ئەم
ھەلەستە زۆر بەرزە پیرەمێرد بیروباوەری ھەندێ لە دێرەکانی لە ھەلەستێکی فارسییەو
وەرگرتووە».

«ئەبێ بەخشنە مل کەچ کا، لەراستی مووچەخۆری خۆی

سوراحی، بۆ پیالە، سەر فرۆ دێنی، کە تیکا بۆی (٣)

کە ئاوداری لەسەر سەر، گرتووە، ئەزانێ چی تیاہ (٤)

لەلای نەنگە کە پەرودەدە نوقم کا گەورەبی وایە

لقی شوێی درەخت میوێ ئەخۆن بێ ئەرکی بەرد و دار

پەلێ بەرد بۆ پەلێ بەرزە، لەقەیشە بۆ لقی بەردار (٥)

لە دەردی دووریا، بێزار و بێزاراوم، ئەمەند زارم (٦)

ئەجەل دێ بکوژێ، نامناسی، چی بکەم، نامرم ماوم

لەبەر ئاشووبی خێلەم، هیچ شەوێ خەو نایەتە چاوم

خەوی ناخۆش ئەبینم، بەم پەرتیشان خاویە، خام

ئومێدی سەر لەسەر دەرکەن، ئەوانە ڕاست و ڕووناکن

قەلەم، ھەر سەر قەلەم، مۆم بۆ مقەست، ھەر بۆ ئەویش چاکن

ئەلێن مورغی سلیمان ئاوەلێتر خاکی ئەبینی ئەو

منیش ھەوت سائە ڕێ دوور بێ، بەچاوی دل ئەبینم ئەو

چرا رووناکى بۆ ژۆر خۆى نىيە رەحمەت لە بابى با
ئەوى رووناکى كەچ بينايە، گۆرە رەنجى با بىببا
بە جووت پەروانە و ماسى كە دلدادەى چرا و گۆلن
نزىكى ئەم سووتىنى، لە دوورى ئا و ئەوان حۆلن

(١) يادى مەردان - مەلا عەبدولكەرىمى مەدەرس، بەشى يەكەم ل ٥٢١

(٢) ژين ژمارە ٨٤٠- سالى ١٩٤٦

(٣) لاى م.ه. ئەم نىو بەيتە بەم جۆرە نووسرابوو:

سوراحى سەر فروو دىنى لە بۆ پىالە، كە تىكا بۆى

(٤، ٥، ٦) ئەم نىو بەيتانە لە لاپەرەى -٧٣-ى ديوانى پىرەمىردى (م.ه.) دا جۆرىكى جىوازن.

ئەمشەو

ئەم شىعرە يەكئىكە لە شىعرە بەناوبانگەكانى ناو ئەدەبىياتى فارسى، پىرەمىردى كەردوويه
بەكوردى و لە ژمارە ٦٠٥ى سالى ١٩٤٠دا بلاوى كەردۆتەو. وە پىشكەشى (نەجمەددىنى
مەلا)ى كەردووه.

مامۆستا هاوار لە ديوانى پىرەمىردى نەمردا نووسىويه: «لە حوزەيرانى سالى ١٩٤٥دا ئەم
شىعرەى بلاو كەردۆتەو!». نازانين مامۆستا هاوار ئەو مەژوووى لە كام سەرچاوه وەرگرتووه.
هەر وەها لە پەراوێزى شىعرە كەدا ئامازەى بۆ ئەو كەردووه كە پىرەمىردى ئەو شىعرەى لە فارسىيەو
وەرگرتووه!. بەلام ناوى شاعير و سەرچاوهى ئەم شىعرە هەتا ئىستا ئاشكرا نىيە!. جگە لەووى
گەلى جىاوازى هەيە لە نىوان ئەم نوسخەيەى ئىمە و ئەوى مامۆستا هاوار بۆ بەراورد خويتهر
دەتوانى تەماشاي لاپەرە (٢٠٦)ى ديوانى پىرەمىردى مامۆستا هاوار بكات.

خەيالى و لە باخەلما، لە توتى (پىراهن)ە(١) ئەمشەو
بەو سەلتىكى خەيال دەرەم، سەرانسەر گۆلشەنە ئەمشەو
هەموو موويهكى ئەندامم، لە خوشتيانا خەدەنگىكە(٢)
ئەگەر ئازايە خۆى دەرەخا، ئەوى وا دوژمنە ئەمشەو
شكستى زولفى تۆيەى پى شكاندم، تۆيە لەو تۆيە
دلى شىخ و ملي (مل) (٣) تىك شكا، هەر بشكەنە ئەمشەو
بەسەر مەستى كە دەستم كەوت لەنارى نار و نوور دەرەكەوت
(يدى بىضا)يە، دەستم، بۆيە دنيا رەوشەنە ئەمشەو

تەجەلبى (نوورى) (طور) (٤) بەم طەورە (٥) (طوپرەى عەشقى پيشاندام
بە پەروازى جنوون، جلوهم لە (وادى آئين)ە(٦) ئەمشەو
لە دەورى بىستوون دەنگى قولنگى رۆحى فەرهاد دى
قەوانىكى غەرامەفونى (شۆخى ئەرمەن)ە(٧) ئەمشەو
كە گويم زىنگايەو، وا دەنگى زەنگى ناخەى لەيل هات
ئەوا لەو لايشەو، مەجنوونە ئەگرى، شىبەنە ئەمشەو
بەسەر شاخى ئاراراتدا، بەلاوك پىرەمىردى سەرەكەوت
ئەلى شوتنم كەون كورگەل، شەوى سەرەكەوتنە ئەمشەو

(١) پىراهن: كراس

(٢) خەدەنگ: تير

(٣) مل، مول: شوشەى شەراب

(٤) طور: شاخى سينا

(٥) طەور: شتو. جۆرە

(٦) وادى آئين: واتا ئەو دۆلە پىرۆزەى لە شاخى سينا دا.

(٧) شۆخى ئەرمەن: شيرىنى ئەرمەن.

بەيادى گۆن(١)

دڵ برىندارى نەوەك ناسۆرى تىرى تانەبى
سىنەچاكى چاكە، بۆ برژانگى ئەو نىشانە بى
عەشق كە كەوتە كەللەو، هەر رۆيەك بگرى رۆي ئەو
يەك سىياقە هەق پەرستى، كەعبە يا بتخانە بى
خواپەرستى باتنىكى پاك و بى گەردى ئەوى
(سبەح) تەوقى زاھدە سەد جار ئەگەر سەددا نەبى
بۆ سەوادى تارى توپرەى زولفى جوانان كاشكى
يەك لەسەر يەك زامى دڵ توئ توئ بى وئەى شانە بى
پىكەنىنى دولبەرەن مىقدارى عىسمەت كەم ئەكا
لىوى خونچە هەر ئەوئەندە نازكە تاوا نەبى
خالەكانت دانە دانەن، چاوەكەم چاوى منىش
با بلىين چا و لەو ئەكا فرمىسكەكەى بادانە بى

خوا رهقیب ئاوارهکا، تۆزێ له چاوما، تۆز، نهبی
بی غهم، ئه و تا، نهبی، تاکه ی له چاوما، تانه، بی

(۱) پیره میترد ئهم شیعری له فارسییه وه دهگرتوه. بهلام ناوی شاعیره که ی نه نووسیوه. له لاپه ره ۲۰۸ ی
پیره میتردی (م.ه) دا نووسراوه سالی ۱۹۴۸، بهلام ئهم شیعره له ژماره ۸۹۶ ی (ژین) ی سالی ۱۹۴۷ دا
بلاوکراوه ته وه.

شهوی یه لدا ی سالم

پیره میترد چوار بهیت له شیعری شهوی یه لدا (شب یلدا) ی (سالم) ی له کۆتایی پهخشانی
(شاعر و فهن) دا نووسیوه و باسی ئه و ریکه وته دهکات که بۆ یه که مجار ئه و شیعری گوی لئ
بووه، بهم جۆره له «خانه قاهه ئه چوومه ئه سته مو ل له (باطوم) سواری پا پۆ بووین ئیواره له
سه ربانی پا پۆره که پیاسه م ئه کرد، زاتیکی به شکۆ و سیمما به کزیه وه شیعری فارسی دهگوت، لام
خوش هات، نزیککی که وته وه، ئاشنایی. فهرمووی، کوینده ریت؟! و تم سلیمانی، وتی، دوو
شاعیر، یه کتی ساحیب قه سیده ی شاهو ماهی شیخ رهزا و دووهم غه زه لی (شب یلدا) ی سالم. من
قه سیده ی شاهو ماهی شیخ رهزام بیستبوو بهلام (شب یلدا) م نه زانی، بۆی خویندمه وه:

بر سر مصحف رو زلف چلیپا داری
تو پر بچهره مگر دین مسیما داری
زده ای طره ئی شبرنگ بران صفحه رخ
روز و شب مجلس کافر به کلیسا داری
قصد قتل نه به تنها کند ان دیده مست
خون صد طایفه در گردن مینا داری
زلف یلدا بر رخ سال توان ریدشبی
این چه سربست به یک ماده دو یلدا داری

لیکدانه وه ی مانای شیعره کان:

- ۱- له سه ر رووی وه کو قورعان پاک و پیرۆزت، زولفی وه که سه لیبب داناوه، مه گهر تو که وه که
فریشه ی و ئیسلامیت ئایینی مه سیحیت هه یه؟
- ۲- له سه ر روومای روونی وه که پۆرت، تو پرده ی وینه ی شهوت داناوه یا لیداوه، شهو و پۆز،
کۆبوونه وه ی کافران له کلیسا گرتوه.
- ۳- ئه و چاوه مه ستانه ت قه سدی کوشتنی ته نیا منیان نه کردوه، به لکو خوینی سه د تایفه له
گهر دنی وه کو مینای تۆدایه.

۴- له سالی کدا ته نیا شه ویکی یه لدا ی تیدایه که وه که زولفی رهش به سه ر روومای ساله وه
دیاره ئه مه چ ره مزیکه که تو به مانگیک دوو یه لدا ت هه یه؟ شاعیری هونه رمه ند رووی
یاره که ی به مانگ شو به اندوه که به دوو لا زولفی لاداه که له رهشی و درێژیدا وه که شهوی
یه لدا که درێژترین شهوی ساله. له م چوار دێره وه ده توانم بلیم که سالم له گه ل گه وره ترین
شاعیری فارسی هاوچه رخی خویدا ئه گهر له پێشتر نه بی له پاشتر نییه. ئه و چوار دێره پر له
جوانکاری و ورده کاری هونه رمه ندانه ی شاعیری کوردی فارسی بیژی که م هاوتا.

دوو چوارین له فارسییه وه (۱)

۱

«به زولقم گوت، له بهرچی روو رهشی؟ گرژ بوو، وتی چی بکه م
هه میشه وام له بهر پۆزا، به ئاهی خه لکی گیرام
به دهوری دیدمه ما په رژی نی برژانگ پاسه وانیکه
ئیتر ئه و پتی نییه ده رچی، خه ویش نایه ته نیو چاوم»

۲

«ئهی تالیبی دنییا به هه وا په نچووری
ئهی تالیبی عوقبی له هه قیقته دووری
ئهی به ندی خوا به مه یلی ئه وه مه سرووری
تۆ هه ردوو جیهانت هه یه، تۆ مه نسووری»

(۱) دهقی فارسی ئهم دوو چوارینه یه مان نه دۆزیه وه. پیره میترد کاتی کردوویه به کوردی نه نووسیوه ئه مانه شیعری
کام شاعیر!!

پیره میترد و چه ند به ییتیک له شیعری فارسی

- ۱- ابرو کمند رستم و گیو کمندی زال
مژگان سنان گیو و زنج چاه بیژن است
بروی وه که مه ندی رۆسته م و زولف و گیسووی وه که مه ندی زال، مژۆلی چه شنی رمی گیو
و چالێ چه ناگی وه که ئه و چاله یه که بیژنه ی کوری گیوی تیدا به دیلی گیو بوو. وا دیته بیرم که
که مه ندی هه ول هه لیه و که مانه، و اتا ئه و که مانه ی رۆسته م که کهس نه ی توانیوه بیکیشی.
- ۲- گرین تیر ترکش رستمی است
نه بر مرده بر زنده باید گریست

واتا: ئەگەر ئەم تیرە کە ھاویشتی لە تیردانی ڕۆستەم بێ، دەبێ بۆ زیندوووەکان بگڕین نە بۆ مردوووەکان. ئەو شیعردی فیردەوسی ھی کاتیکی کە ڕۆستەم لەبەر ماندوویی ڕەخش دڵی نەهات ببیاتە شەر و بەپیدایی ڕۆشت. ئەشکەبووسی پالەوانی تورک پیتی گوت، پیدای ئەکەس نەناس و بێ ئەسپ تۆ بۆ ھاوویتە مەیدان، ڕۆستەم لە وەلامدا دەلێ: تووسی نەوزەر بۆیە منی بەپیدایە ناردوووە کە تۆ بکوژم و ئەسپەکەت لێ بستینم، جا، کە بەتیرێ کۆشتی، سپاسالاری تورک گوتی: ئەگەر ئەم تیرھاویژە ڕۆستەم بێ... هتد.

پیرەمێرد ئەو دوو بەیتە ی لێردا بۆیە بەنموونە هێناوەتەو کە نرخ و بایەخی شیعری نوێ دەریخات و بەراوردیان بکات لەگەڵ ئوسلوبی شیعری کۆندا کە تەشبیهی خۆشەویستەکی خۆیان کردوو بەشتی وەها لەبری ئەوێ کە خۆینەر ئەو ئافەرتە ی بەدلا بچیت و بەجوانی بزانی وەک دیو و درنج و کارساتی جەنگ و کەلوپەلی جەنگی بێتە بەرچاو.

بەیتیکی (کلیم) ی ھەمەدانی

سپاه غمزه است اندر هزیمت فتح من یابد
شکست افتاد بر دلھی چوبر گردید مژگان

واتا: لەشکری غەمزە و نازت کاتێ کە شکا، هێشتا گرتنی من دەبینێ چونکە ئەو کاتە ی کە تۆ مژۆلی چاوەکانت بۆ ھەرلایەک وەرگێری دلان دەکەونە لەرزین و دەشکێن.

آسمانرا حق بودگر خون ببارد برزمین
بر زوال ملک مستعصم امیر المؤمنین

شێخی سەعدی ئەم شیعردی لە لاواندەوێ (مستعصم) ی خەلیفە ی عەباسی گوتوو و قەسیدەیکە، واتا عاسمان حەقی خۆیەتی ئەگەر خۆین ببایینیتە سەر زەوی بۆ لەناوچوونی ولاتی مستعصم کە ئەمیری موسولمانانە کە بەدەست ھۆلاکو کۆژا.

پیرەمێرد شیعریکی (رشید و طواط) ی وەرگێراوە و بەنموونە ی شیعری باش لە پەخشانی (گەلاویژ پینج سالانە) دا نووسیویە. ئاماژە ی بۆ سەرچاوەکی نەکردوو و دەرە فارسییەکی نەنووسیویە.

دەوری بەدەبەبە ی شەھی مەحمودی غەزنەوی
پێ بوو لە پالەوانی بێندپایە ڕووی زەوی
ئەم شەھربار و ئەم ھەموو ناودارە وەک بەھار
باویان نەما، توانەو وەک بەفری سالی پار

ئێستا نەدەنگ و نەرەنگ و نەشۆین و ھەیکەلی
تەپڵ و نەقارە ماوەتەو سەر قەری (قەل) ی
تەنیا بەشیعری عەسری یادیان ئەکەینەو
زیندوون بەناو ئەگەرچی زەمان کەوتە بەینەو
ناوی گوزەشتە شیعرە کە زیندووی ئەکاتەو
پێویستە ھۆشی، خۆشی شیعر بێ بەلاتەو

چوارینیکی سەدید (۱)

پیرەمێرد سالی ۱۹۳۶ ئەم چوارینە یە دەکاتە کوردی و ناوی شاعیرەکەش دەنووسیت کە (سەدید) ە. من لە بارە ی ئەم شاعیرەو، کە پیرەمێرد لە شیعرا بەھاوشانی (مەولانا خالید) ی داناو، ھێچم دەست نەکەوت، دیارە کە بەرھەمی ھەیە و ئێمە ئاگاداری نین یاخود لە دەروپشتی ئێمە دا نییە یا دەبێ فەوتابیت. بەواتای پیرەمێرد ئەم شاعیرە یەکیک بوو لەو شاعیرە باشانە ی کە کورد بوو و بەفارسی شیعری زۆر جوانی نووسیویە، پیرەمێرد دەلێت:

«لە شوعەرای زۆر کۆنی کورد لە ئاتشکەدە، چەند کەسیکم دی، لەوانەن تاجی ئەدەبیاتی کورد بن، جەزبیکێ شارەزوریمان بوو (مەبەستی لە مەولانا خالدا) لە شجاعت و شاعریدا زۆر ناودار بوو کەوتۆتە ھندستان. سەدید ناویکی ترمان بوو لە قەبیلە ی کرمانج شیعری جوانی ھەیە، روباعییەکی ھەیە، دەلێ:

«گویند کە برد میداز گل خارش
جرمیست کەمی تھند بر گلزارش
چون رخساریش ھمیشە در چشم من است
عکس مژدە ی من است بر رخسارش

وەرگێڕانەکی پیرەمێرد:

ئەلێن لەسەر گۆل چۆل چۆل ڕواو
خوا ھەلناگێری ئەم بەند و باو
چونکو ڕوخساری لەناو چاومایە
عەکسی برژانگی بن لە ئاومایە!

(۱) ژیان (۴۶۳) ی سالی ۱۹۳۶ .

شیخ عومەر ضیاء الدینی بیاره بۆ حاجی شیخ مستهفای شیخ عەبدولسەمەدی قازی

شیخ عومەر ئەم شیعرە لە گەڵ نامەیە کدا بۆ شیخ مستهفا ناردوو. پیرەمێرد نامە که و شیعرە که ی کردوو بە کوردی. لێره دا تەنها شیعرە که دەنوسین وە دەقە فارسییە که میان نەدۆزیووە.

ئەو بەیادی دۆست هیندە سەر خۆشە
هەرچی دروست کا، ئەوێ لا خۆشە
پرسیاری حال، ئەگەر ئەفەرموون
هیچ کەس نابینی، لە جیهان مەمنوون
بە گەرد و خولی چەرخێ بێ وەفا
جەفا بوو تە سەر قافلە ی سەفا
سلام علی الذین اصطفی
خصوص بۆ زاتیک سَمی مصطفى

دوو چوارینی خەیاڵ

۱۹۳۹

پیرەمێرد لە وەرگێڕانی ئەو دوو چوارینە یەدا هەندێ دەستکاری کردوو بەلام مانای چوارینەکان وەک خۆیان ماوێ تەو. لێره دا بۆ بەراورد دەقی فارسی چوارینەکان و وەرگێڕانە که ی پیرەمێرد هەروەها (شیخ سەلام) دەنوسین:

۱- خەیاڵ:

دو شینە پی شراب میگر دیدم
افسردە گلی، کنا آتش دیدم
گفتم که چه کردی که می سوزدنت؟
گفتا، نفسی درین چمن خندیدم

۲- پیرەمێرد:

گولم دی لەناو کولێ مەنجەلا
ئەیان کولاند و گێری لە دلا
وتم چیت کردوو و ئەتسووتین
وتی پێکەنیم، لە عەرشی چلا

۳- شیخ سەلام:

دوێ شەو بۆ شەراب من لە گەراندا
گولتیکم بینی، بەئاگردداندا

هەلقەرچاو پێم وت، بۆ ئەتسووتین
وتی، پێکەنیم لەناو باخاندا

۱- خەیاڵ:

گل گفت: بەاز لقای من روئی نیست
چندین ستم گلا بگر باز ز چیست؟
بولبول بەزبان حال با او میگفت
یک روز که خندید که سالی نگریت؟

۲- پیرەمێرد:

بولبول بەگولێ وت: بەلووت و پووت
ناز کەم که گەلی گول وەک تو پشکووت
گول وتی راستە، ئەم تەعنەت بەلام
کە ی عاشق ئەمە ی بەمە عشووقە ی وت

۳- شیخ سەلام:

گول وتی: سەیری پەنگم چەند جوانە
زولمی گولاوگر لای من تاوانە
بلبلێ پێی وت، بەزبانی حال
پۆژی پێکەنین، سالتی گریانە

مامۆستا (عەبدولقادری دەباغی) سەبارەت بەم چوارینە یە دەلێت: چوارینە که ی پیرەمێرد لەو چوارینە یە (خەیاڵ) هەو دوورە و، ئەو وەرگێڕانی چوارینە یە کی دیکە ی خەیاڵە که بەداخەو فارسییە که میان دەست نەکەوت.

پیرەمێرد و مەتەل

مەتەل بەشێکە لە ئەدەبی فۆلکلۆری کوردی. ئەو کاتە ی ژبانی کۆمەلێ کوردەواری وەک ئێستا نەبوو که پرە لە هەزاران گێروگرفت و مۆف هەر بەو دا رادەگات که ژبانی پۆژانە و نان و بەرگی خۆی و خێزانی مسۆگەر بکات. ژبانی ئەو کاتە ی کۆمەلێ کوردەواری سادە و ئاسان بوو کاتیکی باشیان بە دەستەو بوو بۆ بیرکردنەو و داھێنان، بۆ دروست کردنی مەتەل و رێکخستنی بەیت و گێڕانەو ی چیرۆکی پر لە پەند و نامۆژگاری، خەڵکە که دل و دەروونیان وەک ئێستای ئێمە پیس و ژەنگاوی نەبوو. یەکتریان خوشبوستو، یارمەتی یەکتریان داو. بەتەنگ لێقەومان و ناخۆشی یەکتەرەو هاتوون. جگە لەمانەش هۆبەکانی رادیو و تەلەفزیون و سینەما و

شانۆ و قییدیۆ و پیکۆردەر و... هتد، ئەمانە نەبوو هەتا کاتی دەستبەتالی خۆی پتو بەسەر بەریت. لەبەر ئەوە گرنگیان داو بەداهیتانی مەتەل و گیتراوەی چیرۆکی هەمەجۆر بەتایبەتی لە شەوانی دوور و درێژی زستاندا کە لە گوێ ئاگردان و بەدیار قوتیلەو هەتا دواى نیوەی شەو ماونەتەو. پیرەمێردیش لە سەرەدەمی مندالی خۆیدا لە دەورووبەر و جیهانیکی وەهادا چاوی کردۆتەو و پتگەییو. تەمەن و حالەتی پیری بەهیچ چەشنیک کاری لە بیری تیژ و بیرەورییەکانی نەکردوو. زۆرجار لە رۆژنامەکهیدا ژبانی ئەو کاتە کۆمەڵی کوردەواری و مندالی خۆی بەپەخشانی زۆر ناسک و جوان نووسیو. لە لایەکی کەشەو پیرەمێرد لە ژبانی ئەدەبی خۆیدا گرنگییهکی زۆری داو بەبووژاندنەو و زیندووکردنەو فۆکلۆری کوردی. چەندەها نووسین و هەزارەها پەندی پێشیان و ئەو هەموو چیرۆکە فۆکلۆریانە گەواهی ئەم راستیەن.

ئەنجا ئەوەندە بۆی لوا بێ لە رۆژنامەکهیدا ئەو مەتەلەنە کە بێرمان و هەندیکیش کە خۆی دروستی کردوون بلاوکردۆتەو. وە سەبارەت بەمەتەلی کوردی، کورتە نووسین و بیروپرایەکی جوانی هەیە، کە لێردا دەینوسین و ئەو مەتەلەنەشی کە دەستمان کەوتوون بلاقیان دەکەینەو. پیرەمێرد لەم بارەیهو دەفەرموویت: «کورد هەندێ سنجیه و سەکتەر و نوکتە ی خۆی هەیە، کە بەزبانی خۆی دایناو، لە کەم میللەتی تردا بێنراو. چەندیک لەناو فورس و عەرەدا (معما) و (لغز) باو بو، ئەمەندە (مغلغ) و گرفت و بێ تام و بۆ بو، پیاو دلی تیکەل ئەهات. یەکن لە معما فارسبییهکان ئەمە بو (زلعل یار جستم ضد شرقی)، ئەنجا گویتان لێ بێ (ضد شرقی، غربی، غربی عربی، عربی ربیع، ربیع بەهار، بهار نهار، نهار رۆژ، رۆژ یوم، یوم موی، موی شەعر، شەعر شیعەر، شیعەر بەیت، بیت دار، دار راد، راد زاد، زاد توشە، توشە بوسە)، دە وەرە سەیری ئەم گوریس کێشە! کێیه؟! ئێمە هەندێ مەتەلمان هەیە زۆرجوان و پیکوپیک و بەوەزن و قافیە و پڕ مەعنا، لەپێشەو کۆتوپر لە مەرام و مەعناکە ناگە، دواپی کە زانیت بەچی ئەلێن فەرەحیک ئەخاتە دلتەو، جا ئێمە ئەمانەوئ وەکو بەرگوزیدەکی خۆم شیخ محمدی خال، لە دووی ئەودالە، لەلایەکیشەو ئێمە ئەو مەتەلەنە کوردیه کۆیکەینەو، بەرە بەرە لە (ژین)دا بیاننوسین ئێمە، کە پێچی مێزەرێکمان ماو، بیکەن بەکتیپی وەک مێزەر، لەناو نەچی، من خۆم هەرچیم لەبیرە ئەینوسم، بەلام بەتەنیا پتیک نایە، هەرچی شارەزایە و مەتەلی لایە، بێنێری بۆژین. وا لەم جارەو بەیاریدە خا دەست پێدەکەین، چونکە لە نووسین ئەدواين با لە پێشەو مەتەلیکی کاغەز و مەرەکەب، قەلەم نووسەکی بلیین»^(۱).

۱

زەوی سـپی، توپی سـیا
ئاودێری پیاو، بـیـلی گـیا

تۆ تا دوی کەوی ئەو سـەرەرۆیه
پرووی لێ وەرگیتی ئەو لە دوی تۆیه^(۲)

۲

ئەسـووپیتـەو بەدەرە وەک ناش
فیشکە فیشکیەتی بەهەول و تەلاش
مـارـیکـی رەشی لە مل ئالاو
وا پیاوێکیش پیتی بەپتیا ناو
بلیـمـەتـیکە هیـند زۆری زۆرە
(زەنگی) پیاو ئەخوا، ئەو ئاسن خۆرە
سەر لە پۆلای سەخت ناپیچیتەو
لە قینا ئاگری لێ ئەبیتەو^(۳)

۳

وشک تەر دەبی لەبەرەوردی
ئەو تەری تیخە بەوشکی دەردی^(۴)

۴

دەمی هەیه دانی نییە
هەناسە هەیه گیانی نییە
گوانی هەیه و بێ شـیـرە
ئەگـری و بەئاگـر ژیرە
پەنجە ی لە قون توند ئەکەن
هەناسە ی پتی بەند ئەکەن
سابرینە زلە ی توک و پوک کەمە
بێ سات و سەودا نابیتە گەمە^(۵)

۵

زیندووێه مردووی برده قەراغ شار
ئەوی ناشت و خۆی لێ گرتە کەنار

به لّام باو کيکي فيشال و به ده
 خه لک ليتي بيزاره و بو چاو په مه ده
 سيانيان بالنده ي پي له پيوهنده
 به کوشنده يي لامان په سه نده
 بو په رپنه وه ي جوگاش به کاره
 وه ريگي پريه وه ناوي رووباره
 چواري سه ره تاي گالتسه ي منالان
 چواري دواييشي خه ساره بومان
 سياني پيشه وه و يه کيکي دوايي
 زينه تي دهستي کچه بو شايي
 دواني سه ره وه و يه کيکي پايين
 نووستني خوشه بو شه وي هاوين
 به دوو خالي رهش ته سكي ناميني
 برنجي دهخوا هه رچي هه ليتي!

۱۴

نم مه ته له مان دپيه کي کوته
 که م کهس نه زاني ناوبانگي چونه
 حه رفي وهک ريگاي هه ر چه وت چاره که
 له وي شاييه و ژني ماره که
 يهک و دووي دائم له ژيره وه يه
 به سه ر بي سه ري به تيره وه يه
 سياني وه ستايه بلند پايه يه
 هم ده سترک دپيکي نه وه وه ستايه يه
 چواري دارپکه خه رجي گوچانه
 که سه ري نه بي خاسه ي ئينسانه
 شه شه م و حه وته م ناوي ميلله ته
 جارار فه وتا بو ئيستا ده ولته ته
 نه گهر نه مانه دات بو نادا
 شوين دارکه ر که وه پيشانت نه دا

نم وه ي بي زاني و جواب بداته وه
 تير له کانيه که ي ناو نه خواته وه

۱۵

نم مه ته له مان جيپه کي خوشه
 به لّام نم ده مه نه سفيد پوشه
 به ئيملاي کوته حه وته وانه يه
 تازه ي هه شت به هه شت جاودانه يه
 يهک و دوو يه که هه ر يهک په يکه ره
 سيانيان سه رله نو ي برين نو ي که ره
 چواريان که وته يهک رووي ئاسماني گرت
 ۴، ۵، ۶ هيمن به بي جرت و فرت
 نه سيانه نه گهر هه لگي پريته وه
 وه زندي زوره نه دا پيسته وه
 به چواري دوايي نه که وه يه هاوار
 هاوارت ده چي بو شاري هاوار
 شه ش و پيچ و يهک قه مهر ته له ته ته
 شه ش و حه وت و هه شت نه کري نه گبه ته
 سيانه که ي دوايي وه رگي پريته وه
 هيچ بو ي مه گه ري نه دا پيسته وه
 که هه لتان هينا هاويني وهرن
 نه تانبه م سه فاي نه وي دهر به رن

۱۶

نم مه ته له مان شويني که خواکرد
 دوو شا شاعيري به داخه وه مرد
 ئيمامي عه لي ليتي دابه زيوه
 شه ش پاي به حريشي لي هه لقلويه
 شيرين پيا رابوورد له وي دا خو ي شت
 مه م چوو بو لاي زين له وي شيري کوشت

به ناو سه ره رزه و به لهش شهش پایه
 مه لبه ندى كوڻه و تازه ناوايه
 يهك و دوو پارچه ي به دهنى پياوه
 سه رته تا و دوايش ديسان ته و ناوه
 شهش و پينج و يهك به زيانى كى تر
 هر ته وه و خره وهك هيلكه ي مامر
 سى پيتى دوايى و درگي پرتيه وه
 دوو شتى ترش ته دوزيتيه وه
 يه كيكيان ديسان پارچه ي به دهنه
 دوو هم مه رگه له بيكه ره بنه
 ته و سى پيته راست بيخويتيه وه
 به زيانى به غدا گهرم ته بيتيه وه
 به زيانى خوڻمان ميوه ي به هه شته
 ديزه ي دانو له ي يه زدان سروشته
 يهك و دوو و پينجى جى پى پادشايه
 سى و پينج و شهشى شارى روسيايه
 سى و شهش و پينجى رووناكى ماله
 هم له وه و هم برسيتى حاله
 هرچى هه لبينى، وتيان به هاره
 له سه ره خوڻ له وى باده گساره (۱)

۱۷

ته م ته له مان له لام زور چاكه
 مردوو زيندوو كهر نوكه رى خاكه
 شهش پيتى واى هه يه خيرا پيتى ده روا
 كه توند بوو هرچى هاته پيش ته بخوا
 به شيوه ي كوڻه بيخويتيه وه
 پيت مه خه ره جى سه ره و بوره وه

يهك و دوو بلى ته يى راهه ستي
 يا نيوه ي باره چوڻى هه لبه ستي
 يهك و دوان و سيان غه زه ته ي پارسه
 چواري نيشانه ي پادشاي پارسه
 دوانه كه ي دوايى ناوازه ي شينه
 يا خود كه په چه ي لادا بيبي نه
 سى پيتى دوايى و درگي پرتيه وه
 دوو داخى ترى پيا بني پرتيه وه
 هه لپه پرتيه به م په مه زانه
 پاره و درگه ره له جى جى جه ژنانه
 ته گهر هه لپه نه ي ته ليم زور زانه
 به خشى نيه چونكو ناسانه (۲)

۱۸

له م قه راغ شاره، ودره بنواپه
 كويت لى دياره، مه لبه ندى ياره
 له دوو دوو نى گاي شيرين و به رزه
 نزىك كه وتيه وه ته تخاته له رزه
 ناوى گوڙي كه خانه ي نيچيره
 باسه فا و پر غم سهيران گاي زويره
 هر ههفته ي روژي ك كوڻ گاي ژنانه
 نوپيراي ژنان، گوڙانى خانه
 به شه و پياو خوره روژ ناوى چاوه
 ريشه ي دره ختى جه رگ و هه ناوه
 كى هه لبينى ئيواره ي جومعه
 هه لوى ته دهمى بيكا به لوقمه (۳)

۱۹

ته م ته له مان نه ختيك گرانه
 له قينى ته وه ي وتيان ناسانه

زبان زه‌دێکی کوردی په‌تییه
 له‌جێی پاساری ئەم پێنج پیتییه
 هه‌رچی ئەنوسین کوردی په‌تییه
 با پێمان بلێن په‌تی و په‌تییه
 یه‌که‌م و دووهم له‌له‌ی ژماره
 له‌ خوار پێ پیلکه سه‌دا بنواره
 وه‌ریگێریه‌وه پارچه‌یی له‌شته
 که ئەوه‌ت لی برا گریان به‌شته
 سی‌هه‌م بخه‌ره ناو دوو یه‌که‌وه
 بو‌جل و راخه‌ره نه‌نگه پیکه‌وه
 که سه‌ری نه‌بی کونی تی ئەبی
 پرسی جو‌لای پێ جی‌به‌جی ده‌بی
 یه‌ک و سی بلێ عه‌زیز به‌ولاخ
 کاتیک زانی چوو بو‌ئابلاخ
 یه‌ک و دوو و پینجی جه‌رگه‌ی زستانه
 له‌گه‌ڵ په‌یدا بوو چله به‌ندان
 دوو خالی نه‌بی‌ت ئنجا ده‌عبایه
 پیاو‌خو‌ری شه‌تی خواری به‌غدايه
 کێ هه‌لبێنی ئە‌م‌جاره‌ به‌خوا
 وینه‌ی شیرینی سجو‌قیک ئە‌خوا(٤)

٢٠

سی به‌رده و به‌رد نییه
 بن په‌قه و بو‌ته‌ور نییه
 گیا خو‌ریشه و که‌ر نییه
 هیلکه‌که‌ره و مر نییه

٢١

بیرکی جاوین، گوریسی دارین
 دوو لچه‌که‌ی قورین سه‌ر و مل په‌نگین

ئیمه له جێی ناو ئاگری ئە‌ده‌ین
 ئە‌ویش دوو‌که‌لمان ئە‌دا له‌به‌ر قین

٢٢(*)

پیاویک مرد گه‌لێک مو‌لک و مالی بوو
 به‌شه میراتی که‌وتبووه به‌ر دوو
 یه‌کیک مامی بوو ئە‌و‌یتریان خال
 خال کو‌ری مام بوو مامیش کو‌ری خال
 ئە‌م خال و مامه عه‌قل نایگرئ
 بزانی ئیرسیان چۆن لی به‌ش ئە‌کرئ

٢٣

ئە‌م مه‌ته‌له‌مان نو‌ی تازه پیته(٥)
 هێند به‌رزه نابیت به‌قو‌ر و لیته
 سیانی هیجایه دوانی گو‌بابه(٦)
 چواری ره‌نه‌نه، پینجی پاک‌تایه
 دووی پیش و دووی دوای کو‌شته‌ی جه‌لاده
 به‌بی سی و چواری ره‌نجمان به‌باده
 سی و چواری و پینجی گه‌ردی دلانه
 پاداشی زانه‌ر نو‌سخه‌ی ژبان

(*) مام‌وستا هاوار له‌ لاپه‌ره ٤١٤ ی دیوانی پیره‌مێرددا له‌ باره‌ی مه‌ته‌لی ژماره ٢٢ نو‌وسیویه: فه‌تاح تیرۆیی
 دایک و خوشکیکی هه‌بوو. پو‌ر تلێخانی مه‌لکه‌ندیش دوو کو‌ری هه‌بوو کو‌ریکیان ناوی (په‌تک) بوو،
 ئە‌و‌یتریان ناوی (گه‌سک) بوو. خه‌لکی گه‌رک هاتن تلێخانیان ماره‌کرد له‌ فه‌تاح تیرۆیی. فه‌تاح له‌ پو‌ر
 تلێخانی کو‌ریکی بوو ناوی نا (کتک). فه‌تاح دایکه‌که‌ی خۆی دا به‌ په‌تک و خوشکه‌که‌شی ماره‌کرد له‌ گه‌سک.
 ئە‌و دوو برایش په‌تک و گه‌سک هه‌ردووکیان له‌ دایک و خوشکی فه‌تاح تیرۆیی هه‌ریه‌که‌ی کو‌ریکیان بوو. ئیسته
 ئە‌و مردووه (گه‌سک)ه. کتکی کو‌ری فه‌تاح له‌ لایه‌که‌وه دایک برای په‌تک و گه‌سکه وه مامی کو‌رکه‌ی گه‌سکه
 کو‌رکه‌ی گه‌سکیش خالی ئە‌وه له‌ خوشکی فه‌تاح به‌م په‌نگه خال کو‌ری مامه و مام کو‌ری خاله.

٢٤

په‌رپه‌وه‌یه‌کم بی‌نی له‌ ده‌شته
 پینج له‌ش و چواری گیان به‌هه‌نگاو هه‌شته

ئەگەر تۆزانای ھۆشت بەگىرە
لەناو مەلانا کام مەل بەگىرە

۲۵

گەردىكى بەرزە ديارە لىتەو
لەگەل جىھانا ئەسوورپتەو
تەنھە دىوئىكى پىنج چاوى تىايە
ئەو سەرچاوانە ئاويان لىك جىايە
دوانى سویر دوان تال، يەككىيان شىرىن
قوللەي (ئىشل)ە و رىصدى دوورىن
ماكىنەي ھەو و خەلووزى جوتىيە
ئەو ئەسووتىننى وەكو رادوتىيە
گىاي لى پرواوە ئەوئەندە سەختە
ئەيدروونەو بەيەك دوو ھەفتە

۲۶

ئاشناي ئەسرارى قەلبە بىگومان
دەرئەخات ماھىيەتى سىرى نىھان
ھەر كەسى فەيزى ئەوى بۆ رىك كەوئ
پادشاھىكە بەگەردوون نانەوئ
بادەيەكى گەر بنۆشى بىگومان
پىالەيەك ئاوا نەھىنى مولىكى جىھان
جەوھەرى سى ھەرفە يەك ھەفتا تەمام
ناوەرەستى سى سەد و دوانى بەنام
ھەركەس بىزانى ديارە تىدەگا
بىگومان فەيزى ئەوئىشى پىئەگا

۲۷

ئەم مەتەلەمان (ابن الوقتى) يە
سى لاقى ھەيە و خۆى چوار پىتتىيە
دوانى سەھەتەي شىن و واوئىلا

تەفكرى دەبى بەچەھرى زىبە
سىانيان پروناكى ئەدا بەدنىا
سىيەكى دوانزە كەلووى پرووى سەما
وەرەگى پىيەو ئەبى سىنا
ھەزكەي پىي دەللى جىيەكى بالا
چواريان لغاوە بەفەرموودەي خوا
لغاو دامالە سەيركە چۆن ئەخوا
ھەللىنە و وەرە قەلەندەر ئاوا
شۆرباي ئەشكىمەت بۆ دانراوا

۲۸

دوو ئاشقە و ماشقە دەست لەملانن
لەسەر سىنە و مەم نەرم و شلەنن
بەرۆژ پىكەو دەم ئەرازىن
كە شەويان لى ھات لەيەك ئەترازىن
ئەوئى ئەمانە لىك ئەكاتەو
گىرى سىنەي ساف لىك ئەكاتەو

۲۹

وەك بەرداشى ئاش ئەسوورپتەو
پىزىشكى ئاگرى لى دەبىتەو
مارىكى رەشى لە مل ئالاو
ھەر دەفەشكىننى بەملا و بەولاو
ئاسن ئەكرۆژى و ئەيدا لە ھەسان
زۆر لەكارايە بەجەژنى قوربان

۳۰

زەوى سىيىيە و تۆوى سىايە
ئاودىرى پىاوە و بىللى گىايە
ھەتا تىي نەخەي نالىي تەواو
بۆ ئاوا خواردەوئى دل دانراو

شەش پێ و دوو سمی دروستکراوه
کلکی له بانی پشستی رواوه

(١) ئەو مەتەلە (سەرچنار)ە (سەرچنار).

(٢) ئەم مەتەلە تانجەرۆیه.

(٣) گردی (سەیان)ە. دواییش نووسیویە:

«مەتەلی پێشوو گردی سەیان بوو

زۆر کەس هەڵبەنا و هەلواى بۆ نەچوو»

(٤) چلوورەیه.

(٥) بێژنگ بەسەر، کە ناوی شاخیکە لە ناوچەی بازيان. لوتکەکەى تەخت و خرە لە دوورەوه لە بێژنگ ئەچى.

(٦) واتا سێ پیتیان هێجایە کە (ب، ی، ن) بەلام (ژ، ک) لە پیتەکانى هەرفى هێجای عەرەبى نین.

جارانى پێشوو

١٩٤١

جارانى پێشوو کە مەتەل باو بوو
موعەممای بەناو مەتەلی ناو بوو
شیعەریکی مەتەل کە دەرک ئەکرا
چوار ناوی گەورەى لێ دەر ئەکرا
شیعەرەکە واتە، فارسی زبانه
ئەیکەین بە کوردی بلتین ئاسانه
«در برده مار زلفت سر حلقه را بدنجان
بى قرب کژدم آمد شد فرق ماه تابان»
سەر حەلقەى گرتە، ددان ماری مووت
دوویشک پێ (قرب)ى لەگەڵ مانگ بوو جووت
سەر حەلقە (ح)یە، دانیش (سن)ە
(ح) کەوتە سەر (سن) دیارە (حسن)ە
(در)ى دز برده، ماری^(١) گرتە دەم
ئەویش (حیدر)ى لێ هاتە بەرھەم
(عقرب) بەبێ (قرب)، (ع)ى ئەمىنى
(ماه)یش (قلمر) قافی نەمىنى

سەرى (عقرب) و (قمر)ى بێ سەر
لەگەڵ تیکخزان ئەبێ بە (عمر)
حەسەن و حەسەین عومەر و حەیدەر
ناوی چوار زاتى گەورە هاتەدەر
ئەم مەتەلانى، نازانری بۆشە
مەتەلی سووکی خۆمانە خوشە
بەکیکی من و یەکیکی خەرات
فەرەفرى دێ، لە دەورى گۆنات
خۆى تالە و شیرین ئەنۆینى لەلات
لە خۆتى ئەپری و ئەینىیتە برات!

(١) -مار- بەعەرەبى ئەبێ بە (حی) و وشەکە دەبێتە (حیدر).

پیرەمێرد و بەیتی مێژوویی زەنووری

بەیتی یاخود بەندی مێژوویی (جەمالەددینی زەنووری)، باسی خان ئەحمەد خان و
دروستکردنی قەلای سەرچاوەی زەلم دەکات. پیرەمێرد دووجار^(١) لە پۆژنامەکەیدا باسی ئەم
شیعەری زەنووری کردووە. جاری یەکەم کورتە باسیکی زەنووری و بەیتەکەى بلاوکردۆتەوه. بەلام
شیعەرەکەى نەنووسیوه. جاری دووهم پێشەکی بۆ بەیتەکە نووسیوه و چوار بەیت شیعری (فارسی)
لە بارەوه نووسیوه کە دەستی کەوتوو. ئێمە لە شیعری (تافگەى زالم زالم)ى پیرەمێرددا لەم
دیوانەدا نووسیومانەوه. لێرەدا پێشەکییەکەى پیرەمێرد دەنووسین کە لە کاتى بلاوونەوهى
پۆژنامەکەى لەم ڕووهوه نووسیویەتى: «تەعریفاتی زەنووری و هەندى لە گوزارشاتی (خان
ئەحمەد) ئەنووسین. تەئریخی راشد ئەلێ:

کاتى سولتان موراى چوارەم هاتە سەر بەغدا لەشکرەکەى لە بەردا لە شارەزوور هەڵیدا. خان
ئەحمەد تالانى کردن و پرایفراندن، بارگەى سەدرى ئەعزەمى دەست کەوت»^(٢).

لە بارەى زەنووربێهەوه لە کتیبى (شاعیرە ناو ون بووەکانى کورد)ى شاعیر (علی کەمال
باپیر)دا نووسراوه: «جەمالەددینی زەنووری ناوی شیعری (زەنووری)یە. وەکو فێردەوسى
مێژوونووس بووه. بەپێى ئەم هەلبەستە کە خۆى ئەلێ:

«تەئریخی هیجری هەروا دەستوێرد

هەزار و سەد و شەست و یەک ڕابورد»

لە سالى ١١٦١ ى كۆچى هەلبەستىكى دوور و درێژى زمانى كوردى هەورامى وتوو.

پیره میترد بوژی کوردی نه ممر کردوویه تی به زمانی کوردی سۆزانی. ئەم هەلبەستە باسی تاق و هەیانێ ئەکا که به بهرزیهوه سه د گه ز بهرز له سه ر شاخێ له سه رچاوه ی زه لم دروست کراوه له لایه ن خان ئەحمەد خانەوه» (۳).

دوای ئەوه هەر له و لاپه ره یه دا نووسه ر جه وت به یته ی زه نووری ده نووسیت که دیاره به شیکی که مه له شیعه رکه .

ئیمه له که شکۆلی (مه حمود پاشای جاف) دا ته وای ده قی شیعه رکه ی زه نووریمان ده ست که وت، که بریتیه له ۴۶ به یته . به لام وه رگێرانه که ی پیره میترد بریتیه له ۲۲ به یته . وه ک ئەمانه تی ئەده بی هه ردو و ده قه که پیشکه ش ده که یه ن. هه روه ها (مه حمود پاشای جاف) له په راویزی ئەو شیعه ردا، له که شکۆله که یدا نووسیویه :

«له ۱۲۷۹دا له (کانی چه قه ل) جه نابی (سه ید فه تاحی جه باری) له بهر ئەم شیعه رانه ی بۆ خۆتندمه وه و منیش نووسیمه وه» .

هامسه ران روئ،...

روئ په ی ته قــــــدیـــــر نه پروان روئ
چه نی به گله ران خوسره وان خوئ
دیم غازی نه چاک دامان کوئ
ئه وج غار نه طه رح قولله ی کوھ قاف
فه رقه ش چه نی فه وق قاف مدان گه زاف
ئیسم شه ریفش (خورنه وه زان) بی
خۆر ده شت وه نوشت که یل ره زان بی
باغاتان ده ور حاشیه ی ده ربه ند
سه یوان میوان سه یر ساتی سه هه ند
به ره زان نه پرووی طاق ده رمه غار
سه راویز چون زولف مه هوه ش نه روخسار
شه مال مشاناش تاتا نه پرووی تاش
عه طر وه رکه مه ر نه تاش مکه رد فاش
پێزه ی وه فراوان سه رتاف قه لوهر
مه یۆنه قه لوهر بهرز هه زار گه ز
متکبو وه به رگ به ره زای غاردا
مه ر قه طره ی شه ونم وه گیتسووی یاردا

ته کیه گاهێ دیم نه پای ئەو غاردا
نه پای ئەو مه غار به رزه ده ماغدا
منیچ شه مکه ی شه رح ده وران مزانام
میحنه ت زه ده ی ده رد دل جه لاش دانام
واتم: جه ننه ت طه رز بیستوون میثال
ئافه ریده ی صونع به ننای بی زه وال
فه رهاد نه قش وه نام بیستوون که نده ن
کوئ نه جد نه مه جنوون یادگار مه نده ن
میرزام بۆ به وشا طه رحت نه واخته ن
ئه ی ته کیه و سه نگه کی نه سات ساخته ن
ئید شنه فت ئەحوال روئ ره زگار
نالاجه نی ئاه چون ده رده داران
وات: ئەه ی راویار ده ور و به رده
خار غه م چون ته ن جا نه جه رگ که رده
ئه ورۆ خوداوه ند من ئافه ریده ن
به گله ران خه یلی په ی سه یرم دیدن
هه ر که س زه رپه ی ذه وق له خاطر داشته ن
ده بیتم سه یر که رده ن هه م وه جا ئاسته ن
(ئه حمەد به گ) نامی، جه نه وه ی (ئه لقاص)
نه بۆ چه نی که سه ش که ری باس
خولاصه ی یه ک ره نگ خاس خه یالان بی
سه ردار سوپای سیا مالان بی
فه صل به زم و ره زم که یان که ی بی
وه ئەلطف داریش حاته م طه ی بی
چه نی سه ودا ی عه شق قه یس و فه رهاد بی
مه رام وه ی طه وره شکار ده یار بی
وه خته ی مخیزا ده رنه شه فه ق شه وق
چه نی هامسه ران په ری شادی و زه وق
خاصه غولامان دیبای هه ریر ره خت
چون په روین نه ده ور خان مه هتا و به خت

هاتا هات دهنګ شکاره وانان
 منیشت نه جهل کوه و سه ربانان
 گهرد پای نال سهیران میران میر
 مهر توژ سه مه ند به هرام گوږگیر
 پرتاو مکهرد ږهخش خوسره وده باهوو
 پهی قه تاره ی گهل ده لیله ی ئاهوو
 باد پا تازان ده رج ه لوله ی مهل
 مپیکان جهیران سهر ده لیله ی گهل
 طهیر جهل لاد چهنګ طهوار تیتر په ږ
 سای بالښ مکهرد سه رسام ئاهووی به ږ
 قه طره ی قطمیران تازی نه ژده رگاز
 شریخه ی شاهینان چهرخ به حری باز
 به حرییان چهنی باز بالا ده ست
 مه به رده ن گوریز تیتر په ږان جه به ست
 شکار مه مکهرده ن تاو ئافتاب گهرم
 مامان وهسای من په ی مه زاق و به زم
 سه دای موغه ننی یان ساز نه وای نه ی
 یاد مه مکهرد ئه پیام که یانان که ی
 نوشانوښ جام فنجان فه غفور
 ساقیان نه صه ف مه جلیس مه بان دوور
 گا به حث به یاض گا نه قل فراوان
 گا راز و نیاز چهنی هامده ردان
 گا به حث شکار ویه رده سالان
 گا مه شق خه یال خال نه وهالان
 وهختی بکه رداش عه زم باز شکار
 په ری سهر سه وزان قوله نگان شمقار
 تاو ئافتاب په ږ غم مدا تالان
 ئیوار فه ږ مه وست نه سیا مالان
 تاکه دیارا ږوی ئه پیامش بی

ږژان و شهوان ده ور به کامش بی
 وهختی هوږ گیل چهرخ چه پ ره وشت
 میر و به گلهران ساقی و موغه ننی گشت
 یه کا یهک غه لتان خاک سارا که رد
 چون خه یال و خه و ئاماو شی ویه رد
 (زه نووری) به و خودا بی شوپهن و شهک
 جه سه نه ی هزار صه د و شه ست و یهک
 منیش هاوعومرم یاوا وه په نجبا
 دنیا م وه میزان عه قل ویم سه نجبا
 جه سال هیجره ت تاکه وهی ده وره
 نه و یهک به گلهری وهی طهرز و طه وره
 یا چون لاف گو یان من لافم واستهن
 یا شهرط ته قریر واته نیم واستهن
 (زه نووری) ږو ږو په ری ئیمه و تو
 په ری نه و ږووان خان حاتهم خو

(۱) جاری یه کم (ژبان) ژماره ۱۱۵۱ سالی ۱۹۳۷ . جاری دووم (ژبن) ژماره ۷۶۳ ی سالی ۱۹۴۴

(۲) ژبن (۷۶۳) سالی ۱۹۴۴

(۳) شاعیره ناو ون بووه کان - علی باپیر ئاغا. ل ۴۰

وهرگیتړانه که ی پیره میتړد:

به هوئی داستانی سهرای (خان ئه حمه د خان) وه (۱).

۱۹۴۴

به سهر زه میندا،...

ږژتیک نه گه ږام به سهر زه میندا
 کیوئ له ریزه چهرخی به ریندا
 له گهل قوله ی قاف له هاو نشیندا
 غاری له سینهی نه و کیو به رزه
 دلی سه یرکه ری ئه خسته له رزه
 نه و جی غار وینه ی کیوی قاف به سام
 هیچ کهس ناتوانی تیا بگری ئارام

ئىسمى شەرىفى (خۆرنەووزان) بوو دەورەى بەرپىزە باغى پەزان بوو ئەو باخە و باخچەى حاشىيەى دەريەند ھېند جوان بوو ھۆشى لە پىيوار ئەسەند بەرەزا لە پرووى تاقچەى موغارا سەراويز ھەك زولف يار بەروخسارا پىزەى ئاوى ساف لە تاقەى قەلبەز بووبە شەلالەى بەرزى ھەزار گەز تەكىيە گاهى بوو لە پای مغاردا لەسای ئەو مغار بەرزە دەماغدا پىرسىم ئەى تەختى بەھەشتىي مىسال ئافەرىدەى دەست (بەنا)ى بى زەوال توو ئەو ھەستايەى كە خودای ناوہ ئەم سەھرا بەرزە كى وا دایناوہ؟! وتى ئەى پىيوار پىرى سەرگەشتە بۆت ئەگىرمەوہ ئەم سەرگوزەشتە (خان ئەحمەد) ناوى لە نەوہى كوردان لە شوپنى (تەباک) پادشای گوردان ھەلبژاردەى تىپ خاس خەيالان بوو سەردارى سوپای سىامالان بوو دابووى لە سەرى چقەى سولتانی پۆم و عەجەمى بەھىچ ئەزانى شكارى ئەكەرد پۆژ تا ئىسوارە ئەگەرپاىوہ سەى ئەم دیوارە گۆرانىبىژ و ساز و نەواى نەى ئەىخستەوہ یاد بەزمى جەم و كەى كاتى ھەرگەرا چەرخى چەپ رەوشت مىر و بەگلەر و شاھى و شایى گشت يەكا يەك بەشوپن يەكدا دل غەمناك لەو گردەى ئەوبەر خستىيە ژىر خاك

لە سالى ھىجرەت تاكو ئەم دەورە خان و بەگلەران نەبوون بەم جەورە تەئىرخى ھىجرى ھەروا دەستوبرد ھەزار و سەد و شەست و يەك راپورد زەنوورى دادىيە لە دەست ئەم ئىشە بۆ (ئەحمەد خان)ى شای حاتەم پىشە

(۱) پىرەمىرد ئەو ناوئىشانەى بۆ بەندەكە داناوہ.

پىرەمىرد و شىعەرى (مىرزە تەھەرى)ى ئاغای دەريەندفەقەرە

پىرەمىرد چەند جارىك لە پۆژنامەكەيدا^(۱) باسى كارەساتى ئەو شىعەرى ھەمە ئاغای دەريەندفەقەرە و ئەحمەد پاشاى بابانى كردووە. بەشىكى لە دەقى شىعەرەكە نووسىوہ و ھەرى گىراوہ تە سەر شىوہى سلىمانى.

بەلام ئىمە دەقى شىعەرەكەمان لە كەشكۆلى (مەحمود پاشاى جاف) ھە دەست كەوت كە برىتييە لە ۳۴ بەيت. ھەرگىرايەكەى پىرەمىرد ھەك لە كەشكۆلى (نمۇنەى ئەدەبىيات كوردى)^(۲) مامۆستا نەجمەددىن مەلادا نووسراوہ ۳۱ بەيتە و ھەروەھا پىشەكەيەكى كورت سەبارەت بەكارەساتى شىعەرەكە نووسراوہ.

لە (كەشكۆلى كەلەپورى ئەدەبى كوردى) مامۆستا (مەحمەد عەلى قەرەداغى)دا لاپەرە ۹۷ ھەتا ۹۹ بىست و يەك بەيت لە دەقى شىعەرەكە نووسراوہ. ئىمە دەقى تەواى شىعەرەكە ھەك لە كەشكۆلەكەى مەحمود پاشادا نووسراوہ دەخەينە بەرچاوى خوينەران. ھەروەھا ھەردوو پىشەكەيەكەى پىرەمىرد و نەجمەددىن مەلا و ھەرگىرايەكەى پىرەمىرد.

(۱) ئەدەبىيات (ژين) ژمارە ۶۱۳ سالى ۱۹۴۰.

(۲) ھەمە ئاغای دەريەندفەقەرە لە نمۇنەى ئەدەبىياتى كوردیدا - مصطفى نەريمان. (گۆفارى بەيان)ى ژمارە ۱۰۶ سالى ۱۹۸۵.

ئەدەبىيات(۱)

ھەمە ئاغای دەريەندفەقەرە كە نەخويندەوار بوو، دەسگىرائىكى ئەبى، پۆژى ئەحمەد پاشا ئەچى بۆراوہ باز، كە ئەگەنە بەر دەريەندفەقەرە تىنوويان ئەبى، لە ئاوايىيەوہ ئا و دۆيان بۆ ئەھىن. كچە كوردىكى بالا بەرزى شىرىن خەت و خال بەشىوہى مەھمان نەوازيەوہ كاسەيەك ئا و

و دۆ دیتى، نازانى ئەمە ئەحمەد پاشايە، كە پاشا ئەيروانىتتى لەپەر مەحەبەتى ئەپەرپتە دل، كوتىخا بانگ ئەكا ئەلنى خوازىتتى ئەم كچەم بۆ بکە و بەخەزەندەدارىش ئەلنى پارەيەكى زۆرى بۆ جل و تەدارەك بەدەنى. كچە كە ئەزانی ئەمە ئەحمەد پاشايە ئەترسى، خورپە ئەدا لە بەندى جەرگى، لەو لایشەو دلتخواز و دەسگیرانى حەمە ئاغا، حەمە ئاغا كە ئەمە ئەببەت فرباد نامەيەك ئەلنى، بۆى ئەنوو سنەو ئەینىترى بۆ ئەحمەد پاشا، كە پاشا ئەیخوتیتتەو ئەمەندەى لەلا پەسەند ئەبى دەستبەجى ئەمر ئەكا بەجل و بەرگى بۆكتیپەو دەستگیرانەكەى بەدەنەو، دوایی ئەو دەسگیرانەى ئەمرى.

حەمە ئاغا مەیلی ئەدەبیاتی زۆر بوو. جارجارىش شیعری بەقووەتى وتوو، بېجگە لەو دەش دیارە سەرەتای شیعەرەكە بە باز دەست پت ئەكا ئەلنى:

میرزام تەواری،...

شیروانى بازى، تەرلان تەواری

چوست و تېژ پەرواز شیر شکاری

یاوا وە دەستم نەپای کۆسارى

(۱) نمونەى ئەدەبیاتی کوردی ۱۹۳۸ی زاینی ۱۳۵۷ی کۆچی - نەجمەددین مەلا ل ۳۲-۳۸.

«ئەم شاعیرە لە تەك ئەحمەد پاشای بابان ناخر حاکم ھاو زەمان، وا مەشھورە لە سالانی ۱۲۷۰ی هيجریدا جارتیک ئەحمەد پاشای بابان خۆی و سوپاھییەکانی پتی ئەکەوێتە دەریەندەقەرە، حەمە ئاغا لە ماڵ نابی، ئەحمەد پاشا بەسەر سواریبەو لە مالتیک داوای کاسەیک دۆ ئەکات. کچیکى زۆر جوان و نازەنین کاسە دۆیەکی بۆ دیتى، تومەز ئەم کچە دەسگیرانى حەمە ئاغا ئەبى، ئەحمەد پاشا كە چاوى بەکچەكە ئەکەوئى بۆى شیت ئەبى دەرحال ئەمر ئەكا کچەكەى لى مارە بکەن و پەوانەى سلیمانى ئەكا. وەختى حەمە ئاغا دیتەو ئەم خەبەرە ئەزانی (منظومەیک) پتیک ئەخا پەوانەى ئەكا بۆ ئەحمەد پاشای بابان كە شمقار بازەكەى فراندوو. ئەویش لەگەل (منظوم)ەكە ئەببىنى، ئانا کچەكە پەوانەى دەریەندەقەرە ئەکاتەو بەلام کچەكە زۆر ناژى ئەمرى لە خەفتا».

دەقى شیعەرەكە لە كەشكۆلى (مەحمود پاشای جاف)دا

میرزام تەواری،...

شیروانى بازى، تەرلان تەواری

چوست تېژ پەرواز شیرین شکاری

یاوا وە دەستم نەپای کۆسارى

دل بى ئیختیار موبتەلای بازى

عەقل و ھۆش و فام گشت نەپەر وازبى

نەصویح تا وەشام، نە شام تا سەحەر

بازدام چەنى باز وینەى بازى گەر

وەصەد نەزاكەت تەرتیب بازدام
ئەسبابش نەجورم ئەعظای ویم سازدام
ئەووەل جە عەینەین عەیان كەردم جاش
مەقام عەینەین كەردم وە ماواش
دەورانى پەى حىفظ وە موژگان تەندم
پەى نشینگەى باز شۆخ دلەندم
تایى جە تۆمار ھەستىی جەستەم سەند
دستم نەپای باز نەجای پارچە بەند
كلاوش نە پۆست فەرەم قەرار دام
تاكە جە فەرەم فەرەم فەرەم بۆ مودام
پارچەى ئىستخوان گەردەن كەردم واز
كەردم وە ئوتراخ باز ناز پەرواز
بەند ریشەى دل كەردم وە جلفووش
سازدام طەمەى جەرگ پەى بانگ قووقووش
وەحش بى تەوار بى ھىمەى نەزىبا
زەنگ مىرشكار وە پاش مەزىبا
ھىمەى وەلە بى نەبى وە جەيران
پەوچى وەبى خۆف مەكردش سەيران
بازم شیرین بى شۆخ شیروانى
نەكەفتەن وە دەس جەمشید ثانی
شاد بىم چەنى باز شاھانە دەستوور
نەخو بەو زانام نە بەھرام گورور
بى خەبەر جە مەكر چەرخ ئەفلاك بىم
لاقەید جە شۆرش دائیرەى خاك بىم
ناگاہ شمقارتىك شووم بى ئارام
ئاشووب دەوران ظولم كەردى بى رام
ھوجوم كەرد نە چەرخ وەيەك پرتابش
رڤانا بازم چەنى ئەسبابش
من كە جەو دەمدا سەراسیمەوار
غەلطان بىم نەخاك پەى بانگ ھاوار

به عده زان خیزام وه زاری و مه لال
 كه فتم نه ده مای شمعار قه تتال
 هه رچه ند قوو قوم كه رد ههچ نه داشت ئه تر
 عه ده م بی جه عه بن باز ناز په روه ر
 بازم به رشییهن وه ته نافه وه
 سه ییاد كه ل گرتن وه كۆی قافه وه
 كه فیمه شۆنش وه یاران یاران
 پاشا پارچه په ند گیر بۆ جه داران
 كه وتمه شۆنش وه مه چۆ مه چۆ
 پاشا پارچه به ند گیر بخوا نه چۆ
 كه وته شۆنش وه یاری و خه نده
 پاشا پارچه به ند گیر بۆ جه و به نده
 و یارا و و به رد یانه م بی خراب
 گوم بی نه دیدم چون سهنگ تۆی تاب
 ئاخر بی عیلاج نه جای ویم بی دهنگ
 مات و مه دهۆش بيم چون ته صویر سهنگ
 نه خه لقان واتهن بازش په میدهن
 ده روون مه وچ هوون دیدش ته میدهن
 ئه و بازه كه خۆم كه فتم نه گیر
 نه ههچ قوشخانیک نه كه رده ن نه خچیر
 بازم ته واره ن سینه پر خاله ن
 پی و شۆنش نییه ن حاله به د حاله ن
 هه ر كه س بازه كه م به دخود كه رده بۆ
 نه سه هه رد پایز ئازیز مه هه رده بۆ
 خه واده ند بازم به رد، بۆ ولاتی
 تارۆی قیامهت ده سم نایگاتی
 مه ربه د قودرهت مالک الأعجاز
 به ئه لطف ویش باز باوه رۆ باز
 وه رنه (طالیعی) چیش مه یۆ نه ده ست
 خهسته و خه م نه دۆش ضایف و ده سه به ست

وه رگێڕانه که ی پیره میتێرد:

میرزام ته واری، میرزام ته واری
 شیروانی بازی، ته رلان ته واری
 چابووک جستوخیز شیرین شکاری
 ده ستم كه وت له شوین پیچی کۆساری
 دل بئ ئیختیار مویته لای باز بوو
 عه قل و هۆش و فام له لام په رواز بوو
 له شه و و رۆژ و ده می سه حه ردا
 به بازی له گه له باز بازم ئه دا
 عه شق و علاقه م هه موو به باز دا
 ئه سبایم له چه رم ئه عزای خۆم ساز دا
 چاوگه خانویه کم له چاو م بۆ کرد
 چرام له نووری دیدی خۆم بۆ برد
 ده وری ئه و چاوگه م به برژانگ ته نی
 له ترسی تیری نیچیر ئه فگه نی
 کلاوم له پیست فه رقه م قه رار دا
 تاله فه رقه دین كه س فه رقی نه کا
 پارچه ی ئیسقانی گه رده نی خۆم برد
 له چاوگه ی چاوا ئوتراخم بۆ کرد
 به ندی جگه رم برد، کردم به جلفۆی
 جه رگیشم له ت کرد بۆ بانگی قوقوی
 وه حشی و ته وار بوو به جستجویدا
 زهنگۆله ی میرشکار ئه زرا له پییدا
 بازم شیرین بوو شوخی شیروانی
 نه كه وتبووه ده ست جه مشیدی سانی
 به شاباز شاد بووم شاهانه ده ستوور
 نه شام ئه ناسی، نه بارامی گوور
 بی خه به ر له مه کر چه رخی ئه فلاک بووم
 لاقه یید له شویش دائره ی خاک بووم

وهرگيرانه که ی پیره میتړد:

نیشکمان دهگرت شهوانی تاریک
هه ناسه ی به ترس په شپو و باریک
ړوخی گه یبوه قهغه زه ی سنگی
دههات و دهچوو زور به بی دهنگی
بانگمان کرد جوابی نه دایه وه
بههات و چویشمان نه جوولایه وه
دهمانویست خوین و قوتان خه رج که ین
له و هیلاکه ته نوی پی دهرکه ین
بزی پاراینه وه رجا نه گیرا
ناهومیږد رشته ی نه مه لمان برا
نووستبو وتمان نیسکی مردووه
مردبو و امان زانی نووستووه
سفیده ی به یان چاوی کرده وه
نه و چاوه ی لیک ناو هیجگار بورده وه
ناخر نه فسه سی دهرچوو کش و مات
فرمیسکی چاوی نیمه ییش به خوړهات
ړوژه لالت زهرده ی رهشی دهنواند
بولبول دهگریا و کوتر دهنالاند

دوو شاعر له تورکیه وه

یو هه مان مهبهستی شیعری شپوه و بهروردی شیعری چوار نه ته وه، پیره میتړد شیعریکی
شاعیری گه وره (عبدولحَق حامد) ی کردووه به کوردی. له راستیدا شیعره که قهسیده یه کی درپژه
و یه کیکه له بهرهمه نهمرکانی نه و شاعیره که بۆ مهرگی (فاطمه) ی خیزانی خوئی نووسیوه.

قهسیده که له کتیبیکی سهر به خودایه که ناوی (مقبره) ه. بریا پیره میتړد هه مووی وهرگیرایه ته
سهر زمانی شیرینی کوردی و له گه وره یی شاعیره که ش بگه یشتیایه!. نه و کتیبه سالی ۱۳۰۳ ی
رومی له نهستانبول چاپکراوه. پیره میتړد لاپه ره ۴۴-۴۵ ی کردووه به کوردی. وه دوابه یی نه و
وهرگیرانه ی خوئی له لاپه ره ۵۹ ی نه و کتیبه وهرگیراوه.

عبدولحَق حامد:

«اوچدی جان او مدن اول پریزاد
بن صدمه ی رفرفیله برباد
عالمی خراب بنمی ویران
بیلیم صانیلم یقلدی دوران
شمه نگری باغ اولور می آباد
طاغلار بکا هیچ قیلارمی امداد
فریادمه کلمه ای هنرمند
بندن طللیک هنرسه فریاد
ای یار کور نمیور نشانه ک
کرچک بومی شمده آشیانه ک
هیچ بریره المهدن خیبر بن
سن کیتمز ایدک نه کج نه ارکن
کوگدن کلیور بوگون نزانه ک
اولمازمی براز بکا اعانه ک
«عمر گده بنی سور ایدک سن
عمرگ گبی باق وفا سزم بن»

وهرگیرانه که ی پیره میتړد:

له هیلانه ی رُوح پهریزاد فپری
بای بالی هوئی له کهله لم بری
دنیا رووخا، یا، حالی من شیوا؟
وه بزائم شیتیم نه دهم به کیوا!!
له مه و دوا باغم چوئن ناوا ده بی؟
شاخ و داخ بۆ من چوئن ماوا ده بی؟
نامه وی بیتیه فریام هونه رمنه ند
هونه رم نیییه تا بلایی به چه ند
نه ی یار نابینم شیوه و نیشانه ت
راسته، نه مه یه نیسته هیلانه ت
تو بی پرسی من هیچ کوئی نه ده چووی
له پیش چاوی من قهت ون نه ده بووی

ئېستا وا دەنگت لە ئاسمان دى!

نابى بەزەيىت بەحالىما بى؟!

بە ھەموو عومرت خۆشەويستت بووم

كەچى وەك عومرت بى وەفا دەرچووم

بەيتىك لە تورکىيەو

«بۆ خۆم سەر ئازاد ئەبووم لەم خەفەت و ھەللايە

يا نەھاتمايە دنيا، يا لە ھيچ نەگەيمايە»

«شاعير و رۆژنامەنووس-مەلم ناجى»

بۆ گۆڤارى بانگى كورد^(۱)

كاتى گۆڤارى (بانگى كورد) لە سالى ۱۹۱۴دا لە بەغدا دەرچوو پيرەمپىرد لە تورکيا بوو، بەلام لەوئ نوسخەى ئەو گۆڤارەى بينيىوو. كاتى ھاتەو سەليمانى لە سالى ۱۹۴۴ دا يەكئ لە ژمارەكانى ئەو گۆڤارەى بەھۆى (جەميل صائب)ى خوشكەزايەو دەست دەكەوئ. لەبەشى توركى گۆڤارەكەدا نووسين و شيعرىكى (بەھائەددين شەيخ نورى شىروانى)^(۲) تيدا بوو. پيرەمپىرد زۆر لە توركى نووسينەكەى رازى بوو و لە ھەمان كاتيشدا لەبەر ناوەرۆكەكەى كردوو يە بەكوردى. ئيمە لە ليكۆلينيەو كەماندا سەبارەت بەبانگى كورد نووسين و شيعرەكەمان بلاو كەدەو، ليرەدا تەنھا ئەو شيعرە بلاو دەكەينەو كە پيرەمپىرد زۆر جوانى كردوو بەكوردى:

«ئەى بانگى كورد، ئەى سەدای بەرزى كوردان

گويمان ليتە توخوا مەبرئ لە گويمان

ئەى رۆژى كورد، نوورت دەرخە، بينوينە

ھەورى نەزانى لادە، بىـــــــــــــــــپەوينە

گويتى كورد بزرنگينەرەو بەدەنگت

گيانيان تازە بيتەو بەئاھەنگت

چە؟ رەوايە پەست بى و بمرئ ئەو كوردە؟!

بازووى پۆلا مــــــــــــــــەردى رۆژى نەبەردە

ئەى مەردى كورد زووكە ھەلسە درەنگە

خەلك پيشكەوئ و تۆ دواكەوى زۆر نەنگە

تەمەلى وەجاخى كوئير كردوويناو

رۆژمــــــــــــــــانە، رۆژ ھەورى لا بردويناو

ئەى رۆلەى كورد رامەو ەستە تىكۆشە

ئەوى كەلكى قەومى نەگرئ بى ھۆشە

بروانە چۆن گــــــــــــــــەدایى دەورى داوين

ئيل و خيل و كەسوكار پى بەداوين

ترسنۆك بين زوو لە ھەوار بار ئەكەين

تانەى دوشمن لەسەر خۆمان بار ئەكەين

چە رەوايە پەست بى و بمرئ ئەو كوردە؟!

بازووى پۆلا مــــــــــــــــەردى رۆژى نەبەردە»

(۱) پروانە سەرەتای ئەم دیوانە پیرەمپرد و بانگی کورد.

(۲) یەکیک بوو لە دامەزرتنەرانى گۆڤارەكە و ماویەك مۆتەسەریفى سەليمانى بوو.

بەندى پەخشان يا واتاى سەربەست^(۱)

۱۹۳۳

لەزبانى (تازى) يەو وەرگيراو

برووسكەيە، كە، لە پى: دئ لە چاوتەو، تيشكى

ئەداتە: چاوم و ئەو نوورە ديدەمــــــــــــــــە چاوم

.....

گيانە، نەغمەى نەشيدەكەى رۆحت

بەندى لايلايەيەكــــــــــــــــە، بۆ رۆحم

.....

لەگەل شــــــــــــــــتئ بەدلــــــــــــــــتا رادەبوورئ

دەمــــــــــــــــودەست، وا لە دلــــــــــــــــما: بووينە يەك دل

كە دل تەنگ بى. دلــــــــــــــــەكو تيم دەگاتئ

لەبەينى دوو دلا، راســــــــــــــــتە كە رتيە

.....

تەلى چرايەك لە شــــــــــــــــەوقى تۆو

بۆ جــــــــــــــــەرگ و دلــــــــــــــــم راکــــــــــــــــيــــــــــــــــشــــــــــــــــراو

ئەو دەمــــــــــــــــەى كە تۆ بى شــــــــــــــــەوق و كــــــــــــــــز بى

چراى دلى من ئەكــــــــــــــــوژيتــــــــــــــــتــــــــــــــــەو

له تاریکییدا رهنجهرۆ و بئی کسهس
له گوی ئاگردان سههرم کز نه کهم

تۆ بۆ من، تۆ ته نهها بۆ من، هه موو شتیکی تۆ، بۆ من
خۆشه وستی و خۆشویستتم، زۆر پیتخۆشه، به لام چیبکه م؟!
ئاخ هیچ کهسی تر نانا سم، که وابوو ته نهها بۆ من تۆی!.

بنواړه مانگ به شه و قه وه شه و پروناک نه کاته وه
بنواړه شه و، به یانی نزیك خۆی نه خاته وه
سهیر که، به یانی باو ده شی بۆ رۆژ نه کاته وه
بنواړه رۆژ، که تیشکی نه پتریت ته سه ر زه مین
ههنگوین و شیر و ژین و غرامی نه خاته ناو!

ئه ی تۆ، که، وتم، تۆ هه موو شتیکی منی تۆ
تۆ مانگی منی، سا، وهره، پۆ پروون که ره وه بۆم
تۆ شه و به، گونا هم بخره ژیر په رده ی زولفت
پروناکی به یانی به، جله وکیشی هه تاو به
رۆژم به، وهره پاکمه وه که، ببه مه وه مندال
به و عصمه ته وه لایق عه شقی نه به دیه ت به

(۱) پیره میترد هه ر به و ناو نیشانه په خشانه شیعییه که ی وهر گیتراوه. پروانه (ژیان) ۳۶۱ سالی ۱۹۳۳.

پیره میترد و دوو شیعی شیخ مسته فای ته خته یی

پیره میترد له سالی ۱۹۴۹ (۱۱) دا ئه م شیعه ری وهر گیتراوه و ته نهها نووسیویه (شیخ مسته فا)،
ئیترا هیچی له باره وه، نه نووسیوه. ئیمه ژماره یه کی زۆری شیعی ئه م شاعیره مان له که شکۆله که ی
مه محمود پاشای جافدا دۆزیه وه که له چل پارچه شیعی زیاتره.

له ناو ئه و شیعرانه دا ئه م شیعه ره شی تیادا بوو که پیره میترد وهری گیتراوه. شیعه که هه شت
به یته، پیره میترد پینج بهیتی لی وهر گیتراوه. دهقی شیعه که و وهر گیتراوه که ده نووسین:

پیری سویای غه م که رد و ئا وهر د
مه تای جوانی گرد وه تاراج به رد

بئی تینی تیندا و ه تینی مه دا
ئه جه ل بۆی فه نا و ه بینی مه دا
قووه ت جه ئه عضا ی به ده ن گوریتزان
گولاله ی شادی م بال و په ر پیتزان
مه ویه رۆ جه لام ساتی وه سالی
تامووت جه سته م بییه ن و ه تالی
مه سافه ی میلی پروو وه ماهی
وه کۆه یین جه لام یه ک به رگ کاه ی
ئه ساسه ی فه نا یه کسه ر ئاماده ن
حه یفی ویم سوار، ئیمان پیاده ن
یاره ب بۆ به حه ق پادشای له ولاک
به عه شق شه هید سه در سینه چاک
حوسن خاتیمه م ئارایش به کهر
خه جاله ت نه بوون جه به زم مه حشه ر

وهر گیتراوه که ی پیره میترد:

پیری له شکری خۆی کیشا و هیئا
قه لای جوانی هه لگرت له به یئا
بئی تینی، به تین وا درا به سه رما
پرووتی کرده مه وه و خسته می به ر سه رما
هه موو ئه ساسه ی مرده ن دیاره
من وا پیاده م، ئیمان سواره
چۆنی ده گه مئ به هیزی که می
نا توانم ده ربا ببهرم به گه می
سا خوایه لوتفت با نا خودام بئی
چونکو به نده ی تۆم مه یلت له لام بئی

(۱) ژین ژماره (۹۶۶) سالی ۱۹۴۹.

شیعری دووهمی شیخ مستهفا

پیش نهودی ئەم شیعره بنووسین، ئەوندی که دهستان کهوتوو سهبارت بهژیان و شیعری ئەم شاعیره دهخهینه پیش چاوی خوینهران. مامۆستا (علی باپیر ئاغا) له لاپه‌په‌ی ۲۱ی کتێبه‌که‌یدا (شاعیره ناو ون بووه‌کانی کورد) له‌م باره‌یه‌وه له‌ژێر ناوینشانی (فیرا‌قی)دا کورته‌باسی‌کی ئەم شیعهری نووسیوه، که‌ گوايه شیخ مسته‌فا نازناوه‌که‌ی (فیرا‌قی) بووه، به‌لام له‌و شیعرا‌نه‌دا که ئێمه دیومانان ته‌نها ناوی مسته‌فا (مصطفی‌)ی نووسیوه. دیاره مامۆستا علی باپیر ئاغا هه‌ر له‌ خۆوه ئەم نازناوه‌ی بۆ نه‌نووسیوه و په‌نگه وه‌ختی خۆی به‌و نازناوه‌ ناسرا‌ییت.

مامۆستا ده‌لێت: «فیرا‌قی، ناوی (شیخ مسته‌فا)یه، له‌ بنه‌ماله‌ی (چۆری) کوردستانی خۆره‌لات له‌ ناوه‌راستی سه‌ده‌ی دوازه‌هه‌می کۆچیدا ژیاوه، کاتی خویندنی ته‌واو کردوو، عاشق و سه‌ودای (شیخ عوسمان سراج الدین) بووه، چوه‌ بۆ ته‌وتله‌، ماوه‌یه‌کی زۆر له‌وی ماوه‌ته‌وه تا سالی (۱۲۸۴) له‌وی ته‌مه‌نی دوا‌یی پێ هێناوه. له‌ زانست و وێژه‌دا بێ وینه بووه له‌ ده‌وری خۆیدا. ئەوه‌نده هه‌یه زۆرت‌ری هه‌لبه‌سته‌کانی فارسییه. ته‌نیا ئەم هه‌لبه‌سته‌ی کوردییه. له‌ که‌شکۆلی ده‌سنووسی محمود پاشای جاف وه‌رگیراوه، که‌ بۆ شیخ عوسمانی وتوو.»

لێره‌دا دوو تێبینی سه‌بارت به‌و نووسینه لای ئێمه دروست بوو:

۱- زۆریه‌ی هه‌لبه‌سته‌کانی شیخ مسته‌فا کوردییه نه‌ک فارسی، ته‌نها له‌و به‌شه‌ی که‌شکۆله‌که‌ی محمود پاشادا که‌ لای ئێمه‌یه زیات‌ر له‌ چل پارچه‌ شیعری کوردی تیا‌یه. نه‌ک وه‌ک مامۆستا نووسیوه، ته‌نها ئەو شیعهری به‌کوردی وتی.

۲- مه‌به‌ستی مامۆستا له‌ کوردی واته‌ شێوه‌ی هه‌ورامی (گۆزان)ه. که‌ ئەو ته‌نیا شیعهری ئەو له‌ کتێبه‌که‌یدا نووسیوه، خۆی به‌شێوه‌ی هه‌ورامییه و پیره‌مێرد کردوو‌یه به‌شێوه‌ی سلێمانی. نه‌ک هه‌ر خۆی وه‌ها بووبێ که‌ ئەو نووسیویه‌تییه‌وه.

پیره‌مێرد ئەو شیعهری له‌ ژماره ۹۲۵ی (ژین)ی سالی ۱۹۴۸دا وه‌رگیراوه و بلا‌وی کردۆته‌وه. پێشه‌کییه‌کی کورتی به‌م جۆره‌ بۆ نووسیوه «له‌ شاعیراندا شیخ مصطفی‌ ناوی‌کمان هه‌بووه‌ من نایانسم، محمود پاشا به‌خه‌تی خۆی دیوانه‌که‌ی له‌ که‌شکۆله‌که‌یا، نووسیوه‌ته‌وه، ئەمه‌ غه‌زله‌یکی ئەوه»^(۱) ئنجا ئەو شیعهری لای مامۆستا علی باپیر ئاغا و ئەمه‌ی پیره‌مێرد وه‌ری گیراوه و بلا‌وی کردۆته‌وه هه‌ر یه‌ک پارچه‌ شیعره. له‌وه ده‌چیت ئەوی کتێبه‌که‌ له‌ پۆزنامه‌که‌وه وه‌رگیرا‌ییت.

«نه‌ق‌دی خه‌زینه‌ی ته‌جه‌للای زاتی

نامه‌ی پر مه‌عنای شانی و سیفات‌ی

شه‌پۆلێکی دا نووری هه‌ق تێدا

هه‌ر په‌گێ شه‌وقی ئە‌گه‌را پێدا

زوبان هه‌میشه‌ خه‌ریکی ذکره
ئه‌عزام سه‌راسه‌ر مه‌ربوتی فک‌ره
سه‌روبه‌دن و می‌شک و په‌گو پۆست
که‌وتوو‌نه ناله‌ و زایه‌له‌ی یادۆست
ته‌ن وا به‌جاری خالی له‌ غه‌یره
ته‌نیا تینی یار تێیدا له‌سه‌یره
هه‌ستی و نیستم له‌ ده‌ست چو‌و یه‌ک په‌نگ
نه‌یچی ها‌واره بۆ که‌زی ئاهه‌نگ
لێده‌ نه‌ی تا، بێ ناله‌ی له‌ گۆشم
به‌لکو بشی‌وی په‌شی‌وی هۆشم
به‌سۆزی ناله‌ی نه‌ی بنوێمه‌وه
به‌ نه‌فخه‌ی نه‌غمه‌ی بی‌و‌ژیمه‌وه
زیوی قه‌له‌ی قه‌لب له‌ ناو پۆته‌ی حال
جۆش دا و پاکتاو کا بی‌ته‌ زیوی قال

(۱) ژین (۹۲۵) سالی ۱۹۴۸

چه‌ند زانیارییه‌ک سه‌بارت به‌ (مه‌حمود پاشای جاف) له‌سه‌رچاوه‌یه‌کی پو‌ونه‌وه

له‌م دیوانه‌ی پیره‌مێرددا گه‌لێ جار ناوی مه‌حمود پاشا و که‌شکۆله‌کانی ها‌توو، خوینه‌ری وریا هه‌ست ده‌کات، ئەم کاره‌ی مه‌حمود پاشا که‌ ناو و به‌ره‌مه‌ی ئەو هه‌موو شاعیره‌ی بۆ تۆمار کردو‌وبن و له‌ فه‌وتاندن و که‌می و ناته‌وا‌وی رزگاری کردوون چه‌نده خزه‌تیکی گه‌وره‌یه به‌ئ‌ده‌بی کوردی و چۆن بۆ هه‌موو سه‌رده‌مێک ده‌بیته‌ گه‌نجینه‌یه‌کی می‌ژینه‌ی پۆزگاریکی ئەم ئە‌ده‌به به‌رز و جوانه. ئنجا بۆ ئە‌وه‌ی له‌ نزیک‌تره‌وه و باشت‌ر له‌ مه‌حمود پاشا و گه‌وره‌یی کاره‌که‌ی ئاگادار بێن، روومان نا له‌ به‌ریز (عه‌لی به‌گی حسین به‌گی جاف) و چه‌ند پرسیا‌ری‌کمان له‌م باره‌یه‌وه خسته‌ پیش چا‌وی و ئە‌ویش به‌قه‌له‌می جوان و هه‌ستی به‌رزی خۆی وه‌لامه‌کانی بۆ نووسین، ئێمه‌ش وه‌ک خۆی نووسیمان‌وه.

پرسیاری یه‌که‌م:

ئایا مه‌حمود پاشای جاف چۆن خولیای ئە‌ده‌ب و کۆکردنه‌وه‌ی شیعری کوردی که‌وتۆته‌ سه‌ر؟
وه‌لام: مه‌حمود پاشای جاف کو‌ره‌ گه‌وره‌ی حه‌مه پاشای جاف بووه. حه‌وت برا بوون به‌پیتی نا‌وچه و په‌یه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی و دیه‌نی جوان و په‌نگینی کوردستان و به‌تایبه‌تی ئە‌و هیل و

ناوچه‌یهی هۆزی جاف تبادا ئەژین و له کاتی خۆیا تاکو ئەم سالانه‌ی دوا‌یی‌یه‌ش گهرمیان و کۆیستانیان تیا ئەکرد، له ناوچه‌ی قه‌ره‌بات و کفری لای خوارووی و ناوچه‌ی مهربان و دامینی ههریمی سنه به‌جوانترین ناوچه ئەژمێردرێت له وه‌زه‌کانی سالدا، چونکه چ کاتی ئەم ناوچانه جوان و ڕه‌نگین و د‌ل‌گیر بوون ئەمان له‌و کاتانه‌دا تیا بوون و هاتوچۆیان تیاکردووه. به‌وێنه گهرمیان له زستانا جوان و خوشه‌ تیا‌بوون. شاره‌زوور له به‌هار و پایزدا ڕه‌نگین و کانی خێر و پیت و به‌ره‌که‌ت بووه. کۆیستانیش له‌هاوینا ڕه‌نگین و د‌ل‌فرێن و د‌ل‌گیر بووه. کاتیان تیا به‌سه‌ر بردووه و ههر له‌کۆنیشه‌وه له‌پیش ئەوه‌ی به‌گزاده‌ی جاف و هۆزه‌که‌یان بێنه به‌شی عوسمانی له‌ کوردستانی عیراق له‌ ناوچه‌ی جوان‌ڕۆ و باوه‌جانی و قوبادیا «که له‌ بنه‌چه‌دا یه‌ک پشتن» ئەو ناوچانه‌شی به‌یه‌هه‌شتی سه‌ر زه‌مین دانه‌نرێن ئیستر چ له‌ کۆن و که‌له‌پوور و بنه‌ره‌ته‌وه و چ له‌ شێوه‌ی تازه‌یشا له‌ ناوچه‌یه‌که‌دا ژباون هه‌ل‌خه‌ری بیری ناسک و هه‌ستی به‌جۆش و خولیا‌ی ئەده‌ب و ئەده‌ب دۆستی له‌ناخی ده‌روونیانا و له‌ناو ڕه‌گ و هه‌ست و ده‌ماريانا گه‌شه‌دار و جیگیر بووه. له‌لایه‌کی تریشه‌وه به‌پیتی ده‌ست‌ڕۆ‌یشتوویی و دۆخی ئەو سه‌رده‌مه و به‌پیتی په‌لی کۆمه‌لایه‌تیان که‌ په‌یوه‌ندیان هه‌یووه به‌بابان و ئەرده‌لانه‌وه له‌ کۆن و به‌ئێران و عوسمانیه‌یه‌وه له‌و سه‌رده‌مه‌دا و باری خۆیندن و خۆینده‌واری ئەو سه‌رده‌مه‌یش، له‌سه‌ره‌تاوه منال‌ گۆش کراوه به‌نام‌ۆ‌گاری و شیع‌ره‌کانی حافظ و سه‌عدی و کلیم و شاعیرانی ناوداری ئەوسا و ئیستایش و ئەو مام‌ۆستایانه‌ی که‌ کورپه‌ به‌گزاده‌کان لایان خۆیندوو‌یان به‌هه‌ل‌که‌وتوو و بلیمه‌تی سه‌رده‌می خۆیان ژمێرداون له‌به‌ر ئەوه‌بوو که‌ منال‌یک به‌و جۆره و له‌م ناوچانه‌دا و له‌و چوارچێوه‌دا په‌روه‌رده‌ ده‌بێت، چۆن خولیا‌ی ئەم جۆره‌ شتانه‌ ناکه‌وێته سه‌ری و ئەبێت بۆچی خۆی پێوه‌ خه‌ریک نه‌کات؟! من له‌ باوکم بیستوهه ئەبوت: کاتی به‌گزاده‌ی جاف گهرمیان و کۆیستانمان ئەکرد له‌گه‌ل جافدا کورپه‌ به‌گزاده‌ شه‌وانی هه‌وار و ڕی کۆچ کاتی خۆمان به‌شه‌ره‌ شیع‌ر و قسه‌ی خۆش و نه‌سته‌قه‌وه به‌سه‌ر ئەبرد و کتیبه‌ به‌ناوبانگه‌کانی ئەو سه‌رده‌مه‌ی وه‌کو شاه‌نامه‌ی فیرده‌وسی و ئەسکه‌نده‌رنامه و ئەمانه‌مان ئەخۆینده‌وه. ئەبووین به‌دوو ده‌سته‌ شه‌ره‌ شیع‌رمان ئەکرد، کاتی وابوو هه‌واره و هه‌وار به‌رده‌وام بوو هیچ لایه‌ک لاکه‌ی تری بۆر نه‌ئەدا، ئەوه‌نده‌ شیع‌ریان له‌به‌ریبوو. هه‌روه‌ها بێجگه‌ له‌مانه‌ش به‌بیری من په‌یوه‌ندی به‌گزاده‌ی جاف له‌گه‌ل زانایانی ئەو سه‌رده‌مه‌ی کوردستان و تیکه‌لی و کارتی‌کردنی ئەده‌بی فارسی و بوونی که‌شکۆلی کۆن وای لێ کردوون نه‌ک ههر ته‌نیا مه‌حموود پاشای جاف که‌شکۆلی بێت به‌ل‌کو ئەوانه‌ی من بزنام، که‌ریم به‌گی فه‌تاح به‌گ و عبدالقادر به‌گی سلیمان به‌گ و ڕه‌زابه‌گی فه‌تاح به‌گ که‌ هه‌رسته‌کیان برا‌زای مه‌حموود پاشان که‌شکۆلیان هه‌یه و من دیومن. نه‌ک ههر ئەمانه‌ به‌ل‌کو بارود‌وخی له‌باری ئەو سه‌رده‌مه‌ تاییه‌تیه‌ وای له‌ ده‌ورو‌پشتی به‌گزاده‌ی جاف کردووه هه‌تا یه‌کیکی وه‌کو حاجی مه‌حموود یار وه‌یس پیاوماقو‌لی مه‌حموود پاشا ئەویش که‌شکۆلی هه‌یه، من دیومه‌ که‌ هه‌تتا شیع‌ری (سالم)ی صاحب‌قرانی له‌ ساله‌کانی ۱۲۹۰ به‌م لاوه‌ تیا نووسیه‌ته‌وه. ئەوه‌تا مه‌حموود پاشا ئەوه‌نده هه‌ستیار و بیرتیز بووه سه‌رده‌م و ڕۆژ و

کاته‌کانیشی نووسیه‌وه، بۆ وێنه ئەلێت: له‌ شاره‌زوور له‌ کاتی مه‌ره‌زه‌ داچاندندا به‌هار کاک ئەحمه‌دی خه‌سه‌رو چاوه‌ش هاتووه بۆ لام ئەو شیع‌رانه‌ی بۆ خۆیندمه‌وه و نووسیه‌مه‌ته‌وه که‌ ته‌مه‌نی ئەو کاته‌ی له‌ بیست سال‌ تیپه‌ری نه‌کردووه. هه‌روه‌ها ئەلێت! له‌ زمان‌کۆ فیرار بووم له‌ سالی ۱۳۱۱ی کۆچیدا مه‌لا یوسف یاخود سه‌ید فه‌تاحی جه‌باری ئەم شیع‌رانه‌ی وه‌لی دیوانه‌ی بۆ وتم و من نووسیه‌مه‌وه جا پیاو بیری لێ بکاته‌وه مه‌حموود پاشا ئەو کاته‌ ته‌مه‌نی چل و نۆ سال‌ بووه به‌گ‌زانی شیع‌ری بۆ بلێن و ئەم دوا‌یی بێ‌نووسیتیه‌وه وه‌یان له‌کاتی ده‌ستبه‌سه‌ریا له‌ ئەسته‌مو‌ل ئەلێت له‌ که‌شکۆلی فلا‌نه‌وه ئەم شیع‌رانه‌م له‌م کاته‌دا نووسیه‌وه.

پرسیاری دووه‌م:

ئایا ئەو که‌شکۆله‌ تا ئیستا له‌م هه‌موو سه‌رده‌مانه‌دا چۆن پارێزراوه و که‌وتۆته‌ لای چه‌ند که‌س؟.

وه‌لام: وه‌کو له‌سه‌ره‌وه باس‌مان کرد چۆنیه‌تی پارێزگاری که‌شکۆله‌که‌ تاکو سه‌رده‌می ژبانی خۆی هه‌میشه‌ لای خۆی بووه و هه‌تا له‌ کاتی ده‌ستبه‌سه‌ری و دوا‌ی فیراریا هه‌ریتی بووه و ئەو شیع‌ر و باس و خوا‌زانه‌ی تیا نووسیه‌ته‌وه. بۆ وێنه که‌ له‌ ئەسته‌مو‌ل فیرار ئەکات ئەچیته‌ خاکی ڕووس و له‌وتیه‌ بۆ ئێران و ئنجا ئەگه‌ریتیه‌وه بۆ کوردستان، له‌ (باکو) له‌ به‌رگی سیاحت و گه‌شتا و هه‌تتا مه‌لا مه‌حم‌دی سه‌نی پیاوی بووه ئەو جلی باشی له‌به‌رکردووه و خۆی خراب وه‌کو نۆکه‌ری ئەو تاکو نه‌یناسن. له‌ باکو وێنه‌ی خۆی ئەگرێ و له‌ژێریا ئەم شیع‌ره‌ی مه‌وله‌وی ئەنووسی:

داخۆ چه‌رخ چه‌پ چه‌واشه‌ی چه‌پ‌گه‌رد

په‌ی کام ده‌ردی سه‌ر نگه‌ه‌داریم که‌رد

دوا‌ی خۆ‌ی‌شی، وه‌ک له‌ خوال‌ی‌خۆ‌شبوو (حه‌سه‌ن فه‌همی به‌گی جاف)ی کورپه‌زایم بیستوهه که‌ عه‌لی به‌گی باوکی حه‌سه‌ن به‌گ کۆچی دوا‌یی ئەکات که‌شکۆله‌که‌ ئەکه‌وێته‌ ده‌ستی حسین به‌گی مامی ئەویش له‌به‌رئ‌وه‌ی که‌مه‌تر تاقه‌تی ئەو جۆره‌ شتانه‌ی بووه، پیره‌مێرد به‌ئ‌مانه‌ت لێی وه‌رئ‌ه‌گریت، دوا‌یی حه‌سه‌ن به‌گ وتی: ئەو کاته‌ که‌ باوکم وه‌فاتی کرد ته‌مه‌نم (۱۶-۱۷) سال‌ بوو به‌لام وانه‌بووم که‌ زۆر خۆم به‌مانه‌وه خه‌ریک بکه‌م، هه‌رچه‌ند که‌شکۆله‌که‌م ئەخۆینده‌وه له‌ کاتی خۆیا خووم له‌گه‌لیا بوو به‌لام له‌به‌ر مامم ئەوه‌نده له‌سه‌ری نه‌ڕۆ‌ییم تاکو له‌ سه‌ره‌تای سیه‌به‌کانا هه‌ستم کرد، چومه‌ لای پیره‌مێرد داوایم کرده‌وه ئەویش ئەم ڕۆژ بۆ ئەو ڕۆژ و ئەم کات بۆ ئەو کات کاتی به‌سه‌رئ‌ه‌برد و منیش گه‌ییمه‌ سنووری وه‌رسی و یه‌ئس. ناچار هادی ئەفه‌ندی خوشکه‌زای پیره‌مێردم ڕاسپارد و له‌گه‌لیا ڕیکه‌ه‌وتم بۆم بدزیته‌وه به‌بیست دیناری سه‌ره‌تای سیه‌به‌کان! به‌و جۆره‌ ده‌ستم که‌وته‌وه. له‌وکاتیشه‌وه ههر لای حه‌سه‌ن فه‌همی به‌گه و ئەویش هه‌موومان ئەزانین یه‌کیک بوو له‌ هه‌ره‌ ئەده‌ب دۆست و ئەدیه‌ ناسکه‌کانی کورد و هه‌تا له‌شه‌وق و ته‌وژمی ئەده‌ب و ئەده‌ب دۆستیا شیع‌ریشی هه‌یه که‌م که‌م به‌فارسی و کوردی ئیستاش دوا‌ی مه‌رحومه‌ی حه‌سه‌ن به‌گ لای هۆشمه‌ندی کورپه‌تی که‌ ته‌مه‌نی درێژ و به‌خته‌وه‌ریبێت زۆر له‌

په‌وشتی پاراستنی ئه‌و جو‌ره شتانه‌ی له‌ باوکی و باپی‌یه‌وه بۆ ماوه‌ته‌وه و پاراستوونی به‌تایبه‌تی کتێبخانه‌ گه‌وره‌که‌ی باوکی که‌ ئیستاش لایه‌تی و خه‌لک زۆر که‌لکی لێ وه‌ئه‌گریت.

پرسیاری سییه‌م:

تکایه‌ باسی به‌سه‌رهاتی که‌شکۆله‌که‌مان بۆ بکه‌ له‌ هه‌ردوو جیگای ئه‌سته‌مو‌ل و زمناکۆدا:

وه‌لام: که‌شکۆله‌که‌ی مه‌حمود پاشا ته‌نها له‌ دوو جیگا نه‌نوسراوه‌ته‌وه، له‌ ئه‌سته‌مو‌ل و له‌زمناکۆ چونکه‌ پاشا بۆ هه‌رکۆی چووبیت که‌شکۆله‌که‌ی له‌گه‌ل خۆیا بردووه. ئه‌سته‌مو‌ل و زمناکۆ، جیگه‌ی هه‌میشه‌یی پاشا نه‌بووه. به‌لکو له‌ ئه‌سته‌مو‌ل ده‌سته‌به‌سه‌ر بووه، دوا‌یی له‌و‌ی فیراری کردووه و وه‌کو باس‌مان کرد به‌رێگای باکو‌دا هاتۆته‌وه کوردستان و ئه‌و ماوه‌یه‌شی تا‌کو حکومه‌تی عوسمانی به‌خشیه‌تی له‌ زمناکۆ بووه هه‌ندێ شیعری له‌و‌ی تیا تۆمار کردووه بۆ وێنه‌ له‌ پروسیا به‌ئه‌رمه‌نستاندا تێئه‌په‌رن مه‌لا محمه‌دی سنه‌یی پیاوی شاعیر بووه و کچه‌ ئه‌رمه‌نی جوانیان زۆر دیوه، هه‌ندێ شیعری جوانی وتوه به‌شو‌خ و شه‌نگی کچه‌ ئه‌رمه‌نیان من سێ چوار به‌یتیکێ که‌ مه‌رحومه‌ی باوکم له‌به‌ری ما‌بوو نووسیوه‌ته‌وه هه‌ر له‌لامه. به‌م بۆنه‌یه‌وه هه‌ز ئه‌که‌م شتیکی تر بدرکێتم، ئه‌گه‌ر سوودی نه‌بێت زبانی نییه. ئه‌ویش: مه‌حمود پاشا به‌خۆیه‌وه هه‌وت برا بوون خۆی براگه‌وره‌ بووه و براکانیشی ئه‌مانه‌ن: وه‌سمان پاشا، هه‌سه‌ن به‌گ، سلێمان به‌گ، هه‌مه‌ عه‌لی به‌گ، قادر به‌گ، فه‌تاح به‌گ، له‌ ئه‌نجاما مه‌رگی هه‌ر شه‌شیانی دیوه و که‌وتوه‌ته‌ دوا‌ی ئه‌وان و سۆز و په‌رۆشی کۆچکردنی ئه‌وان وای لێ کردووه به‌شیعر شتیکیان بۆ بکات که‌ بیست و چوار به‌یته‌ و له‌ که‌شکۆله‌که‌یدا هه‌یه و منیش له‌لام هه‌یه وه‌کو سه‌رچاوه‌یه‌که‌ به‌خه‌تی هه‌سه‌ن به‌گ خۆی. پیره‌مێرد هاتوه‌ ئه‌م بیست و چوار شیعه‌ی کردووه به‌نۆزه‌ شیعر و پینجی لێ لا‌بردووه و دوا‌یش له‌ نۆزه‌که‌ی تر هه‌وتی لا‌بردووه خۆی هه‌وتی بۆ زیاد کردووه واته‌ له‌ تیکرای بیست و چوار به‌یت دوانزه‌ی لێ لا‌بردووه و خۆی هه‌وتی بۆ زیاد کردووه و له‌ دیوانی پیره‌مێردی نه‌مری محمه‌د په‌سۆل هاوار دا به‌ناوی (یادی مه‌حمود پاشای جاف) هه‌و به‌شیعری پیره‌مێرد دانراوه. هه‌تا پیره‌مێرد قادر به‌گی مامی به‌قادر به‌گی برای مه‌حمود پاشا ئه‌زانیت ئه‌و قادر به‌گی مامی که‌ مه‌وله‌وی شیعه‌ی شیه‌ونه‌ به‌ناوبانگه‌که‌ی بۆ وتوه.

پرسیاری چواره‌م:

تایا رێگای گه‌رمیان و کویتسانی جاف له‌ کویتوه بۆ کو‌ی بووه‌؟

وه‌لام: هۆزیکێ گه‌وره‌ و فراوانن و دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌سه‌رده‌می سو‌لتان مورادی عوسمانیا له‌ ناوچه‌ی جوانرۆوه‌ هاتوونه‌ته‌ کوردستانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ که‌ به‌ش کرابو له‌ نیوان ده‌وله‌تی عوسمانی و ئێراندا له‌سه‌ر هه‌ندێ هۆی تاییه‌تی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ له‌ ناوچه‌ی (دزبایش) - ده‌ربه‌ندیخانی ئیستا - دا نیشته‌جێ بوون دوا‌یی په‌ره‌یان سه‌ند، ورده‌ ورده‌ ده‌ستیان گرتوه‌ به‌سه‌ر شه‌اره‌زور و گه‌رمیاندا، گه‌رمیان و کویتسانیان کردووه. دوا‌ی په‌ره‌سه‌ندن و گه‌شه‌کردن و زۆر بوونیان و هاتنی ده‌سته‌ ده‌سته‌ی تیره‌کانی جاف له‌ ئێران هه‌و بۆ ئه‌م ناوچه‌یه‌ و ده‌وری (زاهیر

به‌گ) ی سه‌رۆکی جافی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ و دامه‌زرینه‌ری جامی مورادی و باپی‌یه‌ گه‌وره‌ی به‌گزه‌دی جافی مورادی، که‌ جاف به‌م پێیه‌ دوو به‌شن، جافی جوانرۆ له‌ ئێران و جافی مورادی له‌ عیراق. جافی ئییه‌ له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌سه‌رده‌می مه‌حه‌د پاشای والی عوسمانی به‌غدادا که‌ زه‌وی و زاریان ئه‌فرۆشت به‌نیازی نیشته‌جێی هۆزه‌ گه‌رمیان و کویتسانکاره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ هه‌مه‌ پاشا و مه‌حمود پاشای کو‌ری که‌وتنه‌ کرینی هه‌رچی زه‌وی و زاری قه‌له‌مه‌وه‌ی جاف هه‌یه و ئیستایش له‌سه‌نه‌ده‌کانی زه‌مانی عوسمانیا به‌ناو و سنوور و نرخێ کرینیانه‌وه‌ هه‌مووی تیا‌یه‌ و زۆری له‌لایه‌ن نه‌وه‌ی خاوه‌نه‌کانیا‌نه‌وه‌ پارێزراوه. ئیتر جاف له‌ سنووری (جبل حمرین) هه‌و تا‌کو شلیتر و (ناوخوان) هه‌مووی بوو به‌مو‌لکی تا‌پۆی به‌گزه‌دی جاف. بێجگه‌ له‌ هه‌ندێ جیگای تاییه‌تی که‌م نه‌بێت یان به‌ده‌ست می‌ریه‌وه‌ مایه‌وه‌ یان که‌سانی تر خاوه‌ن ته‌کیه‌ و پیاوما‌قولا‌نی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ کرێان یاخود می‌ری پیتی به‌خشیون. ئیتر جاف له‌ (قزهربات) هه‌و که‌وا دامینی کوردستانه‌ تا‌کو شلیتر و ناوخوان به‌شی کوردستانی عیراق و له‌و دیو سنووریش هه‌تا ناوچه‌ی مه‌ریوان و گو‌لی زرێبار و لای خوارووی ناوچه‌ی سنه، له‌ زستانا له‌ ناوچه‌ی گه‌رمیا‌نه‌وه‌ لای خوارووی قزهربات و شیروانه‌ و که‌لار و پیتاز و شه‌ره‌زور و پینجوتین و ئه‌و دیو سنووریش ئه‌وانه‌ی سه‌ره‌وه‌ به‌زستان و به‌هار و هاوین و پایز هاتو‌چۆیان تیا کردووه. بۆ چه‌سپاندنی ئه‌وه‌ش جاف چۆته‌ ناو ئێرانیش هه‌و هه‌تا مو‌لک و زه‌وی و زاریشیان له‌و‌ی کرپوه‌ و هه‌یا‌نه. به‌تاییه‌تی ئا‌غا‌کانی گه‌لالی ئه‌وه‌ی (کلودیوس ریج) له‌ گه‌شتنامه‌که‌یدا ئه‌لێت: «که‌ چومه‌ مالی که‌یخوسره‌ به‌گی سه‌رۆکی هۆزی جاف هاوینی ١٨٢٠، له‌ کاتی‌کا ئه‌چووم بۆ سنه‌ بۆ دیدنی ئه‌مانو‌للا خانی والی ئه‌رده‌لان، له‌ سنه‌ مالی که‌یخوسره‌ به‌گ له‌ نزیک گو‌می زرێبار هه‌و بوو، ئه‌و می‌واندارییه‌م هه‌تا مردن له‌ بیر ناچێته‌وه». به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ جاف به‌شیکیان په‌ریونه‌ته‌وه‌ ناوچه‌ی دوکان له‌ پارێزگای سلێمانی که‌ ئه‌وانیش سمایل عوزه‌یری بوو، جافه‌ ره‌شکه‌ن، ئه‌وان له‌و ناوچه‌یه‌وه‌ له‌ کاتی خۆیا گه‌رمیان و کویتسانیان کردووه و ئیستاش خۆیان به‌جاف ئه‌زانن.

گه‌رمیان و کویتسانی کردنی جاف ئه‌وه‌نده‌ جیگر و چه‌سپاوه‌ له‌ ناخیا‌نا چونکه‌ زۆربه‌ی که‌ وت جاف واته‌ ئا‌ژه‌لدار و مه‌رومالات به‌خێوکه‌ر، هه‌تا ئه‌م سالانه‌ی دوا‌یش گه‌رمیان و کویتسانیان ئه‌کرد. هه‌ر نه‌شیاوه‌ تا‌کو ناوچه‌ی پینجوتین ئه‌چوون بۆ له‌وه‌رخۆری هه‌رچه‌ند مال و له‌گه‌رمیان جیگیر بوو بوو به‌لام هاوینان ئا‌ژه‌له‌کانیان، شوان که‌ژاوکه‌ژ ئه‌یانبردن و خۆشیان به‌(به‌نه‌) واته‌ (مالی سووک و که‌م) به‌لۆری یان عه‌ره‌بانه‌ی تراکتۆر له‌ گه‌رمیا‌نه‌وه‌ ئه‌هاتنه‌ شه‌ره‌زور یان چاوه‌روانی ئا‌ژه‌له‌که‌یان ئه‌کرد یان له‌و‌ی لایان ئه‌بوون به‌و نیازه‌ی به‌لکو ئه‌گه‌ر می‌ری عیراق و ئێرانیش وه‌کو جارێ رێگه‌یان نه‌ده‌ن بۆ له‌وه‌رخۆری بچنه‌ ئێران به‌لکو بچنه‌ ناوچه‌ی پینجوتین جا به‌و بۆنه‌یه‌وه‌ ئه‌م شیعه‌ی مه‌وله‌وی که‌وا ئه‌زانم یان له‌ شینه‌که‌ی (ئه‌منه‌ خانی ژنی بارام به‌گ) دایه‌، یان له‌ شینه‌که‌ی (قادر به‌گی که‌یخوسره‌ به‌گ) دایه‌ که‌ ئه‌لێت:

زېږدی ته لمیت بار کډ نهو هالان
ته ئسیرش نیهن نم سال چون سالان

داخ و حهسرت بؤ کز بوون و نالوژاوی ری کچی نهو ساله نه خوازیت!

پرسیاری پتینه: نایا چ زانیاریه کتان له باره کی که شکولی که یم به کی فهتاح به گ و پهزا به کی فهتاح به کی براهیه و له لایه؟

وه لام: نه دهب دوستی و گوش کراوی به گزاده کی جاف به نه دهب و شیعر و فولکلوری کورد بووه. شتیکی ئاشکرا و له بهرده ستایه (به پیچه وانه کی براده ریکی ماموستای ههستیار) وه که له نه دهبه کی ته له فزیونیا له سهرده میکی تاییه تیا نه یوت به هه موو ته نگاویه که وه ده به که کان شیعر و نه دهبی کوردیان کوشت و له ناویان برده... هتد.

حهز نه کهم نهو براده ره هه ندی لهو که شکولانه مان پیشان بدات که پراو بیره کانی نهو هه لیان گرتوه بؤ میلله تی به دهبه ختی کورد. بویه که شکوله که کی که یم به گ و پهزا به کی برای هه ره له هه مان سه رچاوه و ههسته وه هاتوه. که شکوله که کی که یم به گ زیاتر له هه زار لاپه ریه هه مه جوړ شیعر و باس و قسه کی نهسته ق و به سه رهات و شین و مه رسیه کی تیا به و هه ندیکیان کون نو سرونه ته وه و هه ندیکیشیان له م سه رده مه کی دوا بییا نو سرونه ته وه. که شکول و اتا نه وه هه موو جوړیک شتی تیا بنووسریت، مه رج نییه ته نیا شیعر بیت هه تا هه ندی (خاطرات) و شت به بیرا هاتن و میژووی له دایک بوون و به سه رهاتی گرنگی نهو سه رده مه یاخود بؤ کونیش نه گه رپته وه. که شکوله که کی که یم به گ په حه مه تی شتی پیکه نین و خوشی تیا به که که یم به گ خوی دروستی کردوه و دهستی تیا هه به به وینه نه نووسیت بؤ باو کم که لیره له سلیمانی به شیخ سه لامی عازهبانی شاعیر بلیت هه جوی شیخ و سه مانی قه لاگه له گه رمیان بکات بؤ بزوانی شیخ محه مه د. شیخ سه لامیش پارچه به که شیعر هه جو نه نووسیت بؤ شیخ محه مه د ئنجا کیتچ نه چپته که ولی شیخ محه مه د و هاوار نه باته به ره حه مه نه مین به کی کوری که یم به گ «شاعیره و دیوانی چاپ نه کراوی هه به» نه ویش له زمانی شیخ محه مه ده وه و له لامی شیخ سه لام نه داته وه و دوو پارچه شیعر گالته کی نه توانم بلیم کراوه و پیسن به لام هه تا نه مانه کی تیا به و شیعره که کی شیخ سه لامیش که به شیخدا و توویه تی نهو شیخانه کی ئیرشاد نه کهن و دهرویشیان هه به و کاک به هانه ددین شیخ نووری با به علی ته که به کی له کاتی فه قتییه تیا له سه ره شیخ و ته که به هاتوته جواب نه ویشی تیا به و خه تخویشیان هینا وه و شتیان پین نووسیونه ته وه. به لام که شکوله که کی پهزا به گ نه گه ره هه مووی خه تی خوی نه بیت زۆری زۆری خه تی خویته تی چونکه خوی زۆر خه تی خوش بووه زۆر ریکوپیک و رازاوه کی نو سرونه ته وه. هه ره به م بۆ نه به وه که شکوله که کی عه بدولقادر به کی سلیمان به کی حه مه پاشای جافیش که له دهوری بیسته کانا عه بدولقادر به گ دهستی به نووسیینه وه کی کردوه زۆر شیعر و دوعا و پارچه کی په خسانی تیا دایه و هه تا نم دوا بییه ش لای محه مه د به کی کوری بوو که نهو وه فاتی کرد نازانم که وته لای کی هه تا من مونا جاته که کی مه ولانا

خالد که به شیوه کی گوران (هه ورامی) نووسیویه تی سه د و چوار به یته لهو که شکوله م ده رهیتا. له نه نجاما زۆر سوپاسی ماموستا ئومید ئاشنا نه کهم که نه م هه له کی بؤ گونجاندنم نه م لایه نانه روون به که مه وه به م کورتیبه، هه وادارم له ده رفه تیک بنوانم روونکی به خه مه سه ره هه ندی شتی تر له م باره به وه هه ره کهس له شوتین و توانا و بؤ گونجان و بؤلوانی خوییه وه دهستی یارمه تی بؤ که له پووری نه ته وه به دهبه خته که مان پاکیشی.

پیره میږدو ده پارچه شیعر مهستوره

له لاپه ره (۲۸۱) ی نه م دیوانه دا نووسینیکی پیره میږدمان بلاو کردوه سه یاره ت به مهستوره و دیوانه که کی. وه له سالی ۱۹۴۵ دا پیره میږد ده پارچه شیعر مهستوره کی و ده رگیتراوه ته سه ره زمانی کوردی و له رۆژنامه که یدا بلاوی کردوته وه.

نهو دیوانه به نرخه کی که به و خه ته جوانی مهستوره نو سرونه ته وه و نهو دیوانه شیعر به ش که هه ره مهستوره خوی نووسیویه تیه وه و دیوانی شیعر خه سه ره و خانی والی سه نه به، به داخه وه هه تا ئیستا له هه چ لایه که وه هه وال و شوینه واری نییه. نه وه کی بؤ ئیمه ماوه ته وه نهو ده شیعر و نهو نووسینه کورته کی پیره میږد، که چه ند زانیاریه کی له باره کی شیوه کی خه تی مهستوره و دیوانه که به وه بلاو کردوته وه. ئنجا بؤ زیاتر شارهزا بوون له مهستوره و شیعره کانی ئیمه ش لای خۆمانه وه نهو زانیاریانه کی به ده ستمان هینا وه بلاوده که ینه وه:

دکتور مارف خه زنه دار له کتیبی (دیوانی نالی و فه ره نه کی نالی) دا نووسیویه «مهستوره، ناوی ماه شه رف خانی نه رده لانی کوردستانییه، کچی نه بولحه سه ن به کی کوری محه مه د ئاغایه، خیزانی خوسره و خانی والی کوردستانی ئیران بووه. له سالی ۱۸۰۵ ی زاینی له شاری سه نه له دایک بووه ژنیکی به کجار جوان و شوخ و شه نگ بووه. شیعر به کوردی و فارسی هه به، زۆریه کی نهو شیعرانه له با به ت دلداریه وهن، به تاییه تی شیعره کوردیه کانی (به شیوه کی گورانی - هه ورامی) به کجار به سۆزن.

خوینده وار و رۆشنیریکی چاک بووه. شاره زایی له زانسته کانی ئایینیدا بووه و دهستیکی درتیشی له زانستی میژودا بووه. شیعره فارسییه کانی له سالی ۱۹۲۵ دا له تاران له چاپ دراوه. (دیوان ماه شرفخانم کردستانی، لنا شه آقای حاجی شیخ یحیی معرفت، تهران، ۱۳۰۴ ه.ش)، شیعره کوردیه کانی له ده سنووسیتکدایه له ده ورو به ری سالی ۱۹۰۰ دا نو سرونه ته وه. ئیستا که له ئیرانه و هیشتا چاپ نه کراوه. له باره کی میژووی بنه ماله کی نه رده لانه وه کتیبیکی دانا وه له سالی ۱۹۴۷ له سه نه له چاپ دراوه (تاریخ آردلان، لنا شه ناصر نازادپور- سنندج (۱۳۲۶) ه.ش).

مهستوره هاوچه رخی سولتان خانی نه رده لانی بووه. که خوشکی خوسره و خانی والیه به.

ئەمەش شاعىر بوو ۋە دەستە خوشكىكى نىزىكى مەستورە بوو. سالىك پىش كۆچى دوايى مەستورە ھاتوۋە بۆسلىمانى. لە ۱۸۴۷دا كۆچى دوايى كىردوۋە ۋە لە گىردى سەيوان نىزراۋە. دەيى جۆرە پىئەندىيەكى لەگەل ئاليدا بووبى» (۱).

ھەرۋەھە لە (ديوانى نالى) مامۇستا مەلا غەبدولكەرىمى مودەرىس ۋە كورانيدا نووسراۋە «مەستورە، ناۋى ماھ شەرەف خانم ۋە كچى ئەبۇلخەسەن بەگ ناۋى لەلەي شازادەكانى ئەردەلانە ۋە لە ۱۲۴۴ى كۆچى ۱۸۲۸-۱۸۲۹ى زايىنىدا خوسرەوخان بەنيازى دلدانەۋى ئەبۇلخەسەن بەگى باۋكى مارهى كىردوۋە. ئافرىتىكى شاعىر ۋە ئەدەب پەرۋەر بوو» (۲).

لەكتىيى ئافرىتە ئاۋدارەكانى كورددا نووسراۋە: «رضا قولى خان ھىدايەت لەبەرگى دوۋى كىتەيى (مجمع الفصحاء)دا لەلاپەرەي ۴۵۶ لە بارەي بەسەرھاتى مەستورە نووسىۋىتە ۋە ئەللى:

مەستورەي كوردستانى لە ئافرىتە خانەدانە بەناۋبانگەكانى كوردستانە، كچى ئەبۇلخەسەن بەگ ۋە ئىنى خەسەرەوخانى والى سەنەيە. نووسىنى دەستى زۆرجوان ۋە خوش بوو. شاعىرىكى گەرەيە، ئىتتىكى ئابروۋ جوان ۋە پەشت بەرز بوو. ناۋى (ماھ شەرەف خانم) بوو. لە سالى ۱۲۶۳ى كۆچىدا كۆچى دوايى كىردوۋە. مىرزا غەلى اكبرى صادق الملك لە كىتەبەكەيدا (ھىقەي ناصرى) كە مېژوۋى كوردستانە ئەللى: «ماھ شەرەف خانم كە ناۋبانگى لە ھەلبەستا (مەستورە) يە ۋە ئامۇزاي مەنە ۋە پەراستى ھەلشەگىرئ لەبەر زىرەكى ۋە وربايى ۋە ھۇنراۋە بى ھاۋتاكانى ۋە دەسنوۋسە جوانەكەي، گەتوگۇ شىرىنەكەي، راست نووسىن ۋە دەرپىنە نايابەكەي مېژوۋىنوسانى جىھان بۆيادگار بەئەۋى زىر ناۋى تۆمار بىكەن. نىزىكەي بىست ھەزار ھۇنراۋەي بەنرخى ھەيە ۋە چەل ۋە چوار سالى ژباۋە» (۳).

ھەرۋەھە لە گۇقارى (ئۆتۆنۆمى) ژمارە ۳ سالى ۱۹۸۴دا، كاك ئىسماعىل تەنبا نووسىۋىە «لەسالى ۱۲۶۲ى كۆچىدا بەھاورىيى ھسەين قولى خانى ئەردەلانى پورزاي خۇي ھەلدەت بۆسلىمانى بۆلەي عبداللە پاشاي بابان ۋە، لە سالى ۱۲۶۳ى كۆچى لە تەمەنى ۲۲ سالىدا ھەر لە شارى سلىمانى كۆچى دوايى دەكات ۋە لە گىردى سەيوان دەنېرئىت» (۴).

ئەم بىرورپايانەي كاك ئىسماعىل لە ھەندى جىگەدا لەۋتارەكەيدا جىگەي سەرنجە، ئەگەرچى ئەۋىش، زۆرىيە نووسىنەكەي لەۋ سەرچاۋانەۋە ۋە گرگوتوۋە كە خۇي لەپەرۋىزدا نووسىۋىنى. بەتايىيەتى سالى مردنى مەستورە، كە ۱۲۶۳ بىت ۋە لە سالى ۱۲۲۰دا لەدايك بووبى، چۆن ۲۲ سالى ژباۋە. ديارە بەۋە ھسابە ۴۳ سالى ژباۋە، پەنگە ئەۋە ژمارەي (۲۲) ھەلەي چاپ بىت. بەھەرچە لىرەدا تەنبا بىرورپاكانى لەمەر مەستورەمان خستە پىش چاۋى خوتنەران ۋە ئەگەر ديوان ۋە نووسىنەكانى مەستورە پۇتئى لە پۇژان دەرەكەۋن ئەۋە گەللى زانىبارى ھەلە لەبارەيەۋە راست دەپتەۋە ۋە زيان ۋە بەسەرھات ۋە بەرھەمەكانى لە نىزىكترەۋە دەناسرىن.

پىرەمىرە ئەۋەندەي ئىمە ئاگادارىن ھەر دە (۱۰) پارچە شىعەي مەستورەي ۋە گرگىپراۋە. بەلام

ديوانى ئەۋە ۋە خەسەرەوخانى بەخەتى مەستورە لەلا ھەبوۋە.

(۱) ديوانى نالى ۋە فەرھەنگى نالى د. مارق خەزەدار. ل ۳۶۱

(۲) ديوانى نالى مەلا غەبدولكەرىمى مدرىس ۋە كوراني ل ۶۰۴، كە ئەۋانىش ئەۋە زانىبارىيانەيان لە مېژوۋەكەي ئايت اللە مەردۇخ ۋە گرگوتوۋە. بەشى دوۋەم لاپەرەي ۱۶۱.

(۳) «ئافرىتە ئاۋدارەكانى كورد» غەبدولجەبار مەمەد جەبارى ل ۵۱

(۴) گۇقارى ئۆتۆنۆمى ژمارە ۳ سالى ۱۹۸۴ ئىسماعىل تەنبا ل ۷۲

شىعەرەكانى مەستورە

۱

ئەمەرچى كە ھەۋا سارەدە، كزەي بادى خەزانە
گەرەم كەرەۋە ساقى، دەمى تىكخزانە
گوى مەگرە لە زاھد مەللى مانگى رەمەزان
جەزنى مەنە، فستويشى لەلەي پىرى موغانە
ئەي رۇخى رەۋان راحى رەۋانم بىدەرى تۆ
ئەمە راحە قومىكى لە برى رۇخى رەۋانە
ئەۋى ھەيوان بادەيە، با، دەي بى لە (دەي)دا
ھەرچى نەيەۋى پىۋا نىيە تۆۋى ھەيوانە
مەن مولى جىھانم ئەدەمە مەي لە جىھانا
چونكو پوتبە ۋە قەدرى جىھان بەرقى جەھانە
سەرمەستى مەن ۋە نىيە تەنھا بە شەرەب بى
مەخمورى ۋە نەشئەم لە نىگەي دىدەيى جوانە
زولفت كە لەسەر شانە، پەرىشانە بەشانە
بەۋە بۆنەۋەيە بادى سەيا مشك فشانە
لەرزەي دلم ئەي گول بەكزەي بارەشى دوۋرى
ۋەك شاخى سەۋبەر كە زەبۇنى جەۋلانە
(مەستورە) تىلەي چاۋى ئەۋە بۆيە لە دنيا
چاۋ ناتروۋكىيىن ۋە كۆنەرگس نىگرانە

ئەى خاكى بەرى پىت كە لەسەر سەرمە وەكو تاج
بەو تاجە ئەسىنم لە مەھ و مېھەر و فەلەك باج
دەرگاكتە شاھانى زەمان ئەيكەنە ميعراج
برژانگ كە وەكو تېرە لە قەوسەينى برژتا
گەر تىمگىر گيان حازرە بۆى ئەيكەمە ئاماج
من كوشتەى دووربىتم و لاى تۆ دەمى عيسا
من كافرى عەشقەم كە برۆى تۆ دەكەمە خاج
قوربانى تىلاى چاوتەم ئەى چا و رەشى بەختم
دنیا بەچراى تەلەتەى رووت روون ئەبى وەك رۆژ
لادە پەچەكتە رۆژ ھەلئى تا كەس نەبى محتاج
كووتالى جوانيت كە بەدنيادا بلاوہ
بەش جوئ كەرەوہى گرە (مەستوورە) دىباج

رووتە كە رووتە يا شەبەنگى مانگى ئاسمان
قەدى خرامى تۆيە وەيا سەروى بوستان
نەمدىوہ مانگ كللوى لەسەرە بى تۆ نەبى
سەرويش كە بى رەوانە وەكو تۆ نىيە رەوان
فەسلئى بەھار لە دەولەتى تاسەر عەزىز ترە
مەعشووقى جوان و بادە و ناوباغ و گولستان
ياشئىخ ئەوہندە ناوى بەھەشتم لەلا مەبە
من رووى نىگارى تۆم، بەسە، وا دام بەتۆ جنان
گيانە لەوانە نىم كە بۆ گيانئى لەلات برۆم
گەر تىر ببارئ حازرە دل، ئەيكەمە نشان
رئگەم بەدى بەخاكى بەرى پىت كە ماچى كەم
پىتى خۆم بەفەخرەوہ ئەخەمە فەرقى فەرقەدان
(مەستوورە) لئو و روو و دەمى يار پىم كەرەم بكا
شەھدى حەيات و ناوى بەقا و عومرى جاويدان

غەمى تۆ بۆيە ويرانەى دل ئەكاتە مەسكەن
عادەتە گەنجى جىھان ئەگرئى لە ويرانە وەتەن
داروپەردووى جگەر و سىنەمى سووتاند گرى عەشق
ناو سكم پر لە چەرەدووكەلە وینەى گلخەن
چا و كە رووى تۆى نەدى ئەيزانى چىيە؟ چا وگەى خوتن
دل كە تۆى تىبا نەبى، ئەيزانى چىيە بەيتى حەزەن
دل گەرفتارە لەناو چالى چەناگەى تۆدا
ھەر دەلئى كەوتوتە ناو چالى ھىلاكەت بىژەن
با بەھارەش بى بەمن چى گول و باى نەورۆزى
تا گولئى رووى تۆ بى چىمە لە سەيرى گولشەن
تۆ كە رووى خوت بنوئى كەسى تر نانويئى
مانگ و ئەستىرە ئەشارىتەوہ رۆژى رەوشەن
خەلۆتەتكم ئەوئ خالى لە كەس و بىگانە
خال و مام دەرەكەون، دەرکەوئ خالى گەردەن
رۆژى من ھىند رەشە نايئتە خەيالەم رۆژئ
خۆى بشارىتەوہ تەنھا لە پەناى دار و دەوہن
دەمى (روح القدس)ى پى ئەوئ (مەستوورە) لە خوا
شىعەرى بىكرى وەكو مریەم بى لە (اعجاز سخن)

دلئى بىچارە ديسان دەستبەسەرى زنجىرە
چىم لەدەست دئ كە ئەمە لازمەى تەقدىرە
شەوى تەنھايى كە يادت بەدلەمدا دىنم
باعيسى نالەى شەبگىرە كە بى تەئسىرە
كاتبى لەوحى ئەزەل ناوى بە (غەمبار) نووسىم
سەرنوشتىكە، نەرتى دادە، نەجىتى تەدبىرە
وہرە توخوا كەرەتتى پى بنىرە سەر چاوم
مالئى ويرانە بەناو چاوى لەرتى تەعمىرە
باى سەبەھات و وتم بۆنى ئەوت لئ نايە

وتی چی بکهه؟! بههه وایش رهحمی نییه بی پیره
چاوی مهستت که گهلیتی تیکهوه پیچا و بردی
کهس خهلاس ناکا دهلیتی قورعه ییکی رهشگیره
به دلم وت کهه منت ناوی برۆ لای نهو به
وتی چووم و دهری کـــردم، لهوهوه لیّت زویره
تیرری برژانگت نه مهنده زۆره گلم داوه تهوه
جهرگی (مهستووره) نهلیتی ئۆدهی وهستای تیره

۶

دلی بیچاره کهه بی تاب و توان لهرزانه
وهک گه لای داره لهدهست بادی خهزان لهرزانه
باسی جوانیت کهه کرا چاره نییه من دهگریم
تۆبش بهوه پیده کهه نی چاو و دههات لهرزانه
باری قورسی غه می دووری تو لهسه رهستۆمه
هیـــــزی نه ندامم له بهر باری گران لهرزانه
ئاوړت دایهوه، شوپکی وههات خسته سهرم
شه و بهناله می منه وا نههلی جیهان لهرزانه
هاقمه دهراکهت و شه و شینی جوانی خۆم کرد
وهکو هلقه بهفغانم لاشیپان لهرزانه
گیانی خۆم کرده نیشانه بههیاوا بو تیرت
تیر له تیر نابم و دل وهک ژمی کههوان لهرزانه
تیغی نه برۆت کهه دهبینم گوله جو به کهه دلم
دهورهی پی دهوی بو داسی سههپان لهرزانه

۷

وا گـــــهه ییم بهتۆ له دواي ناله و ئاه
پسگار بووم له خههههم الحـــــمد لله
ئیتتر بهسیه تی روو وهرمه گیه ره
هیـــــزم نه مهـــــاوه بو دووریت وهاله
وهک گولخونچه می باخ جهرگم پر خوتنه
بهیادی لیـــــوی له عل ئاسای دلخواه

کهه می سههروو نه توانی بلتی بالای تۆم
کهه می له رووی تۆدا خۆی نه نوینی ماه
واعییز بهسیه تی نه فسانه می تۆبه
تۆبه له تۆبه استغفر الله
له دیری مـــــغان زننارم دهسکهوت
تهسبیحم ناوی نهی شیخی گومراه
کهه می پیم نه دهنی بو بهزمی خهسه رهوه
پیاوماقـــــولان و ئیشکچی دهراکهه
شوکور وا زاهد مهسته (مهستووره)
وازمـــــان لی دینی ئیـــــتـــــر الا الله

۸

ئارهقی گـــــوناته یا دانه می گـــــولاب
یا لهسه ره گـــــول رهونهقی شهونم بهتاب
لای بنا گـــــویتته نهوه یا مانگی بهدر
لیـــــوی ئالی تۆبه، یا لهعلی مـــــذاب
چاوی مهستت تووشی سهرخوشیم نهکا
من نه گینه نه مهده کرد مهیلی شهراب
چهند بهجۆش و خرۆشه نهوړۆز و گولان
باده و یار، قـــــهتار، دهنگی رووباب
زیندهگی تا سههری دنیا چیهه؟
یاری دلدار و گـــــورهی دهورهی شههباب
بی هیوا و مردووی بهسه ره زیندوو چیهه؟
پیـــــری و دووری و نهوالی ناحـــــساب
بولبول و گول رۆیین و (مهستووره) وا
دهرکی درک گـــــری و نهوای بانگی غراب

۹

به دوو چاوی مهی پهستت کهه دهکهویه تیره باران
دهمی چاوم ناترووکی وهکو نه رگس بهباران

که گه یشتمه بئندهیی تۆ ئهوه پادشایی منه
 که بکهومه داوی تۆوه شاهبازی شای تهواران
 که دهسم به دامنهنت گرت، بیبرن، به دهسته کهی تر
 که مهت ئه گرمه باوهش وهکو خیرکهر و ههژاران
 که به ئیشه زامی جه رگم نامهوی دهوای تهیبان
 چاری دهردی خۆم ئه زانم به ویسالی یاره باران
 سه به بیکی سه بری عاشق که ده لاین وه فایه وایه
 له گلی سروشتی مندا هه وهس و وهفا له کاران
 شهوی غهه که ده چمه سه ر جی هه ناوی تۆ ده خوینم
 وهکو ئایه تیکی (حفظه) به شه و ئاهی ناله کاران
 وه ره سهیری ناوی دل که له وی شوینی خۆت بیینه
 (مهستوره) پیت ئه خاته سه ری تاجی شه هه رباران

۱۰

ئاهی دلی من هاوده می ناله ی نهیه ئه مشه و
 باری خه فه تم قورسه عیلاجی مه یه ئه مشه و
 توخوا به سه لیم لادهن و کهس پیم نه لئی مه گری
 من شینی جه وانیم به سه دای (هه ی هه ی) ه ئه مشه و
 ئاگر ئه خه یه سنگم و جه رگم ئه سووتینی
 هاواری بریندار به کزه ی وه ی وهیه ئه مشه و
 خوسره و که له رووی میهره وه ریم باتی به شکو
 (دارا) یه که ده ربانه بئندهم که یه ئه مشه و
 میحرابی بروی ئه و ده که مه قبله ی حاجات
 ئه نواری ته جه لای ئه وه په ی ده ریه یه ئه مشه و

پیره میرد و شیعیکی نازی حه سه ن

پیره میرد له سالی ۱۹۴۷ دا ئه م شیعه ی کردووه به کوردی، له راستیدا کهم شیعر هه یه وهک
 ئه و شیعه ی (نازی خانم) که ئافره ت ئه و نه ده به راستگویی باسی خۆی بکات و ئه و نه ده ش
 شانازی به جوانی خۆی بکات و ئه و نه ده ش شاعیرانه دا پیریشتی. پیره میرد له وه رگێرانه که دا هه قی

خۆی داوه تی و نه به یشتووه بژاکی!. ههروه ها ئه م پێشه کییه کورته ی بۆ شیعه که نووسیوه.

«ئیمه فله سه فه ی عه شقمان نووسی، له به رامبه ری عه شقا (نازی)ی حه سه نیش پێویسته.
 ئه مه ژنی (فه تح عه لی شا) بووه. ئه و نه ده ی جوان بووه ئه مه نه دیش شاعیره یه کی به ناز بووه.
 چه ند شیعیکی نازداری وتوووه. له زه مانێ کورپینی و زه وقی شیعر و عه شقه وه له به رمه، زۆرم
 لاخۆشه، و ئه مجاره کردم به کوردی».

به بۆنی ئه گریجه ی عه نه رم که ئه یبا، با
 ئه خاته داوه وه هه ر موویه ئاسکیکی سه حرا
 به رهنگی (کل) ره ش ئه بی رۆژگاری ئه هلی جیهان
 ئه گه ر به سوورمه برپێم دوو نه رگسی شه هلا
 به ئاوری نازه وه من رۆح ئه دهم به مردووی عه شق
 که ده وری تیپه ری پێ ناوی بێته وه عیسا
 له کۆری زکر و دوعا بچمه ناو کلیساوه
 به دینی دینمه سه ر دینی خۆم هه مو ته رسا
 هه وای ئه ودم له سه رایه په چه م له روو لاده م
 توخوا ئیتر به سه، مه حروومی عاشقی شه یدا
 ئه گه ر به راگوزه ری بچمه بێستوون ئه وسا
 ئه شیوی سوورته ی شیرین و تۆزی (با) ئه یبا
 به ناو که که بکی خه رامم^(۱) به کرده شابازم
 به گیره په نجه ی نازم له جه رگی شاهه نشا

(۱) که بکی خه رام: کهوی به له نجه ولار.

پیره میرد و شیعیکی سه یدی هه ورامی^(۱)

پیره میرد ده ستپێشکه ربیه کی باشی کردووه، له ناساندن و خستنه به رچاوی شیعی شاعیرانی
 هه ورامان و زه نکه نه. به تایبه تی که ناوچه کانی دوور له هه ورامان و گه رمیان له و کاته دا زۆر که م
 ئاگاداری ئه م به ره مه به رز و جوانانه بوون. له م دیوانه دا ژماره یه کی زۆری ده قی ئه و شیعرانه و
 وه رگێرانه کانی پیره میردمان بلاو کرده وه. ئه مه ش شیعیکی جوانی سه یدی هه ورامی که
 پیره میردی نه مر به قه له می ره نگین و به پێزی خۆی هیناویه تبیه سه ر شێوه ی سلیمانی.

نازی بی مه یل، نازی بی مه یل
 شوخی بی وه فا، نازی بی مه یل

عه شقت له دلما وا بووه جيگير
 هه رگيز دهرناچي بهمه کر و ته زوير
 توئ مایه ی خوئی و که یف و ژيانم
 يادته هاوړازی نیوه شه وانم؟!
 نارامي گيان و سایه ی هه یاتم
 دووریت نیشانه ی مهرگ و مه ماتم
 مهینه تی دووری تو هینده سهخته
 وام له گیاندانا مردنم وهخته
 هینده زووخاوی دووری تو من خوارد
 قیبلهم تو خوش بی وا رځم سپارد
 ئهوا من ئه رځم تو سه لامهت بی
 خاوه نی عیشوه و بهژن و قامهت بی
 به دلی پر ســـــوژ به چاوی فناک
 گیانه وا ئه چمه ئه لحد سه رای خاک
 ئه زانی خو من هه سره تمه ندی تو
 سا له پاش مهرگم وهره سه ر گلکوم
 قهت خه یال نه که ی شوخی جه یین گول
 مه یلت سارد ناکا له ژیر خاکا دل
 گوئ بگره له دهنک سه نگی مه زارم
 ئه ئیم ئه ی نازیز هیشتا داغدارم
 هیشتا له عه شقت ئه سووتی جه سته م
 له داخی زولفت وهک ماران گه سته م
 به تیغی ئه برۆت لهت له ته جه رگم
 ماننده ی شه هید خویندنه به رگم
 ئیسته ییش به ته مای چاوی مهستی تو
 قهدهم په نجه که وهره سه ر گلکوم
 با له فرمی سکی دوو دیده ی دولبه ر
 له خاکم نی رگس سه ر بی نیسته دهر

هه ر که سی که بیت ئه وسه دیاره
 قهبری (سهیدی)یه، کوژراوی یاره

(۱) ژین ژماره ۷۲۸ سالی ۱۹۴۳

فهرهه‌نگی پیره‌مێرد

ئالک و پیرئالک: ئالک دێیه‌که. پیرئالک: شه‌خسێکه ده‌که‌وێته پشته چوارتاوه.

ئه‌ستێره‌ی سیوه‌یل: گه‌لاوێژ.

ئۆخه‌ی پشته‌ینه‌یه: به‌فر گه‌یشتۆته پشته‌ین، ناو قه‌دێ باریوه.

ئیل: تیره، خێل، عه‌شیره‌ت.

ئه‌غیار: بێگانه.

ئاوێنه‌ی ژێر و سه‌ر: واته‌ که‌ تیشکی مانگ ئه‌یدا له‌ کانیه‌که، بووبوه ئاوێنه، کانیه‌که ئاوێنه‌ی ژێره و بووه وێنه‌ی مانگی سه‌ر، سه‌ره‌وه.

ئاینده: داهاتوو، پاشه‌پۆژ، دواپۆژ.

ئه‌سه‌که‌نده‌رنامه: یه‌کێ بووه له‌و کتێبانه‌ی، که له‌ چاپخانه‌کانی سلێمانیدا هیکایه‌تخوان هه‌ر شه‌وه به‌شیکێ لێ ئه‌خوێنده‌وه.

ئیسماعیل نامه: کتێبیک بوو جاران له‌ حوچه‌رده‌ ده‌خوێنرا و به‌فارسی نووسرابوو. باسی هه‌زه‌رتی ئیبراهیم و ئیسماعیلی کۆری ده‌کرد.

ئیسراهم ئاغای خویله: یه‌کێک بووه له‌ پیاوه ناسراوه‌کانی کاکه‌بی له‌ سلێمانی. زۆر ده‌ستگیرۆیی هه‌ژاران و داماوانی کردووه.

ئه‌ربابی فکر: پۆشنبیر، هاویر.

ئاسووده: به‌ختیار، شادمان.

ئۆردوو: سوپا، له‌شکر.

ئاردی ناو درک: بڵاوبوونه‌وه، ده‌گوتیت: یه‌ونه ئاردی ناو درک، په‌رش و په‌راگه‌نده بوون، هه‌ریه‌ک که‌وته شوێنیک.

ئه‌ولیا: اولیا، پیاوچاکان، پله‌ی به‌رزی ئایینیان هه‌یه.

ئالیاوا: دێیه‌ک بووه له‌ ناوچه‌ی قه‌رده‌اغ.

ئاگری یاره: ئاگری نه‌وۆژ که له‌ گردی مامه‌یاره‌ی سلێمانی ده‌کرایه‌وه.

ئه‌هره‌مه‌ن: هێزی شه‌ر، به‌ره‌و شه‌ر له‌ ئایینی زه‌رده‌شتیدا، خوای شه‌ر.

ئه‌مین زه‌کی به‌گ: پڕوانه لاپه‌ره (٣٣)ی ئه‌م دیوانه.

ئاوی سه‌ر: ئاوێسه‌ر، هاوینه‌هه‌وارێکی خۆشه له‌ سه‌رووی ته‌ویله‌وه.

ئه‌سانسۆر: مصعد.

ئه‌ستانه: ئه‌سته‌موڵ، استانبول.

ئه‌حمه‌د راسم: پۆشنبیر و پۆژنامه‌نووسێکی تورک بووه. یه‌کێک بووه له‌ هاوێ خۆشه‌ویسته‌کانی پیره‌مێرد له‌ تورکیا له‌ سالانی ١٩٠٠-١٩٢٤.

ئاسمانی بالا په‌رواز: ئاسمانی بالا و بڵند.

ئه‌بابه‌یلێ: عه‌بابه‌یلێ، دێیه‌کی خۆشه له‌ سه‌رووی هه‌له‌بجه‌وه. ئارامگای تایه‌ر به‌گی جاف و ئه‌حمه‌د موختار به‌گی جافی لێیه، له‌ پێشدا ناوێکی تری هه‌بووه. له‌ کاتی هێرشی له‌شکرێ ئیسلامدا بۆ ئه‌و ناوچانه، سه‌رکرده‌ی سوپا (اباعبیده) به‌ده‌ستی کورده‌کان کوژراوه و هه‌ر له‌وێ نێژراوه. دوا‌یی مه‌زاره‌که‌ی کراوه به‌زیاره‌تگاه و گومه‌زی هه‌یه و چوارشه‌موان زیاره‌تی ده‌کری.

ئه‌حمه‌د به‌گ: ئه‌حمه‌د موختار به‌گی جاف، شاعیر و نیشتمانپه‌روه‌ر.

ئه‌حمه‌د به‌گی توفیق به‌گ: چه‌ند جارێک متصرفی هه‌ولێر و سلێمانی بووه پیاوێکی خزمه‌تگوزار و کوردێکی دلسۆز بووه. هاوێتی نزیک پیره‌مێرد بووه.

ئه‌حمه‌د به‌گی فه‌تاح به‌گ: ئه‌حمه‌د هه‌مدی به‌گی صاحبقران، هه‌مدی شاعیر و دلسۆزی نیشتمان و نه‌ته‌وه‌که‌ی. هاوێتی خۆشه‌ویستی پیره‌مێرد. پڕوانه لاپه‌ره (٢٩)ی ئه‌م دیوانه.

ئیدریسی بتلیسی: مه‌لا ئیدریس.

ئه‌رده‌شیری بابه‌کان: ئاوێستای گۆزپه‌وه‌ته سه‌ر زمانێ په‌هله‌وی و ناوی ناوه (زه‌ند)، بژاریان کردووه و ناویان ناوه (پازهند).

ئاگری مه‌رگ: خۆشه‌ویستی دایک و باوک بۆ منداڵه‌کانیان.

ئاهوته‌رز: شێوه ئاسک، شێوه مامز، وه‌ک ئاسک.

ئه‌م دیاره‌م لێ دیاره: ئه‌م جێگه‌یه‌م لێ دیاره.

ئه‌ستی و به‌رد: به‌رد و ئه‌ستی، پێش دۆزینه‌وه‌ی بارووت و غاز و نه‌وت و به‌نزین، له‌و سه‌رده‌مه‌ کۆناکه‌دا مرۆف به‌هۆی له‌یه‌کدانی به‌رد و ئه‌ستیوه: پێشکی ئاگری بۆ په‌یدا ئه‌بوو، به‌و پێشکه‌ ئاگری ئه‌کرده‌وه.

ئێستری تۆ: ئێستری چه‌مووش.

ئاته‌ش: ئاگر.

ئاره‌زووی نا به‌ید: ئاره‌زووی نادیار، نه‌بێنراو، په‌نه‌هان.

ئال: له‌ سه‌رده‌می کۆنی کورده‌واریدا، به‌هۆی دواکه‌وتوویی و نه‌بوونی زانستی پزیشکییه‌وه که منداڵی ساوا ده‌مرد ده‌یانگوت «ئال و شه‌وه گرتویه‌تی».

ئاشه‌ به‌ته‌نوره: یارییه‌کی کۆنی کورده‌واری بوو.

ئاش وه‌ستا: ئه‌و که‌سه‌یه که‌ بیرازی به‌رداشی ئاش ئه‌کات.

ئافه‌رۆز: حه‌رام، تحریم.

ئه‌گه‌رێ به‌خه‌و: ده‌بێت به‌خه‌و.

ئورام شالوم: جووله‌که‌یه‌کی زۆرزان بوو له‌ سلێمانی، ده‌مراستی جووه‌کان بوو.

ئافه‌ریده‌ی کردووه: دروستی کردووه.

ئاشپه‌زخانه: چێشتخانه.

ئێلجاری: جارێ ئیل بۆ مه‌به‌ستی شه‌ر یاخود ئاشتی.

ئاکار: نزیک.

ئه‌ره‌قسێ: سه‌ما ئه‌کا.

ئه‌سرینی نه‌سرین: فرمێسکی گۆله‌ نه‌سرین.

ئاهووی خوته‌ن: جۆره ئاسکێکه، خوته‌ن: ناوچه‌یه‌که.

ئێزه‌د: خوا، یه‌زدان، ئێزدان.

نازه‌رده‌کار: منال کردار، کرداری منالانه.

نازمایی: ئاسایی.

ئاته‌شین: ئاگراوی.

ئه‌سپی پرتاو: ئه‌سپی خێز، ئه‌سپی گورج و خێرا.

ئاگریکیان چاوکرد: ئاگریکیان بینی.

ئامانی نه‌دا: ماوه‌ی نه‌دا، مۆله‌تی نه‌دا.

(ب)

به‌نه‌فش: ره‌نگی وه‌نه‌وشه‌یی، به‌نه‌فش.

به‌رانان: چپایه‌که ده‌که‌وێته پۆژئاوای سلێمانیه‌وه.

بەيبون: جۆرە گۈلنىكە ، بۆنىكى خۆشى ھەيە .

بەشەخت: خەتى ورد .

بىيەم: بىيىسىم .

بەكىش: بەھىز .

بەحرى سىيا: دەرياي رەش، بحر الاسود .

بارخانەى رۆژ: كە رۆژ ھەلدېت بەخۆى و گزنگىيەو، باروبارخانەى دنيا رۆشن دەكاتەوہ .

بەسەلەف: بەكۆمەل .

باى دايەوہ: گەريايەوہ .

بەياز: ديوان كە نووسرايەوہ .

بالپىچان: لە عەرەبەتەوہ كە دەچى بۆ (پوشىن) ئەو دۆلە پىنى دەلېن دۆلى بالپىچان .

بەردى مووچەى مەلۆ: ئەو بەردەى لەسەر مووچەى مەلۆ دادەنرېت ھەتا با نەيبات .

بەنەچە: پىشت، باپىران، رېشە، رەچەلەك .

بازووبەند: دوغايەك بووہ لە چەرم گىراوہ و كراوہتە قۆل .

بەدەمەوہ لىتى كەوتم: لەپەروو، دەمەوروو لىتى كەوتم .

بەتووبى كۆن: بەياساى كۆن .

بە شكۆ: بەرېز و دەسەلات .

بالا دەست: دەسەلاتدار، دەستروېشتوو .

بەم پىن و دانە: بەم شېوہيە .

باى وەشت: ئەو بايەى كە بارانى بەدەمەوہ بېت .

بەور: بەفر .

بەدئەك: ئەك بەحەرەم، پىن وەفا .

بۆرەپىاو: رەشوپووت .

بەيتالخانە: ئەو شىئەى ئازەلنى نەخۆشى لى چارەسەر دەكرېت (بىطرية) .

بېشە: جېگاي چى و لانەى شېر .

بتوېنم: بتېېنم .

بز: بزى .

بەپرېشتە: باشى ئەبرى .

بەردەپشكە: بەردىكە بۆ يارى بەكاردېت دىوېكى تەر ئەكرى و دىوېكى وشك . ھەلئەدرېت، ئەگەر يەكن

لەو دوو كەسيە يا دوو تېپە ئەو دىوہيان بەركەوت كە خۆيان ويىستووېانە ئەو سەرەتاي يارى كردن بۆ

ئەوانە .

برنگ: مقەستى مەرە مالات برېنەوہ .

بەعەيبى ئەگرى: بەعەيبى ئەزانى .

بۆرەسوار: دوو مەبەستى ھەيە . يەككىيان بەكەسى دەوترېت كە سوارى ئەسپى بۆر دەبېت، ئەويتريان

بەكەسېكى ھېچ و پوچ و بى وەفا دەوترېت .

بابى بابى: ياربىيەكى منالانە بوو . ياربىيەكى كۆنى كوردەوارى بوو .

بسم اللہ: مەبەست (سەيدەلى بسم اللہ) يە كە بە بسم اللہ توورە دەبوو، كرا بەقۆلچى غابات .

بېنچو: جۆرە پارەيەكى كۆن بوو .

بەگچى: حەسحەس، پاسەوانى شەو .

بى پىشت: بى كەس .

باد: با، ھەوا .

بىزراو: وەرس، دل تۆراو .

بەيدەستى كرد: گرتى .

بۆرەقنە: بۆرەكەلە .

بى حىجەب: بى يەچە، سفور .

بەرگوزيدە: بەرخوردار .

بەرگوزار: بەرھەم .

بىزار: بىندەم، وەرس .

بورجى پىرېژن: يەككىكە لە بورجەكانى سى شەش .

بەرزەكى بانان: بەو كەسانە دەگوترېت كە لە تەنگانەدا زووخۆيان دەرياز ئەكەن .

بەگىر: باش و تىژ .

بەسەرپىشتيا تەرات ئەكرى: تەراتىن، راكردن ئەكرى .

بەپواز لەنگەرى ئەداشت: پوازی تىئەخست .

بەلاجۆ: بەلا ھىنەر .

بەھمەنبى: سوور .

بابۆلە: پاروو .

پرستى برا: پەكى كەوت .

بەخت رەف: بى بەخت .

بەدايەخيەوہ ھاتوہ: دەرھەقى ھاتوہ .

بەسەر مەوہ چوو: بەھۆى ھاتنە دنياى مەوہ مرد .

(پ)

پەناگاھ: شىئىنى خۆشاردنەوہ .

پەنھان: شارراوہ .

پاشەبەرە: دوا مندالى خېزان .

پىشتەسەر: جۆرە خىلېك بووہ لەزىو دروست كراوہ لە پىشتەوہ دراوہ لە فېست و شەدەى ئافرەت .

پاپەند: بەستراو .

پىن خاوس: پىن پەتى .

پەيكان: نووكى نىزە .

پىچەكلو: بارىنى بەفر بە باوہ .

پىتا: كالە و پىتلاو .

پزىسك: پرېشك .

پايە: پلە، منصب .

پۆنە تەورزىنى: پۆنەى كەلەشېر كە وەك تەورزىن بېت .

پەلە: لەكە، بارانى پەلە، پەلەى داوہ .

پەلپ: بيانوو .

پرنگە: پرېشكى ئاو .

پلنگى گوستاخ: پلنگى چالاك و گورج .

پەرستش: پەرستن.

پروژە: پەرۆش.

پەرواز: فرین، رفین، بالغرتن.

پەروازی شاعیرانەى کردووە: بۆتە شاعیرىكى باش، كۆچىكى شاعیرانەى کردووە.

پیرە زوبەیر: ناوى پیاوچاكێكە لە ناوچەى شارباژێر.

پووشووى ناوداران: پووشوو كە وشكە و زۆر زوو گى دەگرت.

پیتچال: جینگای پیتی جۆلا.

پارە: كەرت، لەت، پارە پارە بوو، لەت لەت بوو، دراو، خەرجى.

پەل: بەردى گەورە كە بهاوپێژى.

پیتچى مېژەر: بۆ هېچ و پووجى دنيا و زوو تېپەپىنى تەمەن دەگوتريت.

پاشەرۆك: ئەو كاوكۆتەلەى لە ئاخوردا ئەمىنىتەو ئەژەل ناخوا پیتی دەلێن پاشەرۆك.

پەرى سەرقاف: پەرى سەر كېوى قاف. كچە جوانەكانى قەفقاسيا.

پووزەوانەى خانم خاس: گۆرەوى پوزەوانە بوو خانمان بەتايبەت دروستيان ئەكرد بۆ ئەو كەسانەى كە خۆشيان بووستايە.

پېرۆزانە: موبارەك بايى.

پىكۆرە: پى خەسوو، بەربووك.

پیتشانى زىو، سەرپەرچەمى زىو.

پرتەو: خێرا.

پەى جۆرى راز: ئەگەر ئى بەدواى راز و نياز.

پاسوخ: وەلام.

پەتیارە: بەرەللا.

پېشەمان چلۆچىو بى: چل و چىو كۆ بكەينەو.

پلنگى ئەنگىتونراو: پلنگى برىندار كراو، زامدار كراو.

(ت)

تيف تيفە: بەشەق، ساف و لووس

تەگەوسا برىن: تەكە، دەورەى شەبەقى بزن، سابرىن نىرەى بزنە كە ئەپەرىنرى.

تا وا نەبى: هەتا والا نەبى.

تار: تارىك، ناوى ئامپىرىكى مۆسىقاىە.

تەلا: ئالتوون، زىر.

تابىن: پردىكە لەرپىى دوكان پىش ئەوەى بگەيتە سورداش.

تووەقوت: ناوى دىيەكە لە شارەزور، شوپىنكە.

تەرزى تەرزە: بەشپەوى تەرزە.

تاوېر: بەردى گەورەى لاپالى چيا، كە دەخرىنە خوارەو.

تارمى لاجوهردى: ئاسمانى شىنى بى گەرد.

تەتەر: پەيامبەر و پەيام هېنەر (مراسل، مبعوث، رسول).

تاب و توان: گوپ و هېز.

تەرىك: كەنار، گۆشەگىر، دوور و پەنا.

تال و پۆ: بەو تالە بەنانە دەوترىت كە لە تەونا دىنە خوارەو، پۆ: ئەو تالە دەزووانەىە كە لە تالە بەنەكە

هەلەدەكيشريت.

تەدارەك: جيازى ئامادەكراو.

تەرەن تەوەن: دىيەكە، زيارەنگاى شىخىكى لىيە.

تەگەرە: قۆرت، گىروگرفت.

تەيمان: بەو هەژگانە دەوترى كە كۆزى كارگەل و بەرخ گەلى لى دروست دەكرى.

تەندووڕە زەنان: بەگرمە گرم و نالە نال.

تەوتمان لى مەگرنە دار: بەند و باومان لى دامەهپن، پەلپمان لى مەگرن.

تۆكمە: پتەو، قايم و باش.

تير ئەنداز: تيرهاويز.

تەى كرد: برى، پيايدا تىپەپى، (طى) كرد.

تەلەپىحانە: چلە رىحانە.

تەم و دوو: تەم و دووگەل، تەم و مژ.

تابلۆ: وىنە.

توانكار: بەتوانا.

تېوەى بژەنى: لىبى بخورى.

تەلەسمىكى نىهانە: سىحرىكى شارراویدە.

تالەوەكەرە و خۆشەوەكەرە: تال بەخش و خۆش بەخش.

ترىمان ئەكرد بەرەنگال: ترىمان ئەكرد بەدۆشاو.

تەراندى: پەرەوازەى كرد.

تورک: تووترىك، درىكەزى.

تەپلى بازگەشت: تەپلى سەرکەوتن.

(ج)

جرب و جۆپ: هەلەشەبى.

جىهان گەرىدە: دنيا دىو، خاوەن تاقى كردنەوەى ژيان.

جووت: جووت كردن، زەوى كىلان، دووان.

جەور: زۆردارى، زولم.

جربووى لەرزانه: برىسكەى ئەو پوولەكە زىوانەى كە ئافرەت لەسەر و پىچى خۆى ئەدات.

جەوان مەردى: پىاوەتى، ئازابى.

جۆشى جوانى: تافى لاوى.

جوابى دا: رازى نەبوو.

جادوو: سىحر.

جۆزەردان: ناوى بەكى لە مانگە كوردىيەكانە.

جووت گرتن: راپواردن.

جەخت: پەلە.

جامبازخانەى ئەسپ: شوپىن كرىن و فرۆشتنى ئەسپ

جوانوو: بەچكەى ماين.

جەوت: بەرى دار مازوو.

جۆلانگاھ: شوپىن پاكەپاكەى ئاسك و كەلە كېوى.

(ج)

چەشمەسار: سەرچاوە.
چەشک: بۆ چێژ لێ وەرگرتنی کاتی، بۆ چێشکە، دەگمەن.
چۆنت سروشت دام: چۆنت دروست کردم.
چەمەرەداران: تازیه‌داران، پرسەداران.
چرووک: رەزێل، دەست تەنگ.
چەشم ئەنداز: دیمەن، بەرجەوه‌ند.
چەشم: چاو.
چروستان: ناوی دێیەکە.
چاوی ئەپرشتین: کلی ئەدا لە چاومان.
چەمەوکه‌وان: چەک، هەلاج بەکاری هیناوه‌ی بۆشی کردنەوه‌ی لۆکە. کەوان: بەو ژێیە وتراوه‌کە هەللاج لەسەر لۆکەکە دایناوه‌ و بەچەکەکە لێی ئەدا.
چاوشارکی: یاریەکی منداڵانە.
چایەکنی لێ بکە: چایەک لێ بنی، چایەک دەم بکە.
چقل: درک.
چالاخ: ناوی دێیەکە لەسەر ڕیتی دوکان و سلیمانی.
چەمی مامە سەنجان: چەمیکە لە شارباژێر.
چاوەزار: جۆرە نوێشتە و دوایەکە بۆ بەچاوەوه‌ نەبوون.
چوار میخەکی کیشا: چوار پەلی بەست بەمیخەوه‌.
چاتوول: داریکی گەورەیه‌ لە ناوە‌راستی خێوەتدا داچەقیتراو.
چارشێو: پەچه‌، رووبەند.
چێرک: بالندەیه‌کە وەک قەلەموون وایە، کیتییه‌.
چەکمەرەق: بەپیاوانی عوسمانیان وتووێژێکە چەکمەری رەقەوه‌بوویان لەپێدا بوو.

(ح)

حوشتر و قەزازی: دوو شتی پێچەوانە و ناریک. ئەو دووانەیان نەوتوو.
حه‌وته‌وانە: هەوت ئەستێرەن لە ئاسمان.
حه‌وته‌ی چو: منداڵێک لە هەفته‌ تێتەپەرێ ئەلێن هەوته‌ی چو.
حاجی مامەند: دێیەکە دێتەوێتە ژووروی بەرزنجەوه‌.
حەبەزبوز: رۆژنامەیه‌کی عەرەبی پڕ لە گەلتەوگەپ بوو ساڵی ١٩٣٥ لەلایەن (نوری ثابت) هەوەرچوو.

(خ)

خەم ئالوودە: خەمبار، بوو بەهاودەمی خەم.
خوومی خەم: رەنگی شینی خوومخانە کە نیشانەیی شوومی و نەهامەتی بوو.
خەپلە: کۆلێرە گال.
خورج: دوو (تا) بیه‌ک بوو، وەک بەرە لەبەن دروست دەکرا.
خار: درک، زەلیل.
خەیاڵ کار: دیمەنی بکریت.

خەرامان خەرامان: رۆژبەڕۆژی خانمانە و هێدی هێدی.
خەندان: ناوی ئافەرەتیکی بوو، دەم بەپێکەنین. رووخۆش.
خاشاک: ورده‌ درک.
خۆش نامەدی: بەخێرهاتنەوه‌، خۆش هاتن.
خوداداد: خودا بەخش.
خۆ خۆر: میلله‌تیکی کە خۆیان بپێننەوه‌ و دوژمنی گەورەیی خۆیان بن.
خوا رەوايی: خواکردی.
خەشم: قین.
خودگیر: بیجەسپێتی، (ظبط) ی بکا.
خانەخوێ: خاوەن مال.
خولیا: هەوێس، کەلکەڵە. ئارەزوو.
خانەوێران: مال و یران.
خەرەلامۆز: چێشت دروستکەر بوو لە چێشتخانەیه‌کی سلیمانی.
خاکیی: سادە و قەلەندەر.
خەمشەیی برێ: دوايی برێ.
خەرامە: خەرمەنەمانگە شوو.
خۆرشتی گیان: پێخۆری گیان.
خەتیکی گوندە و خۆشخوێن: خەتیکی خۆش و جوان.
خودای بانێ سەر: خوايی سەرەوه‌. خوايی گەورە.
خانەبگیر: ئاشبگیر، کە لە مالەوه‌ ئەدەن بەسەر خەلکدا.
خویان: جوانان.
خانەزا: مالی.
خەلەساین: رزگارمان بوو.
خوای ئیمەیی رەنگ رەنگ سروشت پێداوه‌: خوای ئیمەیی جۆراوجۆر دروست کردوو.
خەنەبەندان: کاتی کچ دەبرێ بەبووکی دەست و پێی لە خەنە دەگیری.

(د)

دەلکەش: دەرگیر، دەرئێش.
درەخشان: رووناک.
دووباد: منداڵی خرین.
دەهقانی: ژبانی دیهاتی.
دەنەواز: هەزی دەر.
داودی: دەنگی زۆر خۆش.
دەهکەدە: دێی بچووک.
دەستەیی مەردم‌ گریز: گۆشەگیرەکان.
داش دەلان: سەرچاوەیه‌کە لە ئەستەموڵ، سەیرانگەهێکی خۆشە.
دیباچە: پەرەوێز.
دەبەستە: ئەو کەسە کە پەیمانی دڵداری داوه‌.
دێبەر: بەو باخانە دەلێن کە دێکەونە بەردەمی دێ.

دهشتی که وشهک: ئەو دهشتانەن که که وشهکی تیا ئەکریت.

دڵبەری: دڵداری.

دانش وەران: زانایان.

دوڕچه نهق: دهنکی بارانی نیسان.

دانه: تاک.

دهمههراش: دهمه‌وهر، دهمشپ.

دۆمهژن: ژنی دۆم.

دهمه‌سوێ: کولکردن، کولی ئەکه‌ن و له‌کار ئەکه‌وئ، بۆ ته‌شوێ به‌کاردێت.

ده‌رخۆنه: وه‌کو سه‌ری مه‌نجه‌لی فافۆنی ئیستا وابوو له‌ قوڕ دروست ئەکرا و سوور ئەکرایه‌وه، ئەخرایه سه‌ر مه‌نجه‌ل له‌کاتی چیشته‌ لیناندا. وتراوه: دیزه به‌ده‌رخۆنه‌ی که: واتا سه‌ری بنێنه‌ره و باسی مه‌که‌ با کۆتا بێ.

دونه‌ی چه‌ور: دووگی چه‌ور.

دگلدانه: ئەم واتایه بۆ به‌شه‌ردانی دوو که‌له‌شێر ئەوترا.

دیاردی: کاتی پاوکه‌ر به‌دوای که‌رویشکا ده‌گه‌ڕیت، ئەگه‌ر که‌رویشکه‌که‌ ببه‌ینی هاوار ده‌کات: دیاردی خوڵامی سه‌ری پاوکه‌ران بم.

داپه‌ری: راپه‌ری.

دوو زه‌له‌ی لووت: برپراگه‌ی لووت.

دۆکۆلیو: چیتشتیکی، خواردنێکی کۆنی ناو کورده‌وارییه.

دانگیکی ماوه: که‌میک ماوه.

دهشتی زه‌لێ: که‌ ئەچی بۆ به‌رزنجه، له (وه‌رسته) سه‌رکه‌وتیت ده‌شتیکی پان و به‌رین ئەبه‌ینیته ئەم ده‌شته پیتی ده‌وتریت ده‌شتی زه‌لێ. زوپاته سووره‌ی زۆر ناسکی لی ده‌کریت. ئیستاش باخی میوه‌ی زۆره.

ده‌ستگیری: فریاد په‌سی، یارمه‌تی دان.

دڵم له‌ خۆی نامینێ: خۆم به‌مه‌غدوور نازام.

دلی پتیش بێ: دلی بریندار بێ.

ده‌می بۆس و که‌ناری جۆبباره: کاتی ماچ و مووچی گوێ پرووباره.

ده‌روازه: ده‌رگا، کراوه‌ته‌وه.

ده‌سته‌پاچه: بێ ده‌سه‌لات.

دیوانه وار: دیوانه ئاسا.

(پ)

پۆ: پۆژ.

پیۆلیکی بیگانه: ده‌ستوورێکی بیگانه.

په‌نگه‌ وا بزنان کۆله‌نانیم: به‌و که‌سه ده‌گوترا که نه‌یوایه به‌زاوا ئەچوون کۆله‌نانیان بۆ بانگ ئەکرد، ئەم کاریکی ئەکرد که ببی به‌زاوا.

پایه: حه‌دی ئەوه‌یه، پایه‌ی ناکه‌وئ.

پمووزن: شتیکی ئەفسانه‌یه‌یه وه‌ک ئال و شه‌وه وایه.

پۆمه‌ل غه‌زا: شه‌ری زۆر خوێناوی.

په‌خشان: بۆنی خوش کرد.

پشینه‌ی فرمیسک: نم‌فی فرمیسک.

پشته‌ی به‌خت: دارشینی ژبان.

پۆژی قران: پۆژی ق‌ر تیخستن.

پامشگری: لاروله‌نجه.

پئ بران: کاتی به‌فر پئ ده‌باته به‌ست.

پۆحیکی سه‌مه‌نده‌ری: گیانیکی ئەفسانه‌یی: سه‌مه‌نده‌ر: گیانه‌به‌ریکی ئەفسانه‌یه‌یه.

په‌به‌ر: رتیه‌ر، رابه‌ر، پیتشه‌نگ.

پتیار: پتگا.

پۆمی: تورکه‌کان.

په‌نجشگاه: ئەو شوێنانه‌ی ره‌نجی تیا ده‌درئ یاخود کاری لی ئەکرئ وه‌ک کارگه‌ و ناو دوکان و کێلگه‌ و... هتد.

پۆچ په‌رواز: گیانی ده‌رچوو.

پژد: په‌زیل.

په‌ش هه‌ر په‌ش: پیشه‌ی کۆنی جافییه.

(ژ)

زاخیر: به‌شوێنێک ده‌گوتریت که له سه‌ره‌وه زیخی گه‌وره گه‌وره‌ی هاتبیتته‌ خواره‌وه. که‌ دپته‌ خواره‌وه زیخه‌کان له‌به‌ر پیتدا هاره‌ ده‌که‌ن.

زه‌پئه‌فشان: گزنگی به‌یانیان که وه‌ک ئالتوون لووتکه‌ی چیاکان زه‌رد ئەکات.

زه‌ردیاوا: له‌بنه‌ره‌تدا زه‌ردین ئاوا بووه. واتا زه‌رده‌شتیه‌یه‌کان ئاوه‌دانیان کردۆته‌وه. دوا‌یی له سه‌رده‌می تورکدا ئاوه‌که‌یان کرد به (قه‌رده‌اغ).

زه‌مه‌هریر شینی چله‌ی کرد: خاتوو زه‌مه‌ه‌ریر خوشکی چله‌ی زستانه دوا‌ی ئەوه‌ی که‌ چله‌ی برای نامینێ ئەم به‌ بارانی خو‌پرهم شینی بۆ ده‌کات.

زه‌مه‌زمه: هه‌راوه‌ژیا، رازاندنه‌وه.

زپافت: له‌زێر دروست کراو

زمووت: جۆره به‌ردێکی به‌نرخه

زه‌نگین: ده‌وله‌مه‌ند

زاده‌ی سروشتی ئیزدی: خودایی

زینده به‌چال: به‌زیندویتی له‌ چال نان. خستنه‌ گۆژه‌وه به‌زیندوویتی.

زه‌بوون: که‌ساس، ژێرده‌سته.

زووره‌زوور ئەگ‌ریا: به‌کۆل ئەگ‌ریا.

زه‌ورا: باخچه‌ی (زوراء) باخیکی گه‌وره و به‌ناوبانگه له به‌غدا.

زۆرخانه: شوێنی یاری و پالئه‌وانبازی و زۆرانبازی.

زیان کاریان کردبوو: زیانیان لیتدابوو.

زمانی چۆته‌ کلێله: هه‌یچی بۆ ناوترئ.

زه‌روو: جۆره کرمیکه که خوێنی پیست ئەمژئ.

(س)

سایه: سی‌به‌ر.

سهر فراز: سهر به رز.
سهر ئامهرد: له ژوور هه مووانه وه.
سوورمه ی تور: کل، سوورمه ی طور، کلی چیا ی طور.
سیا پۆش: په شپۆش.
سیپه ی سه ماوه ر: دهنگی کولانی ئاو له سه ماوه ردا.
سهر ئازاد: سهر ئافراز.
سهر حه د: سنوور.
سه گرمه: به شیکه له پیزه چیا ی قوی قهره داغ.
سفیده: سپیده.
سه لا: خوتندنه وه ی شیعری ئایینی له به ره به یاندا.
سه هه نه ده: به کانبه ک دهوتری که دهو ری سه وزایی بی و ئاو یکی ساردی بی و دره خت سیبهری له سه ر کرد بی.
سهر ئاورد: نه ریت، که له پوور.
سه بک: داړ شتن.
سه حه رخیز: به یانی زو و له خه و هه لسان.
سه نگ پۆش: خرایه ژیر به رده وه.
سهره هه ودا یه ک: سه ری تاله دهزو و.
سهر نه نیته وه: ده نو ی، ده مر ی.
سه قا: سه رکاری ئاو.
ساده په رست: ئاسایی ده ژیا.
سه نگین: قورس.
سهر سه نه مه: پی و قه دده م.
سهر نه نو یک: جیگاهه کی پشتگو ی خرا و که خۆ ل و زلی تی بکری.
سپلی لاوړگ: شتی بی که لک.
سه گ مه رگ: مردنیکی وه ک سه گ. به ئاسانی پو ح نه دا به ده سه ته وه.
سهر نه گری: به ته و قی سه را که وتن.
سه ودا زه ده: تووشی خولیا یه ک بو وه.
سهر فرو: سهر دانه وان دن.
سهر پیز: پی، لیوان لیو، له پر یز.
سه ولی خه رما ن: شوخ و سه نگ.
سته م کیشی خه م: به رگه گری خه م.
سه نگه سار: به رده باران.
سافیلکه: ساویلکه.
سفته ی جه مال: شه یدای جوانی.
سازنده: چه نه باز.
سهر ده فته ری شه عه را: که له شاعیر، شاعیریکی به رز.
سهویه: تای سه به ته ی تری.
سو نه: بالنده به که له مراوی بچوو کتره.
ستوون: کو له که، دیره ک.

سه بوون: که زی با.
سه حرا نه وه رد: سه حرا گه ی، په وه ند.
سال لانه سال لانه: ورده ورده.
سهر نویشت: چاره نووس.
ساقه ئه کا: نووچ ئه دا.
سه یوسینان: دپی ه که له قهره داغ.
سوورمه پیز: به کل پیزرا وه.
ساز: تاله تیکی موسیقاه
سوورکی تو: پیزه چیا یه که له سه ر سنوور، نه که ویتنه پشت (باری) ی گه وره و باری بچوو که وه. دیوی نه و دیوه له کوردستانی ئیران.
سجوق: دوشاوی خه ست تاله دهزووی تی هه لئه کیشرا و گو یز و باده م تیکه ل به ددوشاوه خه سه ته که ده کرا.
سهر پاچ: سهر تاش

(ش)

شال: جو ره قوماشیکی ده سترکه تاله کانی له مه ره ز ده ریسری.
شاته ره: جو ره گیا یه که، ئاوه که ی نه گرن و بۆ بیرو باشه.
شارچی: نه وانه ی له دیوه دین بۆ شار
شایی بی شالیار نابین: کار بی سه ره رشت نابین
شیوی زتیرینوک: شیویک بو وه له سلیمانی
شهواره: دانیشن به شه و به دیار مناله وه
شه وچه ره: نه و خواردانه ی به شه و بۆ میوان داده نرین.
شاناخسی: دپی ه که ده که ویتنه شانی مه رو ی
شیت: کوری ئاده مه
شار گي ئه دا: کو تایی یاری چاوشا رکپی ه که شار گي ئه دری
شهرمنده: شهرمه زار
شنو ی: شاخیکه له سه رووی هه له بجه وه. دپی عه بابا به یلی که و تو ته دامینی
شیری جه وه ره دار: شمشیری تیر
و شتر مورغ: نه عامه.
شهر ا ئه بیا: گره ئه بیا.
شه یپوور: موسیقای سوپا هییه، بۆ ئاماده بوون بۆ شه ی.
شه به یخوون: له شه واه له مه ت بردن بۆ سه ر دوژمن.
شین خاتو زه مه ره بر: بارانی خو ری دوا ی چله.
شاهی له ولاک: پیغه مه ره، محه مه د (درو دی خوا ی لی بیت).
شیعری سه مه ن بۆ: شیعریکی بۆنخو ش وه ک بۆ نی سه مه ن.
شای ته قیانوه س: پاشایه کی زو ردار بو وه.
شیری شه رزه: شیری زو ر دی و چابووک.
شناویی: بیستن.

(ف)

فەلەك لەگەڵما سەرگرانی ئەكا: فەلەك لەگەڵما خراپە دەكات.

فریشك: ئالوو.

فەرەنجی: جۆرە بەرگیکی دەستكرده لە كورکی بەرخ دروست كراوه، وەك پالتۆ لەبەر دەكریت. ئاو دانادا، ھاوینانیش شوان و سەپان لەبەریان دەكرد ھەتا گەرمایان نەبێ.

فابریقە: كارگە.

فامیلیا: خێزان، بێجە، بێمەالە.

فەرزەند: منداڵ، كۆر و كچ.

فەریادپەس: كەسێ كە فریای تەنگانە بكەوێ.

فەڕ: بەرەكەت.

فەرمايشت: ئامۆژگاری.

فەئەل: مەل، بەخت گرتەنۆ.

فەھمیدە: تێگەیشتوو، فەھمیدە.

فەریك: تازەپێتگەییوو، نەگەییوو.

(ق)

قەرگە: دێیەكە لە پۆژھەڵاتی سلێمانی، لە دامێنی چیاى گۆژپەدا. ھەموو ئاوی وێڵەدەر بەناو دێی قەرگەدا بەخوێر دیت. زۆر جار لافاو زیانیان پێ دەگەیەنێت، وشەى قەرگە لە (خووپەرگە) ۆه ھاتووہ.

قەتار: جۆرە مەقامێكى كوردییە، بەرپز، یەك لەدواى یەك.

قەلەندەر: ڕەند، كەسیك كە دەریەست خۆشى دنیا نەبێت.

قۆبى: دوو ڕیزە شاخە لە دەربەند باسەرۆه دەست پێدەكات ھەتا شانى دەربەندیخان و ھۆمەر قەلا، لەمیانەى ئەم دوو ڕیزە شاخەدا دۆلێكى زۆر چڕ و پڕ لە دارستان ھەيە. سەيرانگای زۆرى لێیە.

قار: قەھر، قەین.

قەرپ و جەرپ: ھەلبەز و دابەز.

قەوقاز: چیاى قەفقاس، قاف.

قەر و گۆلە زەرد: بەیتێكى كۆنى دڵدارى و فۆلكلۆرى كوردییە.

قەلاى توورەكە ڕێژ: ئەو قەلایانەى كە بەتوورەكە داپژراون.

قەرەقاج: جۆرە دارێكە، بەتایبەتى قەقەزى كەوى لێ دروست دەكریت.

قوماندە: سەركرده.

قەلەمڕۆ: ناوچەى حوكمدارى.

قانكل: ئەو كالاڤە دەزووہ ئالۆسكاوانەى لە ئالۆسكان ڕزگاریان بووہ.

قانگ: دووكەلى كۆر بەگړیا، قانگى دا.

قائانى: شاعیرێكى بەناوبانگى ئێرانە.

قۆچكە: وەك كالاو وابوو ئەكرا بەسەرى منالدا و لەژێر چەناگەیدا بەتەلى دەزوو قایم ئەكرا. تالە دەزوو كەش گړى قولفەى لێ ئەدرا.

قەرال: سەركرده.

قاوہلتى: نان خواردن.

قلیان: قەنگە.

بەرقلیان: خواردنێكى سووك، لە پێش قلیان كێشاندا.

قابینە: ئەنجومەنى وەزیران، كابینە.

قەزەرۆس: سەرتاشێكى ئەرمەنى بوو لە سلێمانى.

قەلەمردارێ: یاریبەكى كۆنى كوردەوارى بووہ.

قەمتەركراو: دەمبەستراو.

قۆرەى لێ كەوت: قۆرە نەخۆشییەكە تووشى گا دەبێت.

قەبالە شەجەرە.

(ك)

كەمەریەستە: ھۆگر.

كوچكى ھەواران: كوچك ئەو سێ بەردە بوو كە خراوہتە ژێر مەنجەل بە دووكەل ڕەش دەبوو.

شوفتەى ھەواران: دێوانەى ھەواران.

كەج: پێچەوانە، ئاوەژوو.

كشەمرە: بەو كەسانە ئەلێن كە دلیان زۆر ناسكە.

كەرەمکان: بەخشندە.

كاسەلێس: سیخوڕ، چلكاوخۆر.

كو بەكو: شاخ بەشاخ.

كوێ یار: مەنزىلگای یار.

كەپەنگ: جۆرە فەرەنجییەكە ئاودامان شوان لەبەرى ئەكات بۆ ئەمەى باران تەپى نەكات.

كەلەمێرد: پیاوی بەتوانا و بەسام.

كەردپ: جۆرە گیایەكە.

كەمەى سەریبێشكە: تاقي سەر بێشكە.

كەشاكەش: كێشمەكێش.

كنایچەى پۆر: دەنگى خوێندنى پۆر.

كاكە حەمەیی: ڕیایی.

كالاو كۆرە: جۆرە بالندەییەكە، بچوكە وەك كۆتر، لەپەر كالاویك بەسەریەوہیەتى.

كەشكەك: بەگەمە کوتاو لێدەنرێت، گوشت و قاوورمەى تێكەل دەكریت، بەجۆرێك دەكوڵیت ھەتا ناسك دەبیتەوہ.

كالای شەمامەبەند: جۆرە كەوشێك ژێرەكەى پێستە بوو لە باتى دەزوو بەئاوڕیشم ئەچنراو نەخش و نیگارى زۆرى تیا بوو.

كەمۆلە: لە دار دروست دەكرا و ئاوی تیا دەخورایەوہ.

كانى تەخت: یەكێكە لە ئاوكانییە خۆشەكانى قۆبى قەرەداغ.

كاخ و كاشان: كۆشك و كۆلیت. لەبەرخۆشى و جوانى ناوئراوہ كاخ.

كانى شەكراو: كانییەكە لە پشت پردهكەى ھۆمەرە كوێرەوہیە.

كالەكى قەرەنى: قەرەنى، دێیەك بوو بەو كالەكە بەناوبانگ بوو.

كار ئەزموودە: كارامە.

كفت و كو: ئێش و ئازار.

كەلەژن: ئافرەتى ھەلكەوتوو.

كارى قوت: كارى زیتەلە و وریا.

کورەکاژا: چیاەکی بەرزە لە پشت بەرزنجەو.

کەنشە: جیگای خواپەرستی جولهکەکان.

کلیم: شاعیریکی ئێرانی بوو.

کەوتەگیر: دەستی کەوت.

کەول و پۆست: خوری ئاژەل کە بەپێستەکەو بەیت.

کلیسا: جیگای خواپەرستی مەسیحییەکان.

کێس؟! کێیە!؟

کورتانی کەری جەجالت: بەشەو ئەدووڕیت و بەپۆژ هەلەو شیتەو.

کتک: مشک.

کەوتەگەپ: کەوتەکار.

کەچ بێن: خراپ بێن، بەدبێن.

کونەبان: بەو کونە دەلێن کە گەنم و کای لێ دەکەنە خوارو بە ناو کایەن یا بۆ عەمباری دەغلۆدان.

کەرەتە: پاژنە هەلکێش.

کپتو: بەفر و باران بەرەشەباو، زریان.

کەپرە شینە: جەژنیکی جولهکەکان بوو لەسەرەتای پایزدا.

کەسیرە: س.

کفت: ماندوو و شەکەت.

کەوتە تەلەشەو: کەوتە هەلەدان.

کەشکەک: واتایەکی کوردی دەلێت: ئەلێی کەشکەکی بۆ کولاو. چونکە لە کۆندا بەیانیان زوو

کەشکەک لێنراو و خواردنیکی خۆش بوو.

کالا: جۆرە پیتاوتیک بوو. لە پێستی گاوتال دروست دەکرا بۆ پۆژانی بەفر لەپێ دەکرا. ئەو تالە

چەرمانەش کە پیتی دەبەسترا پیتان دەگوترا پیتا یاخود پیتال تالەکانیش هەر لە چەرم بوون. بەشەو

ئەخراپە ناو ئاوی شلەتێنەو بۆ ئەو بۆ بەیانیان شل بێتەو و لەپیتی بکەن.

کەشکیان ئەسەو: دۆی خەستیان بەپەنجە ئەگوشی لەبەر هەتاو دایان دانا هەتا بەتەواوی رەق دەبوو. بۆ

زستان لەناو سوێنەدا بەناوی شلەتێن ئەیانخوساندەو و ئەیانکرد بەکەشکەک رۆنی داخراوی ئەکرا

بەسەر خواردنیکی زۆر بەلەزەت بوو.

مەنجەلی زنجیردار: مەنجەلی زۆر گەورە بوو دوو زنجیری پیتەبوو بۆ هەلگرتن و داگرتن. بەو زنجیرانە

بەدوو کەس لەسەر ئاگر دەیاننێتایە خوارو.

کەشکۆلی شیعەر: مەبەست لەو دەفتەرە گەورەیه بوو کە هەموو جۆرە شیعەریکی تیا نووسراو. لەم

بارەیهو کەشکۆلەکانی (مەحمود پاشای جاف) بەناوبانگ بوو.

کاخ: پایتەختی حەزەرەتی سلێمان بوو.

کاشان: شارێکە لە ئێران.

(گ)

گورگەدەر: دێیەکە لە ناوچەی شارباژێڕی مەزاری شیخیکی بەناوبانگی لێیە پیتی دەلێن (خەرقە رەش -

خەرگە رەش).

گمۆ: چیاەکی بەرزە لای دەربەندیخان.

گەرد: تۆز.

گەردش: گەران.

گەردەشین: گەردێکە بەرانبەر ئاشی بارام لەسەرچەمی سیوێل.

گوزەرەن: ژبان.

گەردن کەچ: مل کەچ.

گەردی مامەیارە: گەردێکە جاران ئاگری نەورۆزی لێ دەکرایەو و گۆری مامەیارە قارەمانی لێیە. ئێستا

کەوتۆتە ناو شاری سلێمانیەو. کاریزی وەستا شەریف لە دامپنیابوو، چەند سال لەمەوبەر خەلکی

سلێمانی بەتایبەتی پۆژانی جوارشەموان و هەینی دەچونە سەیران بۆ ئەو. پیرەمێرد لەسەر

وەسبەتی خۆی لەوێ نێژراو. هەروەها ئارامگای جەمیل صائب و رەحمەخانی کچی پیرەمێرد و

عبدالرحمن بەگی نفوس (بابان)ی لێیە. بەلام بەداخەو گەردشی پۆژگار جیگا و شوینی گۆرەکە

مامە یارە و ن کردوو. لەسەر ئەو گەردە بچووکەدا نازانێ کامەیه گۆرەکە!!

گرۆه: کۆمەل، دەستە، تاقم.

گیسکە مەرەز: گیسکەمەرەز بەتایبەت لە ناوچەی سیوێل و بەرکیتودا زۆرە. بەناوی (موو)کەیهو پیتی

دەگوتری گیسکەمەرەز چونکە موو کە ئێم جیاوازه لە مووی گیسکی تر.

گۆتەبانە: کە مەلود دەکرا، گۆتەبانە بەسەر دانیشتاندا دەبەخشراوەو. بریتی بوو لە گۆت و مێوژ و

نۆک و هتد.

گلا: کەوت.

گرگاشە نازک: دێیەکە دراوسێی شاناسی و مەرویتی.

گۆلەدەستە: گۆلان: شای گۆلان.

گەزیزە: ناوی گۆلێکە.

گەردوو خول: سوورانهو و بەدەوردا هاتن.

گۆلە: کلافە.

گەردکردنەو: کۆکردنەو.

گەنج: ئالتون، زیر، لاو.

گەردش: فەلەک.

گارەگار: دەنگی مریشک لە نزیکی هیلکەکردندا.

گەلخۆ: گێژ.

گەدا: هەژار، دەروازەگەر.

گۆبەند: بەزم و هەرا.

گورگەلۆقە: وەکو گورگ خێرا بەلۆقە دەروا.

گاھ: جار.

گولەنگ: رازانەو بەرەنگی گۆل، زیاتر مەبەست گۆلی سوورە واتا بەخوین رەنگینە.

گابۆر: بۆرە گ. دەنگیکی ناخۆشە.

گریبان: یەخە.

گولگۆن: رەنگاو رەنگ.

گومرا: بابی.

گەنجەفە: شانازی.

گرشەواناز: عیشو.

گەردانە: پارچە ئالتونیک بوو پلپلەیی بچووک پیتو بوو لەملا و لەولای سەر و پێچی ئافەرت قایم

کراو هاتۆتەو بۆ ژێر غەبغەبە و بەر گەردن.

گەسپەکە گۆبە: لەناو قەدی شاخی گۆبەدایە لە دیوی شارباژێڕ. گۆلێکی سپی هەیه.

(ج)

لەبەك بىن رادەكات: بەبى وەستان رادەكات.

لاجوهردى: شىنى بى گەرد.

لانە: شوتنى شىر، شوتن و مال.

لەدەمى خۆرەلەتندا: لە كاتى، لەسەرەتاي خۆرەلەتندا.

لەپاين پاينه: لە نزمترین.

لاپوورە: غەریب.

لاوکی قەبغانى: لاوکیك بووە تابیەت بەتیرەى قەبغانى.

لەم ھەبەدە: لەم کاتەدا.

(م)

میتەرغوزار: باخ و میتەرگی تەر.

میناتوز: کامیتر.

مەیکەدە: جیبى مەى نۆشین، مەبخانە.

مەرەم: مەبەست.

میتخەك بەند: بەبەرى میتخەك ئەھۆنرایەو و ناو بەناو شیلان و مووروو ئەخرايە گورزەکانیەو.

مابەین: شارێکە لە تورکیا.

مەدھۆش: بى ئاگا، بى ھۆش.

مشتاغ: تری نانەو لەسەر رەز کە بکری بەمیتوژ یاخود بەدۆشاو.

مەعدوومی: نازناوی شیعیرى مەولەویە.

مشت و مالتکردن: مشتوو ھینان بەسەر لیواری تەنەکەى دەغل و داند.

مەیدانی سوخەن وەرى: مەیدانی گفتوگۆ.

مەتالیک: جۆرە پارەیک بوو.

مەجیدی: جۆرە پارەیک بوو.

منەوەر: رۆشنیبر.

مالی خانم: مالی عادله خانم، خانمی وەسمان پاشای جاف.

موتابخانە: بەو دوکانە دەوتر، کە موتابخی خەراى تیا دروست دەکرد. خەرار لە مووی بزن دروست

دەکرا. تووتنی تێدەکرا.

مینا: ئاوینە.

ماسک: مەیتەر، خزمەتچی ئەسپ.

مۆریان: ئەسپی.

موور: جۆرە دارێکە دادەھێنرێتەو و دەکری بەتەختە و سوودی لی وەرەگیریت.

مەرنەمووکە: لە «من ربك»ى عەرەبییەو وەرگیراوە. کە دەچیتە سەر مردووی لی دەپرسیت «من ربك»:

خوای تۆ کییە؟

ھەن: گەزۆ، بەتایبەتى لەسەردارى مازوو دەباری لە کوردستاندا.

میوگەنان: کاتیکی لەو پەری گەرمادا میوہى تیا پى دەگات.

موشەدەمە: لە ھەمانە دروست دەکرا. لەلایەکەو ھەوای تێدەچوو لەلایەکی تریشەو شاگردیک دەستی

پیدا ئەنا ھەواکە ئەھاتە دەرەو بۆ گەشەنەوہى خەلۆوز.

مزدی مەزە: تامی مەزەکەى، تالیی شیرین کردوو.

مەلا سیپارە: بەواتای (سیپارە) توورە دەبوو.

مل وەکو داسک: ملی زۆر باریک.

مەى ئەنگوور: مەى تری، شەرابى تری.

میتەزەمە: مرۆفیکى خەبالییە لە شوتنی چۆلەوانیدا سواری کۆلى خەلکی دەبیت.

ماش و برنج: رەش و سپى. بۆ کەسێکە بەرەو پیریى بچیت.

(ن)

نۆدئ: دیتییکە لە شارباژێر لەپیش بابانەکاندا دروست کراوە. پیتیان وتوو (نەودئ – دیتی نوئ) شیخ

مارفی نۆدئ خەلکی ئەوییە.

نەغمەى سەحەرگاھ: جۆرە گۆرانیەکە، (سەحەرى)یشى پى دەگوتریت.

ناخواھ: بەناھەق، خوا نەناس.

نەبجە: قامیش. ھەروەھا بەو دەزوو بەریکە دەگوتری کە لەناو نووکی قەلەمدایە.

نمود: دەرکەت.

نیگەھبان: ئاگادار، پاسەوان، یاساو.

ناتوریل: سروشتى (Natural)ى ئینگلیزیە، طبیعی.

نادان: نەزان.

نەرىتمان بۆ دامەھیتن: قسەمان بۆ دروست مەکەن.

نالەکار: کەسێ بنالى، کارى نالین بى.

نەقارە: ئامیتىکی مۆسیقایە.

نمونه‌نمایی: پيشانگای شتى نایاب. معرض، نویتە.

نادروست: نارێک.

نەبزگیر: ئەو کەسەى نەبزی دەستى (مەچەکی) مرۆف دەگریت.

نەنگى سەر، برايم ئاوا: دوو دیتی لەناوچەى قەرەداغ.

ناپەرموونەو: سل ناکەنەو.

نەلەخشیو: نەرووشاو، تینک نەچوو.

نیمى: نیو.

نیوئەمەک: ھەویرێکە دەخړیتە سەر برین.

نالەى شەوگیر: ئەو نالە و نزایەى کە بەشەو گیراییت.

ناگزیر: بەدگفتار.

نماکی گریان: چاو فرمیتسکاو.

نۆشارو: دەرمانىکی خەيالى بوو بۆ ھەموو جۆرە نەخۆشییەک.

نمایش: شانۆ.

ناف: ناوک.

نوشوست: شکست.

ناچە تەشى ریس: ناچە ریاىی کار.

نالچەى پیتلاو: نالى پیتلاو.

نگوون سار: لە خاکا کەوتوو.

ناوجه‌ژنان: ئەو دوو مانگەيە دەكە‌و‌پ‌تە ن‌ي‌وان جە‌ژنی ر‌ەمە‌زان و جە‌ژنی ق‌وربانە‌وه. نە‌يسە: بە‌هەر‌حال. نو‌پ‌ژە بارانە: ئەو نو‌پ‌ژە‌يە ب‌ۆ داوا‌كارى باران بارين دە‌كر‌يت. ناوه‌جاخ: ناچ‌يزە.

(و)

وە‌نە‌وز: خە‌وه نو‌و‌چ‌كى، لە ن‌ي‌وان خە‌و و ب‌ي‌داريا. وزە‌ى د‌يدە‌نى: توانا‌ى سەر‌ل‌ي‌دان، بە‌سەر‌كر‌د‌نە‌وه. و‌پرە‌وي‌ي: گر‌يانى م‌ناڵ. وە‌ن‌وس: ق‌ي‌ن‌وس. و‌رد‌يلە: بە‌چە، م‌نداڵ. و‌يق وا‌ژيان ك‌رد: هاوار و هە‌رايان ك‌رد. و‌يلە دەر: د‌ي‌يە‌كە بە‌شانی گ‌و‌پ‌ژە‌وه و ن‌ز‌ي‌كى س‌ل‌يمان‌ي‌يە. و‌يلە‌دەر لە‌وه‌وه هات‌وه‌وه كە چە‌ند ر‌ي‌گە‌يە‌ك لە پ‌ي‌ش چ‌وونە ناو د‌ي‌كە‌وه هە‌يە ر‌ە‌نگە ر‌ي‌ب‌وار لە‌و دەر‌انە‌دا و‌يل ب‌ي. وە‌رد‌يە‌وان: كار‌گ‌وزارى بە‌ند‌ي‌خانە، وە‌رد‌يان. وە‌پە‌يج‌و‌ورى م‌يوانە‌وه هات‌بوو: ب‌ۆ هە‌والى م‌يوان هات‌بوو. وە‌رە‌م: س‌يل. وە‌ختە‌بەر‌ي ب‌م: وە‌ختە ب‌رم. واوه‌يلا: ش‌ين و زارى.

(ه)

هام‌راز: هاو‌دە‌م. هە‌ل‌دا: هە‌ل‌لا، هاوار، هە‌راو هە‌ل‌لا. هە‌رە‌وز: هاو‌كارى. هە‌ي‌نو: هە‌ي‌نى، ج‌م‌عە. ه‌ي‌دى ه‌ي‌دى: ه‌ي‌واش ه‌ي‌واش، و‌رد و‌رد، لە‌سەر‌خ‌ۆ. هە‌ل‌ناكا: دەر‌نا‌با، نا‌گ‌ون‌ج‌ي. هە‌ل‌گ‌ير‌او: ر‌ە‌د‌ووكە‌وت‌وو. هە‌ل‌مە‌ت: ه‌ي‌رش، ش‌ال‌او. ه‌ۆ‌مەرە ك‌و‌پ‌ر: كاتى خ‌ۆ‌ى د‌ي‌يە‌ك ب‌ووه لە‌و د‌ي‌وى گ‌ردى سە‌يوانە‌وه. هە‌زار‌كان‌يان: شو‌پ‌ن‌ي‌كە لە پ‌شتى كە‌نار‌و‌پ‌ت‌وه. ه‌ونە‌ر‌و‌ر: ه‌ونە‌رمە‌ند. هە‌ودا: تالە د‌ە‌ز‌وو. ه‌ۆ‌ن ه‌ۆ‌ن: فر‌م‌ي‌س‌كى بە‌ر‌دە‌وام لە كاتى گر‌ياندا. هە‌ري‌سە: خ‌وار‌د‌ن‌ي‌كە هە‌م‌وو خ‌وار‌د‌ن‌ي‌كى ت‌ي‌كە‌ل ئە‌كر‌ئ لە ك‌ور‌ديدا با‌وه د‌ە‌ل‌تين «ش‌ينى هە‌ري‌سە‌كە د‌ە‌كات».

هاته جونبوش: هاته جۆش. هە‌رزە‌گ‌ۆ: نە‌زان‌د‌وو، كە‌س‌ي نە‌زان‌ي جوان و لە‌بار ب‌د‌و‌ئ. هە‌ل‌پ‌اچ‌راو: ب‌ر‌پ‌او.

هاونش‌ين: هە‌م ن‌ش‌ين. هاو‌ە‌ل، هاو‌ر‌ئ. هە‌گ‌بە‌لى: هە‌گ‌بە‌لى (ا‌طە) (ا‌طە بازاري)، دوور‌گە‌يە‌كى خ‌ۆ‌شە لە تور‌ك‌يا سە‌يران‌گ‌ايە‌و وە‌كو قە‌زا و ناحيە‌ى لاى خ‌ۆ‌مان وا‌يە. چە‌ند س‌ال‌ن‌ي‌ك پ‌يرە‌م‌ي‌رد لە‌و ج‌ي‌گە خ‌ۆ‌شە‌دا ق‌ائ‌م‌قام ب‌ووه و نە‌ژادى ك‌ور‌ي لە‌و‌ئى لە‌داي‌ك ب‌ووه. هە‌واخواهان: لا‌يە‌نگ‌ران. هەر لووشە‌ى د‌ئ: ه‌ي‌شتا ت‌ي‌رى نە‌خ‌وار‌د‌وو‌ه. هاوشارى: خ‌ۆ‌ و‌لا‌تى، خە‌ل‌كى يە‌ك شار. هە‌وسار: سەر‌كە‌للە‌ى و‌لا‌خ، لە خورى دروست دە‌كر‌ئ. هە‌ل‌دە‌ئا‌ژئ: پ‌ال‌دە‌كە‌و‌ئ. هە‌ر‌ووتە: شاخ‌ي‌كە پ‌ي‌ش ئە‌وه‌ى ب‌گە‌يتە ئە‌زم‌ي و جار‌ان كار‌وان بە‌و‌يدا ئە‌چ‌وونە‌وه ب‌ۆ س‌ي‌تە‌ك. ئە‌م شو‌پ‌نە دار و د‌ە‌و‌ە‌نى ن‌ي‌يە واتە: هەر ر‌ووتە! هوما: بال‌دار‌ي‌كى ئە‌فسانە‌ي‌يە. هە‌مە چ‌يزە: هە‌مە ر‌ە‌نگ.

هە‌و‌ينى ن‌ۆ‌ق‌ازان ش‌يرە: ئە‌و‌ە‌ندە خ‌راپە لە ناو هەر ك‌ۆ‌مە‌ل‌ي‌ك‌دا ب‌ي‌ت ت‌ي‌كى ئە‌دات. هاوار: د‌ي‌يە‌كى ز‌ۆ‌ر خ‌ۆ‌شە لە هە‌ورامان. لە هە‌لە‌ب‌جە‌وه بە‌ش‌ن‌رو‌پ‌دا ب‌ۆ‌ى دەر‌ۆ‌ى، دان‌ي‌شت‌وانى (كاكە‌يى)ن. هە‌وا ئە‌س‌ت‌ي‌ين: لە‌خ‌ۆ‌مان ئە‌گ‌و‌ر‌پ‌ين، با‌يى ئە‌ب‌ين. ه‌ۆ‌مان ت‌ي‌ى كە‌وت‌وو: پ‌ي‌وست‌مان پ‌ي‌يە‌تى. هە‌و‌ل و تە‌لا‌ش: هە‌و‌ل و ت‌ي‌ك‌ۆ‌شان. هە‌رە‌مە: ئاگر و ئاوى ك‌رد بە‌سەر يە‌كا. هە‌ق سز: ب‌ي‌ هە‌ق، ب‌ي‌ م‌اف. هامان: د‌و‌ژ‌م‌ن‌ي‌كى هەرە بە‌ناوبان‌گ‌ى جوولە‌كە‌كان ب‌ووه. هە‌م‌وو س‌ال‌ن‌ي‌ك پە‌ي‌كە‌ر‌ي‌كى هامان‌يان دروست دە‌ك‌رد بە‌ت‌ي‌لا و د‌ە‌مان‌جە ئە‌هات‌نە و‌پ‌ژە‌ى، ئە‌م جە‌ژنە‌يان ناو ناب‌وو جە‌ژنى كوشتنى هامان. هە‌لە‌و‌ەر: بە‌د‌گ‌ۆ، چە‌نە‌باز. ه‌ي‌لى ناو وە‌رد: ئە‌و ه‌ي‌لە‌يە د‌واى ئە‌وه‌ى گ‌اسن لە زە‌ويە‌كە د‌ە‌دات دەر‌دە‌كە‌و‌ي‌ت. هە‌ل‌دە‌و‌ە‌س‌تنە‌وه: هە‌ل‌دە‌سلە‌م‌ي‌تە‌وه. هە‌وا خواھ: خە‌يا‌ل ب‌لا‌و.

(ى)

ياداشت: ب‌ي‌رە‌و‌ە‌رى. ياداشتى د‌ە‌كات: د‌ە‌ي‌نو‌وس‌ي‌ت. ي‌ۆ‌ل‌داش: (تور‌ك‌ي‌يە) واتا هاو‌ر‌ئ. يا‌وز: س‌و‌لتان سە‌ل‌يمى ع‌وسمانى. يوشع: ناوى يە‌ك‌ئى لە پ‌ي‌غە‌م‌بەرە‌كان ب‌ووه. يە‌كە‌ پ‌ياو: باشت‌رين، بە‌ناوبانگ‌ترين پ‌ياو. يە‌ك‌ي‌ك‌يان ئە‌كە‌مە قە‌بە‌ل: دەر‌عو‌ه‌دە‌ى ئە‌وى د‌ە‌كە‌م. يە‌ك‌ي‌ك‌يان ئە‌كە‌مە برى ئە‌و. يە‌ك شە‌وه: مە‌بە‌ست لە مە‌لا (ع‌بداللهى ك‌ور‌ي مە‌لا غە‌ف‌و‌ور)ە، كە پ‌ياو‌ي‌كى هە‌ژار بوو لە س‌ل‌يمانى، بە‌لام كە خالە وە‌جاخ ك‌و‌پ‌رە‌كە‌ى م‌رد سامان‌ي‌كى ز‌ۆ‌رى ب‌ۆ بە‌ج‌ئ ه‌ي‌شت لە‌مە‌وه ناو‌نرا (مە‌لا ع‌بدالله)ى يە‌ك شە‌وه.

ناوہ پوک

7	گیپہ
8	شہری خراجیان
9	دہنگی و دتہن
10	بہ بونہی دہرچونہ وی گوٹاری گہ لاویژہ وہ
11	بہ ستن
11	دہ، شت
12	چاو
13	لای لایہ بڑ منال
15	کہشتی، پاپور
15	دنیا، دہستکھوتن
16	کیژلہی خویندہ وار
19	عیزرائیلی بہ ہشتی
21	بالورئ
22	قافیہی بہ جرت
23	گالتہی بہ راست
24	دہرسی مہ لای ہہ یاسی
25	دوینئ شہ و شہیتان
26	مہ لاسئ پارہ
28	بہیتی مشک و پشیلہ
29	گوئ ناگردان
32	مام چہ وندہر
35	عہشتی پاک
37	پہندی بالندہ
39	ہارونہ ریشید
41	گورنہ تہ لہ
43	تولہ
45	قولہ رہش
46	چاو برسی
49	خہ یال پلاو
51	بہر دتاش
52	پہند و ناموژگاری بڑ بازرگان
54	مہیمون و دارتاش
55	شیعرہ تاینیہ کان
55	دلچکم ٹہوئ
56	پہرودگار تہ ماشا ٹہ کم
57	پہرودگار وا بہرہ بہرہ
58	خودای بئ نیاز

59	بؤ میعراج
61	خوای گہورہ
62	جہزنی مہ ولود
64	ٹہ گہر
65	عہشتی تؤ
65	بانگیک لہ لاہوتہ وہ
67	خوشہ ویستی خوا
68	خوای نیمہی
70	ٹہ و کہ سہی
72	شیخ و سؤفی
72	خوشہ ویستی خوا
73	خوای کاتی ویستی
74	نالہی کؤن
75	سہرمہستی روو سوور
76	بؤ مہ ولود
78	نالہی پیری پیران
78	ٹہی بہ خشاہندہ
80	پہرودگار
81	خوایہ ہاوارم
81	رہنومای گوم بووی
82	تہنہا خوایہ کہی
84	خوایہ بہ عہ قل
85	خوایہ ٹہ وانہی
87	خوایہ فہرمووتہ
89	خوایہ زؤر جار
91	مانگی پؤژوو
91	ٹہ و عہشتی
93	پیرہمیرد و مہ ولہوی
93	ہاودہمی فہرہاد
96	تئ چین
97	بلاوہ کہوتہ
97	خہستہی خاری خہم
100	خہرامان دہرکھوت
101	مامؤستای سہرئیل
103	سہرداری زومرہی
106	بؤ مہرگی مہحموود جہودہت
108	سؤزی پیرہمیرد
109	دووری تؤ
113	گیانہ دلہ کم

169	چراغم شههید
170	نازک سارا و دهشت
177	گیانه له پرځه‌ی
177	چراخ داجارئ
178	یاری په‌رچم لوول
180	های له به‌یاند
181	دلّه داخی نو
182	دلّه زامی نو
184	دووری پر دهرده
185	پیره‌میرد و مه‌لا ولدخان
185	شیرین به‌نازه
187	سه‌وزده‌ی چاو رښ
191	شای وه‌لد چاوان
193	بادی له‌یلاخان
198	پیره‌میرد و میرزا شه‌فیغ
198	یاری دل په‌یکه‌ر
198	ره‌عنای دل په‌یکه‌ر
202	شیرین پتی داوه
203	لا‌سای توحفه‌ی تفاح
204	میرزام زامی حه‌ی
207	به‌هاری نوئ رښگ
210	له‌خه‌و هه‌ستا‌بووم
214	های قوریان تاکه‌ی
216	پیره‌میرد و مه‌جذووبی شاعیر
217	مه‌جذووب
219	پیره‌میرد و (داخی) شاعیر
226	پیره‌میرد و شیعریکی (پیر میکائیل)
227	پیره‌میرد و شیعریکی حه‌سه‌ن نه‌فه‌ندی مامی
228	نه‌و به‌هار رښه
230	له‌یل به‌جه‌مال
232	زیلله‌ی زایه‌له
233	به‌ندی ئای ئای
235	پیره‌میرد و شیعریکی یوسف به‌گی ئیمامی
236	که‌وته ئارایش
238	یار شیعوه‌ی چونه
241	له‌سه‌ر دیارئ
243	پیره‌میرد و چند شیعریکی (حهمه‌ ئاغای دهره‌ند فه‌قه‌ره) و (نه‌حمه‌د به‌گی کوماسی)
248	پیره‌میرد و شیعریکی طالعی (حهمه‌ ئاغای دهره‌ند فه‌قه‌ره)
249	دیسان، پیره‌میرد و شیعریکی شه‌فیغ

114	نه‌پرسی چونه
116	وه‌لی دتیوانه و پیره‌میرد
117	تاق تاق که‌ره
118	شیرین ناوی شه‌م
120	یاران نه‌ویه‌هار
123	نازداری جافان
126	کوچکی هه‌واران
129	بیزاری هوزان
130	یاشا له‌ نویوه
130	یاشا جه‌ نوه
132	قیبله‌که‌م هه‌ی شه‌م
135	یاران تاریکه
137	هه‌ر من ناشادم
139	هه‌ی شه‌می شه‌وان
141	یاران له‌ جه‌رگم
141	یاران نه‌ جه‌رگم
143	یاران مه‌جنوونم
146	ئوف برینداره
146	چول نشینه‌ خوم
149	په‌ری ره‌شمالان
149	شای سیا یانان
150	به‌ کوی زوخال بیت
152	بیسارانی و پیره‌میرد
152	ئای تیری تانه
153	له‌ناو ره‌زانا
154	چراخ وه‌ره‌زان
156	دلّه‌ی بی ته‌دبیر
156	دلّه‌ی که‌مته‌ر ویر
158	گیانه نه‌و روزه‌ی
158	چراغ نه‌رساتی
160	یاران حال‌ی دهرد
161	مه‌یلت کون نابی
161	چراخم جه‌ویر
162	له‌ هیلانه‌ی دل
162	چراخم نه‌ دل
163	که‌لای دره‌ختان
165	گیانه وه‌نه‌وشه‌و
167	وه‌ک من دهرده‌دار
168	گیانه نه‌زمیرم

306	پیره‌میترد و موخته‌شهمی کاشانی
312	پیره‌میترد و مه‌ستوره خانمی ئه‌رده‌لانی
314	شه‌وقی چرا
315	په‌چته‌لاده
315	نه‌عتی‌کی سه‌نایی
316	پیره‌میترد و شامه‌زه‌هر
317	عه‌شقی راس
318	نه‌عتی فارسی به‌کوردی
319	پیره‌میترد و باباتا‌هیری همه‌دانی
321	پیره‌میترد و چوارینه‌کانی خواجه عبدالله‌ی ئه‌نصار
323	پیره‌میترد و چوارینه‌کانی شیخ سه‌عیدی أبو الخیر
351	پیره‌میترد و پی‌نج خشته‌کی سالم له‌سه‌ر مه‌ولانا خالد
357	وه‌لامیک بو شیخ مه‌حمودی نهمر
359	ئه‌مشه‌و
360	دل برینداری
361	شه‌وی یه‌لدای سالم
363	پیره‌میترد و به‌یتی‌کی (کلیم)‌ی همه‌دانی
364	پیره‌میترد و چوارینیکی سه‌دید
365	دوو چوارینی خه‌یام
366	پیره‌میترد و مه‌ته‌ل
380	پیره‌میترد و به‌یتی زه‌نووری
386	پیره‌میترد و میرزام ته‌واری ده‌یه‌ندفه‌قه‌ره
392	پیره‌میترد و شیعریکی عه‌ره‌بی
393	دوو شیعر له‌تورکییه‌وه
396	به‌ندی په‌خشان (وه‌رگێرانی پیره‌میترد)
397	دوو شیعر شیخ مسته‌فای ته‌خته‌بی
400	سه‌باره‌ت به‌مه‌حمود پاشا له‌سه‌رچاوه‌یه‌کی روونه‌وه
406	پیره‌میترد و ده‌شیعری مه‌ستوره خانم
413	پیره‌میترد و شیعریکی نازتی حه‌سه‌ن
414	پیره‌میترد و سه‌یدی هه‌ورامی
417	فه‌ره‌نگی پیره‌میترد

251	بیدی مه‌جنوونی
253	خودایه، به‌هار
254	پیره‌میترد و شیعره‌که‌ی مه‌حمود پاشای جاف
255	واده‌ی خیل‌ه و خوار
258	پیره‌میترد و شیعریکی مه‌لای جه‌باری
259	به‌هار
262	دل مه‌ستی یار بوو (میرزا یاقوب)
263	زلیخای سانی (خانای قوبادی)
264	که‌هانه‌ت (پیره‌میترد)
266	مه‌وله‌وی و چهند شیعریک
268	هاوین هاوینه‌م (مه‌وله‌وی)
270	ئارایشیکی (عبدالله به‌گی زه‌نگه‌نه)
271	ئاره‌ق وه‌ک شه‌ونم (مه‌وله‌وی)
272	دوو به‌یتی بیسارانی
273	پیره‌میترد و شیعریک له‌باری حه‌جه‌وه
274	له‌ده‌رگای ره‌حه‌ت (پیره‌میترد)
275	قیبله‌م نه‌کیشی (بیسارانی)
277	له‌نیوان ئه‌حه‌مه‌ به‌گی کۆماسی و مه‌وله‌وی-دا
278	شیعره‌کانی مه‌جدووب
278	میرزام قه‌لای خاو (فه‌قی قادری همه‌مه‌ودنه‌)
279	فه‌قی خه‌لووزه‌بی
279	به‌ندی قه‌لای خاو
282	پیره‌میترد و شیخ أبو الوفای کوردی
284	هیتند له‌دووری تو
286	به‌یادی کۆن
287	وا له‌دووریت
288	به‌وهم زانی
288	به‌شه‌رابی که‌ره‌می
290	خه‌وی به‌خت
290	پیره‌میترد و شیخ عومه‌ر ضیاءالدین
291	جه‌زه‌ی عه‌شق
292	نامه‌یه‌کی شیخ نه‌حه‌مه‌ددین
293	پیره‌میترد و شانامه
295	پیره‌میترد و ناصر خسرو
299	پیره‌میترد و مه‌خفی
300	پیره‌میترد و ظهیر
302	پیره‌میترد و وه‌حشی شاعیر
303	پیره‌میترد و سه‌عدی
304	پیره‌میترد و شیخ ره‌زا

* پرۆژه‌یه‌کی ئه‌ده‌بی به‌ده‌سته‌وه بوو به‌ناوی (پرۆژه‌ی سه‌د کتییی کوردی) که توانی نزیکه‌ی (۷۰) هفتا کتیب و نامیلکه‌ی لی چاپ بکات به‌لام به‌ژماره‌ی که‌م به‌هۆی بی توانایی مادی.

* سامانیکی ئه‌ده‌بی زۆری به‌جی هیشسته‌وه به‌لام زۆریه‌یان هه‌ر ده‌ستنه‌وسن.

* له ۲۰۰۰/۱/۱۶ له ته‌مه‌نی ۴۵ سالی و له هه‌رته‌ی به‌ره‌مه‌پێناندا کۆچی دوایی کردووه و له گردی سه‌یوان نیژراوه.

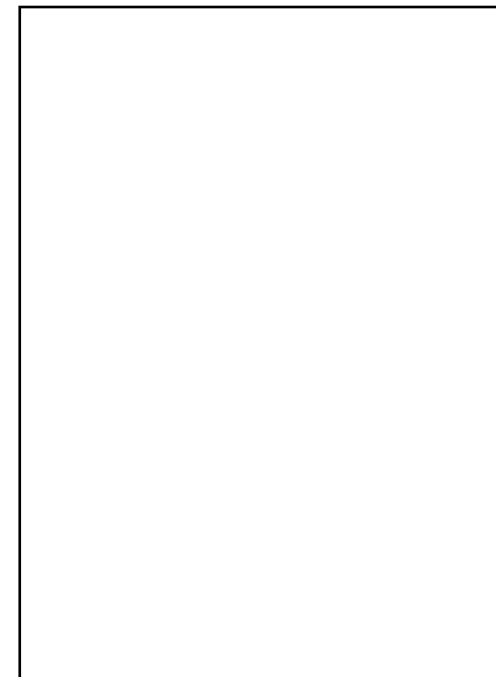
* ژماره‌یه‌کی زۆر ده‌ستنه‌وس و سی جگه‌رگۆشه‌ی به‌ناوی «سیامه‌ند و سایه و شاد» له‌پاش به‌جی ماوه.

ئه‌م سی به‌ره‌مه‌ی له ده‌زگای ئاراس بلاو بوونه‌ته‌وه:

- ره‌شید نه‌جیب: ژیان و به‌ره‌می.
- نه‌شکی باوان: به‌ره‌مه‌ی بلاونه‌کراوه‌کانی کامه‌ران موکری.

- پیره‌مێرد و پێداچوونه‌وه‌یه‌کی نوێی ژیان و به‌ره‌مه‌کانی: دوو به‌رگ له ۹۰۰ لاپه‌رده‌دا.

- و چه‌ندان به‌ره‌می تریشی به‌رپه‌وه‌ن.

ئومید ئاشنا

* له بنه‌مائه‌یه‌کی روشن‌بیر و ئایینه‌په‌روه‌ر له سلیمانی سالی ۱۹۵۵ له دایک بووه.

* سالی ۱۹۷۸-۱۹۷۹ په‌یانگای پێگه‌یاندنی مامۆستایانی له هه‌ولێر ته‌واو کردووه و له ناوچه‌کانی قه‌رده‌اغ و دوکان و ده‌ریه‌ندیخان و پاشان سلیمانی مامۆستا بووه.

* له سالی ۱۹۷۸ وه‌ته‌ندامی یه‌کێتی نووسه‌رانی کورد بووه.

* له سالی ۱۹۹۴ خانه‌نشین کراوه له‌سه‌ر داوای خۆی. بۆته‌وه‌ی ده‌رفه‌تی ته‌واوی هه‌بی بۆ خزمه‌ت کردن له‌ بواری ساغ‌کردنه‌وه و کۆکردنه‌وه‌ی به‌ره‌می ئه‌ده‌بی و روشن‌بیری نه‌ته‌وه‌که‌مان.

چاپکراوه‌کانی ده‌زگای ئاراس

- (١) هه‌لکه‌وتی دیریکی له کوردستاندا. دانانی: حوسین حوزنی موکریانی.
- (٢) سه‌روا. دانانی: د. عه‌زیز گهردی.
- (٣) ژنی کورد به‌سته‌م ده‌وره دراوه. دانانی: د. کوردستان موکریانی.
- (٤) الحرب الكردية وإنشقاق ١٩٦٤. تألیف: دیشید ادامسن و جرجیس فتح الله.
- (٥) رحلة الى رجال شجعان في كردستان. تألیف: دانا ادامز شمیت. ترجمة وتعليق: جرجیس فتح الله.
- (٦) جمهورية مه‌بابا - جمهورية ١٩٤٦ الكردية. تألیف: ولیم ایغلتن الابن. ترجمة وتعليق: جرجیس فتح الله.
- (٧) كردستان أو الموت. تألیف: رینیه موریس. ترجمة وتعليق: جرجیس فتح الله.
- (٨) کرد و ترک و عرب. تألیف: سی.جی. ادموندز. ترجمة وتعليق: جرجیس فتح الله.
- (٩) طریق في كردستان. تألیف: آی.ام. هاملتن. ترجمة وتعليق: جرجیس فتح الله.
- (١٠) ئه‌ده‌بی رووسی و کیشه‌ی پاستیرناک. دانانی: د. مارف خه‌زنه‌دار.
- (١١) له پیناوی راستی و کورد و خانیدا. دانانی: محمه‌دی مه‌لا که‌ریم.
- (١٢) کوچی سوور. رو‌مانی: حه‌مه که‌ریم عارف.
- (١٣) مساهمة علماء كردستان في الثقافة الاسلامية. تألیف: محمد زکی حسین.
- (١٤) له کوردستانی عیراقه‌وه هه‌تا ئه‌وه‌ری چۆمی ئاراس. نووسینی: مورته‌زا زه‌ریه‌خت. وه‌رگێرانی له فارسییه‌وه: شه‌وه‌کت شیخ یه‌زیدن.
- (١٥) فه‌ره‌ه‌نگی کوردستان. دانانی: گیوی موکریانی.
- (١٦) خاک و کیشه‌ی مان. رو‌مان: عه‌زیزی مه‌لا‌ی ره‌ش.
- (١٧) امارة به‌دینان الكردية. تألیف: صدیق الدملوجی. تقدیم: د. عبدالفتاح علي بوتانی.
- (١٨) المجتمع البشري لماذا يشبه مستشفى المجانين...؟. تألیف: مسعود محمد.
- (١٩) جوایه‌ز. به‌ره‌می نو‌شاعیری هه‌ولتیری.
- (٢٠) نه‌خشه‌ی رو‌نانی رێژه‌ی کار له زمانی کوردیدا. ئه‌ندازیار د. شیرکو بابان.
- (٢١) زیره‌ی زێرین. دانانی: محمه‌د سالح ئیبراهیمی.
- (٢٢) شیخ ره‌زای تاله‌بانی شاعیری گه‌وره‌ی خو‌ره‌ه‌لاتی ناوه‌راست. دانانی: ئه‌حمه‌د تاقانه.
- (٢٣) خو‌بیوون و شو‌رشی ناگری. دانانی: رو‌هات ئالا‌کۆم. وه‌رگێرانی: شوکور مسته‌فا.
- (٢٤) عه‌بدوره‌زاق به‌درخان. دانانی: جه‌لیل جه‌لیل. گو‌رینی بو‌کوودی باشوور: شوکور مسته‌فا.
- (٢٥) القومية الكردية و د. عبدالله جودت في مطلع القرن العشرين. تألیف: مالمیسائز. ترجمة: شوکور مصطفى.

- (٢٦) کۆمه‌لناسیی گه‌لی کورد. دانانی: مارتن فان بروویین سن. وه‌رگێرانی: شوکور مسته‌فا.
- (٢٧) هه‌لێژاردنه‌کانی کوردستان. دانانی: به‌دران ئه‌حمه‌د.
- (٢٨) تنوع الكرد في العراق - مدخل الي السياسة. تألیف: سامی شورش.
- (٢٩) هه‌له‌بجه - کاره‌ساتی کیمیابارانی سالی ١٩٨٨. دانانی: هه‌ورامان عه‌لی توفیق.
- (٣٠) گالته به‌چه‌ک. رو‌مان - نووسینی: جیمس ئۆلدرج. وه‌رگێرانی: د. عه‌زیز گهردی.
- (٣١) له مۆرکه تاییه‌تیبه‌کانی رێزمانی کوردی. دانانی: د. شیرکو بابان.
- (٣٢) به‌ره‌و رێزمانی کوردی، به‌ره‌و زمانی نووسین. دانانی: د. شیرکو بابان.
- (٣٣) نادرنامه‌ی ئه‌لماس خانی که‌له‌وێ. ئاماده‌کردنی: شوکور مسته‌فا.
- (٣٤) نظام الأناضول الشرقية. تألیف: اسماعیل بیشکچی. ترجمة: شوکور مصطفى.
- (٣٥) سینتاکسی رسته‌ی کوردی. د. کوردستان موکریانی.
- (٣٦) فه‌ره‌ه‌نگی شاره‌زوور. کوردی- ئینگلیزی. دانانی: د. شه‌فیع قه‌زاز.
- (٣٧) الصراعات الدولية. تألیف: محمد احسان رمضان.
- (٣٨) مه‌لا مه‌حموودی بایه‌زیدی یه‌که‌مین چیرۆکنووس و په‌خشانه‌نووسی کورد. دانانی: د. فه‌ره‌اد پیریا.
- (٣٩) گیتی زینده‌وهر. دانانی: عه‌لاه‌ه‌دین سه‌جادی.
- (٤٠) میتووی په‌خشانی کوردی. دانانی: عه‌لاه‌ه‌دین سه‌جادی.
- (٤١) دیوانی شیخ ره‌زای تاله‌بانی. ئاماده‌کردنی: شوکور مسته‌فا.
- (٤٢) كردستان ودوامة الحرب. تألیف: محمد احسان رمضان.
- (٤٣) رو‌مانی رێگا. دانانی: محمه‌د مه‌ولوود مه‌م.
- (٤٤) مقالات حول القضية الكردية. تألیف: فوزي الأتروشي.
- (٤٥) حياتي الكردية أو صرخة الشعب الكردي. مذكرات: نورالدين زازا.
- (٤٦) بو‌کوردستان. دیوان: هه‌ژار موکریانی.
- (٤٧) جنوب كردستان في الدراسات الانثروپولوجية. ترجمة: جرجس فتح الله.
- (٤٨) مهد البشرية أو الحياة في شرق كردستان. تألیف: دبلیو. آی. ویگرام وادگار. تی. آی. ویگرام. ترجمة: جرجیس فتح الله.
- (٤٩) مب‌حثان على هامش ثورة الشيخ عبيدالله النهري. تألیف: جرجس فتح الله.
- (٥٠) أيامي في ثورة كردستان. مذكرات: يونان هرمز.
- (٥١) لقاء الكرد واللان في بلاد الباب وشروان. تألیف: جمال رشید.
- (٥٢) ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی کوردستان له سالی‌کدا- چالاکییه‌کانی کابینه‌ی چواره‌می حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستان له سالی ١٣٠٠ و پلانه‌کانی بو‌داهاتوو.
- (٥٣) کو‌فاری رووناکی. ئاماده‌کردن و پێشه‌کی: د. کوردستان موکریانی.
- (٥٤) میتووی ئه‌ده‌بی کوردی. به‌رگی یه‌که‌م. دانانی: د. مارف خه‌زنه‌دار.

(٥٥) شازاده چكۆله. رۆمانى مېرمنداڵان. نووسينى: سهنت ئىگروپيترى. وهگيترانى: ئاسۆ عهبدوللا
حهسهن زاده.

(٥٦) حهكمى توفى. دانانى: د. مهسعود كنانى.

(٥٧) حهيران. دانانى: غهفور مهخموورى

(٥٨) گهشتىك به كۆمارى مههاباددا. بيرهوهرى: رهئيس بهكر عهبدولكهريم ههويى.

(٥٩) نظام الأناضول الشرقية. الجزء الثاني. تاليف: اسماعيل بيشيكيچي. ترجمه: شكور مصطفى.

(٦٠) فههاد و شيرين. شانۆنامه: نازم حيكمهت. و. له توركييهوه: ئهحمده تاقانه.

(٦١) توفيق فيكرهت و شاعيره نويخوازهكانى كورد. دانانى: ئهحمده تاقانه.

(٦٢) گهريان ل بابى بهرز. رۆمان: ئهوهه مههمده تاهير.

(٦٣) بهرصىصى عابيد. فهقيى تهيران. بلاوكردنهوى: عهبدولرقيب يوسف.

(٦٤) احداث عاصرتها. ذكريات محسن دزه بي.

(٦٥) پهروين و دوو سمۆره بهدفه. چيروك بۆ منداڵان. يوسف عهبدولقادر.

(٦٦) كۆمهله مشكيك. چيروك بۆ منداڵان. يوسف عهبدولقادر.

(٦٧) رجال و وقائع. جرجيس فتح الله.

(٦٨) الابستاه - كتاب قنديداد الزرادشتية. نقله من الفرنسية: الدكتور دواد الجلي. تقديم جرجيس
فتح الله.

(٦٩) بهشتيک له ديوانى مهجرووب: كۆكردنهوه و ليكدانهوهى حهكيم مهلا سالح.

(٧٠) گهلاويژى كوردستان (كهليله و دينه بهكوردى). وهگيترانى له فارسىبيهوه: حاجى مهلا كهريى
زهنگهه. پيشهكى: د. مههمده نوورى عارف.

(٧١) ميژووى شانۆ له ئهدهبياتى كورديدا له كۆنهوه تا سالى ١٩٥٧، دانانى: د. فههاد پيربال.

(٧٢) درامای كوردى لهناو درامای جيهاندا. دانانى: حهمه كهريم ههورامى.

(٧٣) شيوخ رهزاي تالهبانى. ژيانى، پهروهدهى، بيروباوهى و شيعرى. دانانى: د. مكرم تالهبانى.

(٧٤) مهحوى له نيوان زاهيرييهت و باطينيهت و سهراوهكانى عيشق و وينهى مهعشوقدا. دانانى:
ئهحمدهى مهلا.

(٧٥) مهولهوى: ژيان و بهرههمى. مههمدهى مهلا كهريم.

(٧٦) رحلة الى كردستان في بلاد ما بين النهرين. ترجمه: د. يوسف جبي.

(٧٧) گۆرانيبيژنه نهمرهكان. دانانى: باكورى.

(٧٨) رهشيد نهجيب: ژيانى و بهرههمى. ئوميد ئاشنا.

(٧٩) رۆژژميترى رۆمى. دانانى: ئهحمده تاقانه.

(٨٠) الدولة الدوستكية في كردستان الوسطى. ج٢. عبدالرقيب يوسف.

(٨١) مأساة بارزان المظلومة. بقلم: معروف چياووك. تقديم: سامي شورش.

(٨٣) بارزانى: له مههابادهوه بۆ ئاراس. وهگيترانى شهوکهت شيوخ يهزدين.

(٨٤) الكاتب الكردي قدري جان (١٩١١-١٩٧٢) قصص ومقالات، شعر وترجمة. جمع واعداد:
دلاور زنگي. ترجمه: هورامي يزدي، دلاور زنگي.

(٨٥) ئهشكى باوان: بهرههمى بلاونهكراوهى كامهران موكرى.

(٨٦) پيرهميتر و پيداچوونهوهيهكى نوپى ژيان و بهرههمهكانى. بهرگى يهكهه. ئوميد ئاشنا.

(٨٧) پيرهميتر و پيداچوونهوهيهكى نوپى ژيان و بهرههمهكانى. بهرگى دووهم. ئوميد ئاشنا.

(٨٨) مهحوى. بهشتيک له بابتهكانى فيستيقالى مهحوى. ههولير ٢٨-٣٠ ئاب ٢٠٠١ ژمارديهك
ليکۆلهوه و نووسهران.

ئهم كتيبه

پۆژى ١/٧/٢٠٠١ دهست كرا به پيت ليندانى ههردوو بهرگى ئهم كتيبه.

پۆژى ١/٩/٢٠٠١ ههموو شتيكى تهواو بوو.

ههردوو بهرگ له ٨٧٢ لاپههه قهواره گهوههدايه.

دهزگاي ئاراس - ههولير